

[Kiếm Tam Đồng Nhân] Cửa Hàng Sủng Vật Tinh Tế

Contents

[Kiếm Tam Đồng Nhân] Cửa Hàng Sủng Vật Tinh Tế	2
1. Chương 1: Treo Giải Thưởng	2
2. Chương 2: Tướng Quân Phụ Nhân	6
3. Chương 3: Linh Thú	9
4. Chương 4: Đạt Thành Thỏa Thuận	12
5. Chương 5: Chuẩn Bị Xuất Phát	16
6. Chương 6: Một Nă Sáu Ẩn	20
7. Chương 7: Hắc Âm Liệu Lý	24
8. Chương 8: Tiệc Tiễn Đưa	27
9. Chương 9: Giáo Huấn Sâu Sắc	31
10. Chương 10: Hôn	34
11. Chương 11: Công Kích Không Rõ	37
12. Chương 12: Cấm Trở Về Địa Điểm Xuất Phát	40
13. Chương 13: Khu R	44
14. Chương 14: Đại Sát Tứ Phương	47
15. Chương 15: Con Tin	50
16. Chương 16: Tiếng Nói Chung	54
17. Chương 17: Ưc Chế Tề	57
18. Chương 18: Tác Dụng Phụ	60
19. Chương 19: Muộn Tao	63
20. Chương 20: Bí Mật	66
21. Chương 21: Đoản Chân Dương	70
22. Chương 22: Người Máy	73
23. Chương 23: Phục Vụ Đặc Biệt	78
24. Chương 24: Cửa Hàng Sủng Vật	81
25. Chương 25: Tiểu Hồ Điệp	84
26. Chương 26: Bóng A Trong Ông	87
27. Chương 27: Chủ Động Cùng Bị Động	91
28. Chương 28: Kinh Hỉ	102
29. Chương 29: Bắt Cóc	113
30. Chương 30: Bầy Dị Thú	123
31. Chương 31: Thuần Phục	133
32. Chương 32: Cầu Dẫn	143
33. Chương 33: Máy Ghi Hình	153
34. Chương 34: Theo	163
35. Chương 35: Thuốc Nước	172
36. Chương 36: Kế Hoạch Gấu Mèo	182
37. Chương 37: Lão Công	192
38. Chương 38: Khai Chiến	202
39. Chương 39: Đản (trứng)	212
40. Chương 40: Tiểu Nhân Ngư	222

41. Chương 41: Huyết Thống Hoàng Thất	232
42. Chương 42: Đệ Đệ	241
43. Chương 43: Lễ Cưới	244
44. Chương 44: Quốc Vương (kết Thúc)	253

[Kiếm Tam Đồng Nhân] Cửa Hàng Sủng Vật Tinh Tế

Giới thiệu

Tinh Tế sủng vật điểm Editor: Ryu. Beta: Tử Ngạn. Thể loại: Xuyên việt, nhân ngư, tương lai, Kiếm Tam, cường cường

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/kiem-tam-dong-nhan-cua-hang-sung-vat-tinh-te>

1. Chương 1: Treo Giải Thưởng

Lam Hàn Phong vào game toàn t ỨC Kiếm Tam, cậu vừa mới lên, bang hội liền trở nên náo nhiệt hẳn. Lam Hàn Phong không rõ vì sao, mở ra kênh tán gẫu của bang hội, trong nháy mắt cảm thấy đầu đầu sắp nứt, khẳng định là tư thế chơi game gần đây của cậu không đúng, vì lẽ đó trêu vào tiểu nhân.

(Bang hội) (Tả Ti Ti): Độc oa oa lại có người treo giải thưởng người, vẫn là tên Pháo la kia a!

(Bang hội) (Lam Hàn Phong): ta thấy, may là ta đang ở trong lãnh địa của bang hội.

Đều đã hơn một tuần lễ, người tên Pháo la kia đều mỗi ngày treo thưởng cậu, chỉ bởi vì sự tình nhỏ như hạt vừng đậu xanh, quả thực không thể yên ổn được.

(Bang h ội) (Thanh hạc): Độc ca ơi chúng ta thương lượng chuyện này đi, anh xem người ta mỗi ngày đều treo giải thưởng anh, nhiều tiền như vậy đâu, không bằng để cho em nắm giải đi.

Sau khi Kiếm Tam mở ra hình thức treo giải thưởng, đẳng phái PVP (Player versus Player: Người chơi quyết đấu với người chơi) rất cuộc có một chút thu nhập, bắt quá ở trong mắt của đẳng phái PVE (Player vs Environment: Người chơi chiến đấu với quái thú trong game), tiền treo giải thưởng này, quả thực còn nhỏ hơn con chuột a, hoàn toàn không đáng nhắc tới. Bắt quá đẳng PVP vẫn là làm không biết một các nhiệm vụ treo thưởng này.

Lam Hàn Phong nhìn, Pháo La treo giải thưởng là 2000 kim, thực sự là so với con chuột còn nhỏ hơn.

(Bang hội) (Lam Hàn Phong): Em cần 2000 kim này làm gì, cũng không đủ một lần tu sửa trang bị cho em.

(Bang hội) (Thanh Hạc): = mãnh = Độc ca em muốn thêm anh làm kẻ thù! Anh lại chửi bới em!

(Bang hội) (Thanh Hạc): Một lần tu trang bị sau đại chiến của em chưa tới 100 kim!Đủ em sửa 20 lần rồi!

(Bang h ội) (Tả Ti Ti): má ơi, ai đưa cái tên ngu xuẩn mất mặt này mang đi đi, một trăm kim chính là gần như chết 10 lần a, người làm sao mà vẫn chưa bị boss chém thành thịt nát.

(Bang hội) (Lam Hàn Phong): Hắn chỉ là bị boss cường một lần rồi lại một lần.

(Bang hội) (Thanh Hạc): ... (Bang hội) (Lam Hàn Phong):Đại chiến nhất tuyến thiên ngày hôm nay, ai tới?

(Bang hội) (Tả Ti Ti):Đi, nhân lúc bây giờ, cửa phó bản họ Vương!

Lam Hàn Phong hô m ột tiếng thì có rất nhiều người tổ đội, có T (Tanker: dành cho những nghề máu trâu phòng thủ cao) có DPS (Dealing Damage Per Second: những nghề có sát thương cao, gây damage tranh thủ từng giây,. Khi đi phó bản rất cần những nghề chuyên công kích, có thể DPS cao nhưng máu mỏng, ví

dụ như pháp sư...). Lam Hàn Phong nhìn lên, vậy mình liền cắt thành vũ em đi, như vậy liền có thể đại chiến. Sau đó Lam Hàn Phong liền rất tự giác đem độc kinh cắt thành bổ thiên, rồi khiêu chiến phó bản.

Sau khi Lam Hàn Phong thần hành đi mất, bên trong bang hội bỗng nhiên có người nói chuyện.

(Bang hội) (Tả Ti Ti): ai nha má! Đúng là vật đổi sao dời! Mây gió biến ảo! Thời gian qua nhanh! (Bang hội) (Thanh Hạc): nói tiếng người! = =

(Bang hội) (Tả Ti Ti): Bên ngoài đại chiến họ Tạ rồi! Chúng ta chờ tí nữa rồi đi đi!

(Bang hội) (Lam Hàn Phong): ha ha, người cái tiểu yêu *** mê người này, cố ý hại ta có phải không.

(Bang hội) (Lam Hàn Phong): rất tốt, nữ nhân, người thành công hấp dẫn sự chú ý của ta.

Gợi ý của hệ thống trên bang hội, Lam Hàn Phong ở Mã Ngôi Dịch bị sát hại tàn nhẫn.

(Bang hội) (Tả Ti Ti): Quỷ xuống đất! Độc oa oa tha mạng, ta vừa này không thấy rõ, ta cũng không dám nữa, người tha cho ta đi, ta vẫn còn con nít đây!

Cái gì là bên ngoài phó bản là họ Vương vẫn là họ Tạ. Cốc chủ của Ác Nhân cốc là Vương Di Phong, minh chủ của Hạo Khí minh là Tạ Uyên, kỳ thực chính là người chơi Ác Nhân cốc nhiều vẫn là người chơi Hạo Khí minh nhiều. Phó bản đại chiến Nhất Tuyến Thiên ở một cái địa đồ tên là Mã Ngôi Dịch, nơi đó là địa phương cường chế mở trận doanh, người chơi Ác Nhân cốc và Hạo Khí minh tới đó nhìn thấy đối phương đều là hồng danh, khó tránh khỏi sẽ giết đổ cả mất rồi.

Bình thường trước khi đại chiến phó bản này, có người sẽ ở trên kênh thế giới hỏi một câu, cửa phó bản họ Vương họ Tạ, để tránh khỏi đến cửa phó bản bị canh xác cũng chưa vào được cửa phó bản.

Lam Hàn Phong mới vừa nhảy qua, mở mắt nhìn liền há hốc mồm, đây sao lại là thiên hạ của Ác Nhân cốc bọn họ a, một đám hồng danh ở bên cạnh họ đi đi chuyển chuyển, thi thể nằm trên đất đều là của Ác Nhân cốc.

Thi thể kể của phó bản Nhất Tuyến Thiên này hơi thiếu đạo đức, chính là điểm phục sinh cách cửa phó bản rất gần, thế nhưng cái khoảng cách gần này lại khiến người ta phải vô đầu bút tai. Cuối cùng liền biến thành, người bị vây đánh rất khó từ cửa phục sinh tiến vào phó bản, sau khi bị giết chết hồi sinh tại chỗ cùng sống lại ở điểm phục sinh hầu như không khác nhau, đều sẽ bị canh xác.

Suy nghĩ một chút đều cảm thấy nhân sinh quá tươi đẹp...

Lam Hàn Phong mới vừa thần hành lại đây liền bị một đám hồng danh quần ẩu giết chết. Cậu nằm ngay đơ ở trên mặt đất, thế nhưng cái đám Hạo Khí minh kia đã ở bên cạnh thi thể cậu rục rạc rục rịch, ở bên trái phải trước sau thi thể cậu, không chịu đi.

(Phụ cận) (Phình Đình Như Họa): tất cả các người dừng động, tên Ngũ độc này để ta giải quyết.

Oan gia ngõ hẹp...

Cái người Phình Đình Như Họa này chính là Pháo La khiến cậu đau đầu cả một tuần kia, không nghĩ tới gặp phải ở đây.

Nói đến thời điểm mà Lam Hàn Phong mới chơi cái trò này, không có sư phụ không có sư huynh đệ không có bằng hữu, càng không có tình duyên.

Một mình cậu sờ soạng lần mò, một đường gian nan một bên thăng cấp một bên chết. Khiở Dung Thiên Linh, cậu liền gặp phải một Pháo Ca có lòng tốt, thành người bạn tốt thứ nhất của cậu.

Khi đó thao tác của a Lam Hàn Phong còn rất non, không cẩn thận rơi vào bên trong khe suối. Kinh công của Ngũ độc tuy rằng vững vàng, thế nhưng bay rất chậm, cũng không cao lắm, cậu lại là newbie (Là từ dùng để chỉ người chơi mới), bay thế nào cũng không bay lên được, gặp đến độ xoay quanh.

Kết quả có một Pháo ca bay xuống đào mỏ, vững vững vàng vàng liền rơi vào bên cạnh Lam Hàn Phong. Pháo ca đào khoáng thạch, nhìn thấy Lam Hàn Phong từ trên xuống dưới, liền đưa ra một yêu cầu tổ đội.

Lam Hàn Phong không biết hẳn muốn làm gì, sau khi đồng ý liền nghe đến tiếng nói chuyện của Pháo ca, để Lam Hàn Phong chọn cùng bay với hắn, có thể dẫn cậu đi ra.

Lam Hàn Phong như hiểu mà không hiểu, liền đem mục tiêu chọn vào Pháo ca, hai người gần như cùng lúc dùng khinh công, Pháo ca một phát bay lên rất cao, Lam Hàn Phong trong nháy mắt liền bị mang theo, cậu xưa nay đều không bay cao như thế, hai lần liền đến trên đỉnh ngọn núi.

Lam Hàn Phong suýt chút nữa quỵ xuống dưới chân Pháo ca, sùng bái không thôi.

Sau đó Pháo ca liền thu cậu làm đồ đệ, cơ bản là hình thức nuôi thả, bất quá tình cờ cũng sẽ cho cậu một ít đồ. Lam Hàn Phong vẫn cảm thấy sư phụ cậu là một sư phụ khá có trách nhiệm.

Sau đó Lam Hàn Phong tốt nghiệp mãn cấp, bất quá vẫn không có xuất sư. Thời gian chơi game dài, sao có thể đều là newbie, Lam Hàn Phong chưa từng biết tiểu người mới dần dần đã biến thành độc ca phong tạo lại sắc bén.

Sau đó bỗng nhiên có một ngày, vị sư phụ Pháo ca đã lâu không gặp kia bỗng dưng tán gẫu mật với cậu, nói vị trí đồ đệ đã đầy rồi, vì thế muốn đem cậu đá ra.

Lam Hàn Phong khi đó đang bận làm bảo vệ khóa luận tốt nghiệp, khi login cũng đã cường chế thoát ly quan hệ. Đó là sư phụ duy nhất của cậu, nhìn cột thầy trò trống rỗng, còn có chút thất lạc.

Lại sau đó, Lam Hàn Phong không nghĩ tới, cậu liền gặp sư muội của mình. Chính là Pháo la Phình Đình Như Họa đã treo giải thưởng hơn một tuần kia ...

Tuần trước đại chiến Cái Bang Lưu Ly Đảo, Lam Hàn Phong tiến vào một đội ngũ lâm thời, cậu trở thành vú em, Pháo la Phình Đình Như Họa chính là DPS.

Tiến vào phó bản Lam Hàn Phong liền cảm thấy là lạ, trang bị của Phình Đình Như Họa kia cũng không tệ lắm, thế nhưng hiển nhiên cái gì cũng không hiểu, tồn cả cái đồng trang bị còn tốt hơn cậu kia.

Bọn họ bắt đầu đánh lão nhất, Phình Đình Như Họa là một Pháo la, vốn là công kích hẳn là lợi hại số một số hai, nhưng là sự thực là tàn khốc, không có T nên quái ra khá nhiều.

Lam Hàn Phong nhìn thấy cũng không nói gì, ai cũng có lúc làm người mới.

Bất quá Phình Đình Như Họa lại nói, nàng không có thắng, mà là trước tiên mật Lam Hàn Phong, nói: “Độc ca, anh làm sao không đánh, anh xem công kích của anh, thấp như thế, anh có thật là đang đánh không đấy, còn thấp hơn cả em.”

Lam Hàn Phong há hốc mồm, mình là một vú em a, máu của người tụt nhanh như vậy, cũng không nắm cây đuốc xua tan độc khí, không phóng sinh người là một chuyện tốt. Người để một vú em đánh quái, cũng quá không nhân đạo.

Lam Hàn Phong vội vàng thêm máu, liền dứt khoát không trả lời.

Kết quả Phình Đình Như Họa liền không vui, trực tiếp mở miệng nói chuyện, ngữ khí rất khó chịu, nói: “Độc ca, anh làm sao không đánh a, anh cũng đánh a, chúng ta đều đánh vất vả như vậy, chỉ một mình anh chơi.”

Nàng vừa lên tiếng, vốn tất cả các đội viên đang tán gẫu đều yên tĩnh. Có một Miêu ca liền cười nói: “Tiểu muội muội, vú em chỉ để ý thêm huyết, là không đánh.”

Sau đó cái phó bản này liền yên lặng trôi qua, nhưng là Lam Hàn Phong không nghĩ tới, khi cậu ra khỏi cửa phó bản, Pháo la liền thêm cậu làm kẻ thù, còn treo giải thưởng cậu.

Thực sự là rất máu chó ...

Lam Hàn Phong cảm thấy oan uổng cực kỳ, Pháo la nói cậu bắt nạt người mới, nhục nhã người mới, không nể mặt nàng.

Pháo la báo thù cậu, động tác của Lam Hàn Phong sắc bén như thế, cắt độc kinh trái lại đem nàng giết chết.

Pháo la từ đây không tha thứ, mỗi ngày treo giải thưởng cậu, mỗi thù này không hiểu ra sao liền kết.

Lam Hàn Phong nghĩ đến, Pháo la này là công chúa, đầu óc có phải là có động a.

Pháo la nằm ngay đơ trên đất, bắt đầu hô bằng hoán hữu đến giết Lam Hàn Phong. Lam Hàn Phong liền nhìn thấy một Pháo ca xuất hiện bên người Phình Đình Như Họa, hóa ra là sư phụ của Phình Đình Như Họa.

Đương nhiên, Pháo ca này trước đây cũng là sư phụ của Lam Hàn Phong. Hạo Khí minh trước của phó bản ngày càng nhiều, xem ra tình thế càng ngày càng không lạc quan, Pháo la kia bắt đầu rục rà rục rịch, muốn giết cậu.

Lam Hàn Phong cảm thấy rất xem thường, lấy thủ pháp của Pháo la, căn bản không phải là đối thủ của mình. Bất quá cậu nhìn lướt qua xung quanh, một vòng một vòng hồng danh, còn có sư phụ Pháo ca trước kia của cậu ở bên cạnh. Mình đã cắt bù thiên là vú em, hoàn toàn không có cách nào liều mạng, chỉ có thể nghĩ biện pháp mau mau chạy vào phó bản trốn đi.

Đột nhiên, Lam Hàn Phong sống lại từ trên mặt đất, lập tức liền cho mình mấy cái kĩ năng thêm huyết, sau đó nỗ lực đi ra ngoài, đi về phía cửa vào phó bản. Pháo la quả nhiên rất phé, đuổi theo cậu vừa đánh vừa chạy, bất quá căn bản đánh không hết máu của cậu.

Pháo la mất thấy Lam Hàn Phong muốn tiến vào phó bản, liền sốt ruột, hờn dỗi hô: “Sư phụ, em đánh không chết hắn, anh nhanh giúp em a!”

Lam Hàn Phong quay đầu lại, trong lòng cả kinh, liền nhìn thấy Pháo ca xông về phía trước một bước, phóng một cái kĩ năng chóng mặt về phía cậu, ngay sau đó là một cái truy mệnh tiến.

Lam Hàn Phong lập tức hiển tế giải khổng, sau đó Hóa Diệt thoát ly, tiếp tục chạy về phía cửa phó bản.

Máu của cậu đều ào ào tụt xuống, ở một giây cuối cùng, Lam Hàn Phong thành công tiến vào phó bản.

Mất tối sầm lại, Lam Hàn Phong mất đi tri giác...

“Tĩnh rồi tĩnh rồi! Tướng quân phụ nhân tỉnh rồi!”

Tiếng kêu hưng phấn vang lên ở bên tai của cậu, chấn động đến mức màng tai của cậu cũng bị đau đớn.

Lông mi của Lam Hàn Phong run run mấy lần, từ từ mở mắt.

Trước mắt cũng không phải cảnh tượng vào phó bản Nhất Tuyến Thiên, không có vách đá cũng không có rãnh nước nhỏ, mà là vách tường theo phong cách Châu Âu, mấy người giúp việc đi tới đi lui ở trước mặt cậu.

Lam Hàn Phong cảm thấy cả người vô lực, cậu theo bản năng nhìn bảng khổng chế của game, không trách sẽ không khí lực, cột máu của mình hầu như cạn kiệt, chỉ còn dư lại một tầng da, 56 điểm máu.

Hơn nữa không biết chuyện gì xảy ra, tâm pháp bổ thiên của cậu đã trở về độc kinh, không có cách nào thêm máu cho mình.

Lam Hàn Phong vất vả vươn mình ngồi dậy, chuẩn bị ngồi hồi máu ngay tại chỗ.

Cậu vừa ngồi dậy, tất cả nữ giúp việc xung quanh đều “Điên cuồng”, hô to: “Phu nhân! Phu nhân! Không được a, ngài không được hành động thiếu suy nghĩ a! Tướng quân lập tức tới ngay rồi! Mời ngài bình tĩnh!”

Lam Hàn Phong: “...”

Ngay sau đó, cửa phòng bỗng nhiên “Cùm cụp” một tiếng mở ra, có hai người một trước một sau đi vào.

Người đi trước mặc một thân quân trang màu đen, dáng người cao lớn mạnh mẽ, đẹp trai cường tráng, vẻ mặt nghiêm túc đều phi thường hấp dẫn người. Nếu không phải như thế, Lam Hàn Phong trước kia là tay mơ cũng không sùng bái hắn như thế, bái ông ta làm thầy.

Chỉ là...

Quần áo Pháo ca mặc cũng quá lạ đi?

Hết chap 1.

2. Chương 2: Tướng Quân Phu Nhân

Theo sát nam nhân mặc quân trang kia, lại đi tới một người phụ nữ. Lam Hàn Phong nhìn lên, thực sự là quả đất tròn, không phải là Pháo la Phình Đình Như Họa sao? Gương mặt đỏ đốt thành tro cậu cũng nhận ra.

Bắt quả Pháo la mặc quần áo cũng rất quái lạ, váy màu hồng nhạt, mặc vào có một cảm giác theo phong cách Châu Âu, trên người còn mang theo các loại trang sức lóe sáng chói mắt.

Lam Hàn Phong cảm giác đầu óc của mình đều không đủ dùng, lẽ nào là Kiếm Tam ra trang phục mới? Làm sao một người hai người đều ăn mặc quái dị như vậy?

Nữ nhân mặc quần áo màu hồng đi đến, dáng dấp rụt rè, thật giống như Lam Hàn Phong nằm ở trên giường chỉ có hơn 50 giọt máu bỗng dưng biến thành lang bà ngoại, một ngụm đem nàng ăn vào bụng vậy.

Người phụ nữ không dám ngẩng đầu, một đôi tay trắng nõn nà túm lấy quần áo của nam nhân mặc quân trang, nhỏ giọng nói: “Phu nhân, ngài hiểu lầm Roy ca ca, ta cùng Roy ca ca không có cái gì, thật sự... Chúng ta...”

Lam Hàn Phong nghe xong lời của nàng, không nhịn được run lập cập. Ánh mắt ai oán kia, còn có thanh âm vô tội, làm cho cả người cậu nổi cả da gà. Làm sao lại đụng tới thể loại Quỳnh Dao đó, tư thế lúng túng như thế cũng một nàng có thể nói ra thành lời, chính mình nghe những lời lúng túng ấy còn muốn nổi giận.

Chị có điều...

Roy ca ca trong miệng nàng là ai?

Lam Hàn Phong theo bản năng liếc mắt về phía nam nhân mặc quân trang trước mặt.

Trong đầu cậu tràn vào một ít mảnh vỡ khúc vỡ vụn, bất quá hiển nhiên cũng không quá hoàn chỉnh, một đoạn một đoạn.

Nhân ngư... Kết giao... Tướng quân phu nhân... từng dòng chữ xoay chuyển ở trong đầu của cậu. Lam Hàn Phong sắp xếp chúng lại, nhất thời sắc mặt liền thay đổi. Minh chỉ là chơi game, chạy vào phó bản, liền... Xuyên qua rồi...

Còn không biết xuyên qua đến cái thế giới kỳ quái gì.

Ở trên cái thế giới này, nam nhân cùng nam nhân là có thể kết hôn bình thường.

Lam Hàn Phong kỳ thực hẳn là cảm thấy vui mừng, bởi vì cậu trước đây liền biết mình rất không thích nữ nhân, tuy rằng cậu cũng chưa từng giao du với nam nhân. Bất quá một chút may mắn, trước một đồng bất hạnh, thực sự không đáng nhắc tới!

Lam Hàn Phong xuyên vào một nam nhân không bình thường, mà là một thành viên của chủng tộc giống cái Nhân ngư có năng lực sinh dục rất cao. Nhân ngư là cái quỷ gì? Lam Hàn Phong nhức đầu không thôi, chứ đừng nói là giống cái Nhân ngư.

Nhưng cái này không phải là điều tồi tệ nhất, không xong nhất chính là, Lam Hàn Phong dựa vào mảnh ký ức trôi trong đầu mình, tìm thấy được một tin tức khiến người ta tuyệt vọng. Vậy thì là...

Cậu ba tháng trước đã rời đi Theo, bị đưa đến nơi này kết giao. Cậu hiện tại là một giống cái Nhân ngư đã kết hôn, ha ha thực sự là máu chó.

Lam Hàn Phong cảm giác mình sắp nổi điên, tác phong của một độc ca phong tao sắc bén ngày thường cũng không còn. Chính mình còn không nói chưa qua một lần luyện ái, cũng đã biến thành đã kết hôn rồi!

Nữ nhân yếu điệu nói nửa ngày, mà Lam Hàn Phong hoàn toàn chìm đắm ở trong bi thương của mình, căn bản không có ý tứ muốn phản ứng nữ nhân này. Con người của nữ nhân chuyển động, giạt mình vì thái độ lãnh đạm của cậu.

Nữ nhân thẳng thắn lôi kéo tay áo của Roy tướng quân, nói: “Roy ca ca, tâm tình của phu nhân vẫn chưa ổn định, bằng không, em trước tiên an ủi phu nhân một chút, Roy ca ca có chuyện thì đi giải quyết trước đi.”

Roy tướng quân trên mặt không có quá nhiều biểu tình, không nhìn Lam Hàn Phong lần thứ hai, liền xoay người rời đi.

Nhưng mà, Lam Hàn Phong cũng không có nhìn hẩn lần thứ hai. “Các người cũng đều đi ra ngoài, có bất kỳ thanh âm gì cũng không được đi vào, đã nghe chưa?”

Sau khi Roy tướng quân đi ra ngoài, nữ nhân liền biểu diễn 180 độ biến sắc mặt, làm sao còn đáng vẻ yểu điệu lúc này, cầm ngẩng lên, mạnh miệng dùng giọng ra lệnh nói với đám người hầu.

Nhóm người hầu tựa hồ cũng rất sợ sệt nàng, nhanh chóng cúi đầu nói: “Vâng, Natasha tiểu thư.”

“Loảng xoảng” một tiếng, cánh cửa lớn dày nặng bị nhóm người hầu đóng lại. Lam Hàn Phong nghe được âm thanh tĩnh táo lại, trong phòng chỉ còn dư lại cậu cùng vị tiểu thư Natasha kia.

Khóe miệng Natasha nở một nụ cười, nói: “Người thực sự là mạng lớn, lại được cứu về.”

Lam Hàn Phong nhíu mi, ký ức trong đầu cậu không đầy đủ, bất quá này cũng không trở ngại lực phán đoán của cậu. Vị tiểu thư Natasha trước mắt này cùng nam nhân mặc quân trang lúc này chỉ là giống những người mà cậu quen biết trong game mà thôi, không có bất cứ liên hệ nào cả. Bất quá xem dáng vẻ của Natasha tiểu thư cũng không phải là người hiền lành gì, không được người ta yêu thích.

Natasha đi lên hai bước, đi tới bên giường, đứng ở trước mặt cậu, lạnh cười nói: “Người hiện tại biết ta lợi hại chứ? Người còn theo ta tranh sao?”

Lam Hàn Phong mơ hồ nhớ tới thân thể này của cậu bởi vì rơi xuống tầng mới bị thương, không phải vậy Lam Hàn Phong cũng sẽ không xuyên việt tới. Những người hầu lo lắng rằng Lam Hàn Phong nghĩ quẩn, không chiếm được sự sủng ái của tướng quân nên muốn tự sát.

Lam Hàn Phong giả vờ vẻ mặt kinh ngạc, nói: “Hóa ra là người.”

Natasha “Khanh khách” cười lên, nói: “Đương nhiên chính là ta. Ta mới không sợ nói cho người, đẩy người xuống tầng chính là ta. Người có khả năng tổ giác ta trước mặt Roy ca ca sao?”

Nghe ngữ khí hung hăng của Natasha liền biết, địa vị của mình phỏng chừng hoàn toàn đuổi không được vị này, cho nên nàng mới không sợ hãi.

Natasha còn nói: “Người cho rằng người rất cao quý sao? Cái địa phương nhỏ kia của các người, tất cả đều là người cá chủng tộc cấp thấp, người bất quá là Theo đưa tới kết giao vương tử, ngay cả một sợi tóc của ta cũng không bắt được. Người cho rằng người gả cho Roy ca ca, liền đúng là tướng quân phu nhân sao? Người thực sự là ngây thơ, Roy ca ca căn bản không thích người, lại nói, người còn là một người cá không sinh được trứng, căn bản chút tác dụng đều không có.”

Những lời nói của nữ nhân làm Lam Hàn Phong kinh ngạc không thôi. Cậu biết mình tới do kết giao, ba tháng trước liền gả cho người, còn là một tướng quân phu nhân. Thế nhưng cậu chính là không nhớ ra được vị tướng quân kia là ai, nguyên lai chính là Roy tướng quân mới vào lúc này.

Lam Hàn Phong mở to hai mắt, khiếp sợ không thôi. Bất quá lập tức lại vỗ vỗ ngực, may là cậu là người cá không đẻ ra trứng được, nếu mình thực sự đẻ ra trứng, đó mới gọi sống không bằng chết đây.

Chỉ là... Nhân ngư tại sao là sinh trứng?

Natasha nhìn cậu không để ý lắm, trên mặt liền không cao hứng, nói: “Người cười cái gì?”

Lam Hàn Phong không ưa sắc mặt vặn vẹo hung ác của nàng, cười nói: “Đương nhiên là cười người thông minh, Roy không thích ta, hẩn liền yêu thích người sao? Nếu như hẩn yêu thích người, tại sao lại đồng ý kết giao đây?”

“Thông minh cái gì?” Natasha nghe không hiểu Lam Hàn Phong, bất quá cậu thực sự là tàn nhẫn đâm một nhát dao vào người ả, ngay lập tức sẽ khiến Natasha trở nên táo bạo.

Natasha hung t ợn tròng mắt to, nói: “Người, người đến bây giờ còn hung hăng. Tốt, trước coi như người mạng lớn, thế nhưng người tránh được một lần, lần này tuyệt đối chạy không thoát. Ta cho người biết, người chết rồi, người khác tuyệt đối sẽ không hoài nghi ta, chỉ sẽ cảm thấy người lại muốn tìm đường chết thôi.”

Natasha nói, xoay người đi về phía cái bàn bên cạnh, cầm lấy con dao gọt hoa quả trên đó.

Con dao kia cũng không phải rất lớn, bắt quá xem ra đầy đủ sắc bén.

Lam Hàn Phong nhìn thấy không ổn, cậu vừa nãy không thể hồi máu, tổng cộng chỉ có hơn năm mươi giọt máu, trên người không còn chút sức lực nào, hầu như động đờn động không được, chứ đừng nói đến việc đối phương có dao, này thật đúng là lật thuyền trong mương.

Lam Hàn Phong nhanh trí, vội vàng triệu hồi giáo cơ xà của cậu.

Nhanh nh ứ chớp, Natasha liền giơ dao nhào tới, nhưng là ngay khi nàng nhào tới bên giường, bỗng nhiên thấy hoa mắt, một trận khí lạnh kéo tới. Natasha nâng mắt nhìn lên, ở nơi cách mũi chưa được 3cm đột nhiên xuất hiện hai con rắn lớn.

“A!!” Natasha kinh hô một tiếng, toàn thân run cầm cập, dao trong tay rơi xuống mặt đất, suýt chút nữa đâm vào chân của nàng.

Hai con xà kia chính là gi ảo cơ xà mà Lam Hàn Phong triệu hồi ra. Chỉ nhìn hai con xà quấn lấy nhau, ma sát lẫn nhau, còn phun ra lưỡi rắn *** tể, cũng làm người ta tê cả da đầu.

Gi ảo cơ xà của Lam Hàn Phong còn chưa phát động tấn công, Natasha cũng đã bị dọa đến hồn vía lên mây, vội vã lùi về sau mấy bước, đặt mông ngồi xuống đất, gào to.

Natasha hô: “Cứu mạng cứu mạng! Quái vật! Có quái vật! Mau tới cứu cứu ta.”

Lam Hàn Phong nhìn bị ến cố này, không nhịn được liền cười ra tiếng. Cậu nhanh chóng ngồi dậy hồi máu, máu nhanh chóng đầy, Lam Hàn Phong lại như là lại trùng sinh một lần, sắc mặt tốt lên, *** thần đầu cũng tươi tắn hơn.

“Chủ nhân, ồ ồ, chúng ta còn chưa bắt đầu công kích đây!” giáo cơ xà màu xanh lục nói.

Giáo cơ xà màu vàng cũng nói: “Chủ nhân, còn muốn công kích sao?”

Natasha đương nhiên nghe không hiểu u giáo cơ xà nói chuyện, chỉ nghe được hai con xà phát ra những âm thanh tê tê, sợ đến mặt nàng cắt không còn một giọt máu, động cũng không dám động.

Lam Hàn Phong t ừ trên giường đi xuống, cúi đầu nhìn y phục trên người mình một chút. Cái này chẳng lẽ là... Nữ trang? Trên người cậu dĩ nhiên mặc một cái váy mỏng.

Lam Hàn Phong bị trang phục của chính mình sợ hết hồn, nhanh chóng sờ lên cái vòng tai màu bạc bên tai trái của cậu, đó là túi chứa đồ không giới hạn của cậu trong game, “Bá” một tiếng, bộ quần áo màu bạc mặc trên người cậu đã thay đổi, biến thành bộ trang phục màu tím nhạt của môn phái Ngũ độc.

Lam Hàn Phong cười híp mắt nhìn Natasha, nói: “Vị tiểu thư này, người vừa nãy nói cái gì, ta không có nghe rõ, người lặp lại một lần nữa.”

Natasha tức giận đến mức tim đập mạnh trong ngực, mạnh miệng nói: “Lam Hàn Phong! Người đừng hung hăng, người dám làm tổn thương ta, Roy ca ca sẽ không bỏ qua cho người!”

Lam Hàn Phong nhướn mi một cái, sau đó cậu nháy mắt ra dấu cho giáo cơ xà.

Giáo cơ xà màu xanh lục lập tức hiểu ý, cười to lên, nói: “Chủ nhân chủ nhân, ta đến, ta thích nhất hù dọa người.”

Giáo cơ xà màu xanh lục ngay lập tức bò về phía Natasha, hành động không phải nhanh bình thường.

Natasha kinh hô một tiếng, hai mắt trắng dã, suýt chút nữa dọa chết rồi. Giáo cơ xà màu xanh lục nháy mắt liền bò tới bên người Natasha, cảm giác làn da lạnh lẽo cùng trơn trượt, không ngừng bò tới bò lui trên

người Natasha. Natasha lại là kinh hô một tiếng, khóe miệng dĩ nhiên có màu đỏ như máu. Lam Hàn Phong trợn mắt ngoác mồm, nói: “Sẽ không phải bị các người làm cho sợ mất mật chứ? Làm sao thổ huyết rồi.”

Giáo cơ xà màu vàng bình tĩnh nói: “Chủ nhân, khi nàng kêu to cần phải đầu lưỡi.”

Lam Hàn Phong: “...”

Tác giả có lời muốn nói: nơi này là kê trấp tác giả tồn hảo hòm quân

Thủ trước tiên cảm ơn mọi người bình luận cùng Bá Vương phiếu, sao sao đất (3)()

Phía dưới để tồn hảo hòm quân cho đại gia khoa phổ một thoáng bài này CP

Bài này CP sáng tỏ, Roy X độc ca. Phong tao độc ca cùng tra công lâu ngày sinh tình, sau đó mạnh mẽ dạy dỗ tra công

Cuối cùng là tồn hảo hòm quân an lợi. Tồn hảo hòm quân gia tác giả quân lại kê trấp lại chăm chỉ, mỗi ngày còn đều mạnh mẽ đất, mau tới há mồm ăn cái này an lợi, nuôi nhốt kê trấp tác giả quân đi!

Hết chap 2.

3. Chương 3: Linh Thú

Đây là một thế giới tương lai khoa học phát triển, nơi Lam Hàn Phong xuyên việt tới đã không phải Địa cầu.

Natasha kinh s ợ nhìn hai con rắn ở trước mắt này, ở trên thế giới này, cái loại chủng vật như rắn này đã sớm không tồn tại, Natasha đương nhiên không biết bọn nó là gì, thế nhưng nhìn thấy liền cảm thấy vừa khủng bố vừa hung mãnh.

Natasha l ớn tiếng gọi lên, bất quá gian phòng cách âm thực sự là quá tốt, nơi này là thế giới *** tế tương lai công nghệ cao, hiệu quả cách âm so với chân không còn tốt hơn, người hầu bên ngoài làm sao có khả năng nghe thấy được?

Hơn nữa lúc này, Natasha mới vừa rồi còn muốn giáo huấn Lam Hàn Phong khi không có người, vì lẽ đó cố ý dẫn dụ người hầu, coi như nghe được động tĩnh cũng không nên vào. Vì lẽ đó người hầu bên ngoài căn bản liền không dám xông vào đi vào, mặc nàng kêu cứu như thế nào, đều không ai quan tâm.

Natasha quả thực chính là tự nâng tảng đá đập vào chân của mình... Lam Hàn Phong mỉm cười đi tới, cúi người ngồi xổm trước Natasha. Cái con giáo cơ xà một vàng một xanh kia, rất nghe lời liền quẩn quanh ở bên cổ và bả vai của cậu, có vẻ thân mật phi thường.

Natasha thở phào nhẹ nhõm, cái cảm giác lạnh lẽo trơn trượt vừa nãy kia, ngọt ngào ngọt ngào suýt chút nữa nghẹt thở.

Nhưng mà nàng cũng không thể hoàn toàn thư giãn, bởi vì hai con quái vật kia vẫn còn ở trước mặt nàng.

Natasha không lo được cảm giác đau do mình cắn phá đầu lưỡi, chỉ có thể sợ sệt máy móc lớn tiếng lặp lại: “Lam Hàn Phong, người đừng đụng ta, Roy ca sẽ không bỏ qua cho người!”

Lam Hàn Phong cười i lên, nghe có chút thâm trầm, nói: “Người vừa nãy không phải còn muốn làm cho ta đẹp mắt sao? Làm sao bây giờ lại ngồi ở đây? Thực sự là không giống cá tính của tiểu thư a.”

Natasha bị ngôn ngữ của cậu nhục nhã một phen, màu sắc trên mặt biến hóa như đèn xanh đèn đỏ, tức giận đến thân thể run rẩy không thôi.

Lam Hàn Phong cầm vũ khí chanh gai cấp 90 Thái Thượng Vong Tình của cậu, vũ khí cũng là hình dáng rắn, phát ra ánh sáng màu xanh mượt, nói: “Tiểu thư, ta nghĩ nói cho người một chuyện, không nên dễ dàng trêu chọc ta, được không? Tuy rằng ta xem ra rất hiền hoà, thế nhưng kỳ thực tính khí của ta rất không tốt.”

Natasha ghen đủ, suýt chút nữa đem mình ghen chết.

Lam Hàn phong vẫy vẫy tay, Natasha không biết cậu đang làm gì, bất quá rất nhanh nhìn thấy trên mặt đất bên cạnh có một bóng đen, màu sắc càng ngày càng đậm, dĩ nhiên là con nhện có thân hình khổng lồ.

Lam Hàn Phong nói: “Ta có thể không chỉ có hai con rắn, những con khác lại càng nhiều.”

“Đúng!” Giáo cơ xà màu xanh lục lớn tiếng nói: “Chủ nhân chính là không chuyên nhất như thế, thay đổi thất thường, đã có hai linh xà đáng yêu như chúng ta, lại vẫn trêu hoa ghẹo nguyệt, hừ.”

Lam Hàn Phong: “...”

Natasha nghe không hiểu rắn, đã sớm bị con nhện đột nhiên xuất hiện làm sợ gần chết, một lời cũng không nói, liền ngắt đi.

Lam Hàn Phong: “...”

Giáo cơ xà màu vàng tiếp tục bình tĩnh giải thích: “Doạ hôn mê.” Lam Hàn Phong chép chép miệng, nói: “Làm sao lại dễ dọa như thế a.”

Lam Hàn Phong không thể làm gì khác hơn là đi tới trước cửa lớn, muốn gọi người đem nữ nhân bị ngắt mang đi.

Bất quá hai tay cậu đẩy một chút...

Cửa lớn không động một chút nào... Giáo cơ xà màu xanh lục còn bỏ trên bả vai của cậu, lúc này bò lên trên đầu của cậu, trong con mắt nhỏ sáng lấp lánh kia đầy ý cười, giống như là đang cười Lam Hàn phong không ăn cơm ngay cả khi lực mở cửa cũng không có.

Lam Hàn Phong lại dùng sức đẩy một cái, cửa lớn vẫn là không nhúc nhích. Cửa lớn là hai cánh, phi thường cao to, như là cửa lớn của hoàng cung trên TV vậy. Xem ra rất nặng.

Lam Hàn Phong vỗ vỗ cửa, nói: “Bên ngoài có ai không, mở cửa ra.” Cậu vỗ một lúc cũng không ai để ý đến cậu, thật giống bên ngoài không có một người.

Lam Hàn Phong trong lòng một trận bất đắc dĩ, không thể làm gì khác hơn là hoạt động một chút vai, sau đó hai tay lôi kéo, liền nghe “Ca” một tiếng, theo âm thanh của cái gì đó bị vỡ, cửa lớn bị cậu mạnh mẽ kéo ra.

Nghe thấy tiếng động, hai nữ giúp việc bảo vệ bên ngoài hoảng hốt hét lên. Nhóm nữ giúp việc vừa quay đầu lại liền nhìn thấy hai con rắn lớn cuộn lại trên người Lam Hàn Phong, còn có con nhện khổng lồ trên đất.

“A a a —— ”

Một nữ giúp việc phát ra âm thanh cá heo.

Một nữ giúp việc khác vẫn tính trấn định, hô to: “Bình sĩ! Bình sĩ! Nơi này có dã thú! Bọn chúng tập kích tướng quân phu nhân, mau tới người đem chúng nó đều bắt lấy!”

Ngoài cửa hỗn loạn từng bừng, trong tình huống Lam Hàn Phong không hiểu có chuyện gì xảy ra, đã có một đội binh lính ăn mặc quân trang chạy đến, bọn họ cầm trên tay vũ khí công nghệ cao tiên tiến, ánh mắt của từng người còn sáng hơn cây gậy chanh gai trong tay cậu.

Một người lính dẫn đầu, nghiêm túc nói: “Tướng quân phu nhân không cần phải sợ, mời ngài không nên lộn xộn, chúng ta sẽ bảo đảm an toàn của ngài, đem những linh thú này thuần phục.”

Lam Hàn Phong nhìn lên, cậu cũng không biết những vũ khí trong tay đám lính này lợi hại bao nhiêu, vạn nhất đem giáo cơ xà cùng con nhện của mình đánh hỏng thì làm sao bây giờ, liền dứt khoát triệu hồi bọn chúng lại.

Trong nháy mắt, giáo cơ xà cùng con nhện liền biến mất không còn tăm hơi, chỉ còn dư lại đám lính đang giờ lên đồng vũ khí tiên tiến.

Các binh sĩ cùng nữ nhóm nữ giúp việc đều mắt choáng váng, cho rằng mình nhìn lầm.

Lập tức các binh sĩ liền phản ứng lại, nguyên lai những linh thú kia cũng không phải đột nhiên xuất hiện, mà là thuộc về tướng quân phụ nhân, có thể bị tướng quân phụ nhân điều động.

Lần này mọi người càng là mắt choáng váng, đều là một mặt khó mà tin nổi.

Ở trên thế giới này, các chủng tộc như xà, con nhện cũng đã sắp tuyệt chủng, thực sự là phi thường hiếm thấy. Đương nhiên còn xuất hiện một số chủng vật mà Lam Hàn Phong không thể gọi tên. Chúng nó bị hiện tại người gọi chung là linh thú, là phụ tá chủ nhân. Hơn nữa cũng không phải mỗi người đều đạt tiêu chuẩn để nắm giữ hoặc là điều động linh thú.

Phải biết, có thể điều động linh thú, nhất định phải là người có năng lực mạnh mẽ. Theo nhân vật giống như Lam Hàn Phong, chủng tộc cấp thấp như vậy, một quốc gia nhỏ chỉ dựa vào việc kết giao với các quốc gia khác mới có thể kéo dài hơi tàn, làm sao có khả năng có thể điều động linh thú?

Hơn nữa coi như sức mạnh cường đại như Roy tướng quân, cũng chỉ có thể nắm giữ một linh thú duy nhất, căn bản không thể đồng thời điều động thêm một linh thú.

“Xảy ra chuyện gì?”

Xao động không nhỏ, để Roy tướng quân đi mà quay lại.

Các binh sĩ nhìn thấy Roy tướng quân đi tới, mau mau cung kính lùi tới hai bên.

Có binh sĩ đem chuyện vừa rồi hỏi thăm cho Roy tướng quân. Roy tướng quân cũng không giống những người kia, trên mặt mặc dù không xuất hiện vẻ ngạc nhiên, bất quá vẫn là nhìn thêm Lam Hàn Phong vài lần.

Lam Hàn Phong hiện tại mặc trang phục màu tím nhạt định chế của Ngũ độc, một bộ này thực sự có khí tràng của Ngũ độc môn, phong tao đến cực điểm...

Đơn giản tới nói, chính là vải vóc ít đến mức đáng thương. Nửa người trên hầu như không mặc cái gì, chỉ có trang sức màu bạc lóe sáng, cùng với trang sức trên đầu, hiện ra tạo hình rắn rết. Nửa người dưới tuy rằng mặc quần, bất quá đùi phải chếch một bên dĩ nhiên là điều khác, xem ra so với không có mặc còn muốn... Mê người...

Roy nhíu mày, lập tức lại nhìn Natasha té xỉu trong phòng, nói: “Đem Natasha tiểu thư nâng đi.”

Natasha tiểu thư hôn mê rất cực hấp dẫn sự chú ý của mọi người, bị nhóm người hầu nâng đi.

Roy tướng quân không nhiều lời, phân tán mọi người, sau đó lạnh lùng nói một câu với Lam Hàn Phong, “Đi theo ta.”

Roy tướng quân tiến vào gian phòng, Lam Hàn Phong nhìn chung quanh một chút, cuối cùng vẫn là theo Roy tiến vào gian phòng.

Sau khi cậu đi vào phòng, cửa phòng tự động liền đóng lại. Lam Hàn Phong không nhịn được nhìn nhiều mấy lần, tâm nói cái cửa này thực đúng là tiên tiến. Sau khi Lam Hàn Phong đi vào phòng, ánh mắt của Roy vẫn đánh giá cậu, nhưng Roy tướng quân cũng không nói lời nào.

Lam Hàn Phong bị hắn nhìn cả người không dễ chịu, hơn nữa mặt của đối phương đặc biệt giống sự phụ Pháo ca của cậu, làm cậu càng thêm cảm khái. Lam Hàn Phong liền mở miệng trước, nói: “Chúng ta nói chuyện?”

Lam Hàn Phong tuy còn không rõ ràng lắm tình cảnh của mình bây giờ, bất quá dựa vào một ít trí nhớ không đầy đủ trong đầu kia, cùng với Natasha tiểu thư vừa nãy cũng biết một số. Vị Roy tướng quân mặt lạnh như tiền trước mắt này chính là trên danh nghĩa ... trợ thủ?

Trong đầu Lam Hàn Phong đã tìm không được từ thích hợp.

Lam Hàn Phong đi thẳng vào vấn đề, rất sáng khoái nói: “Không bằng chúng ta ly hôn đi?”

Câu nói này thành công làm Roy tướng quân sửng sốt. Trên mặt Roy tướng quân lộ ra vẻ giật mình, cẩn thận nhìn cậu, thật giống như Lam Hàn Phong đang đùa giỡn tính tình vậy.

Tuy rằng Roy cùng sự phụ Pháo ca của cậu có dung mạo rất giống nhau, thế nhưng tóm lại là một người xa lạ, Lam Hàn Phong thừa nhận chính mình không chỉ là nhan không vẫn là thanh không, Roy tướng quân mỗi một dạng đều phù hợp tiêu chuẩn của cậu. Thế nhưng cậu vẫn không chấp nhận được sự thực rằng cậu đã kết hôn với một người xa lạ.

Huống hồ người xa lạ này tựa hồ còn không yêu thích cậu?

“A...”

Roy tướng quân bỗng nhiên cười gần một tiếng, đôi ủng màu đen đạp trên mặt đất phát ra tiếng vang rõ ràng. Roy đi về phía trước hai bước, đi tới trước mặt Lam Hàn Phong.

Lam Hàn Phong muốn lui về phía sau một bước, bất quá đã bị Roy tướng quân nắm cầm.

Động tác này...

Hiện tại phim thần tượng đều sẽ không máu chó cũ rích như thế có được hay không?!

Liền nghe Roy tướng quân nói: “Ly hôn? Người muốn ly hôn với ta?” Lam Hàn Phong nghiêng đầu bỏ qua tay của hắn.

Roy nhếch miệng lên cười một vết yếu ớt, Lam Hàn Phong xem mà rung mình một cái, cảm thấy chẳng trách Roy tướng quân này vẫn không cười, hóa ra là cười lên quá biến thái.

Roy tiếp tục nói: “Rất tốt, người thành công. Lần này người thành công làm ta chú ý.”

Nữ nhân, người thành công gọi lên sự chú ý của ta.

Mỗi khối xương cùng thịt trong cơ thể Lam Hàn Phong đều cứng ngắc, đây tuyệt đối là báo ứng, ai kêu cậu bình thường luôn yêu thích dùng lời tương tự trên đùa tiểu đồng bọn trong bang hội? Nghe được người đối diện nói ra loại này ngứa đến chết, Lam Hàn Phong ngay cả cơm hôm qua đều muốn nôn ra.

Roy nói xong, bỗng nhiên đẩy cậu lên giường. Lam Hàn Phong không chuẩn bị, khí lực của đối phương lại vô cùng lớn, cảm giác như muốn ngắt đi, sau đó đã nằm ở trên chiếc giường mềm mại, tuy rằng đệm mềm cực kỳ, thế nhưng cũng làm cho đầu của cậu đau.

Nhiệt độ của tay người đàn ông này không cao, có chút lạnh, bàn tay lớn xoa xoa trước ngực xích lỏa của cậu hai lần, ám muội ách cổ họng nói: “Người mặc thành như vậy, hóa ra là muốn ly hôn với ta?”

Hết chap 3.

4. Chương 4: Đạt Thành Thỏa Thuận

Lam Hàn Phong không thể ức chế thân thể chấn động run rẩy, địa phương bị hắn sờ qua thật giống như bị điện giật, loại cảm giác ngứa ngứa này còn từ tai của cậu lan tràn ra khắp tứ chi.

Lam Hàn Phong mở to hai mắt, thân thể của cậu dị thường mất cảm, đây là điều mà cậu không thể hiểu được. Liệu nào là do sau khi xuyên qua thay đổi một bộ thân thể khác? Tuy rằng sau khi chuyển kiếp đáng dấp Lam Hàn Phong không chút nào thay đổi, nhưng là hiện tại hiển nhiên rất không đúng lắm.

Roy tướng quân thấp giọng nở nụ cười, tựa hồ phi thường hưởng thụ vẻ mặt chấn kinh của Lam Hàn Phong.

Lam Hàn Phong bị biểu hiện trên mặt cứng đờ, cảm giác mình phản ứng quá mức mất mặt. Cậu dùng sức uốn một cái eo, muốn đá vắng người nam nhân đang nằm trên người cậu.

Thế nhưng khí lực của Roy tướng quân thực sự là lớn đến lạ kỳ, động tác của Lam Hàn Phong bị hạn chế, dĩ nhiên không có hiệu quả gì.

Roy tướng quân đã cúi đầu xuống, thật giống như muốn hôn cậu, bất quá khi ghé vào địa phương gần lỗ tai cậu lại dừng lại, thấp giọng nói: “Người ngày hôm nay sẽ rất...”

Roy tướng quân lời còn chưa dứt, lập tức liền im lặng. Trên mặt của hắn lộ ra vẻ khiếp sợ, tuy rằng chỉ là thoáng một cái đã qua.

Lam Hàn Phong nở nụ cười, nam nhân trúng kĩ năng định thân của cậu, tự nhiên đầu lưỡi đều cứng ngắc, nơi nào còn có thể nói ra lời.

Lam Hàn Phong lại uốn một cái eo, lúc này dễ như ăn cháo liền lật tung nam nhân đang nằm trên người cậu.

Lam Hàn Phong lướt người đi, liền vượt ngồi ở trên eo Roy tướng quân. Trong tay cậu cầm cây trượng Thái Thượng Vong Tình, chống đỡ ở trên yết hầu của Roy tướng quân, cười híp mắt liếc mắt đưa tình. Lúc này đến phiên cậu chiếm cứ vị trí chủ động, khiêu khích nói: “Tướng quân đại nhân, cảm giác thế nào?”

Cảm giác bị Lam Hàn Phong bắn trúng kĩ năng, thực sự phi thường không ra sao.

Roy vừa nãy liền cảm thấy thân thể tê rần, giống như là bị điện giật qua, sau đó liền không thể chuyển động, thân thể mỗi vị trí đều không thể chuyển động được.

Ngũ độ cảm hiểu cổ độc cùng khổng chế, kĩ năng định thân và kĩ năng giảm tốc cũng rất nhiều, một khi bị bắn trúng liền giống như bị hàng vạn con độc trùng cắn vậy, tuyệt đối không dễ chịu.

Kĩ năng định thân cũng không thể kéo dài trong thời gian rất lâu, bất quá chỉ là mấy giây ngắn ngủi này, đủ khiến Roy tướng quân một lần nữa xem kĩ Lam Hàn Phong, để hắn không còn dám khinh bỉ đối xử Lam Hàn Phong.

Sau khi hiệu quả định thân qua đi, Roy tướng quân ngược lại vẫn chưa phản kháng, dù sao cây trượng Thái Thượng Vong Tình của cậu còn chống đỡ ở cổ họng của hắn, hắn không dám manh động.

Trên mặt Roy lại không có khuôn hoảng, trái lại trở nên thông dong cùng trầm ổn, nhìn đôi mắt của Lam Hàn Phong, nói: “Người che giấu rất sâu. Lý do gì khiến người hôm nay lựa chọn bại lộ?”

Lam Hàn Phong: “...”

Lam Hàn Phong cũng không muốn cùng hắn thảo luận cái vấn đề thâm ảo “Tại sao mình ngày hôm nay và mình ngày hôm qua không giống nhau” này. Chính mình vốn là không thuộc về thế giới này, mà là lấy phương thức khó mà tin nổi xuyên việt đến. Nói ra e sợ cũng không ai sẽ tin tưởng, nói không chắc còn có thể coi cậu là làm quái vật kéo đi làm thí nghiệm.

Lam Hàn Phong cũng học dáng vẻ của Roy tướng quân, một vẻ thông dong nói: “Người thất bại có quyền đặt câu hỏi sao?”

Trên mặt Roy rốt cục xuất hiện một tia rạn nứt, hắn tựa hồ phi thường căm ghét mấy chữ “Người thất bại”. Dù sao người có quyền cao chức trọng như Roy tướng quân, bắt đầu từ khi nhập trường quân đội, sẽ không có làm qua người thất bại. Bây giờ bị một nhân ngư Theo đặt ở dưới thân, thực sự là sỉ nhục suốt đời.

Lam Hàn Phong nhìn lên liền không nhịn được nở nụ cười, nói: “Tướng quân đại nhân, lòng tự ái của người bị thương sao? Bất quá không có quan hệ, ta sẽ không cùng người khác nói. Bất quá phải có điều kiện tiên quyết.”

“Cái gì?” Roy tướng quân hiển nhiên phi thường bất mãn có người dĩ nhiên uy hiếp chính mình, thế nhưng trong lòng hắn lại hiểu kỳ điều kiện của Lam Hàn Phong. Lam Hàn Phong đơn giản nói tóm tắt nói: “Ly hôn.”

“Ta không đồng ý.” Roy tướng quân cũng là dị thường đơn giản nói tóm tắt.

Lam Hàn Phong sững sờ, tâm nói thực sự là máu chó. Roy tướng quân hiển nhiên rất không thích cậu, nhưng là không đồng ý ly hôn, cậu hoàn toàn không có thể hiểu được.

Lam Hàn Phong hỏi: “Tại sao? Sau khi cùng ta ly hôn, người là có thể cùng vị Natasha tiểu thư kia quang minh chính đại cùng nhau. Hoặc là người còn muốn nữ nhân khác cùng nhau cũng có thể.”

Cậu nói xong, Roy tướng quân liền dùng ánh mắt người là kẻ ngốc à nhìn cậu.

Lam Hàn Phong không khỏi trợn to hai mắt. Roy tướng quân nói: “Người không thể rời đi.”

Lam Hàn Phong cau mày, cảm thấy sự tình cũng không đơn giản như mình nghĩ. Cậu còn tưởng rằng có thể cùng Roy tướng quân thuận lợi ly hôn, chia tay ai cũng không có quan hệ với ai, sau đó ở thế giới mới thích ứng cuộc sống mới.

Mà hiện tại, Roy tướng quân kiên quyết phủ định làm cho cậu không khỏi cảm thấy trong này có ẩn tình.

Roy tướng quân nói: “Người là Theo đưa tới, nếu như người rời đi, quan hệ của Brian cùng Theo sẽ vỡ tan từ đây, khai chiến là không thể tránh khỏi. Mà người lại là nguyên nhân, nhất định sẽ bị Brian cùng Theo hạ lệnh đuổi bắt.”

Lam Hàn Phong: “...”

Tuy rằng Lam Hàn Phong cũng không muốn thừa nhận, thế nhưng Roy tướng quân nói có chút đạo lý. Ngày đầu tiên cậu xuyên việt tới, tình huống thế nào đều không biết, liền muốn bị hai quốc gia đuổi bắt, thành trọng phạm của Tinh Tế... Nay còn có thể chơi đùa vui vẻ hay không.

Lam Hàn Phong có chút dao động.

Roy tướng quân nhìn ra cậu dao động, lại mở miệng, nói: “Tuy rằng chúng ta đã kết hôn, bắt quá nếu người không vui, ta cũng sẽ không dùng thủ đoạn cứng rắn buộc người đi vào khuôn phép.”

Lúc này để phiên Lam Hàn Phong dùng ánh mắt nhìn kẻ ngốc để đánh giá hắn. Lời của Roy tướng quân thực sự quá không có sức thuyết phục, vừa này là ai cường ngạnh đem cậu đẩy ngã ở trên giường?

Bắt quá Lam Hàn Phong rất nhanh liền cười cợt, Thái Thượng Vong Tình trên tay xoay một cái, chậm rãi rời khỏi yết hầu của Roy, xúc cảm của vũ khí lạnh lẽo thực giống như một con rắn độc.

Lam Hàn Phong nói: “Roy tướng quân, chúng ta thế này xem như là đạt thành một nhận thức chung sao? Ngày hôm nay bắt đầu, chúng ta sẽ không can thiệp công việc của nhau?”

Roy gật đầu.

Lam Hàn Phong nói tiếu: “Người vừa này cũng thưởng thức qua cảm giác bị ta bắn trúng rồi đúng không? Thoải mái hay không thoải mái? Nếu như người bội ước, ta sẽ phải nhắm vào nơi này của người, ta tin tưởng chỉ cần một thoáng, người đời này đều ngạnh không nổi.”

Lam Hàn Phong nói từ trên người hắn lui xuống, dùng Thái Thượng Vong Tình trong tay chỉ vào khổ bộ của hắn.

Roy cũng dừng lại lên, sắc mặt của hắn bây giờ không phải là đẹp lắm. Phải biết nhân ngư Theo từ trước đến giờ là chủng tộc nhu nhược bị người xem thường, mà hắn mới vừa bị một nhân ngư Theo hạn chế cả nửa ngày.

Chỉ cần hồi tưởng lại, sắc mặt của Roy tướng quân liền đen một phần. Roy tướng quân rất nhanh điều chỉnh tốt sắc mặt của hắn, lại đánh giá Lam Hàn Phong vài lần, nói: “Ta đương nhiên sẽ nói được là làm được.”

Roy tướng quân cười theo nhân ngư vương tử, cũng không phải hắn ham muốn sắc đẹp, lại càng không là nhất kiến chung tình, trong này đương nhiên đa số là do nguyên nhân chính trị, đương nhiên còn có một nguyên nhân khác.

Roy từ trước đến giờ là người tình cảm rất lạnh nhạt, đối với tình ái cũng không có phản ứng quá mức mãnh liệt, hắn càng thêm theo đuổi thực lực tiến triển. Ở cái *** cầu công nghệ cao kẻ mạnh ăn kẻ yếu này, thực lực đại biểu tất cả.

Khuôn mặt của Lam Hàn Phong không đủ để Roy tướng quân thay đổi sắc mặt, bắt quá vừa này vũ lực cùng linh thú của cậu, đủ khiến Roy tướng quân nhắc lên hứng thú vô cùng.

Ở Blai *** cầu, linh thú là đại biểu cho thực lực. Ở trong trường quân đội tập hợp những người có tài năng xuất chúng nhất, cũng chỉ có một phần mười người có thể thuần phục linh thú của mình, có linh thú phụ tá, linh lực của chủ nhân có thể tăng cao đến mức trước nay chưa từng thấy. Thế nhưng bất kể như thế nào, coi như ưu tú như Roy tướng quân, hắn cũng chỉ có một linh thú.

Thế nhưng Lam Hàn Phong vừa nảy liền cho gọi ra ba linh thú, điều này làm cho Roy rất giật mình, cũng rất có hứng thú.

Roy đánh giá Lam Hàn Phong, nói: “Ta chưa từng nghe nói người cũng có linh thú.”

Lam Hàn Phong bị ết hấn nói là giáo cơ xà cùng con nhện của mình. Đây đối với Lam Hàn phong mang theo hệ thống game mà nó căn bản là không cái gì, Ngũ độc có thể triệu hoán không ngừng linh xà cùng con nhện hai loại, còn có oa thái, bò cạp cùng hồ điệp, được gọi là Ngũ độc cũng bởi vì vậy.

Lam Hàn P hong nhíu mày, ý kia là người không biết còn nhiều lắm đấy. Roy còn nói: “Có thể lại cho ta nhìn một chút không?”

Lam Hàn Phong nhìn hấn cũng không có địch ý gì, đơn giản liền thuận lợi triệu hồi giáo cơ xà.

Trong nháy m ắt, bên chân của Lam Hàn Phong liền xuất hiện hai con rắn một xanh một vàng. Lục xà được thả ra, quả thực giống như gắn động cơ, lúu ra lúu rúu nói liên tục, trên đất bò tới bò lui hoạt động gân cốt.

Bất quá lục xà nói cái gì, Roy là nghe không hiểu, chỉ có thể nghe được những tiếng tê tê.

Lục xà nói: “Chủ nhân chủ nhân, người xem, người đàn ông này thật giống sư phụ nha!”

Hoàng xà nhàn nhạt liếc mắt nhìn Roy, keo kiệt nói: “Giống.” Lục xà nói tiếp: “Bất quá mùi trên người không giống, khẳng định không phải một người.”

Hoàng xà kể tục keo kiệt nói: “Càng thơm.”

Lục xà hưng phấn nói: “Đúng đúng, người này ngửi càng thơm.” Nó nói xong còn mang một dáng vẻ chạy nước rã.

Lam Hàn P hong lườm một cái, nói: “Không có tiền đồ.”

Roy cau mày, nói: “Người có thể nghe hiểu linh thú?”

Lam Hàn Phong gật gù.

Roy gi ật mình nhìn cậu. Linh thú không dễ thuần phục, càng không tốt dạy dỗ. Huấn luyện linh thú cần có một lượng lớn nhân lực cùng vật lực, thế nhưng hiệu quả cuối cùng thường không lý tưởng. Roy xác thực chắc chắn nghe nói qua có người có thể cùng linh thú trực tiếp giao lưu, bọn họ hiểu được ngôn ngữ của linh thú. Bất quá đây chỉ là truyền thuyết, hấn chưa từng gặp.

Nhưng hiện tại, hấn tận mắt nhìn đến Lam Hàn Phong cùng linh thú nói chuyện, hơn nữa linh thú cũng có trả lời.

Roy hỏi: “Linh thú của người đang nói cái gì?”

Khóe miệng Lam Hàn Phong không nhin được co rúm, nói: “Bọn họ nói người xem ra ăn thật ngon rất thơm.”

Roy tướng quân: “...”

Lục xà liêu mạng gật đầu phù hợp Lam Hàn phong, nói: “Tê tê, chủ nhân, ta có thể cắn một cái sao?”

Roy tướng quân nghe xong lời này cảm thấy thật mất mặt, mặt không hề cảm xúc nói: “Linh thú của người xem ra quá ôn hòa, vũ lực trị khẳng định không lý tưởng, còn cần tiếp tục huấn luyện.”

Lam Hàn Phong nhíu mày.

Roy tướng quân còn nói: “Có muốn mở mang một chút chứng kiến cao cấp linh thú không?”

Lam Hàn phong đối với này vẫn là rất có hứng thú, không biết sinh vật của *** cầu công nghệ cao sẽ thế nào.

Lam Hàn Phong g ật gật đầu.

Roy cười một tiếng, tay phải giơ lên đến vổ tay cái đập.

Lục xà lập tức mê gái gọi dậy đến, nói: “Chủ nhân, người nhìn hắc động tác còn rất soái.”

Roy nói: “Đây là cao cấp linh thú của ta, giá trị vũ lực của hắc khá cao, người sẽ khiếp sợ.”

Theo lời của Roy tướng quân, Lam Hàn phong liền nhìn thấy ở chỗ không xa, bỗng nhiên một cái bóng đen, sau đó chậm rãi biến ra cụ thể hình thái. Chỉ một lúc sau, Lam Hàn Phong xác thực bị chấn động sợ nói không ra lời, chỉ có thể trừng mắt mắt to, nhìn chằm chằm trước mắt ...

Cuộn cuộn... Xác thực là Hùng Miêu Cuộn Cuộn...

Lục xà đầu tiên phát sinh thanh âm tê tê, kỳ thực hắc là đang điên cuồng cười to, nói: “A ha ha ha, chủ nhân người xem, này không phải Hùng miêu của Đường môn Đường Cuộn Cuộn sao? Tròn như thế, lông xù, quá buồn cười, người nhìn nó không ngồi nổi rồi, A ha ha ha.”

Lam Hàn Phong ph ục hồi *** thần lại, đằng hoàng trình trọng nói với Roy tướng quân: “Tướng quân, người khẳng định còn có một con linh thú, có phải là gọi cơ quan tiểu trư?”

Hết chap 4.

5. Chương 5: Chuẩn Bị Xuất Phát

“Cơ quan tiểu trư cái gì?” Roy tướng quân cũng thật lòng hỏi. Hiện ở đây đã rất ít có thể nhìn thấy loại động vật như là lợn, sớm đã bị các chủng vật khác thay thế, vì lẽ đó Roy nhất thời không nghĩ tới Lam Hàn Phong nói là cái gì. Bất quá cơ quan hắc là rõ ràng, nghe giống như rất lợi hại.

Lam Hàn phong chỉ là tế nhạ nói rồi cười, không nghĩ tới Roy tướng quân sẽ coi là thật, cậu ban khoe miệng, nhưng vẫn là không nhận được bật cười.

Roy tướng quân không chỉ lớn lên giống với với sự phụ Đường môn của mình, ngay cả thuộc tính ẩn giấu cũng cực kỳ giống Đường môn, mang theo linh thú cao cấp, dĩ nhiên là một con Đường Cuộn Cuộn.

Vốn lần tượng đầu tiên của Lam Hàn Phong đối với Roy tướng quân cực kỳ không được tốt, bất quá nhìn thấy Đường Cuộn Cuộn lông xù tròn vo này, đột nhiên liền trở nên tốt hơn một chút.

Đường Cuộn Cuộn lăn ngã trên mặt đất, nó thực sự quá tròn, cũng không biết mỗi ngày ăn vật gì tốt, tròn thật giống một quả cầu lông, chỉ cần đỡ là rất khó ngồi dậy. Trước mắt chính là lăn qua lăn lại trên đất, gian nan muốn ngồi dậy.

Đường Cuộn Cuộn trong miệng ai u: “Ta... Ta không ngồi nổi, ai tới giúp ta một chút. Trời ơi, nơi này dĩ nhiên có xà, thật đáng sợ, ô ô chủ nhân cứu cứu ta...” Đường Cuộn Cuộn bị giáo cơ xà của Lam Hàn Phong sợ đến suýt chút nữa khóc lên, kêu rên kêu cứu với chủ nhân.

Bất quá hiển nhiên chủ nhân của nó căn bản không hiểu ý của nó. Roy ngược lại nói: “Edie Garside, hắc là thê tử của ta, cũng không có ác ý, không được tập kích hắc. Đến về bên cạnh ta.”

Roy nghe không hiểu Đường Cuộn Cuộn, chỉ nghe được Đường Cuộn Cuộn gầm nhẹ, còn tưởng rằng Đường Cuộn Cuộn đang chuẩn bị tập kích. Hắc tuy rằng dùng khẩu khí trầm thấp, bất quá có thể nghe được, bên trong còn có một phần tự hào.

Hắc vẫy tay, Đường Cuộn Cuộn quả nhiên lắc lắc thân thể tròn vo chạy về phía hắc, trong miệng còn nói: “Chủ nhân cứu mạng, có rắn có rắn. Chủ nhân ta không lên nổi, người mau đỡ ta một cái.”

Roy vẫn cứ không lĩnh hội đến chân ý trong lời nói của Đường Cuộn Cuộn, vốn là mặt không hề cảm xúc xuất hiện một vệt ý cười. Hắc cho rằng Đường Cuộn Cuộn nghe hiểu lời của mình, không lại chuẩn bị tập kích Lam Hàn Phong, thật biết điều bị mình gọi lại đây.

Lam Hàn Phong: “...”

Là một Độc ca phong tao từng trải qua sóng to gió lớn, Lam Hàn Phong cảm giác mình ngày hôm nay mới coi như thật sự mở mang hiểu biết. Đối diện một người một súng tự mình nói với mình, hoàn toàn râu ông nọ cắm cằm bà kia, thực sự là khiến người ta trở mắt ngoác mồm.

Lam Hàn Phong sững sốt nửa ngày, mới hồi lại thần, sau khi nghĩ người liên không nhận được cười to lên.

Lục xà cũng là cười ngửa tới ngửa lui, quần ở trên thân của con rắn còn lại, tê tê nói: “Quá khôi hài, chủ nhân, người nhìn bọn họ, quá khôi hài, ta lần đầu nhìn thấy một Pháo ca khôi hài như thế A ha ha ha ha.”

Lục xà biểu thị, thời gian mình đi theo chủ nhân ở trong game rất dài, mỗi lần hạ phó bản hoặc là ở nơi hoang dã soát đầu người, Đường môn Pháo ca bên người đều là cao lãnh lại xú thí, làm sao gặp được một Pháo ca khôi hài như thế, quả thực vui vô cùng.

Lam Hàn Phong cười nước mắt đều đi ra, thật vất vả hoãn khẩu khí, hỏi: “Người gọi nó cái gì?”

Đường Cuồn Cuồn lớn tiếng nói: “Tên ta, gọi là Y cái gì ý?” Nó nói quay đầu lại xem Roy tướng quân.

“Tên của nó gọi EdieGarside.” Roy tướng quân nghiêm túc nói.

Lam Hàn Phong lại “Xì xì” một tiếng bật cười, một con Đường Cuồn Cuồn lại gọi một cái tên như thế, nghe cực kỳ quái dị. Bất quá xem ra cũng không phải chỉ có chính mình cảm thấy quái dị, ngay cả Đường Cuồn Cuồn cũng không gọi được tên của mình.

Lam Hàn Phong đối với Đường Cuồn Cuồn vỗ tay một cái, nói: “Đường Cuồn Cuồn, lại đây.”

Đường Cuồn Cuồn nhìn cậu vài lần, mắt nhỏ tròn vo sáng long lanh, nói: “Ta mới không đi qua, người cách xa như vậy, ta mệt mỏi quá.” Lam Hàn Phong thật muốn ngã ngửa, dự đoán nói: “Lại đây cho người ăn gậy trúc cùng măng tre.”

“Cái gì? Người có thể nghe hiểu ta?” Đường Cuồn Cuồn này mới phản ứng được, người này dĩ nhiên có thể nghe hiểu nó. Chuyện này quả thật là cái kỳ tích.

Lam Hàn Phong gật đầu, Đường Cuồn Cuồn do dự, tựa hồ bắt đầu rục rã rục rịch, lại hỏi: “Người thật sự có gậy trúc cùng măng tre sao? Ta đã lâu không thấy những thức ăn ngon đó.”

“Đương nhiên!” Lam Hàn Phong gật đầu.

Là một Ngũ độc hợp lệ, Lam Hàn Phong ngoại trừ phong tao sắc bén ra, còn có một kỹ năng khác mãn cấp, đó là hắc ám liệu lý. Ngũ độc làm sao có thể sẽ không hắc ám liệu lý đây? Vì lẽ đó trong túi đeo của Lam Hàn Phong trong game, tồn trữ thật nhiều nguyên liệu nấu ăn hắc ám liệu lý, gậy trúc cùng măng tre đều có.

Đường Cuồn Cuồn vừa nghe, lập tức như là gắn động cơ, cũng không ché khoảng cách xa, liên tục lăn lộn chạy tới, một phát đâm vào trong ***g ngực của Lam Hàn Phong.

Lam Hàn Phong ngồi xổm xuống ôm lấy nó, tâm nói cảm giác thực tốt, vừa mềm vừa thịt, chính là có chút nặng, suýt chút nữa làm ngã cậu.

“Cẩn thận!” Roy tướng quân bỗng nhiên thấp a một tiếng, hẳn còn tưởng rằng Lam Hàn Phong làm tức giận linh thú, linh thú chủ động công kích cậu.

Bất quá tốc độ của Roy tướng quân không đủ nhanh, Đường Cuồn Cuồn đã ở trong tiếng a của hắn nhào vào trong ***g ngực Lam Hàn Phong. Chuyện xảy ra tiếp theo, cũng không máu tanh giống như Roy tướng quân tưởng tượng, trái lại... Rất quỷ dị.

Đường Cuồn Cuồn nằm ở trong ***g ngực của Lam Hàn Phong vắn vẹo, cái mông căng tròn xoay a xoay, trong miệng nói: “Gậy trúc gậy trúc, ta muốn gậy trúc.”

Lam Hàn Phong giơ tay sờ soạng vòng tai của cậu một chút, chỉ trong nháy mắt biến ra một cây gậy trúc. Đường Cuồn Cuồn vừa nhìn thấy gậy trúc, mừng rỡ đến mắt nũng nịu nhắm tịt lại, tự mình ôm gậy trúc bắt đầu gặm.

Roy tướng quân liên tiếp bị Lam Hàn Phong khiếp sợ. Lam Hàn Phong quả nhiên là người kỳ quái, theo như hắn biết, Lam Hàn Phong ở Theo cũng chỉ là một người cá không được coi trọng. Bởi vì tính cách nhát gan mềm yếu, bị bắt nạt rất lợi hại, cuối cùng bị đưa tới nơi này kết giao.

Roy tướng quân tôn trọng thực lực, tự nhiên đối với Lam Hàn Phong tới kết giao không có hảo cảm. Lam Hàn Phong sau khi đến liền cả ngày biến đổi trò gian khóc nháo tranh sủng, còn chơi ra sự tình một khóc hai nháo ba thất cổ.

Chỉ là Roy tướng quân không nghĩ tới, nguyên lai Lam Hàn Phong trước kia, cũng không phải thật sự Lam Hàn Phong. Không biết là nguyên nhân gì, để hắn giả ngây giả dại, lại không biết là nguyên nhân gì, để Lam Hàn Phong bỗng nhiên từ bỏ ngụy trang.

Bất kể như thế nào, Roy tướng quân hiện tại là đối với cậu thật sự sinh ra hứng thú, Lam Hàn Phong xem ra thật sự biết ngôn ngữ của linh thú, có thể thuần phục linh thú. Nhân tài như vậy là ngàn năm có một, Roy làm sao có thể không động tâm đây.

Roy tướng quân nói: "Không gian chứa đồ của người rất đặc biệt." Tướng quân đại nhân hiển nhiên là thoai một câu văn hoa, đây là bước đầu tiên để đến gần.

Đường Cuồn Cuồn bị Lam Hàn Phong dùng một cây gậy trúc thu mua, vào giờ phút này, Đường Cuồn Cuồn và giáo cơ xà cùng Lam Hàn Phong chơi đến vui vẻ, chỉ có Roy tướng quân một người lúng túng đứng ở một bên.

Roy nói rồi nhìn về phía vòng tai của cậu.

Kỳ thực ở một *** cầu công nghệ cao như thế này, không gian chứa đồ có hình dáng là một cái hoa tai là thực bình thường, đến trung tâm thương mại cũng có thể mua được. Nhấn mà Roy tướng quân mang trên tay, đều có tác dụng chứa đồ.

Lam Hàn Phong nhú mày, không trả lời.

Roy tướng quân nói lên đề tài không được đáp lại, hắn nhú mày, lại nói: "Người đối bụng sao?"

Lam Hàn Phong: "..."

Lam Hàn Phong không biết Roy đang làm gì, vừa nhìn chính là một sáng vẻ muốn nói gì đó, cậu nói: "Tướng quân, người có thể không cần phải để ý đến ta, tướng quân ngài có thể chính mình đi làm."

Lệnh trực khách.

Roy tướng quân suất chút nữa bị Lam Hàn Phong cho tức chết, không tiếp tục nói nữa, mở cửa rời đi.

Đường Cuồn Cuồn cắn gậy trúc nói: "Chủ nhân ta có phải là tức giận rồi?" Lam Hàn Phong nói: "Không phải chứ? Ta không nhìn ra sắc mặt hắn có gì biến hóa a."

Đường Cuồn Cuồn nói: "Nói cũng đúng."

Đáng thương Roy tướng quân, làm vạn năm mặt lạnh ăn tiền, khi tức giận cũng không có ai nhận ra.

Roy tướng quân đi tới nửa đường, chợt nhớ tới linh thú Edie Garside của hắn dĩ nhiên không có đi theo chính mình! Đây là đi theo địch phản quốc sao? Roy tướng quân đứng tại chỗ, cuối cùng vẫn là đi trở về, đi tìm linh thú của hắn.

Bất quá trong phòng đã không có Lam Hàn Phong cùng linh thú. Nữ giúp việc cẩn thận nói: "Phu nhân nói có chút đối bụng, đi phòng ăn dùng cơm."

Roy tướng quân đang muốn đổi đường đi đến phòng ăn, bỗng nhiên thì có tên lính vội vã tới, hành lễ nói: "Tướng quân, quốc vương hạ triệu kiến ngài, tựa hồ có chuyện khẩn cấp."

Roy gật gù đầu, theo binh sĩ rời đi.

Phủ đệ của Roy tướng quân, quả thực giống như pháo đài. Lam Hàn Phong ăn xong cơm, Đường Cuồn Cuồn liền mang theo hắn đến các nơi tham quan. Lam Hàn Phong cảm thấy, hoàng cung e sợ đều không có lớn bằng địa bàn của Roy tướng quân, thực sự là quá đồ sộ.

Có Đường Cuồn Cuồn mở đường, đều không người nào dám ngăn bọn họ. Dù sao Đường Cuồn Cuồn là linh thú, người khác nhìn lên đều sợ đến tè ra quần, chứ đừng nói là linh thú của Roy tướng quân.

Đường Cuồn Cuộn nói: “Phía trước còn có thư phòng, nơi đó có thật nhiều thật nhiều sách, đều là sách cấm.”

Bọn họ đang nói chuyện, liền nghe đến có giọng của nữ nhân. Người phụ nữ nói: “Roy ca ca thật sự không ở?”

Nữ giúp việc nhanh chóng nói: “Natasha tiểu thư, chính xác trăm phần trăm. Tướng quân bị quốc vương bệ hạ triệu tiến vào hoàng cung, không biết lúc nào mới trở về.”

Đường Cuồn Cuộn nghe, nói: “Nữ nhân tên gì kia là quỷ chán ghét.” Lục xà gật đầu phù hợp.

Lam Hàn Phong nói: “Nàng là người nào? Ở nơi nào?”

Đường Cuồn Cuộn nói: “Nhà của nữ nhân gì gì này cùng với nhà của chủ nhân là chỗ quen biết, quan hệ tốt vô cùng, vì lẽ đó nữ nhân này đều là lại ở đây, chủ nhân cũng không thể đuổi nàng đi.”

Lam Hàn Phong gật gật đầu, tâm nói vẫn là thanh mai trúc mã đây. Roy tướng quân trong miệng bọn họ rất nhanh trở về, Natasha tiểu thư lập tức mừng rỡ, yếu điệu nói: “Roy ca ca, anh đi đâu vậy, em... Em rất nhớ anh.” Roy tướng quân nói: “Ta muốn ra ngoài thi hành mệnh lệnh, Natasha, em đi về trước.”

Natasha nghe thấy, ngay lập tức nói: “Em muốn theo Roy ca ca, anh đi đâu, em liền đi nơi đó!”

Lam Hàn Phong lúc đó cách đó không xa, nghe lời này giật mình, trong đầu lập tức tất cả đều là “Chàng là gió thiếp là cát, triền triền miên miên bay đến thiên nhai”, quả thực nổi cả da gà.

Roy tướng quân cau mày, hiển nhiên hơi không kiên nhẫn, nói với binh lính bên cạnh: “Đưa Natasha tiểu thư rời đi.”

Lam Hàn Phong nháy mắt một cái, tâm nói, Roy tướng quân cũng quá không ôn nhu.

Natasha không có cách nào, cẩn thận mỗi bước đi đi rồi.

Lam Hàn Phong còn đang xem kịch, liền phát hiện Roy tướng quân quay lại, cùng ánh mắt của mình đối đầu.

Lam Hàn Phong nói: “Ta ăn no đi loanh quanh để tiêu thực.”

Roy tướng quân không nói nhảm, rất trực tiếp nói: “Thu thập hành lý, đi theo ta.”

“Đi nơi nào?” Lam Hàn Phong kỳ quái hỏi: “Người không phải đi ra ngoài chấp hành nhiệm vụ sao?” Liền Natasha thì không mang theo, tại sao muốn dẫn mình a?

Roy tướng quân đi tới, dừng ở nơi cách cậu một đoạn. Hắn cúi đầu nhìn Lam Hàn Phong, trong ánh mắt trở nên đầy hứng thú.

Lam Hàn Phong bị hắn nhìn không hiểu ra sao.

Roy tướng quân nói: “Langdon *** cầu rục rà rục rịch, ta lần này là đi lĩnh binh.”

Lam Hàn Phong vẫn là một mặt mê man, tâm nói người là tướng quân, người mang binh đánh giặc rất ngạc nhiên sao? Chính mình cái gì cũng không hiểu, đánh trận cũng không giúp đỡ được a.

Roy tướng quân nói tiếp: “Còn không rõ lắm muốn đi bao lâu, khả năng chỉ có nửa tháng, có thể sẽ là một hai năm. Kỳ *** của người không phải là sắp đến sao, ta không ngờ, người phải làm sao?”

“Cái gì?”

Một tiếng sét vang lên giữa trời quang.

Lam Hàn Phong trừng hai mắt, cơ hồ đem Roy tướng quân trừng ra hai cái lỗ thủng.

Kỳ *** là cái quỷ gì?

Lục xà bên người Lam Hàn Phong quần quanh hoàng xà, nói: “Ai nha ai nha, nói như vậy, kỳ *** của chúng ta cũng sắp đến rồi.”

Hết chap 5.

6. Chương 6: Một Năm Sáu Ấn

Kỳ *** đến cùng là cái gì, Lam Hàn Phong đương nhiên biết. Dù sao cậu là một độc ca xứng chức, nuôi không ít sủng vật, trong đó còn có các loại sủng vật như là hoàng xà lục xà kia.

Chỉ là...

Liền bởi vì biết là có ý gì, Lam Hàn Phong mới muốn hỏi, kỳ *** của mình sắp đến rồi, đây là cái quỷ gì?!

Lục xà ngược đầu, kỳ quái hỏi: “Nguyên lai chủ nhân cũng có kỳ *** a, ta trước đây đều không có phát hiện. Người phát hiện sao?”

Lục xà quay đầu hỏi hoàng xà, hoàng xà keo kiệt nói: “Không.” Lam Hàn Phong hiện tại đã nghĩ có nên đem một đôi giáo cơ xà này của cậu đi hiến tế, rõ ràng là đang xát muối lên vết thương của cậu.

Lam Hàn Phong hít sâu vài hơi, cuối cùng cũng coi như là tỉnh táo lại. Cậu tự nói với mình, mình hiện tại là một chủng tộc tên là Nhân ngư, vì lẽ đó khó tránh khỏi có chút tập tính động vật, ai kêu cậu còn không tiến hóa hoàn toàn.

Thế nhưng, Lam Hàn Phong cau mày, cậu nỗ lực nhớ lại một số mảnh vỡ ký ức nhỏ, hoàn toàn không có tìm được ký ức liên quan tới kỳ ***. Theo lý thuyết kỳ *** không thể chỉ có một lần, đều hẳn là một năm mấy lần, hoặc là cách một quãng thời gian một lần.

Lam Hàn Phong ngờ vực nhìn Roy tướng quân, lẽ nào là Roy lừa gạt mình?

Roy tướng quân tựa hồ là nhìn ra nghi vấn của cậu, trên mặt có thêm một nụ cười ám muội, nói: “Đương nhiên, người năm nay mới được năm, khả năng trước đây đều không có trải qua kỳ ***, vì lẽ đó biết không nhiều, người có thể đi tìm tộc nhân của người hỏi một câu, liền biết tình huống thế nào. Nếu như người kiên trì ta dạy cho người, cũng không phải là không thể.”

Lục xà lập tức kêu lên: “Chủ nhân, Pháo ca đang đùa giỡn người!” Lam Hàn Phong: “...”

Lam Hàn Phong càng ngày càng xác định nghĩ chính mình hẳn là đem giáo cơ xà hiến tế. Roy như vậy... vô liêm sỉ, mình có thể nghe không hiểu sao! Cậu chỉ có thể vui mừng, giáo cơ xà nói chuyện chỉ có mình có thể nghe hiểu.

Đường Cuộn Cuộn xách đôi chân thịt thịt của mình, trên đất lăn một vòng, nói: “Chủ nhân ta đang cầu hoan với người đó.”

Lam Hàn Phong: “...”

Hắn đã quên bên cạnh còn có một con đại Hùng Miêu Cuộn Cuộn loại biến dị ăn thịt uống máu tên gọi theo phong cách Châu Âu. Không hổ là linh sủng của Roy tướng quân, cũng làm cho người ta có một kích động muốn đập bay nó.

Nội tâm Lam Hàn Phong đã đủ chấn động, bất quá nhóm linh sủng vẫn là liên tiếp xuyên đao. Vào lúc này lục xà cùng Đường Cuộn Cuộn đều nói xong, bé ngoan ngậm miệng lại, đến phiên một chữ quý như vàng – hoàng xà.

Hoàng xà nhìn một chút lục xà lại nhìn một chút Lam Hàn Phong, há mồm, nói: “Chủ nhân, hẳn nói người mới được năm.”

Lam Hàn Phong: “...”

Lam Hàn Phong mu ốn nói rằng mình nghe được, mỗi một chữ cũng nghe được. Cậu hung tợn nhìn chăm chăm Roy tướng quân, nói: “Vậy là khi mà ta được đưa tới kết giao, vẫn còn là vị thành niên?”

Roy tướng quân bị lời của cậu hỏi đến sững sờ, hiển nhiên không có thể hiểu được trọng điểm của Lam Hàn Phong ở đâu. Lam Hàn Phong nghĩ, nếu như Roy nói vị thành niên, hiện tại chính mình liền thả rấn cắn hắn.

Bất quá Roy tướng quân cũng không có trả lời như vậy, mà là đưa ra câu trả lời càng làm người ta tức giận.

Roy tướng quân hỏi: “Người sinh nhật là ngày mấy tháng mấy?” Lam Hàn Phong: “...”

Roy tướng quân căn bản liền không biết ngày sinh của Lam Hàn Phong là bao nhiêu, vì lẽ đó không biết khi bọn họ kết hôn Lam Hàn Phong đã thành niên chưa.

Cái vấn đề này thực sự là làm khó Lam Hàn Phong, hẳn xác thực biết sinh nhật của mình là ngày bao nhiêu, bất quá không biết thân thể nhân ngư hiện tại là sinh nhật ngày nào.

Lam Hàn Phong cùng Roy tướng quân còn có ba con linh sủng mắt to tròng mắt nhỏ, tròng nhau nửa ngày. Lam Hàn Phong rốt cục ho khan một tiếng, nói: “Giao... Giao phối kỳ ta sẽ tự mình xử lý, không cần người nhọc lòng.”

Ý kia chính là không muốn cùng Roy đi chấp hành nhiệm vụ.

Lam Hàn Phong nghĩ, mình còn chưa nắm rõ tình huống của nơi này, nếu như theo Roy đi cái gì Langdon *** cầu, chẳng phải là càng rối loạn. “Tự mình xử lý?” Roy tướng quân lộ ra một vẻ giật mình, sau đó trong đôi mắt có thêm vài tia hứng thú, cuối cùng là vẻ mặt bỗng nhiên tỉnh ngộ.

Lam Hàn Phong mu ốn đem tròng mắt của hắn đào móc ra, bị người khác chiếm tiện nghi còn không bằng chính mình xử lý, Lam Hàn Phong cảm thấy chút chuyện nhỏ này, cậu có thể xử lý.

Roy tướng quân kiên trì mang theo Lam Hàn Phong cùng đi. Tuy rằng hẳn xác thực đối với Lam Hàn Phong không có cảm tình đặc biệt gì, bất quá tốt xấu cũng là tướng quân phụ nhân được vạn người chú ý. Khi mà tướng quân phụ nhân đến kỳ *** lại không có tướng quân ở bên người, vạn nhất để người có dụng tâm khác chiếm tiện nghi, bộ mặt của Roy tướng quân liền không sót lại một chút gì.

Bất quá Lam Hàn Phong kiên trì không đi, bởi vì cậu cảm thấy Roy tướng quân càng như là có dụng tâm khác.

Kết cục chính là hai người tan rã trong không vui, trở về phòng của mình.

Lam Hàn Phong mang theo gì ảo cơ xà cùng Đường Cuồn Cuồn, ở trong thư phòng ngăn người cả một buổi chiều, lật xem thật nhiều quyển sách, tìm tri thức liên quan với kỳ ***.

Lam Hàn Phong là một thanh niên tốt, không muốn có cái gọi là kỳ *** một chút nào. Cậu hoàn toàn không thể tưởng tượng được tình cảm mình động dục như động vật ở kỳ *** a.

Nhưng là tư liệu tra được không quá lạc quan, chủng tộc nhân ngư Theo này, quả thực chính là công cụ sinh nở tự nhiên.

Trên sách viết, nhân ngư Theo giống cái ở sau khi trưởng thành sẽ có kỳ *** rõ ràng, nhân ngư ở trong kỳ đó sẽ động dục cực kỳ mãnh liệt.

Sắc mặt Lam Hàn Phong biến thành màu đen, tiếp tục nhìn xuống. Hơn nữa kỳ *** của Theo nhân ngư cũng không phải một năm một lần hoặc là một năm hai lần, mà là một năm sáu lần, mỗi lần một tháng

Ha ha, chó má.

Lam Hàn Phong nghiêng răng nghiêng lợi, sắc mặt xanh mét cực kỳ khó coi.

Còn có để cho người sống hay không! Một năm sáu lần, một lần một tháng! Đây chính là nửa năm a! Một tháng bình thường một tháng động dục, co giật đây! Cái gì gọi là kỳ *** sắp đến rồi, bóng tối của kỳ *** căn bản là phóng không ra a!

Lam Hàn Phong cảm giác mình điên cuồng hơn.

Nhóm Đường Cuồn Cuồn cùng giáo cơ xà đều trốn ở góc phòng, phòng ngừa trở thành bia đỡ đạn.

Lục xà nói: “Chủ nhân khẳng định là ăn thứ không sạch sẽ, bụng không thoải mái, người xem hẳn sầm mặt lại rồi, khẳng định nhẩn rất khổ cực.”

Đường Cuồn Cuồn duỗi ra móng vuốt, gian nan với tới vỗ vỗ cái bụng của mình, nói: “Vẫn là hệ tiêu hóa của ta tốt, cho ta khối thép ta đều có thể ăn.” Nó nói liền giơ tay lên một mảnh kim loại bao bọc một quyển sách cho lên mồm nhai, vừa nhai vừa nghiêng ngẫm.

Lục xà khiếp sợ nói: “A! Không trách Cuồn Cuộn là sủng vật của Pháo ca, bởi vì sủng vật của người khác cần bản không cần nỗi giận của máy móc.” Hoàng xà bình tĩnh nhìn chúng nó bán xuẩn, ngậm miệng không nói một lời.

Lam Hàn Phong lại xem thật nhiều sách, cậu hoàn toàn không muốn nhận mệnh, cậu không thể tưởng tượng 365 ngày có một trăm hai mươi mấy ngày là ở trên giường động dục, hình ảnh quá đẹp cậu không dám nhìn...

Thế giới có kỹ thuật cao như vậy hẳn là có đồ vật để khắc chế kỳ động dục đi. Lam Hàn Phong cảm thấy như vậy.

Lam Hàn Phong liếc mắt nhìn Đường Cuồn Cuộn còn đang nhai đồ ở cửa phòng, nói: “Cuồn Cuộn, lại đây, cho người gậy trúc ăn.”

Đường Cuồn Cuộn quả nhiên nhanh chóng liền đến.

Lam Hàn Phong cho nó gậy trúc, sau đó nhân cơ hội hỏi dò có thuốc gì hoặc là đồ vật có thể ức chế kỳ *** hay không. Dù sao Cuồn Cuộn là sinh vật thổ dân, so với cậu đột nhiên xuyên qua phải thấu hiểu nơi này.

Đường Cuồn Cuộn giơ tay muốn dụi mắt, bất quá cánh tay của nó quá ngắn, cố gắng nửa ngày vẫn là không dụi đến.

Lam Hàn Phong đều nhìn không nổi, đưa tay giúp nó xoa xoa.

Cuồn Cuộn cảm động nhìn cậu, nói: “Tuy rằng người đối với ta rất tốt, thế nhưng ta rất bị thương nói cho người, Brian khẳng định là không có thứ này, nơi này không có ai nghiên cứu chế tạo thứ đó.”

Lam Hàn Phong mặt trận thất lạc, quả nhiên tiểu thuyết đều là lừa người, mấy loại thuốc ức chế mà Omega có thể tiện tay lấy được trong văn ABO đều chạy đi đâu.

Đường Cuồn Cuộn còn nói: “Chủng tộc của Brian có năng lực sinh sôi rất kém, đời sau cực kỳ ít ỏi. Người của Brian có vũ lực mạnh mẽ, nam chinh bắc chiến, vẫn là đối tượng được các chủng tộc khác ngưỡng mộ. Theo cũng là không muốn bị Brian chiếm đoạt, cho nên mới nghĩ đến biện pháp đưa vương tử người cá có năng lực sinh dục cao đến để kết giao.”

Lam Hàn Phong nghe xong một trận tuyệt vọng, lẽ nào không có biện pháp khác sao?

Đường Cuồn Cuộn còn nói: “Bất quá, chủ nhân nhà ta không phải muốn đi Langdon *** cầu sao? Nhân ngư ca, người có thể đồng thời theo đi a, nói không chắc đồ mà người tìm sẽ có đó.”

Nhân ngư ca là cái quỷ gì...

Lam Hàn Phong chỉ vào mũi của mình nói: “Ta tên Lam Hàn Phong.” Đường Cuồn Cuộn thụ giáo gật gù.

Lam Hàn Phong lại hỏi: “Người nói langdon *** cầu?”

Đường Cuồn Cuộn vừa gặm gậy trúc vừa nói: “Đúng vậy, Langdon *** cầu là một loại chủng tộc kỳ quái khác, bọn họ có một chi nhánh gọi Omega, nghe nói có loại đồ vật gọi là Omega ức chế tề, không biết có giống với loại đồ vật và người muốn tìm hay không. Nghe rất giống a.”

Lam Hàn Phong sững sờ, Omega ức chế tề, cậu quá quen thuộc. Lam Hàn Phong vốn là công tử nhiên, hơn nữa ở trong cái game hủ đến không thể hủ hơn kia lẫn lộn mấy năm, cái gì giáo cơ, cái gì ABO, cái gì thú nhân các loại, cậu đương nhiên biết cả, loại văn giả thiết liên quan tới ABO cũng xem qua một chút.

Có người nói Omega cũng có năng lực sinh dục cao, hơn nữa cũng là chủng tộc có thời kỳ động dục mãnh liệt, nói không chắc Omega ức chế được có thể đứng bệnh hết thuốc.

Lam Hàn Phong cảm giác mình được hồi đầy máu hồi sinh trở lại, từ trên mặt đất nhảy lên, nói: “Quá tốt rồi, chúng ta chuẩn bị xuất phát đi Langdon *** cầu, hiện tại liền đi.”

Đường Cuồn Cuộn nói: “Ồ, không cùng chủ nhân nhà ta cùng đi sao?” Lam Hàn Phong nói: “Ta có thể tự mình đi.”

Đường Cuồn Cuồn lắc đầu, tuy rằng không thấy được là nó đang lắc đầu, nói: “Langdon *** cầu quá xa, một mình người đi không được, cái loại máy bay phổ thông có thể mua ở thương thành kia, cần bay nửa năm mới có thể đến đây. Máy bay quân dụng đặc thù, chỉ cần nửa tháng.”

Lam Hàn Phong: “...”

Bay nửa năm, vậy mình muốn ở trên phi hành khí vượt qua ba lần. Ba lần chính là ba tháng...

Ba tháng chính là chín mươi ngày... Lam Hàn Phong cảm giác mình thua quá triệt để.

Lam Hàn Phong ngồi ở trong thư phòng chờ ra đến chạng vạng, cậu ở cân nhắc hơn thiệt. Là muốn theo Roy tướng quân đi, hay vẫn là ở trên máy bay *** tấn nhân vong.

Đây là một vấn đề khổ não.

Lúc chạng vạng, người hầu gõ cửa nói: “Tướng quân phu nhân, bữa tối chuẩn bị kỹ càng, mời đến phòng ăn dùng cơm.”

Lam Hàn Phong gật gật đầu, hỏi: “Roy tướng quân có ở đây không?” Người hầu ngăn ra, nói rất nhanh: “Ồ.”

Lam Hàn Phong lại gật đầu một cái, từ trên mặt đất nhảy lên, chuẩn bị đi về phía phòng ăn.

Đường Cuồn Cuồn cùng giáo cơ xà vừa nghe ăn cơm, liền lập tức có sức sống, từ trong trạng thái buồn ngủ bỗng chốc trở nên phấn khởi, “Vèo vèo vèo” ba tiếng, đã không còn bóng.

Roy tướng quân đang dùng món, độ ng tác của hắn tao nhã cực kỳ, hơn nữa thêm vào bề ngoài thượng đẳng, khí thế bá vương của tổng giám đốc hoàn toàn bộc lộ ra ngoài, Lam Hàn Phong xem mà không rời khỏi mắt.

Lam Hàn Phong ngồi ở đối diện Roy tướng quân.

Roy tướng quân liếc mắt nhìn cậu, nói: “Ta ngày mai...”

Hắn nói còn chưa dứt lời, Lam Hàn Phong đã cắn răng nói: “Ta quyết định cùng người đi Langdon *** cầu.”

Trên mặt Roy lộ ra thần sắc kinh ngạc, bất quá rất nhanh trở nên âm muội che giấu nụ cười, tao nhã nói: “Được.”

Lam Hàn Phong: “...”

Đình chỉ người nào đó, thật giống như là mình không nhớ rồi hắn mới đổi ý vậy, chính mình chỉ là đi tìm Omega ức chế tề thôi. Roy tướng quân lúc nào có thể bỏ tất xấu tự mình hài lòng a.

Lam Hàn Phong không thể làm gì khác hơn là cúi đầu ăn cơm, cắt một khối nhỏ bò bít tết, ăn vào. Tay nghề của đầu bếp cũng thật không tồi, thịt bò rất non rất mới mẻ.

Lam Hàn Phong đột nhiên hỏi: “Đây là thịt gì?”

Cái loại chủng vật như lợn này cũng không thấy, Lam Hàn Phong cảm thấy ngư cũng rất nguy hiểm a, chính mình ăn tám phần mười không phải thịt bò. Đường Cuồn Cuồn vừa nhai thịt vừa nói, nói: “Là thịt Khang Tắc Nhân, ăn ngon, lại vừa mềm vừa thơm.”

Lam Hàn Phong nhón lại hỏi chiều ở trong phòng xem sách, xác thực có nhìn thấy qua một ít nội dung liên quan đến loại động vật này. Lúc này nhớ tới đến hình dạng của Khang Tắc Nhân đến tột cùng ra sao, dính dính, trơn tuột, lồi lõm, vừa thịt vừa dài, như một con cóc ghê to lớn, lại có độ dài của cá hổ, còn có hai cái liềm đao giống như bộ ngựa.

Lam Hàn Phong nhất thời sầm mặt lại, trong dạ dày bốc lên, đồ ăn nuốt xuống lại muốn phun ra.

Hết chap 6.

7. Chương 7: Hắc Âm Liệu Lý

Trên thực tế Lam Hàn Phong làm cơm kỳ thực rất mỹ vị, mà ở trong game là một độc ca, Lam Hàn Phong đầy đủ phát triển tư tưởng hắc âm liệu lý bác đại *** thâm của Ngũ độc, đem hắc âm liệu lý làm xuất thần nhập hóa. Bất quá không nghĩ tới, đến ở cái địa phương gọi là Brian, cậu dĩ nhiên lại thua.

Lam Hàn Phong nào b ỏ đắp nặn dáng vẻ chưa nấu nướng của loại sinh vật thần kỳ này, hiện tại một điểm muốn ăn cũng không còn, đem dao nĩa thả xuống, uống một hớp nước sôi trong cốc thủy *** trên tay.

Cũng may nước sôi vẫn là nước sôi...

Lam Hàn Phong một hồi cảm động, nguyên lai còn có đồ vật vẫn không phát sinh biến hóa.

Ly thủy *** còn không rời đi môi của cậu, Lam Hàn Phong theo bản năng nâng mắt lên, liền nhìn thấy đối diện Roy tướng quân đang dùng ánh mắt sững sờ nhìn mình.

Lam Hàn Phong bị hắn nhìn ra có chút sợ hãi, không nhịn được hỏi: “Ta? Sao vậy?”

Roy tướng quân khôi phục dáng dấp tao nhã bình tĩnh, tiếp tục cúi đầu ăn thịt, nói: “Cũng không có cái gì, không cần chú ý.”

Cũng không có cái gì ...

Không cần chú ý...

Lam Hàn Phong cảm thấy, đối phương nếu như nói xong câu thứ nhất liền không còn, cái này ngược lại cũng đúng thật không có cái gì, nhưng tại sao còn có tiếp một câu “Không cần chú ý”? Đây rõ ràng chính là có cái gì.

Đường Cuồn Cuồn hai tay nâng cái mâm sáng trắng, ăn xong một miếng thịt Khang Tắc Nhân cuối cùng, lại liếm nước ẩm rơi trên mặt, cuối cùng... “Cót ca cót két cót két” vài tiếng, đem cái mâm trắng sáng cũng ăn mất... Sau đó Đường Cuồn Cuồn mới không nhanh không chậm nói: “Cái chén nước kia là của chủ nhân a, của người ở bên phải.”

“Cái gì?” Lam Hàn Phong sững sờ, theo bản năng nhìn về phía bên phải, quả nhiên bên tay phải của mình cũng bày một cái ly thủy ***, nước bên trong là đầy.

Trong tay cậu còn cầm chén nước của Roy tướng quân, Lam Hàn Phong khiến cho sắc mặt của mình rất tự nhiên, nghĩ thầm ngược lại Roy lại nghe không hiểu Đường Cuồn Cuồn.

Lam Hàn Phong tự nhiên thả xuống cái chén, lại tự nhiên đem cái chén đẩy về chỗ cũ, sau đó tự nhiên ho khan một tiếng.

Trong lòng cậu bắt đầu lý sự, tâm nói phủ đệ của Roy tướng quân lớn như vậy, tại sao bàn dùng cơm lại nhỏ như thế? Bọn họ rõ ràng ngồi đối diện, chính mình dĩ nhiên đưa tay nắm sai chén. Còn có cánh tay của Roy cũng không khỏi quá dài đi, dĩ nhiên đem cái chén đẩy lên đến bên tay mình.

Ngay khi Lam Hàn Phong nói thầm trong lòng, Roy tướng quân đã dùng hết món ăn, tao nhã thông dong dùng khăn tay lau miệng, sau đó cầm lấy cái chén mà Lam Hàn Phong đưa đến kia...

Sau khi tao nhã thông dong mà xoa xoa miệng chén, uống một hớp. Lam Hàn Phong nhìn chằm chằm động tác của hắn, suýt chút nữa tức giận đến phun máu ra ngoài.

Roy tướng quân như không có chuyện gì xảy ra, đứng lên nói: “Nghỉ ngơi thật tốt. Trưa mai bệ hạ mở tiệc đưa tiễn, người đi với ta, tiệc rượu kết thúc chúng ta liền xuất phát.”

Lam Hàn Phong mang theo một đôi giày cơ xà chuẩn bị trở về gian phòng, Đường Cuồn Cuồn còn theo bọn họ, uốn éo cái miệng không chịu về nơi của Roy tướng quân.

Lam Hàn Phong quay đầu lại liếc mắt nhìn Đường Cuồn Cuồn, nói: “Người tại sao không trở về đi?”

Đường Cuồn Cuồn ngược ngùng liếc mắt nhìn cậu, tay chỉ cái bụng của mình, nói: “Ta còn không ăn no, người có thể lại cho ta ăn một chút không?” Lam Hàn Phong: “...”

Lam Hàn phong không thể làm gì khác hơn là đem Đường Cuồn Cuồn cũng mang trở về phòng, cái bụng của cậu cũng bị đói đây, chuẩn bị dùng nguyên liệu mang đến từ hệ thống game nấu cho mình một bữa ăn ngon. Lam Hàn Phong vào phòng đóng cửa lại, liền thả ra bát tô độc nhất của Ngũ độc, sau đó móc ra một đồng nguyên liệu nấu ăn mới mẻ, các loại thịt mỡ, các loại rau dưa tươi mới, còn có cá tôm hải sản, đương nhiên không thiếu được đồ gia vị.

Cậu bỏ một cái nồi ra, lục xà hứng thú, bò tới bờ luở bên cạnh nồi, nhảy nhót từng búng, nói: “Ừ ừ ừ! Chủ nhân muốn bắt đầu liệu lý rồi! Ngày hôm nay làm cái gì? Lang thịt xem ra thật tươi mới, muốn làm!”

Thân thể lục xà rất linh hoạt, nó mấy lần liền bò lên trên bát tô, trong nồi còn chưa có thứ gì, trống trơn, cũng không có châm lửa. Lục xà nằm nhòai bên cạnh nồi, sau đó đuôi cuộn một cái, rất linh xảo liền đem một khối thịt sấu ném vào trong nồi.

“Vèo vèo vèo” vài tiếng. Một quả trứng gà, một khuôn măng, một khuôn nấm cùng một đồng tôm ném vào trong nồi.

Lục xà hưng phấn kêu: “A ha ha ha, chủ nhân, lại bỏ thêm mấy con ngô công cùng con nhện!”

Nó tự mình chơi đến hài lòng, liền cảm giác chỗ 7 tác của mình bị nắm, nhất thời âm thanh tất cả đều không còn, sợ đến vừa quay đầu lại, liền nhìn thấy khuôn mặt tái nhợt của chủ nhân.

(chỗ 7 tác của rắn là nơi có tim, nếu có đòn chí mạng thì rắn sẽ chết ngay) Lam Hàn Phong nắm nó, sau đó đem nó ném vào trong nồi, nói: “Lại thêm một con rắn.”

“Ô ô ô chủ nhân! Không nên luộc ta, ta đến mấy năm không rửa ráy, từ khi theo chủ nhân liền không rửa ráy, ta ăn không ngon. Không không không, không đúng, ta không thể ăn, luộc ta cũng không tốt.” Lục xà hầu như là “Dùng cả tay chân”, từ trong nồi bò ra ngoài, quần ở trên cánh tay của Lam Hàn Phong, nhìn chăm chú.

Lam Hàn Phong thật muốn bóp chết con rắn ngu xuẩn của cậu, cậu liếc mắt nhìn trong nồi, quả thực rồi *** rồi mù. Tuy rằng không có nước, bất quá khi lục xà đem đồ vật ném vào quá dùng sức, trứng gà đánh vỡ, cà chua cũng nứt ra rồi, quả thực hồng bét.

Cậu tuy rằng yêu thích làm hắc ám liệu lý, nhưng hắc ám liệu lý tuyệt đối không phải cho mình ăn. Cậu hiện tại đói bụng, muốn ăn cơm.

Lục xà khóc lên đến không để yên, trên đầu còn có nửa cái vỏ trứng gà bị vỡ, xem ra cực kỳ buồn cười.

Lam Hàn Phong xoắn xuýt, cậu nên xử lý một đồng đồ vật nát bét này như thế nào.

Vừa lúc đó, Đường Cuồn Cuồn đã uốn éo cái móng bò vào trong nồi, sau đó đặt móng ngồi xuống, bắt đầu “Kèn kẹt ca” ăn món thập cẩm này.

Lam Hàn Phong: “...”

Đường Cuồn Cuồn đem một nồi rồi *** rồi mù đều ăn sạch, ngẩng đầu lên mê man hỏi Lam Hàn Phong, nói: “Cái lọ này làm bằng vật liệu gì vậy, ta tại sao không cắn nổi?”

Lam Hàn Phong: “...” Đường Cuồn Cuồn dĩ nhiên muốn cắn cái nồi của mình! Đây chính là đồ mà cậu đặt làm bảo vật gia truyền đấy!

Làm âm ỉ hơn nửa đêm, Lam Hàn Phong cuối cùng cũng coi như ăn một bữa tối phong phú do chính mình làm, sau đó đi tắm nước nóng, uể oải nằm ở trên giường ngủ.

Lam Hàn Phong mệt mỏi cả ngày, tâm thần uể oải, một đêm này ngủ đến vẫn tỉnh thoải mái. Giường của phủ tướng quân không giống bình thường, mềm vô cùng, còn rất lớn, cậu ở phía trên lăn lộn cũng có thể.

Giáo cơ xà môn cùng Đường Cuồn Cuồn bị cậu ném ngủ ở dưới đất, cậu cũng không muốn đang ngủ bị hai con rắn của cậu quần chết.

Lam Hàn Phong rất kiên trì việc ngủ một mình.

Sáng sớm ngoài cửa sổ tựa hồ có chim hót, Lam Hàn Phong hé mắt, bên ngoài còn chưa sáng hẳn. Cậu buồn ngủ lợi hại, liền nhắm mắt lại ngủ tiếp. Không lâu lắm, Lam Hàn Phong cảm giác trên mặt có chút ngứa, cậu tiện tay vung một thoáng, tiếp theo sau đó ngủ.

Roy tướng quân dậy rất sớm, hần liếc mắt nhìn thời gian, tuy rằng thời gian bệ hạ tổ chức tiệc là buổi trưa, nhưng vẫn phải đến trước hoàng cung để chuẩn bị.

Roy hỏi người hầu: “Phu nhân tỉnh chưa?”

Người hầu nói: “Phu nhân còn ở trong phòng, dặn không được quấy rầy.”

Roy gật gật đầu, liền đi về phía phòng của Lam Hàn Phong. Ngoài cửa phòng có nữ giúp việc hầu hạ, bắt quá những người này sẽ không ngăn không cho tướng quân đi vào.

Roy rất tự nhiên liền mở cửa tiến vào gian phòng của Lam Hàn Phong, bước vào bên trong phòng ngủ, rèm cửa sổ vẫn đang kéo ra, chỉ từ trong khe hở lộ ra ánh nắng chói mắt.

Roy đi vào, liền nhìn thấy Lam Hàn Phong chéch nằm ở trên giường ngủ rất say.

Lam Hàn Phong vẫn mặc một bộ trang phục định sẵn của Ngũ độc, nằm nghiêng đắp chăn. Chăn bị kéo xuống dưới bả vai, lộ ra bờ vai trắng nõn cùng cổ, quả thực giống như cái gì cũng không mặc.

Nhân ngư Theo tuy rằng thực lực mềm yếu, tuy nhiên dung mạo đều rất đẹp, điểm này Roy tướng quân xác thực cũng thừa nhận, Lam Hàn Phong lớn lên rất dễ nhìn.

Roy nhìn thấy một hình ảnh khiến người ta mơ màng như vậy, không nhận được có chút rục rạc rục rịch.

Hắn đi tới, ngồi ở bên giường, đưa tay sờ sờ gò má của Lam Hàn Phong.

Lam Hàn Phong cau mày phất phát tay, sau đó liền vươn mình nằm ngửa ra. Lần này chăn đi xuống, vốn là chỉ lộ ra vai cùng cái cổ, vào lúc này đã lộ ra cả một *** ngực xích lỏa.

Roy tướng quân tựa hồ bị đầu độc, hô hấp tăng thêm một chút, cúi người hai tay chống đỡ ở bên tai Lam Hàn Phong, cúi đầu liền hôn lên môi của cậu.

“A...” Lam Hàn Phong từ một tiếng, nghiêng đầu muốn né tránh, bất quá không chạy được, trái lại bị Roy cạy ra hàm răng, làm cho nụ hôn càng thêm sâu sắc hơn.

Lam Hàn Phong còn đang nằm mơ, vốn là ngủ ngon thật bỗng nhiên mơ thấy ác mộng. Cậu cảm giác trên người mình bị một vật đè nặng, hô hấp càng ngày càng không thông thuận. Thật vất vả ràng buộc trên môi biến mất, có thể lớn miệng thở dốc, thế nhưng vai cùng cái cổ lại từng trận đâm nhói, làm cho cậu giật mình một cái. Cảm xúc kỳ quái dao động xuống dưới, đến ngực sau đó là eo.

Lam Hàn Phong mơ mơ màng màng, cậu thiếu kiên nhẫn, bất quá ý thức còn không tỉnh táo lắm. Còn tưởng rằng giáo cơ xà của cậu nhảy lên trên giường, ép mình thở không nổi.

Lam Hàn Phong hạ đường huyết, lúc rời giường khí rất lớn. Cậu còn không mở mắt ra, đưa tay chộp một cái, muốn nắm xoắn xà 7 tác, đem xoắn xà ném đi.

Chỉ có điều...

Xúc cảm trong tay thật giống... Không đúng lắm...

Lam Hàn Phong một thoáng tỉnh cả ngủ, mở mắt liền nhìn thấy Roy tướng quân đặt ở trên người mình, chăn sớm đã bị ném tới một bên, hai người đều là y phục không chỉnh.

Lam Hàn Phong nhất thời nghĩ đến “Ác mộng” vừa nãy, xoay một thoáng mặt liền đen.

“Tỉnh rồi?” Roy cũng không có nhìn ra sắc mặt của Lam Hàn Phong không tốt lắm, đưa tay nắm cằm Lam Hàn Phong, nói: “Miệng của người rất mỹ vị.” Chưa dứt lời, vừa nói ra, Lam Hàn Phong cả người đều nổi.

Ngay khi Roy tướng quân còn muốn tiếp tục lúc nói chuyện, Lam Hàn Phong đã hai tay nắm lấy bờ vai của hắn, tiếp cận “Ồn” một tiếng, Roy tướng quân liền cảm thấy thấy hoa mắt, đã bị Lam Hàn Phong cho ném ra ngoài.

“Loảng xoảng” một tiếng, ngay cả người hầu ở bên ngoài cũng nghe được động tĩnh.

Roy bị vút ở bên cạnh tủ quần áo, hẫng còn chưa kịp phản ứng lại, nhất thời bị đập cho thất điên bát đảo.

“Phát sinh cái gì? Động đất sao?”

Lục xà từ phía bên ngoài cửa sổ bò đi vào, sau đó là hoàng xà cùng Đường Cuồn Cuồn. Xem ra này ba con đã sớm tỉnh rồi, từ cửa sổ bò ra ngoài chơi. Lục xà vừa tiến đến, miệng há thật to, khiếp sợ nhìn chủ nhân của mình. Địa phương bị lộ ra của trang phục trên người Lam Hàn Phong khá nhiều, vì lẽ đó dấu hôn trên cổ cậu cùng với trên vai bị nhìn thấy rõ ràng.

Lục xà trở mắt ngoác mồm nhìn chủ nhân một thân dấu hôn, còn có Roy tướng quân vô cùng chật vật, nửa ngày mới kinh ngạc nói: “Trời a, chuyện này... Thật kịch liệt!”

Hoàng xà không nói gì, chỉ là đuôi cuốn một cái, liền che ở trên mắt của lục xà, che mắt của nó rồi bò ra bên ngoài cửa sổ.

Đường Cuồn Cuồn kinh ngạc thốt lên một tiếng, sau đó cũng hai tay che mắt, bắt quá tay của nó quá ngắn, căn bản không bưng bít được, chỉ là làm dáng, trong miệng nói: “Chúng ta lập tức đi ngay, các người tiếp tục.”

Hết chap 7.

8. Chương 8: Tiệc Tiễn Đưa

Một buổi sáng không thể nào vui vẻ, Lam Hàn Phong cùng Roy tướng quân mặt tối sầm yên lặng ăn điểm tâm, nhóm người hầu xung quanh không dám thở mạnh, đều biết phận cùi đầu. Chỉ có ba con linh thú không tìm không phổi vẫn ăn thật chăm chú.

Bữa sáng là loại đồ vật giống bánh mì, bánh gato, đương nhiên còn có một chút canh cùng thịt, Lam Hàn Phong học ngoan, quyết định không hỏi nguyên liệu đến cùng là cái gì, ăn ngon là được.

Bánh gato cùng canh phi thường mỹ vị, so với bất kì món ăn nào cậu từng ăn qua cũng cao hơn vài đẳng cấp. Điều này làm cho Lam Hàn Phong tâm tình khá hơn nhiều.

Cậu gấp lên một khối lap xưởng, bỏ vào trong miệng, chất thịt rất tốt, nước tương vừa thơm vừa ngọt.

Roy tướng quân mặt không hề cảm xúc liếc mắt nhìn cậu, nói: “Người không phải không thích ăn thịt Khang Tắc Nhân? Cái lap xưởng này chính là thịt Khang Tắc Nhân làm.”

Lam Hàn Phong: “...”

Mặt Lam Hàn Phong có chút cứng lại, não bộ không phải người muốn dừng là có thể dừng. Cậu dám trăm phần trăm khẳng định, Roy tướng quân là ác ý trả thù, tướng quân đại nhân cũng thật là ấu trĩ cực kỳ.

Ăn qua bữa sáng, chuẩn bị một phen, liền đến thời gian tiến vào hoàng cung. Roy tướng quân đã thay đổi một thân quần phục mới, màu xám đen, mang theo đường viền màu vàng cùng màu bạc, xem ra uy nghiêm lại thô bạo. Đường Cuồn Cuồn bị Roy tướng quân triệu hoán trở lại, chỉ có giáo cơ xà nằm ở trên bả vai Lam Hàn Phong.

Roy tướng quân mang theo Lam Hàn Phong cùng rời đi phủ đệ của hắn, bên ngoài phủ đã chuẩn bị sẵn xe. Là xe ngựa theo phong cách phục cổ Châu Âu, phi thường đẹp đẽ.

Bắt quá kéo xe cũng không phải là con ngựa phổ thông, mà là con ngựa máy móc kim loại. Những con ngựa máy này trông quá thật, bắt quá bề ngoài màu bạc cùng màu xám này nhìn là biết chế tạo bằng kim loại.

Lam Hàn Phong chưa từng thấy những thứ này, khó tránh khỏi liền nhìn nhiều mấy lần.

Lục xà trên bả vai cậu trừng hai mắt nói: “Chủ nhân, người xem, không hổ là vật cưỡi của Pháo ca, cũng là giáp máy a!”

Ngồi xe ngựa không tới mười phút liền có thể đến hoàng cung, bất quá điều này không có nghĩa là hoàng cung cách nơi này không xa, mà là tốc độ chạy của xe ngựa cực nhanh, cảnh vật bên ngoài loạn thành một đoàn, không nhìn rõ bất cứ thứ gì.

Hoàng cung gần ngay trước mắt, quả nhiên không hơn phủ tướng quân bao nhiêu, cũng không có khí thế bao nhiêu. Lam Hàn Phong bắt đầu cảm thấy vị của Roy tướng quân, e sợ đúng là dưới một người trên vạn người.

Thủ vệ hoàng cung tương đối kính nể Roy tướng quân, sau khi hành lễ dẫn bọn họ đi vào.

Tiệc rượu được cử hành ở phòng yến hội, mặc dù còn một khoảng thời gian nữa mới bắt đầu, bất quá đã tập hợp rất nhiều rất nhiều người.

Mọi người nghe được tiếng vang, quay đầu lại nhìn thấy là Roy tướng quân đến rồi, không ít người đều hưng phấn, đành chỉ nói chuyện.

Đương nhiên, trong số những người hưng phấn này, tuyệt đại đa số là tiểu thư trẻ tuổi xinh đẹp.

Nhóm tiểu thư này đều là xuất thân cao quý, trang phục hào quang xinh đẹp, đều hy vọng có thể nhân cơ hội hấp dẫn ánh mắt của Roy tướng quân. Roy tướng quân cũng không phải rất yêu thích vương tử mà Theo đưa tới, điểm này đã không phải bí mật.

Tướng quân phu nhân lại đây ba tháng, vào ba tháng trước, mọi người hầu như mỗi ngày đều có thể nghe được tiết mục tướng quân phu nhân một khúc hai nháo ba thất cổ, đều thành đề tài cho các câu chuyện phiếm ở quán trà, Roy tướng quân làm sao có khả năng yêu thích hẳn? Lại nói, đều đã ba tháng, làm bộ theo nhân ngữ, tướng quân phu nhân lại vẫn không có tin tức mang thai, thật là làm cho những tiểu thư này cười mất cả răng hàm. Không phải tướng quân căm ghét hẳn không muốn chạm hẳn, chính là nhân ngữ này là hàng nhái sẽ không đẻ ra trứng được.

Lam Hàn Phong vừa vào phòng yến hội, trong nháy mắt cảm giác được ác ý đến từ bốn phương tám hướng, rất nhiều người dùng ánh mắt trơ trẽn ghét bỏ nhìn cậu.

Lam Hàn Phong là lần đầu xuất hiện ở trước mặt mọi người, mọi người vẫn là lần đầu tiên quang minh chính đại đánh giá vị tướng quân phu nhân này.

Tuy rằng trơ trẽn xem thường, bất quá không thể không nói, ghen của Theo nhân ngữ xác thực rất tốt, một giống cái nhân ngữ lớn lên xinh đẹp như vậy, làm cho các tiểu thư quý tộc kia không thể không đổ kỵ.

Một vị tiểu thư nhỏ giọng nói: “Người xem, hẳn mặc là loại quần áo gì vậy?” “Ai biết được.” Tiểu thư bên cạnh nàng nói: “Bại lộ như thế, lẽ nào là quần áo của Theo bên kia?”

Lam Hàn Phong thính lực rất tốt, những tiếng xì xào bàn tán kia cậu đều nghe được. Các nàng thảo luận đương nhiên là trang phục Ngũ độc trên người Lam Hàn Phong.

Lục xà ở trên vai Lam Hàn Phong nghe rằng nhếch miệng nói: “Người Trung Nguyên môi cá nhám.”

“Ai nha! Thật đáng sợ rồi! Trên bả vai hẳn là cái gì!”

Một tiếng này không phải là tiếng xì xào bàn tán, mà là sợ hãi kêu to, thành công hấp dẫn ánh mắt của mọi người lên bả vai của Lam Hàn Phong.

Một đôi giảo cơ xà liền trườn qua lại trên bả vai cậu, phun đầu lưỡi. “A!!”

Có một vị tiểu thư quý tộc mảnh mai, đứng tương đối gần, vừa quay đầu lại hoảng hốt thét lên, hai mắt trắng dã dĩ nhiên hôn mê bất tỉnh.

Lam Hàn Phong: “...”

Chúng vị tiểu thư mau mau lui lại, cách Lam Hàn Phong rất xa.

Cũng may cũng không có sản sinh hoảng loạn càng to lớn hơn, có binh sĩ la to một tiếng, sau đó hai đội binh sĩ đi vào tách ra đoàn người, sau đó một người đàn ông trẻ đi vào.

Người nam nhân trẻ tuổi kia chính là quốc vương mới của Brian – Lance. Lam Hàn Phong đánh giá vài lần, cậu còn tưởng rằng quốc vương là một ông lão, hóa ra cũng là người trẻ tuổi chừng hơn hai mươi.

Quốc vương bệ hạ bước vào, lập tức cung kính nói: “Roy tướng quân, nhanh mời ngồi vào đi.”

Lance quốc vương xem ra cũng rất kính nể Roy, thậm chí có chút nhát gan sợ sệt nhìn Roy, nghe ngữ khí liền có thể nghe ra.

Roy tướng quân mang theo Lam Hàn Phong vào chỗ, sau đó những người khác mới ngồi xuống.

Lance quốc vương liếc mắt nhìn người hầu phía sau, người hầu cùng hắn thấp giọng nói rồi hai câu, Lance quốc vương mới nói: “Roy tướng quân lần này đi Langdon *** cầu, e sợ mất thời gian rất lâu, ta ở đây sớm chúc Roy tướng quân sớm ngày khai toàn.”

Hắn nói giờ ly rượu lên, Roy tướng quân cũng giờ ly rượu lên uống một hớp.

Lance quốc vương nói xong lời này lại ấp úng nói tiếp vài câu, hiển nhiên không trôi chảy như vừa nãy, tựa hồ không nghĩ ra gì nữa, làm cho bản thân rất lúng túng.

Lam Hàn Phong cảm thấy này quốc vương cũng quá tuổi trẻ, chủ yếu là không có khí phách.

Bọn họ nói rồi một lúc, Lance quốc vương bỗng nhiên chú ý đến Lam Hàn Phong bên người Roy tướng quân, trên mặt lộ ra một vết kinh diễm cùng thần sắc hưng phấn, nói: “Roy tướng quân, người bên cạnh ngài chính là...?”

Ánh mắt của hắn hầu như là dính ở trên người Lam Hàn Phong, rút đều không rút ra được, một bộ háo sắc, thật giống quen che giấu, khiến người ta nhìn ra thật sự.

Người hầu phía sau Lance quốc vương nhanh chóng nói nhỏ bên tai hắn vài câu, Lance quốc vương lúc này mới tăng hắng một cái, buông xuống mắt.

Roy tướng quân sắc mặt có chút không tốt lắm, dù sao hứng thú to lớn bắn ra từ trong mắt quốc vương bệ hạ là rất rõ ràng. Lam Hàn Phong nói thế nào, đều là danh chính ngôn thuận tướng quân phụ nhân, cũng coi như là một phần bộ mặt của Roy tướng quân.

Lam Hàn Phong cũng không cao hứng, vị quốc vương bệ hạ này, không dám quang minh chính đại nhìn cậu, liền bắt đầu lén lút nhìn, cái vẻ mặt gian xảo kia, làm cho cậu phi thường khó chịu, thật muốn đi qua cho hắn một cái tát đập vào trong tường.

Trên mặt Lam Hàn Phong không chút biến sắc, chỉ là nháy mắt ra dấu cho đôi giáo cơ xạ của cậu. Lục xạ trong nháy mắt hiểu ý, lặng lẽ bỏ xuống từ trên bàn vai Lam Hàn Phong.

Đột nhiên.

“A a a a!”

Lance quốc vương sợ hãi kêu to, đặt mông rớt xuống từ trên ghế, hô to: “Binh sĩ! Binh sĩ! Có quái vật!”

Lục xạ bỗng nhiên xuất hiện ở bên chân của hắn, còn dùng đuôi đâm đâm chân của hắn. Lance quốc vương vốn là đang si mê nhìn Lam Hàn Phong, cảm giác được động tĩnh cúi đầu xuống, sợ đến hồn đều không còn.

Binh sĩ nghe được kêu cứu, dồn dập vọt vào, bên trong phòng hỗn loạn từng bừng. Động tác lục xạ cực kỳ linh hoạt, từ khi Lance quốc vương kêu to liền trốn đi rồi.

Binh sĩ sau khi đi vào, chỉ nhìn thấy quốc vương bệ hạ sợ hãi không thôi vừa hét vừa gọi, nhưng hoàn toàn không nhìn thấy quái vật ở nơi nào.

Lam Hàn Phong giờ tay sờ sờ vòng tai, liền đem một đôi giáo cơ xạ bỗng dưng biến không còn, thu hồi vào trong bảng không chế trong game.

Quốc vương bệ hạ chấn kinh, bị người hầu đỡ đến căn phòng cách vách nghỉ ngơi. Tiệc rượu mới vừa mới bắt đầu, đương nhiên không thể liên kết thúc như thế, vì lẽ đó sợ hãi qua đi, mọi người lại ngồi xuống.

Lance quốc vương vừa vào gian phòng, lập tức đem vương miện trên đầu ném xuống đất, tức giận nói: “Khẳng định là Roy giả trò, hắn càng ngày càng không đem ta để ở trong mắt!”

Người hầu nói: “Bệ hạ xin không nên tức giận. Chỉ sợ là bệ hạ làm Roy tướng quân sinh khí, vì lẽ đó Roy tướng quân mới biết...”

Hắn nói chưa dứt lời, Lance quốc vương càng thêm tức giận, đá vương miện trên đất càng xa hơn.

Lance qu ốc vương lớn tiếng nói: “Ta làm cái gì chọc giận hắn? Không phải nhìn tên Theo nhân ngư kia mấy lần? Trên đất Brian này, món đồ gì không phải thuộc về ta?”

“Bệ hạ nói đúng lắm, chỉ là Roy tướng quân...” Người hầu còn nói.

Lance qu ốc vương hầm hừ nói: “Trong tay Roy nắm binh lực vô cùng lớn, càng ngày càng không đem ta để ở trong mắt. Hắn không phải là năm đó phụ tá ta leo lên vương vị sao? Liền coi chính mình có công lao thật lớn. Ta nhất định phải cho hắn chút dạy dỗ.”

Người hầu liền vội vàng nói: “Phải phải, bệ hạ.”

Trên m ặt Lance quốc vương lộ ra một chút hưng phấn, nói: “Tên Theo nhân ngư kia là người xinh đẹp nhất mà ta thấy, để Roy một người độc chiếm, cũng quá tiện nghi hắn.”

Người hầu hiểu ý, lập tức nói: “Bệ hạ là muốn có được tên Theo nhân ngư kia? Nôtài đúng là có mấy biện pháp.”

Trong phòng yến hội, Roy tướng quân nhìn lướt qua Lam Hàn Phong bên cạnh, nói: “Cẩn thận bị người phát hiện.”

Lam Hàn Phong nhỏ giọng hỏi: “Chúng ta khi nào thì đi?”

Th ực sự là không so thì không biết, Lam Hàn phong hiện tại đem Roy cùng tên Lance quốc vương so sánh, trong nháy mắt cảm thấy Roy tướng quân cao lớn hẳn lên.

Roy tướng quân nói: “Còn muốn một lúc.”

Không lâu sau Lance quốc vương trở lại, sau khi trở về liền an phận hơn nhiều, không ngây ngốc nhìn chăm chăm Lam Hàn Phong.

Ngườ i hầu quốc vương bỗng nhiên đi tới, nói với Roy tướng quân: “Tướng quân đại nhân, quốc vương bệ hạ quyết định cho ngài nhiều thêm mười chiếc giáp máy, mời ngài qua đó kiểm kê.”

Roy nói một câu với Lam Hàn Phong: “Sẽ mau trở lại ”. Sau đó cùng người hầu rời đi.

Roy vừa rời đi, Lance quốc vương liền bắt đầu nóng lòng muốn thử, giống như là vừa mới sông lại vậy, ánh mắt sáng quắc nhìn chăm chăm Lam Hàn Phong. Lam Hàn Phong cảm thấy kỳ quái, nhú nhú mày. Người hầu rất mau trở lại, thấp giọng cùng Lance quốc vương nói: “Bệ hạ, Roy tướng quân đã bị đẩy đi, ngài xem.”

Lance quốc vương hưng phấn nhỏ giọng nói: “Mau mau, đem hắn mang tới phòng của ta, đừng lãng phí thời gian.”

Ngườ i hầu gật đầu,nhanh chóng đến trước mặt của Lam Hàn Phong, nói: “Tướng quân phu nhân, Roy tướng quân mời ngài đi qua, nói là chuẩn bị xuất phát.”

Lam Hàn Phong không chút bi ến sắc, tai của cậu rất tốt làm sao không có khả năng nghe thấy những gì Lance quốc vương cùng người hầu nói lúc này. Nguyên lai hai người kia xác thực không có ý tốt, còn muốn tính toán mình.

Lam Hàn Phong đứng lên, nói: “Được, người dẫn đường.”

M ặt của cậu mang một vẻ vô hại, bất quá nắm đấm đúng là nắm rất căng, xương kêu lên những tiếng “Bộp bộp bộp” giòn giã, đang lo không có nơi phát tiết một chút.

Hết chap 8.

9. Chương 9: Giáo Huấn Sâu Sắc

Lam Hàn Phong cũng không nói ra tính toán nham hiểm của bọn họ, trái lại tương kế tựu kế, đứng lên đi theo người hầu kia rời khỏi yến hội.

Người hầu nhìn thấy Lam Hàn Phong tin tưởng không nghi ngờ, lập tức vui mừng cực kỳ, không khỏi nẩy lên sự xem thường, nghĩ bộ tộc Theo nhân ngữ này quả nhiên chỉ có khuôn mặt đẹp đẽ mà thôi, hoàn toàn là bộ tộc bị người khác áp chế.

Người hầu nịnh nọt cười, cúi đầu cúi người dẫn Lam Hàn Phong ra phòng yến hội, đi qua hành lang dài dang dặc, đến trước một cái cửa lớn vô cùng. Trước cửa đứng bốn binh sĩ thủ vệ, xem ra canh gác tương đối nghiêm mật. Các binh sĩ nhìn thấy người hầu, lập tức đem cửa lớn mở ra.

Người hầu cười nói: “Tướng quân phu nhân, Roy tướng quân ở bên trong chờ ngài, mời ngài vào đi thôi.”

Lam Hàn Phong một dáng vẻ không nghi ngờ, còn tính tình tốt nói cảm ơn, sau đó đi vào.

Sau khi cậu đi vào, người hầu ngay lập tức trở mặt, nói với các binh sĩ: “Mau mau! Đóng cửa đi!”

Các binh sĩ đem cửa lớn đóng lại, “Oanh” một tiếng, từ bên ngoài khóa lại. Người hầu lớn tiếng nói: “Các người đi ra bên ngoài bảo vệ, ngoại trừ bệ hạ, ai cũng không cho vào, biết không?”

Các binh sĩ liên tiếp gật đầu.

Người hầu xoay người đi, bắt quá lại ngừng lại, nói: “Một lúc có bất kỳ thanh âm gì, cũng không thể vào quấy rầy, biết không?”

Các binh sĩ lại liên tiếp gật đầu.

Người hầu thoả mãn rời đi, các binh sĩ rời đi cửa lớn đi ra bên ngoài bảo vệ.

Rất nhanh Lance quốc vương bệ hạ một mặt háo sắc liền vội vã không nín nổi chạy tới, mở ra cửa lớn chen người đi vào, sau đó trở tay đóng cửa, còn cố ý đem cửa lớn khóa kỹ.

Sau khi hắn đi vào, phía ngoài cửa đột nhiên xuất hiện hai con rắn, chính là một đôi giao cơ xà của Lam Hàn Phong.

Lục xà một mặt hưng phấn trừng con mắt sáng long lanh, đem đầu rắn kề sát ở trên cửa chính, làm ra một bộ cẩn thận nghe trộm, hưng phấn phun ra lưỡi, nói: “Người nói người nói, bên trong thế nào rồi?”

Hoàng xà nghiêm túc trầm mặc, một lát sau, nói: “Chúng ta có cần đi tìm Pháo ca kia hay không?” Lục xà nói: “Tìm Pháo ca làm gì? Người yên tâm đi, chủ nhân lợi hại như vậy, ai có thể đem hắn như thế nào, không cần Pháo ca trợ giúp.”

“Không...” Hoàng xà vẫn là một mặt nghiêm túc.

Nó nói: “Ta là sợ chủ nhân xảy ra án mạng, không tốt bàn giao.” Lục xà quay đầu nhìn nó, nói: “Ồ ồ? Người nói được lắm rất có đạo lý a!” Hai con rắn liền “Vèo vèo” hai tiếng liền nhanh chóng không thấy.

Lam Hàn Phong tiến vào gian phòng, bên trong tối đen không có ai. Bất quá rất nhanh, bên ngoài có tiếng bước chân, sau đó Lance quốc vương không phụ sự mong đợi của mọi người đi vào. Cái bộ mặt háo sắc lại muốn ăn đòn kia, thực sự là khiến người ta nhìn liền khó chịu.

Lam Hàn Phong thở phào nhẹ nhõm, tốt tính cười với Lance quốc vương. Cậu một bụng hỏa khí, nếu như nơi trút giận không đến, hắn mới sẽ cảm thấy lại càng không sáng khoái.

Lance quốc vương nhìn nụ cười của Lam Hàn Phong, trợn cả mắt lên, suýt chút nữa chảy nước miếng, nói: “Roy tướng quân lâm thời có chút việc, để ta lại đây bồi người.”

“Thật sao?” Lam Hàn Phong hỏi.

Lance quốc vương nghe được thanh âm của Lam Hàn Phong, cảm thấy giống như là có ma lực, cả người bị điện giật thoải mái. Hắn đi nhanh lên đến bên cạnh bàn, bưng lên cái chén đã chuẩn bị từ lâu, nói: “Người có khát nước không? Uống chén nước.”

Lance quốc vương đem cái chén đưa cho Lam Hàn Phong, nhân cơ hội sờ soạng một cái trên tay cậu.

Lam Hàn Phong nh ắt thời sầm mặt lại rồi, cậu cầm lấy cái chén, ngửi một chút, đều không cần dừng lại một giây, càng không cần quá sức. Ngũ độc am hiểu nhất chính là trị liệu cùng cổ độc, ở phương diện dùng độc cùng thuốc, không ai so với Lam Hàn Phong càng *** xảo hơn, cậu vừa ngửi liền phát hiện, chén nước này bên trong có cho thêm thuốc.

Lam Hàn Phong nháy mắt một cái, nói: “Quốc vương bệ hạ không khát nước sao?”

“Khát khát khát!” trong cổ họng Lance quốc vương tràn ra nước bọt, hắn là miệng khô lưỡi khô.

Lam Hàn P hong cũng đi tới bên cạnh bàn, cầm lấy một chén nước khác, sau đó thừa dịp Lance quốc vương hai mắt trừng trừng nhìn mình liền đổi lại, đem cái chén có thuốc đưa cho hắn, nói: “Cái kia bệ hạ cũng cùng uống đi.”

Lance quốc vương sớm bị Lam Hàn Phong mê đến đầu óc choáng váng, nói: “Uống uống uống!” Sau đó chính là “Sùng sục” một tiếng, uống cạn chén nước có thuốc kia.

Lam Hàn P hong cười híp mắt nhìn hắn, chỉ thấy Lance quốc vương bệ hạ uống nước xong không đến năm giây, bỗng nhiên hai đầu gối mềm nhũn, lại “Rầm” một tiếng, dĩ nhiên liền hai mắt trắng dã té xỉu.

Lam Hàn Phong không nh ịn được nói: “Được hiệu tốt như vậy?” Lam Hàn Phong mới xuyên việt tới, cũng không hiểu rõ thời cuộc, vì lẽ đó manh động cũng không phải cử chỉ sáng suốt. Cậu tuy rằng muốn hành hung tên quốc vương sắc quỷ này, bất quá cũng không thể công khai gây thù oán cho mình. Vì lẽ đó Lam Hàn Phong mới đổi cái chén để Lance quốc vương đem mình hôn mê.

Lance quốc vương té xỉu, căn phòng này vừa không có người khác, Lam Hàn Phong làm nóng người, lần này chính mình đem hắn đánh thành đầu heo, cũng là thần không biết quỷ không hay, ai cũng không bắt được nhược điểm của cậu.

Lam Hàn Phong miệng hơi cười, đầu chỉ muốn đem sắc quỷ đánh thành đầu heo, còn có thể thử cổ độc mới chế ra ở trên người hắn, thực sự là hoàn mỹ.

Roy tướng quân kiểm kê xong giáp máy sau khi trở về lại phát hiện Lam Hàn Phong không thấy, trong hoàng cung thị vệ cùng người hầu đều là ấp úng, không chịu nói tướng quân phụ nhân ở nơi nào. Roy tướng quân mặt lập tức liền đen, đoán ra cái bẫy, tám phần.

“Pháo ca Pháo ca!”

Ngay khi Roy tướng quân muốn nổi trận lôi đình, đột nhiên một đôi giáo cơ xà đi ra, quả thực như là đột nhiên xuất hiện, đem nhóm thị vệ cùng người hầu đang ra sức từ chối làm sợ hết hồn.

Lục xà “Tê tê” kêu to: “Pháo ca Pháo ca, nhanh đi theo ta a, nếu không hôm nay liền chết người rồi!”

Hoàng xà ở bên cạnh gật đầu.

Roy tướng quân làm sao có thể nghe hiểu được bọn họ nói chuyện, bất quá đáng về quơ tay múa chân của lục xà kia, xem ra khá là sốt ruột. (beta:xà có tay chân hả ta o.O)

Roy ngay lập tức hiểu sai ý, cho rằng Lam Hàn Phong gặp phải nguy hiểm ứng phó không được, linh thú của cậu đến đây cầu viện.

Roy tướng quân giận không nhận nổi, đẩy ra nhóm thị vệ đang ngăn trở hắn, chạy ra ngoài cùng hai con giáo cơ xà kia.

Binh lính canh giữ trước cửa thấy Roy tướng quân chạy đến, mau mau ngăn cản không cho vào.

Roy triệt để đen mặt, lạnh giọng nói: “Thật sự nếu không tránh ra...” Hắn nói còn chưa dứt lời, liền nghe “Oanh” một tiếng, cửa lớn đột nhiên bị dùng sức đẩy ra, Lam Hàn Phong từ bên trong vội vàng vàng chạy ra.

Lam Hàn Phong vừa thấy người bên ngoài rất nhiều, con mắt liền sáng, lập tức chạy đến, làm ra một mặt chán kinh, sau đó ra dáng đâm vào trong *** ngực Roy tướng quân, nước mắt nước mũi chảy ra nói: “Roy tướng quân...”

Roy trong lòng “H ồi hộp” một tiếng, xem dáng vẻ của Lam Hàn Phong, cho rằng là cậu chịu sỉ nhục, lập tức tức giận đến suýt chút nữa nổ tung, đưa tay ôm cậu nói: “Người đừng sợ, ta sẽ đòi lại công bằng cho người.”

Lam Hàn Phong nói: “Tướng quân người nhanh vào xem một chút đi, vừa này có thích khách xông vào, bọn họ suýt chút nữa thì giết ta, may là ta lẩn đi nhanh, thế nhưng quốc vương bị hạ hấn...”

Roy tướng quân cũng sợ, lời giải thích của Lam Hàn Phong tại sao lại không giống với trong tưởng tượng của hấn?

Người hầu quốc vương mang theo một đám binh lính chạy tới, hấn vốn là cho quốc vương bị hạ hấn, để Lance quốc vương đánh mê được Lam Hàn Phong, gạo nấu thành cơm. Cứ như vậy, ván đã đóng thuyền, Roy tướng quân lại cực kỳ coi trọng mặt mũi, coi như phát hiện cũng không dám lan truyền ra ngoài, cũng không thể đem Lance quốc vương như thế nào.

Bất quá người hầu vừa đến, liền nghe đến có thích khách.

Người hầu cùng các binh sĩ mau mau vọt vào, Roy mang theo Lam Hàn Phong cũng đi vào.

Vừa mới vào, mắt của tất cả mọi người đều choáng váng, thấy một người ngã trên mặt đất, phải nói là vô cùng thâm hiểm, mặt bị đánh sưng phù lớn như hai cái đầu vậy, quả thực hoàn toàn thay đổi, nếu như không phải hấn mặc quần áo của quốc vương bị hạ, e sợ không ai sẽ phát hiện hấn chính là Lance quốc vương.

Người hầu kinh hô một tiếng, vội vàng đem Lance quốc vương hôn mê bất tỉnh nâng dậy, sau đó lại là một đoàn tùm la tùm lum.

Roy tướng quân lạnh mắt nhìn, trong lòng khoảng chừng đoán được một ít, e sợ cũng không phải thích khách, mà là Lam Hàn Phong giả trò quỷ. Hấn nói: “Thời gian không còn sớm, đã đến giờ xuất phát, quốc vương bị hạ nơi này liền xin nhờ các vị, ta muốn dẫn quân đội đi trước.”

Roy tướng quân nói xong, liền mang theo Lam Hàn Phong rời đi.

Trong hoàng cung một đoàn tùm la tùm lum, bên ngoài đúng là một mảnh bình thường. Quân hạm cùng giáp má đã kiểm kê xong xuôi, tất cả đều chuẩn bị sắp xếp, đứng ở một chỗ cách hoàng cung không xa. Còn chưa đến gần, liền nhìn thấy màu xám bạc một mảnh, đồ sộ cực kỳ.

Lam Hàn Phong bị binh sĩ mời tới một chiếc quân hạm lớn nhất, binh sĩ nói: “Tướng quân phu nhân, đây là phòng của ngài, xin đừng nên tùy ý đi lại, để tránh khỏi quân hạm phi hành chịu đến va chạm. Roy tướng quân xử lý xong sự tình liền sẽ tới xem ngài.”

Lam Hàn Phong gật gật đầu, liền để hấn đi ra ngoài.

Phòng của cậu rất lớn, cũng không xa hoa giống phủ tướng quân, rất nghiêm túc đơn giản. Lam Hàn Phong ở trên giường lộn lộn, giường cơ xà cũng ở trên giường lộn lộn, rất nhanh cũng cảm giác được quân hạm khởi động.

Cậu đi tới bên giường, đem rèm cửa sổ mở ra một cái, nguyên lai quân hạm đã khởi hành, dĩ nhiên bay đến vùng vàng như thế.

Lục xà bỗng nhiên nằm ở trên giường ngẩng đầu, nói: “Chủ nhân, Pháo ca đến rồi, ta đều nghĩ được hương vị của hấn.” Nói xong nuốt nước bọt một cái.

Lục xà mới vừa nói xong, Roy tướng quân liền đẩy cửa đi vào. Roy hỏi: “Đã quen thuộc chưa?”

Lam Hàn Phong gật gật đầu, nói: “Trừ việc người vào mà không gõ cửa ra, không có không quen.”

Roy tướng quân: “...”

Roy tướng quân bị cậu một câu nói suýt chút nữa nghẹn tử, trừng mắt cậu nửa ngày nói không ra lời.

Bỗng nhiên, Roy đi nhanh tới. Lam Hàn Phong là đứng ở bên cửa sổ, đó là một góc, Roy tướng quân đi tới giờ tay đặt ở trên tường, liền đem Lam Hàn Phong ép ở bên trong góc.

Lục xà hưng phấn bò lại: “Bích đông bích đông bích Đùng!”

Lam Hàn Phong: “...”

Roy cao hơn Lam Hàn Phong một cái đầu, vóc người của hắn cực kỳ cao to, Lam Hàn Phong bị hắn ép ở trong góc, cảm giác cảm giác ngột ngạt. Roy cúi đầu nhìn cậu, ghé vào lỗ tai cậu thấp giọng hỏi: “Vừa nãy quốc vương chạm qua người sao?”

Lam Hàn Phong hong hườm một cái, muốn khom lưng chui ra từ cánh tay hắn. Trong lòng cậu không nhịn được nhổ nước bọt, người nói Roy không đi làm tướng quân của hắn, làm sao đều xuyên qua kênh của tổng giám đốc chứ.

Bất quá Lam Hàn Phong không chui ra đi, đã bị Roy đưa tay ôm eo.

Roy chăm chú đem cậu ép ở trên vách tường, lại đi trước một bước, một chân đem hai chân của Lam Hàn Phong tách ra, cầm ở giữa, tư thế cực kỳ ám muội.

Lam Hàn Phong trừng mắt, giơ tay nghĩ đánh hắn, bất quá động tác lại bị Roy dễ như ăn cháo tiếp được, không có lực uy hiếp gì.

Cảnh báo trong lòng Lam Hàn Phong vang lớn, cảm giác mình có điểm là lạ, trên người dĩ nhiên không khí lực gì, có chút mềm nhũn.

“A...”

Roy đưa tay nhẹ nhàng lướt qua mặt cậu, điện lưu bé nhỏ chạy qua khắp thân thể cậu, để cậu không nhịn được phát sinh thanh âm kỳ quái, dĩ nhiên cảm thấy đầu gối đều mềm nhũn.

Roy thấp giọng nở nụ cười, nói: “Xem ra kỳ động dục của người quả nhiên muốn đến, đã bắt đầu nhạy cảm như vậy?”

Hết chap 9.

10. Chương 10: Hôn

Lam Hàn Phong cảm giác mình như bị định thân, tay chân đều không thể nghe sai khiến, chỉ có thể dùng hết khí lực toàn thân dựa vào vách tường. Chân cậu mềm nhũn, nếu như không phải là không có khí lực, sau, có lẽ cậu sẽ yêu thương nhưng nhớ mà dựa vào trong ngực Roy tướng quân.

Roy cười nhẹ một tiếng, xem ra tâm tình vô cùng tốt. Hắn phi thường hưởng thụ cử động dụ dỗ của Lam Hàn Phong như vậy.

Trong lòng Lam Hàn Phong nghĩ ến rằng nghiêng lợi, mạnh mẽ trừng mắt Roy. Bất quá hiện tại trong mắt cậu mang đầy hơi nước, còn có một tầng phấn hồng nhàn nhạt trên mặt, làm sao có lực uy hiếp nào, so với quảng mị nhân còn hấp dẫn người.

Hô hấp của Roy trở nên ồ ồ một chút, hai mắt hắn chăm chú nhìn vào Lam Hàn Phong, một lát sau cũng không rời đi. Bỗng nhiên, hắn một tay ôm eo Lam Hàn Phong, một tay giơ lên nắm cằm của cậu, cúi đầu hôn môi của Lam Hàn Phong.

Lam Hàn Phong trợn mắt lên, chấn kinh không nhỏ, nhưng phía sau lưng của cậu tựa vào vách tường, căn bản không thể lui nữa, một chút cũng không có cách nào tránh né.

Roy tướng quân hôn rất bá đạo, không cho Lam Hàn Phong từ chối hoặc là cơ hội phản ứng, trong chớp mắt liền cạy ra hàm răng của cậu, xâm lược đi vào, xâm chiếm cướp đoạt.

Lam Hàn Phong sửng sốt, lần trước bị Roy hôn môi, cậu là mơ mơ màng màng đang ngủ, vì lẽ đó làm sao có cảm giác chấn động cùng chân thực như bây giờ.

Cậu vẫn là lần đầu cùng người khác hôn môi, chớ nói chi là hôn thật, đã chấn kinh đến mức đầu óc trống rỗng.

Một trận tê dại cảm giác khác thường thấm thấu cả người cậu, Lam Hàn Phong đứng không vững nữa, trọng lượng đều hoàn toàn đặt ở trên người của Roy.

Lam Hàn Phong b ồng hoàn hồn lại, tức giận đến con mắt trợn lên càng lớn. Trên người cậu không khí lực, đẩy không được, liền bắt chấp cắn răng lại, giống như muốn cắn đầu lưỡi Roy.

Chỉ có điều, cậu thực sự là hiện tại không có khí lực, coi như là dùng sức lực từ khi bú sữa, cũng không có tính uy hiếp gì.

Lam Hàn phong mu ốn cắn đầu lưỡi của Roy, nhưng không như mong muốn. Roy tướng quân không cảm thấy đau, trái lại hô hấp càng gấp gấp hơn. Cử động không nặng không nhẹ của cậu, thật giống như đáp lại nụ hôn của Roy, như là mút vào đầu lưỡi hắn.

“A...”

Trong lòng Lam Hàn Phong c ảm thấy không ổn, Roy quả thực như điên rồi, càng kịch liệt hơn xâm lược vòm miệng của cậu, làm cậu cảm thấy một trận nghẹt thở.

Lục xà cùng hoàng xà còn nằm ở trên giường, hai con giảo cơ xà mắt to trừng mắt nhỏ, thật giống xem choáng váng.

L ục xà thở dài nói: “Người xem, chủ nhân thực sự là quá nhiệt tình.” Hoàng xà đang hoàng trình trọng gật đầu.

Lục xà lại cảm thán nói: “Chủ nhân rốt cục gả đi, ta thật là cảm động a.” Hoàng xà đang hoàng trình trọng gật đầu.

Lam Hàn phong nghe được hai con xuẩn xà của cậu, suýt chút nữa khí chết rồi. Cậu còn hi vọng hai con xuẩn xà tới cứu cậu đây!

Hai tên ngu ngốc kia xem thế nào mà bảo cậu nhiệt tình!

Lam Hàn Phong theo bản năng nắm quyền, chợt phát hiện là lạ, mình dĩ nhiên hai tay ôm phía sau lưng Roy, còn ôm đến gắt gao.

Quả thực là đáng dấp khát khao tuyệt không tha... Lam Hàn Phong nhất thời có cảm giác như bị sét đánh trúng, đây tuyệt đối không phải là bản ý của mình ý, đều do kỳ *** chết tiệt!

L ục xà lần thứ hai cảm thán: “Bọn họ muốn hôn bao lâu?”

Hoàng xà đang hoàng trình trọng lắc đầu.

Lục xà nghiêng đầu, hỏi: “Tại sao mỗi lần người cũng chỉ hôn ta không tới một giây đồng hồ?”

Hoàng xà cũng nghiêng đầu, đang hoàng trình trọng nhìn hắn. Một cái hôn kéo dài rất lâu, lâu đến nỗi Lam Hàn Phong cảm giác mình sắp nghẹt thở mà chết rồi.

Độ t nhiên, Roy kết thúc nụ hôn này, ôm lấy Lam Hàn Phong mềm nhũn không có khí lực, phóng tới trên giường, sau đó kéo qua chăn đắp kín Lam Hàn Phong.

Động tác này của Roy vừa mới làm xong, ngoài cửa có tiếng bước chân vang lên, còn có thanh âm cãi vã.

Thanh âm một nữ nhân nói: “Người dám ngăn ta? Ta muốn gặp Roy ca ca!” Roy tướng quân sắc mặt khó chịu, vỗ vỗ vai Lam Hàn phong, nói: “Ta đi ra ngoài một chuyến.”

Hắn không đi tới cạnh cửa, nữ nhân đã đẩy ra cửa,ồn ào đi vào. Là Natasha tiểu thư.

Roy hỏi: “Muội tại sao lại ở chỗ này?”

Natasha nhìn thấy Roy, biểu hiện trên mặt trong nháy mắt liền dịu ngoan, đỏ mặt nói: “Roy ca ca, muội nhớ ca, muốn theo ca đi chấp hành nhiệm vụ.” Roy mặt không hề cảm xúc, một lần nữa hỏi một lần: “Muội tại sao lại ở chỗ này?”

Quân đội quản lý luôn luôn rất nghiêm ngặt, không có quân lệnh Natasha dù như thế nào cũng không tới được quân hạm.

Natasha oanh tặc nhìn hắn, nhỏ giọng nói: “Là muội cầu quốc vương bệ hạ, là quốc vương bệ hạ tự mình cho phép muội theo ca đi chấp hành nhiệm vụ!” Roy cười gần một tiếng, nói: “Nếu là quốc vương bệ hạ cho phép, vậy ta cũng không có dị nghị.”

Natasha vừa nghe, cao hứng mừng rỡ, chạy tới hai tay kéo lại cánh tay của hắn, nói: “Ta liền biết Roy ca ca tốt nhất.”

Roy nói: “Quân hạm ở phi hành bên trong, người trở về phòng đi, không muốn tùy ý đi lại, để tránh khỏi bị thương.”

Natasha đỏ mặt, cười ngọt ngào nói: “Roy ca ca đối với muội thật tốt, muội đều nghe lời ca.”

Natasha khí thế hùng hổ đến, không hai câu liền bị Roy tướng quân cho đuổi trở lại, lúc đi cả người còn nhẹ nhàng rơi vào trong sương mù.

Lam Hàn phong từ khi Natasha tiến vào cũng đã bình tĩnh lại từ trong cảm giác ngột thở. Cậu vừa quay đầu, liền nhìn thấy hai con giảo cơ xà của mình đang quấn lấy nhau, trộn lại giống cái bánh quai chèo, thân nhau mãi không xong.

Lam Hàn Phong quả thực bị bọn họ tức chết rồi, đuổi tay ra, mỗi tay nắm một con, lôi lại.

Lục xà bị hoảng sợ thân mơ mơ màng màng, bắt đầu bị tách ra, ngay lập tức tỉnh táo lại: “Chủ nhân, quấy rầy người khác hôn nhẹ như người sẽ bị lừa dối. Vừa này người cùng Pháo ca hôn nhẹ, chúng ta cũng không có quấy rầy a.”

Không đề cập tới cũng còn tốt, nói đến Lam Hàn Phong đều nổi, nghiêng răng nghiêng lợi nói: “Ta đó là bị ép buộc, các người làm sao không cứu ta!”

Lục xà dùng ánh mắt không thể tin nhìn cậu, nói: “Chủ nhân, người đừng thẹn thùng, người ôm Pháo ca chặt như vậy, người nói người ép buộc Pháo ca chúng ta còn tin.”

Lam Hàn Phong một hơi ngạt thở trong cổ họng, nghĩ thầm vẫn là đừng nói nhảm, đem một đôi xuân xà hiến tế đi.

Ngay khi cậu lên tiếng phê phán đồng đội ngu ngốc, Roy đã đuổi Natasha rời đi. Lam Hàn Phong nghe xong vài câu, nhất thời trong miệng “Chà chà” hai tiếng, tâm nói Natasha này cũng thật là dễ lừa, cứ như vậy mà đi.

Roy tướng quân đuổi đi Natasha, đóng cửa lại, mới đi trở về bên giường. Hắn đưa tay muốn xốc lên chân của Lam Hàn Phong, bất quá động tác còn chưa tới, bỗng nhiên liền bị tầng tầng kéo một cái.

Lam Hàn Phong một cái vươn mình liền nhảy lên, đem Roy đang không phòng bị đè xuống giường, trong tay cậu cầm vũ khí Thái Thượng Vong Tinh Roy sưng sờ, bất quá không có phản kháng, mà là thả lỏng cánh tay để Lam Hàn Phong đặt ở trên giường, nói: “Hiện tại, trời còn chưa tối.”

Lam Hàn Phong: “...”

Lam Hàn Phong cắn răng mở miệng nói: “Người còn dám tùy tiện chạm ta, ta liền thiến người.”

“Cái gì?” Roy mê man hỏi.

Lam Hàn Phong: “...”

Thời đại không giống, quả thực đàn gậy tai trâu.

Lam Hàn Phong trừng mắt.

Roy cười nói: “Người vừa này là đồng ý.”

Lam Hàn Phong nhất thời liền nổi, thật muốn đánh chết Roy.

Roy tướng quân còn nói: “Ta cũng không có vừa vào phát là hôn người, là người vẫn không đẩy ra ta, lẽ nào người không phải tự nguyện?”

Lam Hàn phong muốn nói vừa nãy chính mình hoàn toàn động không được, vậy căn bản không phải tự nguyện, tất cả đều là sai ở kỳ ***. Lam Hàn phong trừng mắt nửa ngày, mới biết ra một câu: “Đó là phản ứng sinh lý, không phải ta đồng ý.”

Roy như hiểu mà không hiểu, bắt quá vẫn gật đầu một cái.

Lam Hàn phong vừa muốn lại cảnh cáo hắn, bỗng nhiên liền cảm giác được có vật kỳ quái đang cọ lấy mình, còn có xu thế càng ngày càng lớn.

Lam Hàn Phong nhú nhú mày, lập tức sắc mặt tái xanh, nói: “Người làm sao vô sỉ như vậy.” Nói xong cậu rất nhanh liền đi xuống, tránh Roy rất xa.

Roy ngồi dậy, hạ thân của hắn rõ ràng đã ngạnh, bị bao ở trong quân trang màu xám, để người xem mặt đỏ tai hồng.

Roy tướng quân ngược lại là một bộ dáng bình tĩnh thản nhiên, nói: “Người vừa nãy ngồi ở chỗ đó của ta.”

Sau đó nghĩ tới cái gì, bổ sung nói: “Là phản ứng sinh lý, không phải ý muốn của ta.”

Lam Hàn Phong: “...”

Cuối cùng Roy tướng quân bị oanh ra phòng, thế giới triệt để im lặng. Một buổi chiều, Lam Hàn Phong không có tái kiến Roy tướng quân. Cậu cảm giác thân thể có chút mỏi mệt, giống như khoái cảm của nụ hôn khiến cho cậu ngạt thở kia vẫn không có biến mất vậy, còn ở trong thân thể cậu quấy phá.

Lam Hàn Phong nằm ở trên giường ngủ một giấc, sau khi tỉnh ngủ lại càng không tốt. Chẳng lẽ thật giống Roy nói, kỳ *** của cậu sắp đến, cho nên sinh ra một ít bệnh trạng kéo theo?

Lam Hàn Phong hỗn loạn, ngủ tỉnh tỉnh ngủ, cũng không biết là lúc nào rồi. Đột nhiên, cửa “Ca” một tiếng liền mở.

Lam Hàn Phong cảnh giác mở mắt, liền nhìn đến Roy tướng quân chính đại quang minh đi vào.

Lam Hàn Phong giống như bị đánh mà ngồi dậy, nói: “Người như thế nào lại không gõ cửa liền tiến vào?”

Roy tướng quân nhìn cậu, hỏi: “Vào trong phòng của mình còn muốn gõ cửa?” “Cái gì?” Lam Hàn Phong hoài nghi lỗi tai của mình xảy ra vấn đề.

Roy nói: “Đây là phòng của ta.”

Lam Hàn Phong nói: “Phòng trong quân hạm nhiều như vậy, vì cái gì người muốn cùng ta một phòng?”

Roy nghiêm túc trả lời: “Quân lính cùng quân dụng mang theo rất nhiều, phòng cũng không nhiều. Huống hồ người là tướng quân phụ nhân, chúng ta một gian cũng không có cái gì không thích hợp.”

Lam Hàn Phong muốn nhảy lên chỉ vào mũi hắn nói hắn gạt người, “Khi ta đi lên rõ ràng nhìn thấy một đồng phòng không có người ở. Tầng một liền có mấy cái.” Roy không nhanh không chậm nói: “Tầng một là chông chỉ huy, phòng theo dõi, phòng tư liệu, phòng thí nghiệm, phòng chữa bệnh cùng kho hàng vân vân, không thể ở.”

Lam Hàn Phong tức giận đến đỉnh đầu bốc hơi, tâm nói ta đi ngủ kho hàng được hay không a.

Cậu còn chưa có nói ra liền có người đến gõ cửa, “Đốc đốc đốc” thanh âm nghe vào tai rất dồn dập.

Roy đi ra ngoài, binh lính lập tức bấm báo nói: “Tướng quân, có tình huống khẩn cấp.”

Hết chap 10.

11. Chương 11: Công Kích Không Rõ

Roy tướng quân đóng kỹ cửa, nói: “Sự tình gì?”

Binh lính lập tức nói: “Mấy cái quân hạm mà thượng tướng Burney mang đội đi theo đột nhiên biến mất, hiện tại đã mất đi liên hệ.”

Roy nhăn mi, không nói câu nào, bước nhanh về hướng phòng chỉ huy. Lam Hàn Phong cách cửa nghe được vài câu, bắt quả cậu cũng không biết ai là thượng tướng Burney, chỉ biết là phỏng chừng thật là có việc gấp, tiếng bước chân Roy rời đi có vẻ rất dồn dập.

Lục xà nghiêng đầu, nói: “Chủ nhân, có phải hay không có sự tình chơi rất tốt muốn phát sinh.”

Lam Hàn Phong nhìn xuẩn xà e sợ thiên hạ không loạn, trợn trắng mắt. (Vanthulau.wordpress.com)

Roy rời đi thật lâu, vẫn không có lộ diện, đại khái hai giờ sau, có binh lính lại đây đưa bữa tối cho Lam Hàn Phong. Bữa tối trong quân hạm đều giống với các loại thức ăn nhanh, đồ hộp, kém hơn nhiều so với sự xa hoa của phủ tướng quân. Binh lính vừa ly khai, cửa phòng Lam Hàn Phong liền bị gõ vang, thanh âm “Đông đông đông”, vừa dày vừa nặng, hơn nữa nơi phát ra thanh âm có chút thấp, thuyết minh người tới tương đối thấp.

Lam Hàn Phong mở cửa nhìn lên, liền thấy Đường Cuồn Cuồn ngồi ở cửa. “Cuồn cuồn? Người tại sao lại đến đây?” Lam Hàn Phong nhìn lên, cả ngày đều không gặp đến cuồn cuồn tròn vo, lúc này đương nhiên cao hứng, đem nó ôm lên vào trong phòng, nói: “Người ăn cơm chiều chưa?”

Lục xà khinh thường nói: “Chủ nhân, người có mới nới cũ, người đều không ôm ta, lại ôm thám tử đến từ Đường môn này.”

Đường Cuồn Cuồn then thùng nói: “Tadã ăn cơm chiều, bắt quá còn chưa ăn no đâu.” Lam Hàn Phong lập tức cầm ra một cây trúc, đưa cho Cuồn Cuồn.

Đường Cuồn Cuồn mừng rỡ, ôm cây trúc dùng lực cắn, nói: “Thật sự là ăn quá ngon. Nga đúng rồi, là chủ nhân để cho ta đến đây nhìn người, hần nói vào cửa nhất định phải gõ cửa rồi mới đi vào.”

Lam Hàn Phong: “...”

Đường Cuồn Cuồn nói: “Chủ nhân gặp chuyện phiền toái, không thể cùng người, liền để cho ta tới. Chủ nhân nói có ta bồi ở bên cạnh người, người liền không cần sợ.”

Đường Cuồn Cuồn tự hào vỗ vỗ ngực của mình, bộ dáng kia rất khả ái. Lam Hàn Phong nhin không được cười, lục xà bên cạnh đã cười đến lăn lộn trên đất.

Lam Hàn Phong hỏi: “Xảy ra chuyện gì?” Thoạt nhìn rất nghiêm trọng. Đường Cuồn Cuồn nghiêm trang nói: “Sự tình này người hỏi ta là được rồi, ta đã ở cùng chủ nhân thật nhiều năm, đối với việc này, người khác đều không biết, nhưng là ta biết.”

“Nga?” Lam Hàn Phong nghe hần nói thần thần bí bí, liền càng hiếu kỳ. Đường Cuồn Cuồn cắn trúc nói: “Nghe binh lính nói, là có mấy chiếc quân hạm đột nhiên biến mất, mất đi liên hệ.”

Lam Hàn Phong cái hiểu cái không, liền gật gật đầu, cậu không có nghiên cứu với mấy chuyện hành quân đánh nhau.

Đường Cuồn Cuồn tiếp tục nói: “Phiền toái liền phiền toái, mấy chiếc quân hạm kia là dùng để chở vật tư, cơ bản tất cả đều là thực vật cùng nhu yếu phẩm, biến mất như vậy, mọi người liền không có thức ăn.”

“Cái gì?” Lam Hàn Phong lúc này nghe hiểu, bọn họ phải ngồi quân hạm hơn nửa tháng, làm sao có thể thiếu đồ ăn, ai có thể không ăn không uống hơn nửa tháng, kia còn làm sao đánh nhau.

Đường Cuồn Cuồn nói: “Cho nên mọi người rất sốt ruột a. Nếu thật sự là không tìm được mấy cái quân hạm kia, nhất định phải trở về địa điểm xuất phát.” Lam Hàn Phong nhăn mi, nếu thật sự tìm không thấy, kia đích xác chỉ có thể trở về địa điểm ban đầu, một lần nữa chuẩn bị lại nhu yếu phẩm rồi mới xuất phát. Cậu hiện tại chỉ có thể may mắn, bọn họ là vừa đi ra một ngày, nếu là đi ra mười ngày tám ngày, cậu liền thật sự muốn khóc.

Bọn họ nói chuyện, bỗng nhiên liền nghe đến thanh âm của Natasha tiểu thư ở bên ngoài, bèn nhón nói: “Cái gì? Người nói cái gì a? Không có thức ăn? Chúng ta đây chẳng phải là muốn chết đói! Ta không muốn đói chết, ta không cần đói chết. Ta muốn gặp Roy ca ca!”

Lam Hàn Phong nhất thời đau đầu, Natasha tiểu thư lại tăng thêm phiền. Binh lính muốn ngăn lại Natasha tiểu thư, nhưng là lại không dám cứng đối cứng, ai chẳng biết phụ thân của Natasha tiểu thư là trưởng bối

thân cận Lance quốc vương bệ hạ, hiện tại có thể xem như quyền cao chức trọng, không phải vậy Natasha tiểu thư cũng sẽ không điều ngoa tùy hứng như thế.

Nếu là bị thương một sợi tóc của Natasha tiểu thư, phỏng chừng cả nhà đều bị liên lụy.

Natasha cũng không biết Roy ở phòng chỉ huy, khóc nháo xông vào phòng của Lam Hàn Phong. Nàng vừa tiến đến liền nói: “Roy ca ca, chúng ta mau chóng về đi thôi, muội không muốn chết a, không nghĩ đối chết...”

Nàng nói đến một nửa, liền nhìn đến trong phòng không có Roy tướng quân, ngược lại có tướng quân phu nhân làm nàng chán ghét nhất, còn có hai con quái vật và một con vật vừa đen trắng vừa béo.

“A a a a a!” Natasha bèn nhón phát ra một chuỗi âm thanh cá heo, dọa binh lính đi theo phía sau, “Người tới! Có quái vật! Có quái vật muốn tập kích ta!” Lam Hàn Phong cùng hai con giáo cơ xà của cậu bị dọa giật mình một cái, cả người đều run lên mấy phát, sau đó nhìn nhìn nhau, ánh mắt nhìn Natasha đều giống như là nhìn một người ngu ngốc.

Đường Cuồn Cuồn bình tĩnh cắn gậy trúc, khẩu khí bình thản mở miệng nói: “Không cần để ý, quen rồi liền tốt.”

Xem ra Đường Cuồn Cuồn đã quen thấy Natasha tiểu thư cố tình gây sự cùng thanh âm cá heo kia.

Cá heo âm giăng co nửa phút, đột nhiên ngưng bật...

Natasha tiểu thư bị dọa ngắt đi...

Khóe mắt của Lam Hàn Phong giật một cái, cơ nhục đều ở nhảy lên. Binh lính hoảng sợ, nhanh chóng nói: “Tướng quân phu nhân, thuộc hạ trước đem Natasha tiểu thư mang đi.”

Lam Hàn Phong gật gật đầu.

Nói đến Natasha, kỳ thật chính là một tiểu thư bị nuôi thành điều ngoa. Nhà nàng xuất thân từ quý tộc, các đời trôi qua đều rất có tiền. Hiện tại Lance quốc vương bệ hạ cùng Natasha gia tộc coi như là thân cận, cho nên bộ tộc của Natasha này liền càng được ưu ái.

Natasha thích Roy tướng quân, điều này căn bản không phải là điều bí mật gì, mọi người đều biết rõ ràng.

Roy tướng quân xuất thân rất bình thường, bất quá vũ lực kinh người, khi còn ở trường học thành tích vô cùng phi thường. Từ sau khi tốt nghiệp quân giáo, một đường từ binh lính lên tới tướng quân, chiến công lớn lao, được quốc vương đã qua đời rất coi trọng. Dần dần Roy tướng quân liền biến thành địa vị dưới một người trên vạn người.

Phụ thân Natasha muốn mượn sức Roy tướng quân, cho nên vốn muốn đem Natasha gả cho Roy tướng quân, bất quá hôn sự nhắc đến vài lần đều không thành công, bị Roy từ chối.

Không ít người đều có suy đoán, khẳng định là Roy tướng quân trong lòng đã có ánh sáng của mình, cho nên mới không chịu nhận Natasha tiểu thư. Sau đó, Theo đưa nhân ngư vương tử đến hòa thân, hi vọng có thể biến chiến tranh thành tơ lụa. Lance quốc vương cũng chưa thấy qua Theo Nhân Ngư, hẳn đương nhiên khinh thường cưới một chủng tộc dê đặng như thế về làm vương hậu, liền chuẩn bị tìm một người có địa vị không tồi lắm trong đám quần thần, đem nhân ngư vương tử gả qua.

Cuối cùng người được tìm đến lần này là Roy tướng quân, lần này Roy ngược lại là không có cự tuyệt, hôn sự đúng hạn mà tới, bất quá đây là một hôn sự rất keo kiệt, keo kiệt đến thậm chí không có hôn lễ.

Natasha biết được sự tình Roy tướng quân kết hôn, lại khóc lại nháo, đến phủ tướng quân, mỗi ngày khó xử tân tướng quân phu nhân, Roy phủ đệ từ nay về sau mỗi một khắc đều âm ỉ.

Roy cũng không thích tướng quân phu nhân yếu đuối của mình, cho nên khi Natasha cố ý khi dễ tướng quân phu nhân, hẳn cũng liền mở một con mắt nhắm một con mắt. Roy tướng quân là một người thông minh, vì một Theo nhân ngư không có thể lực, không đáng để đắc tội bộ tộc Natasha.

Nửa đêm, Lam Hàn Phong nhìn nhìn thời gian, bất quá ngoài cửa sổ vẫn đều là tối như mực, căn bản không thể phân biệt rõ ràng.

Cậu ban ngày ngủ khá là nhiều, buổi tối liền bắt đầu *** thần tỏa sáng, giống như cái cảm giác mềm nhũn kia chỉ là ảo giác mà thôi.

Cậu đứng lên lười biếng duỗi eo, vừa đem tay nâng cao thì “Ầm vang” một tiếng, toàn bộ quân hạm mãnh liệt chấn động, Lam Hàn Phong động tác cứng đờ, thiếu chút nữa liền bị hoảng ngã, cậu nhanh chóng đỡ lấy vách tường đứng vững. Đồi giáo cơ xà liền không được may mắn như cậu, trực tiếp bị quăng ra từ trên giường, đánh vào góc vách tường.

Lục xà kêu to lên: “Trời của ta a, thậm của ta đều muốn lộn ra!”

Đường Cuồn Cuồn đang ngồi ngủ gà ngủ gật, quân hạm nhoáng lên, nó liền “Cô lô lô” bên trái lăn đến bên phải. Lam Hàn Phong nhìn thấy, nhanh chóng thò tay đem nó ngăn lại, miễn cho quân hạm bị đụng ra một cái hố, phải biết thể trọng của Đường Cuồn Cuồn là không phải đùa đâu.

Đường Cuồn Cuồn mơ mơ màng màng tỉnh lại đây, nói: “Di, nên ăn điểm tâm sao?” “Ầm vang” lại là một trận nổ, chấn động lúc này thực sự rất lớn, toàn bộ phòng giống như đều bị lật tung, Lam Hàn Phong thật sự không thể giữ ổn định được, bị quăng đi ra, phía sau lưng đánh vào trên tường.

Đường Cuồn Cuồn lúc này mới tỉnh hoàn toàn, lập tức ngồi dậy, nói: “Không tốt, có phải hay không quân hạm gặp công kích?”

Theo hai tiếng nổ, bên ngoài vang lên một loạt tiếng bước chân dồn dập, có binh lính hô: “Khẩn cấp đề phòng, quân đội gặp được công kích không rõ.” Lam Hàn Phong bị ngã ánh mắt đều đầy sao, tâm nói đây là khởi hành bất lợi, đầu tiên là không thức ăn, hiện tại lại bị đến công kích không rõ.

Xem ra mình đi cùng với Roy tướng quân không phải là một lựa chọn sáng suốt, sớm biết thế cậu thà tự xử lý ba tháng!

Đường Cuồn Cuồn tức vỗ ngực cậu nói: “Không phải sợ, ta sẽ bảo vệ ngươi!” Nó vừa mới dứt lời, quân hạm lại rung một cái, Đường Cuồn Cuồn rất tròn, trực tiếp lăn đi ra. Lam Hàn Phong nhanh chóng chụp tới, đem nó bắt lấy.

“Lam Hàn Phong!”

Roy tướng quân vội vàng đuổi tới, đẩy cửa ra nhìn thấy cậu bình yên vô sự nhẹ nhàng thở ra, nói: “Đi theo ta.”

Lam Hàn Phong vừa đứng vững, liền bị Roy kéo lấy cổ tay, kéo đi ra. “Chủ nhân chờ chúng ta với!” Giáo cơ xà cùng Đường Cuồn Cuồn chạy phía sau. Quân hạm rung phi thường kịch liệt, tựa hồ công kích không rõ này vẫn chưa từng gián đoạn.

Roy cơ hồ là chạy, đem cậu đưa đến gian phòng ở trong góc, dùng lực đẩy cậu vào.

Này là gian phòng rất kỳ quái, bên trong trống trơn, cơ hồ cái gì đều không có, một góc lại có rất nhiều nhu yếu phẩm, có nước cùng thực vật, còn có hòm thuốc cấp cứu. Chính là, trong phòng rất bình tĩnh, một chút cũng không cảm giác được đang đưa.

Lam Hàn Phong kỳ quái nhìn nhiều vài lần, cũng không phải công kích đình chỉ, bên tai cậu còn có thanh âm ầm vang, đứng ở ngoài cửa Roy bởi vì kịch liệt chấn động, thiếu chút nữa đứng không vững, chỉ là cách một cánh cửa, bên trong thế nhưng im lặng khiến tâm của người kinh hãi.

Roy nói: “Không được đi ra, ở bên trong này rất an toàn.”

Hết chap 11.

12. Chương 12: Cấm Trở Về Địa Điểm Xuất Phát

“Đợi đã! Đợi đã” Lam Hàn Phong nhanh chóng tiến lên ngăn trở cánh tay muốn đóng cửa của hắn, nói: “Đến cùng sự việc là như thế nào?”

“Không cần lo lắng, rất nhanh sẽ tốt thôi.” Roy tướng quân trầm đình tiết thiết nói.

Lam Hàn Phong vừa muốn lại đặt câu hỏi, bỗng nhiên liền nghe thấy tiếng gào bén nhọn của Natasha tiểu thư. Lam Hàn Phong muốn nói nói đều bị dọa không, cậu nghiêm túc hỏi tưởng một chút, tựa hồ mỗi lần Natasha tiểu thư xuất trường, đều là lấy loại phương thức có tính phá hoại rất mạnh này...

Natasha ngã trái ngã phải bị mấy binh lính hộ tống lại đây, nàng nhìn thấy Roy tướng quân, lập tức vọt qua, một phen nước mũi một phen lệ bắt lấy cánh tay của Roy, nói: “Roy ca ca, đến cùng là như thế nào? Muội không muốn chết a, đáng sợ.”

Tâm tình của Roy tướng quân lúc này cũng rất buồn bực, đầu tiên là mất vật tư, sau đó lại bị thế lực không rõ công kích, hiện tại lại có Natasha tiểu thư làm thêm phiền, tâm tình của Roy tướng quân cũng khó trách không tốt.

Brian chủng tộc là hậu đại của nhân loại, bất quá trải qua dài dòng tiến hóa, khó tránh khỏi chênh lệch rất nhiều so với nhân loại mà Lam Hàn Phong biết. Thế giới càng hướng về hình thức nhược nhục cường thực phát triển, cường giả sẽ càng cường, kẻ yếu cũng càng thêm yếu đuối, tất yếu dựa vào cường giả, bị bảo hộ sinh tồn. Bất quá những kẻ yếu đó cũng không phải không có tác dụng sinh tồn, tỷ như sinh dục sinh sản hậu đại vân vân.

Cho nên tính cách của Natasha không có một điểm tác dụng nào chỉ biết la hoảng như vậy, ở Brian chủng tộc cũng không tính kỳ quái. Đương nhiên, người có khí phách bá vương lộ ra ngoài như Roy tướng quân cũng không phải là ít.

Lam Hàn Phong nghe được “Oành” một tiếng, cửa lớn liền bị đóng lại. Hắn nhất thời đau đầu muốn nứt, cảm giác mình mới là biến dị loại không hợp nhau.

Roy tướng quân không hề vô nghĩa, đem Natasha tiểu thư cũng đẩy đi vào, sau đó đóng cửa lại, cuối cùng khóa lại.

Lam Hàn Phong: “...”

Trong nháy mắt tóc gáy Lam Hàn Phong đều run rẩy đứng lên, không quản bên ngoài có hồng thủy mãnh thú gì, cậu đều có thể mặt không đổi sắc đối mặt, nhưng là... Ngàn vạn không cần đem cậu cùng Natasha tiểu thư đơn độc nhốt cùng một chỗ a!

Trong căn phòng im lặng này, chỉ còn lại Natasha cùng Lam Hàn Phong.

Đây là một nơi phi thường an toàn, là phòng chạy trốn mà mỗi chiếc quân hàm đều phải có. Gian phòng này sẽ không nhận đến sự công kích của ngoại giới, có công năng tự động tu chỉnh, cho nên đừng nói nhận đến pháo oanh, cho dù rút xuống địa cầu từ trên vũ trụ, cũng sẽ bình bình ổn ổn bất động.

Bất quá bởi vì kỹ thuật quá mức phức tạp, cho nên một chiếc quân hàm chỉ có một phòng chạy trốn như vậy.

Roy tướng quân hẳn là đã lý khai, dù sao trong phòng là nghe không được thanh âm ở bên ngoài.

Lam Hàn Phong khóc không ra nước mắt, này đều là chuyện gì.

Natasha tiểu thư còn chưa hồi phục lại được *** thần từ trong hoảng sợ. Giây đầu tiên khi nàng quay người, nàng liền vọt tới trước mặt thực vật dự trữ, mở ra tra tìm, nhìn đến thức ăn nước uống đều đầy đủ, lúc này mới nhẹ nhàng thở ra.

Lập tức, nàng chú ý tới Lam Hàn Phong... “Tại sao người cũng ở nơi này!”

Quả nhiên, Lam Hàn Phong nghe được thanh âm cá heo bén nhọn của Natasha tiểu thư.

Natasha đầy mặt không dám tin, nói: “Ta thật là không thể tin được, Roy ca ca sẽ để cho tên dê tiện như người bước vào gian phòng này! Thật không biết Roy ca ca là nghĩ như thế nào!”

Lam Hàn Phong lộ ra sắc mặt giận dữ, cậu phi thường chán ghét khẩu khí của Natasha, bất quá rất nhanh bình tĩnh xuống dưới, nói: “Ta là tướng quân phu nhân, vì cái gì không thể vào?”

“Người! Người!” Natasha trừng mắt nhìn, giống như Lam Hàn Phong một cước đạp trúng đuôi của nàng, hô: “Người cho rằng Roy ca ca là thật thích người sao? Người đừng có nằm mộng!”

Lam Hàn Phong lại vẫn bình tĩnh nói: “Đề tài này, chúng ta không phải vài hôm trước mới mặt đối mặt thảo luận qua?”

Natasha ngực phập phồng rất nhanh, bị Lam Hàn Phong tức giận đến phải chết, thế nhưng không thể phản bác.

“A!!!!”

Lại là một tiếng bèn nhọn cá heo âm, Lam Hàn Phong cảm giác màng tai đều muốn xuyên không, nhanh chóng che lỗ tai.

Natasha kêu sợ hãi, một mông ngồi dưới đất, xoa xoa lui về phía sau, nói: “Có quái vật có quái vật!”

Lam Hàn Phong c ảnh giác nhìn đến chỗ mà Natasha chỉ, không khỏi sửng sốt, ở nơi xếp đặt vật tư có một bộ lông màu đen, cậu nhìn kỹ, liền nhìn đến một cái lỗ tai đầy thịt béo tròn.

“Đường Cuồn Cuộn?” Lam Hàn Phong nhin không được tiến lên?

Lỗ tai của Đường Cuồn Cuộn giật giật, từ sau đồng vật tư nâng đầu lên, trong miệng của nó nhắm nuốt cái gì, rung động không ngớt.

Đường Cuồn Cuộn đáp ứng nói: “Ta ở chỗ này!”

Lam Hàn Phong vừa mừng vừa sợ, nói: “Người như thế nào ở trong này?”

Vừa rồi Đường Cuồn Cuộn còn có một đôi giảo cơ xà đuổi theo Lam Hàn Phong cùng Roy tới. Cửa vừa mở ra, Đường Cuồn Cuộn liền bị một đồng thực vật trong phòng hấp dẫn, lặng lẽ chạy qua kiểm một bữa cơm no đủ. Khi đóng cửa, tự nhiên nó có ở trong phòng, đều không có người phát hiện nó.

Mà biến cố quá nhanh, một đôi giảo cơ xà liền không kịp phản ứng, liền bị cửa chắn bên ngoài...

Lam Hàn Phong nhìn thấy Đường Cuồn Cuộn liền cười, nói: “Cuồn Cuộn, người biết mở nó ra như thế nào sao?”

Đường Cuồn Cuộn chậm rãi ly khai khỏi đồng thực vật kia, đi tới nói: “Không biết, ta còn là lần đầu tiên vào đây.”

Lam Hàn Phong một trận thất vọng, cậu đi đến cạnh cửa, thò tay giật giật, cửa lớn một chút cũng không động.

Nếu là phòng chạy trốn, khẳng định có thể mở cửa từ bên trong, nếu không thì khi ăn hết thực vật chẳng lẽ trực tiếp chết ở trong này hay sao? Nhưng là cậu nghiên cứu nửa ngày, lại không thấy một cái cơ quan nào, như vậy thì muốn đi ra bằng cách nào?

Natasha nhìn cậu ở cạnh cửa nghiên cứu qua lại, nói: “Người cái tên đề tiện này, không cần đem cửa làm hư, ta không muốn chết cùng với người.”

Lam Hàn Phong không để ý tới nàng, cậu là quyết tâm nghĩ ra ngoài, cậu một chút cũng không muốn ở cùng với Natasha tiểu thư ngốc thêm một phút đồng hồ.

Đường Cuồn Cuộn quay đầu nhìn cậu loay hoay ở cửa, trong tay còn lấy một cái đồ hộp, liền nghe “Ca ca ca” vài tiếng, nó cũng không đem đồ hộp mở ra, trực tiếp ăn cả vỏ bên ngoài cùng thức ăn bên trong.

Biểu tình của Lam Hàn Phong run rẩy một trận, bất quá bỗng nhiên liền nghĩ tới một biện pháp tốt, nói: “Cuồn cuộn, người có thể đem cửa ăn không?”

Ánh mắt của Đường Cuồn Cuộn lập tức sáng lên, nhìn cửa kim chúc to lớn, nước miếng lập tức liền chảy xuống, nói: “Thật, thật sự sao? Ta thật sự có thể ăn sao? Người đối với ta thật sự là quá tốt.”

Đường Cuồn Cuộn giống như sợ Lam Hàn Phong hối hận, nhào qua “Ca ca ca” liền bắt đầu cắn cửa. Cửa kim chúc thoát nhìn vô cùng chắc chắn, nhưng là Đường Cuồn Cuộn liền giống như là ăn gậy trúc vậy, ăn không hề gán nặng, hơn nữa ăn một hơi liền tục, tốc độ vô cùng nhanh. (Ồi em hèn này =))

“A...”

Natasha tiểu thư trừng mắt nhìn, run run liền bị dọa đến ngất đi.

Cửa rất nhanh liền bị cản ra một cái động, Đường Cuồn Cuồn vỗ vỗ bụng, tựa hồ còn chưa ăn no, bất quá nó không với tới bên trên, nói: “Người có thể ôm lấy ta không? Ta với không tới phần bên trên của cánh cửa.”

Lam Hàn Phong khom lưng chui ra từ trong phòng, vẫy vẫy tay với Đường Cuồn Cuồn, nói: “Cuồn Cuồn đến, tí nữa trở về lại ăn tiếp.”

Đường Cuồn Cuồn lưu luyến không rời nhìn cánh cửa không trọn vẹn, bất quá vẫn là thành thật cùng Lam Hàn Phong chui ra.

Hai con giáo cơ xà ở địa phương cách đó không xa, gấp rút xoay quanh, bỗng nhiên nhìn thấy chủ nhân đi ra, lập tức nhào qua.

Lục xà nói: “Chủ nhân! Người đi ra.”

Phòng bên ngoài lay động đến kinh người, so với địa chấn còn đáng sợ, không ngừng động.

Bên trong quân hạm vẫn liên tục vang lên thanh âm máy móc báo nguy, đầu tiên là đặc biệt đề phòng, sau đó không ngừng có nhắc nhở có bộ phận nào đó bị hỏng. Lam Hàn Phong cảm giác kỳ quái, nói: “Nói là Roy tướng quân rất lợi hại? Như thế nào bị đánh tề ra quần rồi.”

Lục xà lên lên trên vai của cậu, nói: “Tình huống giống như không thích hợp a, chủ nhân. Chúng ta vẫn là nhanh chóng bảo mệnh đi, bỏ xe đi, chủ nhân người có thể dùng khinh công bay đi a.”

“Bay cái đầu u của người.” Lam Hàn Phong nhện không được mắt tròn trắn, nói: “Khinh công của ta cũng muốn tiêu hai phần khí lực a, nào có nhiều khí lực bay từ hệ Ngân Hà về Địa Cầu như vậy.”

“Ngạc... Là cái vấn đề a chủ nhân.” Lục xà nói.

Bọn họ đang nói chuyện, có một đội binh lính chạy lại đây, Roy tướng quân cũng ở trong đó. Hắn nhìn đến cửa phòng chạy trốn bị tổn hại, có chút kinh ngạc, bất quá lại thở dài nhẹ nhõm một hơi.

Roy tướng quân chạy tới, giữ chặt tay Lam Hàn Phong, nói: “Người đi ra như thế nào vậy? Bất quá may mắn.”

Lam Hàn Phong khó hiểu, hoàn toàn nghe không hiểu hắn nói gì.

Roy tướng quân không có thời gian giải thích cho cậu nghe, đã mệnh lệnh binh lính đem Natasha tiểu thư cũng ra khỏi phòng chạy trốn.

Lam Hàn Phong càng là khó hiểu, vừa rồi còn nói bên trong an toàn, hiện tại lại đem người mang đi ra.

Roy lôi kéo cậu đi, nói: “Quân hạm bị động tay chân, hệ thống công kích cùng hệ thống phòng ngự bị trực trặc, phòng chạy trốn cũng không thể vận hành bình thường được.”

Roy tướng quân nói, lại nói với tướng quân bên cạnh: “Lập tức trở về địa điểm xuất phát, thỉnh cầu trợ giúp.”

Phó tướng lập tức đáp ứng, bất quá lý khai không có một phút đồng hồ, mặt đầy nôn nóng chạy trở về, nói: “Tướng quân, xảy ra chuyện! Thỉnh cầu trở về địa điểm xuất phát bị bác bỏ, Brian cấm chúng ta trở về.”

“Cái gì?” Roy tướng quân tựa hồ không thể lý giải câu nói của phó tướng.

Phó tướng do dự một chút, nói: “Lance quốc vương hạ hạ mệnh lệnh, cự tuyệt quân hạm của tướng quân trở về địa điểm xuất phát, hơn nữa nói tướng quân uy hiếp Natasha tiểu thư, muốn uy hiếp con tin phần quốc, đã tổ chức quân hạm tiến hành truy kích.”

Lời của hắn vừa nói ra, tất cả mọi người đều nhìn về phía Natasha tiểu thư.

Natasha vốn hôn mê, bất quá chấn động lớn như vậy, nàng cũng bị hoảng tỉnh. Nàng vừa tỉnh lại liền nghe được một câu nói như vậy, nhất thời khiếp sợ nhảy dựng lên, nói: “Roy ca ca không có uy hiếp ta, là ta khẩn cầu hạ hạ cùng Roy ca ca đến, là hạ hạ cho phép a!”

Thanh âm của Natasha rất lớn, trong lòng của nàng vạn phần khó hiểu, nhưng là nàng nói, lại khiến cho người khác hiểu ra nghi hoặc trong lòng.

Ngay cả Lam Hàn Phong là người ngoài cuộc cũng đã hiểu, đây căn bản chính là một âm mưu.

Đầu tiên là vật tư quân hạm biến mất, lại bị mặc danh công kích, ngay sau đó các hệ thống của quân hạm bị gian lận tê liệt, cuối cùng lại chụp lên cái mũ bắt cóc con tin phản quốc. Tất cả sự tình cũng không phải trùng hợp, mà là một âm mưu đã được lên kế hoạch tốt từ trước, mục đích chính là khiến Roy cùng với quân đội mà hắn dẫn đi có đi không có về.

Một lát trầm mặc, Roy lại khôi phục mặt không biểu tình, nói: “Mục tiêu 41,295, 58. Lập tức thay đổi hướng đi.”

vanthulau.wordpress.com

“Tướng quân...” Phó tướng lấp bắp kinh hãi, nhưng là xuất khẩu nói lại rụt trở về, nói: “Tuân lệnh, tướng quân.”

Hết chap 12.

13. Chương 13: Khu R

Brian là một quốc gia cường đại, có kiêu ngạo của thượng vị giả, Brian rất coi trọng huyết thống, tin tưởng chỉ có huyết thống mới có thể kéo dài năng lực vĩ đại. Bất quá năng lực sinh sản của Brian chủng tộc lại vô cùng thấp, nên khiến cho chủng tộc ngoại lai thẩm thấu vào.

Nói ngắn lại chính là một địa phương mâu thuẫn.

Lance quốc vương đi lên vương vị không đến nửa năm, ở nửa năm phía trước, khi lão quốc vương qua đời, Brian từng có một trận rung chuyển rất lớn.

Theo lý thuyết lão quốc vương chỉ có một thân nhi tử như vậy, tự nhiên là Lance kế thừa vương vị. Bất quá Lance các phương diện hiển nhiên không đủ vĩ đại, hơn nữa dung túng người hầu thân tín nơi nơi khi dễ người khác, đương nhiên không thể gánh vác trọng trách.

Bí ểu huynh của Lance quốc vương là một gia hỏa rất có dã tâm, tuy rằng bạo ngược, nhưng năng lực so với Lance vĩ đại nhiều. Hắn từng nguy cấp, muốn đi tranh ngai vàng. Chỉ tiếc, bị Roy tướng quân bóp chết.

Roy tuy rằng cũng không thích Lance quốc vương, nhưng lão quốc vương vô cùng tín nhiệm cùng coi trọng hắn, khiến hắn không thể thay đổi, vẫn là lựa chọn giúp đỡ Lance.

Lance đi lên vương vị, đương nhiên trọng thưởng Roy tướng quân, chung quy đây là công thần giúp hắn bình loạn đạt được vương vị.

Chỉ là ngầm, Lance quốc vương cũng thật sự không thích Roy tướng quân.

Roy tướng quân tuy rằng tuổi trẻ, nhưng là tư lịch ở trong quân doanh đã là rất lão luyện, lời hắn nói ra nói cực có uy tín. Roy tướng quân lại có chiến công vô cùng lớn, cũng không phải một cái thùng rỗng tuếch.

Có uy tín có thực lực, còn lại không nịnh nọt lấy lòng người.

Như vậy hắn liền từ công thần biến thành uy hiếp lớn nhất.

Công cao lấn chủ, Lance quốc vương nằm mơ đều sợ hãi hắn.

Người hầu đưa cho Lance quốc vương một chủ ý, chụp lên đầu Roy tướng quân tội danh phản quốc, sau đó giết hắn, tiêu trừ hậu hoạn về sau. Từ nay về sau, rốt cuộc không ai có thể uy hiếp đến quốc vương bệ hạ.

Lance quốc vương do dự sợ hãi, nhưng là cuối cùng vẫn đồng ý. Lúc này mới khiến Roy tướng quân mang binh đi Langdon *** cầu hành động. Mà trong cái kế hoạch này, bọn họ vốn thiếu một cái lý do danh ngôn chính thuận, bất quá Natasha tiểu thư liền đưa đến một cái lý do sẵn có như vậy.

Natasha tiểu thư là người thuần khiết quý tộc, thân phận địa vị rất là cao quý.

Phụ thân của Natasha là trưởng bối của Lance quốc vương, là một tiểu nhân nịnh nọt. Hắn vốn vẫn luôn thuận mắt Roy, muốn đem nữ nhi gả cho Roy, đem quan hệ buộc vững chắc. Ai nghĩ đến, nhưng nhiều năm mà sự việc vẫn không thành. Hắn cũng nhìn ra, chỉ sợ Roy tướng quân không thể lôi kéo được.

Ở Brian, tiểu thư quý tộc là giai đoạn tất yếu của đám hỏi, cũng là tác dụng trọng yếu nhất của các nàng. Các nàng mảnh mai *** tế, được tỉ mỉ bồi dưỡng, tuy rằng không có năng lực cường đại, nhưng là lại trở thành cầu nối giữa các thế lực cường đại, cũng là tuyệt không thể khuyết thiếu.

Khi phụ thân của Natasha nghe nói đến kế hoạch này của Lance quốc vương bại hạ, phản ứng đầu tiên của hắn đương nhiên là không đồng ý. Bất quá ngẫm lại, tổn thất một nữ nhi, lại có thể bắt được thóp của quốc vương bại hạ, về sau nhất cử nhất động của quốc vương, mình đều được tham gia, đây là một giao dịch vô cùng có lợi.

Natasha tiểu thư còn không biết, phụ thân của nàng cũng tham dự vào trong này, hơn nữa không chút do dự bỏ qua nàng.

Quân hạm đã chạy theo mục đích mà Roy tướng quân đã chỉ thị, kẻ truy kích đằng sau đuổi theo không bỏ, thoát nhìn có ý đồ đem bọn họ đánh thành từng mảnh nhỏ. Quân hạm mất đi năng lực công kích cùng phòng hộ, cho nên cho dù là phòng tuyến an toàn nhất cũng biến thành nơi dễ bị chọc thủng.

Bên trong phòng chỉ huy là thân tín của Roy tướng quân, mọi người đều đầy vẻ ngưng trọng trên mặt.

Lam Hàn Phong cũng ngồi ở trong góc, hiện tại gian phòng chỉ huy này là nơi an toàn nhất.

Fred thượng tướng nói: “Tướng quân, tha thứ thuộc hạ nói thẳng. Cái địa phương kia chỉ sợ...”

Hắn chưa nói xong liền ngậm miệng, bất quá hắn nói mọi người đương nhiên đều biết.

Lam Hàn Phong vểnh tai, Fred nói cái địa phương kia, phỏng chừng chính là tọa độ mà Roy tướng quân báo ra.

Cody thượng tướng lập tức nói: “Đúng vậy, tướng quân, địa phương kia... Chúng ta khả năng còn chưa hạ xuống, liền bị người phá hủy.”

Fred thượng tướng còn nói: “Có lẽ này đó chỉ là hiểu lầm, Lance quốc vương cũng không có...”

Hắn nói một nửa lại không tiếp tục nữa, tựa hồ ngay cả chính mình đều cảm thấy ý nghĩ này rất buồn cười.

Lance quốc vương là quyết tâm muốn giết chết bọn họ, cũng không có hiểu lầm gì. Lam Hàn Phong không biết tình huống, bất quá cậu rất tò mò với mục đích mới, không biết là địa phương nào, nghe vào tai lại khủng bố như vậy.

Trầm mặc đã lâu Sean thượng tướng rốt cuộc mở miệng, nói: “Tướng quân, thời gian trước ta nhận được báo cáo, hiện tại khu R đã đổi thủ lĩnh mới.” “khu R đổi thủ lĩnh?” Cody thượng tướng kinh ngạc nói: “Nguyên lai tên kia đã chết sao? Tân thủ lĩnh là ai?”

Fred không tán đồng nhìn thoáng qua Cody thượng tướng, Roy tướng quân còn không có mở miệng, hắn cũng đã hô to gọi nhỏ.

Cody thượng tướng ngơ ngẩn một tiếng, ngậm miệng.

Roy nói: “Ta biết. Rex.”

Cody nhin không được lại mở miệng, phát ra một tiếng than sợ hãi, nói: “Dĩ nhiên là Rex?”

“Rex?” Fred cũng đồng dạng kinh ngạc, nói: “Tướng quân, ngài biết điều này có ý nghĩa gì sao?”

Trên mặt Roy cũng có biến hóa rất lớn, nói: “Ta đương nhiên biết. Rex cùng ta nhận thức hai mươi năm.”

Hắn vừa nói xong lời này, tất cả mọi người đều giật mình, tựa hồ không nghĩ tới còn có một tầng quan hệ này.

Lam Hàn Phong cũng vểnh tai.

Roy tướng quân tiếp tục nói: “Chúng ta ở cùng một trường học, cùng năm, cùng phòng tám năm.”

Lam Hàn Phong chớp chớp mắt, nguyên lai vẫn là thanh mai trúc mã đi. Cody kinh ngạc miệng mở lớn đến mức có thể nhét cả một quả trứng khổng long. Lam Hàn Phong xem bọn hắn đều trầm mặc, nhìn không được nói: “Chúng ta có nơi tị nạn?”

Mọi người dùng phức tạp ánh mắt nhìn hắn.

Roy không chút hoang mang nói: “Sau đó ta đánh thắng vai phải của hắn, nhốt vào địa lao quân sự của Brian.”

Lam Hàn Phong: “...”

Lam Hàn Phong không nói được một lời, thật muốn thuận tay đem giáo cơ xà ném ở trên mặt Roy tướng quân. Nơi này là thanh mai trúc mã, căn bản chính là thù sâu như biển cả.

Fred nhăn mi nói: “Không nghĩ tới Rex thế nhưng đào tẩu từ trong địa lao quân sự, còn đi khu R, làm thủ lĩnh.”

Sean thượng tước lại mở miệng, nói: “Không cần lo lắng, khu R rất thiếu quy củ, chúng ta qua đó cũng không phải không có đường sống. Chỉ cần có thể đánh bại Rex, lên làm thủ lĩnh khu R.”

Cody nhìn hắn giống như nhìn ôn dịch, giống như đầu óc của Sean là bệnh truyền nhiễm.

Chỉ là trừ khu R, bọn họ không có địa phương khác có thể đi. Bọn họ khuyết thiếu thực vật, không thể vẫn tiếp tục phi hành như vậy, như thế còn không bị kẻ truy kích oanh tạc trước hết đã chết đói. Mà quốc gia khác, bọn họ tám phần đều là đi không được. Chung quy ai sẽ thu lưu trọng phạm của Brian đây, này không phải giống trồng dưa chiêng muốn khai chiến sao?

Lam Hàn Phong cũng không biết cái gì là khu R, may mà có Đường Cuồn Cuồn ở bên cạnh phổ cập khoa học.

Đường Cuồn Cuồn nói: “Đó là một *** cầu nhỏ, người sống ở nơi đó, cơ bản đều là trọng phạm trốn ngục hoặc là hậu đại của họ. Bọn họ đào tẩu từ quốc gia của mình, đến chỗ đó, sau đó định cư dừng chân. Sau này liền biến thành khu R.”

Khu R chính là cấm khu, giống như vùng biển quốc tế, không thuộc về bất cứ quốc gia. Rất nhiều trọng phạm trốn ngục trốn tới chỗ đó, dần dà, có thể nghĩ chỗ đó hỗn loạn đến mức nào. Chỗ đó càng là cái thế giới nhọc nhem cường thực, người mạnh nhất có thể làm thủ lĩnh, ai có thể giết chết thủ lĩnh chính là thủ lĩnh kế tiếp.

Lam Hàn Phong nghe được nheo mắt, cảm giác trước mặt không hề ánh sáng, đây là cái địa phương kì lạ nào đó, bọn họ đến khu R, có thể hay không bị nhai đến mức ngay cả xương cốt đều không còn.

Lam Hàn Phong hối hận cực, vốn không nên đi cùng quân đội của Roy. Hiện tại trước không thôn sau không nhà, kể cả cậu có biết khinh công cũng không thể rời đi.

Mọi người lại đều trầm mặc, ngồi hai mặt nhìn nhau.

Roy tướng quân ngược lại là rất bình tĩnh, hai mắt nhắm, không biết đang làm gì.

Bỗng nhiên có binh lính tiến vào hội báo, nói: “Tướng quân, trước mắt đã đem kẻ truy kích ném đi, cảnh báo tạm thời giải trừ.”

Roy tướng quân đứng lên, nói: “Fred, nắm chặt sửa gấp một chút thiết bị của quân hạm, ta hi vọng có thể ít nhất khôi phục một ít.”

Fred nhanh chóng đứng lên, nói: “Tuân lệnh tướng quân, tôi hiện tại lập tức liền dẫn người đi.”

Roy đi tới cửa, đứng vững xoay người, vẫy vẫy tay với Lam Hàn Phong.

Lam Hàn Phong còn đang nghe Đường Cuồn Cuồn phổ cập tin tức đồng thời kể chuyện xưa, bỗng nhiên nhìn thấy động tác của Roy. Cậu chỉ cảm thấy, cái động tác này, cậu bình thường chỉ làm đối với đôi giáo cơ xà.

Lục xà còn cố ý thiện ý nhắc nhở, nói: “Chủ nhân, Pháo ca gọi người đi qua.” Lam Hàn Phong trừng mắt, cắn răng, cuối cùng đứng lên, đi cùng Roy.

Quân hạm bị hao tổn có chút nghiêm trọng, Roy dẫn cậu trở về phòng, bắt quá phòng đều biến hình nghiêm trọng, thoát nhìn có điểm thảm thiết. Nhưng điều may mắn duy nhất trong đồng bất hạnh này là, giường còn có thể ngủ.

Roy nói: “Dựa theo tốc độ phi hành hiện tại, chẳng vạng ngày mai có thể đến khu R, người hôm nay nghỉ ngơi thật tốt, không biết ngày mai có tìm được địa phương nghỉ ngơi hay không.”

Tuy rằng khu R nghe vào tai rất khủng bố, bắt quá Lam Hàn Phong coi như là gặp qua sóng to gió lớn. Trong trò chơi, Hạo Khí Minh luôn luôn có nhiều người, Ác Nhân Cốc thiếu người, cho nên công phòng chiến đánh cực kỳ xót xa, phóng nhân nhìn lại tất cả đều là hồng danh. Lam Hàn Phong cảm giác, đến khu R, khả năng không kém nhiều so với bộ dáng đánh công phòng đi, cũng không thể lại phá hư.

Cùng lắm thì trước khi hạ quân hạm, trước hạ một cái Phượng Hoàng cổ, hết máu lập tức liền có thể nhảy dựng lên sống lại.

Khi mà Lam Hàn Phong ngây người, bỗng nhiên nghe Roy nói: “Thân thể của người có tốt không?”

“Cái gì?” Lam Hàn Phong khó hiểu. Lam Hàn Phong hỏi xong liền hối hận, bởi vì từ ánh mắt „đáng khinh kia của Roy cậu cũng có thể đoán ra, hẳn đây đầu óc chỉ có ba chữ „Kỳ sinh lý

Roy nói: “Nếu người cần ta, tùy thời có thể.”

Thật là đáng chết, nói giống như vô cùng khẳng khái hào phóng. Lam Hàn Phong sắc mặt không tốt trừng mắt, người mới tùy thời phát tình.

Tác giả có lời muốn nói: xuân tác giả mang theo Độc ca cùng Pháo ca đi ra bán xuân (hoa điệu) bán manh lập 0v0

Lam Hàn Phong: (

)

Roy: ha ha

Hết chap 13.

14. Chương 14: Đại Sát Tứ Phương

Lam Hàn Phong một câu cũng không nghĩ tiếp tục nói chuyện với Roy tướng quân, dứt khoát nằm xuống xoay lưng lại, nhắm mắt ngủ.

Lam Hàn Phong nằm vững chắc, hơn nửa ngày không có nghe đến thanh âm của Roy, cũng không có nghe đến một động tác nhỏ nào, cũng không biết Roy đang làm gì. Lại qua nửa ngày, cơ nhục đang buộc chặt của cậu mới buông lỏng, một trận mệt mỏi đánh tới, ý thức cũng dần dần mơ hồ.

Khi mà Lam Hàn Phong muốn ngủ, cậu loáng thoáng nghe được một tiếng cười nhẹ của Roy. Sau đó là thanh âm mở cửa, Roy tướng quân hình như là đi ra ngoài.

Quân hạm tạm thời thoát ly nguy hiểm, bắt quá các hệ thống của bọn họ dường như bị phá thành từng mảnh nhỏ, vật tư nhiên liệu cũng hữu hạn, cho nên căn bản không thể toàn tốc đi tới, thường thường liền bị truy binh mặt sau vượt qua, hạ hai phát pháo nổ.

Fred vẫn mang theo binh lính tu sửa quân hạm, bình thường Fred thượng tướng luôn mang theo ý cười trên mặt, lúc này sắc mặt nghiêm túc khiến cho người không dám lại gần.

Cody hoàn toàn không hiểu những tri thức kỹ thuật như này, lại nơi nào cũng đi không được, xoay quanh ở bên cạnh Fred, xoay một vòng một vòng khiến người ta chóng cả mặt.

Cody thượng tướng nói: “Thân ái Fred, truy binh lại tới nữa, chúng ta chạy không nhanh, tốt xấu cậu cũng đem hệ thống công kích chữa trị tốt a, như vậy tớ cùng Sean còn có thể dẫn người phản kháng, cậu xem chúng ta...”

Cody nôn nóng nói, còn chỉ chỉ cách đó không xa, là Sean thượng tướng vẫn hai tay ôm ngực nhắm mắt dưỡng thần không nói lời nào.

Fred chảy mồ hôi đầy đầu, môi mím thành một đường thẳng tắp, khẩu khí không tốt nói: “Tớ cảm giác cậu ngậm miệng cũng là giúp đại ân rất lớn rồi.”

Cody bị hấn nói phi thường ủy khuất, quay đầu đi xem Sean thượng tướng đang trầm mặc, tựa hồ muốn để cho hấn ủng hộ mình.

Sean giống như cảm giác được ánh mắt của hấn, mở to mắt, khẩu khí thản nhiên nói: “Hấn nói rất có đạo lý.”

Cody: “...”

“Ầm vang” một tiếng, quân hạm lại gặp công kích, mãnh liệt rung động một chút.

Sắc mặt của Fred chỉ trong một chốc liền trở nên khó coi đến cực điểm, hung hăng đập bảng không chế một chút.

Cody c ả kinh, kêu to nói: “Đừng đập a, vạn nhất không sửa tốt lại đập hư.” Fred nói: “Vừa hoàn thiện hệ thống gia tốc một chút, lại bị công kích.”

Sean độ t nhiên lại mở to mắt, đứng lên đi đến bảng theo dõi, nói: “Tình huống không tốt lắm, chiếc chiến hạm kia rất có khả năng sẽ đuổi theo chúng ta.” Hấn nói, ngón tay chỉ vào chiếc phi thuyền trên màn hình. Cody l ập tức nói: “Tớ đi tìm Roy tướng quân.”

Hấn nói xong dồn dập chạy ra.

Quân hạm thường thường lay động vài cái, Lam Hàn Phong ngủ cũng bị lắc tỉnh, hai ba lần nữa, cậu một chút mệt mỏi cũng không có.

Lam Hàn Phong ng ồi dậy từ trên thuyền, sau đó phòng lại lay động mãnh liệt, cậu không cần đặt chân xuống giường, đã mất cân bằng, trượt đến bên giường, thuận thế đứng lên.

Hai con giáo cơ xà ngủ say sưa như chết, đem đuôi quần quanhở đầu giường, như thế thì dù có bị chấn động đến mức nào cũng có thể cố định được.

Đườ ng Cuồn Cuồn không có đuôi để cố định,ở trong phòng lặn qua lặn lại, thoát nhìn vô cùng đáng thương.

Cuồn cuộn mở to mắt, tựa hồ là bị lay động tỉnh, đầy mặt ủy khuất, nói: “Ai, lay đến mức ta đều đói bụng.”

Lam Hàn Phong: “...”

Lay động cùng với đói có sự liên hệ nào sao?

Cu ồn cuộn nói: “Không biết chủ nhânở nơi nào. Chủ nhân nói để cho ta bảo hộ người thật tốt sẽ thưởng cho ta ăn ngon! Bất quá ta còn chưa lấy đến phần thưởng đâu.”

Lam Hàn Phong lại là một trận trầm mặc.

Quân h ạm lay động lợi hại như vậy, cũng không biết tình huống bên ngoài như thế nào, Lam Hàn Phong muốn đi ra xem xem, nói: “Cuồn cuộn, chúng ta đi ra tìm chủ nhân của người đi.”

Đườ ng Cuồn Cuồn lập tức gật đầu, nói: “Được a được a.” Ánh mắt của nó lấp lánh, tràn ngập ánh sáng mong chờ, hiển nhiên nghĩ đến cũng không phải chủ nhân, mà là ăn.

Lam Hàn Phong cùng Đường Cuồn Cuồn ra phòng, dọc theo thông đạo kim chúc đi về phía trước.

Roy rất nhanh liền bị Cody thượng tướng tìm đến, hấn nhìn bảng theo dõi, sắc mặt cũng không thể nào tốt.

Fred nói: “Tớ tính toán một chút, dựa theo tốc độ của bọn họ, nhiều nhất còn có một trăm linh năm giây sẽ đuổi theo.”

Cody hoảng sợ: “Nhanh như vậy?”

Sean nói: “Hệ thống phòng hộ của chúng ta đã khôi phục một ít, nhưng là nếu bọn họ cứ đụng vào quân hạm của chúng ta để phá hư, chỉ sợ không chỉ hệ thống phòng hộ bị hao tổn, nói không chừng còn bị đâm ra một lỗ thủng.”

Quân hạm ở giữa vũ trụ, nếu quân hạm có một cái lỗ thủng lớn, bọn họ liền thật sự xong. Bên ngoài lạnh đến phải chết, còn không có dưỡng khí, thật sự không phải tổ chức thân thể cường đại là có thể cứu mạng.

Roy trầm mặc vài giây, nói: “Không thể để cho bọn họ tiếp tục phá hư bộ phận bên ngoài của quân hạm.”

Hắn tạm dừng vài giây, nói với Fred: “Cậu mau đi mở ra hệ thống nội bộ cabin cửa sau.”

“Cái gì?” Cody là người thứ nhất kêu lên, nói: “Tướng quân, ngài đang nói đùa đi. Mở khoang thuyền của hệ thống tập trung nội bộ, chẳng phải mấy truy binh kia càng dễ dàng thâm nhập nội bộ hay sao?”

Sean nói: “Tướng quân muốn dời đi lực chú ý của bọn họ?”

Fred không có một chút nghi ngờ, nói: “Được, hệ thống tập trung ở cabin cửa sau sẽ mở ra sau năm giây nữa.”

Roy nói: “Cody, dẫn người đi theo ta.”

Cody tựa hồ lúc này mới bừng tỉnh đại ngộ, lập tức đuổi theo Roy tướng quân.

Roy mở ra hệ thống tập trung cabin cửa sau, chính là muốn cố ý tạo ráo rởn, khiến vài truy binh kia thấy cửa cabin sau bọn họ sắp hỏng mất, cố ý thả bọn họ tiến vào quân hạm.

Như vậy có thể dời đi lực chú ý của bọn họ, đem truy binh được cử đến tiêu diệt sạch, cũng có thể tranh thủ cho Fred một cơ hội sửa chữa gấp quân hạm.

Năm giây rất nhanh trôi qua, Fred lại bỗng nhiên hô nhỏ một tiếng.

Sean lập tức hỏi: “Có tình huống?”

Fred nói: “Phụ cận của cabin cửa sau có người.”

Sean tập trung mắt theo dõi, bảng theo dõi biểu hiện rất rõ ràng. Bọn họ đều không dự đoán được, phụ cận cabin phía cửa sau cứ nhiên có người. Cẩn thận nhìn kĩ, hai người càng là hoảng sợ.

Fred trực tiếp đứng lên, nói: “Là tướng quân phụ nhân!”

Sean “Oành” một chương chụp ở trên bàn, nói: “Lập tức đóng kín cửa cabin.”

“Không còn kịp rồi!” Fred nói: “Truy binh đã tiến vào, hiện tại đóng cửa không còn kịp rồi.”

Quả nhiên trên màn hình biểu thị lại nhiều thêm năm người, tiến vào từ cabin phía sau, bọn họ chỉ cần quay người một cái là có thể nhìn thấy người ở phụ cận. Sean lập tức xoay người chạy ra.

Lam Hàn Phong cùng Đường Cuồn Cuồn một đường từ trong phòng đi ra, đi về phía phòng chỉ huy để tìm Roy. Một đường đi, Đường Cuồn Cuồn liền giới thiệu cho Lam Hàn Phong công dụng của các phòng.

Cuồn Cuồn tương đối tự hào, nói: “Tuy rằng ta sẽ không dùng những thiết bị đó, nhưng là những thứ đó dùng để làm gì ta đều biết. Ta cùng chủ nhân tham gia không ít nhiệm vụ.”

Lam Hàn Phong vỗ vỗ đầu của nó, Cuồn Cuồn lập tức lộ ra một bộ ngượng ngùng. Bỗng nhiên, Lam Hàn Phong dừng lại, nói: “Bên kia là đang làm gì?”

Cuồn Cuồn nhìn thoáng qua, nói: “Là cabin cửa sau của quân hạm, bình thường dùng để truyền vật tư.”

“Có người lại đây.” Lam Hàn Phong nói.

Nhĩ lực của cậu cực kỳ tốt, có thể rõ ràng nghe được thanh âm bước đi, bất quá vài tiếng bước chân kia cố gắng che giấu, không muốn để cho người phát hiện, giống như kẻ trộm vậy.

Sau một lát, chỉ thấy năm binh lính võ trang hạng nặng đi từ phía sau cửa. Bọn họ đều ghìm súng, thậm chí còn mang mặt nạ phòng độc, là truy binh.

Năm binh lính hiểu n nhiên không hề nghĩ đến sẽ gặp được địch nhân đi lạc, bất quá bọn họ nhìn đến Đường Cuồn Cuồn bên người Lam Hàn Phong, lập tức trở nên cảnh giác.

Ở trong thế giới này, người có linh thú tuyệt đối không phải đơn giản. Bọn họ đánh hoàn toàn *** thần, giờ súng lên ngắm chuẩn Lam Hàn Phong, nói: “Không được nhúc nhích...”

Cuồn Cuồn phản ứng cực nhanh, nói: “Cẩn thận!” Sau đó liền muốn nhào qua công kích vài địch nhân kia.

Bất quá Cuồn Cuồn phản ứng nhanh, Lam Hàn Phong phản ứng còn nhanh hơn nó.

Ngay khi những người đó mở miệng, Lam Hàn Phong đã lật tay phải, trong tay liền xuất hiện một cái Chanh Võ Thái Thượng Vong Tinh phát ra ánh sáng chói mắt. Người mở miệng kia còn chưa nói xong, liền cảm giác trước mắt bỗng tối đen, nháy mắt mất đi tri giác, “Oành” một tiếng đổ trên mặt đất.

Theo hấn ngã xuống, bốn đồng bạn của hấn cũng ngã xuống.

Địch nhân tất cả đều ngã xuống, cú nhảy vừa nảy của Đường Cuồn Cuồn không bỏ vào người, “Ai u” một tiếng liền bổ nhào vào trên tường.

Bên tai của Lam Hàn Phong có tiếng nhắc nhở hữu tình của hệ thống... “Đối phương đã trọng thương, tìm chỗ khoan dung mà độ lượng đi!”

Cậu có điểm khiếp sợ mà nhìn binh lính ngã xuống kia, cũng có chút không dám tin. Lam Hàn Phong vừa rồi chỉ do phản xạ, trời biết cậu dọa ra một tay mồ hôi lạnh. Chung quy đi đến cái thế giới kỳ quái này, cậu còn không rõ lắm so sánh giữa giá trị vũ lực của hệ thống trò chơi cùng với vài loại vũ khí kia, cái nào có ưu thế hơn.

Bất quá hiện tại rõ ràng, giá trị vũ lực của hệ thống trò chơi của cậu vô cùng mạnh. Lam Hàn Phong còn đang theo bản năng tiếp tục ném kỹ năng ra, nhưng là kỹ năng thứ nhất thộc cũng đã phóng ngã địch nhân.

Roy tướng quân mang theo Cody thượng tướng cùng một đội binh lính vội vàng bận rộn chạy tới, chuẩn bị tiêu diệt vài truy binh kia. Nhưng là mới đuổi tới trước mặt, liền toàn bộ trợn tròn mắt.

Bọn họ nhìn đến tướng quân phụ nhân lấy một địch nhân, giá trị vũ lực kia, khiến cho tất cả những người chứng kiến đều khiếp sợ mà vã mồ hôi.

Cody thượng tướng há to miệng, khó có thể tin tưởng nhìn tướng quân phụ nhân, nói tướng quân phụ nhân là nhân ngư giống cái của Theo đâu? Không phải nói tính cách ôn thuận đến nhất gan, giá trị vũ lực thấp đến mức có thể xem nhẹ sao?

Thế giới thay đổi quá nhanh, giống loài tiến hóa mãnh liệt. Cody thượng tướng tỏ vẻ, chính mình rời đi quân giáo thật sự lâu lắm, xem ra đã không kịp theo sự tiến triển của nhân loại, cần quay trở lại quân giáo học lại...

Roy tướng quân sững sốt một chút, lập tức xông lên đi một phen bắt lấy cánh tay của Lam Hàn Phong, hỏi: “Người bị thương sao?”

Sean thượng tướng lập tức đuổi tới không thể chính mắt thấy phong thái tướng quân phụ nhân đại sát tứ phương, bất quá nhìn đến truy binh tất cả đều ngã xuống, không khỏi nhẹ nhàng thở ra.

Mà nhìn chằm chằm vào màn hình theo dõi từ đầu đến cuối, Fred thượng tướng, xem rõ hơn bất cứ ai.

Fred khiếp sợ khó được không giữ hình tượng ưu nhã, loại lực lượng cường đại này, chỉ sợ hấn đời này vẫn là lần đầu nhận thức.

Sau khi khiếp sợ, hấn mới nhẹ nhàng thở ra, ngồi bệt xuống trên ghế. Hết chap 14.

Beta có lời muốn nói: Mấy anh thượng tướng có chút gian tình ==))

15. Chương 15: Con Tin

Mấy truy binh bị dẫn vào vẫn chưa chết, chỉ là trọng thương ngất đi. Roy lập tức để người đem giam giữ tất cả những người đó, sau đó mang theo Lam Hàn Phong trở về phòng.

Vừa vào phòng, Roy tướng quân liền hỏi lại một lần: “Người không có bị thương đi?”

Lam Hàn Phong lại lắc lắc đầu.

Roy nói: “Hiện tại nơi này đều rất nguy hiểm, người không cần rời đi phòng này.”

Lam Hàn Phong nghe được c nheo mắt. Không lý khai phòng này, kia căn bản là muốn ghen ghét. Cậu nhin không được nói: “Người cảm giác ta sẽ có nguy hiểm sao?”

Roy tướng quân giống như nghĩ tới trường hợp Lam Hàn Phong vừa rời vật ngã năm tên địch lúc này, nhất thời ghen ghét không nói ra lời.

Nửa ngày, Roy tướng quân mới nói: “Cẩn thận một chút luôn đúng.” Lam Hàn Phong rất nể tình gật gật đầu, tándồng hần nói, sau đó chuyển sang đề tài khác, nói: “Có phải sắp đến khu R rồi hay không?”

Roy trầm mặc một hồi, nói: “Đúng, vài giờ sau sẽ đến. Nếu Fred có thể sửa tốt một số thiết bị, có thể sẽ càng nhanh.”

Lam Hàn Phong nhú nhú mi nói: “Nghe nói khu R rất khó giải quyết, người chuẩn bị khuyên bảo vị thanh mai trúc mã kia của người để cho chúng ta lưu lại như thế nào?”

Lam Hàn Phong mang theo điểm trên chọc, bất quá hiển nhiên khó hiểu phong tình Roy tướng quân không có nghe hiểu, hỏi: “cái gì mã?”

Cậu làm sao lại thể quên chuyện khác biệt văn hóa ...

Roy thấy cậu không nói, liền nói: “Thế lực của khu R phức tạp, người không cần rời khỏi ta, ta sẽ bảo vệ tốt người.”

Lam Hàn Phong: “...”

Lam Hàn Phong cảm thán trong lòng, cái tâm lý người thành công ở trên vạn người kia của Roy tướng quân thực sự là trăm năm không dao động.

Đợt t truy binh mới tạm thời không kịp đến, quân hạm cuối cùng cũng thoát khỏi công kích, Fred thượng tướng rút cuộc cũng sửa chữa xong một bộ phận thiết bị, dựa theo lời nói của Roy tướng quân, quân hạm trước tiên không thiếu thời gian, liền muốn đến khu R.

Lam Hàn Phong cũng không có ở trong phòng chỉ huy, xuyên thấu qua màn hình lớn, có thể nhìn đến địa phương ở rất xa. Cậu vốn là nghe qua một ít tin đồn về khu R, còn tưởng rằng nơi này là một địa phương rách nát không chịu nổi, nhưng là không nghĩ tới, khu R nhìn qua thế nhưng...thật không giống.

Cùng chủ thành của Brian cũng không kém rất nhiều, rất có bộ dáng phồn hoa. Cody là người thứ nhất kêu lên, chỉ vào màn hình lớn nói: “Fred, chúng ta có phải hay không đi nhầm địa phương? Đây là khu R sao?” Roy tướng quân cũng có chút kinh ngạc, tựa hồ không nghĩ tới trong thời gian ngắn ngủi, khu R thế nhưng thay đổi thành bộ dáng này.

Khu R là cấm khu của các quốc gia, cho nên sẽ có rất ít người đến đây tuần tra, đương nhiên liền không nghĩ nó sẽ có biến hóa lớn như vậy.

Fred nói: “Chẳng lẽ là Rex?”

Roy nói: “Không quân như thế nào, trước tiến vào khu R. Chúng ta không có địa phương khác có thể đi.”

Quân hạm bắt giữ một ít hình ảnh của khu R, khu R không hề là một mảnh hoang vắng, thành lập chủ thành, bất quá ngoài thành vẫn là rất hoang vắng, đối lập rõ ràng.

Quân hạm của bọn họ vừa tiến vào biên cảnh của khu R, liền nhìn đến mấy chiếc quân hạm rất đồ sộ song song chắn ở trước mặt, tựa hồ giống như đã sớm biết bọn họ sẽ đến.

Fred cả kinh, nói: “Tướng quân, đối phương phát tin tức, khiến chúng ta đăng lục quân hạm bọn họ.”

(đoạn này có nghĩa là yêu cầu mở hệ thống phòng thủ để quân hạm tiến vào) Cody nói: “Như vậy sao được? Đăng lục quân hạm bọn họ, chẳng phải là mặc người xâm lược?”

Sean nhìn Cody, nói: “Nếu không dựa theo bọn họ nói, cậu cảm giác chúng ta hay không sẽ càng nhanh biến thành pháo hôi.”

Đích xác, nhiều quân hạm như vậy, ngắm chuẩn bọn họ cùng nhau phát xạ đạn pháo, quân hạm của bọn họ trong vòng một giây sẽ biến thành đồng đổ nát, cái gì đều không làm được.

Lam Hàn Phong ngồi ở một bên, nhìn không được xen mồm, nói: “Nguyên lai thanh mai trúc mã của người đã sớm ở nơi này chờ chúng ta.”

“Tướng quân phu nhân nói cái gì mà?” Cody chớp ánh mắt hỏi.

Roy trầm tư nửa ngày, nói: “Dựa theo bọn họ nói mà làm. Bọn họ không có vừa thấy mặt liền đem chúng ta nổ thành một đồng, hẳn là không có ý muốn giết chết chúng ta.”

Lam Hàn Phong nói tiếp: “Thoạt nhìn là một điềm báo tốt.”

Ba vị thượng tướng đều trầm mặc, bọn họ hoàn toàn không nhìn ra đây là điềm báo tốt a.

Giá trị vũ lực của Rex rất cao, trong lòng mọi người đều rõ ràng. Chung quy, Rex năm đó cũng là một tướng quân tài giỏi, hơn nữa nghe nói tính cách tương đối bất thường. Sở dĩ bị hạ ngục, là vì hắn không có lựa chọn ủng hộ Lance quốc vương, ngược lại lựa chọn ủng hộ biểu huynh của Lance quốc vương kế thừa vương vị. Có thể nghĩ, sau khi Lance quốc vương kế vị, Rex liền gặp tai ương.

Rex bị hạ ngục, lại trốn thoát, tiến vào khu R.

Quân hạm của đối phương mở ra cửa cabin, làm cho bọn họ qua. Sau đó, Roy liền mang theo người của mình đi lên quân hạm của bọn họ.

Quân hạm của khu R cũng không phải rất tiên tiến, bất quá trận thế rất lớn, bên trong có thật nhiều binh lính, đều ghim súng xếp thành hàng hai bên, như là muốn hạ uy bọn họ.

“Roy tướng quân thân ái, chúng ta lại gặp mặt.”

Bỗng nhiên xuất hiện một thanh âm, hấp dẫn lực chú ý của mọi người.

Lam Hàn Phong ngẩng đầu nhìn về phía bên trong, liền nhìn đến một nam nhân rất cao đi tới. Nam nhân thoạt nhìn có chút ngạo mạn, tuy rằng mỉm cười, bất quá không khó nhìn ra cũng không phải chân tâm.

“Chủ nhân, người này bộ dạng thật đẹp mắt a!” Lục xà đột nhiên chui đi ra, bám ở trên bả vai Lam Hàn Phong, một bộ chảy nước miếng.

Lam Hàn Phong: “...”

Lam Hàn Phong yên lặng nghiêng đầu nhìn thoáng qua lục xà, nói: “Cẩn thận có người ghen, à không, có ghen.”

Hoàng xà cũng đi lên, bò ở trên cánh tay của Lam Hàn Phong, một mặt than nhìn nam nhân đối diện.

Không thể không nói, bộ dáng của nam nhân thực sự là rất dễ nhìn, là loại cảm giác gần như hoàn mỹ.

Trên mặt nam nhân vẫn mang theo mỉm cười, đứng cách bọn họ không xa, nói: “Hi vọng các người ở khu R khoái trá, xem như ở nhà.”

Hắn nói tựa hồ dọa Cody nhảy dựng, Cody nhìn không được nhỏ giọng hỏi Sean, nói: “Rex là có ý tứ gì?”

Sean không nói gì.

Roy tuy rằng không nghĩ tới Rex sẽ rộng lượng thu lưu bọn họ như thế, bất quá lại nghĩ lại, này cũng phù hợp tác phong của Rex.

Rex càng thể hiện ra rộng lượng, liền càng phụ trợ bọn họ chặt vật không chịu nổi, Rex hưởng thụ loại cảm giác bềnh bồng bọn họ.

Còn nữa, Rex chiếm lĩnh khu R, nhưng là y theo dã tâm cùng tâm lý trả thù của bọn họ, tuyệt đối sẽ không thỏa mãn với địa phương nhỏ như khu R, hắn muốn trở lại Brian, thậm chí trở thành Brian quốc vương. Lance quốc vương đem Roy tướng quân đẩy ra Brian, thật sự là chuyện tốt trời cho.

Lance qu ốc vương chỉ lo kiêng kị ô m hận Roy, nhưng là lại không nghĩ toàn bộ lực lượng quân sự của Brian, cơ hồ đều là từ Roy chống đỡ, Roy rời đi, không thể nghĩ ngờ là tự tìm đường chết.

Rex cùng Roy đi ra từ một trường học quân đội, đương nhiên rất rõ ràng thể lực của Roy, nếu có thể để cho Roy cùng hắn hợp tác, há chỉ là có thể đem Brian thu vào túi, bọn họ còn có thể chinh phục càng nhiều quốc gia.

Rex nói: “Người i hầu, mang khách quý đi nghỉ ngơi.”

Người hầu bên người hắn nhanh chóng cúi đầu đáp ứng.

B ắt quá không đợi động tác của người hầu, Rex bỗng nhiên đi về phía trước vài bước, bỗng nhiên nói: “Ta nghe nói, một vị trong này là tướng quân phu nhân, vẫn là vương tử điện hạ của Theo.”

H ắn nói rồi đi tới trước mặt Lam Hàn Phong.

Lam Hàn Phong sửng sốt, không nghĩ tới hắn sẽ chú ý tới mình.

Rex nói: “Tho ạt nhìn tuổi của tướng quân phu nhân cũng sắp xỉ tuổi của muội muội ta, muội muội của ta đang buồn rầu vì không có người tán gẫu, nói vậy tướng quân phu nhân cũng như thế đi, không bằng...”

H ắn nói nâng tay liền muốn nắm lấy cánh tay của Lam Hàn Phong.

Lam Hàn Phong phản ứng cực nhanh, phản xạ đánh một cái kỹ năng đi ra, sau đó cánh tay co rút lại, lui một bước. Hoàng xà ở trên cánh tay của cậu lộ đầu ra, miệng xà bỗng dưng mở ra, “Tê tê” phun ra tín tử, thoạt nhìn dị thường dọa người.

Rex nhất thời thấy cánh tay toàn bộ đều tê rần, một chút cảm giác cũng không có, qua vài giây, mới cảm thấy tốt hơn một chút.

Nói để cho Lam Hàn Phong bồi muội muội của hắn nói chuyện, đây bắt quá là lấy cớ, kỳ thật Rex muốn bắt một con tin, dùng để áp chế Roy. Đương nhiên con tin phải chọn người có giá trị, lại phải là quả hồng mềm, như vậy mới dễ khống chế.

Kết quả Rex ánh mắt không tốt, chọn sai quả hồng mềm.

Roy l ập tức đem Lam Hàn Phong ngăn ở sau người, Cody là người thiếu kiên nhẫn đầu tiên, nói: “Rex, người đây là cái ý tứ gì? Người muốn dùng tướng quân phu nhân áp chế Roy tướng quân sao?”

H ắn nói vừa ra, Rex liền cười.

Sean nhìn thoáng qua Cody, nhỏ giọng nói: “Người tốt nhất cầm miệng.” Cody: “...”

Rex cười, trên mặt quả nhiên là ngạo mạn, nói: “Đúng thì như thế nào?”

Cody mở to hai mắt nhìn, một bộ không dám tin. Không nghĩ tới Rex thế nhưng thừa nhận, vô liêm sỉ như thế.

Rex làm ra bộ dáng buồn rầu, nói: “Năng lực của Roy tướng quân, ta đã nhận thức qua, không cần thận một ít sao được? Ta cho các người lưu lại, nhưng là các người cần ngược lại ta một ngụm, ta chẳng phải là mất nhiều hơn được? Ta lấy một người trong số các người để làm con tin, này không phải hợp tình hợp lý sao?”

Lam Hàn Phong vừa nghe, liền nói: “Người là cảm giác ta dễ bắt nạt nhất, cho nên phải trừ hạ ta sao?”

Rex lại cười, trong giọng nói có pha vài phần trêu chọc, nói: “Là ta đã trông nhầm. Xem ra tướng quân phu nhân là thâm tàng bất lộ, để người cảm giác càng thú vị.” Hắn không nói lời này còn tốt, vừa nói lời này mặt của Lam Hàn Phong cùng Roy đều đen.

Ánh m ắt của Rex nhìn lướt qua mọi người, nói: “Nếu như thế, kia không bằng lưu lại Fred trung tướng, nga không, người hiện tại đã là thượng tướng, ta hẳn là chúc mừng người.”

Fred nghe h ắn nhắc tới chính mình, không khỏi sửng sốt.

Cody lại vội, vốn muốn nói chuyện, bắt quá nhìn đến ánh mắt của Sean vẫn là cầm miệng.

Fred là người có giá trị vũ lực yếu nhất trong số bọn họ, chung quy hắn không phải là thượng tướng mang binh trên chiến trường, mà là hậu cần, chủ yếu phụ trách phương diện thiết bị kỹ thuật.

Roy nói: “Thuộc hạ của ta, sẽ không để cho người làm con tin.”

Rex buồn rầu nói: “Xem ra Roy tướng quân vẫn là cố chấp như vậy, một điểm thành ý cũng không có a. Ta đây phải làm như thế nào?”

Lam Hàn Phong ngược lại là mở miệng, nói: “Vẫn là ta đi đi.”

Hết chap 15.

16. Chương 16: Tiếng Nói Chung

Lam Hàn Phong cảm giác, kỳ thật cũng không có cái gì đáng sợ. Nếu Rex thật sự muốn tra tấn con tin, vậy thì cậu trước nháo làm cho gà chó không yên liền xong. Rex nhìn cậu cười, nói: “Không hổ là tướng quân phu nhân, quả nhiên đủ dũng cảm. Nhưng ta đã thay đổi chủ ý, ngay lúc này.”

Lam Hàn Phong: “...”

Luôn có cảm giác vị thủ lĩnh khu R này trách không được là “thanh mai trúc mã” của Roy!

Fred lại vẫn mím môi, cuối cùng nói: “Kia cứ dựa theo Rex nói, tôi đến làm con tin là được rồi.”

Rex thoạt nhìn tâm tình rất tốt, nói: “Không, ta chỉ là mời người lại đây bồi bồi ta nói chuyện, chúng ta cũng là bằng hữu cũ, nếu nói là con tin, kia cũng quá thương tâm.”

Fred không để ý tới hắn, nói với Roy: “Tướng quân xin yên tâm.”

Bọn họ ở trên địa bàn của khu R, vốn cũng rất bị động, hết thảy đều là Rex định đoạt, cho nên bọn họ căn bản không có lựa chọn khác.

Rex vung tay lên, nói: “Dẫn bọn hắn đi nghỉ ngơi.” Hắn nói xong mím cười nhìn Fred, nói: “Theo ta đi đi.”

Người khác bị người hầu an bài phòng, nghỉ ngơi không đến nửa giờ, quân hạm rất nhanh đến lục địa khu R, vào địa giới của nội thành.

Rex đãi bọn họ coi như là khách khí, cũng không làm khó dễ bọn họ, chỉ là nếu muốn đi ra, cần phải có sự đồng ý của Rex.

Bọn họ tụ ở trong một gian phòng, Cody vỗ đầu bút tai nói: “Tướng quân, như vậy không phải biện pháp, hiện tại cùng giam lỏng không có khác biệt a. Còn có Fred, cũng không biết hắn thế nào, cũng không thấy hắn.”

Roy làm sao không thể đoán được ý tưởng của Rex, Sean thượng tướng cũng biết rõ ở trong lòng, chỉ có Cody đầu óc chuyển không linh hoạt, còn tưởng rằng Rex muốn giam lỏng bọn họ. Kỳ thật khi Rex đưa cho bọn họ đầy đủ mọi thứ, làm cho bọn họ nghĩ rõ ràng, đến cùng muốn hay không thật sự “Triệt để phản bội” Brian.

Lam Hàn Phong ở ngoài vòng luẩn quẩn của bọn họ, cậu vốn không phải người của Brian, cho nên căn bản là không có phiền não này. Phiền não lớn nhất hiện tại của cậu là làm sao rời đi nơi này, hơn nữa lấy được một chiếc quân hạm, như vậy mới có thể đuổi tới Langdon *** cầu, dùng Omegaức chế tề để ức chế kỳ sinh lý sắp đến của cậu.

Cậu không muốn bị nhốt ở chỗ này, thẳng đến cái kỳ sinh lý chết tiệt kia phát tác.

Hai con giảo cơ xà của Lam Hàn Phong đang ngủ gà ngủ gật, mơ mơ màng màng triền cùng một chỗ. Lam Hàn Phong vỗ vỗ đầu của hoàng xà, nói: “Đi, chúng ta đi ra.” Hoàng xà lập tức tỉnh, mở to mắt, “Sư” một tiếng liền lùi lên bảo vệ Lam Hàn Phong. Lục xà vốn còn triền ở trên thân hoàng xà, hoàng xà vừa chạy, lục xà “Lạch cạch” một tiếng liền rơi xuống đất.

Lục xà bị ngã tỉnh, nói: “Eo của ta bị ngã gãy, người là ác ý trả thù.”

Hoàng xà không phản ứng nó.

Lục xà lập tức cũng bơi tới trên vai Lam Hàn Phong, lên án nói: “Chủ nhân, người xem nó, quả thực bụng dạ hẹp hòi. Ta chỉ là lúc trước nói người khác dễ nhìn mà thôi, nó liền vẫn không để ý tới ta.”

Lam Hàn Phong lười phản ứng chúng nó hai ngày nháo một trận nhỏ ba ngày nháo một trận lớn, nói: “Tình thú của các người, không cần liên quan đến ta.” Lục xà bắt mãi “Tê tê” gọi.

Lam Hàn Phong mang theo một đôi giỏ cơ xà của cậu đi ra ngoài, đi qua thông đạo rất dài, phía trước có một cái kiến trúc như là để ngắm cảnh. Cậu đi qua liền nhìn thấy một chỗ có vô số quân hạm đang đậu ở nơi đó, nhìn qua còn vô cùng đồ sộ.

Lam Hàn Phong hỏi: “Các người nói, chúng ta như thế nào mới có thể trộm đi một cái quân hạm?”

Hoàng xà thản nhiên mở miệng, “Chủ nhân người biết lái quân hạm sao?” Lam Hàn Phong: “...” Quả nhiên là muộn tao xà.

“Tướng quân phụ nhân cũng nghiên cứu cơ giáp?”

Bỗng nhiên một thanh âm từ sau lưng truyền đến, Lam Hàn Phong vừa quay đầu lại, liền nhìn đến Rex đứng ở khúc ngoặt cách đó không xa.

Bên người Rex không có người hầu, hẳn chỉ có một người, trong tay bưng một cái khay màu bạc *** xảo, bên trên có thực vật nóng hổi.

Rex đi tới, tựa hồ là bởi vì nhìn thấy Lam Hàn Phong, cho nên trên đường thay đổi phương hướng, nói: “Đó là quân hạm mới nhất khu R, tướng quân phụ nhân thấy như thế nào?”

Lam Hàn Phong làm sao bị ết được đồng ngoạn ý như cơ giáp kia, để cho cậu dưỡng sưng vật ngược lại lại thông thạo. Lam Hàn Phong liền lung tung gật gật đầu, không có phát biểu ý kiến.

Rex tiếp tục cười nói: “Trách không được Roy tướng quân để ý người như thế, xem ra Roy tướng quân cùng tướng quân phụ nhân nhất định có rất nhiều tiếng nói chung. Ta nhớ rõ trước kia khi Roy tướng quân còn ở quân giáo, hẳn rất có hứng thú với cơ giáp.”

Lam Hàn Phong: “...”

Lam Hàn Phong cười gượng trong lòng, tâm nói bọn họ có tiếng nói chung liền gặp quỷ, tiếng nói chung duy nhất của bọn họ cũng chỉ là kỳ sinh lý...

Rex đầy mặt hứng thú nói: “Vừa nhắc tới Roy tướng quân, Roy tướng quân liền đến. Xem ra Roy tướng quân thật đúng là để ý người a.”

Quả nhiên, liền nhìn thấy Roy đi tới từ một chỗ không xa, nhìn đến Lam Hàn Phong cùng Rex cùng một chỗ, hiển nhiên không thể nào cao hứng, nhíu nhíu mày. Roy bước lại đây, dùng thân thể chặn ánh mắt của Rex, che ở trước người Lam Hàn Phong, nói: “Người như thế nào đến nơi này?”

Lam Hàn Phong còn không nói gì, Rex ngược lại trước nói nói, Rex nói: “Roy tướng quân không cần hiểu lắm, ta chỉ là ngẫu nhiên đi ngang qua gặp được tướng quân phụ nhân, kim lòng không được liên nhiều lời vài câu. Tướng quân phụ nhân thật sự là khôi hài lại hài hước, thật là để người hâm mộ. Ta liền không quấy rầy hai vị thêm nữa, ta còn muốn đưa đồ ăn cho Fred thượng tướng.”

Rex bưng khay xoay người rồi đi.

Lam Hàn Phong: “...”

Đây đề u là cái quỷ gì, cái gì gọi khôi hài lại hài hước, cậu từ đầu tới cuối đều chưa nói qua một câu! Rex là thấy thế nào ra bản thân khôi hài lại hài hước! Còn có câu “Kim lòng không được”, quả thực làm cho người nhện không được lạy ba lạy.

Rex hiển nhiên chính là cố ý ghê tởm Roy, Roy tướng quân chỉ sợ cũng là biết, bất quá sắc mặt lại vẫn không tốt, nói: “Không cần cùng hắn đi thân cận quá.” Lam Hàn Phong trợn trắng mắt.

Roy nhìn cậu chẳng hề để ý, liền nói: “Rex không đơn giản lại từng có khúc mắc với ta. Hẳn cũng không phải thuần túy là người Brian, phụ thân của hẳn là người Langdon, một bộ phận thiên tính của Langdon cũng rất hung tàn...”

“Cái gì?” Ánh mắt của Lam Hàn Phong đều mở to, lập tức đánh gãy lời hẳn nói, hỏi: “Hẳn là người của Langdon *** cầu?”

Roy nói người của Langdon *** cầu có một phần thiên tính hung tàn, nếu Langdon *** cầu thật là chủng tộc ABO, như vậy Roy nói hẳn là Alpha.

Roy nói: “Nghe nói phụ thân hẳn thật là người của Langdon *** cầu, bắt quá bởi vì phạm vào sai lầm bị lưu đầy rồi chết, hẳn từ Langdon *** cầu chạy trốn tới Brian.” Lam Hàn Phong nghe lời này, ánh mắt càng thêm sáng, bỗng nhiên xoay người muốn đi.

Roy một phen nắm chặt cánh tay của cậu, nói: “Người đi đâu?”

Lam Hàn Phong nói: “Ta một lát liền trở về, ta có chuyện muốn hỏi Rex.”

“Cái gì?” Roy tướng quân hiển nhiên rất khó tin, hẳn nói nhiều như vậy, chính là muốn cho Lam Hàn Phong rời xa Rex, như thế nào hoàn toàn ngược lại? Lam Hàn Phong nói: “Là sự tình rất gấp.”

Còn là sự tình rất gấp, trong lòng Roy tướng quân càng thêm tức giận bất bình. Roy không buông tay cậu ra, nói: “Ta với người cùng đi.”

“Không cần.” Lam Hàn Phong lập tức phản bác, nói: “Ta sợ các người gặp mặt liền cãi nhau, lại động thủ thì làm thế nào, ta còn có chuyện cần hỏi.”

Roy càng thêm bất mãn, cánh tay của hẳn bỗng nhiên dùng một chút lực, kéo Lam Hàn Phong, liền đem hẳn đặt ở vách tường, nói: “Người là thê tử của ta, lại nói muốn đi tìm nam nhân khác ngay trước mặt ta.”

Lam Hàn Phong: “...”

Trời a, Roy tướng quân lại sai kên.

Lam Hàn Phong dở khóc dở cười, tâm nói Pháo ca cầu bỏ qua a, ta cũng không phải cọc gỗ nhà người, người không phải hẳn là ôm cọc gỗ qua một đời sao?

Nhưng mà Roy tướng quân còn không có trở về kên cũ, sự tình càng thêm không ổn liền phát sinh. Lam Hàn Phong cảm giác không khí có chút thiếu, khí tràng trên người Roy phát ra càng khiến cậu... Có một chút nhuyễn chân và vô lực.

Lại tới nữa...

Lam Hàn Phong lập tức liền muốn đi vào kỳ sinh lý, cho nên đối với kích thích từ bên ngoài rất là miễn cảm. Roy cách cậu phi thường gần, khiến cho bản năng thân thể của cậu tiến vào trạng thái không ổn.

Roy thây trên mặt cậu hiện lên màu đỏ, ngay cả mang tai cùng cổ đều bị kín một tầng hồng nhạt khiến người hưng phấn. Nộ khí của hẳn không khỏi bằng phẳng xuống, càng thêm kề Lam Hàn Phong, ôm eo cậu, cúi đầu hôn một chút lên lỗ tai cậu.

Lam Hàn Phong giật mình một cái, thân thể giống như có luồng điện chạy qua, nhịn không được rên rỉ trong cổ họng một tiếng.

Roy cởi áo quân phục của mình ra, che ở trên người cậu, sau đó ôm cậu bằng tư thế ôm công chúa, nói: “Nghe lời, ta mang người trở về phòng trước.”

Tuy rằng Roy rất muốn hiện tại liền tận tình khi dễ Lam Hàn Phong, bắt quá nơi này không phải phủ đệ của hẳn, vẫn là ở khu R, hẳn không muốn khiến thê tử mình bị người khác thương thức.

Lam Hàn Phong toàn thân vô lực, hô hấp dồn dập, cậu tức giận đến quả thực muốn nổ, nhưng là không có biện pháp. Cậu chỉ có thể bị Roy ôm, đầu tựa vào hõm vai của hẳn thở dốc.

Lam Hàn Phong thấy trên mặt nóng cháy, phần lớn là vì buồn bực.

Lam Hàn Phong nghi ến rằng nghiêng lợi, dứt khoát nghiêng đầu, mở miệng liền hung hăng cắn một ngụm trên cổ Roy. Nơi mà cậu có thể nhìn thấy chính là cổ của Roy, cho nên cũng không chọn địa phương liền cắn.

Tuy rằng Lam Hàn Phong dùng hết lực lượng toàn thân, nhưng là Roy cũng không cảm giác được đau, ngược lại hừ nhẹ một tiếng, giống như là tình thú. Hô hấp ướm sừng không ngừng gây rối, chỗ cổ không ngừng truyền đến cảm giác đau đớn, còn có đầu lưỡi ôn nhu ướm lợ dăng xẹt qua, đều khiến người gần như trở nên điên cuồng.

Hết chap 16.

Beta:ban đầu ta cứ nghĩ Fred với Cody có gian tình,nhưng ngẫm lại có lẽ Cody và Sean, còn Fred với Rex thì đúng hơn =)))

17. Chương 17: Ưc Chế Tề

Roy tướng quân hít sâu một hơi, đè xuống dục vọng chiếm hữu đang bành trướng trong ***g ngực, bước nhanh ôm Lam Hàn Phong trở về.

Hai con gi ả cơ xà còn bám ở bên trên lan can ngắm cảnh hai mắt nhìn nhau, lục xà nghiêng đầu nhìn thoáng qua hoàng xà, nói: “Chủ nhân lại đi cùng Pháo ca làm sự tình xấu hổ xấu hổ.”

Hoàng xà không để ý tới hắn, ngay cả cái liếc mắt cũng không cho. Lục xà biết nó còn đang sinh khí, cả mặt đều là biểu tình lấy lòng, chuyển hướng đề tài nói: “Hắc hắc hắc hắc, không bằng chúng ta đi nhìn lên đi!”

Hoàng xà rút cuộc cho nó một cái ánh mắt khinh thường, bất quá cuối cùng vẫn là bị lục xà kéo chạy.

Hai con gi ả cơ xà lặng lẽ đi theo phía sau bọn họ, trong phòng Roy tướng quân đương nhiên đã không có người, im ắng. Khi chúng nó qua, cửa phòng đã bị khóa lại, bất quá điều này không làm khó được chúng nó, chúng nó luôn luôn đều là đi cửa sổ còn nhiều hơn cửa chính. Vì thế hai con gi ả cơ xà liền mở cửa sổ ra đi vào.

Đi vào...

Vừa vào cửa sổ, đối diện chính là giường lớn trong phòng ngủ. Lục xà hưng phấn cố gắng mở to hai mắt, nói: “Người xem người xem, thật kịch liệt a!” Roy cùng Lam Hàn Phong đều không có chú ý tới trong phòng nhiều hơn hai vị khách không mời mà đến.

Trong phòng im ắng, nhưng là tiếng thở dốc nặng nhọc cùng tiếng rên rỉ vẫn không có dứt quãng, muốn áp chế cũng áp chế không được.

Lam Hàn Phong cảm giác xương cốt cả người đều muốn hòa tan, trái tim cậu “Bang bang” đập, cực kỳ bối rối lại bị Roy hôn làm đầu óc choáng váng, căn bản phản kháng không được.

Đáng buồn nhất là, bộ Ngũ Độc Định Quốc sáo trang kia của Lam Hàn Phong, quả thực liền không cần cởi quần áo, chỗ nào cũng lộ một khối, Roy chỉ cần giơ tay liền có thể vuốt ve đến ngực của cậu cùng da thịt ở chỗ đùi, không có cái nào so với cái này càng thuận tiện...

Tự làm vậy không thể sống...

Roy buông đôi môi đã sưng đỏ không thể chịu nổi của cậu, lại nhẹ nhàng ghé vào lỗ tai cậu hôn.

Trong lòng Lam Hàn Phong run lên, cảm giác cứ tiếp tục như vậy thì không ổn, người đang đặt ở trên người cậu không hề có ý nghĩ muốn dừng lại một chút nào, còn tiếp tục đi xuống như vậy nhất định lau súng ra hỏa.

Có lẽ là hô hấp đã thông thuận hơn, trong não của cậu không còn thiếu dưỡng khí như trước nữa, tư duy cũng vận chuyển lưu sướng một ít. Chỉ là thân thể của cậu vẫn không có một chút khí lực nào, dưới ánh mắt của Roy chính là động tác dục cự còn nghênh (muốn nhưng vẫn ra vẻ từ chối), để người trăm phần trăm hiểu lầm.

Mắt thấy Roy lại muốn cúi đầu hôn, Lam Hàn Phong nóng nảy, tay vô ý thức nắm một cái, liền cảm giác được trong tay bắt đến thứ gì, xúc cảm còn rất quen thuộc. “Ai nha!” Lục xà đang xem tận hứng hết to một tiếng, đuôi của nó bị Lam Hàn Phong bắt được.

Hoàng xà lập tức đi lên muốn giải cứu nó, bất quá không như mong muốn, tốc độ của nó quá chậm.

Lục xà trong nháy mắt liền bị Lam Hàn Phong bắt được.

Roy tướng quân xem không khí vừa vặn, liền chuẩn bị chính thức muốn dùng mỹ vị Lam Hàn Phong. Hắn nhìn Lam Hàn Phong thoáng mở ra đôi môi, nhin không được liền cúi đầu muốn lần nữa hôn môi cậu.

Lại không ngờ... Vừa mới cúi đầu, liền cảm giác đến cảm xúc không đúng lắm, căng mắt nhìn lên, nhất thời toan thủy (nước chua) trong dạ dày đều muốn nôn ra.

Lam Hàn Phong bắt lục xà lại, tùy tay đẩy ra phía trước, vừa lúc Roy tướng quân cúi đầu xuống, liền hôn ở trên người lục xà. (==))))))

Lam Hàn Phong mơ mơ màng màng, cũng không phản ứng qua chính mình cảm phải là cái gì, hắn chỉ là tưởng chần phía trước. Chờ hắn phát hiện thời điểm, liền “Phốc xuy” một tiếng cười đến liệt.

Sắc mặt của Roy so với lục xà còn xanh hơn, không khí kiêu diễm cũng không còn, nhảy dựng lên từ trên người Lam Hàn Phong, dùng lực xoa xoa miệng, sau đó tức giận xoay người ra phòng.

“Oanh” một tiếng, cửa phòng bị đung ra một tiếng vang cực lớn.

Trên người Lam Hàn Phong vẫn không có khí lực, lại vẫn là nhin không được cười lẫn lộn, làm cho chiếc giường vốn loạn thất bát tao lại càng thêm loạn.

Lục xà cũng tròn mắt, lập tức “Ngao ngao” khóc lớn lên, bổ nhào lên thân hoàng xà, cuốn lấy hoàng xà, nói: “Ô ô ô, ta bị Pháo ca khinh bạc, người nhanh lên giúp ta tiêu tiêu độc.”

Hoàng xà thần nhiên nhìn lướt qua, nói: “Ta cảm giác hân súc miệng nên là Pháo ca.”

Lục xà: “Người không yêu ta, có phải hay không?”

Hoàng xà: “Yêu.”

Lam Hàn Phong: “...”

Roy tướng quân quả thật là đi súc miệng.

Lam Hàn Phong nằm ở trên giường một lúc lâu, cảm giác sau khi Roy đi, thân thể của cậu dần dần khôi phục. Qua ước chừng nửa giờ, luồng điện tê dại cổ quái kia cũng không còn nữa.

Mà lục xà còn đang khóc sụt sùi.

Lam Hàn Phong vỗ vỗ đầu lục xà, nói: “Vất vả người.”

Lam Hàn Phong trong lòng còn nhớ đến sự tình Rex là Alpha, muốn đi tìm Rex hỏi một chút về vấn đề Omega ức chế tề.

Lam Hàn Phong liền đi ra từ phòng ngủ của Roy, sau đó tùy tiện tìm một người hầu, hỏi: “Rex... Tiên sinh ở nơi nào? Có thể mang ta đi không?”

Nếu có việc cầu người, ngữ khí vẫn là tốt một chút đi.

Người hầu có chút kinh ngạc chuyện cậu chủ động đi tìm thủ lĩnh đại nhân.

Khẩu khí của người hầu có chút bất ngờ, thoát nhìn cung kính, bất quá cẩn thận nghe lại lộ ra khinh miệt cùng trêu tức, nói: “Linh chủ đại nhân đang nghỉ ngơi ở trong phòng.”

Phái biệt Lam Hàn Phong là thê tử của Roy tướng quân, một nhân ngư có trượng phu, hắn là luôn phải đứng ở bên người trượng phu, hoặc là thành thành thật thật đứng ở trong phòng, đây mới là điều bọn họ phải làm. Nào có giống Lam Hàn Phong như vậy, còn muốn đi gặp người khác. Người hầu kia trong nháy mắt liền cảm giác được mình đã tìm được chân tướng, cảm giác Lam Hàn Phong muốn câu dẫn linh chủ đại nhân của bọn họ.

Người hầu nói: “Ta đi thông báo cho ngài một tiếng.”

Rex cũng không ở trong phòng của mình, mà là mới đi ra từ trong phòng Fred, nghe nói Lam Hàn Phong muốn gặp mình, cũng lộ ra một biểu tình thú vị, nói: “Dẫn hần đến phòng của ta đi.”

Lam Hàn Phong rất nhanh liền đến, Rex để cho người hầu cùng thị nữ đều đứng ở ngoài, tự mình rót một tách trà cho cậu, nói: “Nghe nói người muốn gặp ta? Roy tướng quân trở nên rộng lượng? Thế nhưng để cho người đơn độc cùng ta cùng một chỗ?”

Lam Hàn Phong có một chút không phản ứng kịp, nói: “Cùng Roy tướng quân có quan hệ gì?”

Rex ái muội cười cười, nói: “Tướng quân phu nhân có chuyện gì sao?” Lam Hàn Phong nói: “Người là người của Langdon *** cầu sao?”

Cậu trực tiếp hỏi ra, biểu tình của Rex cứng đờ, thoát nhìn tâm tình đột nhiên trở nên rất kém, bất quá rất nhanh điều chỉnh tốt, nói: “Đây là Roy tướng quân nói cho người sao? Đây đều là chuyện cũ từ rất lâu rồi. Cùng cùng tướng quân phu nhân không quan hệ đi?”

Rex là từ Langdon *** cầu trốn ra, nếu nói Brian cùng Langdon hần chánghét nơi nào hơn, chỉ sợ Rex càng chán ghét Langdon *** cầu.

Lam Hàn Phong nói: “Ta không phải muốn nghe việc tư của người. Ta chính là muốn hỏi một chút, có phải hay không thật sự có Omega ức chế tề? Dùng được sao? Nếu như đi Langdon *** cầu, có thể lấy được sao?”

Trên khuôn mặt ưu nhã ngạo mạn của Rex khó được lộ ra vẻ mặt ngốc lăng, nhìn cậu nửa ngày cũng không nói chuyện. Qua năm giây, hần bỗng nhiên cười ha hả, nói: “Người chỉ biết là ta là người của Langdon *** cầu sao? Roy không có nói cho người, ta là một Alpha tàn bạo sao?”

Roy ngược lại là có nói qua, Lam Hàn Phong hồi tưởng.

Rex ái muội đi đến bên người Lam Hàn Phong, cúi đầu nhìn cậu, khóe miệng mang theo trêu tức mỉm cười, nói: “Người tìm một Alpha hỏi Omega ức chế tề? Là xuất phát từ nguyên nhân nào vậy? Ta thật là khó hiểu a.”

Rex ở bên người cậu đi dạo qua một vòng, bỗng nhiên cúi đầu hít sâu một cái ở bên gáy của cậu, nói: “Tướng quân phu nhân như thế nào sẽ đột nhiên cảm thấy hứng thú với Omega ức chế tề, chẳng lẽ nói tướng quân phu nhân cũng là...”

Rex từng suy đoán vị tướng quân phu nhân này huyết thống Omega, bất quá giữa Alpha cùng Omega tương đối sâu sắc, hần cẩn thận phân rõ một chút, phát hiện trên người Lam Hàn Phong căn bản là không có khí tức của Omega.

Rex cảm giác mình không có khả năng phát hiện sai, cảm quan của hần so với Alpha phổ thông còn mạnh hơn rất nhiều, liền tính Omega đã dùng qua Omega ức chế tề, hần cũng có thể thoải mái phân biệt được.

Ví dụ như, Fred thượng tướng.

Lam Hàn Phong trừng mắt nhìn hần, tâm nói như thế nào đều giống câu câu, khi nói chuyện đều muốn ngửi ngửi một chút.

Lam Hàn Phong nói: “Ta không phải Omega, ta chính là... Có chút hiếu kỳ.”

Rex phẫn nộ định ý tưởng Lam Hàn Phong là Omega, trừ đi điểm này, hần bỗng nhiên bừng tỉnh đại ngộ. Thế giới này không chỉ Omega có phát tình kỳ, Nhân Ngư bộ tộc cũng có cường liệt phát tình kỳ, nhất là Theo Nhân Ngư.

Chỉ sợ Lam Hàn Phong hỏi Omega ức chế tề chính là dùng vào việc này.

Sau khi Rex nghĩ thông suốt liền “Ha ha”, không thể ức chế cười to, một chút ưu nhã cùng ngạo mạn đều không có, tướng quân phu nhân muốn tìm được tề để ức chế kỳ phát tình, nếu để cho Roy tướng quân biết, chỉ sợ Roy tướng quân muốn giận đến mức chết đi.

Rex nghĩ như vậy, bỗng nhiên rất muốn lửa cháy thêm dầu, nói: “Ta tuy rằng là người của Langdon *** cầu, nhưng ta đối Omega ức chế tề không biết. Bất quá...” Lam Hàn Phong nghe hắn nói bất quá, hiển nhiên là có chuyển cơ.

Rex quả nhiên là có câu dưới, nói: “Người vì cái gì không đi hỏi một chút Fred thượng tướng, hắn sẽ cho người biết đáp án mà người muốn. Đương nhiên, trên người hắn có hay không đúng lúc mang theo loại ức chế tề kia, cũng là nói không chừng, không phải sao.”

“Fred thượng tướng?” Lam Hàn Phong sửng sốt, đây chính là điều mà cậu không nghĩ tới. Rex nói rất mật mờ, nhưng là ý tứ của hắn rất rõ ràng. Còn nói cho mình, không chỉ Fred thượng tướng biết, hơn nữa trên người của hắn còn có cái này.

Lam Hàn Phong có điểm há hốc mồm.

Lần đầu tiên nhìn thấy Fred vẫn là đang ở trong quân giáo, Rex cũng không nghĩ tới, ở địa phương như là Brian, cũng sẽ gặp được một tộc nhân thuộc *** cầu Langdon giống hắn. Càng làm cho người ta kinh ngạc là, Fred dĩ nhiên là một Omega, tuy rằng hắn dùng Omega ức chế tề, nhưng là Rex vẫn là dễ dàng phân biệt ra.

Rex hảo tâm nhắc nhở cậu, nói: “Fred thượng tướng ở trong phòng cách vách, người có thể đi tìm hắn.”

Lam Hàn Phong mang theo tâm tính hoài nghi hiếu kỳ, đi đến căn phòng cách vách của Fred thượng tướng.

Fred có chút kinh ngạc. Hắn hiện tại là con tin, theo lý thuyết không có khả năng gặp bất luận kẻ nào, không biết vì cái gì Rex sẽ thả người đến thấy hắn.

Fred trầm tư, chẳng lẽ là Rex cảm giác tướng quân phu nhân không có uy hiếp, cho nên mới để cho cậu vào. Bất quá giá trị vũ lực của Lam Hàn Phong có tốt hay không, Fred ở bên trong màn hình quân hàm xem rất rành mạch.

“Tướng quân phu nhân?” Fred chớp mắt, mở miệng.

Lam Hàn Phong nói: “Ta có sự tình muốn hỏi người.”

“Sự tình gì?” Fred kỳ quái hỏi, muốn hỏi mình, chẳng lẽ là vấn đề phương diện kỹ thuật?

Lam Hàn Phong nói: “Người biết Omega ức chế tề sao?”

Fred cứng đờ, hai tay siết thành nắm đấm, nghiêng răng nghiêng lợi nói: “Là Rex nói với người?”

Lam Hàn Phong lập tức nói: “Ta sẽ không nói với người khác, người yên tâm. Ta chỉ là muốn một chút Omega ức chế tề.”

Sau khi Fred phẫn nộ thì hồ nghi nhìn cậu, bất quá xem ra hắn cũng là một người thông minh, chỉ cần suy nghĩ một chút, liền nghĩ tới Lam Hàn Phong muốn dùng để làm gì.

Fred nói: “Ta đích xác có, nhưng là người tốt nhất không cần dùng, loại được tề này... có tác dụng phụ rất lớn.”

Hết chap 17.

18. Chương 18: Tác Dụng Phụ

Lam Hàn Phong như là bị tạt một chậu nước lạnh vào người, thế nhưng còn có tác dụng phụ? Xem biểu tình của Fred, còn rất nghiêm túc, có thể nghĩ tác dụng phụ kia rất đáng sợ.

Lam Hàn Phong nhin không được hỏi: “Là tác dụng phụ gì?”

Fred thượng tướng mím môi, tựa hồ không nghĩ nói, nửa ngày mới há miệng, nói: “Một khi ngừng được, kỳ phát tình sẽ trở về. Hơn nữa ức chế tề cũng không thể trừ tận gốc, chỉ là áp lực ở trong thân thể, trị phần ngọn không trị được gốc, được hiệu qua đi, trong thân thể tích góp hơn, bệnh trạng của kỳ phát tình càng trở nên kịch liệt hơn, hơn nữa tần suất sẽ càng cao.”

Lam Hàn Phong: “...”

Hiện tại trong miệng của Lam Hàn Phong có thể nhét vào được cả một quả trứng khủng long! Hắn chỉ muốn nói người bình thường không có kỳ phát tình, có hay không?

Hắn yên lặng tính tần suất kỳ phát tình của nhân ngư, tần suất này mà càng cao... thật là chó má.

Lam Hàn Phong nửa ngày ngốc không nói chuyện, Fred thượng tướng nói: “Cho nên ta khuyên ngài vẫn là không cần dùng thì tốt hơn.”

Lam Hàn Phong nửa ngày cũng không nói được một câu, mãi mới nói: “Vậy ở Langdon *** cầu, loại được này đều có đầy đường sao?”

Fred nói: “Cũng không phải, là được cắm. Omega ở Langdon *** cầu rất hiếm, còn muốn dựa vào bọn họ sinh sản hậu đại, làm sao có khả năng bán ở ngoài đường. Bất quá được này cũng không thiếu, có thể lấy được ở trong giao dịch dưới lòng đất, chính là giá tương đối quý.”

Lam Hàn Phong tựa hồ thấy được hi vọng, nếu cậu có thể lấy được một đồng được, mỗi ngày đều ăn không phải có thể giải quyết vấn đề sao? Mỗi ngày uống thuốc so với mỗi ngày đều phát tình thì tốt hơn a!

Fred nghiêm túc nhìn hắn một hồi, nói: “Tướng quân phu nhân, ngài đây là...” Lam Hàn Phong mừng rỡ, không chú ý lời nói của hắn, đánh gãy: “Vậy người bây giờ còn có loại đan được này không?”

Fred nhăn mi, nói: “Có, không nhiều u...”

Lam Hàn Phong ngóng trông nhìn hắn, bộ dáng vô cùng đáng thương, nói: “Người có thể cho ta một ít không? Ta về sau sẽ trả cho người.”

Fred ngược lại không có chối từ, trực tiếp cầm ra một bình mảnh dài giống như một bình ống nghiệm bằng thủy tinh, nói: “Chỉ có mấy viên như vậy.”

Ánh mắt của Lam Hàn Phong sáng lên, vội vàng tiếp nhận, cao hứng liên tiếp cảm tạ, bất quá nhìn lại cái bình này, bên trong chỉ có không đến mười viên. Đây cũng quá thiếu...

Bất quá Lam Hàn Phong nghĩ, có luôn so với không có còn tốt hơn nhiều. Hắn lấy được một số được ước chế, vô cùng cao hứng ly khai phòng Fred.

Fred đưa cậu tới cửa, nhìn bóng dáng của cậu rồi thở dài một hơi, hắn đang muốn xoay người đóng cửa trở về, bỗng nhiên liền bị một bàn tay chặn động tác. “Người như thế nào lại tới nữa?” Biểu tình của Fred lập tức trở nên thật sự nghiêm túc.

Rex đẩy cửa ra, không vội không chậm đi vào, sau đó đóng cửa lại, nói: “Không nghĩ tới, người thế nhưng thật sự đưa cho hắn ước chế tề.”

Fred nghe được lời nói của hắn liền lập tức quay đầu lại nhìn hắn, nói: “Nhất định là người nói cho tướng quân phu nhân đúng không?”

“Nói cho hắn người là một Omega?” Rex hỏi.

Fred hít sâu một hơi, hắn căn bản đánh không lại Rex, động thủ thì hoàn toàn không có ưu thế, cho nên chỉ có thể cố nén nộ khí. Rex đi về phía trước vài bước, kìa Fred nói: “Ước chế tề trên người người cũng không nhiều đi? Còn phân cho hắn mấy cái, người ngược lại thật hào phóng.” Fred một chút cũng không muốn nói chuyện cùng hắn, nói: “Rex tiên sinh, nếu không có sự tình khác, người có thể đi ra ngoài không?”

Rex cũng không tiếp lời hắn, mà là tiếp tục nói: “Chẳng lẽ người giúp nhân ngư kia như thế, là vì người thích Roy sao? Mới không muốn khiến Roy cùng nhân ngư kia ở cùng một chỗ?”

Fred cười lạnh một tiếng, nói: “Rex tiên sinh, trong đầu người toàn là những đồ vật loạn thất bát tao gì vậy, ta khuyên người vẫn là nghĩ một chút gì thực tế đi, cẩn thận vào một ngày nào đó lại bị người ám sát, cướp đi vị trí thủ lĩnh của khu R.”

Rex lúc này cũng cười, cười lớn nói: “Có thể ám sát ta chỉ sợ chỉ có người đi?” Sắc mặt của Fred rất âm trầm, mím môi không nói một lời.

Khi mà Lam Hàn Phong đưa ra muố n Omega ức chế tề, Fred rất kinh ngạc. Giống như Rex nói, Lam Hàn Phong là thê tử của Roy, Lam Hàn Phong lại nói cậu muốn ức chế tề, sự tình này liền quỷ dị.

Fred đoán không ra nguyên nhân, bấ t quá không quản thể nào, sự tình giữa Lam Hàn Phong cùng Roy tướng quân, vẫn là hai người bọn hắn giải quyết thì hơn, Fred cũng không muốn xen vào. Cho nên, Fred nói cho Lam Hàn Phongức chế tề cũng không nhiều, chỉ cho hắn sáu viên dược. Sáu viên dược chỉ có thể ức chế sáu ngày, lúc này quá ngắn, căn bản cái gì đều làm không được, hoàn toàn không đủ để giúp đỡ cậu tìm đến càng nhiều dược, khôngảnh hưởng toàn cục. Vạn nhất về sau Roy tướng quân biết, cũng không phải là sự tình trọng yếu gì.

Fred bỗng nhiên cảm giác trên thất lưng căng thẳng, liền bị người một phen ôm lên. Hắn đại kinh thất sắc, vung tay lên đỉnh đầu, muốn đánh Rex.

Bất quá giá trị vũ lực của hắn hiển nhiên yếu hơn Rex nhiều lắm, Rex đã đem hắn đặt ở trên giường, hơn nữa buộc hai tay của hắn lên đỉnh đầu.

Fred trong mắt tràn ngập bối rối, nói: “Rex, ngươi làm gì?”

Rex cúi đầu, hít vào một hơi ở bên cổ hắn, nói: “Ngươi hôm nay không có dùng qua ức chế tề đi? Ta có thể cảm giác được, khí tức mê người trên người ngươi càng ngày càng đậm.”

Đích xác, Fred còn chưa kịp, hắn vốn nghĩ lát nữa sẽ dùng. Fred khẩn trương quay đầu qua chỗ khác, Rex có thể cảm giác được xao động trên người hắn, hắn đồng dạng có thể cảm giác được lực hấp dẫn trên người Rex, Alpha cùng Omega luôn hấp dẫn lẫn nhau như thế này. Huống hồ, mấy ngày nay vừa lúc là kỳ phát tình của Fred, thời điểm chí mạng nhất, Rex hiển nhiên phi thường rõ ràng.

Rex rõ ràng chưa có làm cái gì, cả người của Fred đều trở nên run run. Trong ánh mắt của Fred đều bật kín một tầng hơi nước, mặt của hắn đỏ bừng, nói: “Rex ta van cầu ngươi, buông ra ta, ta...”

Hắn muốn đi lấy ức chế tề trong túi áo, nhưng hai tay bị đè lại, giấy dựa không ra.

Rex dùng m ột bàn tay trấn trụ hắn, một bàn tay sờ xuống dưới theo cổ của hắn, đụng đến túi vải ở bên hông hắn, lấy ra một cái bình từ bên trong, giống hệt cái bình đưa cho Lam Hàn Phong.

“Ba” m ột tiếng, Rex đều không có quay đầu, tùy tay liền ném cái bình nhỏ kia ra. Giống như nghe được thanh âm vỡ vụn của cái bình, cùng thanh âm viên thuốc rơi xuống đất.

Fred ánh mắt mở to, kinh ngạc nói: “Ngươi làm gì!”

Rex nói: “Ngươi muốn ta hôn ngươi sao? Muốn ta hôn toàn thân của ngươi, có phải hay không? Giống lần đầu tiên như vậy?”

Fred run rẩy, gắt gao nhắm mắt lại, không nghĩ lại nghe hắn nói, cũng không nghĩ nhớ lại sự tình trước kia.

Rex đã cúi đầu hôn xuống, bật kín môi của hắn, tùy ý đoạt lấy.

Hô h ấp của Fred đều trở nên dồn dập, mặt cũng trở nên càng thêm đỏ, nhịn không được phát ra tiếng rên rỉ đứt quãng. Hắn cảm giác ý thức của hắn chậm rãi tan rã, cũng sắp không khống chế được chính mình.

Fred bị hôn xụi lơ ở trên giường, tứ chi của hắn giống như bị tê liệt, một điểm cũng động không được, hiện tại không cần Rex ràng buộc cũng rất thuận theo.

Rex ghé vào l ỗ tai hắn khẽ hôn vài cái, nói: “Có muốn hoàn toàn thuộc về ta hay không? Khiến ngươi là của ta, có được không? Như vậy, ta là có thể vĩnh viễn bảo hộ ngươi.”

Lam Hàn Phong l ầy đến được, cao hứng mười lăm phút, sau đó liền lại bắt đầu buồn rầu. Trong chai chỉ có sáu viên dược, cũng chính là sáu ngày, ngay cả nhét vào kẻ răng cũng không đủ.

Lam Hàn Phong r ất buồn rầu, lại đến địa phương ngắm cảnh, ghé vào rào chắn nhìn một mảnh quân hạm xếp thành hàng, liền tính trộm được quân hạm, mình cũng sẽ không biết lái. Xem ra phiên toái có khá nhiều...

“Ngươi đi đâu đấy?”

Thanh âm của Roy truyền đến từ sau lưng, sau đó là thanh âm giày quân đội chà đạp trên mặt đất, nghe vào tai có điểm dồn dập.

Lam Hàn Phong quay đầu, quả nhiên là Roy tướng quân đến đây, thoát nhìn như là đến tìm cậu.

Lam Hàn Phong ch ớp mắt, vừa thấy Roy liền nhớ đến sự tình hai người vừa làm ở trước mặt bọn giáo cơ xà, suy nghĩ một chút đều nổi da gà, nhin không được muốn cười.

Sắc mặt của Roy xanh mét, chỉ sợ là hắn biết cậu cười cái gì, nói: “Không cần tùy tiện đi bên ngoài, nơi này không phải Brian, nơi này là khu R.”

Đối với Lam Hàn Phong mà nói, Brian cùng khu R đều không khác nhau cái gì. Lam Hàn Phong hỏi: “Người vẫn muốn ngốc ở trong này sao?”

Roy không có lập tức nói chuyện, bất quá đáp án là khẳng định, hắn cũng không muốn vẫn đứng ở khu R. Hắn bây giờ còn là trọng phạm bị truy nã của đế quốc Brian. Chẳng qua tính cách của Rex, bọn họ đều rõ ràng, chỉ sợ không để cho bọn họ rời đi dễ dàng. Cho nên muốn nghĩ biện pháp.

Lam Hàn Phong đột nhiên nói: “Người biết lái quân hạm sao?”

“Đương nhiên.” Roy tuy rằng không biết tại sao cậu lại hỏi như vậy, bất quá hắn một tướng quân, lại là tốt nghiệp quân giáo, như thế nào sẽ không lái quân hạm. Lam Hàn Phong chỉ vào một mảnh quân hạm cách đó không xa, nói: “Chúng ta trộm một chiếc quân hạm lái đi đi.”

Roy tướng quân: “...”

Roy hi ện tại muốn lấy tay sờ sờ trán Lam Hàn Phong, xem cậu có phải sốt hay không, hoặc là không thích ứng thực vật của khu R, ăn phá hư bụng.(hư nào mới đúng:v)

Quân hạm lớn như vậy, liền tính trộm tới tay, cũng không thể bay ra khỏi khu R, mấy phút liền bị phá hủy.

Lam Hàn Phong lại bỗng nhiên nói chuyện: ” Bằng không, chúng ta đi bắt cóc Rex đi.”

Roy: “...”

Lam Hàn Phong còn đang nói: “Không phải nói rất dễ để lấy được vị trí lãnh chủ của khu R sao?”

Roy dám cam đoan, lúc ấy bọn họ cũng không phải nói như vậy, câu nói của họ đâu có ba chữ “Rất dễ dàng”...

Hết chap 18.

19. Chương 19: Muộn Tao

“Roy tướng quân? Thật là người a.”

Vào thời điểm mà Roy tướng quân vẫn còn bối rối bởi vì ba chữ “Rất dễ dàng” này, bỗng nhiên có một thanh âm gọi hắn sau lưng.

Roy cùng Lam Hàn Phong đều quay đầu đi xem, nhìn thấy một thiếu nữ mười bảy mười tám tuổi, mặc một thân váy lam, đứng ở nơi đó.

Thiếu nữ rất xinh đẹp, mi nhân đặc biệt *** xảo, không nhìn ra được một chút khuyết điểm nào. Thanh âm cũng dễ nghe dễ nghe, nho nho nhả nhả. Lam Hàn Phong nhìn lên, liền nhớ đến khuôn mặt hoàn mỹ kia của thiếu nữ cùng Rex có sáu phần giống nhau. Trước đó Rex đã nói đến, hắn có một muội muội, nữ hài này hẳn là muội muội của hắn

Roy cũng không có biểu tình giật mình, cũng không thật cao hứng, ngược lại cũng coi như hữu hảo gật gật đầu.

Bất quá ngay cả khi thái độ của Roy tướng quân rất lãnh đạm, nhưng thiếu nữ vẫn vô cùng vui mừng, đi tới nói: “Ca ca của muội nói Roy tướng quân đến làm khách, muội còn không tin, cảm giác hắn gạt muội, không nghĩ tới Roy tướng quân thật sự đến đây, thật sự là quá tốt.”

Lam Hàn Phong ở một bên hoàn toàn bị xem nhẹ, trong ánh mắt to của thiếu nữ đều là tình cảm ái mộ, chỉ sợ ai cũng đều có thể phát hiện.

Lam Hàn Phong nhin không được nhú nhú mi, tâm nói Roy thật đúng là ăn hương a. Lúc trước có một Natasha tiểu thư, hiện tại lại đến một Rex muội muội.

Lydia hưng phấn qua, lúc này mới nhìn đến Lam Hàn Phong bên người Roy. Lam Hàn Phong là Theo Nhân Ngư, bất đồng với chủng tộc khác, phi thường dễ phân biệt. Lydia ngay lập tức liền nhìn ra, không khỏi mở to hai mắt, phi thường giật mình.

Khu R là khu cấm, đều là những người đào vong đến đây định cư, cho nên phổ biến đều là người cường tráng có giá trị vũ lực cao, có Theo Nhân Ngư xuất hiện thực ngạc nhiên, càng đừng nói xuất hiện ở trong thành bảo.

Trong đầu Lydia nhảy dựng, liền đoán được bảy tám phần, chỉ sợ Theo Nhân Ngư này có quan hệ không đơn giản với Roy tướng quân.

Lydia một trận thất lạc, bất quá cố gắng nặn ra một cái mặt cười, nhìn Lam Hàn Phong nói: “Ta lần đầu tiên nhìn thấy người, người là khách quý đi theo Roy ca ca sao?”

Lam Hàn Phong sâu sắc cảm giác được, ngữ khí của Lydia tuy rằng mềm mại, bất quá cũng không tính là hữu hảo.

Lam Hàn Phong còn không mở miệng, Roy đã nói đơn giản: “Hắn là thê tử của ta.”

Thần sắc của Lydia lập tức âm trầm, miễn cưỡng cười vui, qua vài giây, mới nói: “Nguyên lai là thê tử của Roy tướng quân, muội cùng ca ca rời đi Brian lâu lắm, đều không biết Roy ca ca đã kết hôn đâu. Bất quá... Muội còn tưởng rằng Roy ca ca sẽ cưới Natasha tiểu thư, không nghĩ tới...”

Lydia nhìn thoáng qua Lam Hàn Phong, sau đó kích động im miệng, còn nói: “Xin lỗi, là ta nhất thời nhớ tới chuyện cũ, nhin không được liền nói hơn. Tướng quân phu nhân, thỉnh ngài không cần để ý.”

Lam Hàn Phong nhin không được cười, không nghĩ tới thiếu nữ nhìn qua thẳng thắn thanh thuần như thế, nguyên lai cũng là tiểu tâm cơ. Lydia hiển nhiên không phải nói sai, mà là cố ý nhắc tới Natasha, cố ý đến chán ghét Lam Hàn Phong. Lydia chính là muốn nói cho Lam Hàn Phong, làm tướng quân phu nhân cũng không có cái gì rất giỏi, cảm tình giữa Natasha cùng Roy rất tốt.

Chỉ tiếc, một chiêu này của Lydia không chọc đến điểm nộ của Lam Hàn Phong. Hắn mới xuyên việt qua không bao nhiêu ngày, cùng Roy cũng liền tính có một chút giao tình, còn chưa đến tình cảnh ghen vì hắn. Bất quá Lam Hàn Phong cảm giác cũng không thể cứ như vậy, bằng không thiếu nữ này cho rằng mình dễ khi dễ, về sau thường thường đến trước mặt mình khiêu khích.

Lam Hàn Phong chớp mắt, làm ra một biểu tình rất vô tội, hỏi Roy: “Tướng quân, đây là bằng hữu của người sao?”

Lydia nhanh chóng giở chiêu mình, nói: “Tướng quân phu nhân ngài hảo, ta là muội muội của Rex lĩnh chủ, Lydia. Ca ca của ta học cùng một trường quân giáo với Roy ca ca, tathường đi theo ca ca, trước kia thường xuyên nhìn thấy Roy tướng quân.”

“Nguyên lai là như vậy.” Lam Hàn Phong cười nói: “Nguyên lai là bằng hữu của Roy tướng quân.”

Cậu còn cố ý trừng mắt nhìn Roy, nhỏ giọng nói: “Bằng hữu của người, người trước kia như thế nào đều không đề cập qua nàng?”

Tuy rằng thanh âm của Lam Hàn Phong rất nhỏ, bất quá bọn họ đều rất gần, Lydia đương nhiên nghe rõ ràng, tươi cười của nàng càng thêm cứng ngắc. Nguyên lai Roy tướng quân chưa từng cùng người khác nhắc đến nàng...

Lydia rất nhanh lấy lại *** thần, cười nói: “Tướng quân phu nhân không cần để ý, có thể là thời gian tướng quân phu nhân làm bạn với Roy tướng quân còn không lâu, cho nên...”

Lam Hàn Phong chọn mi, ý tứ của Lydia là, cậu tuy rằng là tướng quân phu nhân, bất quá Roy cũng không cho rằng cậu là người của hắn, cho nên không có cần thiết phải nói với cậu sự tình trước kia.

Roy tướng quân bỗng nhiên mở miệng, nói với Lam Hàn Phong: “Thân thể của người không thoải mái, không cần đứng lâu lắm.”

Lydia lộ ra một biểu tình tương đối đặc ý, nâng lên chăm nhìn Lam Hàn Phong, giống như mình thắng lợi vậy. Roy tướng quân muốn đem Theo Nhân Ngự này đuổi đi, có phải hay không muốn cùng nàng đơn độc nói chuyện?

Lydia còn đang nằm mơ, Roy còn nói: “Lydia tiểu thư thất bại rồi.”

Lydia ngẩn ngơ, liền nhìn Roy cùng Lam Hàn Phong xoay người cùng đi.

Lydia đứng đấy một lúc lâu, trong lòng tất cả đều là thất lạc, ánh mắt cũng hơi đỏ lên.

Trước kia Lydia liền thích Roy, bất quá khi đó có Natasha tiểu thư chắn ở phía trước. Natasha là tiểu thư quý tộc, Lydia cảm giác thân phận của nàng kém Natasha, cho nên tự ti không dám đi tranh.

Mà hiện tại, Lydia phát hiện Roy cũng không có cưới Natasha, mà là cưới một tên Theo Nhân Ngự vô dụng. Lydia cảm giác cơ hội của mình đã tới, nàng thấy thế nào đều cảm giác mình so với Theo Nhân Ngự muốn mạnh hơn nhiều.

Ưu điểm của Theo Nhân Ngự đơn giản chính là năng lực sinh dục vô cùng cường đại. Lydia là Rex muội muội, là người của Langdon *** cầu, Rex là Alpha, Lydia là Omega, năng lực sinh dục cũng vô cùng mạnh, cũng không kém Nhân Ngự.

Lydia thương tâm một hồi, liền khôi phục tin tưởng. Roy tướng quân nếu đến nơi này, như vậy nàng liền có rất nhiều thời gian đi chinh phục Roy tướng quân. Hướng hồ nơi này là khu R, không hề là Brian, nàng chính là muội muội của linh chủ đại nhân, không có người có thân phận cao quý hơn nàng.

Rẽ sang một con đường, Lam Hàn Phong nhìn không được nhìn Roy một cái, nói: “Hong phần tri kỷ của Roy tướng quân thật là trải khắp thiên hạ a.”

“Hong phần tri kỷ?” Roy khó hiểu lặp lại.

Lam Hàn Phong cảm giác mình một quyền đánh vào trên vải bông, không khỏi trợn trắng mắt.

Roy còn tại bám riết không tha hỏi: “Đó là cái gì?”

Lam Hàn Phong đương nhiên không trả lời hắn, bất quá Roy cũng không để ý đến điều này, đến cùng bỗng nhiên đuổi theo cậu hai bước, cúi đầu ghé vào lỗ tai cậu nói: “Vừa nãy người phát tình, làn da biến thành màu hồng phấn, vô cùng mê người”

Nhật cậu!

Lam Hàn Phong sửng sốt hai giây, làm sao có thể nghĩ được Roy lại đột nhiên nghĩ đến cảnh tượng làm người ta mất hứng đấy. Nhớ tới sự tình vừa rồi, Lam Hàn Phong liền tức mà không biết nói sao.

Không nói hai lời, tay của Lam Hàn Phong đã đem cây Chanh Vĩ Thái Thượng Vong Tình lôi ra, xoay người công kích.

Đáng tiếc, Roy là có chuẩn bị mới đến đùa giỡn cậu. Roy từng ném thử qua giá trị vũ lực của cậu, cho nên đã chuẩn bị *** thân. Lam Hàn Phong quay người lại, hắn liền lui về sau mấy bước.

Lam Hàn Phong tức giận đến nghiêng răng, một kích không trúng lập tức liền đuổi theo phóng ra công kích thứ hai, còn thuận tay triệu hồi ra đôi giáo cơ xà của mình.

Bất quá hai con giáo cơ xà hiển nhiên không quá phối hợp...

Hoàng xà mang bộ dáng hứng trí.

Lục xà tả một mắt hữu một mắt, xem xong Lam Hàn Phong xem Roy, hai người kia đánh là khó phân thắng bại, dị thường kịch liệt, nói: “Chúng ta vẫn là trốn xa một chút đi, ta không nghĩ lại bị pháo hôi. Không biết trên người Pháo ca có quái bệnh hay không, phi phi.”

Lục xà còn đang thương tâm khổ sở vì sự tình vừa nãy Lam Hàn Phong đem nó trở thành tấm mộc, phi hai cái, dùng đuôi lau lau chính mình.

“Răng rắc răng rắc ”

Lục xà vừa quay đầu lại, Đường Cuồn Cuồn cũng đi ra, bất quá cũng không phải Roy triệu nó đi ra, mà là Cuồn cuộn chính mình đến xem nào nhiệt. Đường Cuồn Cuồn vừa ăn một khối kim chúc không rõ, vừa nói: “Vì cái gì lại đánh nhau?”

Hoàng xà: “Đánh là thân mãng là yêu.”

“Phốc ——” lục xà cười phun.

Đường Cuồn Cuồn nghiêm túc nói: “Nguyên lai như vậy, chủ nhân của các người còn thật biệt nữ, còn có cái từ gọi cái gì nhỉ? Gọi rầu rĩ...”

Hoàng xà: “Muộn tao.”

“Đúng đúng!” Đường Cuồn Cuồn lại cắn một ngụm khối kim chúc không rõ, dùng lực gật đầu phù hợp.

Lam Hàn Phong nhận đến hai lần thương tổn, không giúp đỡ thích đáng liền thôi đi, hai con xuẩn xà kia còn ở bên cạnh nói hươu nói vượn. Cước bộ của Lam Hàn Phong một cái không ổn, thiếu chút nữa chân trái dẫm chân phải, học máu tam thăng.

Cậu quyết đoán từ bỏ mấy con sùng vật cùng người không ở cùng kênh với mình kia, chính mình một người yên lặng xoay người đi về phía phòng.

Một buổi chiều trôi qua một cách bình an vô sự, đến chạng vạng, bỗng nhiên có người gõ cửa phòng Lam Hàn Phong. Lam Hàn Phong đứng lên, mở cửa nhìn ra, có chút kinh ngạc nói: “Rex tiên sinh? Có chuyện gì sao?”

Rex thoát nhìn tâm tình phi thường tốt, thu hồi một ít ngạo mạn, nói: “Roy không ở phòng người sao?”

Lam Hàn Phong: “...”

Rex chỉ là lấy cậu trêu chọc mà thôi, nói: “Chỉ đùa một chút, hi vọng người không cần để ý. Ta là tới để tìm người, không biết người có hay không hứng thú, cùng ta nói chuyện hợp tác.”

“Hợp tác?” Lam Hàn Phong có điểm kinh ngạc lại có chút khó hiểu.

Rex ưu nhã cười, nói: “Ta nghe nói người đối xử với chi phối Linh thú rất có nghiên cứu.” Rex gặp qua hai con xà kia của Lam Hàn Phong, liền tính Rex rất tự phụ kiêu ngạo, cũng không có thể đồng thời có được hai con Linh thú, cho nên hắn rất ngưỡng mộ năng lực này của Lam Hàn Phong.

Rex tiếp tục nói: “Ta nghĩ mời người trường kỳ lưu lại khu R, giúp ta huấn luyện Linh thú khu R. Đương nhiên, tương đương, ta cũng sẽ cho người đồ vật mà người muốn.”

Lam Hàn Phong cũng không tính toán trường kỳ lưu lại khu R, chung quy cậu muốn đến Langdon *** cầu đi tìm đầy đủ Omega ức chế tề.

Rex không cho cậu có cơ hội mở miệng, còn nói: “Ta biết người muốn cái gì, ta có thể phái người đến Langdon *** cầu, giúp người mang về đầy đủ Omega ức chế tề. Người cảm giác giao dịch này, vừa lòng sao?”

Hết chap 19.

20. Chương 20: Bí Mật

Lam Hàn Phong càng thêm gật mình. Điều kiện mà Rex đưa ra rất hấp dẫn cậu, thứ mà cậu cần nhất bây giờ chính là Omega ức chế tề. Còn nữa, Rex hiểu Langdon *** cầu hơn cậu, cho nên hắn phái người đi tìm, khẳng định so với chính mình có đầu mối có mục tiêu hơn.

“Không chỉ có thế.” Rex còn tiếp tục nói: “Không chỉ là Omega ức chế tề, ta có thể cho người càng nhiều tiền tài cùng quyền thế. Tuy rằng khu R cũng không thể so với sự phồn vinh ở Brian, nhưng là ta nghĩ chỉ là vấn đề thời gian, lại qua mấy năm, ai cũng nói không chính xác không phải sao? Có khả năng khu R còn phồn vinh hơn Brian rất nhiều, càng có khả năng Brian đã sớm là một bộ phận của khu R, người thấy sao?”

Lam Hàn Phong cười nói: “Rex tiên sinh hạ vốn gốc, không sợ tính sai, vốn gốc không về sao?”

Rex nghiêm túc nhìn cậu, nói: “Đầu tiên ta rất thưởng thức năng lực được trời ưu ái này của ngươi, nếu có thể đem Linh thú huấn luyện làm cho giá trị vũ lực của chúng càng mạnh, quân đội sẽ được đề cao rất nhiều. Tiếp theo, Roy tướng quân tựa hồ rất coi trọng ngươi, ta nghĩ nếu ngươi lựa chọn lưu lại, nói không chừng Roy tướng quân cũng sẽ lựa chọn lưu lại khu R.”

“Roy?” Điểm này có chút nằm ngoài dự kiến của cậu, nguyên lai Rex không chỉ là muốn lưu lại cậu, còn muốn thông qua cậu cũng làm cho Roy lưu lại.

Năng lực của Roy tướng quân phi thường xuất chúng, điều này Rex đã biết khi học chung một trường quân giáo với hắn. Rex muốn lưu lại hắn giúp đỡ khu R, huống hồ Roy rất hiểu bố cục phòng vệ của Brian, đối với bọn họ càng thêm có lợi.

Lam Hàn Phong cảm giác Rex muốn tính sai, cậu cùng Roy căn bản không có cảm tình gì quá sâu, tuy rằng trên danh nghĩa đã kết hôn. Bất quá lúc này Lam Hàn Phong còn chưa xuyên đến, mà Roy là bởi vì mệnh lệnh của quốc vương nên mới đồng ý.

Lam Hàn Phong nói: “Roy thế nào, ta là không thể cam đoan.”

“Này đương nhiên.” Rex nhanh chóng hỏi, nói: “Ngươi đồng ý sao?”

Lam Hàn Phong gật gù đầu, nói: “Ta hi vọng ngươi giữ lời hứa, chỗ của ta chỉ có chút ít được, cho nên mời ngươi mau chóng phái người đến Langdon *** cầu đi tìm đến Omega ức chế tề.”

“Đây là đương nhiên.” Rex khoát tay cười.

Bọn họ đang nói, bỗng nhiên liền nghe được tiếng bước chân, Rex vừa quay đầu lại, liền nhìn đến Roy tướng quân đi tới.

Roy nhìn đến Rex đứng ở trước cửa phòng của Lam Hàn Phong, có chút giật mình, bất quá càng nhiều là không vui.

Roy đen mặt đi tới, nói: “Rex lĩnh chủ như thế nào ở trong này?”

Rex giờ lên mặt nụ cười ngạo mạn, bất quá hắn không trả lời Roy, ngược lại chớp mắt với Lam Hàn Phong, nói: “Lam Hàn Phong tiên sinh, như vậy chúng ta liền định rồi, ta ngày mai lại tới tìm ngươi bàn bạc. Đây chính là bí mật nhỏ giữa chúng ta.”

Rex nói xong, lắc lắc tay xem như cáo từ, liền nghiễm nhiên bỏ đi.

Lam Hàn Phong: “...”

Vừa rồi còn hảo hảo, bỗng nhiên liền biến thành trung nhị bệnh kì cuối...

Chỉ tiếc Roy tướng quân vẫn là bị trung nhị bệnh kì cuối làm tức giận, nói: “Hắn cùng ngươi nói gì đó?” Roy càng thêm bất mãn với câu “Lam Hàn Phong tiên sinh” kia, hắn cảm giác Lam Hàn Phong là hắn thù tử, Rex đương nhiên hắn là xưng hô phụ nhân của hắn. Lam Hàn Phong nói: “Ta vừa rồi đáp ứng Rex tiên sinh, lưu lại khu R.” “Ngươi nói cái gì?” Roy ngây ngẩn cả người, nói: “Ngươi đáp ứng hắn lưu lại khu R? Vì cái gì?”

Lam Hàn Phong đương nhiên sẽ không nói với hắn sự tình về Omega ức chế tề, nghĩ nghĩ nói: “Bí mật.”

Một câu này lại đem Roy tướng quân tức giận đến phải chết. Roy thở hổn hển mấy hơi, mới nói: “Ngươi biết hay không, Rex vẫn luôn ghi hận Brian.”

Lam Hàn Phong chớp mắt nói: “Hắn là.” Cậu đã từng nghe qua khúc mắc giữa hắn và Brian, không có cừu hận mới kỳ quái.

Roy lại hít sâu một hơi, nói: “Hắn thời khắc chuẩn bị tấn công Brian, ngươi lưu lại rất có khả năng bị cuốn vào trong trận chiến tranh này.”

Lam Hàn Phong nói: “Ta biết.”

Roy tướng quân: “...”

Lam Hàn Phong nói: “Chúng ta cùng Brian không có khúc mắc sao? Chẳng lẽ người đến bây giờ còn cảm giác, Brian quốc vương phái nhiều quân hăm đuổi theo đánh mình người như vậy, là hiểu lầm?”

Lam Hàn Phong dễ dàng liền xúc lên vết sẹo của Roy tướng quân.

Lam Hàn Phong nói: “Vẫn là người đang chờ tên quốc vương kia hoàn toàn tỉnh ngộ?”

Roy: “...”

Roy cách nửa ngày mới nói: “Ta chỉ là... Từ nhỏ đến lớn lên ở Brian, không nghĩ có một ngày muốn lật đổ nó.”

Lam Hàn Phong bị hắn chọc cười, nói: “Người vẫn là một tên thuộc phái bảo thủ?” Roy nhìn ánh mắt của cậu, nói: “Người vì cái gì giúp Rex khuyên bảo ta lưu lại? Người cùng Rex trước kia liền nhận thức?”

Lam Hàn Phong nheo mắt, nói: “Đương nhiên không biết. Hơn nữa ta cũng không có giúp Rex khuyên người lưu lại. Ta chỉ là nói cho người biết quyết định của ta.” Sau đó đối thoại phía dưới cứ tự nhiên mà đi xuống...

Bất quá Roy cũng không phải nghĩ như vậy, tư duy của hắn lại phát triển theo hướng kỳ quái.

Biểu tình trên mặt Roy tướng quân thế nhưng lại dịu đi, nói: “Cho nên, người cũng không phải giúp hắn khuyên bảo ta?”

“Đương nhiên.” Lam Hàn Phong gật đầu.

Roy còn nói: “Vậy người nói những lời này với ta, chỉ là muốn ta cũng lưu lại, cùng người?”

Lam Hàn Phong há to mi ệng, sững sờ tại chỗ, hoàn toàn không biết Roy tướng quân là làm sao lại cho ra kết luận như vậy. Đôi khi, Lam Hàn Phong không thể không thừa nhận, trình độ tự kỷ của Roy tướng quân thật là lớn a.

Roy đem biểu tình khiếp sợ trên mặt cậu đọc thành một loại khác, đó chính là Lam Hàn Phong khiếp sợ mình làm sao lại đọc được ý nghĩ trong lòng cậu.

Vì thế Roy tướng quân càng thêm tin tưởng vững chắc không nghi ngờ. Roy nói: “Ta sẽ cùng bọn Sean thương lượng một chút.”

Fred không thấy nhân ảnh, không biết Rex an trí hắn ở phòng nào, Roy tìm đến Sean cùng Cody bàn một chút về sự tình có lại khu R hay không.

Sean ngược lại rất sáng khoái, nói: “Ta đồng ý.”

Mi ệng của Cody mở to ra, giật mình nói: “Sean, người không phải là đã sớm muốn làm phản Brian đi? Như thế nào đáp ứng sáng khoái như vậy?”

Sean dùng ánh mắt nhìn người ngu ngốc mà xem hắn, nói: “Người nghĩ đến biện pháp khác?”

Cody ngoan ngoãn cầm miệng.

Khu R là cấm khu, cho nên truy binh của Brian không dám tiến vào, bất quá bọn họ lại là cái đinh trong mắt cái gai trong thịt của Lance quốc vương, như thế nào có khả năng dễ dàng bỏ qua bọn họ. Nếu bọn họ dám ra khỏi khu R, khẳng định bị oanh tạc thành pháo hôi.

Sean lại mở miệng, nói: “Tuy rằng trước kia quan hệ của chúng ta với Rex rất căng thẳng, bất quá khi đó là vì những người lãnh đạo, cũng là không có cách nào. Mà hiện tại, ta ngược lại cảm giác, Rex so với Lance quốc vương càng đáng giá tin cậy hơn.”

Cody khó có thể tin nhìn hắn.

Sean nhăn mi, nói: “Ta nói không đúng?”

Cody ngây ngốc lắc đầu, nói: “Chỉ là không nghĩ tới người sẽ đột nhiên nói câu dài như vậy.”

Cody banh khuôn mặt, một bộ nghiêm túc, nhỏ giọng nói ở bên tai Sean: “Người có phải hay không thích tên Rex kia, người nói!”

Sean bị hấn hoảng sợ, mí mắt kinh hoàng vài cái, khó hiểu nhìn hấn. Cody nói: “Không phải như vậy thì làm sao người lại nói tốt cho hấn, nói một câu dài như vậy. Người trước kia đều không có nói câu dài như vậy vì ta.”

Sean lại khôi phục vẻ mặt than, tâm nói hấn quả nhiên không nên cùng ngu ngốc nhiều lời.

Bọn họ tuy rằng nói nhỏ giọng, bắt quá Roy ở bên cạnh, nghe được rành mạch. Roy nói: “Không biết Fred ở nơi nào, hấn có đồng ý hay không.”

Cody nói: “Vẫn không gặp được Fred, không biết Rex có tra tấn hấn hay không, ta có chút lo lắng a.”

Sean yên lặng nhìn hấn một cái, nói: “Rex đương nhiên sẽ không thương tổn hấn.” “Vì cái gì?” Cody mở to hai mắt, oán giận nhìn hấn, nói: “Người lại nói tốt cho Rex, người quả nhiên cùng hấn giao tình rất sâu a.”

Sean: “...”

Sean không hề xem Cody, nói: “Tướng quân, Natasha tiểu thư còn đang ở trong phòng cách vách.”

Roy nói: “Ta cảm giác có thể đem Natasha tống xuất khu R.”

Cody kinh ngạc nói: “Muốn đem nàng đuổi về Brian sao? Rất tiện nghi nàng. Chúng ta đều vì nàng mới bị cài lên tội danh phản quốc.”

Roy nói: “Giết một nữ nhân, chung quy không phải là một thuyết pháp dễ nghe. Không bằng khiến Natasha trở lại Brian đi, thuận đường khiến nàng mang chiến thư đi.”

Natasha bị nhốt vài ngày, nàng không có tự do giống bọn Roy. Thật vất vả thả nàng ra, Natasha lại nghe được tin tức kinh thiên động địa.

Natasha ồn ào: “Các người buông ra ta, ta không đi, ta muốn gặp Roy ca ca, Roy ca ca sẽ không như vậy, Roy ca ca không phản bội quốc vương bệ hạ, khẳng định lầm rồi.”

Bọn lính không phản ứng nàng, áp giải nàng đẩy mạnh một cái vào khoang thuyền của thuyền vũ trụ.

Khoang thuyền vũ trụ này chỉ có thể chứa một người, hơn nữa nhiên liệu rất ít, bay không được xa. Bất quá không cần bay xa bao nhiêu, chỉ cần Natasha rời đi khu R, người của Brian nhất định sẽ trước tiên phát hiện sau đó mang nàng đi.

Natasha bị đẩy vào, nàng vừa quay đầu lại, cách cửa sổ của khoang thuyền vũ trụ, liền nhìn thấy một nữ nhân mặc váy màu xanh lam đi tới.

Natasha giật mình trừng lớn mắt, nói: “Là người? Lydia?”

Lydia chậm rãi đi tới, cười nói: “Đã lâu không thấy Natasha. Người có thể yên tâm trở về, về sau Roy ca ca ta sẽ chiếu cố.”

“Người người!” Natasha không thể tin nhìn nàng. Nàng trước kia liền nhận thức Lydia, hơn nữa Lydia thích Roy, Natasha biết. Bất quá Natasha hoàn toàn khinh thường Lydia, bởi vì thân phận của Lydia căn bản không xứng với Roy tướng quân.

Lydia phất phất tay, nói: “Các người nhanh đưa Natasha tiểu thư ly khai đi.” “Vâng!” Bọn lính cung kính trả lời.

Lydia hát cao cầm, khiêu khích nhìn Natasha ở trong khoang thuyền vũ trụ, sau đó bước nhẹ chân ly khai.

“Chậc chậc.” Lục xà bám ở trên vai Lam Hàn Phong, nói: “Chủ nhân, người xem nữ nhân còn đáng sợ hơn bọn xà chúng ta.”

Lam Hàn Phong đứng ở góc rẽ, cậu chỉ là đi ngang qua, đến xem Natasha có phải bị tiến bước hay không, vừa lúc nhìn đến cảnh tượng “Lydia đưa tiễn Natasha”.

Lam Hàn Phong nói: “Chúng ta đi thôi, còn muốn đi tìm Rex thương lượng chính sự.”

Lục xà nói: “Chủ nhân, Pháo ca nếu là biết người hẹn hò riêng với nam nhân khác, nhất định sẽ sinh khí.”

Hẹn hò riêng...

Là cái quỷ gì!

Lam Hàn Phong trừng mắt nhìn nó một cái.

Hoàng xà đột nhiên nói: “Pháo ca.”

Lam Hàn Phong vừa nhấc đầu...

Roy liền đứng cách cậu không xa, đang đi tới về phía cậu.

Hết chap 20.

21. Chương 21: Đoàn Chân Dương

Lam Hàn Phong nhìn thấy Roy đi đến trước mặt, bất quá Roy tướng quân không nói gì. Lam Hàn Phong liền chớp mắt, hỏi: “Người không phải là đến đưa tiễn Natasha tiểu thư đi? Bất quá nàng hình như đã đi, người tới chậm một bước.”

Cơ nhụ c trên mặt Roy tướng quân rõ ràng run rẩy một chút, hiển nhiên là bị Lam Hàn Phong làm cho tức giận, nói: “Ta tới tìm người, người gần nhất cùng Rex rất gần gũi, ta không yên lòng.”

Lam Hàn Phong: “...”

Cuối cùng Lam Hàn Phong không thể không mang theo một cái đuôi đi tìm Rex bàn sự tình đứng đắn.

Rex nhìn thấy Roy theo tới, cũng không có không chào đón, ngược lại cười nói: “Ta đợi các người đã lâu.”

Lam Hàn Phong ngồi xuống, cũng không vô nghĩa, nói: “Người muốn để ta huấn luyện linh thú như thế nào?”

Rex nói: “Linh thú mà khu R có được không phải rất nhiều, tình huống đại khái còn không đủ hai mươi con. Bất quá những con linh thú đó đều dị thường hung mãnh, Lam Hàn Phong tiên sinh vẫn là muốn cẩn thận một chút.”

Lam Hàn Phong nhin không được nhìn đến Roy tướng quân bên cạnh, nghĩ đến linh thú Đường Cuồn Cuồn của Roy tướng quân kia, kia thật đúng là... Dị thường hung mãnh a...

Roy tựa hồ phi thường không tán đồng, chung quy giống như Rex nói, Linh thú đều là dị thường hung mãnh, ngay cả Lam Hàn Phong có khả năng giao lưu cùng linh thú, nhưng vẫn sẽ có xác suất bị thương.

Bất quá Roy tướng quân nhẫn nhịn, sáng suốt không nói gì.

Lam Hàn Phong nói: “Rex lĩnh chủ không cần lo lắng, ta nghĩ ta có biện pháp bảo hộ mình.”

“Hi vọng như thế.” Rex tiếp tục nói: “Sự phối hợp giữa linh thú và chủ nhân vô cùng trọng yếu, ta hi vọng Lam Hàn Phong tiên sinh có thể giúp đỡ chúng ta cùng Linh thú câu thông, huấn luyện năng lực của linh thú. Tuy rằng ta biết Linh thú thăng cấp cũng không phải sự tình trong một sớm một chiều, bất quá ưu điểm lớn nhất của ta là có sự tin tưởng, ta cũng rất tin tưởng ánh mắt của Roy tướng quân.”

Rex nói mỉm cười nhìn thoáng qua Roy, bất quá không có bao nhiêu độ thân mật, ngược lại lại mang đầy thành phần khiêu khích.

Lam Hàn Phong: “...” Vì cái gì phía trước đều bình thường, câu cuối cùng lại quỷ dị như vậy. Không phải hẳn là nên tin tưởng năng lực của cậu sao? Cùng Roy có quan hệ gì.

Lam Hàn Phong cùng Rex lại tiến thêm một bước xác nhận một ít đồ vật tỉ mỉ, tỷ như danh sách linh thú cùng chủ nhân, còn có lúc nào sẽ có người đem Linh thú đưa lại đây.

Rex đưa cho Lam Hàn Phong một phòng công tác chuyên dụng, ở ngay trong thành bảo, tương đối tráng lệ, đầy đủ để cho Linh thú ở bên trong lẫn lộn tất hoan. Nhưng lại đưa cho Lam Hàn Phong một lượng kim tệ cùng tước vị rất lớn, trong nháy mắt tất cả những người ở khu R đều nghe qua thanh danh của Lam Hàn Phong. Bọn họ bàn xong sự tình về linh thú, Lam Hàn Phong liền mang theo nhóm giáo cơ xà của cậu li

khai. Bất quá Roy tướng quân lại không thể không lưu lại, cùng Rex tiếp tục thương lượng sự tình quân đội.

Roy rất ai oán nhìn bóng dáng của Lam Hàn Phong vài lần, tựa hồ hi vọng Lam Hàn Phong có thể lưu lại cùng mình, bất quá Lam Hàn Phong hoàn toàn không nhìn thấy, trực tiếp liền đi.

Lục xà ghé vào trên vai Lam Hàn Phong, nói: “Không biết sủng vật của lĩnh chủ có bộ dáng gì a, chủ nhân chúng ta nhanh chóng đi nhìn một chút đi!”

Lam Hàn Phong cũng rất có hứng thú, cậu ngày hôm nay liền muốn bắt đầu huấn luyện Linh thú, Linh thú đầu tiên chính là linh thú của lĩnh chủ đại nhân Rex.

Lam Hàn Phong sờ sờ cằm, nói: “Có khi là một con báo linh *** gì đó.” Cậu nói rồi bước nhanh về phía trước, lập tức có một người hầu đi tới, nói: “Đại nhân, thỉnh cho phép ta mang ngài đi qua.”

Người hầu cung kính dẫn Lam Hàn Phong đến phòng công tác của cậu, nghe nói Linh thú của lĩnh chủ đại nhân đã đợi ở trong phòng.

Bọn lính tất cả đều canh ở bên ngoài, không dám đi vào, bọn họ đều sợ hãi Linh thú của lĩnh chủ đại nhân. Khi mà Lam Hàn Phong mở cửa đi vào, biểu tình trên mặt mọi người đều rất nghiêm túc.

Trong phòng có treo một bức màn, thoạt nhìn có chút hờn ám, loại không khí này... Rất thích hợp ngủ trưa...

Lam Hàn Phong đi vào đóng cửa lại, cậu cùng hai con giáo cơ xà, tổng cộng ba ánh mắt màu xanh lục đều đảo qua khắp phòng, nháy mắt dừng ở hình ảnh một cái mông lớn màu trắng.

Thật là một cái mông trắng to, vừa tròn vừa trắng, lại còn thật nhiều lông... “Rầm ”

Lục xà nuốt nước miếng, ánh mắt sáng lên, hưng phấn nói: “Chủ nhân, nơi này có một con dê béo, ta có thể ăn nó luôn sao? Thoạt nhìn ăn rất ngon a.” Lam Hàn Phong: “...”

Lam Hàn Phong tròn tròn mắt, còn há hốc mồm hơn lúc nhìn thấy Đường Cuồn Cuồn, sinh vật trước mắt chính là Linh thú của lĩnh chủ đại nhân sao? Tiểu dương màu trắng thuần, chân ngắn cùn, đang quay lưng về phía bọn họ ăn cỏ, mông vẩy vẩy vẩy, dị thường ngay thẳng vừa vẩy.

Nó tựa hồ bị dọa giật mình, sau khi nghe được đằng sau mông có âm thanh dị thường, liền nhìn đến một người cùng hai con xà!

“Mị!! Có xà!!”

Tiểu dương bị dọa đến lông dê đều muốn rớt, “Sư” một chút trốn ở đằng sau bức màn, tốc độ thật sự là nhanh, chỉ thấy một viên cầu màu trắng lóe qua một phát liền tìm không thấy.

Lam Hàn Phong chớp mắt, có xúc động muốn đỡ trán. Cậu ho khan một tiếng, đi đến bên cạnh bức màn, nói: “Tiểu dương dương, người xem ta có Hoàng Trúc Thảo tươi mới đây mau ra đây, ta liền cho người ăn có được hay không?”

“Chủ nhân, Hoàng Trúc Thảo không phải quân gia yêu nhất sao? Đó là đưa cho Husky.” Lục xà phá đám nói.

Lam Hàn Phong trừng nó, nói: “Dê không phải là ăn cỏ sao?”

Tiểu dương trốn ở đằng sau bức màn cao vươn ra đầu, “Sư” một tiếng, Hoàng Trúc Thảo trong tay Lam Hàn Phong liền không thấy...

“Ăn ngon!” Trong miệng con dê nhỏ kia nhấm nháp Hoàng Trúc Thảo, ánh mắt lấp lánh, không tiếc rẻ ca ngợi.

Lam Hàn Phong ngồi xuống, vỗ vỗ đầu tiểu dương, nói: “Xúc cảm thật tốt, người tên là gì?”

Tiểu dương ngẩng cao đầu kinh ngạc nhìn cậu, nói: “Người thế nhưng có thể nghe hiểu ta nói?”

“Ta cũng có thể, tên lưu...” Lục xà đem đầu u lại gần, chảy nước miếng nói. “Oành ”

Tiểu dương bị dọa nhấc chân trước lên một cái, chạm vào trên đầu lục xà, khí lực còn rất lớn, đem lục xà đánh bay ra.

Lục xà còn vẫn duy trì bộ dáng thè lưỡi ra, đã bị đập bay ra khỏi vai Lam Hàn Phong. May mà hoàng xà phản ứng nhanh, dùng đuôi quấn lấy đuôi lục xà, khiến nó không đến mức đánh vào trên tường.

Tốc độ quá nhanh, Lam Hàn Phong đều không phản ứng lại đây.

Lam Hàn Phong nói trong lòng, Đường Cuồn Cuồn là cái gì đều có thể ăn, tốc độ của con dê nhỏ này rất nhanh, xem ra đều là có ưu điểm. So với hai con xà chỉ biết phạm nhị nhà mình thì mạnh hơn nhiều...

Tiểu dương thấy Lam Hàn Phong không có ác ý, sợ hãi nói: “Ta gọi Catherine Kidman.”

Lam Hàn Phong: “...”

Lại là một cái tên thật tây, Lam Hàn Phong tỏ vẻ danh tự quá dài không dễ nhớ.

Lục xà phần nộ bỏ lại, nói: “Thế nhưng đập vào đầu của ta! Người cái con dê An Khang chân ngắn này!”

Tiểu dương nghiêng đầu, hỏi: “Dê An Khang là cái gì?” Nó nói cúi đầu nhìn chân của mình, lại nhìn nhìn lục xà, nói: “Người vì cái gì cười nhạo ta chân ngắn, người đều không có chân a.”

Lam Hàn Phong thi ếu chút nữa cười phun, chỉ cảm thấy tiểu dương ngốc ngốc đặc biệt manh, nhìn không được lấy tay ôm ôm, xúc cảm cũng thật là tuyệt vời a, lông dê thuần thiên nhiên tuyệt hảo, mềm mềm.

Ch ở Roy thật vất vả cùng Rex nói xong sự tình về quân đội, vội vàng đi tìm Lam Hàn Phong, nhưng là người hầu lại nói cho hắn, tướng quân phu nhân đi ra ngoài, mang theo mấy con Linh thú đi ra bên ngoài.

Roy: “...”

Tiểu dương đưa Lam Hàn Phong đến bên ngoài thành bảo đi chơi, tiểu dương ngựa đầu ưỡn ngực kiêu ngạo đi ở phía trước, nói: “Các người cùng ta, không cần lạc đường, ta đối với nơi này rất quen thuộc, chủ nhân ta mang ta đi rất nhiều lần.”

Lam Hàn Phong lần đầu tiên đến khu R, kỳ thật thành phố trung tâm không khác biệt lắm với thành phố bình thường, đều là có thật nhiều cửa hàng bán đồ vật, còn có siêu thị các loại.

Bất quá đầy đường bán đồ vật, Lam Hàn Phong cảm giác liền không quá bình thường. Tuyệt đại đa số cửa hàng đều là bán vũ khí cùng người máy. Trên quầy đều là vũ khí tiên tiến đặc biệt, còn có người máy toàn năng.

Thành phố trung tâm còn có một cửa hàng nhìn qua vô cùng tráng lệ, trên bảng hiệu viết Linh thú vật phẩm tư nhân đỉnh chế.

Lam Hàn Phong chỉ vào chỗ đó, hỏi: “Đây là đang làm gì?”

Tiểu dương nói: “Chính là bán vật phẩm dành riêng cho Linh thú, trang sức phẩm hoặc là quần áo linh ***.”

“Nguyên lai là cửa hàng sủng vật.” Lam Hàn Phong bừng tỉnh đại ngộ. Cửa hàng sủng vật ở khu R vô cùng cao cao tại thượng, Lam Hàn Phong mang theo ba con sủng vật đi vào bên trong.

Nhân viên cửa hàng nhìn đến một người thế nhưng mang theo ba con Linh thú, tất cả đều mở to hai mắt nhìn, bất quá rất nhanh bọn họ liền phản ứng lại, nhiệt tình tiếp đón Lam Hàn Phong.

Lam Hàn Phong tùy tiện cầm lấy một cái bảng giá nhìn thoáng qua, một chuỗi số 0 kia, làm cho Lam Hàn Phong bị mờ mắt, một bộ quần áo sủng vật thế nhưng quý như vậy? Để người thật sự ghen hờn nhìn trần trối.

Bất quá cũng khó trách, sủng vật ở thế giới này, nghe nói đều là có thể gặp mà không thể cầu, khẳng định nguyện ý chi tiền cho chúng nó.

Lam Hàn Phong nhìn bảng giá, tâm nói nếu chính mình cũng mở một cửa hàng đồ dùng sủng vật, kia chẳng phải là muốn phát tài? Hơn nữa mình không chỉ có thể bán đồ dùng sủng vật, còn có thể bán sủng

vật a. Tuy rằng Ngũ Độc chỉ có các loại súng vật như là rết, nhện, bọ cạp cùng giảo cơ xà, bắt quá hẳn là cũng sẽ có người mua đi?

Vừa lúc Rex lĩnh chủ vừa cho số lớn kim tệ, dùng đến đầu tư hẳn là còn có dư.

Thẳng đến giờ ăn cơm chiều, Roy mới nhìn thấy Lam Hàn Phong trở về. Hẳn nhện không được đi lên đón, nói: “Người đi nơi nào? Người của khu R đều không đơn giản, về sau muốn đi ra thì ta cùng người.”

Lam Hàn Phong khoát tay, nói: “Không cần không cần, mọi người đều rất thân mật.” Roy không thể tin được.

Lam Hàn Phong nói: “Còn rất nhiệt tình. Ta đến thành phố trung tâm đi mua một chút đồ vật.”

Roy có chút tò mò, nói: “Đồ vật mà trong thành bảo không có?”

Lam Hàn Phong gật đầu, nói: “Đúng vậy, ta đi mua một gian cửa hàng.” “Cái gì?” Roy tướng quân tròn tròn mắt.

Lam Hàn Phong nghiêm túc lặp lại: “Ta đi mua một gian cửa hàng a. Thành phố trung tâm còn có mấy nhà cửa hàng không quảng cáo cho thuê, ta nhìn thích hợp liền mua. Kỳ thật giá coi như hợp lý, ta còn dư thật nhiều kim tệ có thể mua sắm hàng hóa chuẩn bị.”

Roy tướng quân nửa ngày vẫn không thể định thần lại, Lam Hàn Phong bắt quá đi ra vài giờ, thế nhưng mua một gian cửa hàng trở về...

Roy nửa ngày mới nói: “Người muốn mở cửa hàng gì? Cửa hàng vũ khí? Cần ta hỗ trợ sao?”

Roy tướng quân kiêu ngạo thẳng lưng, muốn biết Roy tướng quân khi vẫn còn ở quân giáo, liền đối cơ giáp rất có nghiên cứu, hẳn tự mình thiết kế qua rất nhiều vũ khí, đều phi thường lợi hại.

Lam Hàn Phong lại khoát tay, nói: “Không cần không cần, ta có thể thu phục. Ta muốn mở một cửa hàng súng vật.”

Hết chap 21.

Beta: Cuối cùng cũng thấy liên quan đến tên truyện:v

22. Chương 22: Người Máy

“Cửa hàng súng vật?” Roy tướng quân chưa từng nghe nói qua cái danh từ này trước đây.

Ánh mắt của Lam Hàn Phong lấp lánh, nâng tay lên, vừa muốn giải thích cho hẳn cái gì là cửa hàng súng vật, bắt quá lại buông tay. Cậu nghĩ, Roy tướng quân vĩnh viễn không ở cùng một kênh với mình, giải thích hẳn cũng nghe không hiểu a.

Giải thích cũng nghe không hiểu...

Roy tướng quân nghe Lam Hàn Phong than thở một câu, nhất thời lòng tự trọng trong lòng đều vỡ thành từng mảnh. Roy tướng quân cảm giác, gần nhất hẳn luôn nhận phải ác ý không rõ.

Lam Hàn Phong nói: “Sau này cửa hàng súng vật của ta được xây dựng xong, ta mang người qua tham quan một chút, người liền biết.”

Lam Hàn Phong ra ngoài một chuyến, vỗ tay liền ấn định một cửa hàng, đem tiền tiêu mất hơn một nửa. May mà súng vật mà cậu muốn bán là có sẵn, không cần đi nhập hàng, điều này giúp cho cậu tiết kiệm một đồng tiền.

Còn lại có một hạng phí tổn rất trọng yếu, đó chính là thông báo tuyển dụng nhân viên cửa hàng. Lam Hàn Phong còn muốn giúp đỡ Rex đi huấn luyện Linh thú, cho nên cũng không thể vắng đứng kinh doanh ở trong cửa hàng súng vật, cần tìm người giúp cậu ngẫu nhiên xem cửa hàng một chút.

Lam Hàn Phong cảm giác có chút buồn rầu, muốn tới nơi nào tìm một người nhân viên cửa hàng thông minh? Đầu tiên người này phải có thể liên hệ với đường não mình, hẳn phải biết cái gì là cửa hàng súng vật.

“Tiên sinh, ngài thấy vừa lòng chứ? Trang hoàng cơ bản đã hoàn thành tốt!” Lam Hàn Phong đứng ở trước cửa cửa hàng sùng vật của mình, người phụ trách trang trí ân cần nói với cậu.

Rex bị ết chuyện Lam Hàn Phong muốn mở cửa hàng, tựa hồ còn rất kiên trì. Dù sao sự tình khiến Roy tướng quân khó chịu, Rex lĩnh chủ liền duy trì. Cho nên Rex còn cố ý phái mấy thị nữ giúp đỡ Lam Hàn Phong trang hoàng.

Hai thị nữ đem bản vẽ đưa cho Lam Hàn Phong, Lam Hàn Phong nhìn nhìn bản vẽ, lại nhìn nhìn cửa hàng của mình, vừa lòng gật gật đầu.

Lục xà nói: “Chủ nhân, thật nhanh a, mới một ngày.”

Đích xác như thế, nếu ở thời đại bình thường của Lam Hàn Phong, trang hoàng như thế nào cũng muốn mấy tháng, trang hoàng tốt còn muốn sửa sang lại. Nhưng là nơi này bất đồng, quả nhiên đều là công nghệ cao, xem xong mô hình trang hoàng, chỉ cần một ngày, nháy mắt liền có thể làm tốt, quả thực nhanh.

Lam Hàn Phong dạo qua một vòng trong cửa hàng sùng vật của mình, là cậu tự mình chọn hình thức, từng địa phương đều rất vừa lòng.

Cửa hàng trung tâm mở thành phố đều khai trương không sai biệt lắm, bất quá còn có mấy cửa hàng linh *** còn chưa trang hoàng khai trương, Lam Hàn Phong liền mua một gian trong đó. Gian cửa hàng này của Lam Hàn Phong, là gian có mặt tiền lớn nhất, vị trí tốt nhất, đương nhiên cũng là quý đến thái quá.

Lam Hàn Phong nhìn mặt tiền cửa hàng trống trải của mình, quả nhiên hẳn là thuê thêm mấy nhân viên cửa hàng mới được.

“Ngài xem còn có chỗ nào không hài lòng không?” Người phụ trách trang hoàng lại ân cần hỏi.

Lam Hàn Phong chỉ vào đối diện, nói: “Cái cửa hàng kia là bán người máy?”

Đối diện cửa hàng của Lam Hàn Phong là một cửa hàng rất nhỏ hẹp, bên ngoài treo một bảng hiệu người máy. Bất quá xem ra bảng hiệu có chút lâu năm, xiêu xiêu vẹo vẹo cũng không đổi cái mới. Cửa hàng bán người máy kia, phỏng chừng còn không lớn bằng một phần năm mươi của cửa hàng của cậu, thật sự cực kỳ nhỏ.

Thị nữ đứng ở bên người Lam Hàn Phong, bỗng nhiên đỏ mặt một chút, một bộ ngượng ngùng mở miệng.

Người phụ trách trang hoàng nhìn sang phía đối diện, ái muội cười, nói: “Đúng đúng, chính là bán người máy. Đừng nhìn cửa hàng của hắn nhỏ, bất quá đó là cửa hàng nổi danh nhất của khu R chúng ta, kiểu dáng cũng rất phong phú, sau khi mua cũng có cam đoan, chỗ nào không hài lòng liền đem đến đây sửa chữa là được.”

Lam Hàn Phong mặt sáng lên, nếu cậu lấy được mấy người máy, buồn rầu đã được giải quyết rồi. Chỉ cần đưa vào trình tự cho người máy, người máy liền có thể ngoan ngoãn trông cửa hàng, không cần ăn không cần uống không cần chi tiền lương, trọng yếu nhất là nghe lời a!

Trong lòng Lam Hàn Phong đánh tính toán nhỏ nhất, hỏi: “Đối diện bán người máy quý sao?”

“Đúng, so với những nơi khác còn tiện nghi hơn.” Người phụ trách trang hoàng lại ái muội cười cười, “Bất quá ta cảm giác người như ngài, là không cần dùng người máy, người muốn phục vụ cho ngài nhiều lắm.” Lam Hàn Phong hoàn toàn không thể hiểu được tại sao mỗi lần cười của hắn đều đáng khinh như vậy, tâm nói bán xong rồi liền không muốn tiền lương sao? Vẫn là người máy tốt a, nhất lao vĩnh dật.

Lam Hàn Phong hạ quyết tâm, liền mang theo đôi giày cơ xà của hắn đi ra ngoài cửa hàng, qua đường cái, đến đối diện.

Một thị nữ đi vào cửa hàng của Lam Hàn Phong, nói: “Lam Hàn Phong tiên sinh ở nơi nào? Roy tướng quân thỉnh hắn trở về thành bảo một chuyện.”

Thị nữ trong *** đỏ mặt, nói: “Tiên sinh... Tiên sinh đến cửa hàng người máy thành người tình thú đối diện rồi.”

Lục xà nói: “Chủ nhân, vì cái gì cửa hàng này lại trông u ám như thế?” “Có sao?” Lam Hàn Phong nói xong liền đẩy ra cửa của cửa hàng.

“Đinh đông” một tiếng, trên cửa đặt một cái lục lạc, đẩy liền phát ra tiếng vang. Thiết kế cổ như vậy, khiến Lam Hàn Phong thấy thân thiết hơn vụn vặt.

Trong tiệm có một chút âm u, cũng không có bật đèn, có chút không nhìn rõ. Lam Hàn Phong đi vào liền nhìn đến người máy đứng hai bên, làm cực kỳ rất thật, quả thực cùng người thật không khác.

Bên trái một loạt là nam nhân, đều cao từ 1m8 trở lên, vai rộng hông thon, so với dáng người mẫu còn tốt hơn, một chút tật xấu cũng không có. Bên phải là một loạt nữ nhân, dáng người nhỏ xinh khả ái, cũng có chút nóng bỏng.

Chỉ là có một vấn đề...

Lam Hàn Phong kỳ quái, vì cái gì hai hàng người máy đều không mặc quần áo...

Người máy rất thật như vậy mà không mặc quần áo, nhìn thật đúng là có chút ngượng ngùng.

“Khách nhân!”

Lão bản bên trong rốt cuộc đi ra, là một lão đầu bảy tám mươi tuổi. Lão đầu nhìn đến cậu trước mắt sáng lên, nói: “Trời a, ta còn là lần đầu tiên phục vụ một vị khách nhân mỹ lệ như vậy, thực là vinh hạnh của ta.”

Tuy rằng khen một đại nam nhân là mỹ lệ có chút không thích hợp, bất quá Lam Hàn Phong được khen vẫn rất cao hứng.

Lão đầu cười tủm tỉm thoát nhìn phi thường hòa ái, nói: “Tiên sinh, ngài muốn thể loại như thế nào? Bên này đều là thành phẩm, nếu muốn đặt làm cũng không có vấn đề, nhiều nhất bốn giờ liền có thể hoàn công. Tới cửa lấy hoặc là đưa đến nhà đều được.”

Lam Hàn Phong lại nhìn lướt một lần đám người máy kia, lão đầu lại hỏi: “Tiên sinh, ngài là trùng ý nam tính hay vẫn là nữ tính?”

Lam Hàn Phong không chút do dự nói: “Nam tính.”

Lam Hàn Phong nghĩ, mời nhân viên cửa hàng vẫn là nam nhân thì tốt hơn, người máy nữ ở bên phải kia trông đều rất dịu dàng, chỉ sợ phá hư a.

Lão đầu nhanh chóng nói: “Đúng đúng, nam tính tốt a, có khí lực, lại kéo dài, cam đoan tiên sinh ngài vừa lòng, dùng một lần muốn hai lần.” =))))

Lam Hàn Phong kỳ quái nhìn hẩn một cái, cảm giác lão đầu nói có chút quỷ dị, bất quá cậu lại nghĩ lại ngôn từ rất kỳ quái mỗi ngày của Roy, Lam Hàn Phong cũng liền tiêu tan.

Lam Hàn Phong nghĩ đến khuôn mặt than kia của Roy, bỗng nhiên liền nói: “Ta muốn đặt làm, có phải bộ dáng gì cũng có thể làm hay không?”

Lão đầu lập tức gật đầu, nói: “Không quản kỳ lạ đến thể nào cũng có thể làm, nhỏ đến giống tằm, lớn đến ở trên thắt lưng quần ba vòng, toàn cũng không có vấn đề gì.”

Lam Hàn Phong: “...”

Lam Hàn Phong lại nghe không hiểu lão đầu này nói gì, ở trên thắt lưng quần ba vòng, kia chẳng phải là có bộ dáng giống như con giacomơ xà kia của mình? Lam Hàn Phong run rẩy, nói: “Tiền đặt cọc cho người, lúc nữa ta sẽ đem bản vẽ đến cho người.”

Ánh mắt của lão đầu suất nữa lờ ra, bưng lấy một túi kim tệ, nói: “Tiên sinh, tiền đặt cọc này nhiều lắm, chúng ta làm hai người máy, còn không cần nhiều tiền như vậy a!”

Lam Hàn Phong chớp mắt, nói: “Ta muốn đặt mười người máy.”

“Cái gì? Mười người?” Lão đầu ghen ghét nhìn trần trối, nói: “Tiên sinh, ngài không phải đang nói đùa cùng ta đi? Thật là mười sao? Ngài dùng được sao?” Lam Hàn Phong gật gù, nói: “Ta còn sợ không

đủ dùng đây.” Lão đầu đầy mặt khâm phục, nói: “Được được, vậy sau khi làm xong, ta sẽ gửi đến phủ đệ cho ngài. Thỉnh ngài để lại địa chỉ đi.”

Lam Hàn Phong để lại địa chỉ, kỳ thật chính là đối diện đường cái.

Cậu đặt người máy, vừa lòng liền ly khai.

Thị nữ ở cửa hàng đã đợi ở bên trong đã lâu, rốt cuộc nhìn đến Lam Hàn Phong trở về, thuật lại những lời Roy tướng quân nói với cậu.

Lam Hàn Phong cũng không biết Roy có chuyện gì, dù sao hôm nay đi ra cũng đủ lâu, liền chuẩn bị trở lại thành bảo đi.

Roy đợi đã lâu, lúc này mới đợi thấy người, nói: “Ta muốn đi quân doanh, người muốn đi cùng ta hay không?”

Lam Hàn Phong kỳ quái nói: “Ta lại không hiểu này đó, ta đi làm gì?” Roy nói: “Người không phải rất hứng thú với cơ giáp sao? Không nghĩ đi nhìn một chút sao? Còn có thể đi lên cơ giáp thử một lần.”

Lam Hàn Phong suy nghĩ nửa ngày, chính mình lúc nào đối cơ giáp rất có hứng thú. Cậu bỗng nhiên nghĩ đến, từng một ngày nào đó, cậu cùng Roy tướng quân đứng ở trên đài ngắm cảnh, kế hoạch muốn trộm cơ giáp...

Xem ra Roy tướng quân lại hiểu lầm...

Cậu hiện tại đã không nghĩ trộm quân hạm, có Rex phái người đi lấy Omega ức chế tề cho hắn, hoàn toàn không cần trộm quân hạm.

Lam Hàn Phong uyển chuyển từ chối lời mời của Roy tướng quân, Roy tướng quân tương đối thất vọng, chính mình một người yên lặng đi quân doanh.

Chờ Roy tướng quân trở về, đã là buổi sáng ngày hôm sau. Hắn vừa mới tiến thành bảo, chỉ thấy Lydia nghênh diện đi tới.

Lydia đầy mặt rối rắm xấu hổ, nói: “Roy tướng quân, có sự tình, mọi người không biết có nên nói với huynh hay không.”

Trong mi ệng nàng tuy rằng nói như vậy, bất quá một chút cũng không có do dự, lập tức liền tiếp tục nói: “Mọi người nghe thị nữ nói, sáng ngày hôm qua, tướng quân phu nhân chạy đến cửa hàng người máy ái tình ở trung tâm thành phố đi mua mười người máy tình thú.”

Trong nháy mắt, Roy tướng quân đều choáng váng, hoàn toàn không thể tin được lỗi tai của mình. Tự tôn nam nhân của hắn bị Lam Hàn Phong triệt để khinh bỉ sao? Tướng quân phu nhân chạy tới mua mười người máy tình thú, này đại biểu cái gì?

Roy tướng quân sắc mặt rất khó xem.

Lydia bận rộn giả bộ đáng thiện giải nhân ý, nói: “Tướng quân, ngài trước đừng sinh khí, vạn nhất là tướng quân phu nhân có...”

Nàng còn chưa dứt lời, Roy lại không có dừng lại, xoay người bước nhanh ly khai. Roy tướng quân hiện tại bị tức đến mức nổ mạnh, hoàn toàn không nhìn Lydia, nàng lại nói gì đó nói, hoàn toàn đều không có nghe được.

Roy lập tức đi vào phòng Lam Hàn Phong nhìn cậu, muốn hỏi rõ ràng. Kết quả người hầu nói Lam Hàn Phong tiên sinh ở cửa hàng súng vật ở trung tâm thành phố.

Roy lập tức lại đi về phía cửa hàng súng vật, quả thực hùng hổ, làm những người không hiểu rõ sự tình giật nảy mình.

Lam Hàn Phong sáng s ớm liền đến cửa hàng súng vật, bởi vì có người đến thông báo với cậu, người máy của cậu đã được hoàn thành xong, đã đưa đến cửa hàng súng vật. Vì thế Lam Hàn Phong lo lắng không yên liền chạy qua xem.

Lam Hàn Phong chân trước vừa đến cửa hàng sủng vật, Roy tướng quân liền hăm hăm sát khí đi đến, chặn lại người ở trước cửa hàng.

Lam Hàn Phong nhìn thấy hần, lập tức cao hứng nói: “Người đến vừa lúc, mau đến xem xem cửa hàng sủng vật của ta, mang người tham quan.”

Lam Hàn Phong cười i, thiếu chút nữa đem Roy tướng quân làm mờ mắt. Nộ khí sắp nổ tung của Roy tướng quân nháy mắt biến thành hư ảo, cảm giác mình thật sự là rất lỗ mãng, Lydia bất quá nói một câu, hần thể nhưng liền tin, cũng chưa từng khảo chứng qua.

Roy tướng quân sâu sắc nghĩ lại, hần cảm giác gần đây hần có chút không bình tĩnh về mọi chuyện có liên quan đến Lam Hàn Phong, cần phải sửa lại. Roy bị Lam Hàn Phong lôi kéo đi vào cửa hàng, vào thời điểm mà hần hồi hận không thôi, hần thấy được hình ảnh khiến hần khiếp sợ một đời...

Mười nam nhân có bộ dáng giống Roy như đúc, mặc đều giống nhau như đúc! Mười tên „Roy” đó đều ngồi trên sofa, trùng trùng điệp điệp ngồi nơi đó. Ánh mắt của Lam Hàn Phong đều tỏa sáng, nhìn không được tán thưởng: “Khoa học kỹ thuật quả nhiên phát đạt, giống đến như thế.”

Mười tên „Roy” kia vốn lẳng lặng ngồi, bỗng nhiên nhìn đến Lam Hàn Phong liền tất cả đều đứng lên, sau đó phân phân đi lên đến.

“Ch ử nhân, ngài đã tới.”

“Chủ nhân, ngài đã tới.”

“Chủ nhân, ngài muốn phục vụ cái gì trước?”

“Chủ nhân, ngài muốn phục vụ cái gì trước?”

Mười tên „Roy” cùng nhau mở miệng, quả thực giống rơi vào trong hố. Bất quá Lam Hàn Phong cảm giác rất có ý tứ, hần còn tự tay sờ sờ mặt của một người máy, xúc cảm cùng thật sự giống nhau như đúc a.

Roy thiếu chút nữa khí ngắt xủ đi, một phen bắt lấy tay Lam Hàn Phong, nói: “Người đang làm cái gì?”

Thê t ử của Roy tướng quân đặt làm mười người máy tình thú, được rồi tuy rằng mười người máy đều có bộ dáng của Roy tướng quân. Nhưng là Roy tướng quân lại vẫn phần nộ thiếu chút nữa té xủ, này không phải càng thuyết minh Lam Hàn Phong bất mãn với năng lực của hần sao!

Lam Hàn Phong nháy thuần khiết ánh mắt, nói: “Ta đặt người máy làm nhân viên cửa hàng a.”

Roy nheo mắt, nói: “Cái gì? Nhân viên cửa hàng?”

Lam Hàn Phong nghiêm túc gật đầu, nói: “Đúng vậy, làm cho bọn họ đến tiếp đón khách nhân, không cần cho bọn họ ăn cơm uống nước, cũng không cần đưa bọn họ tiền, không phải rất tiết kiệm sao? Quả nhiên so với người thật còn muốn tiện nghi đâu.”

Roy thiếu chút nữa không thở được một hơi, hần bỗng nhiên lý giải, Lam Hàn Phong cậu hoàn toàn không biết những người máy đó dùng để làm gì. Roy lôi kéo cậu, chỉ vào đối bảng hiệu cửa hàng người máy đối diện, nói: “Người biết mặt trên viết cái gì?”

“Bán người i máy.” Lam Hàn Phong nói. Kỳ thật cậu xem không hiểu, bất quá tranh vẽ cậu là có thể xem biết.

Roy tướng quân muốn mắt trợn trắng, nói: “Đó là bán người máy tình thú, người hiểu không? Nơi này là khu R, người thường có tỉ lệ vô cùng thấp, cho nên mới bán thứ này người biết không?”

Lam Hàn Phong: “...”

Lam Hàn Phong chỉ cảm thấy một trận thiên lôi cuộn cuộn, trách không được lão đầu kia nói “Nhỏ đến giống tằm, lớn đến ở trên quần ba vòng ở trên thắt lưng”, cậu hiện tại rốt cuộc minh bạch.

Hết chap 22.

23. Chương 23: Phục Vụ Đặc Biệt

Bắt quá loại người có thần kinh thô giống như Lam Hàn Phong, rất nhanh liền phục hồi *** thần từ trong đả kích. Mua đều đã mua, lại không thể vứt toàn bộ, dù sao đều là người máy, hẳn là cũng là có thể đảm nhiệm phần công tác đơn giản như nhân viên cửa hàng này.

Roy tướng quân đã bị cậu tức giận đến hô hấp đều không thông thuận, nói: “Đem toàn bộ đồng đồ vật loạn thất bát tao kia vứt đi.”

“Không được c.” Lam Hàn Phong một ngụm phũ quyết, nói: “Rất quý.” Sắc mặt của Roy tướng quân càng không tốt.

Lam Hàn Phong nói: “Chẳng lẽ người muốn cho ta đem ‘Người’ ném vào khu xử lý rác rưởi sao? Ngẫm lại nhiều biệt nữ a.”

Sắc mặt của Roy tướng quân không có tốt hơn tí nào, ngược lại tệ hơn. Lam Hàn Phong nói đúng, mấy người máy kia đều có khuôn mặt của hắn, nếu như thực sự đem bọn chúng vào khu xử lý rác nghiền nát tách rời...

Roy tướng quân mặc danh cảm giác phía sau lưng run lên một trận. Hẳn hiện tại đã hoàn toàn bại bởi Lam Hàn Phong, đứng tại chỗ chỉ có thể trừng mắt, cái gì đều không thể làm.

Hẳn hiện tại chỉ có thể an ủi chính mình, tuy rằng đây là một sự tình thái quá đến muốn chết, bắt quá người xem, Lam Hàn Phong làm ra người máy tình thú, tất cả đều là mặt của mình, thuyết mình Lam Hàn Phong kỳ thật là rất thích mình, chỉ là tính cách biệt nữ, không nghĩ dùng miệng nói ra mà thôi. (beta: a lại tự kỉ rồi)

Roy tướng quân hít sâu hai cái, cảm giác cũng không có hỏa khí lớn như vậy. Lần này, kênh của Roy tướng quân hiển nhiên lại không cùng một tầng sóng với Lam Hàn Phong. Nếu hẳn biết ý tưởng chân chính của Lam Hàn Phong... Hình ảnh rất đẹp, không dám nhìn...

Lam Hàn Phong s ở dĩ mua mười người máy có khuôn mặt giống hệt Roy tướng quân, kỳ thật trong lòng tràn đầy đều là ác ý. Roy tướng quân thường xuyên xuyên việt cosplay bộ dáng tổng tài, bình thường luôn trưng ra một khuôn mặt than lãnh khốc, khi Lam Hàn Phong nhìn đến mười người máy này, liền nhìn không được nào bỏ bộ dáng Roy tướng quân đầy mặt tươi cười hòa ái dễ gần làm người bán hàng.

Lam Hàn Phong cảm giác thật sự là manh chết người, trong lòng cười to ba tiếng, liền đặt làm, muốn mười cái người máy tất cả đều là bộ dáng của Roy tướng quân. Lam Hàn Phong nháy mắt thuần khiết, nói: “Dù sao mua đều mua, ném lại đáng tiếc, ta quyết định, liền dùng bọn họ.”

Mười “Roy tướng quân” giống như đáp lại Lam Hàn Phong, lại bắt đầu xúm lại ở bên người Lam Hàn Phong, líu ríu nói: “Chủ nhân, chủ nhân, ngài vừa lòng với phục vụ của ta sao? Xin hỏi kế tiếp cần phục vụ gì?”

Roy tướng quân cảm giác mình muốn triệt để tan vỡ, tuy rằng vài người máy kia đều mang bộ dáng của mình, nhưng là hẳn vẫn là không có thể chịu được người khác chạm vào vật sở hữu của mình.

Roy tướng quân lập tức đi đến bên người Lam Hàn Phong, một tay ôm chặt người vào trong lòng mình, dùng cánh tay ngăn trở “Chính mình” đang chen lấn tới. Lam Hàn Phong mặt đầy tiểu ý, nói: “Ai ai, người xem bọn hắn nhiệt tình bao nhiêu, rõ ràng là bộ dáng nhân viên cửa hàng vô cùng tốt.”

Nhóm người i máy kỳ thật không có trí năng nhận chủ như vậy, bọn họ kỳ thật là gặp người liền gọi chủ nhân. Roy tướng quân ngăn cản bọn họ, bọn họ liền sửa thành vây quanh Roy tướng quân, trong miệng còn không ngừng nói: “Chủ nhân chủ nhân, ngài vừa lòng với chừng mực của ta sao, cần đổi cái lớn hơn sao?”

Roy tướng quân: “...”

Roy tướng quân hiện tại táo bạo có thể tùy tay bẻ đầu của “Chính mình”, nhưng huyết *** cùng biệt nữ như thế này, hẳn hít sâu mấy lần, rốt cuộc đè nén xuống lửa giận của mình.

Lam Hàn Phong vô tội chớp mắt, nói: “Giống như, trình tự cần phải sửa lại.”

Roy tướng quân cười lạnh một cái, nói: “Đúng vậy, nhân viên cửa hàng của người nếu đều như vậy, qua không được hai ngày cửa hàng của người liền bị niêm phong.”

Lam Hàn Phong nghiêm túc gật đầu, nói: “Nói cũng phải.”

Cuối cùng Roy cùng Lam Hàn Phong cùng nhau về thành bảo. Roy cho rằng Lam Hàn Phong lạc đường biết quay lại, bất quá hẳn hiển nhiên nghĩ sai, Lam Hàn Phong là đúng phải tường cũng sẽ không quay đầu.

Lam Hàn Phong vội vàng bận rộn trở về thành bảo, kỳ thật là đi tìm Fred thượng tướng. Nghe nói Fred thượng tướng là nhân viên kỹ thuật phi thường lợi hại, khẳng định có thể sửa lại trình tự của những người máy kia.

Roy cho rằng Lam Hàn Phong trở về phòng nghỉ ngơi, hẳn cũng trở về phòng đổi một kiện quần áo, sau đó chuẩn bị đi đến phòng của Lam Hàn Phong tìm cậu, bất quá Lam Hàn Phong cũng không ở phòng.

Sắc mặt của Roy tướng quân lại không tốt, cho rằng Lam Hàn Phong trở về cửa hàng.

“Thân ái Roy tước quân.” Rex đột nhiên đi tới, cười đứng ở phía sau hắn. Roy xoay người, ánh mắt lãnh đạm nhìn hắn.

Rex nói: “Nghe nói người hôm nay có một buổi sáng rất khoái trá.”

Rex là lính chủ khu R, hẳn đương nhiên cái gì đều có thể biết.

Roy hoàn toàn không nghĩ sự tình phát sinh trước kia, phỏng chừng sẽ là bóng ma trong lòng một đời của hắn.

Rex nói: “Ta hiện tại càng ngày càng cảm giác thể tử của người là một người rất thú vị, thật sự là, nằm ngoài dự kiến... Khả ái.”

Rex giống như không biết dùng từ gì để hình dung Lam Hàn Phong mới tốt, nửa ngày mới nghĩ đến một từ như vậy. Roy tướng quân nói: “Người tìm ta có chuyện gì.”

Rex cười cười, nói: “Người vẫn là không biết tán gẫu như vậy, trách không được quan hệ giữa người và tướng quân phu nhân vẫn không hòa hợp.”

Roy không nói lời nào, xoay người muốn đi.

Rex nhanh chóng nói: “Hảo, ta không nói nhiều lời.”

Roy dừng lại cước bộ, nhìn hắn.

Rex nói: “Thân ái Roy, chúng ta coi như là bằng hữu cũ, hiện tại chúng ta có khi còn là đồng bọn hợp tác, cho nên ta đối với người rất thẳng thắn thành khẩn.”

Roy nói: “Cho nên.”

Rex tiếp tục nói: “Vì thể hiện sự thẳng thắn thành khẩn của ta, vì lấy được sự tín nhiệm từ bằng hữu cũ của ta. Ta quyết định nói cho người một việc.”

“Cái gì?” Roy xem hắn thừa nước đục thả câu, hỏi.

Rex cười nói: “Lam Hàn Phong tiên sinh kính nhờ ta một việc, mời ta đến Langdon *** cầu đi lấy một ít Omega ức chế tề.”

Roy nhăn mi, hẳn không phải rất hiểu Omega ức chế tề là gì.

Rex giải thích cho hắn: “Là một ít được tề có thể khống chế kỳ phát tình.” Sắc mặt của Roy tướng quân đen triệt để.

Lam Hàn Phong muốn Omega ức chế tề, hiển nhiên là muốn ức chế kỳ phát tình, vì cái gì muốn ức chế kỳ phát tình, nói trắng ra là đương nhiên chính là không nghĩ cùng hắn phát sinh quan hệ.

Roy tướng quân càng nghĩ sắc mặt lại càng trở nên khó xem.

Rex bu ồm rầu rầu nói: “Tuy rằng ta đáp ứng Lam Hàn Phong tiên sinh, hơn nữa người phải đi Langdon *** cầu đã xuất phát. Nhưng là làm một bằng hữu thiện ý, trong lòng ta vẫn là có chút bất an, chỉ sợ Lam Hàn Phong tiên sinh không nghe khuyên bảo, trái lo phải nghĩ liền đến tìm đến người.”

“Có tác dụng phụ?” Roy nhanh chóng bắt giữ đến ý tứ trong lời nói của Rex. Rex gật đầu, nói: “Có thể làm ngắn lại tần suất cùng trình độ của kỳ phát tình. Chỉ cần vừa dứt được, kỳ phát tình sẽ mạnh hơn nguyên bản của nó.”

Roy nghe sững sốt, không biết chính mình là thở dài nhẹ nhõm một hơi hay là càng phải tức giận.

Rex ti ếp tục nói: “Nhưng mà này đó đều nói tới Omega.”

“Có ý tứ gì?” Roy sững sốt, truy vấn.

Rex nói: “Dù sao cũng là Omega ức chế tề, Omega cùng Nhân Ngư lại là hai tộc đàn bất đồng. Đối với Nhân Ngư mà nói...”

Lam Hàn Phong vội vàng bận rộn liền đi tìm Fred thượng tướng.

Binh lính ngoài cửa của Fred thượng tướng nhận được Lam Hàn Phong, lĩnh chủ đại nhân nói qua không cần ngăn lại Lam Hàn Phong, vì thế Lam Hàn Phong đi vào rất thuận lợi.

Trong phòng treo đầy màn, bất luận phòng khách hay là buồng trong, đều rất hôn ám.

Lam Hàn Phong nhỏ giọng nói: “Fred tiên sinh, người đang ngủ sao?” “Không, ta tỉnh.” Fred ở trong phòng ngủ, cửa phòng đóng, bên trong truyền ra thanh âm có chút suy yếu của Fred, “Ta sẽ đứng lên ngay, người chờ một lát nhé.” Lam Hàn Phong ngồi ở sofa trong phòng khách, bên trong phòng ngủ truyền ra đôi chút thanh âm, hẳn là âm thanh Fred thượng tướng đi từ trên giường xuống. Bất quá rất nhanh, “Bang đương” một tiếng giòn vang, giống như có cái gì bị đụng đến.

Lam Hàn Phong lập tức đứng dậy, nói: “Fred? Người không có việc gì đi?” Trong phòng rất im lặng, Fred không có đáp lời, im ắng.

Lam Hàn Phong nhanh chóng đẩy cửa ra đi vào, liền nhìn đến một bóng đen đổ trên mặt đất, bên cạnh là thủy *** vỡ đầy đất, cốc thủy *** cùng ấm trà trên bàn cũng bị đụng đổ.

Lam Hàn Phong nhanh chóng mở đèn trong phòng ra, nhất thời hít một hơi khí lạnh. Fred hiển nhiên là ngất đi, vừa lúc liền đổ vào thủy *** ở trên bàn, trên tay cùng trên mặt đều có chút máu.

Lam Hàn Phong ôm người lên, đặt lên trên giường, lại chỉnh sửa một chút vết thương trên tay cùng trên mặt của hắn. Tuy rằng mảnh thủy *** rất nhỏ, nhưng là miệng vết thương lại rất thâm, vẫn đang đổ máu.

“Chủ nhân, liếm một phát liền tốt.” Lục xà đột nhiên thần không biết quỷ không hay lủi ra, nói.

Lam Hàn Phong bị nó hoảng sợ, trợn trắng mắt nói: “Đừng thêm phiền.” Lục xà không phục nói: “Khi mà ta bị thương, nó chính là liếm liếm ta.” Nói nhìn thoáng qua hoàng xà bên người.

Hoàng xà đẩy y mặt bình tĩnh.

Lam Hàn Phong: “...”

Lam Hàn Phong mới sẽ không tin tưởng luận điệu hoang đường liếm một phát là có thể khỏi kia. Hắn nhưng là Ngũ Độc, phóng một Bồ Thiên tâm pháp, người sắp chết đều có thể khởi tử hồi sinh.

Lam Hàn Phong đem Độ c Kinh cắt thành Bồ Thiên, bỏ thêm một chút máu cho Fred, mấy miệng vết thương trên người Fred được chữa trị bằng một tốc độ có thể thấy được bằng mắt thường, rất nhanh đã không thấy tăm hơi.

Lam Hàn Phong lúc này mới vừa lòng.

Lục xà nói: “Chủ nhân, trên người hắn còn có miệng vết thương.” Lục xà nói xong liền dùng đuôi cuộn lên vạt áo sơ mi của Fred, lộ ra một khúc eo của hắn.

Lam Hàn Phong: “...”

Lam Hàn Phong lập tức đem lục xà đã vắng ra, sau đó kéo lại áo sơ mi của Fred, đó làm sao là miệng vết thương, rõ ràng là một đồng hôn ngân.

Lam Hàn Phong nghĩ liền n sững sốt, như thế nào sẽ có nhiều hôn ngân như vậy? Thoạt nhìn còn rất mới, hơn nữa xanh tím, tương đối bạo lực a. Fred bị làm con tin nhốt ở trong này, căn bản ai cũng không thấy a, chỉ có Rex muốn tới thì tới...

Nghĩ đến đây Lam Hàn Phong lại i sững sốt, sắc mặt có chút quái dị.

Fred suy yếu rên rỉ một tiếng, chậm rãi mở mắt.

Lam Hàn Phong nhìn thân thể suy yếu gần như chỉ có nửa cái mạng của hắn, có chút nổi trận lôi đình, nói: “Người đây là làm sao? Có phải hay không cái tên gia hỏa Rex kia cường...”

Trong mắt của Fred có một trận bối rối, nhanh chóng ngăn lại hắn nói tiếp, nói: “Ta không có chuyện gì.”

Lam Hàn Phong nói: “Trên người của người không có một chút da nào là lành lặn cả.”

Fred trấn định nói: “Không cần lo lắng, ta chỉ là có chút mệt, nghỉ ngơi liền tốt rồi.” Hết chap 23.

24. Chương 24: Cửa Hàng Súng Vật

“Người tìm ta có chuyện gì sao?” Fred thượng tướng vội vàng hỏi cậu, xem ra là không muốn nhắc lại đề tài vừa rồi.

Chỉ là Lam Hàn Phong xem bộ dáng của hắn, ngay cả đứng lên còn vất vả, càng đừng nói là sửa người máy cho mình.

Fred nói: “Ta thật sự không có chuyện gì, ta còn chưa có vô dụng như vậy.” Lam Hàn Phong nói: “Muốn người hỗ trợ một chút sửa trình tự của người máy.”

“Người i máy?” Fred có chút giật mình. Hắn đương nhiên nghe Rex nói qua, Roy tướng quân đã tính toán lưu lại hợp tác cùng khu R. Đối với cái này Fred cũng không phản đối, ngược lại rất tán đồng. Tuy rằng Rex đôi khi quá mức cố chấp, bất quá hiện tại Brian quốc vương càng thêm không xong, bọn họ không có lý do lại trở lại Brian đi chịu chết.

Fred cho rằng Lam Hàn Phong đang hợp tác một nghiên cứu mới nào đó, nói: “Rex không để ta rời đi phòng này, người có thể đem người máy mang lại đây sao?” Lam Hàn Phong mắt sáng lên, nói: “Đương nhiên có thể, tí nữa ta sẽ mang cho người.”

“Đương nhiên không thể.” Ngoài cửa có một người đi vào.

Rex tựa ở trên khung cửa, nhìn bọn họ nói: “Cái loại này, như thế nào có thể mang vào trong phòng ngủ của người.”

Fred nhăn mi, cho rằng hắn còn muốn tù vạ mình. Không biết đồ vật „Loại này” trong miệng Rex là cái gì.

Rex thấy sắc mặt của Fred trầm xuống dưới, hắn nhìn không được liền buông miệng, nói: “Thân thể hiện tại của người quá yếu, qua hai ngày, chờ người thân thể của người tốt lên... Lại nói.”

Lam Hàn Phong là bị oanh đi ra, Rex đến đây, cậu đành phải ly khai chỗ đó. Bất quá may mắn còn có thu hoạch, Fred đáp ứng qua hai ngày giúp cậu sửa trình tự của người máy.

Dù sao cửa hàng súng vật vừa khai trương, cũng không có khả năng có rất nhiều người đến, cho nên đây cũng không phải sự tình đặc biệt sốt ruột gì. Hiện tại cửa hàng súng vật cũng coi như vạn sự đã chuẩn bị, Lam Hàn Phong quyết định, ngày mai chính thức khai trương cửa hàng súng vật.

Cậu vô cùng cao hứng trở về phòng, ném qua cơm chiều liền đi tắm nước ấm một cái. Trong phòng tắm sương mù tràn ngập, phi thường ấm áp, Lam Hàn Phong ngâm mình ở bồn tắm, không bao lâu liền ngủ.

Bồn tắm lớn công nghệ cao, nước ấm là sẽ không thay đổi, không cần lo lắng bị lạnh cảm mạo. Lam Hàn Phong mơ mơ màng màng tỉnh lại, cũng không biết mình tắm bao lâu, chỉ cảm thấy cả người như nhũn ra, chẳng lẽ là thời gian tắm quá dài, thân thể đều bị ngâm nhũn?

Cậu vịn vách tường đứng lên, lau khô những giọt nước trên người, lung tung mặc sơ qua quần áo liền bước ra khỏi phòng tắm. Cậu đi ra từ phòng tắm, giống như mất đi tất cả khí lực trên người, đổ ở trên giường đều lười xoay người lại. Lam Hàn Phong sờ sờ trán của mình, rất nóng, cả người cậu chậm rãi nóng lên, hô hấp cũng càng ngày càng gian nan. Trong phòng im ắng, chỉ có thể nghe được tiếng thở dốc của mình. Thân thể của cậu như bị vô số con kiến nhỏ bò qua, dị thường biệt nữ, nhẹn không được phát run lên. Lam Hàn Phong hết hoảng trong lòng, cảm giác có chút không ổn. Trước mắt cậu đầu vầng mắt hoa, nhưng căn bản không phải phát sốt sinh bệnh, cảm giác phi thường vi diệu. Điều này làm trong đầu Lam Hàn Phong lóe ra một từ...

Kỳ phát tình...

Roy trước kia liền nói qua với cậu, kỳ phát tình của cậu sắp đến. Lam Hàn Phong cũng có mấy lần phản ứng trước kỳ phát tình, phản ứng lúc bấy giờ đều rất kịch liệt, mà lần này, càng là khiến người ta sợ hãi.

Lam Hàn Phong cơ hồ nhuỷ thành một đoàn, một ngón tay đều động không được, chỉ có thể không ngừng hô hấp, cảm giác mình giống như sắp chết rồi. Cậu muốn đi lấy Omega ức chế tề dưng, nhưng là thời khắc mấu chốt này, cậu lại không thể chi phối được động tác của mình, giống như toàn thân đều tê liệt. “Chủ nhân, người làm sao vậy?” Lục xà xoay lại đây, hiếu kỳ nhìn cậu. Lam Hàn Phong nói không ra lời, cậu ngay cả khí lực nói chuyện cũng không có, chỉ có thể nôn nóng nhìn đôi giảo cơ xà của cậu.

Lục xà đầy mê mang, nói: “Hôm nay chủ nhân có chút không thích hợp a.” Hoàng xà đu lên giường, nhìn thoáng qua Lam Hàn Phong, nhanh chóng vung đuôi, liền ôm lấy một thứ.

Lục xà nói: “Đây là cái gì?”

Hoàng xà: “Nhanh để cho chủ nhân ăn.”

Hoàng xà quấn lấy chính là bình dược Omega ức chế tề dưng kia, nó giao cho lục xà, còn nói: “Ta đi lấy nước.”

Lục xà dùng đuôi tiếp nhận lọ thuốc, nói: “Hảo hảo! Ta biết.”

Lam Hàn Phong thở dài nhẹ nhõm một hơi, cậu cảm động thiếu chút nữa vui quá mà khóc, tâm nói chính mình trước kia đều oan uổng nhóm giảo cơ xà, đừng nhìn đôi giảo cơ xà đôi khi xuẩn đến nỗi làm người muốn khóc, nhưng thời khắc mấu chốt vẫn là rất hiểu chuyện.

Lam Hàn Phong còn đang cảm động sùm sụp, liền thấy lục xà bơi tới bên cạnh mình, sau đó “Ba” một tiếng, nắp của bình thủy *** vị nó nhỏ ra.

Lục xà nói: “Chủ nhân mau ăn, ăn xong liền tốt rồi.”

Lục xà nói, liền cuốn bình dược kia... Nhét vào bên môi Lam Hàn Phong, sống chết đem miệng bình nhét vào trong miệng Lam Hàn Phong, sau đó dùng lực nhắc bình lên. Bình thuốc nhỏ lập tức xoay một trăm tám mươi độ, sáu viên dược bên trong hoàn toàn không một viên may mắn thoát khỏi, tất cả đều đổ vào trong miệng Lam Hàn Phong.

Lam Hàn Phong đỏ đầy mồ hôi, nhưng là cậu lại vẫn nói không ra một câu, ngay cả tròng mắt đều không có lực uy hiếp.

Hoàng xà cuộn một chén nước trở về, hỏi: “Nước đến đây.” Lục xà dùng cảm nói: “Dược nhét vào rồi, ta giúp chủ nhân uống nước.”

Lam Hàn Phong ngay cả ý nghĩ muốn bóp chết trư đội hũ cũng có, lục xà lại đem nước đổ vào bên trong miệng cậu, sắc ra đến một đồng, may mà không có sắc chết cậu. Nhưng là sáu viên thuốc kia thực sự bị đổ vào bên trong miệng của cậu, Lam Hàn Phong bắt đầu hối hận tại sao cổ họng của mình lại thông như vậy, sáu viên đan dược lập tức liền nuốt xuống!

(đồng đội ngu như heo =))))

“Quá tốt!” Lục xà nói: “Chủ nhân không chết được!”

Hoàng xà đột nhiên cảm giác có chút không thích hợp, nhìn lọ thuốc rỗng tuếch, nói: “Không phải người đem tất cả đan dược cho chủ nhân ăn đấy chứ?” Lục xà đầy mặt thiên chân vô tà(ngây thơ), nghiêng đầu nhìn hắn, nói: “Không nên như vậy sao?”

Hoàng xà nhìn Lam Hàn Phong bằng một ánh mắt thương hại, sau đó yên lặng ly khai phòng.

Lục xà đuổi theo phía sau nó, nói: “Người đi nơi nào?”

Hoàng xà nói: “Ta không nghĩ cùng người biến thành xà canh.”

Lam Hàn Phong chỉ cảm thấy thân thể chậm rãi khôi phục, không biết có phải do một phát ăn sáu viên dược hay không, dù sao khôi phục rất nhanh, qua mười phút, cậu liền cảm giác không có chuyện gì.

Cậu nhẹ nhàng thở ra, cảm giác cả người đều là mồ hôi, vừa rồi tắm xem như tốn công. Lam Hàn Phong xoay thân ngồi dậy, cảm giác trái tim đều đập rất nhanh, hô hấp cũng vẫn là nóng rất.

Cậu nhìn bình thuốc nhỏ không còn gì trên giường kia, khắp mặt đều là biểu tình khóc không ra nước mắt, vốn dược đã không nhiều, hiện tại một hơi liền ăn hết!

Lam Hàn Phong nhìn không được nghĩ đến tác dụng phụ mà Fred thượng tướng nói, cả người run run, hiện tại chờ mong vào kháng thể đặc thù của mình, có phải hay không còn kịp?

Hơn nửa đêm, Lam Hàn Phong lo lắng ngủ không được, liền mặc quần áo đi về phía phòng của Fred thượng tướng, cũng muốn hỏi hắn còn có viên thuốc khẩn cấp hay không.

Lam Hàn Phong đi tới cửa, phát hiện thế nhưng không có người trông coi. Hắn nâng tay muốn gõ cửa, bất quá nhất thời liền dừng lại.

Khả năng nghe của Lam Hàn Phong phi thường tốt, tuy rằng thanh âm trong phòng rất nhẹ rất ẩn nhẫn, bất quá Lam Hàn Phong vẫn là cách môn, đứt quãng nghe được một hai câu...

Rên rĩ...

Còn có...

Xen lẫn cùng một chỗ tiếng thở dốc...

Lam Hàn Phong: “...”

Phản ứng bên trong hiện tại không chỉ là Fred thượng tướng một người, Lam Hàn Phong nhận không được nghĩ, Rex thật là một tên cầm thú, vừa rồi Fred thượng tướng thoát nhìn suy yếu như vậy, hoàn toàn không biết tiết chế.

Lam Hàn Phong yên lặng trở về phòng của mình.

Buổi sáng ngày hôm sau, Lam Hàn Phong dính đôi mắt đầy quầng thâm rời khỏi giường. May mà cậu vẫn chưa cảm giác được có cái gì khác thường. Hắn tìm một vòng, quả nhiên tìm không thấy hắn kia một đôi xuẩn xà, phỏng chừng sợ bị hiển tế làm xà canh, cho nên không biết chạy đến nơi nào đi.

Lam Hàn Phong quyết định đi cửa hàng súng vật, cậu còn muốn chính thức khai trương.

Cho nên khi Roy tướng quân sáng sớm lại đây mời Lam Hàn Phong cùng dùng bữa sáng, hắn đã tìm không thấy người, bọn thị nữ nói nhìn đến tướng quân phụ nhân lại ra khỏi thành bảo.

Lam Hàn Phong vào cửa hàng súng vật của mình, mười cái “Roy tướng quân” liền nhiệt tình đón đi lên, lại đem cậu đoàn đoàn vây quanh, tiếp sau lại đưa cho cậu phục vụ đặc biệt.

Lam Hàn Phong nhanh chóng đem chúng nó cho hết vào bên trong kho hàng, “Oành” một phát, thế giới im lặng.

Lam Hàn Phong thật sự không biết làm sao dừng lại bọn nó, trước khi Fred thay đổi chúng nó, khẳng định là không thể dừng. Nếu không thì cửa hàng súng vật của mình trở thành cửa hàng treo đầu dê bán thịt chó, chỉ mấy phút là bị niêm phong.

Lam Hàn Phong quyết định vừa làm nhân viên cửa hàng vừa làm lão bản!

Đầu tiên, Lam Hàn Phong đem cửa lớn cửa hàng mở ra, sau đó ở cửa treo một cái biển “Mở cửa”. Sau đó cậu đi vào bên trong cửa hàng, nhìn nhìn bảng khổng lồ chế trò chơi của mình, hiện tại vẫn là Bồ Thiên tâm pháp.

Trước tên gọi ra một đám hồ điệp, Bồ Thiên tâm pháp độc có hồ điệp, có năng lực chữa trị, lại sắc thái sáng lạn, thoát nhìn rất hấp dẫn người.

Lam Hàn Phong khiến cho đám hồ điệp bay vào bên trong tủ trưng bày, ngay sau đó cậu liền cắt Độc Kinh, bắt đầu triệu hồi các sủng vật khác.

Hồ điệp, bọ cạp, rắn, Linh Xà, nhện...

“Còn thiếu Oa Thái.” Lam Hàn Phong nói lại triệu hồi ra Oa Thái.

Nháy mắt sủng vật trong cửa hàng liền trở nên dị thường náo nhiệt.

Lam Hàn Phong triệu hồi xong sủng vật, liền bắt đầu đặt giá cho sủng vật. Cậu cầm bảng nhỏ, phân cho chúng nó mỗi người một cái, để cho bọn nó giơ lên, sau đó khom lưng cầm bút viết lên số ở mặt trên.

Lam Hàn Phong nói: “Không thể rất tiện nghi, nghe nói sủng vật rất hi hữu.” Vì thế cậu liền viết thật nhiều số 0 ở bên trên bảng giá.

Lam Hàn Phong còn nói: “Còn muốn giữ một chỗ để mặc cả.”

Vì thế cậu lại vẽ thêm một số 0 ở trên bảng giá...

Hết chap 24.

25. Chương 25: Tiểu Hồ Điệp

Rất đáng tiếc, cả buổi sáng đều vắng tanh. Lam Hàn Phong chán đến chết, thế nhưng không có người tiến vào.

Người nơi này hoàn toàn không biết sủng vật là cái gì, cho nên người khác đều không biết cửa hàng này đang làm cái gì, cũng liền không có người tiến vào xem.

Lam Hàn Phong nghĩ như vậy không được a, cậu nên mời chào khách nhân một chút.

“Tiểu hồ điệp, lại đây.” Lam Hàn Phong vẫy vẫy tay.

Tiểu hồ điệp kết thành từng đoàn bay lại đây, Lam Hàn Phong liền nói: “Các người đi ra bên ngoài hấp dẫn một chút khách nhân đi.”

Nhóm tiểu hồ điệp rất nghe lời liền bay ra cửa hàng, sau đó bắt đầu bay lượn ở bên ngoài.

Cửa có khách dừng lại, một chiều này quả nhiên rất đông. Thật nhiều người chưa thấy qua hồ điệp, càng đừng nói là hồ điệp có kỹ thuật đặc biệt, tất cả đều vây lại xem, bên trong cửa hàng liền có vài người.

Lam Hàn Phong nhìn lên, lập tức chuẩn liền xóc lại *** thần.

“Trời a, người xem đây là cái gì?” Mấy người vào đầu tiên, bị các sủng vật của Lam Hàn Phong hoảng sợ, cũng không dám lại đi về phía trước, trực tiếp liền lui đi ra. Lam Hàn Phong: “...” Còn chưa kịp nói hoan nghênh quang lâm...

Rất nhanh lại có hai người tiến vào, là một người phụ nữ mang theo một bánh bao nhỏ khoảng bốn năm tuổi.

Người phụ nữ hít sâu một hơi, nói: “Trời a, đáng sợ, chúng ta đi nhanh đi.” Bánh bao nhỏ lại không đi, chớp mắt nhìn quăm con vật ở trên quầy, nói: “Mụ mụ, người xem, cái kia lớn lên thật xinh đẹp a! Con muốn đi sờ sờ nó.”

“Không nên không nên!” Người phụ nữ lập tức nói: “Chúng nó đều là quái vật, sẽ ăn người.”

Lam Hàn Phong nhanh chóng đi lại, cười để n mức như một ông chú đáng khinh, nói: “Xin yên tâm, tất cả những con vật của ta đều là những sủng vật rất dịu ngoan, cũng không có... tính thương tổn rất mạnh, rất dịu ngoan.”

Lam Hàn Phong lại nhìn bánh bao nhỏ, nói: “Tiểu bằng hữu, cháu thích hồ điệp kia sao? Có muốn sờ sờ chúng nó không? Chúng nó có phải rất xinh đẹp hay không?”

Mắt của bánh bao nhỏ sáng lên, dùng lực gạt đầu, nói: “Nó gọi hồ điệp sao? Tên thật là khả ái a, cháu muốn sờ sờ.”

Lam Hàn Phong lập tức búng tay một cái, đám hồ điệp trên quây liền kết thành từng đoàn bay ra, phi thường nghe lời, điều này làm cho Lam Hàn Phong có cảm giác thành tựu cực kỳ!

Bánh bao nhỏ đem ngón tay cắn ở trong miệng, trên mặt rối rắm, nhìn nhóm hồ điệp gần trong gang tấc, lại không lấy tay sờ. Lam Hàn Phong an ủi nói: “Đừng sợ hãi, sờ sờ giống thúc thúc như thế này này, không có chuyện gì.”

Lam Hàn Phong làm mẫu cho bánh bao nhỏ một chút, nâng tay lấy ngón tay nhẹ nhàng chạm một chút vào cánh hồ điệp. Hồ điệp rất phối hợp bay tới bay lui ở bên cạnh tay cậu.

Bánh bao nhỏ vẫn cắn ngón tay như cũ, nói: “Tuy rằng rất thần kỳ, nhưng là mấy thứ này rất xấu, cháu không muốn sờ. Chú không phải nói lấy hồ điệp ra cho cháu sờ sao?”

Lam Hàn Phong sửng sốt, chẳng lẽ bánh bao nhỏ coi trọng không phải hồ điệp, cậu nhầm lẫn?

Nhóm tiểu hồ điệp cũng sửng sốt, thế nhưng có người nói chúng nó xấu... Lam Hàn Phong nhanh chóng hỏi: “Tiểu bằng hữu, cháu chỉ cho thúc thúc xem được không? Cháu muốn con nào?”

Bánh bao tử gạt đầu, thò tay chỉ một cái, nói: “Muốn sờ con hồ điệp kia.” Lam Hàn Phong nhìn theo cánh tay của bánh bao nhỏ, nguyên lai không phải hồ điệp, mà là hồ điệp bên cạnh... Oa Thái.

“Oa oa ”

Oa Thái lập tức ngửa đầu ưỡn ngực, nói: “Bảo ta kìa bảo ta kìa.”

Oa Thái thật sự đẹp mắt hơn cả hồ điệp sao?

Lam Hàn Phong tươi cười có chút mất tự nhiên, bất quá vẫn là lấy Oa Thái ra. Đầu của Oa Thái rất lớn, so với bánh bao nhỏ đều to hơn.

Bánh bao nhỏ ánh mắt lấp lánh, lập tức liền tiến lại, ôm lấy Oa Thái, nói: “Mụ mụ ngài xem, thật khả ái a, hồ điệp thật khả ái, con thích, còn trơn mịn nữa, mụ mụ mua cho con đi.”

Lam Hàn Phong: “...”

Lúc này, Lam Hàn Phong hoàn toàn không biết nói cái gì cho phải. Thảm mỹ của người ở đây hoàn toàn không giống cậu.

Con cóc lần đầu tiên được người khen ngợi như vậy, phi thường thân thiện cùng bánh bao nhỏ chơi thành một đoàn. Người của bánh bao nhỏ rất nhỏ, cưỡi ở trên lưng con cóc, giống như cưỡi ngựa, con cóc liền mang nó đi loạn khắp nơi.

Lam Hàn Phong xem kinh hồn táng đảm, nói: “Cóc, người chạy chậm một chút, đừng đem người ta văng ra.”

Bánh bao nhỏ một chút cũng không sợ hãi, cười “Lạc lạc”.

Người phụ nữ kia nhìn thấy hài tử thích như vậy, nói: “Đây là lần đầu tiên ta nhìn thấy bảo bối của ta vui vẻ như vậy. Cái cửa hàng này thật thần kỳ, ta cũng là lần đầu nhìn đến bán những thứ này. Nó muốn nuôi như thế nào?”

Lam Hàn Phong nói: “Tùy tiện cho nó ăn cái gì cũng được, rất dễ nuôi. Nếu có vấn đề, có thể tùy thời mang lại đây, ta có thể giúp ngài giải quyết.”

Con cóc mang theo bánh bao nhỏ chạy xung quanh cửa hàng khoảng tám vòng, Lam Hàn Phong xem chóng cả mắt.

Người phụ nữ nhìn thoáng qua bảng giá, nói: “Nga, giá này!”

Lam Hàn Phong nhìn đến một chuỗi tiền làm cho người ta mù mắt kia, nói: “Giá có thể...” Thương lượng...

Người phụ nữ nói: “Giá cũng rất thích hợp!”

Lam Hàn Phong: “...”

Lam Hàn Phong há hốc mồm, cậu muốn nhắc nhở người phụ nữ này một chút, giá của cái này không phải là số lẻ đằng sau mấy số không kia.

Người phụ nữ hỏi: “Xin hỏi có thể quẹt thẻ sao? Ta muốn mua nó.” Lam Hàn Phong: “Xin lỗi, cửa hàng vừa khai trương, cho nên còn chưa có thiết bị đầy đủ như vậy.”

Người phụ nữ nhăn mi nói: “Tiền mặt không quá thuận tiện, chung quy không thể cầm nhiều lắm.”

Thời đại này đã không lưu hành tiền giấy, lưu thông đều là chân kim ngân kim tệ. Người phụ nữ còn nói: “Vay chi phiếu thì có thể sao?”

Đờ i này của Lam Hàn Phong còn chưa thấy qua chi phiếu, người phụ nữ nói: “Ra ngân hàng ở phía đối diện là có thể đổi tờ chi phiếu này. Ngài nếu là không yên lòng, chúng ta có thể lưu lại một lúc, đợi ngài đi xác minh.”

“Ngài lo lắng quá rồi.” Lam Hàn Phong nhanh chóng nói.

Người phụ nữ kia cầm một tập chi phiếu, sau đó xé một tờ, viết lên số tiền đưa cho Lam Hàn Phong.

Lam Hàn Phong nghẹn họng nhìn trân trối tiếp nhận, số không ở mặt trên không thiếu một số nào.

“Bảo bối nhi, vui vẻ sao? Nhanh mang theo tiểu hồ điệp của con về nhà đi, cho các bằng hữu của con xem xem.” Người phụ nữ cười nói.

Tiểu hồ điệp...

Bánh bao nhỏ phi thường vui vẻ, cưỡi ở trên lưng con cóc rồi cùng mụ mụ vui vẻ ra khỏi cửa hàng.

Lam Hàn Phong nhìn bóng dáng con cóc đã đi xa, tâm nói chẳng lẽ hẳn là phải triệu hồi ra một con cóc nữa, sai nó đi ra bên ngoài quảng cáo sao?

Bu ổi chiều, Roy tướng quân rốt cuộc giải quyết xong chính sự khó giải quyết, hỏi hạ nhân liền phát hiện ra Lam Hàn Phong vẫn chưa về. Hắn liền ra khỏi thành bảo đi tìm Lam Hàn Phong.

Người ở trong cửa hàng của Lam Hàn Phong vẫn là không nhiều, ngẫu nhiên mới có hai người vào. Lúc này Lam Hàn Phong cũng ở bên trong cửa hàng, bên trong cửa hàng chỉ có một đồng hồ điệp tri chu (con nhện) các loại.

Tiểu hồ điệp nói: “Pháo ca đến đây Pháo ca đến đây.”

Tri chu lập tức bò đi, đi thông tri Lam Hàn Phong.

Roy đi dạo qua một vòng phía trước, không có nhìn đến đám người máy mang khuôn mặt của mình kia, điều này khiến hắn thở phào một hơi.

Bỗng nhiên một đám tiểu hồ điệp bay lại đây, bay vài vòng trước mặt hắn, sau đó bay về phía sau.

Roy lập tức đuổi kịp, nhóm tiểu hồ điệp liền bay đến một gian phòng ở đằng sau trông như kho hàng, liền bắt đầu đảo quanh.

Roy trầm nghĩ, Lam Hàn Phong nguyên lai ở trong này?

Hắn gõ cửa, nói: “Người ở bên trong sao?”

Bên trong truyền ra thanh âm của Lam Hàn Phong, Lam Hàn Phong nói: “Có, bắt quá người tốt nhất cần thận mở cửa.”

Roy khó hiểu, hắn thò tay kéo cửa ra, nhất thời liền nghe “Rầm” một tiếng. Có cái gì tràn đầy đi ra, thiếu chút nữa đem hắn đẩy ngã, đem hai chân hắn đều chôn vùi.

Roy: “...”

Vô số kim tệ từ trong phòng tràn ra, quả thực làm cho người mù mắt. Mý mắt của Roy mãnh liệt nháy mấy cái, nói: “Người đây là đang làm cái gì?”

Lam Hàn Phong vừa rồi đi ngân hàng đổi chi phiếu, liền đổi đến một phòng đầy kim tệ. Lam Hàn Phong đang ngồi ở trước một đống kim tệ đếm đếm.

Lam Hàn Phong nói: “Ta bu ổi sáng bán một con súng vật.”

Roy tướng quân: “...”

Lam Hàn Phong tiếp tục đếm kim tệ nói: “Bán một con súng vật, ta liền hồi vốn. Xem ra mặt hàng này rất kiếm tiền a.”

Roy nghe nói h ắn đem một con Linh thú bán cho một tiểu hài tử, biểu tình trên mặt không cần nói tan vỡ bao nhiêu. Muốn biết Linh thú đều là những thứ gặp nhưng không thể cầu, bao nhiêu người một đời đều không có được một con. Mà tiểu hài tử kia, mới bốn năm tuổi liền có được một con Linh thú, này quả thực là kỳ tích.

Roy lại nhìn nhìn đám Linh thú chạy loạn khắp nơi bên cạnh mình... Tam quan của hắn bị Lam Hàn Phong triệt để làm mới, hắn một đời đều chưa thấy qua nhiều Linh thú như vậy. Lam Hàn Phong quả nhiên là một người kỳ quái.

Roy tướng quân thừa nhận, hứng thú hiện tại của hắn với Lam Hàn Phong là cực kỳ lớn, muốn độc chiếm hắn. Theo lý thuyết bọn họ đã là xứng đáng với cái tên quan hệ phu thê, nhưng mà Lam Hàn Phong căn bản không có tự giác của một thê tử, cũng không muốn để cho hắn đụng vào cậu.

Roy tướng quân nhớ tới đám Omega ức chế tề đáng chết kia, hắn còn kém một chút liền nổi trận lôi đình.

Bất quá Roy tướng quân lại cảm thấy rất bất đắc dĩ, nếu lúc trước khi Lam Hàn Phong vừa đến hòa thân, hắn biết Lam Hàn Phong là ngụy trang, có lẽ sẽ tốt với cậu hơn một chút, có lẽ Lam Hàn Phong hiện tại sẽ không bài xích hắn như vậy.

Roy tướng quân nghĩ lạ i.

Roy tướng quân cảm giác, Lam Hàn Phong bài xích hắn như vậy, là vì chính mình làm tổn thương tâm của cậu, cho nên gần nhất đều tận lực văn hồi. Roy tỏ vẻ, hắn luôn luôn chưa từng để bụng một ai như vậy.

Bất quá rất đáng tiếc, Lam Hàn Phong cùng nguyên chủ kỳ thật không có bất kỳ một quan hệ gì, cũng không phải Lam Hàn Phong bị hắn làm tổn thương, mà là Lam Hàn Phong căn bản không có tâm ý kia đâu.

Roy tướng quân nếu là biết, phỏng chừng sẽ càng buồn rầu.

Hết chap 25.

26. Chương 26: Bóng A Trong Òng

Ngày đầu tiên khai trương củ a Lam Hàn Phong chỉ kiếm được mỗi làm ăn, tuy nhiên mỗi làm ăn này không phải số lượng nhỏ, đã đủ khiến cậu ngủ cũng có thể cười tỉnh. Trọng yếu nhất là, súng vật của cậu không mất tiền mua, hoàn toàn không cần đi nhập hàng. Làm một Độc ca, Lam Hàn Phong muốn triệu hồi bao nhiêu súng vật cũng không có vấn đề gì, chỉ cần chờ thời gian kỹ năng phục hồi.

Ngày hôm sau, Lam Hàn Phong lại chạy tới cửa hàng từ sáng sớm. Bất quá rất đáng tiếc, một buổi sáng thế nhưng không có người đến.

“Đình” một tiếng, bỗng nhiên có người đẩy cửa ra.

Tuy nhiên động tác đẩy cửa lại phi thường thô bạo, cửa đánh vào trên tường phát ra một tiếng trầm vang.

Lam Hàn Phong ng ẩng đầu nhìn, liền nhìn đến ba nam nhân rất cao lớn cường tráng đi vào. Ba nam nhân kia vừa nhìn liền biết không phải dạng người tốt, trên trán giống như trực tiếp khắc dòng chữ “Đu côn lưu manh” vậy.

Nam nhân c ằm đầu một thân dữ tợn, đi đường cũng giống như là hiên ngang, tiến vào liền nói: “Ai cho phép người khai trương a? Chưa giao phí bảo hộ sao đã khai trương?”

Lam Hàn Phong trợn trắng mắt, quả nhiên trị an của khu R vẫn không được như ý muốn.

“Đại ca đại ca, anh xem.” Nam nhân đằng sau mắt nhỏ như chuột, nhìn đến Lam Hàn Phong tròn mắt đều muốn rơi ra, nước miếng loạn phun, nói: “Đại ca, hần là Nhân Ngư a.”

“Cái gì? Như thế nào khả năng?” Nam nhân dữ tợn hô to, đây chính là khu R, như thế nào sẽ có nhân ngư xuất hiện?

Nam nhân dữ tợn trợn mắt nhìn Lam Hàn Phong vài lần, nước miếng nhất thời liền chảy xuống, nói: “Mẹ, thật là Nhân Ngư, ta nói Nhân ngư vô cùng hăng hái vô cùng tao a.”

Hai người i hầu đứng sau hần bắt đầu cười, nói: “Đại ca, chúng ta lần này kiếm lớn rồi. Trước khiến chúng ta nếm thử xem, xong rồi lại đem hần bán, nhất định có thể bán giá tốt.”

T ất cả những người ở khu R đều là tội phạm đào vong, người có thể định cư ở đây năng lực chắc chắn không kém, nếu không đã sớm bị người khác giết chết. Cho nên dẫn đến khu R có rất nhiều loại chủng tộc, người có khả năng mang thai tương đối thiếu, năng lực sinh sản cực kỳ thấp. Rất nhiều người đều lấy người máy để giải quyết vấn đề về sinh lý, bất quá người máy sẽ không sinh dục. Sau đó liền có người bắt đầu buôn bán nhân khẩu, bắt cóc những người thuộc *** cầu khác đem lại đây buôn bán.

Nam nhân d ữ tợn càng nhìn Lam Hàn Phong càng cảm giác khó nhịn, nói: “Nhân ngư này thật mẹ nó xinh đẹp.” Hần nói liền đi qua, nói với Lam Hàn Phong: “Tiểu mỹ nhân, ta cũng không thu phí bảo hộ của người, người chỉ cần theo chúng ta ngủ một giấc, ta cam đoan người ở trong này không ai dám chọc giận người, thế nào?”

“Đại ca đại ca.” Nam nhân phía sau còn nói: “Ta nhìn hần giống Theo Nhân Ngư a! Loại có thể sinh hài tử.”

“Cái gì?” Nam nhân dữ tợn càng thêm hưng phấn, nói: “Kia liền càng tốt, tiểu mỹ nhân, người dứt khoát liền theo ta, cho ta sinh cái...”

“Ồn ” “Ai u!”

Nam nhân d ữ tợn còn chưa kịp nói xong, sắc mặt của Lam Hàn Phong đã xanh mét không thể nghe được nữa. Lam Hàn Phong vung tay lên, một con cóc liền nhảy ra khỏi quây, lập tức liền nhảy vào đầu nam nhân đang lải nhải.

Nam nhân d ữ tợn chưa kịp chuẩn bị, bị lập tức áp đảo, ngã xuống mặt đất. “Đại ca đại ca!”

Hai người hầu của nam nhân dữ tợn vừa muốn động, bỗng nhiên liền cảm giác có cái gì đè lại tay chân bọn họ, trên người cũng có cái gì đang bò.

B ọn họ cúi đầu xuống, nhất thời bị dọa sắc mặt không còn một giọt máu. Chỉ thấy mấy con nhện lớn ngăn lại tứ chi của bọn họ, rết cùng rắn đang bò tới bò lui trên người họ.

Một nam nhân nhất gan trong đó, đã chớp mắt, “A” một tiếng liền dọa hôn mê bất tỉnh.

Nam nhân dữ tợn nhanh chóng nhảy dựng lên từ trên mặt đất, hô to: “Phản, người dám đánh ta!”

H ần nói vẫn là chưa nói xong, liền cảm giác cả người chấn động đau đớn, sau đó toàn bộ thân thể đều tê dại. Lam Hàn Phong quăng cái kỹ năng lên trên người hần, sau đó nhấc chân đạp một cái, liền đem hần đá ra ngoài cửa.

Nam nhân dữ tợn không động đậy được, thân hình mập mạp lảo đảo qua lảo đảo trên mặt đất, đau đến nổi hần không đứng dậy được.

Lam Hàn Phong nói: “Đừng để cho ta lại nhìn thấy các ngươi, bằng không đem các ngươi băm ra làm thức ăn cho sủng vật của ta.”

Bên ngoài có một đồng người vây xem, nam nhân dữ tợn kia chính là ác bá nổi danh xa gần, thường thường đến thu phí bảo hộ, mọi người đều sợ hãi không dám không cho. Kết quả hôm nay lại nhìn đến một màn làm sung sướng lòng người như vậy, thật sự là làm người không nhịn được vỗ tay khen tốt.

Lam Hàn Phong phát hiện, sau khi cậu giải quyết xong nam nhân dữ tợn, bên trong cửa hàng liền náo nhiệt hẳn lên, thật nhiều người đều là nghe danh mà đến.

Mọi người đều nghe nói, lão bản của cửa hàng này dĩ nhiên là một Theo Nhân Ngư, hơn nữa là Theo Nhân Ngư có giá trị vũ lực siêu cấp cao, cả người toát ra một mùi rất thơm, vô cùng dụ hoặc. Hơn nữa Theo Nhân Ngư này còn biết huấn luyện Linh thú, đặc biệt lợi hại.

Người độc thân ở khu R không thiếu, người sùng bái thực lực lại độc thân cũng không thiếu. Cho nên thật nhiều người đều là nghe danh mà đến, muốn chiêm ngưỡng một chút Lam Hàn Phong, có khi Theo Nhân Ngư này liền bị phong thái của mình hấp dẫn cũng nên.

Lam Hàn Phong không vui, bên trong cửa hàng chỉ có một đồng gia hỏa chỉ xem không mua. Tuy rằng cậu không thể kỳ thị những tên gia hỏa chỉ nhìn không mua kia, bất quá những tên đó không phải đến để xem sủng vật. Ánh mắt của tất cả bọn họ đều chỉ nhìn chằm chằm Lam Hàn Phong, giống như Lam Hàn Phong mới là thượng phẩm.

Roy tướng quân ở trong thành bảo, cũng nghe nói chuyện này. Hắn càng mất hứng, một đồng phế vật vô dụng thế nhưng dám nhắm vào tên tử của hắn. Roy tướng quân tức giận đến nổi mặt xanh lét, Rex cười nói: “Xem ra mị lực của tướng quân phu nhân, thật là không nên khinh thường.”

Roy mặt lạnh nhìn hắn một cái, nói: “Ta có chuyện, đi trước.” Rex cũng không có ngăn trở, để hắn đi.

Bên trong cửa hàng đang cãi nhau, Lam Hàn Phong cảm giác đầu đều đau, khẳng định là bị bọn họ làm thành như vậy.

Dứt khoát Lam Hàn Phong vỗ vỗ đầu của tri chu, nói: “Ngươi xem cửa hàng, ta đến gian sau nghỉ ngơi một lát.”

Tri chu chà xát hai móng vuốt *** tề, tỏ vẻ minh bạch, bất quá thoát nhìn có điểm giống như muốn bắt đầu ăn cơm.

Lam Hàn Phong thoát khỏi đám người, đến phòng phía sau. Mặt sau không có mấy phòng, kho hàng cùng phòng nghỉ đều có, còn có một gian chứa mười tên “Roy tướng quân”.

Lam Hàn Phong vào phòng nghỉ, đóng cửa lại.

Cửa vừa mới đóng, ngăn cách ồn ào ở bên ngoài, Lam Hàn Phong thở ra một hơi, nằm ở trên giường ngủ bù.

Cậu cảm thấy có chút choáng váng đầu, dần dần choáng váng đầu tốt hơn một chút, nhưng thân thể bỗng nhiên lại trở nên nóng.

Lam Hàn Phong nhấc thời cảm giác không ổn, cảm giác cái này giống hết lúc trước, chẳng lẽ là được hiệu của Omega ức chế tề đã qua, cho nên kỳ *** của cậu lại tới nữa?

Một viên Omega ức chế tề có thể ức chế một ngày, Lam Hàn Phong một hơi ăn sáu viên, lại không thể thật sự ức chế sáu ngày.

Lam Hàn Phong thừa dịp mình còn có khí lực, sờ sờ túi vải, cảm ra lọ thuốc trống không kia, bên trong hoàn toàn không có cái gì, không có một tia hi vọng. Lam Hàn Phong thở hỗn hển, đã không biết làm thế nào mới tốt. Cậu cảm thấy cảm giác này còn khó chịu hơn lần trước.

Cậu nhất thời liền nghĩ đến Fred thượng tướng nói, Omega ức chế tề là có tác dụng phụ...

Thân thể Lam Hàn Phong run rẩy, giống như bị dòng điện chạy qua, cậu cố gắng ngồi dậy, tuy nhiên cánh tay không có một chút khí lực nào cả.

Cậu nóng đến nỗi chảy mồ hôi khắp người, ngoài cổ cùng ***g ngực vốn lỏa lồ, đã bịt kín một tầng màu hồng nhạt.

Lam Hàn Phong gất gao nhắm mắt lại, muốn cho mình ngủ nhanh lên, như vậy có lẽ sẽ không quá khó để chịu đựng nữa. Nhưng cảm giác khác thường trên người cậu bây giờ, hoàn toàn không để cho cậu yên. Cậu cảm giác mình sắp nghẹn chết, chỉ muốn phát tiết ra.

Dần dần, Lam Hàn Phong cảm giác đầu óc của mình trở nên mơ hồ, chỉ có tiếng hít thở của mình càng ngày càng nặng nhọc.

Bỗng nhiên, có người vỗ vỗ hai má Lam Hàn Phong.

“Ngô...”

Lam Hàn Phong thanh tỉnh một ít, híp mắt đi xem, liền nhìn đến một khuôn mặt mơ mơ hồ hồ.

Giống như có chút giống... Roy?

Lam Hàn Phong cảm giác chính mình đang lọt vào trong sương mù, đầu óc của cậu đã trộn thành một đoàn.

Ở trước mặt cậu thật là Roy tướng quân không sai, Roy vội vàng bận rộn chạy tới, rất mất hứng đuổi hết đám người kia đi, sau đó đóng cửa phòng kinh doanh, đến gian sau tìm Lam Hàn Phong.

Khi mà Roy tướng quân mở cửa, liền thấy được một cảnh tượng hương diễm đến nỗi hắn không ngậm được mồm.

Kỳ *** của Lam Hàn Phong đến, nhìn một cái là Roy tướng quân có thể biết. Hắn nhanh chóng tiến lên, lấy tay vỗ vỗ mặt của Lam Hàn Phong.

Lam Hàn Phong chớp mắt, trong ánh mắt tất cả đều là hơi nước, hiện ra cực kỳ mê ly, mê người.

Roy nhìn bộ dáng mơ mơ màng màng của cậu, nhin không được liền có phản ứng, cúi đầu bao phủ lên đôi môi của Lam Hàn Phong.

Lam Hàn Phong ý thức mơ hồ, cảm giác được trận thanh mát, lập tức vươn ra đầu lưỡi truy đuổi hắn, chủ động cùng hắn hôn môi.

Roy chưa bao giờ nhận được đãi ngộ như vậy, mỗi lần Lam Hàn Phong đều không muốn, mà hiện tại Lam Hàn Phong quả thực chủ động hiến thân, khiến Roy thụ sủng nhược kinh.

Hô hấp của Roy tướng quân cũng trở nên nặng nhọc, hắn hiện tại cái gì đều bất chấp, chỉ muốn lập tức giữ lấy Lam Hàn Phong, khiến Lam Hàn Phong chân chính trở thành người của hắn.

Roy hôn môi khiến Lam Hàn Phong thoải mái cực kỳ, bởi vì kỳ ***, Lam Hàn Phong bản năng tìm chỗ phát tiết, cũng không biết lấy khí lực từ chỗ nào, thế nhưng hai tay ôm lấy cổ Roy, gất gao ôm hắn.

Roy càng hôn cậu sâu hơn, thậm chí bên trong khoang miệng còn nếm được vị máu.

Roy ngẩng đầu lên, neho mắt nhìn chăm chăm đôi môi sưng đỏ của Lam Hàn Phong.

Lam Hàn Phong còn ôm cổ của hắn, hai mắt mê ly, lại tựa hồ còn có một tia tiêu cự, đang gất gao nhìn chăm chăm hắn.

Trong lòng Roy vui sướng, hắn biết phản ứng kỳ *** của Theo Nhân Ngư rất lớn, bản năng lớn hơn nhiều lý trí, nhưng là Roy vẫn là hi vọng, Lam Hàn Phong có thể thanh tỉnh biết, người đang giữ lấy cậu bây giờ là ai.

Chỉ tiếc Roy tướng quân cao hứng không đến ba giây.

Lam Hàn Phong vươn ra đầu lưỡi liếm liếm đôi môi sưng đỏ, nhìn Roy, thì thào nói: “Không quan hệ... Dù sao là người máy...”

Roy tướng quân: “...”

Roy tướng quân quả thực nổi trận lôi đình, hắn còn tưởng rằng Lam Hàn Phong nhận ra hắn. Mà Lam Hàn Phong thế nhưng đem hắn trở thành mấy tên người máy đáng chết kia!

Roy tướng quân cam đoan, tí nữa liền biến mấy tên người máy kia trở thành rác rưởi chân chính!

Lam Hàn Phong hoàn toàn không biết mình mang đến bao nhiêu đả kích cho Roy tướng quân, lại muốn trở thành bóng ma suốt đời trong lòng Roy tướng quân. Lam Hàn Phong còn ôm cổ hắn, ngẩng đầu lên, vươn ra đầu lưỡi liếm liếm ở trên môi Roy tướng quân.

Hết chap 26.

27. Chương 27: Chủ Động Cùng Bị Động

Roy tướng quân bị Lam Hàn Phong khiêu khích, giống như nước lạnh tưới lên cái chảo nóng, bùng bùng.

Hồ hấp hấn càng thêm nặng nhọc, quyết định trước tiên ném đi những vấn đề khác, đem Lam Hàn Phong triệt để giữ lấy rồi nói sau. Chờ sau khi ăn sạch sẽ, lại cùng Lam Hàn Phong thảo luận một chút sự khác biệt giữa mình và người máy. Toàn bộ quá trình Lam Hàn Phong rất phối hợp, quả thực chính là đem chính mình đưa đến bên miệng Roy, mời hắn chậm rãi hưởng dụng.

Bất quá ngayở thời điểm Roy tướng quân rất hưởng thụ, Lam Hàn Phong lại có thể ngay lập tức làm hắn tức đến hộc máu.

Tỷ như...

Lam Hàn Phong bỗng nhiên mơ mơ màng màng lấy tay sờ xuống phía dưới của Roy tướng quân, Roy chịu đựng xúc động lập tức tiến vào cậu,ấn nhả thổ hỗn hển.

Liền nghe Lam Hàn Phong lại than thở một câu: “Ta cho rằng thật có thể quán ba vòng ở trên thắt lưng.”

Roy tướng quân: “...”

Sắc mặt của Roy tướng quân tím lại, hắn là bị Lam Hàn Phong khinh bỉ sao? Ý của Lam Hàn Phong là ghét bỏ hắn size nhỏ sao?

Đến khi mà Lam Hàn Phong mơ mơ màng màng tỉnh lại, cảm giác chính mình *** bị lực tấn, toàn thân trên dưới đều rất bủn rủn, vừa động đầu ngón tay đều liên lụy đến cơn đau ở thắt lưng. Nhưng mà ngay cả không động ngón tay, mắt cũng không nháy một cái, thắt lưng của cậu vẫn là đau, tay mỏi, chân tê, nơi nào đều muốn chết.

Cảm giác khác thường trên người cậu dấy đi rất nhiều, hôm qua cậu mặc dù phát tình mạnh mẽ, nhưng cũng không phải không có kỷ ức. Cậu chậm rãi nhớ lại một chút, liền nhớ rất rõ ràng.

Tay của cậu giật giật, liền đụng đến một đồ vật ấm áp bên người, là một người. Lam Hàn Phong sờ sờ, nghiêng đầu nhìn lại, liền thấy được một ***g ngực rắn chắc.

Lam Hàn Phong nhất thời đau đầu muốn nứt, địa phương khó có thể mở miệng nào đó ở phía dưới càng thêm đau nhức.

Chính mình thế nhưng cùng một người máy...

Tính, may mà là người máy...

Sự tình dọa người như vậy, may mắn không có người biết.

Đáng thương Roy tướng quân, bị thần kinh thô to Lam Hàn Phong trở thành gậy massage trí năng... Lam Hàn Phong nghĩ như vậy, bỗng nhiên cảm giác đến “Người máy” bên người động.

“Tỉnh?”

Lam Hàn Phong cảm giác kỳ quái, vì cái gì người máy không nói, “Chủ nhân ngài cần phục vụ gì?”, mà lại dùng ngữ trí trang bức (giả lạnh lùng)như vậy? Lam Hàn Phong hồ nghi nhìn nam nhân bên người mấy cái, nhận không được cảm thán, công nghệ cao chính là công nghệ cao, người máy làm rất giống như thật.

Nói thật ra, diện mạo của Roy tuyệt đối là loại hình mà Lam Hàn Phong thích, dáng người cũng tuyệt đối là. Chính là tính cách rất trang bức trung nhị, khiến độ hảo cảm của Lam Hàn Phong thẳng tắp sụt xuống.

Lam Hàn Phong còn tưởng rằng Roy tướng quân bên người là người máy của cậu, tùy tiện lấy tay sờ soạng một phen ở trên bụng hắn, nói: “Xúc cảm thật tốt, thế nhưng cùng người thật rất giống nhau, còn nóng hổi.”

Sắc mặt của Roy nhất thời đen, nguyên lai ngủ một giấc, Lam Hàn Phong còn tưởng rằng mình là người máy của cậu.

Roy tướng quân quả thực bị Lam Hàn Phong làm tức chết rồi.

Lam Hàn Phong còn vô tâm không nhận ra, còn đang cảm thán công nghệ cao tạo phúc nhân loại.

Lam Hàn Phong chịu đựng thân thể không thích hợp, nghiêng người, tùy tiện tiếp tục thưởng thức dáng người Roy. Lấy tay trạc đến trạc đi ở trên người hắn, một chút cũng không có gánh nặng tâm lý, còn rất thản nhiên nói: “Phía dưới cũng rất lớn, thiếu chút nữa giết chết ta, bất quá rất thoải mái.”

Sắc mặt vốn màu đen của Roy tướng quân, đột nhiên trở nên dễ nhìn một chút, khóe miệng căng thẳng, tận lực không để chính mình lộ ra nụ cười đắc ý. “Kia, muốn hay không lại đến một lần?” Roy lật người đem cậu đặt ở dưới thân, nhẹ nhàng vuốt ve mặt cậu, nói: “Ta sẽ khiến người càng thoải mái.”

Lam Hàn Phong hừ nhẹ một tiếng, cảm giác nếu hắn còn tiếp tục, eo của mình sẽ đứt.

Bỗng nhiên, bởi vì thân thể hoạt động, Lam Hàn Phong cảm giác có đồ vật nóng hổi trơn trượt, từ địa phương khó có thể mở miệng nào đó phía sau thông thả đi ra ngoài.

Nháy mắt, sắc mặt Lam Hàn Phong trắng bệch.

Lam Hàn Phong đang rít gào trong lòng, nằm tào người máy tiên tiến cũng dừng tiên tiến đến loại tình trạng này à, như thế nào thật là có đồ vật lưu lại ở trong thân thể của chính mình.

Roy nắm cảm của Lam Hàn Phong đang suy nghĩ linh ***, làm cho cậu nhìn mình, nói: “Thấy rõ ràng ta là ai, người sẽ không còn tưởng rằng ta là đồng người máy đáng chết kia đi?”

Lam Hàn Phong sửng sốt, sắc mặt càng trắng, ngốc ngốc nói: “Người không phải người máy, là cái gì?”

Hắn hỏi xong lại sửng sốt hai giây, nhắm mắt liền tỉnh ngộ lại đây, từ đầu tới đuôi căn bản không phải là người máy, mà là như Roy tướng quân, bản gốc!

Sắc mặt vốn trắng bệch của Lam Hàn Phong lại nhanh chóng trở nên đỏ lừ. Chính mình đều làm cái gì?

Ôm cổ Roy cậu dẫn hắn?

Đúng đúng, còn bám người ta nói muốn càng nhiều...

Thiếu chút nữa quên, còn chơi vài lần kiểu cười ngứa...

Không chỉ như thế, mới lúc này...

Lam Hàn Phong tuyệt vọng nhắm mắt, cậu vừa rồi ở trước mặt người thật, rất thản nhiên khen ngợi Roy dáng người tốt, phía dưới rất lớn, làm cho mình rất thoải mái... “Lúc này thật sự tỉnh?” Roy ghé vào lỗ tai cậu nói.

Lam Hàn Phong cắn răng một cái, Roy còn muốn nói tiếp, bỗng nhiên liền bị Lam Hàn Phong dùng sức đập một cái từ trên giường rơi xuống.

Roy tướng quân làm sao kịp chuẩn bị, “Oành” một tiếng, tứ chi giang rộng, trần trụi nằm trên mặt đất.

Lam Hàn Phong từ trên giường nhảy dựng lên, nhanh chóng chạy vào phòng tắm, “Oành” đóng cửa lại.

Roy: “...”

Roy yên lặng từ mặt đất đứng lên, sau đó yên lặng mặc xong quần áo. Hắn đợi nửa ngày, tiếng nước trong phòng tắm rốt cuộc dừng.

Lam Hàn Phong đổi một bộ quần áo, không phải thân sáo trang định trước kia của cậu, bộ kia vốn lộ ra ngoài rất nhiều, toàn thân cậu từ trên xuống dưới đều là dấu hôn, cậu một chút cũng không muốn đi rêu rao khắp nơi.

Lam Hàn Phong lại dùng nước lạnh rửa mặt một phen, lúc này mới như không có việc gì đi ra phòng tắm.

Roy tướng quân còn trong phòng, trong phòng thậm chí còn tràn ngập một loại khí tức kiêu diễm.

Lam Hàn Phong bình tĩnh đi đến trước mặt hắn, nói: “Người tại sao lại đến đây?” Roy nói: “Ta đến xem người, ta không quá yên tâm người.”

Ánh mắt Lam Hàn Phong trừng Roy, cậu hiện tại rồi rầm muốn chết.

Cậu sống hai mươi mấy năm, còn chưa chính thức cùng ai kết giao, cũng là lần đầu cùng người phát sinh quan hệ. Lại nói tiếp Lam Hàn Phong có chút khiết phách, cậu không thể nhận được loại quan hệ hỗn loạn này.

Chẳng qua, Lam Hàn Phong thế nào đều cảm thấy Roy tướng quân cũng không phải một đối tượng kết giao lý tưởng. Nam nam nữ nữ bên người Roy tướng quân luôn dư thừa, một người tiếp một người.

Lam Hàn Phong nói: “Ta thật sự muốn coi như chuyện ngày hôm qua chưa từng xảy ra... Người thấy thế nào...”

Roy tướng quân nghiêm túc nói: “Có thể.”

Lam Hàn Phong thở dài nhẹ nhõm một hơi, bất quá lại cảm giác rất biệt扭.

Liền nghe Roy tướng quân tiếp tục nói: “Nhưng là không chỉ đêm qua. Buổi sáng ngày hôm nay người cũng cười ở trên người ta, muốn...”

“Dừng dừng dừng!” Lam Hàn Phong lập tức kêu dừng, nhất thời đầy mặt đỏ bừng. Cậu cũng không phải dễ quên, cậu đương nhiên nhớ rõ. Hôm qua mãi cho đến tận tờ mờ sáng hôm nay, bọn họ đều đang làm loại sự tình khiến người ta không đành lòng quay đầu kia.

Khuôn mặt vốn quá nghiêm túc của Roy rốt cục cũng lộ ra một vết tươi cười, hẳn từ hôm qua liền bị Lam Hàn Phong tức giận đến gần chết, rốt cuộc đến phiên hắn đem Lam Hàn Phong tức giận đến gần chết.

Ánh mắt Lam Hàn Phong lại vẫn rất không thân thiện nhìn hắn, nói: “Vậy người thấy nên thế nào?”

Roy mỉm cười một chút, nói: “Không cần làm bất cứ chuyện gì.”

“Cái gì?” Lam Hàn Phong kỳ quái nhìn hắn.

Roy tướng quân nói: “Người vốn chính là thê tử của ta, làm cho người thoải mái, là ta phải làm, không phải sao?”

Lam Hàn Phong: “...”

Roy tướng quân đã hòa nhau hai cục.

Mặt Lam Hàn Phong đều đen, nói: “Ta muốn ly hôn với người.”

Lúc trước không ly hôn với Roy, là vì cậu bị Roy thuyết phục, không nghĩ bị Theo cùng Brian cùng nhau truy nã. Mà hiện tại bọn họ đều đã bị Brian truy nã, chạy trốn tới khu R, hoàn toàn đều không có ý nghĩa.

Roy tướng quân thần nhiên nói: “Ta không đồng ý.”

Lam Hàn Phong thân thể không thoải mái, đương nhiên không thể đi trông cửa hàng, liền thật sự ngừng kinh doanh trở về nghỉ ngơi.

Cậu đi vào thành bảo, liền gặp Rex cùng Lydia hai người.

Rex cười chào hỏi với cậu, nói: “Nghe nói cửa hàng sủng vật của người rất thành công?”

Rex nói, bỗng nhiên như là phát hiện cái gì, thần thần bí bí nói: “Đồ vật mà người nhờ ta tìm, có phải hay không đã không cần?”

Rex nói là Omega ức chế tề, Lam Hàn Phong nói: “Đương nhiên muốn.” Rex giật mình nhìn Roy tướng quân đi sau cậu, nói: “Ta nghĩ các người đã tâm linh tương thông.”

Lam Hàn Phong sắc mặt cứng đờ, trừng hắn.

Rex tiếp tục nói: “Dù sao, cả người người bây giờ đều mang khí tức của Roy tướng quân.”

Trên mặt Lam Hàn Phong đỏ bừng, nói: “Người là chó săn sao?”

Rex nói: “Chó săn là ý gì?”

Lam Hàn Phong: “...”

Sắc mặt của Lydia tương đối không tốt, bọn họ đối với khí tức rất mẫn cảm, đương nhiên có thể nhận thấy được khí tức trên người Roy cùng Lam Hàn Phong không giống bình thường, hai người kia khẳng định phát sinh quan hệ.

Lydia trắng bệch mặt, lại nhiệt tình đi đến bên người Roy, nói: “Roy tướng quân, mấy ngày nay ngài rất bận, muội làm vài loại điểm tâm nhỏ, muốn thỉnh ngài nếm thử.”

Lam Hàn Phong nhìn thấy bộ dáng đưa đồ ăn cần kia của Lydia liền mất hứng, tâm nói quả nhiên không có sai, ruồi bọ bên người Roy rất nhiều, nếu là cùng Roy kết giao, chính mình phỏng chừng sẽ bị phiền chết.

Lam Hàn Phong không nói gì thêm, nâng bước đi.

Roy kêu Lam Hàn Phong một tiếng, vội vàng bận rộn đuổi theo. Hắn còn không biết chính mình trúng đạn...

Rex nhìn hai người đi xa, nhìn thoáng qua muội muội mình, nói: “Roy cũng không thích hợp với muội.”

“Ca ca, huynh làm sao lại nói như vậy?” Lydia không thể tin nhìn hắn, nói: “Muội là muội muội ruột của huynh.”

Rex nói: “Chính vì như thế nên huynh mới nhắc nhở muội. Huống hồ bọn họ vốn cũng đã kết hôn, muội không nên tham gia.”

“Nhưng là!” Lydia nói: “Muội cảm thấy muội còn mạnh hơn Lam Hàn Phong rất nhiều, muội có thể đoạt được Roy tướng quân.”

So với Lam Hàn Phong mạnh hơn nhiều? Rex nhin không được nhú mi, nói: “Huynh đã nhắc muội rồi, về sau ăn đau khổ, không cần tìm ta kể khổ.” Lydia không phục, hung hăng nắm chặt nắm tay.

Roy đuổi theo Lam Hàn Phong đến cửa, động tác của hắn rất nhanh, trước khi Lam Hàn Phong đóng cửa đã chen được vào phòng, nói: “Người lại sinh khí?” Roy tướng quân không thể lý giải. Hắn nghĩ lại những chuyện mà mình đã làm mà có thể Lam Hàn Phong sinh khí, bỗng nhiên nói: “Chẳng lẽ người là ghen tị?” “Cái gì?” Lam Hàn Phong như là mèo bị đập phải đuôi, nháy mắt tặc mao. Roy nghĩ đến Lydia tiểu thư, chẳng lẽ là bởi vì Lydia lại đây nói chuyện với hắn, cho nên Lam Hàn Phong ghen tị, sợ chính mình thích Lydia mới mất hứng. Roy nghĩ như vậy, liền cảm giác Lam Hàn Phong kỳ thật cũng là thích mình, chỉ là quá mức biệt nữ mà thôi.

Roy tướng quân lập tức an ủi cậu, nói: “Ta cũng không thích Lydia tiểu thư. Người nếu làm điểm tâm cho ta, ta sẽ càng vui vẻ.”

Lam Hàn Phong: “...” Lam Hàn Phong trừng hắn, bỗng nhiên khẽ nhếch khóe miệng, nói: “Người còn muốn ta làm thức ăn cho người?”

“Nếu người nguyện ý.” Roy tuy rằng rất hi vọng Lam Hàn Phong làm như vậy, bắt quá hắn vẫn là nói ra một câu, thể hiện thái độ chăm sóc, ân cần của mình.

Ánh mắt của Lam Hàn Phong lóelên, nói: “Ta đúng là sẽ làm, vậy người chờ xem.” Hắc ám liệu lý (chắc là chế độ đây) của Lam Hàn Phong vốn là rất tuyệt. Roy có chút kinh ngạc, bắt quá thật cao hứng quan hệ của bọn họ có thể dụ đi.

Buổi chiều, Lam Hàn Phong sai người đem tất cả người máy của cậu vào trong thành bảo. Cậu nghe nói thân thể của Fred thượng tướng tốt hơn nhiều, cho nên nhanh chóng đem người máy mang đến, để hắn xem người máy có thể cải tiến hay không.

Fred bị Lam Hàn Phong đưa đến phòng thí nghiệm, hắn vừa vào cửa liền ngăn cản cả người. Làm thuộc hạ của Roy tướng quân, nhìn đến mười lãnh đạo áp lực rất lớn.

Fred trợn mắt há hốc mồm, nói: “Này đó...”

Mười người lãnh đạo liền tính, vẫn là mười cái người máy tình thú mang bộ mặt của lãnh đạo. Fred cảm giác áp lực càng lớn.

Lam Hàn Phong nói: “Khi ta mới mua thì không biết nó dùng để làm cái kia, ta muốn mua nó để trông cửa hàng, cho nên người có thể giúp ta sửa lại trình tự sao?” Fred nhẹ nhàng thở ra, hẳn còn tưởng rằng Lam Hàn Phong muốn hắn sửa như thế nào.

Fred nói: “Đổ i một chút chỉ lệnh liền được, cái này rất dễ làm.”

“Quá tốt.” Lam Hàn Phong mừng rỡ như điên.

Fred rối rắm nhìn “Mười người lãnh đạo”, nhin không được nói: “Ta có thể hỏi một vấn đề sao?”

“Cái gì?” Lam Hàn Phong nói.

Fred nói: “Vì cái gì đem tất cả những người máy này thành bộ dáng của Roy tướng quân?”

Fred nghĩ, nếu khách nhân biết Roy tướng quân là ai, phỏng chừng đều sẽ bị người máy dọa chạy.

Lam Hàn Phong rất nghiêm túc nghĩ nghĩ, nói: “Không chỉ có thể trông cửa hàng còn có thể trấn trạch (kiểu như đặt con sư tử đá ở trước nhà để bảo vệ khỏi yêu ma, mang lại may mắn các kiểu ý, cái này ta cũng không rõ lắm).”

Fred mê mang, hiển nhiên không rõ trấn trạch là có ý gì.

Roy bị Rex gọi đi một lúc, rất nhanh liền trở lại, nghe nói Lam Hàn Phong ở phòng thí nghiệm, liền qua đi tìm, vừa vào cửa liền nhìn đến Lam Hàn Phong cùng Fred đang vây quanh đồng người máy.

Chín “Roy tướng quân” im lặng nằm ở góc, còn có một cái người máy đang bị Lam Hàn Phong cùng Fred đè ra.

Roy vừa thấy, nhất thời nâng tay áp áp huyết Thái Dương.

Chỉ thấy người máy có khuôn mặt giống mình như đúc kia bị tách ra, đầu đã ly khai cổ, không chỉ như thế, đầu còn phân thành hai nửa, Fred đang cầm công cụ một lần nữa nối tiếp chỗ mạch điện ở cổ hắn, mà Lam Hàn Phong đang cầm một nửa đầu, không biết nhìn cái gì.

Fred trước nhìn đến Roy, nói: “Roy tướng quân.”

Lam Hàn Phong đang cầm một nửa đầu, đang nhìn cấu tạo bên trong, nhìn đến Roy tiến vào, liền lắc lắc, nói: “Muốn cùng nhau nghiên cứu một chút sao?” Cậu lay động như vậy, tròng mắt còn ở trong óc của nửa kia liền di chuyển theo... Roy tướng quân lại ấn một chút huyết thái dương, nói: “Vẫn là tí nữa ta lại đi tìm người đi.”

“Bái bai.” Lam Hàn Phong nắm lấy tay người máy trên bàn, cùng hắn bái bai. Roy tướng quân mang bộ mặt không tốt một chút nào ly khai.

Fred có chút đồng tình nhìn lướt qua bóng dáng của Roy tướng quân.

Roy tướng quân thật sự không có cách nào đối mặt với trường hợp “Chính mình” bị tách ra thành từng mảnh nhỏ. Điều này khiến hắn cảm giác đặc biệt biệt nữa.

Càng thêm bi ết nữa là, hắn vừa nghĩ đến Lam Hàn Phong đem qua nhằm mình thành người máy, liền càng muốn đem mấy tên người máy có khuôn mặt giống hệt mình kia xé thành tám mảnh.

Tự tay xé “Chính mình”, Roy tướng quân suy nghĩ một chút liền cảm giác đau đầu.

Fred rất lợi hại, vài giờ liền sửa xong một người máy. Bọn họ đem người máy lắp ráp xong, một lần nữa khởi động.

Fred nói: “Có thể, hẳn là không có vấn đề, người có thể mang về trong cửa hàng thử một lần.”

Lam Hàn Phong vừa lòng gật đầu, liền nghe người máy nói: “Xin chào lão bản, nhiệm vụ hôm nay của ta là cái gì, thỉnh ngài chỉ thị ta.”

Người máy dầy mặt nghiêm túc lại dáng vẻ cung kính, khiến Lam Hàn Phong phi thường vừa lòng. Lam Hàn Phong kiễng mũi chân, vỗ vỗ đầu người máy, nói: “Hài tử ngoan.”

Một lúc sau Roy tướng quân liền nhìn thấy Lam Hàn Phong đi ra từ trong phòng thí nghiệm bên người còn cùng một cái...

Chính mình...

Người máy mang khuôn mặt của Roy tướng quân đi theo bên người Lam Hàn Phong, hai người từ phòng thí nghiệm đi ra, liền đi về phía trước, xem ra là muốn đi ra ngoài thành bảo.

Roy tướng quân một trận đau đầu, không đợi hắn đuổi theo, Lam Hàn Phong liền gặp một người, Lydia tiểu thư.

Trong tay Lydia tiểu thư bưng một cái mâm *** xảo, mặt trên vài loại điểm tâm nhỏ, thoạt nhìn khiến cho người thèm ăn.

Lydia nhìn đến người máy, còn tưởng rằng là Roy tướng quân, ngượng ngùng đi ra phía trước, nói: “Roy tướng quân, ném thử của điểm tâm của muội đi, muội nhớ là trước kia huynh thích nhất mùi vị này.”

Lam Hàn Phong sững sốt, thiếu chút nữa liền cười ra.

Đứng ở cách đó không xa Roy càng cảm thấy đau đầu.

Người máy có chút khó hiểu nhìn thoáng qua điểm tâm, hắn cũng không lấy tay nhận, ngược lại quay đầu xem Lam Hàn Phong, ý hỏi chỉ thị của chủ nhân. Lam Hàn Phong nhú mi, nói: “Tốt nhất không cần lấy đồ vật mà người lạ đưa người.”

Người máy lập tức gật đầu, nói với Lydia tiểu thư: “Xin lỗi, ta không đói bụng.” Lydia nhất thời đen mặt, ngẫm nghĩ rằng nghiêng lợi, ở mặt ngoài lại vẫn là ngụy trang tươi cười, nói: “Roy tướng quân, huynh sợ muội hại huynh sao sao?”

Roy thật sự nhìn không được, liền đi qua.

Lydia hoảng sợ, cái tay trong mâm liền rơi xuống đất, ngẩn ra nhìn Roy tướng quân đi tới, nói: “Như thế nào... Như thế nào?”

Lam Hàn Phong vô tội chớp mắt, nói: “Lydia tiểu thư, cô nhận sai người.”

Lydia nhất thời đen mặt, nàng là Omega, vốn rất mẫn cảm với mùi vị, phân biệt một người máy cùng Roy tướng quân là một chuyện dễ như chơi. Bất quá nàng đang nghĩ cách muốn đoạt lấy Roy tướng quân từ bên người Lam Hàn Phong, nhìn đến người đứng ở bên người Lam Hàn Phong, liền đi lên ân cần, hoàn toàn không có nghĩ nhiều.

Lúc này Lydia giở ống như bị người đánh một cái lên mặt, ủy khuất nhìn Roy tướng quân, nói: “Roy tướng quân, muội là có ý tốt, không nghĩ tới tướng quân phụ nhân lại trêu chọc muội như vậy. Muội thật không biết muội đã làm sai cái gì.”

Lam Hàn Phong nói: “Cũng không phải ta bảo người đưa điểm tâm của người cho người máy của ta, như thế nào là ta trêu chọc người?”

Lydia tiểu thư bị hắn tức giận đến cả người phát run, nói: “Ta muốn nói cho ca ca, khiến hắn xử phạt người.” Sau đó khóc lóc chạy đi.

Roy tướng quân: “...”

Roy tướng quân nhìn nhìn bóng dáng Lydia tiểu thư khóc chạy đi, lại nhìn nhìn Lam Hàn Phong, bắt đắc dĩ nói: “Người muốn đi trung tâm thành phố? Ta đi cùng người.”

Roy tướng quân đương nhiên sẽ không đi đuổi theo Lydia tiểu thư an ủi. Roy tướng quân hiện tại đang chuyên tâm giành hão cảm của Lam Hàn Phong, hắn đương nhiên sẽ không ngốc đến đi nổi đi chọc Lam Hàn Phong mất hứng. Còn nữa, Roy tướng quân cũng thực sự là không thích nữ nhân khóc sụt sùi, khiến hắn cảm giác rất đáng ghét.

Cho nên, kỳ thật Roy tướng quân là một người sẽ không thương hương tiếc ngọc... Lam Hàn Phong đều không nhìn hắn, nói: “Chính người đi bận rộn đi, ta có giúp đỡ.”

Cậu nói giúp đỡ đương nhiên chính là người máy.

Roy theo sát sau chân cậu, đem người máy ném đến phía sau, nói: “Ta đây liền càng không yên lòng.”

Lam Hàn Phong: “...”

Thân thể của Lam Hàn Phong vẫn không thoải mái, đến cửa hàng ở trung tâm thành phố, cậu liền đặt mông ngồi trên sofa, eo đau làm cho cậu không muốn đứng lên.

Người máy có Fred thương tướng đồ i chip, biến thành giống như người nam nhân chuyên ở nhà làm nội trợ, đi vào cửa hàng, liền bắt đầu quét rác lau bàn, làm cửa hàng gọn gàng ngăn nắp.

Bởi vì phía trước đó Roy tướng quân tự mình chạy đến trong cửa hàng tuyên bố chủ quyền, cho nên người xa gần đều biết, Theo Nhân Ngự rất nổi danh kia, nguyên lai sớm danh hoa có chủ, vẫn là thê tử của Roy tướng quân nổi tiếng.

Bởi vậy, tất cả những người nghe danh đến nhìn Lam Hàn Phong đều tan, trong cửa hàng lại trở nên lạnh lẽo không có một bóng người nào

Lam Hàn Phong ngồi trên sofa, nhất thời cảm giác toàn thân đều thoải mái.

Roy tướng quân ở bên cạnh liền không thoải mái, nhìn “Chính mình” đi qua đi lại trước mặt, quả thực giống như là ruồi bọ. Hơn nữa Lam Hàn Phong bên người còn lộ ra nụ cười tán dương, khiến Roy thật muốn đem đầu người máy bẻ xuống.

Roy nói: “Thân thể người không thoải mái, không bằng để ta đỡ người đi ra phía sau một chút. Dù sao phía trước có người trông giữ, người cũng có thể yên tâm.” Roy vừa mới dứt lời, người máy liền quay đầu, nhìn Lam Hàn Phong, mỉm cười nói: “Chủ nhân, thỉnh ngài yên tâm đi nghỉ ngơi, ta có thể chiếu cố tốt nơi này.” Roy: “...”

Lam Hàn Phong cảm giác người máy của mình rất tốt, liền gật gù đầu, nói: “Ta đúng là hơi mệt mỏi, người trông cửa hàng thật tốt, nếu có vấn đề gì không giải quyết được, liền đến mặt sau tìm ta, biết chưa?”

“Được, chủ nhân.” Người máy nghiêm túc nói: “Chúc ngài nghỉ ngơi vui vẻ.” Lam Hàn Phong vừa lòng cực kỳ, liền đứng lên đi về phía sau. Roy một đường theo tới cửa phòng.

Lam Hàn Phong quay đầu nhìn Roy, nói: “Roy tướng quân, người không phải rất bận rộn sao? Như thế nào vẫn cùng ta.”

Roy nói: “Ta không yên lòng người. Ta đã nói với Rex, hắn sẽ giúp ta xử lý phần sự tình của ta.”

Lam Hàn Phong nhắt thời nghiêng răng nghiêng lợi, tâm nói không phải mình cùng Rex hợp tác sao? Tại sao quan hệ của Roy cùng Rex càng giống như minh hữu? “Ta có thể có chuyện gì...” Lam Hàn Phong bỗng nhiên lão đảo một phát, liền cảm giác cả người vô lực, tựa vào cửa phía sau lưng.

Roy lập tức lấy tay ôm eo của cậu, nói: “Người còn đang ở trong kỳ ***, thân thể dễ dàng... Không thoải mái, cho nên ta đương nhiên muốn ở cạnh người.”

Trong đầu Lam Hàn Phong như là một nồi cháo, trong nháy mắt, cậu đã cảm nhận được ý của Lam Hàn Phong. Vừa rồi cậu còn tốt, chỉ là có chút đau thắt lưng, một giây sau lại như bị rút gân lột da, một ngón tay đều nâng không đứng dậy.

“Người tốt không?” Roy hỏi hắn, “Ta đỡ người đi vào, đừng lo lắng.”

Lam Hàn Phong chỉ có thể ở trong bụng nghiêng răng nghiêng lợi, vì cái gì Roy ngoài miệng hỏi chính mình tốt không, nhưng là trên mặt cũng lộ ra nụ cười? Quả thực không thể an tâm.

“Àn...”

Lam Hàn Phong bị Roy chạm một cái, liền cảm giác xương cột sống đều bị tê dại, thân thể mềm giống như là không có xương, cả người đều dựa vào trong lòng Roy. Roy đem cậu ôm vào trong phòng đặt ở trên giường, sau đó khóa cửa lại.

Lam Hàn Phong tuy ệt vọng, tâm nói kỳ *** không phải thật sự kéo dài đến một tháng đi? Hơn nữa cậu vừa bị ép buộc nửa chết nửa sống còn chưa vượt qua được một ngày đâu, trời còn chưa tối đâu!

Lam Hàn Phong đem chính mình lui thành một đoàn, cự c lực khắc chế xao động trong cơ thể. Tâm nói không biết Rex lúc nào có thể đem Omega ức chế tề mang lại đây, tuyệt vọng như vậy tuyệt đối không phải là cậu a.

Roy ngồi ở bên người Lam Hàn Phong, tay nhẹ nhàng vuốt ve mặt cậu, cậu phát ra những tiếng rên rĩ mê người, thoải mái nhấc cổ lên, muốn càng nhiều đụng chạm. Chỉ là giây tiếp theo, Lam Hàn Phong liền phản ứng lại, nhất thời càng thêm mặt đỏ tai hồng, trừng ánh mắt sương mù nhìn Roy.

Bộ dáng hiện tại của Lam Hàn Phong mà trừng mắt thì không hề có một chút uy hiếp nào cả, ngược lại ngoài ý muốn liêu nhân, thật giống như là mời gọi. Roy vừa thấy, liền cảm thấy một cổ dục vọng châm lên ở trong linh hồn hần.

Roy cúi đầu, hôn nhẹ lên môi Lam Hàn Phong, mỗi một lần đều là hơi chạm một chút, sau đó ngay lập tức rời đi. Nụ hôn khẽ như vậy, thật sự khiến người ta ngứa ngáy khó nhịn.

Lam Hàn Phong vốn đang bị thiêu đốt, lại bị Roy không nhẹ không nặng khiêu khích, nháy mắt thần kinh đều đứt đoạn.

Lam Hàn Phong cố hết sức vươn tay, ôm lấy cổ Roy, đem người kéo xuống dưới, mở miệng cắn ở trên môi Roy, còn chủ động vươn ra đầu lưỡi chen vào miệng hần. Lam Hàn Phong chủ động như thế, khiến hô hấp của Roy tưởng quân càng thêm nặng nhọc.

Roy nhẹ nhàng ôm lấy Lam Hàn Phong, đè nén dục vọng đang xao động của mình, chậm rãi tiếp tục khiêu khích cậu.

Đôi khi, tính nhẫn nại của Roy tướng quân xác thực rất tốt.

Trên người Lam Hàn Phong khó chịu, mà Roy cứ dây dưa khiến cậu vô cùng bất mãn, Lam Hàn Phong đành phải kéo thân thể mềm nhũn, chủ động đem chính mình đưa đến trong miệng Roy tướng quân.

Roy khẽ ằng định là cố ý...

Trăm phần trăm.

Lam Hàn Phong cũng không phải không có ý thức, ngược lại cậu lại nhớ rất rõ. Cho nên khi Lam Hàn Phong tỉnh lại, khi bị Roy ôm nằm cùng một chỗ...

Lam Hàn Phong chỉ muốn lấy tay tự xé chính mình ra...

Lam Hàn Phong tuy rằng rất muốn rời đi từ trong lòng Roy, nhưng cậu bây giờ không có một chút khí lực nào cả. Bên ngoài trời tờ mờ sáng, bọn họ lại làm một đêm sự tình khiến người không muốn nghĩ lại

“Tỉnh?”

Lam Hàn Phong nh ắm mắt làm bộ như không nghe thấy, tâm nói lại là lời kịch này, cậu tuyệt vọng tính toán, kỳ *** của mình là một tháng, chẳng lẽ cậu còn muốn nghe lời kịch này hai tám lần nữa?

“Bảo bối nì, người hôm qua tương đối nhiệt tình.”

Lam Hàn Phong mở to miệng, nói không nói ra, kết quả chỉ cắn phải đầu lưỡi của mình. Cắn quyết đoán, lại nặng một chút, phỏng chừng có thể cắn lưỡi tự sát.

“Làm sao?” Roy hỏi cậu.

Đầu lưỡi của Lam Hàn Phong đau muốn chết, nhần mặt không nói lời nào. Roy bỗng nhiên nắm cằm cậu, cười khẽ một tiếng, sau đó liền hôn môi cậu.

Lam Hàn Phong hoảng sợ, động đến đầu lưỡi đang bị thương của cậu, “Tê” hít một ngụm khí lạnh.

Động tác của Roy rất nhẹ, chắc là biết cậu bị thương ở đầu lưỡi. Đầu lưỡi Roy thò vào bên trong khoang miệng cậu, ở địa phương bị thương của cậu chậm rãi vuốt ve, giống như là an ủi âu yếm.

Lam Hàn Phong hừ một tiếng, muốn tránh né, nhưng là bên trong khoang miệng chỉ có địa phương lớn như vậy, hoàn toàn không có chỗ để trốn.

Roy rất nhanh kết thúc nụ hôn này, không nên để Lam Hàn Phong lại đá hấn xuống giường a.

Roy lại hôn một chút ở trên trán cậu, nói: “Ta ôm người đi tắm rửa?”

Cơ thịt trên mặt Lam Hàn Phong run rẩy một chút, kỳ quái nhìn Roy. Hôm nay Roy tương quân tựa hồ không quá giống thường ngày. Bất quá cậu dám khẳng định, là chính bản Roy không sai. Bởi vì bên dưới dáng vẻ ôn nhu của Lam Hàn Phong, vẫn là khó có thể che giấu cảm giác trang bức lạnh lùng kia...

“Không cần, ta tự đi.” Lam Hàn Phong xua tay.

Roy không có cưỡng cầu, giúp cậu bật nước tắm, đỡ cậu vào trong phòng tắm rồi ra ngoài.

Lam Hàn Phong ngồi ở bên trong bồn tắm, nghe răng nhếch miệng lại nghiêng răng nghiêng lợi. Cậu đối với chính mình, vừa phát tình liên chủ động “Câu dẫn” Roy, cảm thấy tuyệt vọng.

Lam Hàn Phong bỗng nhiên có một loại ảo giác, vì cái gì cảm giác chính mình mới là thật sự là tra thụ?

Cái lo ngại mặc xong quần áo là không nhận người?

Thật là một loại ảo giác.

Lam Hàn Phong cảm giác, cậu xác thực là cần phải nói chuyện với Roy một phen.

Lam Hàn Phong ở trong phòng tắm cọ xát nửa ngày, không phải vì cậu không biết đi đối mặt với Roy như thế nào, chủ yếu là bởi vì eo của cậu thật sự rất đau mỗi động tác muốn nhanh cũng không mau được.

Cuối cùng Lam Hàn Phong cọ đất, đỡ tường chậm rãi đi ra.

Roy còn ở trong phòng, đã thu thập xong đồng loạn thất bát tao ở trên giường. “Người đi ra?” Roy hỏi: “Muốn gọi thầy thuốc qua xem một chút hay không?”

“Không!” Lam Hàn Phong lập tức phủ định, loại sự tình này còn muốn mời thầy thuốc, mặt đều muốn ném đi bên ngoài.

Lam Hàn Phong vẫy vẫy tay, ý bảo hấn ngồi xuống, nói: “Khụ khụ, ta cảm giác chúng ta hẳn là phải nói chuyện.”

Roy rất phối hợp ngồi ở trước mặt cậu, nói: “Người có thể nói.”

Lam Hàn Phong nói: “Làm một cái thương lượng, lần sau người không cần quan tâm tới ta nữa.”

Lam Hàn Phong nói lần sau, đương nhiên chính là lần sau cậu phát tình.

Sắc mặt của Roy lập tức không tốt, bỗng nhiên đứng lên, đi đến trước mặt cậu, nắm cầm cậu, nói: “Ta không quan tâm người, người chẳng lẽ muốn tìm người khác sao?”

“Như thế nào có khả năng?” Lam Hàn Phong theo bản năng nói. Cậu cũng không phải là người có thói quen loạn kết giao, như thế nào khả năng tùy tiện tìm người khác giải quyết. Suy nghĩ một chút Lam Hàn Phong liền nhận không được đánh cái rùng mình.

Roy nghe cậu nói như vậy, sắc mặt dịu đi xuống, nói: “Người là thê tử của ta, ta hẳn là khiến người thoải mái.”

Lam Hàn Phong: “...”

Lam Hàn Phong đặt rút cánh tay của hắn đang nắm cầm mình, nói: “Roy tương quân, người lúc ấy đáp ứng hòa thân, không là vì mệnh lệnh của Brian quốc vương sao? Hiện tại chúng ta đều ở khu R, còn thời khắc chuẩn bị cùng Brian đánh nhau, người lại không thích ta, vì cái gì còn...”

Cậu còn chưa nói xong, liền nghe Roy cười nhẹ một tiếng.

Lam Hàn Phong kỳ quái nhìn hắn.

Roy nói: “Người đang giận dữ vì chuyện này sao?”

Lam Hàn Phong: “...” Vì cái gì Roy vừa nói, mình lại có cảm giác chính mình là tiểu nữ sinh đang cố tình gây sự? Đây thật sự không phải là giận dữ có được không.

Roy nói: “Lúc trước ta đúng là nghe theo mệnh lệnh của quốc vương mới hòa thân. Nhưng ta hiện tại đúng là thích người, người vốn chính là thê tử của ta, cái này có cái gì không ổn?”

Lam Hàn Phong sửng sốt, Roy vừa rồi thật là nói thích mình đi? Cậu cảm giác chính mình không có khả năng nghe nhầm.

Lam Hàn Phong hồ nghi nhìn Roy tướng quân, chẳng lẽ Roy tướng quân đang thổ lộ với mình? Bất quá lại cảm thấy không đúng. Nào có người nào lại có bộ dáng đương nhiên như vậy khi đang thổ lộ, thật giống như người thổ lộ kỳ thực là chính mình, hắn mới là đối tượng bị thổ lộ.

Lam Hàn Phong từ ngẩn ra đến bình tĩnh lại, hạ nhẹ một tiếng, trầm giọng nói: “Ngượng ngùng, ta thật không nhìn ra người thích ta.”

Roy tướng quân: “...”

Roy tướng quân nhìn mi nghĩ lại, chẳng lẽ gần nhất chính mình đối xử không tốt với Lam Hàn Phong sao? Hắn cảm giác hắn đã biểu hiện rất sắc sảo rất thân thiện. Lam Hàn Phong nhìn hắn đầy mặt mờ mịt, nói: “Trước kia người còn mặc kệ Natasha tiểu thư tới tìm ta gây sự.”

Roy tướng quân biểu tình nghiêm túc, trầm mặc hai giây, cuối cùng nói: “Là ta không đúng.”

Lam Hàn Phong nháy mắt có loại cảm giác nở mày nở mặt, còn nói: “Còn có Lydia tiểu thư.”

Roy lập tức nói: “Không có quan hệ với ta.”

Lam Hàn Phong nhún mi.

Roy cũng nhún mi nói: “Người đang ghen tị sao?”

Lam Hàn Phong trợn trắng mắt.

Roy bỗng nhiên đi tới, nói: “Ta có thể cam đoan, người là người thứ nhất khiến ta thích.”

Lam Hàn Phong chớp mắt, cảm giác khi mà Roy tướng quân nghiêm trang còn rất soái... Rất có khả năng là ảo giác.

Roy cách cậu rất gần, hô hấp phun ở bên gáy Lam Hàn Phong, khiến Lam Hàn Phong nhịn không được rung rung một chút. Cậu bỗng nhiên cảm giác thân thể của mình không quá thích hợp, nhất thời bị dọa gần chết, sẽ không là lại muốn phát tình đi?

Roy ghé vào lỗ tai cậu cười khẽ, nói: “Thân thể của người cũng rất thích ta, miệng người cũng nên càng thành thật hơn một chút.”

Lam Hàn Phong không thể nhịn được nữa, dùng hết toàn lực đem Roy tướng quân đang đè lên người mình đẩy xuống đất

Roy tướng quân còn tưởng rằng Lam Hàn Phong đã hóa thành một vũng nước, nào nghĩ đến cậu đột nhiên có khí lực lớn như vậy, bị đập một cái, mông liền ngồi xuống đất, phong độ hóa thành hư không.

Càng đáng buồn là, Roy tướng quân còn giống như bị lệch eo.

Lam Hàn Phong nhịn không được cười ra, nói: “Muốn ta đỡ người lên hay không?” Trên mặt Roy tướng quân đen hồng đỏ đen, yên lặng tự mình bò lên.

Xét thấy Roy tướng quân là người thổ lộ, Lam Hàn Phong quyết định cùng Roy kết giao một cái thử xem.

Roy tướng quân tỏ vẻ không đáp ứng, kiên trì nói: “Người vốn chính là thê tử của ta.”

Lam Hàn Phong nhìn hắn một cái, nói: “Pháp luật Brian, áp dụng ở khu R sao?” Roy tướng quân: “...”

Cu ối cùng Roy tướng quân vẫn là thỏa hiệp, Roy tướng quân yên lặng nghĩ ở trong lòng, dù sao Lam Hàn Phong là người của hắn, còn có ai dám nhớ thương? Cho nên cũng không có cái gì khác biệt.

Việc cấp bách, là trước tiên đem mấy tên người máy bên người Lam Hàn Phong vứt đi.

Nguyên lai mười người i máy kia, mới là khúc mắc trong lòng Roy tướng quân. Lam Hàn Phong cùng Roy bàn xong chính sự, liền đi ra khỏi phòng.

Vừa sáng sớm, người máy cũng đã đứng lên làm việc, đem cửa hàng quét tước sạch sẽ, hết thấy gọn gàng ngăn nắp.

Người máy nhìn đến chủ nhân, lập tức nghênh đón, nói: “Chủ nhân, buổi chiều hôm qua ta bán đi một thương phẩm trong cửa hàng, đây là chi phiếu khách nhân lưu lại.”

“Bán một con súng vật?” Lam Hàn Phong kinh ngạc tiếp nhận chi phiếu, sau đó đi đến quầy phía trước xem sổ sách.

Quả nhiên thiếu một con rết.

Lam Hàn Phong nhìn lên, liền lấy ra vũ khí của mình, sau đó nháy mắt liền triệu hồi ra một con rết khác, đặt ở trong quầy thay thế bổ sung.

Lam Hàn Phong lại nhìn nhìn chi phiếu, phát hiện cùng không kém nhiều với tờ chi phiếu của người phụ nữ kia, vẫn là vị người phụ nữ kia mua đi?

Lam Hàn Phong liền hỏi: “Người mua có bộ dáng như thế nào?” Người máy nói: “Là một người phụ nữ mang theo một tiểu bằng hữu.” Quả nhiên là...

Lam Hàn Phong nhìn chi phiếu, nhận không được cảm thán, người phụ nữ kia nhất định là người có tiền a. Tiêu nhiều tiền như vậy mà không chớp mắt một tí nào cả.

Roy đi tới, nhìn chi phiếu của cậu một chút, nói: “Xem ra người gặp khách quý.” “Người nhận thức?” Lam Hàn Phong hỏi.

Roy nói: “Khu R hẳn là không có người không biết.”

“Cái gì?” Lam Hàn Phong tỏ vẻ rất mê mang.

Roy nói: “Vị phu nhân này mang theo trạng phu của nàng đến khu R đã được một năm, thủ phủ khu R (Thủ phủ là tên gọi cũ khác để chỉ về thủ đô hoặc khu trung tâm hành chính của một quốc gia, ở trong này chắc chỉ những người nhà giàu, có quyền).”

“Nguyên lai là thủ phủ, trách không được có tiền như vậy.” Lam Hàn Phong cảm khái.

Roy nói: “Kỳ thật ta đề nghị người nên thêm hai số 0 vào tất cả các bảng giá.” “Cái gì?” Lam Hàn Phong không thể tin nhìn hắn, tâm nói chính mình đã đủ gian thương, không nghĩ tới Roy còn gian hơn cậu a.

Roy rất bình tĩnh nói: “Thứ như Linh thú này, thật sự là có thể gặp mà không thể cầu, có người một đời đều cầu không đến một con. Cho nên không quản quý bao nhiêu, vẫn sẽ có người mua, chung quy người cũng coi như là người duy nhất bán Linh thú.”

Roy dừng một chút còn nói: “Mặt khác, kẻ có tiền ở khu R xác thực nhiều hơn các địa phương khác.”

Lam Hàn Phong vẫn là khó hiểu, không phải nói khu R là khu cấm sao? Một đồng dao vong tới được, vì cái gì sẽ nhiều kẻ có tiền hơn những địa phương khác.

Roy nói: “Rất nhiều ông trùm buôn bán phi pháp đều chạy tới khu R, bắt quá bọn họ sẽ không bị Rex thu phục, đều ở lại ngoại thành khu R. Những người đó so với những thương nhân phổ thông còn nhiều tiền hơn.”

Lam Hàn Phong nheo mắt, nói: “Vị thủ phủ kia, chẳng lẽ cũng là...”

Roy nói: “Cũng không phải. Thủ phủ tiên sinh ngược lại là có chút không giống, hẳn vốn là thương nhân Sylvia, bắt quá sau đắc tội người khác, mới trốn đến nơi đây.”

“Lão bản, ngài xem, ta đã giúp ngài sửa tốt bảng giá rồi.” Người máy rất chịu khó đưa bảng giá lại, mặt trên đã dựa theo ý của Roy mà nhiều thêm hai số 0. Lam Hàn Phong: “...”

Lam Hàn Phong nhìn người máy, lão bản của cửa hàng súng vật không phải là chính mình sao? Người máy như thế nào đột nhiên nghe lời Roy đến vậy. Roy đưa cho người máy một cái ánh mắt tán thưởng, tâm nói người máy này có thể không biến thành phế liệu.

Hết chap 27.

28. Chương 28: Kinh Hi

Lam Hàn Phong ngồi ở dựa vào trên sofa, trước mặt cậu là một cái ... nôi. Lam Hàn Phong lấy nôi của mình ra, lục xà bơi tới trên nôi, nói: “Chủ nhân, người hôm nay muốn nấu cái gì?”

“Canh rắn.” Lam Hàn Phong lạnh lẽo liếc nó một cái.

Hai còn xà ngu xuẩn này, sau khi phá hoại xong thì biến mất cả một ngày, sau đó làm bộ như mất trí nhớ liền trở lại, làm cho Lam Hàn Phong tức giận gần chết. Lục xà dùng đuôi quần lấy chân ghế sofa, nói: “Canh rắn ăn không ngon.” Lam Hàn Phong trợn trắng mắt không để ý tới nó, sau đó bắt đầu làm hắc ám liệu lý của cậu.

Buổi sáng hôm nay, khi Lam Hàn Phong ra khỏi thành bảo, lại nhìn đến Lydia tiểu thư đang làm điểm tâm, đều không cần đoán, khẳng định là muốn đem cho Roy.

Lam Hàn Phong li ền mất hứng, cho nên vừa đến cửa hàng súng vật, liền lấy nôi của cậu ra, chuẩn bị làm cho Roy một chút điểm tâm hắc ám liệu lý, khiến hắn khắc trong tâm khảm một đời.

Lục xà nhìn đến tươi cười quỷ dị của Lam Hàn Phong, nhin không được run run, nói: “Chủ nhân lại đang làm chuyện xấu.”

Hoàng xà bình tĩnh nói: “Chúng ta vẫn là trốn xa một chút đi.”

Lam Hàn Phong s ở sờ vòng tay của mình, mở ra ba lô hệ thống trò chơi, sau đó lật tay một cái, giống như đôi cánh của con bướm, liền nghe “Sưu sưu sưu” vài tiếng, vô số nguyên liệu nấu ăn liền bị ném vào trong nôi, “Hô” một tiếng, nổi lửa lên, nhất thời một loại mùi kỳ quái liền bay ra, quỷ dị đến mức người thường không có cách nào hình dung.

N ửa nôi đậm sệt chất lỏng, bên trong còn có cái gì trầm trầm phù phù, mao đậm sệt bọt khí, “Ừngục đô” rung động, xem một chút khiến cho nổi hết da gà (chém), quả nhiên không hổ là Độc ca làm hắc ám liệu lý.

Đến tận giữa trưa, Roy tướng quân mới làm xong việc của mình, đến cửa hàng súng vật tìm Lam Hàn Phong. Bất quá còn chưa vào cửa, đã ngửi thấy một loại hương vị quái dị.

Roy tướng quân thật sự không tìm ra từ ngữ để hình dung loại hương vị cổ quái này.

Hắn đẩy cửa ra, hương vị càng đậm, đập vào mặt làm cho hắn thiếu chút nữa hít thở không thông.

“Phát sinh cái gì?” Roy hỏi. Lam Hàn Phong nhảy dựng lên, ân cần đi đến, kéo hắn ngồi trên ghế sofa, nói: “Người hôm nay ném qua điểm tâm mà Lydia tiểu thư đưa đến chưa?” “Tuyệt đối không có.” Roy tướng quân nghiêm túc nói.

Lam Hàn Phong cười, nói: “Vậy thì quá tốt, ta làm một chút đồ ăn rất ngon, đang muốn thưởng cho người.”

Roy có chút th ụ súng nhược kinh, bất quá bỗng nhiên nghĩ đến cái mùi lạ khi vừa mới vào cửa kia, bỗng nhiên huyết thái dương nhảy dựng, có một loại dự cảm không tốt.

Quả nhiên...

Liền thấy Lam Hàn Phong mang đến một cái bát đựng đầy đồ vật kỳ quái, đặt ở trước mặt hắn.

Trong bát có hai phần ba thứ màu đen, thoát nhìn rất đậm sệt, mùi vị nồng nặc. Roy tướng quân cảm giác mình thiếu chút nữa phun ra.

Roy cố gắng làm cho mình bình tĩnh một chút, nhìn Lam Hàn Phong nói: “Đây là...”

“Ta chuẩn bị đồ ăn ngon cho người, thừa dịp còn nóng ăn đi.” Lam Hàn Phong nháy mắt vô tội.

Roy: “...”

Người máy lau xong bàn, đi tới, nói: “Chủ nhân, ngài cũng biết làm liệu lý, thật là quá lợi hại.”

“Đương nhiên.” Lam Hàn Phong nhìn một bát đen tuyền kia của cậu, một chút xấu hổ cũng không có, nhận lời phi thường lưu loát sung sướng.

Roy không thể tin nhìn người máy.

Người máy mặt không đổi sắc nhìn một chén đen sì kia, còn nói: “Chủ nhân, ngài làm gì đó thoạt nhìn ăn rất ngon.”

Roy: “...”

Lam Hàn Phong nhú nhú mi, Roy nhất thời cảm giác đây rất có thể là một cái bẫy, là Lam Hàn Phong đã sớm huấn luyện người máy nói.

Lam Hàn Phong nhìn hắn nói: “Nếu người không muốn ăn, ta liền đem cho người máy ăn.”

Roy: “...” Qu ả nhiên là như thế này.

Roy tướng quân sắc mặt thản nhiên nói: “Nếm thử cũng không có gì.”

Roy tướng quân ngừng lại một hơi, đem cái bát đen sì kia bưng lên, sau đó dùng thìa múc một cái, nhanh chóng bỏ vào trong miệng.

Hương vị còn khó ăn hơn tưởng tượng, chua ngọt đắng cay chất quả thực đều đầy đủ, các loại hương vị đều đi lên não, làm cho nước mắt đều sắp chảy xuống. Lam Hàn Phong nhìn hắn thật sự ăn, nhin không được phúc xuy liền bật cười, cười đến mức thở hổn hển.

Bất quá Lam Hàn Phong còn không cười đủ, bỗng nhiên liền bị Roy ôm eo. Lam Hàn Phong sửng sốt, ngay sau đó Roy thế nhưng áp lại đây, đem cậu đặt lên sofa. Sau đó...

Môi của Roy liền dán lên môi của cậu, gắt gao không lưu lại một chút khe hở. Mặt Lam Hàn Phong lập tức cứng lại, nhanh chóng cắn chặt hàm răng, tuyệt đối không há miệng.

Bất quá Roy có rất nhiều phương pháp làm cho cậu mở miệng. Lam Hàn Phong liền cảm giác tay của Roy đang vuốt ve eo của cậu, chỉ là nháy mắt, eo của cậu liền mềm nhũn.

Kỳ *** của cậu còn chưa có chấm dứt, hầu như mỗi ngày thân thể cậu đều tự động xao động, càng đừng nói bị người cố ý trêu chọc.

Lam Hàn Phong rất nhanh liền cảm giác không có một tí khí lực nào trên người cả, cảm giác tê dại làm cho khớp hàm của cậu đều thả lỏng ra.

Vào thời điểm thích hợp, Roy vươn ra đầu lưỡi, nhanh chóng chen vào trong miệng cậu, sau đó đem một phần hắc ám liệu lý vào trong miệng của cậu.

Lam Hàn Phong nháy mắt có một loại muốn giết chết Roy...

Lam Hàn Phong cuối cùng chạy đi toilet súc miệng.

Người máy chớp mắt, sau đó như không có việc gì đi ra chỗ khác.

“Đinh” một tiếng.

Lam Hàn Phong nghe được chuông trên cửa của cửa hàng vang một tiếng, biết là có khách nhân đến, nhanh chóng đi ra khỏi phòng vệ sinh để nghênh đón. Bất quá cậu nhìn về phía cửa, nhin không được neho mắt, người đến dĩ nhiên là Lydia tiểu thư.

Roy cũng có chút giật mình.

Lydia quét Lam Hàn Phong một cái, nói: “Phục vụ của cửa hàng này thật kém, không có người tiếp đón khách nhân sao?”

Lydia chạy đi tìm Rex khóc kể Lam Hàn Phong khi dễ nàng, bất quá Rex cũng không muốn quản việc này. Hẳn trước kia cũng đã nhắc nhở Lydia, Roy cũng không thích hợp nàng, huống chi Roy cùng Lam Hàn Phong cũng đã kết hôn từ lúc trước rồi.

Lydia không có Rex làm chỗ dựa, lại không cam lòng, liền quyết định tự thân xuất mã thu thập Lam Hàn Phong.

Lydia đi vào, vừa nhìn liền thấy Roy tướng quân, nói: “Roy tướng quân thật khéo a, huynh cũng ở nơi này? Muội nghe nói trung tâm thành phố mở một cửa hàng kỳ quái, cho nên muội liền đến xem xem, không nghĩ tới đụng phải Roy tướng quân.”

Lam Hàn Phong đánh gãy nàng, nói: “Khách nhân muốn mua cái gì sao? Tùy tiện xem đi.”

Lydia không cam lòng cắn môi, bất quá cũng không tiếp tục, đành phải giả vờ nhìn sủng vật ở trong quầy.

Roy nói: “Chiều nay ta muốn đi quân doanh, chuẩn bị đi ngay bây giờ, người muốn đi cùng ta không?”

Lam Hàn Phong nói: “Ta đi làm gì, ta còn muốn xem cửa hàng.”

Roy có chút thất vọng, nói: “Vậy thì tối ta qua tìm người.”

Roy nói xong, ôm eo Lam Hàn Phong, cúi đầu cho cậu một nụ hôn tạm biệt. Bất quá bị Lam Hàn Phong nhanh tay nhanh mắt chặn...

Lam Hàn Phong che miệng của hắn, nói: “Người nên đi súc miệng trước rồi mới đi đến quân doanh.”

Roy: “...”

Lydia còn đang nghĩ biện pháp đến gần Roy, kết quả Roy đã vội vã ly khai. Lydia nhất thời nghiến răng nghiến lợi, tâm tư giả vờ thực nữ một chút cũng không có. Lydia chỉ vào con nhện ở trong quầy, nói: “Người bán đều là cái gì? Rất ghê tởm, xấu muốn chết!”

“A ha ha ha, nàng nói người xấu muốn chết.” Lục xà bỗng nhiên đu lên quầy, tiếp Lydia nói cười ha hả, nói: “Ta liền nói, quả nhiên vẫn là ta đẹp trai nhất.” Tiểu tri chu vốn là màu tím đen, lúc này tức giận đến càng thêm đen.

“A!” Lydia tiều tuỵ hoảng sợ quát to một tiếng, thiếu chút nữa ngồi xuống dưới đất. Nàng đi giày cao gót, lùi về sau một bước liền loạng chòng chành, chân đánh vào chân tường phía sau, run rẩy chỉ vào lục xà nói: “Lại là con quái vật quái dị này!”

Lục xà: “...”

Phong thủy luân chuyển, lúc này đến phiên tiểu tri chu chê cười lục xà.

Lam Hàn Phong nghe Lydia tiều tuỵ thét chói tai, nói: “Lydia tiều tuỵ, ta cảm giác các con vật trong cửa hàng của ta không thích hợp với ngài, cho nên...”

Lydia nghe cậu nói như vậy liền sinh khí, trừng mắt nhìn nhìn cậu, nói: “Người có ý tứ gì? Người không biết khách hàng chính là Thượng Đế sao? Người còn muốn đuổi ta đi sao?”

Lam Hàn Phong: “...”

Lam Hàn Phong hiện tại chỉ muốn hỏi, thế giới có khoa học phát đạt như thế, cũng biết Thượng Đế sao?

Lydia bị tức đến mặt đều đỏ, cười lạnh một tiếng, nói: “Người nếu nói như vậy, ta sẽ làm cho người mở to mắt. Máy con này ta đều muốn, đóng gói cho ta.”

Lydia tùy tay chỉ một cái, liền chỉ đến tiểu hồ điệp, con cóc cùng con rết trong quầy. Lam Hàn Phong chớp mắt, nhìn giá tiền mà người máy đã sửa tốt, nói: “Lydia tiều tuỵ, người xác định sao? Chỗ này của chúng ta không ghi nợ, nên mời người trước tiên cứ giao tiền đi, sau đó ta sẽ để người ... đóng gói cho người.”

Lydia càng thêm tức giận, thân phận trước kia của nàng không đủ quý, nhưng hiện tại nàng là muội muội của lĩnh chủ khu R, làm gì có nữ nhân nào có thân phận tôn quý hơn nàng? Lam Hàn Phong hiển nhiên là xem không nổi nàng, cảm giác nàng trả không nổi tiền.

Lydia nói: “Người còn sợ ta trả không nổi tiền? Mấy con vật xấu xí kia của người, có thể đáng mấy đồng? Ta...”

Lydia nói xong liền lấy ra một cái ví to bằng bàn tay từ trong túi, bên trong phát ra thanh âm ào ào, hẳn là đều là kim tệ.

Lydia mở ra ví tiền, từ bên trong cầm hai đồng kim tệ, vừa định nói hai kim tệ liền đủ đi, kết quả nàng liền thấy được giá trên bảng.

“Cái gì?” Lydia lại bắt đầu hét lên, Lam Hàn Phong quả thực muốn bịt mồm nàng lại.

Lydia trừng lớn mắt, nhìn chằm chằm giá, nói: “Người có phải có bệnh hay không a, bán đồ vật quý như vậy? Những đồng đồ chơi hỏng kia của người, người bán quý như vậy? Quả thực chính là hắc ***! Còn không bằng người đi đánh cướp đâu!”

Trên mặt Lam Hàn Phong không có biểu tình mất hứng, thoát nhìn phi thường tốt, nói: “Giá này là do Roy định ra. Buổi tối ta gặp lại Roy, có thể giúp Lydia tiểu thư ân cần thăm hỏi một chút chỉ số thông minh của hân.”

Lydia: “...”

Lydia bị nghẹn đến cả mặt, đem ví tiền nhét về túi nhỏ, xoay người liền đi, nói: “Ta không cần mua!”

Sau đó là thanh âm cửa lớn bị đung mở, Lydia tiểu thư chạy trốn chết, thế giới triệt để im lặng.

Roy tướng quân đi quân doanh, bắt quá hân không yên lòng Lam Hàn Phong, trạng thái thân thể của Lam Hàn Phong không ổn định, đang trong kỳ ***, rất dễ dàng phát tình. Cho nên Roy trở về tương đối sớm, bất quá ngay cả như thế, khi hân trở về trời cũng đã tối.

Roy hạ quân hạm, vừa muốn đi về phía cửa hàng súng vật, liền có binh lính lại đây, nói: “Tướng quân, lĩnh chủ đại nhân thỉnh ngài đi qua, nói là có sự tình quan trọng, cùng Brian có liên quan.”

Natasha đã bị đuổi về Brian, hơn nữa mang theo chiến thư của bọn họ trở về, nhiều ngày trôi qua như vậy, Brian cũng chưa có phản ứng lại. Sự tình trọng yếu này chỉ sợ có liên quan tới chiến tranh.

Roy trầm ngâm một lát, trước hết đi cùng binh lính.

Sau khi trở về tối, Lam Hàn Phong liền đóng cửa hàng. Từ sau khi cửa hàng mở cửa kinh doanh, Lam Hàn Phong liền tương đối thích ở nơi này. Chung quy thành bảo cũng không phải nhà của cậu, ở cũng không thấy tùy tâm sở dục, nhưng cửa hàng lại là của cậu, muốn ở như thế nào thì ở như thế ấy.

Lam Hàn Phong ăn cơm chiều, sau đó mang theo một đôi xuẩn xà của cậu đi vòng quanh, liền trở lại cửa hàng chuẩn bị ngủ.

Lam Hàn Phong trở về phòng, tắm rửa một cái, cảm giác hôm nay thân thanh khí爽, không có cảm giác muốn phát tình, điều này làm cho cậu cảm động đến muốn khóc.

Kỳ *** thứ nhất của cậu, nghe nói muốn duy trì ba mươi ngày, mà bây giờ còn chưa qua một nửa, trong vòng một nửa thời gian này, cậu hầu như mỗi ngày đều phát tình, so với ăn cơm còn đúng giờ hơn, quần lót Roy làm các loại sự tình xấu hổ.

Quả thực không đành lòng quay đầu.

Lam Hàn Phong tắm rửa nằm ở trên giường, đắp chăn, vẫn là không cảm giác có cái gì không thoải mái. Cậu chớp mắt, tâm nói hôm nay Roy không ở, chính mình thế nhưng liền không có không thoải mái?

Cậu cẩn thận nghĩ nghĩ, quả nhiên là như thế này, mỗi khi Roy ở bên người cậu, hình như cậu liền rất dễ dàng phát tình?

Lam Hàn Phong bình tĩnh đại ngộ. Cậu nghĩ tới một kế sách đối phó.

Roy tướng quân hơn nửa đêm mới trở về từ thành bảo. Người Brian nhận được chiến thư, bị dọa tởm ra quần, một tên Roy đã đủ khiến cho Lance quốc vương sợ hãi, hiện tại lại thêm một tên Rex, càng khiến Lance quốc vương hoảng sợ bất an.

Sau đó Lance quốc vương ngu xuẩn thế nhưng nghĩ tới chằm ngồi ly gián, muốn khiến Roy cùng Rex đấu tranh nội bộ, hẳn làm ngư ông đắc lợi.

Brian thế nhưng thỉnh cầu hòa thân, muốn đưa công chúa gả cho Rex, để cho công chúa thổi gió bên gối Rex, ly gián Rex cùng Roy.

Khi Roy đến cửa hàng súng vật, đều đã quá mười hai giờ đêm. Cửa của cửa hàng đều đóng, tuy nhiên người máy trông cửa hàng hai mươi bốn giờ. Thấy Roy tướng quân trở lại, cũng rất tự giác giúp hắn mở ra cửa phòng.

Người máy nói: “Roy tướng quân, hoan nghênh trở về. Chủ nhân phòng ngủ, nhưng đã muộn thế này, chỉ sợ chủ nhân đã ngủ rồi.”

Roy gật gù đầu, đi về phía phòng ngủ.

Roy tướng quân cảm giác người máy này vẫn rất thức thời, lần sau muốn tìm Fred nói chuyện, để cho Fred đổi một khuôn mặt khác cho người máy, như vậy sẽ càng thuận tiện một ít.

Roy đi đến bên cửa phòng ngủ của Lam Hàn Phong, sau đó vịn tay nắm cửa một chút, cửa liền mở. Hô hấp của người bên trong rất vững vàng, hẳn là đã ngủ.

Trong phòng còn mở ra một ngọn đèn ngủ nhỏ.

Roy vừa muốn rón rén bước vào trong phòng, bỗng nhiên liền dừng lại bước chân. Hắn cúi đầu nhìn sàn, biểu tình trên mặt vô cùng quỷ dị.

Trên sàn vốn bóng loáng nay lại chằng chịt những động vật đang bò. Roy tướng quân nhìn kỹ, mặt đều đen.

Trên sàn bò đầy yểu nhi công (rết), từng mảnh từng mảnh phi thường dày đặc, ít nhất cũng có mấy ngàn con, hoàn toàn không có nơi để người đặt chân. Người nào mắc bệnh sợ những con vật nhỏ bò lằng nhằng, chỉ sợ sẽ lập tức liên té xỉu.

Roy tướng quân nhìn rết đầy đất, hẳn căn bản không có cách nào bước vào phòng một bước!

Cái này đương nhiên là kế sách mà Lam Hàn Phong đã nghĩ ra, để cho yểu nhi công gác đêm cho cậu, trên sàn tất cả đều là yểu nhi công, Roy đương nhiên liền vào không được. Cậu là có thể ngủ một giấc an ổn.

Roy thiếu chút nữa bị kế sách của Lam Hàn Phong làm tức chết, chỉ có thể lui ra. Người máy đứng ở bên ngoài, kỳ quái đi tới, nói: “Roy tướng quân, ngài mất ngủ sao? Như thế nào còn không ngủ?”

Roy: “...”

Lam Hàn Phong đích xác ngủ ngon, tuy rằng cậu đang ở bên trong kỳ ***, bất quá tần suất phát tình có quan hệ rất lớn với kích thích từ ngoại giới. Không có Roy ở bên người cậu, kích thích ngoại giới liền giảm bớt, cậu cũng vượt qua một ngày bình thường.

Sáng sớm ngày hôm qua, Lam Hàn Phong liền thần thanh khí爽 bò ra khỏi giường, thân thể cuối cùng khôi phục không thiếu, ít nhất sẽ không eo đau muốn chết.

Cậu nhìn đến nhóm yểu nhi công trên sàn, phát phát tay, nói: “Vất vả các ngươi.” Nhóm yểu nhi công liền phân tán ra, để ra một con đường cho Lam Hàn Phong.

Sau khi rửa mặt Lam Hàn Phong liền ra khỏi phòng ngủ, sau đó cậu liền nhìn thấy có một người nằm trên sofa.

Roy tướng quân còn chưa tỉnh, đang nằm ở trên sofa ngủ.

Lam Hàn Phong kinh ngạc chớp mắt, cậu còn tưởng rằng Roy không có ở đây, lại hoặc là trở về thành bảo, không nghĩ tới thế nhưng ngủ ở trên sofa. Sofa cũng không phải rất lớn, đáng người của Roy rất cao lớn, nằm ở trên đó có chút buồn cười.

Roy nhú một chút, rất nhanh liền mở mắt, nhìn đến Lam Hàn Phong nói: “Người không có việc gì đi?”

Lam Hàn Phong nói: “Hôm qua ta ngủ rất tốt.”

Roy: “...”

Roy tướng quân tỏ vẻ rất buồn bực.

Lam Hàn Phong sáng sớm muốn đi thành bảo giúp đỡ Rex huấn luyện Linh thú, Roy còn muốn đi thành bảo xử lý chuyện chưa hoàn thành ngày hôm qua. Hai người liền đi cùng nhau, để cho người máy lưu lại trông cửa hàng.

Lam Hàn Phong vừa đến thành bảo, liền nhìn đến bên ngoài có thật nhiều binh lính, nhiều hơn bình thường rất nhiều, không biết là làm cái gì.

Roy nhú nhú mày, hai người liền cùng đi vào.

“Các người rốt cuộc đến đây.”

Bọn họ vừa mới đi vào liền thấy Rex, Rex ái muội nhìn bọn họ, nói: “Ta còn nghĩ bọn người muộn một chút mới đến.”

“Bên ngoài xảy ra chuyện gì vậy.” Roy hỏi.

Rex nói: “Liên quan đến chuyện Brian. Các người đi theo ta.”

Lam Hàn Phong chỉ vào chính mình, nói: “Ta cũng phải đi?” Cậu không phải là đi huấn luyện Linh thú sao?

Rex gật gù đầu, nói: “Cùng người có quan hệ.” Lam Hàn Phong khó hiểu nhìn hắn, liên quan gì đến mình a.

Rex mang theo bọn họ đi về phía bên trong, nói: “Hôm qua chúng ta nói đến Brian muốn đưa công chúa đến hòa thân.”

Lam Hàn Phong lắp bắp kinh hãi, đầu óc của Lance quốc vương quả nhiên không phải bình thường a.

Rex tiếp tục nói: “Mà hôm nay, liền có người cũng dùng biện pháp hòa thân như thế. Nhưng lại trực tiếp đem người đưa lại đây.”

Roy nhăn mi, hỏi: “Hòa thân?”

Rex cười nói: “Đúng vậy. Hiện tại mọi người đều biết, đại danh鼎鼎 Roy tướng quân phản bội Brian, đi tới khu R, cho nên hiện tại Brian đã không phải địa phương làm người ta khủng hoảng nhất. Bọn họ từ muốn lấy lòng Brian, biến thành thay đổi tuyến đường lấy lòng khu R. Xem đi, có người đều đem vương tử đến hòa thân a.”

Lam Hàn Phong nghe mà như lọt vào sương mù, chỉ biết đi vào trong đại sảnh.

Binh lính đẩy ra cửa lớn, Lam Hàn Phong liền nhìn đến bên trong đã có mấy người đang chờ. Bọn họ vốn ngồi, bất quá nhìn đến có người tiến vào, đều nhanh chóng cung kính đứng lên.

“Ca ca, có thể nhìn thấy người thật sự là quá tốt.”

Lam Hàn Phong vừa mới tiến vào, liền nhìn thấy một người nhảy bổ về phía cậu, giống như đang muốn ôm cậu một cái. Lam Hàn Phong theo bản năng liền lui một bước, nhanh chóng tránh ra.

Người kia không ôm được người, bất quá một chút cũng không xấu hổ, cười nói: “Ca ca, mới mấy tháng không thấy, huynh đều không nhận ra đệ sao?” Lam Hàn Phong nhìn người trước mắt, nhất thời ghen hờn nhìn trần trối.

Người gọi cậu là ca ca này, là một thiếu niên thoát nhìn chỉ có mười bảy mười tám tuổi, giống đến tám phần với Lam Hàn Phong, bất quá càng thêm thiên về phía trung tính, toàn thân lộ ra một cảm giác xinh đẹp.

Lam Hàn Phong vốn chính là hàng giả, nửa ngày nghĩ không ra thiếu niên này là ai. Bất quá thiếu niên này gọi cậu là ca ca, chẳng lẽ cũng là Theo nhân ngư? Huynh đệ của nguyên thân?

Người hầu bên người thiếu niên lập tức cung kính nói với Roy: “Theo quốc vương bề hạ nghe nói Roy tướng quân đến khu R, cho nên vì tỏ vẻ kính ngưỡng đối với Roy tướng quân, đặc phái ta cùng tứ vương tử điện hạ đến khu R dâng tặng lễ vật.”

Người hầu kia nói, sai người đem mấy hộp châu báu kia đến. Bọn họ mang đến mười cái hộp nhỏ, dừng nhìn hộp nhỏ, bất quá vừa mở ra liền nhìn thấy bên trong toàn bộ đều là kim ngân châu báu, thoát nhìn phi thường đáng giá.

Tứ vương tử Lam Hàn Diệp mỉm cười đi đến trước mặt Roy, ngoan ngoãn nói: “Roy tướng quân, phụ thân ta sợ ca ca một người chiếu cố không chu toàn, để cho ta tới giúp đỡ ca ca chiếu cố tướng quân ngài. Hi vọng Roy tướng quân không cần ghét bỏ ta.”

Lam Hàn Phong bây giờ mới hiểu, thiếu chút nữa tức giận đến hộc máu ba tấc.

Theo chủng tộc quá mức nhỏ yếu, vốn chính là dựa vào chủng tộc khác để sinh tồn. Bọn họ vốn là lựa chọn dựa vào Brian, cho nên đem Lam Hàn Phong đến hòa thân. Mà hiện tại, nghe nói Roy cùng Rex hợp tác, như vậy khu R liền lập tức trở nên cường đại. Theo lại dựa vào Brian chính là lựa chọn không sáng suốt, vì thế liền lại cửa tứ vương tử Lam Hàn Diệp lại đây lấy lòng.

Tứ vương tử Lam Hàn Diệp này vốn là huynh đệ của nguyên chủ Lam Hàn Phong, bất quá là huynh đệ cùng cha khác mẹ. Lam Hàn Diệp làm người thông minh khéo đưa đẩy, biết lấy lòng người khác, cho nên còn được sủng hơn Lam Hàn Phong rất nhiều.

Lam Hàn Diệp hỏi thăm rất nhiều về sự tình của Roy, cảm giác tiềm lực của Roy tướng quân rất lớn, nói không chừng về sau liền có thể trở thành quốc vương của một phương. Lam Hàn Diệp tính toán trong lòng một phen, chủ động yêu cầu lại đây hòa thân. Liền ảo tưởng về sau chính mình có thể bay lên trên cảnh biển thành Phượng Hoàng, thành vương hậu.

Lam Hàn Diệp vốn không đem Lam Hàn Phong để vào mắt, cho dù bây giờ Lam Hàn Phong đã là thê tử của Roy tướng quân thì trong mắt Lam Hàn Diệp đây cũng không phải là chướng ngại gì. Lam Hàn Diệp cảm giác, mình được nhiều người yêu thích hơn Lam Hàn Phong nhiều, khiến Lam Hàn Phong mất đi sủng ái của Roy cũng chỉ là một chuyện sớm chiều mà thôi.

Lam Hàn Phong nhìn không được trợn trắng mắt, cảm giác Rex hoàn toàn là thành tâm, Rex khẳng định là cảm giác gần nhất sinh hoạt quá bình đạm, cho nên mới cố ý bảo mình lại đây.

Cậu vốn đã cảm thấy ong bướm bên người Roy đã quá nhiều, thật vất vả tiến bước Natasha tiểu thư, Lydia tiểu thư còn chưa giải quyết xong, lúc này lại tới một tên vương tử nhân ngư.

Thật là máu chó...

Lam Hàn Phong chịu đựng xúc động muốn đánh người, xoay người chuẩn bị rời đi, nói: “Ngượng ngùng, ta còn có chuyện đứng đắn cần phải làm, không thể bồi lĩnh chủ đại nhân chơi lung tung.”

Rex lĩnh chủ cười hỏi: “Tướng quân phu nhân đi đâu vậy?”

Lam Hàn Phong đối đáp trôi chảy, nói: “Tìm Fred thượng tướng trao đổi cảm tình.” Lĩnh chủ đại nhân Rex bỗng nhiên cười không nổi.

Roy đối với tên Theo nhân ngư đột nhiên xuất hiện cũng không có gì hứng thú, nếu hắn chỉ là đơn thuần đối Theo Nhân Ngư có hứng thú, lúc đầu cũng sẽ không không quan tâm tới Lam Hàn Phong.

Sắc mặt Roy không tốt nhìn Rex, nói: “Xem ra người gần đây quá nhàn.”

Rex nhún vai, nói: “Nhưng điều ta làm tất cả cũng chỉ vì muốn tốt cho người. Người xem, hắn không phải là đang ghen sao? Ai nói đây không phải là một phương thức làm tăng tiến tình cảm đâu?”

Roy đầu đầu một trận, nói: “Ta cũng còn có chuyện, đi trước.” Hắn nói xong liền đi theo Lam Hàn Phong.

Rex cũng không ngăn cản, cười nói: “Vài vị đường xa mà đến, người hầu sẽ mang các vị đi nghỉ ngơi.” Sau đó cũng rời đi.

Theo th ật sự là một chủng tộc không thể gây sợ hãi, Rex kỳ thật cũng không quá quan trọng, chỉ là gần đây ngày trôi qua quá nhàm chán, cho nên mới cố ý tìm Roy cùng Lam Hàn Phong lại đây trêu chọc một phen.

Trong đạ i sảnh chỉ còn lại có Lam Hàn Diệp cùng với mấy tên người hầu của hắn, Lam Hàn Diệp không cam lòng cắn cắn môi, nói: “Roy tướng quân chẳng lẽ thật sự thích tên phế vật kia?”

Người i hầu nịnh nọt nói: “Vương tử điện hạ, ngài liền yên tâm đi, ngài tốt hơn tên phế vật kia trăm ngàn lần. Roy tướng quân khẳng định chỉ là hứng thú nhất thời, lại nói, kia tên phế vật kia cũng đã gả cho Roy tướng quân một đoạn thời gian, thế nhưng còn không có mang thai, chẳng phải là một điểm tác dụng cũng không có.” “Người nói đúng.” Trên mặt Lam Hàn Diệp tươi cười, nói: “Chỉ cần ta lưu lại bên người Roy tướng quân, trong mắt Roy tướng quân sẽ không có khả năng lại có người khác. Ta muốn nhanh chóng sinh một hài tử cho Roy tướng quân, như vậy cũng có bảo đảm.”

“Vương tử điện hạ nói đúng.” Người hầu lập tức phụ họa hắn.

Lam Hàn Diệp nhìn bóng dáng Roy tướng quân rời đi, tựa hồ đã nắm chắc.

Lam Hàn Di ệp bỗng nhiên nói: “Ta cần phải nghĩ biện pháp, khiến Lam Hàn Phong mau chóng biến mất. Nếu để cho hắn có hài tử của Roy tướng quân trước, liền phá hư đại sự.”

Người hầu cười khẩy một tiếng, nói: “Vương tử điện hạ, ngài quên sao? Tên phế vật kia chính là quái thai không thể mang thai.”

L ực sinh sản của Theo Nhân Ngư vô cùng kinh người, cho nên làm Theo Nhân Ngư, không thể mang thai hài tử, đó chính là phế vật quái thai, là tồn tại khiến cho tộc nhân khinh thường.

Lam Hàn Di ệp nói: “Vẫn là cẩn thận một chút thì tốt hơn. Bất quá, sự tình khiến cho Lam Hàn Phong biến mất, tuyệt đối không thể do ta làm, ta muốn nghĩ biện pháp mượn đao giết người.”

Lam Hàn Phong đi huấn luyện Linh thú, Roy tướng quân đuổi theo cậu đến phòng chuyên dụng. Kết quả vừa mở cửa, nhất thời đau đầu phải chết.

L ại là trò cũ...

Trên nền đất trước cửa bò đầy những con rết nhỏ...

Lúc này là ban ngày, ánh m ặt trời rất sung túc, nhìn càng thêm rõ ràng. Roy tướng quân đều nhìn không được rùng mình một cái, độ rậm rạp này, làm cho người ta khó chịu.

Roy đành phải idứng ở cửa, nói: “Buổi trưa ta sẽ tìm người ăn trưa.” Lam Hàn Phong miễn cưỡng gật đầu, vẫy tay giống như đuổi ruồi bọ. Roy giúp cậu đóng cửa lại, khi đi ra vừa lúc gặp Fred thượng tướng. Roy bỗng nhiên nói: “Đúng rồi, ta tìm người có chút việc, mời người giúp một tay.” “Roy tướng quân có chuyện gì vậy?” Fred hỏi.

V ừa vặn, Rex vội vã đi tới, nói với Fred: “Người ở trong này, ta vừa rồi đến phòng tìm người, người hầu nói người đi ra ngoài.”

Roy quét Rex một cái, bỗng nhiên nói: “Người Brian lúc nào đến? Người chuẩn bị thế nào?”

Rex s ững sốt, nguyên lai Roy tướng quân là một tên rất mang thù, chỉ sợ Roy đã sớm biết sự tình giữa hắn và Fred, cho nên cố ý nói đến sự tình Brian đưa công chúa đến trước mặt Fred.

Fred h ỏi: “Bên Brian có tin tức?”

Roy nói: “Hôm qua liền đến tin tức, chuẩn bị đưa một vị linh chủ phụ nhân lại đây.”

Fred sững sốt, tựa hồ không đoán được sẽ có kết quả như vậy, hắn còn nghĩ rằng sắp xảy ra chiến tranh.

Rex nhanh chóng nói: “Ta không rõ bên trong cái đầ u của tên Lance ngu xuẩn kia có cái gì. Hắn còn vọng tưởng phải gián điệp đến khu R làm linh chủ phụ nhân, người nói có phải rất khôi hài không.”

Fred nhìn hần một cái, nói: “Không liên quan đến ta.”

Fred nói xong liền nói với Roy: “Roy tướng quân vừa rồi nói có chuyện muốn ta làm.”

“Đi theo ta.” Roy gật gật đầu, nói.

Fred lập tức liền đi cùng Roy, để Rex đứng một mình chỗ này.

Rex xoa xoa huyệt thái dương, rất nhanh nâng bước đuổi kịp, nói: “Roy tướng quân không ngại ta ở bên cạnh quấy rầy đi.”

Fred: “...”

Kỹ năng da mặt dày của linh chủ đại nhân đã đến một cảnh giới nhất định, mặt dày mảy dạn đi bên cạnh.

Kỳ thật Roy là muốn mời Fred làm một cái người máy mới cho Lam Hàn Phong, ít nhất không cần phải mang khuôn mặt kia của hần.

Đến đêm, Lam Hàn Phong cùng Roy về cửa hàng súng vật.

Trước khi vào cửa, Roy nói: “Cho người một cái kính hỷ.”

Lam Hàn Phong khó hiểu, hỏi: “Sẽ không phải là chỉ có kính chứ không có hỉ chứ?” Roy: “...”

Hai người đi vào, liền nghe được thanh âm lạnh lạnh như tiếng chuông, nói: “Chủ nhân ngài trở lại, hôm nay ta cũng đem cửa hàng súng vật xử lý rất chỉnh tề.” Lam Hàn Phong trông người máy đi ra nghênh đón, nhất thời liền há hốc mồm.

Khuôn mặt góc cạnh rõ ràng của Roy kia bỗng nhiên liền biến thành một khuôn mặt vô cùng dễ thương, tròn tròn như quả trứng vịt, liễu mi mắt hạnh miệng nhỏ anh đào, trước ngực còn nổi lên, phần eo rất nhỏ.

Lam Hàn Phong thiếu chút nữa dọa nhảy dựng lên, người máy quay đầu nhìn Roy, thốt lên: “Người như thế nào biến tính!”

Roy tướng quân: “...”

Roy tướng quân nói: “Đây là người máy mới ta bảo Fred làm cho người, không có bất kỳ quan hệ nào với cái trước kia.”

“Làm ta sợ muốn chết.” Lam Hàn Phong vỗ vỗ ngực.

Cậu còn tưởng rằng Roy cải trang cho người máy của cậu, nam biến nữ cái gì, có điểm dọa người a. Lam Hàn Phong cảm giác coi như thần kinh của mình có thô đến mức nào đi chăng nữa thì cũng không thể tiếp thụ ngay được.

Lam Hàn Phong vỗ ngực, gương mặt nhìn tiểu cô nương dễ thương này, lại nhìn một chút Roy tướng quân bên người, luôn có cảm giác có chút bóng ma tâm lý. Roy nhìn ánh mắt của cậu liền biết trong đầu cậu lại đang nghĩ những thứ loạn thất bát tao nào rồi.

Roy tướng quân bỗng nhiên cảm giác mình đang lấy đá tự đập chân mình. “Nhưng là...” Lam Hàn Phong sờ cằm, nhìn tiểu cô nương, nói: “Ta cảm giác không tốt bằng trước kia.”

Không đợi Roy hỏi cái gì, Lam Hàn Phong liền nói: “Tuy rằng bộ dạng dễ thương hơn trước kia, nhưng nếu có người chạy tới tìm ta thì sẽ không dọa được hần.” “Cái gì?” Roy có chút không rõ, cái gì gọi là dọa người?

Lam Hàn Phong ấp hần giải thích nói: “Giống như hôm trước, lại có hai tên lưu manh đến đây thu phí bảo hộ nhưng là bọn họ vừa vào cửa liền nhìn đến người máy của ta, bị dọa đến nổi tè ra quần chạy mất, còn một đường hô tha mạng không dám nữa.”

Roy: “...”

Lam Hàn Phong nói: “Bọn họ thật giống như là người Brian, bị mặt của người dọa.” Roy: “...”

Roy tướng quân nghĩ, Lam Hàn Phong luôn có bản lĩnh làm tức chết người sống.

Lam Hàn Phong còn đang cân nhắc về chuyện tiểu cô nương này, bỗng nhiên liền bị Roy tướng quân ôm chặt eo từ sau lưng.

Lam Hàn Phong nhắt thời lông đầu dựng đứng lên, nói: “Người làm gì?” “Trời tối.” Roy nói.

Lam Hàn Phong nói: “Đừng chạm ta, eo ta đau.”

“Hôm qua cái gì đều không có làm, eo của người không phải đã tốt rồi sao?” Roy nói.

Tiểu cô nương người máy còn đang mở đôi mắt to tròn nhìn bọn họ, Lam Hàn Phong cảm giác, tuy rằng đối phương là một người máy, nhưng cũng rất xấu hổ a.

Chẳng qua bị Roy ôm vào trong ngực, Lam Hàn Phong dần dần liền cảm giác thân thể không có khí lực, hai chân nhũn ra, có xu thế không đứng vững, thân thể cũng dần dần nóng lên.

Roy phát hiện cậu thay đổi, liền ôm ngang cậu lên, nói với người máy: “Có thể đóng cửa.”

Người i máy lập tức nói: “Vâng chủ nhân. Chúc chủ nhân nghỉ ngơi vui vẻ.” Lam Hàn Phong: “...”

Trời a, đến cùng ai là chủ nhân a.

Roy ôm Lam Hàn Phong đã mềm nhũn vào trong phòng, sau đó khóa cửa.

Đến khi Lam Hàn Phong tỉnh lại lần nữa thì đã bỏ lỡ cơm trưa, không biết có phải cách một ngày mới làm hay không, dù sao hôm qua ngoài ý muốn kịch liệt. Lam Hàn Phong eo đau muốn chết, khóc không ra nước mắt xoay người một cái ở trên giường.

Cậu cảm thấy như vậy thật không tốt a, tuy rằng thành thật nói, Roy làm cho cậu rất thoải mái, nhưng là *** tấn nhân vong liền không tốt, phải vừa phải mới được. Lam Hàn Phong ôm eo của mình, cảm giác chính mình lập tức liền muốn *** tấn nhân vong.

Cậu quyết định đi thành bảo, chất vấn đồng minh của cậu là Rex lĩnh chủ, khi nào mới có thể lấy được Omega ức chế tề.

Lam Hàn Phong mặc quần áo, liền đi vào thành bảo. Nghe nói Roy lại đi quân doanh, ngược lại lĩnh chủ đại nhân lại nhàn tản.

Lam Hàn Phong sắc mặt xanh mét đóng lại cửa phòng của Rex. Rex cười nhìn cậu, nói: “Tướng quân phụ nhân, sắc mặt của người có chút... tiêu tụy.”

Lam Hàn Phong trờ ờ hần nói: “Ta khi nào mới có thể lấy ức chế tề?” “Ức chế tề?” Rex giống như rất kinh ngạc lặp lại.

Lam Hàn Phong nói: “Người đang giả ngu sao? Có phải người căn bản không có phách người đi?”

“Như thế nào sẽ.” Rex cười nói: “Ta chỉ là kinh ngạc tại sao đột nhiên người lại nghĩ đến chuyện đó.”

Rex dờ ờ một chút, nói: “Kỳ thật, người mà ta phách đi đã trở lại.”

“Nhanh như vậy?” Ánh mắt Lam Hàn Phong nhất thời sáng.

Rex nói: “Ta cho rằng người đã không cần, cho nên liền không đưa cho người.” Hần nói, xoay người vào phòng, sau đó đưa cho cậu một cái hộp.

Lam Hàn Phong mở ra, bên trong có mười bình được, còn có một tờ giấy nhỏ. Rex nói: “Đây là phương pháp phối chế của ức chế tề.”

Lam Hàn Phong kích động vạn phần, ức chế tề mà Rex đưa cho cậu giống hệt của Fred.

Rex nói: “Ta mu ốn khuyên người, loại ức chế tề này chỉ có tác dụng phụ xúc tác với omega, nhưng người là Nhân Ngự, loại ức chế tề này sẽ làm tổn hại đến thân thể của người, không cần dùng nhiều.”

Lam Hàn Phong hưng phấn gật đầu, nói: “Ta biết.” Sau đó vô cùng cao hứng ly khai.

Cả ngày, tính tình của Lam Hàn Phong đều tốt vô cùng. Chạng vạng Roy rút cuộc đi về từ quân doanh, nhìn đến phản ứng dị thường của Lam Hàn Phong, hỏi: “Gặp được chuyện gì sao?”

Lam Hàn Phong lắc đầu cười, nói: “Ta muốn đi tắm rửa. Ta có để lại một chút cơm chiều cho ngươi, ta tự tay làm, nhanh đi ăn đi.”

Roy nghe nói là Lam Hàn Phong tự tay làm, nhin không được nhớ lại ký ức không tốt kia. Hắn đến bên cạnh phòng bếp đi dạo qua một vòng, nhìn đến vài món thức ăn trên bàn, thể nhưng hương khí nồng đậm, hoàn toàn không giống hắc ám liệu lý như lần trước.

Lam Hàn Phong dùng một liều omega ức chế tề, sau đó vào phòng tắm tắm rửa. Nghĩ rằng hôm nay rốt cuộc có thể không cần phát tình. Từ sau khi cậu bắt đầu kết giao với Roy, vẫn đều là làm làm làm, cảm giác rất kỳ quái, hôm nay có thể chỉ đắp chăn bông tán gẫu tăng tiến cảm tình.

Lam Hàn Phong tắm rửa xong, liền nằm lên trên giường, kéo qua chăn khoát lên bụng, cầm một quyển sách xem.

Khi Roy tướng quân đẩy cửa đi vào, liền nhìn đến Lam Hàn Phong nằm ở trên giường, chăn chỉ khoát lên bụng, lộ ra hai chân trắng nõn thon dài, bộ phận bị che đi càng làm cho người ta liên tưởng vô hạn. Lam Hàn Phong đã ngủ, sách ném mở một bên.

Roy nhất thời liền cảm giác cổ họng trở nên khô khốc. Hắn lập tức đi qua, cúi đầu hôn môi Lam Hàn Phong, tay cũng không quy của mò lên eo của cậu. “Ngô...”

Lam Hàn Phong mơ mơ màng màng, chỉ cảm thấy một cảm giác tê dại xông lên đỉnh đầu của cậu, cả người đều khô nóng lên, loại cảm giác này phi thường không ổn.

Lam Hàn Phong kinh ngạc mở to mắt, liền nhìn thấy Roy, hô hấp của hai người đều rất nặng nhọc, thân thể đều dị thường hưng phấn.

Trọng yếu nhất là, Lam Hàn Phong phát hiện chính mình cả người vô lực, hoàn toàn là bệnh trạng phát tình.

Nói là ăn xong Omega ức chế tề liền không có vấn đề gì đâu! Lam Hàn Phong trong lòng đem Rex thiên đao vạn quả, chẳng lẽ Rex đưa cho cậu đồ giả? Có thể nghĩ được, Lam Hàn Phong lại bị Roy ăn sạch sẽ, vẫn là Lam Hàn Phong chủ động hiến thân...

Sáng sớm ngày hôm sau, Lam Hàn Phong liền chịu đựng eo đau vọt vào thành bảo. Bởi vì cậu đến quá sớm, Rex linh chủ còn chưa rời giường.

Lam Hàn Phong cũng mặc kệ cái này, cậu tức giận đứng ở bên ngoài đá cửa. Rex rất nhanh liền mặc xong quần áo đi ra, bắt quả trong phòng còn buông màn.

Rex làm động tác nhỏ giọng chút, nói: “Hừ, Fred mệt mỏi, không cần đánh thức hắn.”

Lam Hàn Phong không kịp khinh bỉ Rex, lập tức chất vấn: “Được mà ngươi cho ta có phải là đồ giả hay không.”

“Như thế nào có thể là giả.” Rex nói: “Nếu ngươi không tin ta, tí nữa có thể đưa cho Fred, để cho hắn nhìn một chút.”

“Phát sinh chuyện gì?” Fred đã sớm bị đánh thức, cũng mặc quần áo đi ra. Lam Hàn Phong đem được cho Fred, Fred nói: “Làm sao? Cái này đúng là Omega ức chế tề.”

Lam Hàn Phong hỗn độn trong gió, nói: “Chẳng lẽ lần trước ta ăn quá nhiều thuốc, cho nên đã có kháng thể? Vì cái gì ta ăn không hiệu nghiệm.”

“Không hiệu nghiệm?” Fred kinh ngạc nhìn cậu, sau đó mang bộ dáng muốn nói rồi thôi.

Rex nhìn đến bộ dáng của Fred, tựa hồ cũng nghĩ tới một loại khả năng, cười ngược lại là rất vui vẻ, nói: “Ngược lại là có một loại trạng thái, dùng loại omega ức chế tề này là không hiệu nghiệm.”

“Cái gì?” Lam Hàn Phong hỏi.

Rex nói: “Trạng thái mang thai, được tề là không có tác dụng.”

Tác giả có lời muốn nói: Lam tiểu thụ lúc này tâm lý bóng ma 0v0

Hết chap 28.

29. Chương 29: Bắt Cóc

Lam Hàn Phong bị câu nói của hắn làm kinh sợ, sững sờ một phút, phản ứng gì đều không có. Sao bảo mình là Theo nhân ngư sẽ không mang thai a!

Không phải mọi người đều nói thân thể của cậu là hàng nhái dõm, là không có cách nào mang thai sao? Lam Hàn Phong rất cục tính táo lại, hồ nghi nhìn Rex, muốn nhìn ra một chút kẽ hở trên mặt của hắn.

Này nhất định là lời nói dối!

Biểu tình của Fred có chút không tự nhiên, an ủi cậu nói: “Omega ước chế tề vốn là chuyên dùng cho Omega, có lẽ không có nhiều tác dụng với người cá đi...” Rex cười nói: “Vấn đề cho bác sĩ kiểm tra cho cậu một chút đi.”

“Nói cũng đúng.” Fred gật đầu, nhân ngư mang thai như thế nào Fred cũng không rõ ràng, tuy nhiên sau khi Omega mang thai đều rất yếu ớt, không thể chịu một chút thương tổn nào.

Rex sai người gọi bác sĩ lại đây, làm cho nàng kiểm tra toàn diện cho Lam Hàn Phong một lần.

Lam Hàn Phong cảm thấy bây giờ tay chân của mình rất lạnh lẽo, còn đáng sợ hơn việc bắt cậu chịu đại hình. Tuy rằng Lam Hàn Phong cùng Roy giao du mấy ngày qua, cảm giác còn không tồi lắm, nhưng cậu vẫn không thể tiếp thu chuyện nam nam sinh tử a, đặc biệt người sinh vẫn là cậu, nếu như là Roy...

Lam Hàn Phong không nhận được nào bỏ Roy mang thai, hung hăng rùng mình, mặc dù là thật lạnh, bắt quá Lam Hàn Phong tin chắc, chuyện như vậy càng làm cho mình dễ tiếp thu hơn.

Lam Hàn Phong giống như là một đứa nhỏ sợ tiêm sợ đau, con mắt chăm chú nhìn chăm chăm vào nữ bác sĩ kiểm tra cho cậu, gương mặt cầu xin.

Nữ bác sĩ hòa ái dễ gần cực kỳ, toàn bộ quá trình đều mỉm cười, hiển nhiên hiểu nhầm rồi, cho là Lam Hàn Phong đang lo lắng cho sức khỏe của hài tử trong bụng, ôn nhu nói: “Phụ nhân, thỉnh không cần lo lắng, ngài xác thực mang thai, bất quá mới vừa mang thai không lâu, hơn nữa thân thể cũng tương đối khỏe mạnh, hoàn toàn không cần sốt sắng, chỉ cần chăm sóc cẩn thận chính mình, điều dưỡng thân thể, nhất định có thể sinh ra một bảo bảo khỏe mạnh.”

Lam Hàn Phong liên bị đánh một đòn, thật giống như khi chạy thương bị một người chuyên cướp thương chặn đường (một loại hoạt động trong game dùng để kiếm tiền. Người chạy thương có thể bị cướp thương, nếu như bảo vệ được thì không sao nếu như không bảo vệ được thì sẽ mất hết tiền của mình), mà chính mình lại mặc bộ trang phục vũ em quên mất đổi lại thành trang phục độc ca, cảm giác thật bất lực...

Rex để cho bác sĩ rời đi trước, sau đó nói: “Roy tướng quân còn chưa biết tin tức khiến cho người ta hưng phấn này đúng không?”

Lam Hàn Phong nghiêm túc nói: “Ta cũng không muốn biết.”

Rex nở nụ cười, nói: “Vậy ta đi thông báo Roy một tiếng, người có thể giả vờ như không biết, sau đó để cho Roy nói cho người tin tức làm người ta ngạc nhiên này.” Lam Hàn Phong: “...”

Lam Hàn Phong nhanh chóng gọi lại hắn, nói: “Chờ đã, người vẫn là chó đi. Ta đang nghĩ nói cho hắn như thế nào...”

Rex gật đầu, nói: “Chuyện tốt lớn như vậy, đương nhiên là người trực tiếp nói với hắn tốt nhất.”

Lam Hàn Phong hiện tại dị thường xoắn xuýt, xoắn xuýt đến muốn chết. Là một thanh niên tốt, Lam Hàn Phong hoàn toàn không nghĩ ưỡn bụng lớn ở trước mặt mọi người nhảy nhót tưng bừng. Cậu chỉ cần nào bố hình ảnh xinh đẹp này liền đừng không được, giống như cả người bị sét đánh qua.

Lam Hàn Phong không muốn sinh con một chút nào, nhưng nếu như phải đem hài tử loại bỏ, cậu không làm được.

Từ lâu cậu đã biết cậu là gay, sau này khẳng định không thể cùng nữ nhân kết hôn sinh con, loại sự tình lừa hôn lừa bụng kia, Lam Hàn Phong cũng là tuyệt đối sẽ không làm. Hai tử đối với cậu mà nói, xưa nay liền không nghĩ tới, có thể nói là một hy vọng xa vời, nhiều nhất là nhận nuôi một đứa. Mà bây giờ bỗng nhiên có, vẫn là ruột! Nói không kinh hãi là không thể nào. Bất quá sự kinh sợ này thực sự quá mức, làm cho cậu bối rối. Roy còn chưa biết chuyện Lam Hàn Phong đã mang thai, sáng sớm liền đi quân doanh. Tuy từ khi Rex lên làm lãnh chúa thì khu R phát triển không tồi, thế nhưng còn thiếu rất nhiều. Rex thu phục chỉ là một phần nhỏ mà thôi, ở khu cấm này, phỏng chừng cũng là chiếm một phần ba thế lực. Ở một địa phương khá xa vùng ngoại thành, vẫn có rất nhiều vua.

Cho nên tình cảnh của bọn họ thoát nhìn không tồi, thế nhưng cẩn thận nghĩ một hồi lại vô cùng khổ não, có thể nói là loạn trong giặc ngoài.

Nếu như quả thật cùng Brian phát động chiến tranh, binh lực của bọn họ liền trở nên tán loạn không đồng đều. Không đơn thuần chỉ là đề phòng những *** cầu khác cùng Brian liên minh tấn công, còn phải đề phòng những thế lực khác của khu R thừa cơ mà vào trong ứng ngoài hợp.

Điều mà Roy cần phải làm bây giờ chính là huấn luyện tốt quân đội của Rex, làm cho bọn họ không đến nỗi như là năm bê bầy mãng.

Đương nhiên còn muốn khai phá một ít cơ giáp tiên tiến hơn, tăng cao trình độ vũ khí của bọn họ.

Lam Hàn Phong nghe nói Roy đi trại lính, không nhận được thở phào nhẹ nhõm, nghĩ thầm nếu Roy không ở, vậy chỉ có thể chờ hắn trở lại hẵng nói. Lam Hàn Phong hoàn toàn không biết phải mở miệng cùng Roy như thế nào, cho nên chậm được lúc nào thì hay lúc ấy.

Fred không yên lòng cậu, muốn ở cùng cậu nhiều hơn, nói: “Không bằng ta đi cùng người đến cửa hàng súng vật? Từ khi cửa hàng súng vật của người khai trương, ta vẫn chưa đến lần nào.”

Nghe đâu Omega mang thai phi thường yếu đuối, tâm tình không ổn định. Fred len lén ngắm Lam Hàn Phong vài lần, cảm thấy được nhân ngư có lẽ cũng như thế đi? Ngược lại hắn cảm thấy được khí tức của Lam Hàn Phong bây giờ rất không ổn định.

Lam Hàn Phong nghe hắn nói như vậy, đương nhiên vui vẻ đồng ý, nói: “Đúng rồi, người máy mới trong cửa hàng của ta có phải do người làm hay không?” “Đúng a,” Fred nói: “Là Roy tướng quân bảo ta làm cho người.”

Lam Hàn Phong gật đầu, nói: “Kia... Người biết người máy trước kia của ta ở đâu không? Sẽ không bị Roy ném đi chứ? Ta nghĩ tìm trở về, để hai người máy đồng thời làm bạn.”

Fred: “...” Làm bạn...

Nếu Roy tướng quân biết chắc chắn sẽ không thể bình tĩnh được, vợ hắn tìm một người làm bạn cho người máy có khuôn mặt giống hệt hắn...

Bất quá Roy tướng quân gần nhất đã dần dần thích ứng thần kinh thô to của Lam Hàn Phong.

“Đúng rồi!” Lam Hàn Phong bỗng nhiên đứng lại.

“Làm sao vậy?” Fred bị cậu dọa sợ hết hồn, khẩn trương đỡ cậu, nói: “Thân thể của người không thoải mái? Ta đi kêu thầy thuốc!”

“Không phải.” Lam Hàn Phong nhanh chóng kéo hắn, nói: “Ta không có không thoải mái a. Ta chính là muốn hỏi một chút, nhân ngư sinh bảo bảo, thế thì sẽ mang bộ dáng như thế nào a? Sẽ không xảy ra chuyện sinh ra một đồng trứng cá đi?”

Lam Hàn Phong trong nháy mắt nào bỏ một đồng trứng cá màu cam... Trứng cá lên tới hàng ngàn, hàng ngàn quả, người mang chứng sợ hãi những thứ dày đặc đều phát bệnh.

Hình ảnh quá đẹp, Lam Hàn Phong cảm thấy được choáng váng đầu, cũng sắp muốn té xỉu.

Nếu sinh ra như vậy, tuyệt đối không nuôi nổi a!

Fred kỳ quái nhìn sắc mặt cậu đổi tới đổi lui, nói: “Nhân ngư không phải đẻ trứng sao?”

Tuy rằng Fred là một Omega, bắt quá hần vẫn là nghe nói đến chuyện sinh sôi nảy nở của nhân ngư, đúng thật là dễ trứng.

“Hoàn hảo hoàn hảo.” Lam Hàn Phong vỗ vỗ ngực.

Thế nhưng rất nhanh, Lam Hàn Phong liền liên tưởng, dễ trứng là cái quái quỷ gì? Cậu đường đường là một thanh niên muốn nam nam sinh tử còn không tính, hiện tại lại biến thành dễ trứng...

Đã không thể khoái trá chơi đùa đi xuống. Tin tức Lam Hàn Phong mang thai, cách xa ở trại lính Roy tướng quân còn không biết, ngược lại là có một người khác biết trước.

Người kia, đương nhiên chính là Lydia. Lydia là muội muội của Rex lãnh chúa, người bên trong thành bảo đều sợ hãi nàng, đương nhiên không dám che giấu cái gì.

Lydia gần đây cho người ta theo dõi Lam Hàn Phong, cho nên có gió thổi cỏ lay nàng đều biết.

Lydia nghe tin tức, độ khiếp sợ không nhỏ hơn Lam Hàn Phong một chút nào, nàng một mặt chán nản té ngã tại trên ghế, hung tợn nói: “Tên người cá kia dĩ nhiên biết sinh con? Không phải nói hần là tên phế vật không thể sinh sao?”

Các thị nữ không dám nói lời nào, yên lặng cúi đầu.

Lydia cơ hồ muốn điên rồi: “Tên phế vật đê tiện kia, làm sao dám mang thai hài tử của Roy tướng quân! Thật sự là quá ghê tởm! ... Không được, ta phải nghĩ biện pháp, không thể để cho hần thực hiện được!”

Lydia liền đứng lên, nôn nóng trong phòng đi tới đi lui, chỉ là sau khi nàng đi hơn trăm vòng, nàng vẫn cứ không nghĩ tới biện pháp giải quyết.

Các thị nữ yên lặng mà đứng ở trong góc nhỏ, chỉ lo Lydia tiểu thư coi các nàng là bao cát, bắt quá các nàng vẫn không có tránh thoát tai nạn này. Lydia không nghĩ tới biện pháp, liền bắt đầu lung tung nổi nóng, vừa gọi vừa kêu, còn đập đồ vật.

Tuy rằng cửa phòng của Lydia đóng lại, bắt quá động tĩnh bên trong thật sự là quá lớn, bên ngoài có người mới đi ngang qua, không nhận được liền cố lưu ý một chút. “Vương tử điện hạ! Việc lớn không tốt rồi!”

“Chuyện gì?” Tứ vương tử Lam Hàn Diệp nghe thấy người hầu của mình hô to gọi nhỏ, trên mặt có chút không vui.

Tâm tình của Lam Hàn Diệp gần đây cũng không tốt, hần vẫn luôn ở bên trong thành bảo, tìm cơ hội liền đem Roy tướng quân câu dẫn tới tay. Nhưng đến bây giờ, hần còn chưa nói được câu nào với Roy tướng quân đâu, thật sự là làm cho người ta không thể cao hứng.

Người hầu lo lắng đóng kín cửa, nói: “Vương tử điện hạ, lúc này thực sự là việc lớn không tốt. Thuộc hạ vừa nãy đi ngang qua cửa phòng Lydia tiểu thư, nghe đến bên trong gào to kêu to, Lydia tiểu thư đang nổi trận lôi đình.”

Lam Hàn Diệp lơ đãng hừ lạnh một tiếng, nói: “Nữ nhân không đầu óc kia, chỉ sợ nàng vốn dĩ đã như vậy.”

Người hầu nhanh chóng nói tiếp: “Không đúng không đúng! Vương tử điện hạ, thuộc hạ nghe Lydia tiểu thư nói cái gì, tên rác rưởi kia mang thai! Có hài tử của Roy tướng quân! Lần này có lẽ hồng phúc rồi!”

“Cái gì?!” Lam Hàn Diệp đột nhiên đứng lên, đôi mắt đều tròn tròn, nói: “Người nói tên rác rưởi Lam Hàn Phong kia mang thai? Sao có thể có khả năng? Tuyệt đối không thể!”

Lam Hàn Diệp khiếp sợ cực kỳ, cuối cùng giọng nói trở nên vô cùng kiên định.

Lam Hàn Phong tuy tuyệt đối không thể mang thai, hần chính là tên rác rưởi, thân là Theo nhân ngư nhưng là tên quái thai không biết mang thai, là nhục nhã của chủng tộc Theonhân ngư, là tồn tại bị Theo chủng tộc khinh bỉ, làm sao có khả năng mang thai?

Lam Hàn Phong thân là một trong những vương tử của Theo, cũng bởi vì không thể mang thai, cho nên mới bị Theo quốc vương chán ghét.

Lam Hàn Di ệp tuy rằng kiên định không tin, thế nhưng trên mặt lại sợ hãi dị thường, trong miệng còn vẫn cứ nhắc đi nhắc lại: “Tuyệt đối không thể, chuyện không thể nào a.”

Lúc trước chính là Lam Hàn Diệp, mua chuộc người hầu của Lam Hàn Phong, hạ độc mãn tính bên trong thức ăn của Lam Hàn Phong, làm cho Lam Hàn Phong không thể sinh, đây chính là Lam Hàn Diệp một tay bày kế, Lam Hàn Phong làm sao có khả năng liền khỏi rồi?

Người hầu lo lắng nói: “Vương tử điện hạ, nếu như là thật sự, vậy bây giờ phải làm sao a.”

Bi ết tình của Lam Hàn Diệp âm trầm, nói: “Nếu như Lam Hàn Phong thật sự mang thai, liền để hắc và đứa nhỏ trong bụng hắc cùng biến mất đi!”

“Chuyện này... Đây phải làm sao?” Người hầu hỏi: “Nơi này là khu R, xung quanh cũng không có người của vương tử ngài, e sợ có kế hoạch gì, cũng không thể làm tốt a.”

Lam Hàn Diệp cười lạnh, nói: “Không cần chúng ta ra tay, người muốn mệnh của Lam Hàn Phong có khối người.”

Người hầu một trận mơ hồ, bỗng nhiên tỉnh ngộ, nhỏ giọng nói: “Ngài là nói... Vị Lydia tiểu thư kia?”

“Đúng, nàng chính là muội i muội của lãnh chúa khu R.” Lam Hàn Diệp nở nụ cười, nói: “Nữ nhân ngu xuẩn kia vừa nhìn là biết yêu thích Roy tướng quân, chúng ta không ngại để nàng đi làm thịt Lam Hàn Phong, sau đó ta lại đi nói cho Roy tướng quân, hai tên vương tử kia, không phải đều giải quyết?”

“Vương tử điện hạ nói đúng!” Người hầu vội vã phụ họa.

Lam Hàn Di ệp ngay lập tức liền ra khỏi phòng, đi thực hành kế hoạch của hắc. Hắc muốn lập tức thủ tiêu Lam Hàn Phong cùng Lydia, hắc đương nhiên không thể trực tiếp đi tìm Lydia, dạy nàng làm sao giết chết Lam Hàn Phong, Lam Hàn Diệp sở trường nhất chính là mua chuộc.

Lam Hàn Di ệp tìm được một người thị nữ của Lydia, cho nàng vô số vật đáng tiền. Thị nữ kia vốn đã hậu hạ Lydia một khoảng thời gian khá dài, nhưng là cũng không thấy Lydia đối với nàng khá một chút, tâm tình không tốt liền đánh các nàng để đỡ tức, thị nữ đã sớm bắt mẫn trong lòng.

Lam Hàn Diệp cho nàng không ít tiền, còn nói một đồng lời nói khuyến khích nàng. Thị nữ kia bị dao động bối rối, đáp ứng trợ giúp Lam Hàn Diệp.

Lydia t ức giận bữa trưa đều không ăn, thị nữ kia làm bộ bưng cái đĩa tiến vào, nói: “Tiểu thư, ngài đừng nóng giận, sinh khí cũng không giải quyết được vấn đề, nhanh ăn một chút gì đi. Tiểu nữ ngược lại lại có biện pháp, chính là không biết có thể hay không trợ giúp tiểu thư giải quyết vấn đề.”

Biện pháp Lam Hàn Diệp sai thị nữ nói cho Lydia, chính là đơn giản thô bạo nhất, bắt cóc.

Bi ện pháp bắt cóc này, thực sự không cao minh, người tham gia vào nhiều sẽ dễ dàng bị lộ. Bất quá Lam Hàn Diệp chính là muốn bị lộ ra ngoài, như vậy Roy tướng quân mới có thể chán ghét Lydia.

Th ị nữ nói: “Tiểu thư không bằng thỉnh mấy người lợi hại, đem tên tướng quân phụ nhân gì đó bắt cóc đi, mang tới địa phương không ai biết thì trực tiếp giết, không phải chuyện gì cũng được giải quyết sao.”

Lydia bị tin tức Lam Hàn Phong mang thai làm mất hết lý trí, nghe lời của thị nữ, cũng không ngẫm nghĩ, dĩ nhiên cảm thấy được kế sách thực sự quá tốt. Nếu như Lam Hàn Phong chết rồi, thế tử của Roy tướng quân, khẳng định chính là mình.

Lydia hưng phấn tay chân run lên, nói: “Cứ dựa theo biện pháp của người.”

Khu R là m ột địa phương rất không yên ổn, muốn tìm mấy ác nhân vì tiền mà bán mạng cũng rất dễ dàng. Lydia hận Lam Hàn Phong đến thấu xương, ra tay cực kỳ hào phóng, ra tiền hoa hồng nhiều vô cùng.

Lydia sai người i nghe ngóng, Roy ngày hôm nay phải tới mới về. Lydia vừa nghe, liền không nhịn được tính tình, khiến người lập tức ra tay, lập tức đi bắt cóc Lam Hàn Phong ngay.

Sau khi Lam Hàn Phong biết mình mang thai, cả ngày đều *** thần hoảng hốt, ở trong cửa hàng sủng vật gốc cả ngày.

Fred bồi tiếp cậu, sau khi ăn cơm trưa, Rex liền phái người tới gọi Fred trở lại, bất quá Fred không yên lòng Lam Hàn Phong, vẫn chưa có trở về thành bảo. Rex nhiều lần phái người tới, đều bị Fred đuổi trở lại.

Fred nhìn Lam Hàn Phong đang ngẩn người, nói: “Nếu như buồn ngủ, liền đi nghỉ ngơi một lúc đi, có người máy chăm nom, không có vấn đề.”

Lam Hàn Phong phải hai giây sau mới phản ứng, nói: “Ta là có chút buồn ngủ. Người đi ra lâu như vậy rồi, cũng trở về đi thôi, ta không làm phiền người nữa.” Fred nói: “Người trước tiên đi ngủ đi, ta giúp người nhìn cửa hàng một chút, lập tức đi.”

Không bị ết có phải hay không bởi vì mang thai, Lam Hàn Phong cảm thấy được trạng thái thân thể ngày hôm nay không quá tốt, có chút mềm nhũn. Lam Hàn Phong lắc lắc đầu, cảm thấy được khẳng định là lòng của mình đang ra ám chỉ.

Cậu thật có chút buồn ngủ, liền đi về phòng ngủ.

Fred không yên lòng cậu, chờ cậu quay lại phòng ngủ, qua có một canh giờ, buồng trong yên lặng, phỏng chừng Lam Hàn Phong là ngủ an ổn, lúc này mới dặn dò người máy chăm sóc Lam Hàn Phong, sau đó đứng dậy chuẩn bị rời đi.

Fred ra cửa hàng sừng vật, nhìn đồng hồ, cũng đi về phía thành bảo.

Trung tâm thành phố của khu R tuy rằng rất phồn vinh, bất quá khi rời khỏi trung tâm, liền có vẻ hơi tiêu điều.

Fred mới vừa đi một nửa đường, bỗng nhiên liền nghe phía sau lưng có động tĩnh, vô cùng huyền ảo. Hắn cảnh giác quay đầu lại, bất quá còn không thấy rõ là vật gì, cũng cảm giác sau gáy bị điện giật một chút, trong nháy mắt mất đi tri giác.

“Đại ca, là người này sao?” Một nam nhân ngũ đại tam thô.

Nam nhân cầm đầu nói: “Chân dung đâu, lấy ra nhìn.”

Một nam nhân khác gãi đầu một cái, nói: “Đại ca, không mang a, ở trên phi hành khí.”

Nam nhân cầm đầu quát lên: “Phế vật!”

Nam nhân ngũ đại tam thô nhanh chóng cứu tràng, nói: “Đại ca, hắn là hắn đi, ca nhìn xem, da thịt của hắn mềm mại trắng trẻo, lại lớn lên đẹp mắt như vậy, nhất định là tên tướng quân phu nhân gì đó.”

Nam nhân cầm đầu nói: “Vậy còn không mang đi.”

“Vâng ạ ”

Nam nhân ngũ đại tam thô khiêng Fred lên bờ vai, sau đó ba người liền chạy nhanh.

“Người xem cái người kia, tại sao lại quen mắt như vậy a?”

Rảnh rồi đi dạo khắp nơi lục xà cùng hoàng xà nằm ở trên một nóc nhà xa xa nhìn, lục xà không nhận được hỏi.

Hoàng Xà nói: “Bằng hữu của chủ nhân.”

“Cái gì?” Lục xà nói: “Đúng vậy a! Vậy hắn là bị bắt cóc sao?”

Hoàng Xà bình tĩnh nói: “Đúng.”

Lục xà hưng phấn, nói: “Vậy chúng ta nhanh đi nói cho chủ nhân đi! Công cuộc cứu viện sắp bắt đầu rồi!”

Hoàng Xà: “...”

Hai con xà nhanh chóng bò trở về cửa hàng sừng vật, “Vèo” liền vọt vào phòng của Lam Hàn Phong. Lục xà lập tức liền nhảy lên giường của Lam Hàn Phong, nhảy mấy lần trên giường lớn.

Lục xà kêu to: “Chủ nhân chó ngủ! Chúng ta rất cực có chuyện làm! Bằng hữu của người bị bắt cóc rồi! Chúng ta nhanh đi cứu viện đi! Ta đã lâu không có việc làm.” Lục xà thấy Lam Hàn Phong không phản ứng, tiếp tục gọi: “Ngủ người chỉ biết ngủ thôi, dậy đi!”

Hoàng Xà: “...”

Lam Hàn Phong bị lục xà làm cho đau đầu, vững vàng chuẩn ngoan một cái liền tóm lấy chỗ 7 tác của lục xà, nói: “Muốn thành canh rắn sao?”

Lục xà nhanh chóng lấy lòng cọ cọ lòng bàn tay của cậu, thay đổi một loại khẩu khí, nói: “Chủ nhân, chó ngủ mà bằng hữu của người bị bắt cóc” Lam Hàn Phong sững sờ, nói: “Ai bị bắt cóc? Người không phải đùa giỡn đi?”

Lục xà lập tức vung lên đầu rắn, nói: “Chủ nhân, thật sự! chuyện chơi vui như thế, ta làm sao sẽ gạt người chứ. Chính là người có mái tóc màu nâu, cao ngang chủ nhân, lớn lên vô cùng xinh đẹp, vóc người cũng cùng chủ nhân không sai biệt lắm.”

“Fred?” Lam Hàn Phong lập tức vươn mình ngồi dậy, nói: “Người nói hần bị bắt cóc? Làm sao không nói sớm!”

Lam Hàn Phong cảm thấy được thân thể uể oải còn chưa lành, thế nhưng cậu đã không thể để ý những thứ này.

Lục xà nói: “Chủ nhân, chúng ta đuổi theo đi! Ta biết bọn họ ở nơi nào!”

Lam Hàn Phong lập tức cùng hai con giáo cơ xà ra khỏi cửa hàng sủng vật, một đường chạy tới chỗ có chuyện. Bất quá ba tên hung ác kia đã sớm mang theo Fred ly khai, căn bản không có bóng người.

Lam Hàn Phong tức giận đến cắn răng, Fred sau khi rời khỏi cửa hàng của mình không lâu thì bị bắt cóc, cậu làm sao có thể không tức giận.

Hoàng Xà nhìn chung quanh một chút, nói: “Bên này.”

Hoàng Xà đổi mùi vị phi thường miễn cưỡng, dùng để lần theo là không thể tốt hơn.

Ba tên côn đồ hung ác kia chính là người mà Lydia tiểu thư phái tới bắt cóc Lam Hàn Phong. Ba người kia nhìn Fred đi ra khỏi cửa hàng sủng vật, đáng dấp không tệ, còn tưởng rằng hần chính là Theo nhân ngư mà chủ thuê đã nói. Bọn họ đều chưa từng thấy Theo nhân ngư, cũng chưa từng thấy Omega, căn bản liền không biết phân biệt hai người này như thế nào.

Ba người mang theo Fred đang hôn mê lên phi hành khí, lập tức đóng lại cửa, bên trong có mấy tên ác đồ tiếp ứng.

Một tên hung đồ nói: “Đại ca, làm sao không giết hần, mang về làm cái gì?” Nam nhân cầm đầu nói: “Người biết cái gì, chủ thuê chỉ nói làm cho hần vĩnh viễn biến mất, cũng không nhất định phải giết hần.”

Nam nhân ngũ đại tam thô một mặt mơ hồ, nói: “Đại ca, vậy thì phải làm thế nào?” Nam nhân cầm đầu “Khà khà” nở nụ cười, nói: “Trước tiên đem hần nhốt lại, hần trong thời gian ngắn vẫn chưa tỉnh lại. Cần thận một chút, đừng làm bị thương hần.”

Hai nam nhân đem Fred mang đi, nam nhân cầm đầu mới nói tiếp: “Chủ thuê nói, người nọ là Theo nhân ngư, các người gặp qua Theo nhân ngư sao? Gặp qua người nào xinh đẹp như vậy sao?”

Thủ hạ của hần cùng nhau lắc đầu, nói: “Đại ca đừng nói, chưa từng thấy qua.”

Nam nhân cầm đầu còn nói: “Không chỉ là dung mạo xinh đẹp, ta nói cho các người biết, Theo nhân ngư còn có thể mang thai sinh con, nghe người ta nói một phát là có thể có.”

“Cái gì? Thần kỳ như vậy?” Tất cả mọi người là trợn to hai mắt, từng tên từng tên thật giống như lập tức liền có thể chảy nước miếng.

Nam nhân cầm đầu nói: “Chính xác trăm phần trăm. Hần chính là bảo bối! Tí nữa chờ hần tỉnh lại, lão tử trước hết đến một phát, làm cho hần mang hài tử của ta. Nghe nói Theo nhân ngư ở trên giường vô cùng

hăng hái, lão tử còn chưa có thử qua. Hiện tại hắn bị điện hôn mê, không cảm giác, chờ hắn tỉnh rồi khả..."

Mấy nam nhân bị hắn nói cũng thấy thèm, nói: "Đại ca, chúng ta cũng muốn, chờ đại ca thượng xong, để chúng ta cũng thử xem."

"Đó là đương nhiên." Nam nhân cầm đầu u hùng hống nói: "Chúng ta trước tiên mang người về, chơi đủ rồi liền để hắn sinh con, sinh xong hài tử liền đem hắn bán đến phía tây, nơi đó còn nhiều mà người chịu ra giá cao mua."

Lam Hàn Phong một đường đuổi theo, chạy một lúc lâu, bốn phía đã không có phòng ốc, thoát nhìn như là đến vùng hoang dã, cỏ dại cùng cây cối rất nhiều, còn có thật nhiều tảng đá lớn.

Liền chạy không lâu, bỗng nhiên liền bên trong một đám cỏ dại cao bằng nửa người, có một cái phi thuyền. Phi thuyền không lớn như chiến hạm, bất quá hình thể cũng không tính là nhỏ, bên trong chỉ sợ cũng có hơn mười người bố trí.

"Chính là cái này." Hoàng Xà nói.

Lam Hàn Phong gật đầu, nói: "Chúng ta đi lên."

"A, chủ nhân, bay!" Lục xà trừng mắt.

Lam Hàn Phong mới vừa mới xong tới, liền nhìn phi thuyền kia bỗng nhiên liền bay lên, xung quanh lập tức nổi lên gió to, không khí chuyển động làm người ta không thể mở mắt được.

"Chủ nhân, bay! Làm sao bây giờ?" Lục xà hỏi.

Lam Hàn Phong sửng sốt, cổ tình chỉ còn thiếu một chút nữa, phi thuyền dĩ nhiên bay.

Lam Hàn Phong chỉ là sửng sốt một giây, sau đó lập tức tóm chặt lấy lục xà cùng Hoàng Xà, sau đó thân hình thu lại, nhảy một cái cao mấy trượng.

"Ta đều quên mất, chủ nhân biết khinh công." Lục xà nói.

May là kiếm tam có hệ thống khinh công, Lam Hàn Phong dùng khinh công, liên tục mấy lần, mắt thấy liền muốn đuổi tới phi thuyền, bất quá trước sau còn thiếu một chút, phi thuyền bay thật đúng là không chậm.

Lam Hàn Phong gần đến mức mồ hôi chảy đầy đầu. Tâm tình của cậu hôm nay không tốt, cảm giác lực bất tòng tâm. Hơn nữa càng đáng thương chính là, hệ thống khinh công của kiếm tam rất tiêu hao khí lực, không thể bay mãi, khí lực giá trị không có, liền sẽ lập tức ngã xuống. Ở trong game, người mới bị ngã chết đó là chuyện thường.

Nhưng điều làm cho Lam Hàn Phong đau lòng chính là, khinh công của ngũ độ thực sự bay rất chậm, hơn nữa cao độ không lý tưởng. Tuy rằng cậu cũng không tính là người mới, phương pháp nắm giữ khinh công cũng vô cùng tốt, có thể vẫn luôn bảo trì một đoạn khinh công, tốc độ cũng không chậm. Nhưng là cũng không thể luôn phi hành a, còn muốn để ý cao độ mới được.

Lam Hàn Phong thật hận khinh công của chính mình, dưới cái nhìn của cậu, khinh công của pháo ca mới là thật tuyệt sắc, cất cánh trong nháy mắt liền mang tốc độ phi thường cao, hơn nữa khinh công còn vô hạn tuần hoàn, có cao độ lại có tốc độ.

Lục xà: "Chủ nhân chủ nhân, tăng tốc a!"

Lục xà: "Nhanh lên một chút, liền kém một chút, tăng tốc!"

Lục xà: "Chủ nhân, nhanh dùng phương pháp đánh rắm để bay!"

Lam Hàn Phong: "..."

Mắt thấy giá trị khí lực còn hơn 100, Lam Hàn Phong rốt cục một cái vươn mình, nhảy lên đỉnh phi hành khí.

Lục xà: "Làm ta sợ muốn chết, ta cho là chúng ta cũng bị khách đến từ hành *** khác giết chết."

Lam Hàn Phong u oán liếc mắt nhìn nó, nói: “Câm miệng.”

Hoàng Xà: “Ồ bên trong.”

Phi hành khí thoạt nhìn có chút cũ nát, nước sơn phía bên ngoài đã vô cùng loang lổ, lộ ra tấm thép màu kim loại. Chiếc phi hành khí này hiển nhiên không có tiên tiến bằng chiến hạm của Roy, cũng không thể bay đến trong vũ trụ, chỉ có thể bay ở khoảng cách không xa lắm, hơn nữa cũng không có công năng phòng ngự mạnh mẽ. Lam Hàn Phong ở bên trên đỉnh phi hành khí, người ở bên trong cũng không có phát hiện.

Lam Hàn Phong khẽ cong thân thể, tiến lên phía trước vài bước, phía trước có một cái cửa, không biết là dùng để làm gì.

Lam Hàn Phong lấy tay lôi một chút, không có chỗ để nắm, hẳn là khóa lại từ bên trong.

Lam Hàn Phong nhìn Hoàng Xà liếc mắt một cái, cho nó nháy mắt ra dấu. Hoàng Xà lập tức bơi tới, sau đó đuôi rắn quấn lấy cờ lê, liền nghe “Loảng xoảng” một tiếng, cửa khoang trong nháy mắt liền bị túm biến hình, một chút liền bị kéo ra. Lam Hàn Phong lập tức nắm hoàng xà cùng lục xà, sau đó thân thể hạ xuống, liền thuận theo cửa khoang chui vào.

Cửa khoang bị kéo ra, phi thuyền lập tức phát ra báo động.

Nam nhân cầm đầu gọi: “Chuyện gì xảy ra? Có người mở ra cửa khoang của phi thuyền?”

“Đại ca, yên tâm đi, chúng ta còn đang bay a, ai có thể rơi ở trên đỉnh của chúng ta.”

“Đúng vậy, khẳng định phi thuyền quá cũ kỹ, báo động lung tung.”

“Đại ca, ta mang huynh đệ đi xem xem.”

Hai nam nhân cao to đi về phía lối ra của phi thuyền, hai người kia cũng không coi là chuyện gì to tát cả.

Sau khi đi vào, Lam Hàn Phong liền đóng lại cửa khoang, cậu nghe thấy tiếng bước chân, lập tức giấu mình ở khúc quanh sau tường mặt.

Hai người đến kiểm tra nhìn xung quanh, cửa khoang vẫn còn đóng, cũng không có nhìn kỹ, nếu như nhìn kỹ, bọn họ nhất định có thể phát hiện cửa khoang biến dạng...

Một người nam nhân cao to nói: “Ta nói rồi, nhất định là phi thuyền quá già rồi.” Một người khác nói: “Đại ca quá đa nghi.”

Hai người liếc mắt liền quay người đi trở về, một người nói: “Đại ca bắt về một tiểu mỹ nhân, vừa này ta liền liếc mắt nhìn, phía dưới của ta liền cứng.”

“Đúng vậy, chưa từng thấy người nào lớn lên xinh đẹp như vậy.” Một tên khác nói. Người kia còn nói: “Cũng không biết đại ca lúc nào sẽ để chúng ta chơi, ta luôn có cảm giác không thể trông cậy vào.”

“Này...” Một cái khác thở dài.

Người kia bỗng nhiên nói: “Nếu không như vậy đi. Ngược lại đại ca phải đợi người kia tỉnh rồi mới chơi, đây chính là cơ hội cực tốt. Hai chúng ta lén lút qua, thừa dịp kia tiểu mỹ nhân hôn mê, trước tiên sáng khoái một phát thế nào?”

“Nếu để cho đại ca phát hiện...” Một người khác do dự.

“Người không đi, vậy ta tự mình đi sáng khoái.” Người kia vội vã không nén nổi, bước nhanh hơn.

“Người chờ ta một chút, ta cũng đi.”

Lam Hàn Phong ẩn trong bóng tối, nghe đến hai người kia nói, nhất thời sầm mặt lại, bọn họ nói phỏng chừng chính là Fred.

Lam Hàn Phong lập tức nhịn xuống cơn giận không lấy tay xé bọn họ ra, lặng yên không tiếng động ở phía sau bọn họ. Hiện tại tìm được Fred mới là trọng yếu nhất, chờ hai người kia dẫn mình tìm tới Fred mới làm cho bọn họ biết hai chữ hối hận viết như thế nào cũng không muộn.

Hai người kia một đường nói toàn những lời hạ lưu, liền lén lút đi về phía phòng giam Fred.

Cửa gian phòng có một ác đồ hung dữ canh giữ, nhìn thấy hai người bọn họ lại đây, kỳ quái nói: “Sao các người lại đến đây?”

Hai người kia liếc mắt nhìn nhau, trong lòng giật mình nói: “Đại ca bảo chúng ta đến đây, đại ca bảo chúng ta cùng nhau trông giữ, miễn cho tiểu mỹ nhân chạy.”

“Đúng đúng!”

Trông coi nói: “Đại ca cũng quá cẩn thận.”

“Không ph ải đâu.” Tên ác đồ ra chủ ý đùa giỡn nói: “Đại ca còn nói, chúng ta trông người khổ cực, để cho chúng ta vào vui đùa cùng tiểu mỹ nhân một chút, đừng đùa hổng là được.”

“Thật sự?” Trông coi lập tức cao hứng mặt mày hơn hở, hắn cũng đã sớm thêm nhỏ dãi với người bên trong.

Ba người ăn nhip với nhau, trông coi lập tức lấy ra chìa khóa, nhanh chóng mở cửa ra.

T ừ khi bị giam lại Fred kỳ thực đã sớm tỉnh rồi, giá trị vũ lực của hắn tuy rằng không thể so với Sean cùng Cody, càng không thể so với Roy tướng quân, thế nhưng tốt xấu ở trường quân đội huấn luyện thật nhiều năm, so với thường nhân muốn khá hơn một chút.

Chỉ là Fred biết đến, bên ngoài e sợ có không ít người, bọn bắt cóc mình không biết có mục đích gì, nhưng chắc chắn là đã sớm có dự mưu.

Fred không dám cứng đối cứng, cho nên vẫn luôn không có phát ra âm thanh. Hắn chợt nghe bên ngoài có tiếng mở cửa, sau đó là “Oành, oành, oành” ba tiếng vang, cửa phòng rất nhanh liền được mở ra.

“Lam Hàn Phong?”

Fred kinh ngạc trợn to hai mắt, đã quên việc mình phải giả trang hôn mê, lập tức ngồi dậy, không thể tin nhìn hắn, nói: “Người cũng bị bắt sao?”

Thế nhưng hắn nghĩ lại, lại cảm thấy là lạ.

Lam Hàn Phong đi tới, chỉ chỉ vào ba nam nhân to lớn nằm ngoài cửa, nói: “Ta không có bị tóm, ta là tới cứu người.”

Ch ỉ trong nháy mắt ba nam nhân mở cửa, Lam Hàn Phong vọt ra, cậu và hai con giáo cơ xà, ba đầu ba, sợ là ba nam nhân kia cũng không biết chuyện gì xảy ra, liền đã bị đánh ngã.

Lục xà tự hào nói: “Ha ha, ta là người đầu tiên hạ được bọn kia, các người đều so với ta chậm hơn!”

“Bọn họ là ai?” Fred cau mày hỏi. bộ dáng của ba người kia, hơn phân nửa là hung đồ của khu R.

Lam Hàn Phong nói: “Ta cũng không biết. Trước tiên đừng nói cái này, chúng ta rời khỏi nơi này trước.”

Fred gật đầu, hiện tại quan trọng nhất là rời đi. Bọn họ lập tức ra gian phòng, Lam Hàn Phong liền mang theo Fred chạy về phía cửa, nói: “Đi mau, bên này, ta mang người đi ra ngoài.”

“Đi ra ngoài?” Fred sững sờ, bọn họ rõ ràng đang ở bên trên phi hành khí, nói: “Người dẫn theo phi thuyền đến?”

“Phi thuyền?” Lam Hàn Phong nói: “Đương nhiên không có, vật lớn như vậy, làm sao ta mang nổi.”

Ở trong thế giới công nghệ cao, phi thuyền cũng có thể đặt ở không gian chứa đồ. Bất quá Fred không kịp cùng cậu phổ cập khoa học này đó, nói: “Không có phi thuyền, chúng ta đi ra ngoài không phải muốn té chết?”

Lam Hàn Phong nói: “Sẽ không, đi theo ta, ta có thể mang người bay ra ngoài.”

Fred bị cậu kéo cổ tay, chạy một đường, Fred càng là lay động trong gió, lẽ nào Lam Hàn Phong cũng không phải thuần chủng Theo nhân ngư, mà là Theo nhân ngư mọc cánh biết bay...

Bọn họ chạy tới cửa khoang, Lam Hàn Phong kéo một cái, cửa khoang liền mở ra. Hai người cộng thêm hai con giáo cơ xà chui ra ngoài.

Phi thuyền cũng không bay cao lắm, bên ngoài ngoài trừ gió hơi lớn, vẫn có thể nhìn. Bọn họ tất cả đều chui ra, Lam Hàn Phong liền nói: “Người ôm thắt lưng của ta, ta mang người bay xuống.”

Fred ngổn ngang trong gió, mắt chỉ nhìn chằm chằm bụng Lam Hàn Phong. Lam Hàn Phong mang thai, mình ôm lấy eo của cậu, có thể hay không đem con cậu áp hông?

Lam Hàn Phong nói: “Nếu không ta cũng lấy người? Ta ôm người cũng được.” “Không không...” Fred nhanh chóng lắc đầu, nói: “Hay là ta ôm eo của người đi.”

Fred nói xong, liền cử động tay một chút, sau đó điều chỉnh một chút tư thế, đi ôm Lam Hàn Phong.

Cái cảm giác này... Quá kỳ quái.

Lam Hàn Phong đem hai con giáo cơ xà ném sang hai bên vai, nói: “Chuẩn bị xong, vậy ta nhảy xuống đây.”

Tâm lý của Fred không chắc chắn, bất quá hắn từng nhìn thấy giá trị vũ lực của Lam Hàn Phong, cho nên bây giờ còn là rất tin tưởng Lam Hàn Phong. Lam Hàn Phong vừa nói xong, bỗng nhiên chân đạp một cái, liền chạy ra khỏi đỉnh chóp phi thuyền.

Fred sợ đến suýt chút nữa liền nhắm mắt lại, cảm giác không có trọng lượng làm tim hắn rất không thoải mái. Bất quá bọn hắn dĩ nhiên thật sự đang bay, thực sự khó mà tin nổi.

Bên tai là tiếng gió “Vù vù”, bọn họ bay không chậm chút nào, hơn nữa phithường vững vàng.

Chỉ là trong giây lát.

“A a a a a a a a! Chủ nhân!”

Lục xà kêu to lên.

Bọn họ vốn đang bay rất tốt, bỗng nhiên giống như khí cầu xì hơi, liền rơi xuống từ trên trời, tốc độ rơi tự do này cũng không nhỏ, tim của mọi người suýt nữa đập vào răng cửa.

Lam Hàn Phong nói: “Ôm lấy ôm lấy, ta cũng không có cách nào a, ta đột nhiên phát hiện giá trị khí lực không hồi đây, không thể quá lãng phí.”

Lục xà: “Ta muốn ói ra...”

Bọn họ bay một nửa, Lam Hàn Phong chợt phát hiện, vừa này bay nửa ngày như vậy, giá trị vũ lực của mình dĩ nhiên chưa có hồi đây, một phần ba cũng chưa tới. Một chút giá trị như thế, không thể vững vàng bay đến mặt đất.

Cho nên Lam Hàn Phong liền cải biến phương pháp, không dùng khinh công toàn bộ hành trình, ngược lại có sức hút của trái đất, bọn họ có thể bay một chút, lại rơi tự do một hồi, như vậy có thể tiết kiệm giá trị khí lực. Chỉ cần trước khi rơi xuống đất, Lam Hàn Phong dùng tới khinh công, bọn họ liền sẽ không bị ngã thành thịt bằm.

Lục xà còn tại gọi: “A a a a, chủ nhân, muốn tới muốn tới rồi! Bay lên bay lên, ta không muốn làm xà bằm!”

Mắt thấy lập tức liền muốn rơi xuống đất, Lam Hàn Phong lập tức dùng tới khinh công, dao động lập tức, bọn họ cuối cùng là vững vàng rơi xuống.

Fred toàn bộ hành trình cũng không nói một câu gì, bởi vì hắn lần thứ nhất trải nghiệm cái cảm giác này, cần chắc hàm răng, một câu nói đều không nói ra được.

Rốt cục hai chân giẫm đến mặt đất, Fred giống như là một đoàn cây bông, lập tức liền co quắp ở trên mặt đất, đứng không vững nữa.

Hoàng Xà vẫn là mặt than, tuy rằng nó cái gì cũng không nói, bất quá nhìn thân hình của nó dĩ nhiên cũng có chút hoảng.

Này đủ để chứng minh kĩ xảo khinh công của Lam Hàn Phong có bao nhiêu hư thối...

Lam Hàn Phong vỗ vỗ ngực, nói: “Ta cũng sợ hết hồn. Đã lâu đều không đi Vạn Hoa Cốc luyện tập nhảy thang mây.”

Cậu nhìn một chút giá trị khí lực còn sót lại của mình, còn sót lại hơn ba mươi điểm. Lam Hàn Phong cảm thấy được chính mình thật sự là quá cơ trí.

“Người nào! Giơ tay lên!”

Lam Hàn Phong đang muốn lấy hơi, bỗng nhiên liền nghe đến có người ở sau lưng hét một tiếng.

Fred lập tức cảnh giác, quay đầu nhìn lại.

Bọn họ cũng không phải rơi vào vùng hoang dã, cây cỏ không sinh, trái lại như là rơi vào một căn cứ địa. Bên cạnh có mấy cái kho, dựa theo Fred phân tích, đoán chừng là kho chứa thóc, cái kho xa hơn kia, đoán chừng là chứa vũ khí...

Lam Hàn Phong quay đầu, liền thấy mấy người nam nhân cầm súng công nghệ cao đi tới.

Lam Hàn Phong nhất thời khóc không ra nước mắt, thân thể của cậu ngày hôm nay vốn không khỏe, kết quả mới ra khỏi miệng hổ liền tiến vào hang cọp.

Cậu bây giờ vô cùng hối hận, tại sao lại chọn một vùng đất hạ xuống như thế... Đây còn chưa xong...

Hết chap 29.

30. Chương 30: Bầy Dị Thú

Rex đợi i Fred một buổi trưa, nhưng lại không thấy người trở về, thấy trời đã sắp tối rồi, Rex ngồi không yên, lại sai người đi tìm Fred, nhất định phải đưa người về. Rex cảm thấy mình sắp ghen tị đến chết, rõ ràng là thể tử của Roy mang thai, Fred lại quan tâm như vậy.

Người phái đi lúc này lại trở về rất nhanh, thế nhưng vẫn cứ không có cái bóng của Fred.

Người hầu hoang mang hoảng loạn nói: “Lãnh chúa đại nhân, không tìm được Fred thượng tướng, nghe người máy của cửa hàng súng vật nói, buổi trưa Fred thượng tướng đã rời đi, đến bây giờ đã rất lâu rồi.”

“Cái gì?” Rex nhất thời vỗ bàn một cái đứng lên, nói: “Lập tức phái người đi tìm.”

Rex trong nháy mắt hoảng loạn vô cùng, liệu có phải Fred tự mình ly khai, hẳn không muốn gặp mình, cho nên nhân cơ hội đi. Thế nhưng nghĩ lại lại cảm thấy không thể, Fred không có phi thuyền, hơn nữa các bạn của hắn đều ở nơi này, hắn cũng không có chỗ để đi.

Rex nghĩ như vậy, tâm tình không có thả lỏng, trái lại càng căng thẳng hơn. Quả đấm của hắn nắm chặt chẽ, khu R chưa bao giờ là một địa phương thái bình, cho dù hắn thu phục được mảnh đất này, cũng thường thường không thể quản giáo được bọn hung đồ.

Nếu như Fred gặp một nhóm hung đồ...

Rex khắp toàn thân đều tràn ngập khí tức tức giận.

Rex nói: “Tướng quân phụ nhân ở nơi nào?”

Rex bỗng nhiên nghĩ đến, Lam Hàn Phong có lẽ là người cuối cùng nhìn thấy Fred, hắn muốn hỏi Lam Hàn Phong một chút, có nhìn thấy manh mối gì không.

Người hầu vội vã trả lời: “Người máy của cửa hàng súng vật nói, sau khi tướng quân phụ nhân ngủ trưa, Fred thượng tướng liền rời đi. Chỉ chốc lát sau, linh thú của tướng quân phụ nhân bỗng nhiên trở về, tướng quân phụ nhân liền theo linh thú vội vàng vàng ly khai. Đến bây giờ cũng chưa trở lại, không thấy bóng người...”

Lam Hàn Phong đi làm cái gì, tất cả thú cưng của cửa hàng súng vật đều biết. Khi người hầu đến cửa hàng để hỏi thăm, tiểu hồ điệp đều bay tới bay lui ở xung quanh, vẫn luôn la hét có người bị bắt cóc, chủ nhân đi cứu người. Đáng tiếc không ai nghe hiểu được bọn họ nói chuyện...

Trong lòng Rex có chút dự cảm không tốt, nói: “Lập tức đi đem Roy tướng quân tìm trở về.”

Người hầu không còn dám làm lơ, chạy đi.

Roy vốn đã chuẩn bị trở về, liền nhìn thấy một tên người hầu chạy hỗn hển truyền lời, cũng không đoái hoài tới lễ nghi, không chạy đến liền kêu to: “Tướng quân, Roy tướng quân, lãnh chúa đại nhân mời ngài nhanh đi về.” Roy cau mày, không hỏi là nguyên nhân gì, trước tiên leo lên phi thuyền, mới hỏi: “Rex lãnh chúa gọi ta trở về gấp như vậy, có chuyện gì?”

Người hầu nói: “Fred thượng tướng mất tích, có thể là bởi vì chuyện này.” Lam Hàn Phong đến cùng đi làm cái gì, cũng không ai biết. Cho nên người hầu liền không có nhiều lời, chỉ nói chuyện của Fred.

Roy rất nhanh liền trở lại thành bảo, hần bước nhanh đi vào, có người hầu dẫn hần đi tìm Rex.

Trong phòng không chỉ có một mình Rex, còn chưa tiến vào liền nghe đến thanh âm khóc lóc huyền não, khiến người không nhận được cau mày, thực sự phi thường không vui.

Roy tướng quân đẩy cửa ra đi vào, liền thấy Rex xanh mặt đứng ở bên trong, Lam Hàn Diệp thuận theo cúi đầu đứng ở một bên, thoạt nhìn như là bị khi dễ. Mà người đang khóc lại chính là Rex muội muội, Lydia tiểu thư.

Lydia tiểu thư khóc mặt đều lấm lem, còn liên tục hô: “Ca ca huynh dĩ nhiên không tin muội, không phải muội làm, là cô ta đổ oan cho muội!”

Cái gì nước mắt như mưa, nhìn thấy mà yêu, cùng tình huống của Lydia tiểu thư bây giờ một chút cũng không giống. Lydia tiểu thư hiện tại lại như một người đàn bà điên chanh chua, lời kéo thị nữ của mình nói: “Là cô ta, là cô ta làm, không liên quan đến muội.”

Lam Hàn Diệp nhìn thấy Roy tướng quân tiến vào, bỗng nhiên liền thút thít đánh tới, nói: “Tướng quân, ngài nhanh đi cứu ca ca của đệ đi, ca ca hần... Hần bị người bắt cóc, khả năng bất cứ lúc nào đều có nguy hiểm đến tính mạng a!”

Sắc mặt của Roy cũng nhanh chóng lạnh xuống. Lam Hàn Diệp còn tưởng rằng nhào vào trong ngực của hần mật báo, có thể trước tiên ôn tồn một chút, nào có biết sắc mặt của Roy lại dọa người như vậy, trước hết làm cho hần run lên ba phát.

“Người nói cái gì?” Khí tràng của Roy khiến người không dám ngẩng đầu. Người hầu chỉ nói Fred không thấy, làm sao lại biến thành Lam Hàn Phong bị người trói đi.

Lam Hàn Diệp đã sớm kế hoạch tốt, để con tiện nhân Lydia không có đầu óc này giết Lam Hàn Phong, sau đó đến tối, bảo đảm Lam Hàn Phong đã chết, lúc này mới chạy tới làm bộ phá vỡ kế hoạch ác độc của Lydia, hãm hại Lydia, có thể giành được hảo cảm của Roy.

Chỉ có điều, Lam Hàn Diệp chỉ biết là những hung đồ mà Lydia thu mua đã thành công, thế nhưng hần hoàn toàn không biết nhóm ác đồ đó đã bắt lầm người.

Rex đi tới trước mặt Lydia, nhìn nàng, nói: “Lydia, ta lại cho ngươi một cái cơ hội cuối cùng. Ngươi đến cùng làm cái gì.”

“Ta chẳng làm gì cả! Có người hãm hại ta!” Lydia không dám thừa nhận, thân thể nàng không ngừng run cầm cập, sợ không dám ngẩng đầu.

Rex lạnh nhạt nói: “Ta từ Langdon cầu trốn ra, liều mạng mang theo ngươi. Sau đó bị Brian đuổi bắt, ngươi sợ sệt bị liên lụy, cùng ta phân rõ quan hệ. Thế nhưng khi ta dần xếp xong xuôi ở khu R, vẫn để cho người đem ngươi về. Làm tất cả cũng không phải là bởi vì ta và ngươi là huynh muội cùng mẹ khác cha có bao nhiêu tình thân, mà là bởi vì mẫu thân trước khi chết dặn.”

“Ca ca huynh nói cái gì vậy a?” Lydia ngây dại, bọn họ làm sao lại là huynh muội cùng mẹ khác cha, bọn họ rõ ràng là anh em ruột.

Rex cười lạnh một tiếng, lạnh lùng nhìn nàng, nói: “Bà ta phản bội phụ thân, mới có ngươi. Nếu như không phải bà ta trước khi chết quỳ ở trước mặt ta cầu xin ta, có lẽ ngươi đã sớm không sống được đến bây giờ. Cũng không cần người khác động thủ, ta sẽ là người đầu tiên bẻ gãy cổ của ngươi. Ngươi hiểu chưa?”

Lydia như rơi vào hầm băng, run lên, nói: “Huynh gạt muội!”

“Không muốn khiêu chiến đường ranh giới của ta, nói cho ta biết, đến cùng là chuyện gì xảy ra.” Rex nói.

Roy cũng không muốn lẫn vào chuyện nhà của Rex, bắt quá Lam Hàn Phong cũng bởi vậy mà mất tích, làm cho hắn không thể không tìm hiểu rõ vấn đề.

Lydia không chịu nổi áp lực, rất nhanh liền nói. Nàng còn không biết mình bị Lam Hàn Diệp sử dụng như súng, nói cho bọn họ biết chính mình cỡ nào chán ghét Lam Hàn Phong, sai mấy tên hung đồ đi bắt cóc Lam Hàn Phong, mang tới chỗ không có ai thì giết cho xong hết mọi chuyện.

Rex cau mày, Roy cũng là một mặt nghiêm túc, cái này không giống với những gì người hầu bẩm báo lại, vậy tại sao Fred cũng biến mất?

Roy nói: “Chắc hẳn là những hung đồ đó bắt nhầm người? Cho rằng Fred thượng tướng đi ra từ cửa hàng súng vật chính là Lam Hàn Phong, cho nên đem hắn bắt cóc?” Sau đó Lam Hàn Phong nghe đến tin tức, lập tức đi cứu người, nếu nói như vậy thì mọi chuyện cũng đã rõ ràng.

Lam Hàn Diệp sững sờ, cắn môi, tâm lý hận đến nghiến răng nghiến lợi. Lòng nói Lydia tiểu thư chính là không đầu óc, dùng tiền thuê người giết người, còn có thể tìm lộn đối tượng.

Con người của Lam Hàn Diệp chuyển loạn, lập tức khóc lóc quỳ gối bên chân Roy, nói: “Tướng quân, ngài nhất định phải nhanh đi cứu ca ca đệ a, hắn...” Roy tướng quân sắc mặt khó coi nhìn Lydia, nói: “Những người kia đem bọn họ mang đi nơi nào.”

Lydia khóc lóc nói: “Ta không biết, ta không biết! Ta bảo bọn họ tùy tiện tìm một chỗ giết người. Trước khi trời tối, có người lại đây nói cho ta biết đã làm xong, cái khác ta cái gì cũng không biết.”

Rex vừa nghe, nhắc chân liền đá nát tan cái bàn bên cạnh, nếu như dựa theo Lydia nói, đám ác đồ thật sự hoàn thành nhiệm vụ, kia Fred chẳng phải là lành ít dữ nhiều.

Rex đem Lydia từ trên mặt đất lôi dậy, nói: “Người lặp lại lần nữa.”

Roy ngăn cản động tác của hắn, nói: “Bảo nàng vẽ lại bộ dạng của nhóm hung đồ kia, ta lập tức dẫn người đi tìm.”

Roy cũng đồng dạng hoảng sợ, thế nhưng có một tia hi vọng cũng không thể bỏ qua.

Lydia không có cách nào, không thể làm gì khác hơn là vẽ lại bộ dáng của bọn chúng.

Sean cùng Cody nghe nói Lam Hàn Phong cùng Fred không thấy, cũng đều rất gấp. lấy được hình vẽ thì lập tức đi so sánh thông tin.

Sean nói: “Tìm được, có thể là một nhóm hung đồ ở phía tây. Khuôn mặt giống đến hơn 90%.”

Roy nói: “Lên phi thuyền. Tiếp tục tra một chút khu vực hoạt động gần đây của bọn chúng.”

Rex nói: “Ta cũng đi cùng các người.”

Roy liếc mắt nhìn hắn, ngăn cản nói: “Người là lãnh chúa, người ly khai nếu có người phản loạn làm sao bây giờ? Khu R mà mất, chúng ta đều xong.” Rex không cam lòng, nói: “Nhưng là.”

Roy nói: “Ta sẽ giúp người đem Fred mang về.”

Rex hít sâu một hơi, muốn làm cho tâm tình của mình thả lỏng một chút, liền nghe Roy nói.

Roy nói: “Ta bảo đảm, bất luận là người sống vẫn là thi thể.”

Rex nuốt chút nữa vùng lên nắm đấm liền đánh vào mặt hắn một cái, nói: “Người chờ một chút, ta sắp xếp người giúp ta khống chế khu R, lập tức liền đi cùng với các người.”

Roy mà nói chỉ làm cho Rex kiên định quyết tâm muốn đi.

Roy xoay người rời đi, nói: “Không thời gian, người tận lực đuổi kịp, chúng ta đi trước.”

Mí mắt của Cody nhảy lên, bị Sean lôi một chút, nhanh chóng liền theo Roy chạy. “Roy tướng quân! Roy tướng quân!” Lam Hàn Diệp nhào tới, cản bọn họ lại, nói: “Mang đệ cùng đi với!”

Lam Hàn Diệp sợ Roy từ chối hẳn, ngay lập tức liền nói: “Mang theo đệ khẳng định có tác dụng! Ca ca cùng đệ đều là người cá, bọn đệ đối với đồng loại có cảm giác rất nhạy bén, nếu như ca ca ở phụ cận, đệ sẽ là người đầu tiên cảm thấy được.”

Lam Hàn Diệp nói ngược lại là thật tình, bất quá hẳn căn bản không muốn cứu người, chỉ muốn cùng đi phá hoại.

Roy nói: “Mang theo h ắn, phái người nhìn.”

Sean trả lời ngay: “Tuân lệnh.”

Mọi người lập tức lên phi thuyền, sau đó xác định mục tiêu, liền đi về phía tây của khu R.

Bên kia Lam Hàn Phong cùng Fred không cẩn thận rơi vào đất của người ta, còn bị mấy người cầm súng nhắm vào.

Fred nhất thời khản trương vô cùng, trên người của hắn không mang theo vũ khí, thực sự phi thường bị động.

Lam Hàn Phong xoa xoa huyệt thái dương, cảm thấy được huyệt thái dương vô cùng đau, thực sự phiền lòng chết rồi.

“Ch ử nhân, để cho chúng ta lên đi!” Lục xà tê tê nói.

Lam Hàn Phong nói: “Không.”

M ấy người cầm súng kia thấy bọn họ đứng rất thành thật, liền buông lỏng cảnh giác, ghìm súng đi tới, nói: “Các người là ai?”

Hắn nói còn chưa dứt lời, liền hét to một tiếng, đột nhiên cảm giác thấy có thứ gì đột nhiên nhào ra từ phía sau lưng hắn, nhanh chóng đẩy ngã hắn. Mấy người bên cạnh hắn cũng đều bị kêu to đánh gục, giãy dụa không đứng lên nổi.

Fred sợ hết hồn, liền nhìn thấy mấy con nhện thân hình to lớn, đặt ở trên lưng những người đó, thoát nhìn cực kỳ đáng sợ.

Fred sửng sốt một chút, rất nhanh liền thở phào nhẹ nhõm, những con nhện này hắn từng thấy, ở bên trong cửa hàng sủng vật của Lam Hàn Phong. Người kia bị dọa đến kinh ngạc kêu to, bất quá rất nhanh liền mất đi tri giác, bị độc làm té xỉu, một điểm âm thanh cũng không có.

Fred không kịp thần phục năng lực của linh thú của Lam Hàn Phong, nhanh chóng lôi kéo cậu nói: “Chúng ta đi mau, tí nữa khẳng định có người phát hiện ra chúng ta, lúc đó liền không thể chơi đùa được.”

Lam Hàn Phong không quen thu ộc khu R, thế nhưng Fred trước đây từng nghe thấy tên của khu R khi còn ở trường, hơn nữa cũng làm rất nhiều nghiên cứu liên quan đến khu R. Mảnh đất vùng ngoại ô khu R này, hoàn cảnh tương đối ác liệt, hơn nữa có vài nhóm hung đồ chiếm giữ, tuyệt đối không phải địa phương tốt gì. Việc quan trọng nhất của bọn họ chính là trở lại.

Lam Hàn Phong cũng đồng ý, nhưng là liền n trở tay kéo lại Fred, nói: “Chúng ta phải đi về, cũng phải tìm cái phi thuyền a, vượt qua thôn này không có cửa hàng khác (ý nói bỏ qua cơ hội này sẽ không còn cơ hội nào khác), chúng ta cũng không thể một hơi chạy trở về a.”

Đúng là bọn họ bây giờ cần một cái phi thuyền, hơn nữa Fred là một người biết lái phi thuyền, nếu như bọn họ có thể thành công trộm được một chiếc, nói không chắc trước hừng đông, bọn họ liền có thể trở lại thành bảo.

Chỉ là...

Fred nói: “Bên này là kho đồ ăn, bên kia là kho vũ khí, ta không nhìn thấy chỗ để phi thuyền, không biết ở nơi nào.”

Phóng tầm mắt nhìn qua, nơi này cũng không có chỗ đỗ phi thuyền. Nếu như bọn họ muốn tìm phi thuyền, nhất định phải thâm nhập vào trung tâm. Hơn nữa cho dù bọn họ có tìm được phi thuyền, có thể lái đi hay không lại là một chuyện khác.

Hoàng Xà: “Có người đến.”

Lam Hàn Phong cũng nghe được động tĩnh, lập tức lôi kéo Fred chạy đến bên cạnh một chỗ bí mật ở gần kho hàng.

Hai người đến để tuần tra, đều cầm súng công nghệ cao, nhìn thấy người của bọn họ ngã trên mặt đất, nhanh chóng xông tới kiểm tra, sau đó có một người chạy đi báo cáo tình huống.

Lam Hàn Phong nhìn lên, nhắt thời đau đầu cực kỳ, bọn họ đây là đả thảo kinh xà. Phóng chừng lập tức liền có rất nhiều tuần tra trở lại, lúc đó đừng nói là lấy trộm một cái phi thuyền, chính là trộm một cái đồ chơi nhỏ cũng không dễ dàng.

“Làm sao bây giờ?” Lam Hàn Phong hỏi.

Fred nói: “Không bằng chúng ta đi ra ngoài trước đi, đi ra bên ngoài lại nghĩ cách. Cùng lắm thì chờ bọn hắn yên tĩnh lại, chúng ta lại trở về trộm phi thuyền.”

Lam Hàn Phong đồng ý, nhìn giá trị khí lực của mình một chút, cậu chỉ cảm thấy một sự bất đắc dĩ sâu sắc. Không biết tại sao, giá trị khí lực của cậu bây giờ khôi phục cực kỳ chậm, nếu như dựa theo tốc độ trong game, thời gian dài như vậy dù sao cũng nên khôi phục đầy, nhưng bây giờ chỉ được một nửa.

“Ta mang người đi ra ngoài.”

Lam Hàn Phong nhìn vách tường sau lưng một chút, dự đoán nhảy hai lần cũng có thể bay ra ngoài. Cậu liền kéo Fred, bỗng nhiên triển khai khinh công, đột nhiên liên tục nhảy lên trên.

Đối với ngũ độc mà nói, muốn bay cao là một chuyện vô cùng khó khăn, so với dự đoán còn muốn lãng phí nhiều giá trị khí lực hơn.

Bọn họ mới vừa vượt qua vách tường, giá trị khí lực của Lam Hàn Phong liền trống không. Có thể tưởng tượng được, toàn bộ quãng xuống đất chắc chắn là chết.

“Người không sao chứ?” Fred nhanh chóng bò lên kiểm tra tình huống của Lam Hàn Phong, Lam Hàn Phong mới vừa mang thai, vừa té như vậy sẽ không phải là đem hài tử ngã mất đi.

Lam Hàn Phong lắc lắc tay, bò dậy từ dưới đất, nói: “Không có chuyện gì, chính là mệt ta hơi đau.”

Lục xà hoa mắt chóng mặt, hô: “Chủ nhân người quá không đáng tin cậy, ta đều bị ngã choáng váng.”

Lam Hàn Phong bò lên bình tĩnh nhìn lên, có chút há hốc mồm, bên ngoài không có đèn chiếu sáng, đen thui lụi một mảnh, chỉ có thể thấy đó là một vùng hoang dã, cực kỳ hoang vu không nhìn thấy phần cuối. Thật giống như cái gì cũng không có cả.

Khi mà bọn họ còn không biết phải đi nơi nào, bỗng nhiên liền nghe thấy trong căn cứ phía sau lưng bọn họ truyền ra một thanh âm báo động, dị thường chói tai.

Căn cứ vốn yên tĩnh đột nhiên náo động cả lên, có người cao giọng hô: “Không tốt, bày dị thú đến, mọi người đề phòng!”

Lam Hàn Phong nói: “Chuyện gì xảy ra?” Bên trong hò hét loạn cào cào, nghe thật giống như muốn khai chiến.

Fred bắt đầu đề phòng cao độ, nói: “Không tốt, chỗ này thế mà lại có bày dị thú.” “Đó là cái gì?” Lam Hàn Phong hỏi.

Fred nói: “Dị thú chính là dã thú hung mãnh, bị thu phục mới là linh thú mà mọi người nói. Thế nhưng bình thường những con dị thú này rất không nghe lời, gặp một con không chừng còn có thể thu phục, nếu như là bày dị thú, e sợ rất khó đối phó.”

Lam Hàn Phong bỗng nhiên tỉnh ngộ, sau đó liền thấy thanh âm huyền não ở phía xa xa, chạy về phía bên này, nghe động tĩnh đoán chừng là đám dị thú kia, số lượng còn giống như không ít.

Lam Hàn Phong có chút ngạc nhiên, không biết là dị thú dạng gì, cũng không biết mình có thể nghe hiểu bọn chúng nói chuyện hay không.

Fred nói: “Chúng ta đi mau, không đi liền nguy hiểm.”

Lam Hàn Phong nói: “Nghe thanh âm, tốc độ của những con dị thú khác rất nhanh, chúng ta không chạy nổi.”

“Cái gì?” Fred cả kinh mở to hai mắt, lẽ nào bọn họ muốn biến thành đồ ăn của dị thú?

“Ầm ầm” mấy tiếng súng vang lên, trong căn cứ đã có người phát động công kích, sợ rằng bầy dị thú đã đến trước mặt.

Sau khi tiếng súng vang lên thì có rất nhiều tiếng súng cũng nổ ra, có vẻ tình hình cuộc giao chiến rất ác liệt.

Tuy rằng giao chiến mặt sau rất ác liệt, bất quá trong một khoảng thời gian ngắn cũng không thể lan đến bên này. Lam Hàn Phong nói: “Các người bảo vệ Fred, ta qua xem một chút tình huống, xem có thể thuận lợi lên lấy một chiếc phi thuyền hay không.”

Cậu nói với nhóm giáo cơ xà.

Fred lập tức phản đối, nói: “Không được, quá nguy hiểm!”

Chỉ là hắn nói còn chưa dứt lời, liền nhìn thấy Lam Hàn Phong nhẹ nhàng nhảy một cái, đã giống như một con bướm, phi thân nhảy vào trong vách tường, không nhìn thấy.

Fred cực kỳ, lập tức muốn đuổi theo, thế nhưng chân của hắn bị bọn xà quấn lấy. Lục xà hảo tâm an ủi nói: “Yên tâm đi, chủ nhân ta lợi hại như vậy, người chờ là tốt rồi.”

Fred nghe không hiểu nó nói cái gì, chỉ biết là lục xà cực kỳ nghe Lam Hàn Phong nói, nhất định là muốn ngăn cản mình đi vào.

Hoàng Xà nói: “Hắn nghe không hiểu chúng ta nói chuyện.”

“Ồ?” Lục xà nghiêng đầu, nói: “Vậy ta vừa nãy đàn gảy tai trâu nha.” Hoàng Xà: “...”

Lam Hàn Phong leo tường trở lại, vào trong kho chứa thức ăn nhìn chằm chằm. Bởi vì sắc trời quá đen, mới nhìn cậu không thể thấy một cái gì cả, chỉ có thể nhìn thấy vô số đầu người chạy qua, còn có tiếng súng vang lên không ngớt.

Lam Hàn Phong hí mắt nhìn kỹ, nhất thời trong lòng cả kinh.

Chỉ thấy những người kia cầm vũ khí tiên tiến trong tay, đối tượng nhắm dĩ nhiên là đám gấu mèo!

Đạp i hừng miêu tròn vo, Lam Hàn Phong nhìn vô cùng rõ, thế nhưng nhìn lại một lần nữa, nhất thời nhìn thấy bên cạnh gấu mèo lại có một con gấu mèo, rồi lại một con gấu mèo, ngay cả chỗ cái kho của mình cũng có một đám gấu mèo đang đứng, ít nhất cũng có mấy trăm con, tất cả đều là bộ dáng mao nhung nhung.

Bầy dị thú mà bọn họ nói, không phải là một đồng gấu mèo đột nhiên xuất hiện này đi?

Mắt thấy một con gấu mèo bị súng bắn trúng chân, chảy một đồng máu. Lam Hàn Phong ngay lập tức liền vọt tới, lăn khỏi chỗ ôm lấy con gấu mèo kia, tránh sang bên cạnh, phát súng kế tiếp liền bắn vào ngay chỗ cũ của cậu.

Gấu mèo bị thương tròn vo, Lam Hàn Phong ôm nó, cảm giác không phải rất nặng, ít nhất so với Cuộn Cuộn còn nhẹ hơn rất nhiều, hơn nữa còn nhỏ hơn không ít, thoạt nhìn có chút đáng thương.

Tuy vậy con gấu mèo nhỏ này, hiển nhiên không quá phối hợp, phỏng chừng cho là Lam Hàn Phong muốn hại nó, phi thường không có thiện ý giờ chân lên muốn cào cậu.

Lam Hàn Phong vung tay một cái, dễ dàng liền hóa giải công kích của gấu mèo nhỏ, ôm nó nhảy lên trên đỉnh kho, nói: “Chớ lộn xộn, ta không có ác ý, là tới cứu người.”

Gấu mèo nhỏ sững sờ, thời gian ngắn ngủi, Lam Hàn Phong liền đem hấn đặt ở chỗ an toàn trên đỉnh kho, sau đó lập tức chạy xuống, lẩn khỏi chỗ, liền ôm lấy một con gấu mèo nhỏ khác, sau đó cứu đi lên.

Con gấu mèo này càng nhỏ hơn, tròn vo, trong tay còn cầm một khối thiết, cũng không biết tháo ra từ chỗ nào. Nó nhìn thấy gấu mèo hơi lớn một chút, liền vô cùng phấn khởi, nói: “Mau nhìn, ta lấy được một khối ăn.”

Lam Hàn Phong: “...”

Lam Hàn Phong trợn mắt lên, lòng nói nhưng con gấu mèo này nhất định là cùng một loại với Cuồn Cuồn, nếu không thì tại sao đều thích ăn kim loại a. Gấu mèo nhỏ hơn đem kim loại bẻ thành hai phần, dễ như ăn cháo liền đẩy ra, nói: “Người cũng đói bụng, chúng ta chia nhau ăn.”

Lam Hàn Phong không nhin mắt trợn càng lớn, trong đầu cậu có một ý nghĩ hoang đường, lẽ nào những con gấu mèo đó vì tìm thức ăn, mới đến công kích cái căn cứ này sao?

Lam Hàn Phong không khỏi hỏi: “Các người chạy tới, chính là vì ăn những kim loại này?”

Mí mắt của cậu nháy một cái, nhìn xuống cảnh tượng bão bom phía dưới, cảm thấy được ý nghĩ này dị thường hoang đường.

Gấu mèo nhỏ hơn bị cậu dọa sợ, kinh ngạc nói: “Người này lẽ nào có thể nghe hiểu chúng ta nói chuyện?”

Lam Hàn Phong gật đầu, nói: “Ta đương nhiên có thể nghe hiểu.”

Thanh âm của gấu mèo lớn hơn rất không tốt, nói: “Chúng ta đương nhiên là đến kiếm ăn, lẽ nào chúng ta phải để cho mình chết đói sao?”

Lam Hàn Phong trong nháy mắt vô lực, suy nghĩ một chút nói: “Chỗ này của ta có thức ăn, các người đem những đồng bạn còn lại cũng triệu tập tại đây đi, đi cùng ta, ta cho các người ăn, cũng không cần các người bất chấp nguy hiểm tính mạng đi ăn sắt lá.”

Hai con gấu mèo hiển nhiên không tin cậu, thế nhưng bỗng nhiên liền thấy trong tay của Lam Hàn Phong nhiều hơn một đám gây trúc.

Gấu mèo nhỏ hơn kinh ngạc nói: “Đây là gây trúc sao? Ta trước giờ cũng chưa từng ăn đâu.”

Gấu mèo lớn hơn kia cũng căn bản chưa từng ăn gây trúc, nói: “Chúng ta nhiều như vậy, một bó gây trúc kia của người làm sao đủ để chúng ta ăn.” Lam Hàn Phong liền bỗng dưng biến ra một bó, nói: “Muốn bao nhiêu có bao nhiêu.”

Mảnh đất này của khu R hoang vu vô cùng, đám gấu mèo này không có đồ ăn, mỗi ngày đều kiếm ăn xung quanh, chợt thấy một cái căn cứ đâu đâu cũng có sắt, chúng nó đói bụng vô cùng, liền quần thể xông tới bắt đầu ăn phòng ở bằng sắt.

Gấu mèo lớn hơn nửa tin nửa ngờ, thế nhưng nhìn thấy đồng bạn của mình đều bị thương rất nặng, cũng cảm thấy không phải cách tốt. Nó bỗng nhiên cúi xuống dưới hét một tiếng, những con gấu mèo này nghe thấy động tĩnh, đều đi về phía bên nó.

Lam Hàn Phong nói: “Đi theo ta.”

Cậu nói xong liền tung người lên, nhảy ra ngoài từ trên nóc nhà.

Những người trong căn cứ cũng không dám đuổi theo đám dị thú, đừng thấy gấu mèo tròn vo vô cùng đáng yêu mà coi thường, lực sát thương của bọn chúng rất lớn, đáng sợ nhất là chúng nó cái gì đều ăn, hơn nữa tốc độ di chuyển của chúng cũng không chậm.

Vũ khí cùng phòng ở của bọn họ đều bị tổn thất vô cùng lợi hại, cũng không thiếu người bị thương, bên ngoài vùng hoang dã, đêm đến rất nguy hiểm, cho nên cũng không có người đuổi theo. Trái lại những con dị thú này lại tự động rời đi, làm cho bọn họ thở phào nhẹ nhõm, cảm thấy được phi thường vui mừng.

Fred ch ờ thật lâu, chỉ nghe được bên trong có thanh âm đánh nhau, nổi lên không dứt, giống như còn có cái gì sụp đổ, một tiếng vang ầm ầm. Hắn vốn không đứng xa, còn có thể cảm giác được mặt đất bị chấn động. Điều đó là cho Fred càng thêm lo lắng, lại luôn không thấy Lam Hàn Phong đi ra, hắn càng muốn chạy vào xem như thế này rồi.

Hoàng Xà độ t nhiên mở miệng: “Đến.”

Lục xà kỳ quái nói: “Tại sao ta lại nghe được khí vị của một đồng thịt tươi?” Nó vừa dứt lời, Fred liền kinh hô một tiếng.

Ch ô tường vây của căn cứ thật giống như bị đập đổ, sau đó nhanh chóng chạy về phía bọn họ. Bóng người kia dĩ nhiên là Lam Hàn Phong.

Nhưng điều làm cho Fred kinh sợ chính là, Lam Hàn Phong thật giống bị thứ gì đuổi theo, mặt sau dĩ nhiên tuôn ra một mảnh đồ vật đen kịt.

Fred sợ hết hồn, tuy rằng giá trị vũ lực của hắn yếu kém, thế nhưng cũng không nghĩ được điều đó, ngay lập tức liền xông lên giúp đỡ.

Lục xà sững sờ, lập tức nước miếng chảy đầy đất, nói: “Thiên a! Thật nhiều quả cầu thịt, nhiều như vậy, ta có thể ăn đi?”

Hoàng Xà lại khác hắn, nói: “Làm sao lại có nhiều Cuộn Cuộn như vậy?” Lục xà nói: “Lẽ nào nơi đó là phân đà của Đường gia bảo? Chủ nhân đi vào chọc phải ổ gấu mèo?”

Fred ch ạy tới, càng thêm kinh ngạc không thôi. Thứ đuổi theo Lam Hàn Phong dĩ nhiên đều có cùng một dáng với linh thú của Roy tướng quân. Chính là có lớn có nhỏ, cái đầu không giống nhau lắm mà thôi.

Lam Hàn Phong kéo hắn nói: “Đi bên này, chúng ta rời đi chỗ này trước. Kho vũ khí bên trong bị sụp, không biết có thể nổ tung hay không a.”

Cậu nói xong thì gấu mèo cầm đầu nói “Đi theo ta.”

Lam Hàn Phong biết đến Fred nghe không hiểu tiếng gấu mèo nói chuyện, liền phiên dịch cho hắn: “Cùng chúng nó, chúng nó rất quen thuộc nơi này.” Fred càng thêm tròn mắt, nguyên lai những con dị thú này cũng không phải muốn đả thương Lam Hàn Phong, hơn nữa còn muốn dẫn đường cho bọn hắn. Bọn họ cùng gấu mèo chạy thật xa, phía trước thậm chí có một rừng cây, cây cối rậm rạp chẳng chịt.

Chạy vào rừng cây nhóm gấu mèo liền dừng lại, nói: “Nơi này an toàn. Thứ mà người nói cho chúng ta đâu?”

Lam Hàn Phong nói: “Đương nhiên sẽ không lừa các người, đến đến, bên này.” Cậu nói xong liền sờ sờ vòng tai của mình, từ trong túi giả lập bên trong trò chơi lấy ra những thứ mà bọn chúng cần, toàn bộ đều là ăn, dùng gây trúc làm chủ.

Nh ững con gấu mèo kia nhìn thấy thật nhiều gây trúc liền vô cùng kinh hãi, tất cả đều xúm lại bên cạnh thân thể Lam Hàn Phong, tranh cướp giành giật muốn ăn gây trúc.

Lam Hàn Phong bị một đồng gấu mèo chen ở chính giữa, cảm thấy được tâm của mình đều bị hòa tan, mạnh đến nổi mặt đầy là máu. Những con gấu mèo này ôm gây trúc, tất cả đều xúm lại quanh cậu ăn. Lam Hàn Phong không nhận được tay trái sờ sờ tay phải mò mò, cảm thấy được cảm giác đều phi thường tốt.

Lục xà nhìn trở mắt ngoác mồm, nói: “Chủ nhân người thật giống như bọn buôn người đúng không?”

Hoàng xà giữ yên lặng.

Lục xà còn nói: “Hắn đi nơi nào lừa gạt đến nhiều Cuộn Cuộn như vậy? Ta cảm thấy được Đường môn chính mình đều sắp không nuôi nổi.”

Fred khi ép sợ nói không ra lời, chỉ cảm thấy không trách Roy tướng quân yêu thích Lam Hàn Phong như thế. Tướng quân phụ nhân quả nhiên là rất lợi hại, người khác làm sao có khả năng làm được?

Roy tướng quân mang người đi sang phía tây tìm kiề m, rất nhanh liền tìm được căn cứ điểm của bọn hung đồ. Roy đến có chuẩn bị, không nói hai lời, lập tức hạ lệnh vây quanh cứ điểm tiêu diệt, bắt lại toàn bộ người ở bên trong, một tên cũng không buông tha.

Bộ đội mà Roy tướng quân mang tới rất mạnh, những ác đồ đó đều không có chuẩn bị gì, vốn là thực lực cách xa, chỉ trong nháy mắt liền bị bắt lại toàn bộ. Roy lập tức sai người đi kiểm tra, lật tung hết cả mọi thứ lên, nhưng không thấy cái bóng của Lam Hàn Phong cùng Fred.

Roy giận dữ, nói: “Người ở nơi nào?”

Sean cau mày, nói “Những người này nói, tướng quân phu nhân và Fred thượng tướng đã sớm trốn, căn bản không ở chỗ của bọn chúng.”

“Cái gì? Bọn họ trốn?” Lam Hàn Diệp kinh hãi đến biến sắc, hét lên. Roy thở phào nhẹ nhõm, sau đó quay đầu nhìn Lam Hàn Diệp, nói: “Người muốn nói cái gì?”

“Không không...” Lam Hàn Diệp lập tức làm bộ kinh hãi, nói: “Đệ chỉ là thật cao hứng! May mắn ca ca đã trốn được, vậy khẳng định là không sao rồi.”

Lam Hàn Diệp thật nhanh đổi giọng, không muốn để cho Roy tướng quân phát hiện hắn là lạ.

Roy nói: “Tìm xung quanh, phạm vi tìm kiếm có lẽ sẽ lớn một chút.”

“Vâng.” Sean nói.

Cody vội vã chạy tới nói: “Tướng quân, vừa nãy nghe thấy được tiếng nổ tung không xa, gợn sóng không nhỏ, nguyên nhân còn không rõ, muốn phái người đi xem sao?”

Roy gật đầu, trước mắt bọn họ không có mục tiêu rõ rệt, vậy thì tuyệt đối không thể bỏ qua một điểm đáng ngờ nào.

Thần tình của Lam Hàn Diệp trở nên khẩn trương, trong lòng hắn oán trách Lydia vô năng, dĩ nhiên tìm được nhiều người... không đáng tin cậy như thế này, quả thực thành sự không đủ bại sự có thừa.

Khi Roy dẫn người đến chỗ nổ tung, đã là quá nửa đêm, chính là căn cứ mà Lam Hàn Phong cùng Fred đã đi qua. Bởi vì chịu đến một đồng Cuồn Cuồn phá hoại, kho vũ khí nổ tung, lúc này còn chập vạt một mảnh.

Trong căn cứ cũng do một đám ác đồ chiếm giữ, bọn họ vẫn ở chỗ này chưa lâu, không ngờ đến lại có quân đội đến quét, lúc trước trọng thương đối với bọn họ đã là tai nạn không nhỏ, lúc này tự nhiên không có bao nhiêu lực chống cự.

Roy đem người trong căn cứ lôi ra tra hỏi một lần, đều nói căn bản chưa từng thấy người trông giống như Lam Hàn Phong.

Bỗng nhiên một nam nhân nói: “Ta đã thấy!”

Roy lập tức đi tới, nói: “Người gặp quá?”

Người kia gật đầu, nói: “Ta nói cho người, người đừng có giết ta.”

Roy cau mày, xem bộ dáng sợ chết của người kia, có khả năng vô cùng lớn là người này vì sợ chết nên bịa ra lời nói dối để lừa hắn.

Người kia nhanh chóng nói: “Ta thật sự từng thấy, chính là mấy giờ trước! Bởi vì người mà người nói kia, mặc quần áo rất kỳ quái, hơn nữa dung mạo của hắn rất dễ nhìn, tuy rằng lúc đó trời tối, nhưng ta chỉ liếc mắt liền nhớ kỹ. Nha nha, bên cạnh hắn còn có một người trẻ tuổi rất dễ nhìn nữa, mặc quần trang.”

Roy nghe hắn nói như thế, không giống như là lừa người. Lam Hàn Phong mặc quần áo vẫn luôn rất kỳ quái.

Roy hỏi: “Bọn họ ở đâu?”

“Chạy mất.” Người kia nói: “Chúng ta đang đi tuần, bỗng nhiên liền nhìn bọn họ rơi từ trên trời xuống, chúng ta liền ghim súng đi qua kiểm tra. Không nghĩ tới có thật nhiều nhện lớn xuất hiện ở phía sau lưng, đem chúng ta áp trên đất, chúng ta rất nhanh liền ngất đi, chờ tỉnh lại bọn họ đã không thấy tăm hơi.”

Lam Hàn Diệp nhanh chóng nói: “Quá tốt rồi, ca ca bọn họ nhất định là đi trở về, chúng ta nhanh đi về nhìn bọn họ đi.”

Cody có chút không thích đệ đệ của tướng quân phu nhân, hẳn là một người rất hào sảng, nói: “Bọn họ không có phi thuyền, làm sao có khả năng trở lại, chúng ta bây giờ bỏ chạy, bọn họ liền bị lưu lại ở vùng hoang dã tương sống chết đối, trốn cũng sống không nổi.”

Sắc mặt của Lam Hàn Diệp liền xanh mét, hẳn vốn có dự định này, không nghĩ tới Cody dĩ nhiên một chút không kiêng kị vạch trần.

Lam Hàn Diệp làm bộ có vẻ ủy khuất, nói: “Ta... Ta không có nghĩ nhiều như thế.” Roy căn bản không liếc hẳn một cái, nói: “Bọn họ rất có thể ở phụ cận, phái người đi tìm.”

Hắn nói cũng xong cũng dẫn người đi ra bên ngoài tìm.

“Chủ nhân chủ nhân!”

Chân của Roy bị chạm hai lần, cúi đầu nhìn, liền nhìn thấy linh thú của mình đột nhiên xuất hiện, chuyển động ở bên cạnh hắn

Đường Cuồn Cuộn nói: “Chủ nhân, ở chỗ kia có một con linh thú, nói nó gặp quá bọn Lam Hàn Phong.”

Roy ngồi chồm hổm xuống, hẳn nghe đến Đường Cuồn Cuộn đang gọi, bất quá nghe không hiểu nó đang nói cái gì.

Đường Cuồn Cuộn cũng biết khẳng định chủ nhân nghe không hiểu mình đang nói gì, chỉ là chạy về phía trước.

Vừa nãy một đồng gấu mèo lại đây kiếm ăn, lúc rút lui có một con gấu mèo nhỏ đáng thương không chạy kịp, bị cản cứ người bắt lại, liền nhốt vào trong một cái ***g tre trống.

Con gấu mèo nhỏ kia nghe thấy bọn họ nói chuyện, liền nói nó biết người ở nơi nào.

Đường Cuồn Cuộn chạy tới, liền trao đổi cùng con gấu mèo nhỏ kia, nói: “Người có thể mang chúng ta đi không?”

Gấu mèo nhỏ gật đầu, nói: “Bọn họ đi cùng đồng bọn của ta, ta biết đồng bọn của ta ở nơi nào.”

Đường Cuồn Cuộn chạy tới bên người Roy tướng quân, lăn lộn các loại, muốn Roy tướng quân đi cùng nó.

Cũng may Roy cùng Lam Hàn Phong ở chung lâu, cũng coi như có chút năng lực lĩnh ngộ, nói: “Mở ***g ra, chúng nó có thể có thể biết người ở nơi nào.”

Mọi người tựa hồ cũng không quá tin tưởng, bất quá Roy tướng quân lên tiếng, cũng không ai dám không nghe.

Gấu mèo nhỏ vừa ra, liền lập tức chạy ra bên ngoài, Đường Cuồn Cuộn cũng theo sau.

Roy lập tức nói: “Cody người mang một đội người đi theo ta. Sean, người lưu lại, chờ tin tức của chúng ta.”

Cody lập tức mang theo một đội người cùng Roy đuổi theo.

Lam Hàn Diệp nhìn lên, cũng chạy theo. Hắn cũng không muốn để cho Roy thật sự tìm được Lam Hàn Phong, còn đang suy nghĩ làm sao để phá hoại.

Mọi người chạy không lâu, liền thấy một cánh rừng. Gấu mèo nhỏ cùng Cuồn Cuộn chạy thẳng vào trong rừng sâu, còn tiếp tục chạy.

Cody nói: “Tướng quân, chúng ta đi vào rừng rậm phía trước sao? Chúng ta không mang theo trang bị đặc thù, sợ rằng đi vào gặp nguy hiểm.”

Đúng là như thế, rất nhiều địa phương không người của khu Rđều tràn ngập nguy hiểm, cánh rừng này nhìn qua thì không có gì đặc biệt, thế nhưng nếu xem hoa văn ở trên cây cối, có thể phát hiện, tất cả những cây này đều có độc, nếu như bị làm xước da, nhất định sẽ trúng độc, độc tính có bá đạo hay không thì không thể biết được a.

Đó cũng là lý do tại sao nhóm gấu mèo nhỏ sống ở trong rừng rậm cũng không ăn những cây cối đó, phải đi tới căn cứ của người khác ăn sắt thép.

Roy nói: “Liên hệ Sean, bảo hắn thỉnh cầu trợ giúp, ta vào trước xem sao.” Cody biết đến Roy tướng quân lo lắng tướng quân phụ nhân, khuyên cũng vô dụng, liền nói: “Ta biết rồi tướng quân.”

Lam Hàn Diệp muốn đi theo vào, nhưng hắn sợ không muốn chết, do dự một chút, không nói gì.

Roy một mình đi vào, chạy vài bước mới nhìn đến cái bóng của Cuồn Cuồn cùng con gấu mèo nhỏ kia.

Cũng không biết chạy xa bao nhiêu, rẽ bao nhiêu lần, bỗng nhiên liền thấy hai thân ảnh tròn vo dừng lại.

Roy định thần nhìn lên, nhất thời lấy làm kinh hãi, ở giữa màu xanh biếc cũng những lá cây kia, thậm chí có vô số gấu mèo, đều giống hệt linh thú của mình, ít nhất cũng có khoảng hơn trăm con.

Roy lập tức cảnh giác, nắm chặt vũ khí bên hông mình.

Ánh mắt của hắn cảnh giác đảo qua, liền thấy thân ảnh làm cho hắn lo lắng không thôi. Lam Hàn Phong ngồi ở chỗ không xa, bên cạnh cậu vây quanh thật nhiều con linh thú, trước mặt Lam Hàn Phong, bày cái bát kỳ quái kia của cậu.

“Lam Hàn Phong!”

Roy gọi.

Lam Hàn Phong đang nấu cơm, nhóm gấu mèo ăn no gậy trúc, bọn họ còn chưa ăn cơm, cậu và Fred đã đói bụng đến mức ngực dán cả vào lưng.

Lam Hàn Phong làm cơm, những con gấu mèo nhỏ đó liền bắt đầu quấy rối, bò đến bên người Lam Hàn Phong lay động qua lại.

Lam Hàn Phong ngẩng đầu nhìn lên, liền thấy Roy dĩ nhiên đến, cậu vừa mừng vừa sợ, một chút liền đứng lên, vòng qua những con gấu mèo nhỏ quấy rối đó, chạy tới, nói: “Sao người lại tới đây?”

Trên đùi trên eo cùng cánh tay của Lam Hàn Phong còn mang theo vài con gấu mèo nhỏ, bọn họ ôm Lam Hàn Phong không buông tay, dĩ nhiên dính người.

Mí mắt Roy giật lên, hắn cũng nhìn ra rồi, những linh thú này không có khuynh hướng công kích Lam Hàn Phong, hiển nhiên cùng Lam Hàn Phong chung rất hài hòa.

Roy thở phào nhẹ nhõm, hắn muốn ôm Lam Hàn Phong, bắt quả trên người cậu đều là gấu mèo nhỏ, Roy cũng không thể nào hạ thủ.

Roy nói: “Người muốn làm ta sợ muốn chết.”

Hết chap 30.

31. Chương 31: Thuần Phục

Nhóm gấu mèo nhỏ tò mò nhìn Roy, đi mấy vòng xung quanh hắn, thế nhưng đều trông có vẻ rất cảnh giác. Tuy vậy, trên người của Roy còn có lưu lại hương vị của Lam Hàn Phong, hiển nhiên hai người có quan hệ rất thân mật, cho nên nhóm gấu mèo nhỏ cũng rất có hảo cảm với Roy.

Một con gấu mèo nhỏ lớn mật chậm rãi dịch tới bên người Roy, sau đó thân thể nhảy lên phía trước một cái, ôm lấy đùi phải của hắn.

Roy tướng quân suýt chút nữa phản xạ có điều kiện đá con gấu mèo nhỏ đang ôm lấy chân mình kia ra, thế nhưng hắn chỉ cứng lại, không động đậy.

Lam Hàn Phong nhìn bộ dáng của Roy, nhin không được cười ra tiếng. Đường Cuồn Cuồn lập tức chạy lại, dùng móng đẩy con gấu mèo nhỏ kia ra, nói: “Đây là chủ nhân của ta, không cho người động.”

Gấu mèo nhỏ bị đẩy xuống, không vui hừ hừ hai tiếng, sau đó trở về ôm lấy chân của Lam Hàn Phong.

Lam Hàn Phong chỉ cảm thấy trên đùi của mình nặng thêm một chút, cơ hồ đi không nổi.

Lam Hàn Phong vươn tay vẫy Roy, nói: “Lại đây ngồi, ta đang nấu cơm, vừa lúc cho ngươi một phần, ngươi ăn chưa? Có đói bụng không?”

Roy b ắt đắ dĩ nhìn Lam Hàn Phong mang theo một đồng trang sức gấu mèo nhỏ đi rồi lại trở về, ngồi ở giữa một đồng gấu mèo chật chội, bên người Lam Hàn Phong làm gì còn chỗ nào để ngồi...

Thế nhưng Roy vẫn cẩn thận gạt những con gấu mèo nhỏ kia ra, đi tới bên người Lam Hàn Phong, gian nan gạt ra một chỗ để ngồi.

Roy hỏi: “Rốt cục có chuyện gì xảy ra?”

Bên kia Fred cũng chưa từng thấy nhiều gấu mèo nhỏ như vậy, bị mấy con cuốn lấy, quả thực không biết xử lý như thế nào mới tốt, vội đến mức đầu đầu là mồ hôi. Lam Hàn Phong nói: “Ta...”

Lam Hàn Phong v ừa muốn nói mọi chuyện từ đầu đến đuôi cho Roy nghe, bỗng nhiên nghĩ tới, nguyên nhân lớn nhất chính là Fred sợ mình mang thai không thuận tiện, cho nên mới tới cửa hàng súng vật cùng mình...

Lam Hàn Phong thiếu chút nữa quên chuyện mình mang thai!

Hiện tại Roy ngồi ở bên cạnh cậu, cùng Lam Hàn Phong mắt to trừng mắt nhỏ, không biết nên nói với hắn như thế nào. Roy nhìn cậu không nói gì, trong lòng nhất thời liên căng thẳng, nói: “Có phải thân thể không thoải mái hay không? Bị thương?”

“Không có không có.” Lam Hàn Phong nhanh chóng lắc đầu nói: “Vố n là Fred ở cửa hàng súng vật giúp ta, sau đó hắn liền đi về. Ta đang ngủ, hai con xà của ta bò vào nói nhìn thấy Fred bị bắt cóc, ta liền đi giúp hắn.”

Lam Hàn Phong trực tiếp lược qua phần mình mang thai, cùng Roy nói qua mọi chuyện.

Tuy rằng bây giờ khoa học kỹ thuật rất phát đạt thế nhưng không cần sự trợ giúp của bất kỳ máy móc nào mà có thể nhảy xuống từ trên cao là chuyện mà Roy không thể nào tưởng tượng được. Roy nghe cậu nhẹ nhàng bang quơ tự thuật cũng không nhin được lo lắng.

Roy cũng nói qua chuyện Lydia bày mưu.

Lam Hàn Phong mở to mắt, nói: “Vậy chẳng phải là người đáng lẽ ra bị bắt là ta, Fred là bị liên lụy sao?”

Fred nói: “Không sao, ta cũng không bị thương, không cần để ý.”

Lam Hàn Phong lại nói: “Vậy những người khác đâu, không phải người nói có thật nhiều người đến sao?”

Roy nói: “Đều ở bên ngoài, chúng ta cũng nhanh chóng rời đi nơi này thôi.” Lam Hàn Phong gật đầu, tuy rằng nơi này có rất nhiều gấu mèo nhỏ đáng yêu, thế nhưng đây là vùng hoang vu dã ngoại, ngủ cả đêm khẳng định không thoải mái.

“Không thể đi không thể đi.” Một con gấu mèo nhỏ ôm lấy bắp đùi của Lam Hàn Phong, sau đó liền có vô số con gấu mèo cũng chạy lại ôm, thiếu chút nữa bao phủ cả người cậu.

Lam Hàn Phong bị bọn chúng đẩy lắ lắ lắ đến chóng mặt, nhanh chóng hỏi: “Làm sao vậy?”

Nhóm gấu mèo nhỏ nói: “Hiện tại trời quá tối, không cần đi lung tung, sẽ có nguy hiểm.”

Những con gấu mèo nhỏ khác cũng đồng loạt gật đầu.

Lam Hàn Phong nhìn một đồng lớn gấu mèo nhỏ đều đồng thời gật đầu, ánh mắt đều hoa cả lên.

Lam Hàn Phong nói: “Nơi này rất nguy hiểm?”

Cậu cảm thấy rừng cây này rất bình thường, cậu ngồi đây nửa ngày, cũng không phát sinh sự tình gì cả.

Nhóm g ấu mèo nhỏ nghiêm túc nói: “Những cây cối trong này đều có độc, không cần thận bị thương sẽ chết. Trời quá tối, không dễ dàng nhìn thấy đường, thực dễ dàng bị thương. Hơn nữa, nơi này còn có những con dị thú khác, buổi tối chúng nó sẽ đi ra săn mồi, sẽ bị dị thú đáng sợ ăn luôn.”

Lam Hàn Phong nói: “Nguyên lai nơi này còn có những con dị thú khác a.”

Nhóm gấu mèo nhỏ lại đồng thời gật đầu.

Lam Hàn Phong bắt đầu nổi lên hứng thú, không biết những con dị thú khác có hình dạng như thế nào. Cậu lại tưởng tượng, nếu như thật sự có thể đem một ít dị thú trở về, cửa hàng sủng vật của cậu có thể càng lớn mạnh, không chỉ là bán con nhện con rết các loại.

Roy nhú mày nói: “Nơi này còn có những con dị thú khác?”

Lam Hàn Phong nói: “Chúng nó nói như thế”.

“Vậy thì nguy hiểm rồi.” Roy lo lắng, nếu đến một hai con hắc còn có thể ứng phó, thế nhưng nếu như tất cả đều giống như những con gấu mèo này, thành quần kết đội, vậy thì vài người bọn hắc cũng đều không đủ nhét kê răng cho bọn chúng.

Nhóm gấu mèo nhỏ nói: “Sắc trời quá muộn, các người đi ngủ đi, ngày mai trời sáng rồi hãy đi.”

Cuối cùng ba người quyết định ở lại vùng dã ngoại này ngủ một giấc, ngày mai lại đi sau. Roy dùng thiết bị liên hệ với những người bên ngoài, để cho bọn họ đóng giữ bên ngoài, không nên vào, sáng mai sẽ tập hợp.

Cody thu được tin tức, liền phân phó mọi người dừng lại nghỉ ngơi.

Lam Hàn Diệp lo lắng hỏi: “Cody thượng tướng, Roy tướng quân thế nào?” Cody ngắn gọn nói: “Không có nguy hiểm.”

Lam Hàn Diệp truy vấn hỏi: “Vậy ca ca của ta thì sao? Tìm được sao? Cũng không có nguy hiểm?”

Cody gật đầu.

Lam Hàn Diệp gắt gao nắm tay, trong lòng hận muốn chết, nghĩ Lam Hàn Phong sao lại lớn mạng như vậy, thế mà hắc cũng không thể chết được.

Lam Hàn Diệp nhìn rừng rậm trước mắt, không phải nói vùng rừng rậm này vô cùng nguy hiểm sao? Chẳng lẽ chỉ là nói dối, chỉ vì không để cho mình đi vào theo?

Lam Hàn Phong làm xong cơm, ba người phân chia ăn một chút, sau đó nhóm gấu mèo nhỏ liền bám vào Lam Hàn Phong, muốn mang cậu đi tới địa phương thoải mái để ngủ.

Ba người đi cùng nhóm gấu mèo nhỏ, được một quãng xa, liền thấy một hang núi, thoát nhìn còn rất to.

Nhóm gấu mèo nhỏ tiến vào, ba người liền đi cùng bọn chúng, cảm thấy chỗ này còn khá sạch sẽ, chắc là nơi nhóm gấu mèo nhỏ này dùng để che gió che mưa.

Roy ở trong sơn động tìm một nơi khá kín, chỗ này sẽ không bị gió đêm thổi cũng tương đối ấm áp. Hắc cởi xuống áo khoác quân trang của mình, trải trên mặt đất, sau đó kéo Lam Hàn Phong ngồi xuống, nói: “Người mệt rồi, nhắm mắt ngủ đi, ta gác đêm cho người.”

Lam Hàn Phong lắc đầu nói: “Người khăng định cũng mệt rồi, không cần gác đêm.” Vùng núi hoang dã này còn có những con dị thú khác, không gác đêm khăng định không được, vạn nhất có gì ngoài ý muốn, bọn họ cũng không kịp ứng phó. Thế nhưng Lam Hàn Phong tự nhiên có biện pháp của mình, hắc lôi hai con gấu cơ xà của mình ra, nói: “Ta buồn ngủ, hai người các người ngày hôm nay gác đêm, biết chưa?”

Lục xà lắc đầu giống như run cổ, nói: “Không không chủ nhân, ta không muốn làm đâu, những con gấu mèo ghê tởm kia luôn kéo đuôi của ta, dùng móng vuốt dầy thịt vô đầu ta, ta suýt nữa chấn động não.”

Hoàng xà: “...”

Lam Hàn Phong cũng mặc kệ nó kêu rên, chuẩn bị đi ngủ.

Tuy rằng trên đất có áo khoác của Roy, thế nhưng vẫn còn quá cứng. Mặt đất lồi lõm toàn đá, nằm lập tức đau thắt lưng.

Fred nằm bên cạnh bọn họ, hắc thật sự quá mệt mỏi, không đầy hai phút liền ngủ thiếp đi.

Lam Hàn Phong quả thật cũng có chút mệt thể nhưng lưng cậu bị đâm không ngủ được, không ngừng trở mình.

Roy vốn là không dự định ngủ, chỉ là nhắm mắt lại nghỉ ngơi một chút, để hai con linh thú gác đêm, hẳn vẫn không quá yên tâm.

Tay Roy ôm eo Lam Hàn Phong, thấp giọng hỏi: “Làm sao vậy?”

“Có chút cứng...” Lam Hàn Phong ai oán nói.

Roy liền cười nhẹ một tiếng, cúi đầu xuống liếc phía dưới của Lam Hàn Phong một cái.

Lam Hàn Phong cảm thấy không hiểu ra sao, thế nhưng hai giây sau liền phản ứng lại, Roy rõ ràng là đang nhạo báng mình.

Lam Hàn Phong nắm lên nắm đấm đập hấn một cái, nói: “Ta nói là đất quá cứng, không phải ta cứng!”

“Suyt...” Roy lấy ngón tay nhẹ nhàng dè một chút: “Nhỏ giọng chút.” Động tác của Roy quá ám muội, mí mắt Lam Hàn Phong giật lên, xoay người quay lưng về phía hấn, nói: “Ta muốn đi ngủ.”

Roy lại gần một ít, ôm lấy cậu từ phía sau lưng, cúi đầu hôn một cái lên gáy cậu, nói: “Nhịn một chút, hừng đông là chúng ta có thể rời đi.”

“Ừm.” Lam Hàn Phong không rõ đáp ứng một tiếng.

Lam Hàn Phong nhắm mắt lại, sau dựa lưng vào trong ***g ngực của Roy, cảm giác hai người ôm nhau còn khá ấm áp, mơ mơ màng màng liền nhích lại gần về phía ***g ngực của Roy, sau đó cảm giác phía hông của mình bị một cái gì đó cứng cứng chọc vào.

Lam Hàn Phong đang đứng ở trạng thái mê mông lung, trong đầu đã không thể nào vận chuyển, nghĩ thầm hèn đá quá cứng rồi, còn chọc vào hông của mình nữa. Vì vậy Lam Hàn Phong liền bắt đầu tìm đường chết, hông xoay vặn vẹo, cọ loạn ở trong ***g ngực của Roy, kỳ thực cậu chỉ là muốn thoát khỏi hòn đá kia thôi. Roy hít một ngụm khí lạnh, vùng núi hoang dã này, hấn ôm Lam Hàn Phong mất đi mà lại tìm thấy, vốn là đã có cảm giác, không nghĩ tới Lam Hàn Phong vẫn còn vẫn luôn trêu đùa mình, làm cho hấn nhiệt huyết sôi trào, hô hấp trở nên nặng nề. “A, a...”

Roy cảm thấy nhẩn nại đến cực hạn, hai cái tay không khỏi sờ loạn lên da thịt của cậu

Lam Hàn Phong còn tưởng rằng mình gặp mộng xuân, ở trong mơ cậu thả lỏng đến bất ngờ, cảm giác thoải mái tập kích đại não, cậu liền thành thực mở ra đôi môi nhỏ, thoải mái rên rỉ.

Roy nghe được thanh âm rên rỉ động tình của cậu, ngay lập tức liền nắm lấy cằm của cậu, xoay lại đây, rồi nhanh chóng bao phủ lên bờ môi kia, chặn hết những tiếng rên của Lam Hàn Phong vào trong miệng.

Bên cạnh bọn họ còn có Fred, Lam Hàn Phong kêu quá lớn tiếng, đánh thức Fred sẽ không tốt.

Kỳ thực Fred sớm đã bị đánh thức, tuy rằng hấn rất mệt, thế nhưng nơi này nói thế nào cũng là một địa phương nguy hiểm, hấn cũng không dám ngủ quá sâu, chỉ cần có một chút động tĩnh là tỉnh lại ngay.

Ban đầu Fred nghe được tiếng than khẽ của Lam Hàn Phong, hấn lập tức mở mắt ra, còn không có vươn mình ngồi dậy, lại nghe được một tiếng mập mờ than nhẹ. Lần này, Fred liền cứng lại rồi, hấn cũng không phải người không có kinh nghiệm gì, đương nhiên có thể nghe được hai người bên cạnh đang làm gì.

Fred lúng túng muốn chết, chỉ có thể làm bộ ngủ say, điều vui mừng duy nhất bây giờ chính là mình nằm nghiêng dựa lưng về phía họ, nếu không thì thực sự sẽ không che giấu được biểu tình lúng túng.

Lam Hàn Phong vẫn cho là mình đang nằm mơ, cho nên đặc biệt thành thực cùng nhiệt tình, trêu đùa Roy đến nỗi hấn muốn lập tức ăn no cậu.

Thế nhưng dù thế nào đi chăng nữa, nơi này xác thực không phải là một địa phương tốt để ôn tồn, súng thật đạn thật, ngày mai Lam Hàn Phong khẳng định thân thể không thoải mái. Roy nghĩ may mà gặp rút lên đường, nhẩn nhẹn một chút, chỉ là sờ mò hôn hít, lấy tay giúp hai người giải quyết vấn đề.

“Chủ nhân chủ nhân, không xong!”

Lục xà đột nhiên chạy vào từ cửa động, gào to: “Có thật nhiều trâu biết bay đến!” Roy mới vừa buông tha Lam Hàn Phong, bọn họ yên tĩnh trong chốc lát, liền nghe đến lục xà gào to, Lam Hàn Phong lập tức liền bị đánh thức, mơ mơ màng màng mở mắt ra, nói: “Cái gì mà trâu biết bay?”

Roy nghe không hiểu lục xà mà nói, nói: “Cái gì?”

“Chủ nhân là thật!” Lục xà lên đến trên bả vai Lam Hàn Phong, nói: “Ở bên ngoài ở bên ngoài, rất là nhiều con a!”

Lam Hàn Phong cảnh giác ngồi dậy, nói: “Không phải là dị thú mà nhóm gấu mèo nói đi?”

Roy lần này nghe hiểu, chỉ sợ là linh thú của Lam Hàn Phong phát hiện xung quanh bọn họ có dị thú qua lại.

Fred cũng nhanh chóng làm bộ bị đánh thức ngồi dậy, nói: “Làm sao bây giờ?” Nhóm gấu mèo cũng đứng hết lên, gấu mèo trở về từ bên ngoài nói: “Những quái vật kia lại tới nữa rồi, bọn họ nhất định là muốn chiếm lĩnh địa bàn của chúng ta.” Hang núi này là một nơi nghỉ ngơi rất tốt, còn có thể dự trữ đồ ăn, cũng không phải chỉ có gấu mèo muốn chiếm lĩnh, còn có những con dị thú khác muốn chiếm làm của riêng, tranh giành là điều không thể tránh khỏi. Lam Hàn Phong nói: “Chúng ta ra ngoài xem xem.”

Nói xong cậu muốn đỡ lấy vách tường đứng lên, thế nhưng liền cảm thấy tay phải có điểm là lạ, không nhận được đưa tay phải ra nhìn một chút.

“Làm sao vậy?” Roy hỏi.

Lam Hàn Phong mê man nói: “Cảm giác lòng bàn tay có chút tê.”

Roy: “...”

Roy nhìn bộ dáng mê man của cậu, không nhận được phía dưới liền có chút cứng. Hắn vừa nãy nắm tay của Lam Hàn Phong giải quyết vấn đề sinh lý, Lam Hàn Phong hoàn toàn không biết, cậu đâu biết là tay của mình quá mức mệt mỏi. Roy nắm chặt tay cậu, chợt dạ nói: “Ta xoa bóp cho người.”

Lục xà lại kêu to: “Chủ nhân, không nên tú ân ái a!”

Lam Hàn Phong lúc này mới đi ra phía ngoài hang đá, trời bên ngoài vẫn chưa sáng hẳn, chỉ có chút mờ mờ ở đường chân trời phía xa.

Lam Hàn Phong phóng tầm mắt nhìn ra xa, bên này cây cối thưa hơn rất nhiều, cho nên có thể nhìn khá xa. Thế nhưng cậu cũng không nhìn thấy thứ gì, xung quanh yên lặng.

“Cẩn thận!”

Fred bỗng nhiên kinh hãi, hô một tiếng.

Lam Hàn Phong nghe đến có tiếng “Vèo vèo” truyền đến từ trên đỉnh đầu. Cậu lập tức cảnh giác, ngẩng đầu đến xem, thấy trên đỉnh hang có một vật biết di chuyển, vật kia cánh dài, trên đầu còn có hai cái sừng, những chi tiết nhỏ còn lại thì không thấy rõ lắm, có lẽ chính là trâu biết bay mà nhóm giáo cơ xà nói đi.

Vật kia tựa hồ muốn đánh lên, ngay lập tức liền vọt xuống từ trên cao, nhắm ngay Lam Hàn Phong xông lại.

Roy sắc mặt trầm xuống, tốc độ phản ứng so với Lam Hàn Phong còn nhanh hơn, lập tức ôm eo của cậu, nhào sang bên cạnh một phát.

Cũng may chỉ có một con.

Lam Hàn Phong định thần nhìn lên, vật kia cách rất gần, cậu thực sự không biết là động vật gì, phía sau lưng mọc cánh, trên đầu mọc sừng, chỗ cái mõng còn có đuôi to, thân thể ngược lại lại giống một con cẩu, một con cẩu rất lớn.

Roy đẩy Lam Hàn Phong về phía sau một cái, nói: “Các người đi vào.” Fred lập tức tiếp nhận Lam Hàn Phong, liền thấy Roy lấy khẩu súng từ bên hông xuống, “Ầm ầm ầm” ba tiếng, nhanh đến nỗi kiến cho

người khác không phản ứng kịp, thì có ba đạo chùm sáng màu đỏ đánh ra ngoài. Tốc độ phản ứng của vật kia thể mà rất nhanh, bay cũng vững vàng, xoay mấy vòng, liền tránh thoát công kích của Roy.

Nhóm gấu mèo nhỏ cũng xúm lại ở chỗ cửa hang, lực phá hoại của bọn chúng rất lớn, thể nhưng bọn chúng không biết bay, đương nhiên không thể chiếm thượng phong được.

Nhóm gấu mèo nhỏ trước kia đã bị thua thiệt, vật kia phi thường giáo hoạt, cũng không rơi xuống mà vẫn bay mãi, còn ném những cành cây có độc xuống, dùng đá to đập bọn chúng, tùm bọn nó lên trên trời rồi thả xuống, làm cho những con gấu mèo nhỏ này phiền não mãi không thôi.

Lam Hàn Phong yên lặng liếc mắt nhìn bảng điều khiển trò chơi của mình, giá trị khinh công rất cực hồi đây. Cậu yên lặng nhìn độ cao của vật kia một chút, có lẽ mình cũng có thể với tới được, nếu không thì chắc tay chân tàn phế... Lam Hàn Phong bỗng nhiên chạy ra khỏi động, chạy đến bên người Roy, nói: “Người tới giúp ta phân tán một chút sự chú ý của nó.”

“Cái gì? Nơi này nguy hiểm.” Roy ôm cậu nhanh chóng tránh thoát công kích. Vật kia chỉ cần phát hiện kẽ hở của bọn họ, liền lập tức tới công kích, quả nhiên ném thật nhiều cành cây có độc lại.

Những cành cây đó mang theo nọc độc, ném xuống từ trên trời, tốc độ không chậm, nếu như bị cào xước chắc chắn sẽ chết.

Lam Hàn Phong nói: “Ta muốn làm cho nó rơi xuống, người phân tán lực chú ý giúp ta.”

Cậu nói xong, lập tức liền chạy ra xa chỗ của Roy.

Vật kia nhìn thấy Lam Hàn Phong lạc đàn, ngay lập tức liền muốn bay qua dùng móng vuốt bắt cậu. Roy không nói hai lời, cầm lấy súng nhắm thẳng vào nó. Vật kia còn chưa kịp bắt Lam Hàn Phong, phát hiện Roy vẫn luôn công kích nó, không thể làm gì khác hơn là bỏ qua Lam Hàn Phong, tránh né công kích của Roy. Lam Hàn Phong nhìn thấy cơ hội tới, lập tức nhảy lên trên, dùng khinh công lấy đà, bay càng ngày càng cao.

Lần đầu tiên Roy thấy Lam Hàn Phong dùng khinh công, chỉ cảm thấy vô cùng nguy hiểm, nhất thời lòng bàn tay đều là mồ hôi. Hắn không dám phân tâm, lập tức liền bắn liên tiếp, làm cho vật kia không có cơ hội đi công kích Lam Hàn Phong.

Lam Hàn Phong cảm thán trong lòng, kỹ thuật bắn súng của Roy cũng quá chuẩn, nhiều lần chùm sáng màu đỏ bay sát qua tóc của mình, quả thực hù chết người. Lam Hàn Phong lên xuống mấy cái, bỗng nhiên nghiêng người một cái, “hò” một chút liền rơi vào trên lưng của vật kia. Cậu lập tức ghì hai tay lại, dùng “dây thừng” chụp lại cổ của vật kia, ngồi vững vàng ở phía trên như là cưỡi ngựa. “Nha nha nha, chủ nhân người thật là độc ác, ta đều bị người cắt đứt.” Tỉ mỉ nhìn vào, dây thừng kia nguyên lai chính là lực xà...

Lực xà bị Lam Hàn Phong lôi đầu kéo đuôi, nhe răng toét miệng nói: “Chủ nhân, người làm tổn thương trái tim của ta, một đời không muốn yêu nữa.”

Lam Hàn Phong cười cười, nói: “Nguyên lai là người a, thật không tiện a, ta ở trong ba lô sau lưng tiện tay nắm một cái, còn tưởng rằng thực sự là dây thừng. Người chạy đến túi đeo lưng của ta làm gì?”

Lực xà nhất thời á khẩu không trả lời được. Kỳ thực nó là đói bụng rồi, cho nên mò đến túi du hí của Lam Hàn Phong lén lút lấy đồ ăn ăn, không nghĩ tới bị tóm. Vật kia bị ghì cổ, nhất thời nổi giận, lắc trái lắc phải muốn làm cho Lam Hàn Phong rơi xuống.

“Lam Hàn Phong! Cẩn thận!” Roy nhìn kinh tâm động phách, chỉ sợ Lam Hàn Phong lập tức bị hất xuống dưới, loại độ cao này, ngã gãy tay chân chính là may mắn.

Lam Hàn Phong ngồi rất chắc chắn, hai chân gấp vững vàng, hai tay kéo lực xà không chế phương hướng của vật kia.

Lực xà nói: “Chủ nhân người nhẹ chút, nha nha nha.”

Roy cầm súng, nhắm vào cánh vật kia, muốn làm cho nó rơi xuống khỏi bầu trời. “Oành” một thanh âm vang lên, cánh vật kia liền bị Roy bắn trúng, trong nháy mắt bảo trì không được cân bằng, rơi xuống dưới đất.

Lam Hàn Phong lập tức buông nhẹ tay, sau đó mang theo hai con giảo cơ xà của cậu, mấy cái khinh công lên xuống vững vàng rơi trên mặt đất.

Roy vốn là chuẩn bị đón lấy cậu, thế nhưng anh hùng cứu mỹ nhân không dùng được, chỉ có thể chạy tới hỏi: “Bị thương không?”

“Không có.” Lam Hàn Phong nói.

Vật kia bị đánh rơi xuống, rơi trên mặt đất, bị thương nhất thời không nhúc nhích được, phát ra tiếng kêu thảm thiết trầm thấp.

Lam Hàn Phong đi tới nhìn lên, thì ra lớn lên càng giống một con đại cầu a, chính là đuôi kỳ quái chút, cánh kỳ quái chút, còn có trên đầu nhiều hơn một bộ sừng. Đại cầu biết bay bị thương, giấy dựa không lên nổi, rất nhanh liền mềm oặt ngã trên mặt đất, hình như là ngất đi rồi.

Lam Hàn Phong ngồi chồm hồm xuống phải cẩn thận kiểm tra, bị Roy kéo. “Cẩn thận nguy hiểm.” Roy nói.

Lam Hàn Phong lắc lắc tay, nói: “Không có chuyện gì.”

Đại cầu biết bay thật sự chỉ là ngất đi thôi, Lam Hàn Phong ngồi xổm ở bên cạnh kiểm tra thương thế cho nó, nói: “Súng của người thật lợi hại, nhìn nó chảy nhiều máu chưa kìa, không biết còn có thể chữa khỏi hay không.”

“Khụ khụ khục...” Cuồn Cuồn bị cậu sợ hết hồn, nói: “Tại sao phải chữa khỏi cho nó, quá đáng sợ, nó còn muốn ăn chúng ta đó.”

Roy cũng lấy làm kinh hãi, nói: “Con dị thú này rất khó đối phó, chữa khỏi chẳng phải rất phiền phức hay sao.”

Lam Hàn Phong lườm hẩn một cái, nói: “Người không hiểu, chữa xong ta có thể mang về cửa hàng súng vật a, không chừng còn có thể bán được một món tiền.”

Roy: “...”

Lam Hàn Phong ngay lập tức liền cất tâm pháp, đem độc kinh qua đổi thành bổ thiên, sau đó ném một kỹ năng chữa thương cho nó, nhìn thấy vết thương của nó nhanh chóng khép lại, cuối cùng dĩ nhiên giống như chưa từng bị thương một tí gì. Roy cùng Fred đều giật mình không thôi.

Mặc dù bây giờ khoa học kỹ thuật rất phát triển, tuổi thọ dài hơn trước đây rất nhiều, các loại bệnh tật cũng được chữa trị, thế nhưng bọn họ ai cũng chưa từng thấy loại phương thức trị liệu thần kỳ này.

Lam Hàn Phong khoát tay áo một cái, nói: “Trước tiên trời nó lại.”

Lục xà lập tức đáp ứng, từ trong túi đeo lưng nhảy ra một đồng dây thừng, sau đó liền cùng Hoàng Xà đem con đại cầu này trời chặt, bó giống như là bánh chưng. “Chúng ta đi thôi.” Lam Hàn Phong dùng một tay liền đem con đại cầu mọc cánh kia xách lên, nói: “Trở về chậm rãi nuôi.”

Roy nhất thời cảm thấy được mí mắt nháy mấy cái, sau khi trở về còn không biết muốn nào loạn đến mức nào đâu.

Trời đã sáng, bọn họ liền chuẩn bị rời đi nơi này. Một đồng gấu mèo phi thường không nỡ rời xa Lam Hàn Phong, tất cả đều nhào tới ôm lấy chân của cậu, treo móc ở trên người cậu không cho cậu rời đi.

Roy bị một đồng gấu mèo chen không chỗ đứng, rất nhanh liền bị đẩy đi sang một bên

Nhóm gấu mèo nhỏ nói: “Đừng đi đừng đi, ở lại chơi cùng chúng ta đi.” Lam Hàn Phong bị một đồng tiểu gấu mèo ôm lấy, còn cọ tới cọ lui các loại ở trên người, lông mềm mượt làm cho lòng cậu ngứa ngáy. Kỳ thực cậu cũng không nỡ rời xa nhiều con gấu mèo nhỏ như vậy, khả ái đến mức nào a.

Lam Hàn Phong bỗng nhiên nói: “Nếu không các người đi theo chúng ta đi! Nhà ta có rất nhiều đồ ăn ngon nha, hơn nữa an toàn hơn nơi này, không cần ở trong hang đá, có phòng ở nha.”

Nhóm gấu mèo nhỏ đều tròn mắt lên, giống như đang cân nhắc lời nói của Lam Hàn Phong. Chúng nó đều chưa rời khỏi địa phương này, cho nên cũng có chút sợ sệt rời đi.

Lục xà vừa nghe liền nổ, lập tức qua quần ở trên cổ Lam Hàn Phong, kêu to lên: “Không được chủ nhân! Chủ nhân tuyệt đối không được! Người còn muốn nuôi ta, ta đều ăn không đủ, không thể cho những con gấu mèo mập ú này ăn!” “A! Chủ nhân cứu mạng!”

Lục xà nói còn chưa dứt lời, liền bị một con gấu mèo nắm đuôi, kéo xuống một cái, sau đó một đồng gấu mèo nhỏ cùng nhau tiến lên, liền không nhìn thấy hình bóng của lục xà.

Một con gấu mèo nhỏ bò đến trên cánh tay của Lam Hàn Phong, bị Lam Hàn Phong bế lên. Nó nói: “Người nói thật sao? Thật sự cho chúng ta ăn ngon sao?” Lam Hàn Phong gật đầu, giống như dụ dỗ trẻ vị thành niên, nói: “Đĩ nhiên, các người cũng không cần cả ngày đi ra bên ngoài kiếm ăn.”

Mắt của nhóm gấu mèo từng con từng con đều lóe sáng, cao hứng nói: “Tốt lắm, chúng ta đi theo người.”

Lục xà kêu to: “Chủ nhân người sẽ hối hận.”

Đáng tiếc nó bị nhấn chìm trong đông đảo nhóm gấu mèo, không có người nào có thể nghe thấy lời nó nói.

Roy tuy rằng nghe không hiểu nhóm gấu mèo nói, thế nhưng hắn có thể nghe hiểu Lam Hàn Phong nói, nói: “Nhiều dị thú như vậy, mang về, có thể hay không...”

Lam Hàn Phong phất tay một cái, nói: “Bọn nó thật biết điều, ta muốn nuôi bọn nó.” Roy nhất thời liền cảm thấy đau đớn cực kỳ, hắn không phải cảm thấy chúng nó không ngoan, mà là cảm thấy được nuôi bọn nó khẳng định rất đắt... Lam Hàn Phong tiếp tục dao động nói: “Các người không phải đang huấn luyện binh lính sao, chờ ta đem chúng nó huấn luyện tốt, một người một con, không phải rất tốt sao?”

Roy sững sờ, mỗi người một con linh thú, chỉ sợ là sự tình ai cũng không dám nghĩ. Nếu quả thật có thể như vậy, thực lực của quân đội khu R nhất định sẽ đột phá, nói không chắc liền không cần lo lắng vấn đề Brian.

Chỉ là...

Roy nhìn linh thú nhà mình, linh thú quý hiếm mà hắn vẫn tự hào thật nhiều năm, lập tức liền muốn biến thành kiểu mẫu phổ biến. Roy tướng quân biểu thị, nội tâm có chút thê lương.

“Chúng ta đi thôi!”

Lam Hàn Phong vung tay lên, liền mang theo đại bộ phận gấu mèo đi ra phía ngoài rừng. Ba người đi ở chính giữa, phía trước cùng mặt sau đều là nhóm gấu mèo tròn vo, tình cảnh cực kỳ đồ sộ.

Rex là chạy đến sau, gặp phải Cody thượng tướng đang bảo vệ bên ngoài rừng rậm.

Cody thượng tướng nói: “Đã tiếp được thông tin của Roy tướng quân, bọn họ lập tức ra ngay, Fred thượng tướng cùng tướng quân phụ nhân đều rất an toàn.” Rex thở phào nhẹ nhõm, nói: “May là không có chuyện.”

Lam Hàn Diệp chặt chẽ siết lấy nắm đấm, đứng ở một bên ảo não. Kế hoạch lần này hiển nhiên thất bại, hắn phải nghĩ một kế hoạch khác đem Lam Hàn Phong giết chết mới được.

Rất nhanh, bọn Lam Hàn Phong liền đi ra khỏi rừng rậm, có sự dẫn đường của nhóm gấu mèo, bọn họ không cần đi đường vòng, cũng không cần quá nhiều thời gian.

Người canh giữ ở bên ngoài rừng rậm liền thấy tới một mảng tối om đi về phía bên này. Cody sợ hết hồn, chỉ vào phía trước, nói: “Không tốt, có tình huống!” “A a a a! Quái vật!” Lam Hàn Diệp sợ đến hét toáng lên, hắn chưa từng thấy gấu mèo, chỉ thấy một con quái vật tròn vo đi ra.

Lam Hàn Diệp hoảng sợ chạy về phía sau, sau đó bị vấp ngã trên mặt đất, sau đó giương mắt nhìn lên, đâu chỉ là một con quái vật, vô số con quái vật đang đến. Rex cũng sợ hết hồn, không nghĩ tới ở đây lại có nhiều dị thú như vậy. Chỉ là Rex nhìn thấy Fred ngay sau đó, không để tâm đến nhiều dị thú như vậy, lập tức chạy tới.

Rex bám trụ bả vai của Fred, nói: “Người sao rồi?”

Fred sững sờ, không nghĩ tới lại có thể nhìn thấy Rex ở đây, nói: “Người làm sao tới nơi này?”

“Ta tới tìm người.” Rex nói.

Fred nói: “Ta là hỏi người, người làm sao có thể rời đi pháo đài. Người không sợ...” Rex biết ý của hắn, khu R không an toàn, lãnh chúa đột nhiên rời đi, không thể thiếu sẽ có người có dụng tâm khác muốn thay vào đó, nhân cơ hội làm chút thủ đoạn.

Rex cười nói: “Nguyên lai, người vẫn luôn lo lắng cho ta như vậy.”

Fred lạnh mặt, nói: “Là người cả nghĩ quá rồi. Chúng ta bây giờ là muốn dựa vào người, cho nên...”

Rex trên mặt vẫn cứ thật cao hứng, nói: “Người không cần nhiều lời, ta đều hiểu.” Fred cắn môi một cái, trên mặt đỏ lên, thẳng thắn hất tay của hắn ra. Rex nhú mày, nhìn Roy cùng Lam Hàn Phong đi ra, nói: “Những con dị thú kia là làm sao vậy?”

Roy nhìn về phía Lam Hàn Phong, Lam Hàn Phong nói: “Toàn bộ là của ta!” Rex không một chút nào kinh ngạc, nhìn Lam Hàn Phong treo một thân dị thú, ai cũng sẽ không kinh ngạc.

Lam Hàn Phong nói: “Dĩ nhiên, ta huấn luyện tốt chúng nó, cũng sẽ cho quân đội của các người mượn dùng. Cho nên lãnh chúa đại nhân, người có phải là cần ra một chút sức, giúp ta nuôi chúng nó.”

Rex nhìn nhóm gấu mèo một mặt cầu xin, nói: “Đây cũng không phải là chuyện ra một chút sức.”

Roy nói: “Đi về trước.”

Rex nói: “Không cần quá gấp.”

Rex biết ý của Roy, sợ rằng khu R sẽ xảy ra chuyện.

Rex nói: “Ta an bài người trông coi. Hơn nữa chúng ta có thể thừa cơ hội này, nhìn rõ ràng đến cùng ai mới là người trung tâm không đổi, ai là mầm họa của chúng ta, không phải sao?”

Roy nghe hắn nói như vậy, liền hiểu dụng ý của hắn. Khu R bây giờ hai mặt thù địch, cho nên không thể lại xuất hiện nội gián, Rex muốn nhân cơ hội biết, diệt trừ gian tế bên trong.

“Ca ca!” Lam Hàn Diệp tuy rằng sợ gấu mèo muốn chết, nhưng là vẫn nhẫn nhịn chạy tới, nhào tới trước mặt Lam Hàn Phong, nói: “Ca ca, ca làm đệ sợ muốn chết. Đệ còn tưởng rằng ca không về được!”

“Người rất hi vọng ta không về được sao?” Lam Hàn Phong nhú mày. Lam Hàn Diệp không nghĩ tới miệng của cậu lại độc như vậy, bị Lam Hàn Phong chế trụ, nhanh chóng nói: “Ca ca, tại sao ca lại nghĩ như thế.”

Lam Hàn Phong không có hảo cảm với hắn, điển hình trà xanh biểu (lòng đầy ý xấu) còn muốn trang Bạch Liên Hoa. Lam Hàn Phong chỉ có một chút ký ức của nguyên chủ, mơ mơ hồ hồ, thế nhưng dù vậy, cũng biết Lam Hàn Diệp đối nguyên chủ không tốt, cho nên càng không hảo cảm.

Lam Hàn Diệp thấy cậu không để ý tới chính mình, nhưng vẫn là nghiêm mặt nói: “Ca ca, ca tại sao đối với đệ lãnh đạm như vậy, nhất định là nghe người khác nói xấu đúng hay không? Ca ca ca không nên hiểu lầm đệ, đệ vốn rất quan tâm ca a. Đệ nghe nói ca bị bắt cóc, lo lắng vô cùng, vạn nhất ca ca có chuyện bất trắc, hài tử trong bụng có chuyện gì bất trắc...”

“Người nói cái gì?”

Roy bỗng nhiên đánh gãy hắn, biểu tình nghiêm túc hỏi.

Lam Hàn Diệp sững sờ, bị hắn nhìn như vậy cũng có chút sợ sệt.

Lam Hàn Diệp vốn là nghĩ tạo cảm giác tồn tại trước mặt Roy, làm cho Roy cảm thấy được mình đặc biệt ôn nhu, để cho Roy chú ý tới mình. Hắn làm sao biết, Lam Hàn Phong còn chưa có đem chuyện mang thai nói cho Roy. Lam Hàn Phong nghe hắn nói chuyện cũng ngại ngùng cả người, tâm nói chuyện mình mang thai chỉ có mấy người biết, Roy còn chưa biết, Lam Hàn Diệp làm sao sẽ biết? Lam Hàn Diệp này khẳng định có vấn đề.

Lam Hàn Phong không nghĩ nhìn thấy Lam Hàn Diệp, thẳng thắn kéo tay Roy, nói: “Người đi theo ta.”

Fred có chút lo lắng, Rex cản lại hắn, nói: “Để cho bọn họ chậm rãi giải quyết. Chúng ta trước tiên đi đến căn cứ không xa thu xếp một chút, ta thấy người mệt rồi.”

Cody nhận được mệnh lệnh, toàn bộ nhân viên trở về căn cứ nghỉ ngơi. Rex quyết định hảo hảo tận dụng cơ hội lần này, nhờ đi những người có dụng tâm khác bên người. Cho nên hắn sẽ không dự định trở về nhanh, vừa vặn nơi này có một cái căn cứ, có thể để cho bọn họ không đến nỗi ăn gió nằm sương. Lam Hàn Phong cùng Roy đi tới một bên, tâm lý Roy không chắc chắn, hắn tuyệt đối sẽ không dễ dàng tin tưởng người xa lạ nói, thế nhưng trong lòng lại vô cùng mong đợi điều mà Lam Hàn Diệp nói là sự thật.

Roy ánh mắt cực nóng nhìn Lam Hàn Phong.

Lam Hàn Phong suýt chút nữa không chịu nổi áp lực, chỉ có thể tăng hắng một cái, thẳng thắn nói: “Ta cũng không biết là tại sao vậy, bác sĩ kiểm tra xong, liền nói là mang thai.”

Roy biết được sự thật, nói: “Người làm sao không lập tức nói cho ta biết? Kiểm tra được lúc nào?”

Lam Hàn Phong nói: “Chưa kịp a, chính là khi người ở trại lính.”

Roy cao hứng không thôi, chưa bao giờ hưng phấn như hôm nay. Hắn bỗng nhiên ôm lấy Lam Hàn Phong, cúi đầu hung hăng hôn lên đôi môi cậu.

Lam Hàn Phong thấp giọng hừ một tiếng, đã bị Roy ngăn chặn đôi môi. Roy không kịp chờ đợi cạy ra đôi môi cậu, đầu lưỡi xông vào xâm lược xung quanh, không buông tha bất kỳ ngóc ngách nào.

Lam Hàn Phong bị hắn hôn dần dần thân thể như nhũn ra, cũng may có Roy ôm lấy hông của cậu, nếu không chắc chắn sẽ bị ngã xuống.

Lam Hàn Phong cảm thấy mình sắp tắt thở, muốn đẩy hắn ra. Thế nhưng bây giờ cậu không có khí lực, cánh tay mềm oặt ở trên người Roy đẩy tới đẩy lui, giống như là muốn mà còn từ chối, làm cho hô hấp của Roy càng trở nên ồ ồ

Roy mút đầu lưỡi của cậu, nhẹ nhàng cắn môi cậu, nửa ngày mới xong nụ hôn này. Hắn nghĩ tới bộ dáng vừa nãy Lam Hàn Phong nhảy nhót tung bừng, nhất thời cảm thấy được sợ hãi, trong bụng Lam Hàn Phong bây giờ còn có một hài tử. Roy tuy rằng đã hôn xong, thế nhưng cánh tay ôm Lam Hàn Phong vẫn hạnh kiểm xấu, mò loạn ở trên người Lam Hàn Phong.

Thân thể Lam Hàn Phong vô cùng miễn cưỡng, khoái cảm lập tức vọt lên tới đỉnh đầu. Cậu cắn răng nói: “Người chó lợn xộn, đây là bên ngoài.”

Âm thanh của Roy đã đến mức khàn khàn, đè nén dục, nói: “Không quan trọng, chỉ có chúng ta, sẽ không có người thấy.”

Hắn vừa mới dứt lời, liền thấy một con gấu mèo tròn vo đi ngang qua bọn họ, lưu lại một bóng lưng tròn vo.

Lam Hàn Phong: “...”

Roy nói khoác không biết ngược nói: “Dị thú không tính.”

Lam Hàn Phong tuy rằng phi thường không muốn đánh dã chiến, thế nhưng bị Roy trêu đùa không có một chút khí lực nào. Roy ôm cậu ra mặt sau của một tảng đá lớn, trải quần phục làm giường cho cậu, nói: “Thả lỏng, ta sẽ để người thoải mái.” Lam Hàn Phong nói: “Người đừng mò loạn, ta còn đang mang thai, cẩn thận thương tổn đến hài tử. nếu như hài tử không còn, lần sau người mang!”

Roy kỳ quái nói: “Làm chuyện như vậy, không phải đối với hài tử rất tốt sao? Vì sao lại xúc phạm tới hài tử? Lại nói, ta sẽ không mang thai.”

Lam Hàn Phong nghiêng răng nghiêng lợi, trong lòng cậu khóc không ra nước mắt. Người bình thường ở trong đoạn thời gian mới mang thai cầm chỉ làm các loại vận động không hài hòa, thế nhưng Lam Hàn Phong quên mất cậu hiện tại đã là một người không bình thường! Cậu là một người cá...

Lam Hàn Phong rất nhanh liền đắm chìm trong khoái cảm mà Roy mang lại, ôm thật chặt Roy, cực độ phối hợp.

Chờ sau khi kết thúc, Roy ôm ngang Lam Hàn Phong đã nhuyễn thành một đoàn. Lam Hàn Phong cả kinh, nói: “Người làm gì a, thả ta xuống dưới.”

Roy nói: “Người bây giờ cần nghỉ ngơi, không thể mệt mỏi, ta ôm người đi.” Lam Hàn Phong: “...” Đi bộ hai bước không mệt bằng cái vận động ban nãy! Lam Hàn Phong không cưỡng được Roy, không thể làm gì khác hơn là giả bộ ngủ, để Roy ôm cậu đi về. Lam Hàn Phong nghĩ thầm, có người ôm còn tiết kiệm sức lực! Cậu hiện tại chỉ có thể an ủi mình như thế.

Khi hai người trở lại căn cứ, bên trong đã bị nhét đầy, tất cả đều là gấu mèo mà Lam Hàn Phong mang về và quân đội mà Roy mang đến, hơn nữa còn lung ta lung tung.

Nhóm gấu mèo nhìn dụng cụ kim loại khắp nơi, ngum nước tí tách, liền muốn vồ tới ăn.

Lam Hàn Phong mí mắt giật lên, vội vàng nhảy xuống từ ***g ngực Roy, chạy tới ngăn lại, nói: “Không cho ăn những thứ đó!”

Nhóm gấu mèo nhỏ trơ mắt nhìn cậu, thật giống như cậu là một tên đại bại hoại vậy, nhìn Lam Hàn Phong nội tâm phi thường dày vò.

Lam Hàn Phong nhanh chóng cười híp mắt nói: “Những thứ đó ăn không ngon, ăn sẽ hỏng bụng, chỗ này của ta có đồ ăn ngon nha, các người tới lấy gây trúc đi!” Chờ Lam Hàn Phong móc ra vô số gây trúc, nhóm gấu mèo rất cực vui vẻ chạy đi.

Cody lau mồ hôi một cái, nói: “Cũng may có tướng quân phu nhân, nếu không thiết bị của chúng ta chắc sẽ bị ăn sạch hết mất.”

Hết chap 31.

32. Chương 32: Cầu Đản

Lam Hàn Phong đưa gây trúc cho nhóm gấu mèo ăn, nhóm gấu mèo rất cực cũng không đi hủy các loại thiết bị cơ giáp nữa, thành thành thật thật mà ăn gây trúc, bên trong căn cứ rất cực yên tĩnh lại.

Lam Hàn Phong còn muốn chơi một lúc với nhóm gấu mèo, thế nhưng lại bị Roy tướng quân cưỡng ép mang đi. Ôm cậu theo kiểu công chúa ở trước mặt nhiều người như vậy, Lam Hàn Phong cảm thấy da mặt mình dù dày cũng không thể chịu nổi áp lực như thế, trên mặt thiêu đỏ một mảnh, thật muốn một quyền đánh dẹt đầu Roy.

Thế nhưng Roy hoàn toàn không thèm để ý đến ánh mắt của những người khác, trực tiếp ôm cậu tìm một gian phòng đi vào.

Roy nói: “Tối hôm qua người ngủ không ngon, nhắm mắt ngủ đi.”

Lam Hàn Phong nhìn hần chằm chằm, biết mình buổi tối ngủ không ngon thế mà lúc này lại còn dằn vặt mình như thế, làm một trận dã chiến, ngấm lại Lam Hàn Phong đều cảm thấy được xấu hổ muốn chết.

Roy nhìn thấy Lam Hàn Phong mặt đỏ, thậm chí cả bên tai và cổ đều đỏ, không nhịn được lại nổi lên dục vọng, hần kề sát vào người trước mặt, tay chà sát qua lại trên môi Lam Hàn Phong, nói: “Loại vẻ mặt này của người, là đang câu dẫn ta sao?”

Lam Hàn Phong không nhịn được lườm một cái, khoát tay liền đem hần đẩy ra, nói: “Ta muốn nghỉ ngơi.”

Gian phòng này hiển nhiên không phải phòng ngủ, cho nên không có phòng tắm, có chút bất tiện. Lam Hàn Phong vốn đang muốn ngâm mình một chút để thư thái, thế nhưng liếc mắt nhìn, không có liền từ bỏ.

Bọn cậu vừa mới chiếm lĩnh căn cứ chưa được bao lâu cho nên căn bản chưa kịp thu thập. Hiện tại Cody mới phái người sắp xếp phòng một chút, xem phòng nào là có thể ngủ.

Lam Hàn Phong quả thực mệt mỏi, không chỉ như vậy, khi Roy biết đến chuyện cậu mang thai, cậu không nhịn được mà cảm thấy thoải mái hơn. Thả lỏng như vậy càng làm cho cậu cảm thấy mệt mỏi, mơ mơ màng màng liền ngủ thiếp đi. Roy ngồi ở bên cạnh cậu, tay nhẹ nhàng sờ sờ hai má của Lam Hàn Phong, có lẽ sợ đánh thức cậu, chỉ sờ sờ hai cái rồi lại bỏ tay xuống. Roy có chút cảm thán, hần không nghĩ tới mình sẽ

có hài tử, thế nhưng khi hắn thật sự nghe nói Lam Hàn Phong mang thai, liền vô cùng bất ngờ kinh hỉ rồi đến tận trọng.

Roy xuất thân không tốt, khi ở trường quân đội bị không ít người xa lánh cùng cười nhạo, một mình hắn độc lai độc vãng quen rồi, cũng quen chưa bao giờ cân nhắc ý nghĩ của người khác. Sau đó hiện tại, hắn đã không độc thân.

Cody ở bên ngoài gõ cửa, nhỏ giọng nói: “Tướng quân.”

Roy mở cửa đi ra ngoài, rồi đóng cửa lại, nói: “Chuyện gì?”

“Rex lãnh chúa nói phải ở chỗ này trong một thời gian ngắn, ” Cody nói: “Đã thu dọn xong mấy phòng ở bên trong căn cứ, tướng quân có muốn mang phu nhân đi mấy phòng đấy nghỉ ngơi không, nơi đó tương đối rộng.”

Roy tướng quân gật gật đầu, nói: “Được.”

Lam Hàn Phong ngủ được rất sâu, Roy nhẹ nhàng ôm lấy cậu, sau đó cùng Cody đi đến gian phòng bên trong căn cứ. Nơi đó hiển nhiên là phòng ngủ, có giường có phòng tắm, đã có người đổi một cái ga trải giường mới, thoạt nhìn còn rất sạch sẽ. Roy cẩn thận đem Lam Hàn Phong đặt ở trên giường lớn, lấy chăn đắp cho cậu. Roy làm xong mọi chuyện, mới ra đóng kín cửa, nói với Cody: “Những tên hung đồ trước kia chúng ta bắt được đã đem đến chưa?”

Roy nói là đám người bắt đi Fred kia, Cody nói: “Sean đã đi, thế nhưng vẫn chưa về.”

Roy nói: “Chờ Sean trở về, báo với ta một tiếng.”

Cody lập tức nói: “Vâng, tướng quân.”

Bọn họ đang nói chuyện, liền thấy ở chỗ rẽ xuất hiện một bóng người, người kia đi từ từ lại đây, nhìn thấy Roy thì ánh mắt sáng lên.

Lam Hàn Diệp nhanh chóng tiến lại gần, đến trước mặt Roy, nói: “Roy tướng quân, thân thể của ca ca ta thế nào rồi? Ta thật lo lắng.”

Chỉ cần tìm thấy cơ hội, Lam Hàn Diệp liền bắt đầu ở trước mặt Roy bày ra độ hảo cảm, còn muốn dùng *** thần Bạch liên hoa cảm động Roy.

Cody đối Lam Hàn Diệp không có hảo cảm, vội vã rời đi.

Kỳ thực Roy cũng không thích Lam Hàn Diệp, Roy rất không thích người mảnh mai yếu ớt, luôn cảm thấy nói chuyện cùng với loại người như vậy phi thường không thoải mái, nửa ngày còn không nói xong một câu đầy đủ.

Roy lãnh lãnh đạm đạm nói: “Hắn không có chuyện gì, chính là mệt mỏi, nếu như ngươi muốn xem hắn, chờ hắn tỉnh rồi lại nói.”

Lam Hàn Diệp vừa nghe, nhất thời dùng ánh mắt nóng bỏng nhìn Roy, hắn cảm thấy được Roy nhất định là có hảo cảm với mình, không thì làm sao lại nguyện ý nói chuyện cùng mình nhiều như vậy.

Lam Hàn Diệp tự cảm thấy hài lòng, không biết rằng Roy đồng ý nói chuyện với hắn tất cả bởi vì Lam Hàn Phong. Đầu tiên Lam Hàn Diệp lớn lên có chút giống Lam Hàn Phong, mặt khác, Lam Hàn Diệp nói thể nào cũng là người thân của Lam Hàn Phong, Roy sợ Lam Hàn Phong lúng túng, cũng là tận lực làm cho mình trông ôn hòa một chút.

“Không có chuyện gì khác thì không nên làm ồn ở nơi này, Lam Hàn Phong nghỉ ngơi.” Roy hạ lệnh trực khách.

Lam Hàn Diệp làm ra bộ dạng bị ủy khuất, dùng ánh mắt oán nhìn hắn, nói: “Roy tướng quân sủng ái ca ca, sợ ca ca mệt mỏi, vậy không bằng để cho ta giúp ca ca chăm sóc Roy tướng quân, như vậy ca ca cũng có thể nghỉ ngơi tốt hơn.” Lam Hàn Diệp nói những lời mập mờ, đưa tay lên sờ ngực Roy.

Roy lập tức giơ tay nắm tay hắn, cau mày không vui nói: “Không cần. Ta giữ ngươi ở lại nơi này chỉ vì ngươi là người nhà của Lam Hàn Phong, không phải vì ta có cảm giác gì đặc biệt với ngươi cả. Ngươi tốt nhất không cần làm ra chuyện gì làm cho Lam Hàn Phong không cao hứng.”

Lam Hàn Diệp bị hắn nắm chặt tay, đau đến “A” một tiếng, mồ hôi lạnh đều chảy xuống, thật giống như xương cốt suýt chút nữa bị hắn nắm gãy.

Roy hất tay hắn một cái, sau đó lạnh lùng nhìn hắn, xoay người đóng cửa lại. Lam Hàn Diệp nghiêng rằng nghiêng lợi, khí tràng trên người Roy làm cho hắn không tự chủ được cảm thấy sợ hãi, thế nhưng hắn không nghĩ cứ như vậy mà từ bỏ. Lam Hàn Diệp không cam lòng, những thứ khác hắn đều mạnh hơn Lam Hàn Phong, làm sao có khả năng sẽ bại bởi Lam Hàn Phong.

Roy vừa vào phòng, liền thấy Lam Hàn Phong mở to mắt to, nằm nghiêng hướng về phía cửa, dùng đôi mắt to nhìn hắn.

Roy đóng lại cửa, nói: “Làm sao không ngủ?”

Lam Hàn Phong nói: “Bị đánh thức.”

Roy nhú nhú mày, càng cảm thấy không thích Lam Hàn Diệp, đi tới nói: “Ngủ tiếp đi, không ai làm ồn đến ngươi.”

Tuy rằng cửa phòng đã được đóng lại nhưng không thể ngăn lại việc thính lực của Lam Hàn Phong vô cùng tốt, cho nên hành động tự tiện cử vừa nãy của Lam Hàn Diệp cậu nghe được rõ ràng. Lam Hàn Phong tâm lý không cao hứng, liếc Roy một cái.

Roy ngồi ở bên giường, cởi áo khoác xuống, nằm bên người Lam Hàn Phong rồi lấy tay ôm lấy cậu.

Lam Hàn Phong lấy cùi chỏ đập lên ngực hắn một chút, nói: “Đừng có lại đây, giường không đủ lớn, chật chội.”

Kỳ thực giường rất lớn, đủ để hai người bọn họ ở phía trên lộn nhào. Roy ôm cậu không buông tay, đem người ôm vào trong lòng, da thịt dán chặt cùng nhau.

Lam Hàn Phong âm thầm cắn răng, lòng nói khí lực của Roy còn rất lớn, quả thực tức chết người a.

Roy cúi đầu loạn hôn ở bên gáy cậu, nói: “Ngươi đang ghen tỵ?”

Trên gáy không ngừng hạ xuống nụ hôn, đã làm cho Lam Hàn Phong không thể nào dễ chịu, hơn nữa đôi môi nửa khép mở của hắn không ngừng ma sát, cùng hơi thở đầy khí nóng, thân thể của Lam Hàn Phong không nhịn được run run lên. Roy cảm giác được cậu nhẹ nhàng run rẩy, cười nhẹ một tiếng, nói: “Bảo bối ngươi có cảm giác.”

Lam Hàn Phong không thể nhịn được nữa, dùng cùi chỏ đập một cái vào ngực Roy, nói: “Ngươi mau buông tay, không phải vừa nãy mới...”

Lam Hàn Phong mới vừa bị dẫn dắt, còn cảm thấy được thân thể vô lực, dư vị khoái cảm còn lưu lại ở trong người, bị Roy đùa giỡn như thế, toàn thân càng thêm mềm nhũn.

Roy không buông tay, nói: “Nhưng là ngươi có cảm giác.”

“Ngươi không động vào ta là không sao.” Lam Hàn Phong nghiêng rằng nghiêng lợi. Roy ngược lại đột nhiên rất nghe lời, hai tay vốn đang châm lửa xung quanh lại quấn lấy Lam Hàn Phong, ôm chặt người, sau đó liền không làm gì nữa. Lam Hàn Phong thở phào nhẹ nhõm, thế nhưng cảm giác giống như là bị thiêu đốt, cái cảm giác này cũng dị thường khó chịu. Cậu nhanh chóng điều khiển một chút hô hấp của mình, sau đó nhắm mắt lại, nghĩ thầm ngủ là không sao.

Chỉ là... Phía dưới của cậu đã hơi có phản ứng, nửa mềm nửa cứng, Lam Hàn Phong không thể làm gì khác hơn là đỏ mặt chặt chẽ khép lại chân, không để cho người đang ôm phía sau phát hiện.

Lam Hàn Phong nỗ lực thôi miên chính mình, năm phút đồng hồ rồi mười phút hai mươi phút trôi qua, trên trán Lam Hàn Phong đều rịn ra vài giọt mồ hôi, phản ứng phía dưới của cậu không bình thường lại trái lại càng ngày càng có xu thế ngẩng cao đầu.

Roy ôm cậu, vẫn luôn không buông tay. Lam Hàn Phong cảm giác đối phương hô hấp một vào một ra, rất có quy luật quét ở trên gáy, sau gáy bị thiêu vừa nóng vừa tê, cái tay đang vòng quanh mình quá lớn, quả thực muốn đem cậu hòa tan. Lam Hàn Phong không nhịn được phỉ nhổ chính mình, ôm ngủ chung một chỗ mà thôi, Roy có lẽ đã ngủ rồi, mình tại sao còn đang phát tình?

Lam Hàn Phong cảm thấy được càng ngày càng nóng, nóng đến nỗi đầu cậu muốn hôn mê. Cậu nhả rồi nhả, thật sự là không nhịn được, muốn lặng lẽ tự giải quyết vấn đề một chút.

Lam Hàn Phong từ từ vươn tay, thế nhưng tay của cậu không thể vươn xuống dưới được, cả hai cánh tay của cậu đều bị Roy trói chặt, không thể tự mình giải quyết. Lam Hàn Phong gấp đến nỗi đôi mắt đều đỏ, khó chịu muốn chết, không nhịn được cả ở trong ***g ngực Roy

Bỗng nhiên, Roy ở phía sau lưng cúi xuống hôn vào bên tai cậu, há mồm ngậm vào vành tai khéo léo của cậu, vừa liếm vừa cắn.

Lam Hàn Phong sợ hết hồn, mở to hai mắt, cậu còn tưởng rằng Roy đang ngủ, vậy mà vẫn còn tỉnh.

Âm thanh của Roy khàn cực kỳ, nói: “Bảo bối nhi, người vừa này muốn làm gì? Nói cho ta nghe một chút.”

Sắc mặt của Lam Hàn Phong đỏ chót, ngẫm nghĩ một chút liền hiểu, nhất định là Roy cố ý.

Lam Hàn Phong nghiêng răng nghiêng lợi, nói: “Ta muốn đem người cắt thành miếng uy gấu mèo.”

Tuy rằng miệng của Lam Hàn Phong tàn nhẫn độc ác, thế nhưng thân thể của cậu vẫn đặc biệt thành thực. Bị Roy trêu đùa hai lần liền chịu không nổi, kế hoạch nghỉ ngơi thật tốt bây giờ lại bị chậm mấy tiếng.

Fred không có thể chất tốt như là của Lam Hàn Phong, hẳn vốn là Omega, thân thể kém rất nhiều so với người thường. Tuy nhiên hẳn đã từng ở trường quân đội huấn luyện qua thật nhiều năm, thể chất coi như tương đối tốt.

Trải qua nhiều chuyện như vậy, Fred đã sớm mệt mỏi vô cùng. Sau khi đến gian phòng đã được chuẩn bị, ngay lập tức liền đi vào tắm rửa sạch sẽ, sau đó ngã vào giường ngủ.

Fred ngủ một giấc ngon lành, trong phòng có rèm cửa sổ, ánh sáng không chiếu tới, mở mắt ra là một mảnh đen như mực, cũng không biết mấy giờ rồi.

Fred thoải mái thở dài một cái, muốn vươn mình xem thời gian. Thế nhưng hẳn nghiêng đầu, liền sợ hết hồn, bên cạnh mình dĩ nhiên có một người. Fred hoảng sợ mở to hai mắt, không chờ hẳn phản ứng, người kia đã đem hẳn đặt trên giường, vươn mình đặt ở trên người hẳn, hung hăng hôn xuống, cướp đi hô hấp của hẳn, ở trong miệng hẳn bữa bãi công phá.

Nụ hôn bá đạo, Fred đã không cần nhìn rõ ràng người này là ai, bởi vì hẳn hiểu rất rõ phong cách làm việc của Rex.

Fred tức giận đến nỗi ngực đập chùng chùng liên tục, bỗng nhiên hung hăng cắn một cái, cắn vào cái lưỡi đang làm loạn trong cổ họng.

Rex giống như không biết đau đớn, vẫn cứ cướp đoạt ở trong cổ họng hẳn, mùi vị huyết tanh bắt đầu lan tràn trong miệng.

Fred cảm thấy được vừa này mình bị Rex tức đến hôn mê, mới có thể phi thường không sáng suốt đi cắn hẳn. Khi hẳn vừa nếm qua mùi vị máu của Rex, thân thể hung hăng run rẩy một cái. Rex là một Alpha, trong máu của hẳn có chứa tin tức tố cường liệt của Alpha, mà cái này đối với tất cả Omega mà nói, đều là sức hấp dẫn chí mạng.

Hô hấp của Fred càng lúc càng nhanh, ngay cả tiểu jj cũng có chút hưng phấn. Thế nhưng hẳn cũng không muốn luôn bị Rex dẫn dắt, vì vậy dùng hết toàn lực, đem Rex đẩy ra.

Rex có chút giật mình, mỉm cười nhìn hẳn.

Fred tận lực làm hô hấp của mình bình tĩnh lại, nói: “Người tại sao lại đến phòng của ta?”

Rex nói: “Ta muốn người, liền vào.”

“Người...” Fred tức muốn chết, hẳn xưa nay chưa từng thấy người vô liêm sỉ như Rex.

Rex nói: “Thế nhưng ta thấy người quá mệt mỏi, cho nên vẫn luôn nhẫn nhịn không có lập tức ăn người, thân thể của người bây giờ có khá hơn một chút nào không?” “Ta không tốt một chút nào.” Fred vươn mình ngồi dậy, muốn xuống giường. Rex ôm lại hắn, nói: “Thân ái, thấy ta lo lắng người như vậy, đều bỏ hết việc của khu R chạy đến tìm người, người có mê luyến ta một chút được không?” Fred xác thực không nghĩ tới Rex sẽ chạy tới tìm hắn, lúc đó khi nhìn thấy Rex, Fred quả thật rất kinh sợ.

Fred nói: “Người không nên đi.”

“Thân ái, người xem, người vẫn là rất quan tâm ta.” Rex cười nói: “Nếu như người ngày nào cũng thành thực như thế là tốt rồi.”

Fred cười lạnh một tiếng, nói: “Tiêu chuẩn lựa chọn đồ chơi của người, còn có điều kiện thành thực này sao?”

Sắc mặt của Rex trở nên nghiêm túc, thế nhưng hắn không nói gì.

Fred bình tĩnh lại, sau đó mặc quần áo vào.

Rex nói: “Người muốn đi đâu?”

Fred nói: “Ta đi xem xem Lam Hàn Phong.” Dù sao cũng là Lam Hàn Phong cứu hắn, Fred cũng không kịp chính thức nói cảm ơn.

Rex nở nụ cười một tiếng, nói: “Người đi quấy rầy chuyện tốt của bọn họ sao?” Fred sững sờ, lập tức có chút lúng túng.

Rex đi xuống giường, lấy tay ôm lấy hắn, nói: “Người tại sao lại không tin ta đối với người là thật tâm?”

Fred liếc mắt nhìn hắn, không lên tiếng.

Rex còn nói: “Thân ái, người có muốn làm lãnh chủ phụ nhân?”

Fred sững sờ, có chút giật mình nhìn hắn. Rex không giống như là đang đùa giỡn, hai mắt lập lòe hào quang cực nóng nhìn hắn.

Fred bị hắn nhìn đến nỗi không dễ chịu, nói: “Đợi sau khi người trở lại làm lãnh chủ thì nói đi.”

Rex cao hứng nói: “Ta biết ngay là thân ái yêu thích ta mà, đây là người đáp ứng sao?”

Fred thực sự nhịn không được Rex không xấu hổ để thân thể xích lõa, nói: “Người có thể mặc quần áo vào trước được không!”

Rex xác thực không thẹn thùng một chút nào, hẳn một bộ y phục cũng không mặc, thế nhưng vẫn là rất tự nhiên, thoải mái đứng ở trước mặt Fred, nói: “Người không thích thân thể của ta sao?”

Fred thật sự là không thể nhịn được nữa, quyết đoán kéo cửa ra đi ra ngoài. Ngược lại Rex có da mặt dày đến mức nào cũng không thể để mộng trần đi ra. Rex xác thực không có để mộng trần chạy đến, điều đó quá phá hỏng uy nghiêm lãnh chúa của hắn. Rex ung dung thông thả mặc quần áo tử tế, sau đó kéo cửa ra đi tìm Fred, dù thế nào hắn cũng không thoát được đâu.

Fred xác thực không có tìm được Lam Hàn Phong, bởi vì Lam Hàn Phong vừa làm xong vận động không hài hòa, bây giờ vẫn còn đang ngủ.

Lúc tỉnh lại, *** thần của Lam Hàn Phong tốt hơn nhiều, cảm thấy thân thể mệt mỏi rất cực thả lỏng được.

Cậu ngồi dậy, trong phòng không có những người khác, có vẻ Roy đã thức dậy từ rất sớm.

Lam Hàn Phong từ trong nhà đi ra, vừa vặn gặp Cody thượng tướng. Cody chào hỏi cậu: “Roy tướng quân ở bên kia, hình như là đang thương lượng cùng Rex lãnh chúa. Nha đúng rồi, con dị thú kỳ quái mà người mang đến trước kia, còn đang ở trên sân, người có đi xem một chút không?”

Cody đối Lam Hàn Phong phục sát đất, phải biết, chưa từng có người nào có thể điều động nhiều linh thú như thế.

Lam Hàn Phong nhớ lại con đại cầu biết bay kia, liền gật gật đầu, nói: “Người đi làm việc của người đi, ta tự mình đi là được.”

Cody nói: “Nó ở ngay chỗ kia.”

Lam Hàn Phong đi xa, Cody vừa mới xoay người lại thì đụng phải một người, người kia cơ hồ chỉ cách hắn một ngón tay, Cody không phát hiện, quay người đương nhiên liền đụng thẳng, mũi của hắn đều đụng đỏ, suýt chút nữa chảy xuống nước mắt sinh lý.

“Sean, tại sao người lại luôn yêu thích dọa người như vậy.” Cody phi thường không hài lòng chỉ trích hắn.

Seanthờ ơ liếc hắn, vừa nhìn bóng lưng của Lam Hàn Phong, có vẻ vô cùng không cao hứng, không nói một lời liền đi.

Cody không giải thích được, đuổi theo cản hắn, còn cười một cách tự nhiên nói: “Ta biết rồi, người nhất định là gây lỗi lầm, bị Roy tướng quân khiển trách đúng hay không? Cho nên mới không cao hứng?”

Seanchonhìn một ánh mắt nhìn kẻ ngốc.

Cody còn đang cao hứng nói: “Không sao, ta cũng phạm rất nhiều sai lầm, Roy tướng quân mắng ta không ít, sau này ta với người có thể làm bạn.” “Được.” Sean bỗng nhiên ngắn gọn nói một chữ.

Cody kỳ quái “Hả?” Một tiếng, nói: “Cái gì được?”

Seankhông để ý đến hắn nữa, nói: “Ta muốn đi tìm Roy tướng quân.” “Chờ đã ta.” Cody chạy theo.

Lam Hàn Phong một người đi về phía sân của căn cứ, đám hung đồ nơi này đều bị quân đội của Roy khống chế, cho nên bên trong cơ giáp đặc biệt yên tĩnh. Bên ngoài là một mảnh đen như mực, Lam Hàn Phong mơ hồ, không biết mình ngủ bao lâu.

Cũng may bên trong căn cứ có mấy chiếc đèn chiếu sáng, không đến nỗi không nhìn thấy gì trong bóng đêm.

Con đại cầu biết bay, trên đầu có một cái sừng bị trói ở trên sân, còn dùng một cái dây kim loại cột lại bên cạnh cái cột, thoạt nhìn có vẻ đáng thương.

Đại cầu biết bay đã sớm tỉnh rồi, thế nhưng bây giờ nó bị bó như là cái bánh chưng, chỉ lộ ra cái đầu, miệng còn bị bịt lại, thoạt nhìn có chút khôi hài, hoàn toàn không thể mở miệng gầm rú dọa con người.

Lam Hàn Phong đi tới, sau đó liền đứng ở trước mặt nó, nói: “Là ta cứu ngươi.” Hai con mắt tròn trịa của đại cầu biết bay trừng thẳng Lam Hàn Phong, bên trong tràn đầy địch ý, miệng không mở ra được, cổ họng phát ra những âm thanh “Rống rống rống” hung hãn, còn thật hù dọa người.

Thế nhưng Lam Hàn Phong cũng không sợ, còn lấy tay vỗ vỗ đầu của nó, nói: “Thật đáng yêu a, thật giống như một con chó nhỏ, đôi mắt tròn vo, thật manh. Người có tên hay không a? Nếu như không có tên, không bằng ta lấy cho ngươi một cái đi?” Đại cầu biết bay dùng mũi thở mạnh mấy hơi.

Lam Hàn Phong tự hỏi một chút, vỗ tay nói: “Không bằng gọi Lai Phúc! Đại cầu trong các kịch cổ trang cũng gọi là Lai Phúc, nghe cũng vui tai.”

“Rống rống rống” thanh âm gầm rú của đại cầu biết bay càng thấp hơn. Lam Hàn Phong nói: “Có vẻ người không thích, ta cũng cảm thấy quá bình thường, như vậy không tốt. Tên nào mới tốt a?”

Lam Hàn Phong suy nghĩ một lát, sau đó đôi mắt liền sáng, nói: “Gọi Cầu Đản đi, thật manh a.”

Cầu Đản hiển nhiên bị Lam Hàn Phong làm cho tức giận, đều quên mất thở mạnh, ngu đột xuất nhìn chăm chăm Lam Hàn Phong.

Lam Hàn Phong tiếc hận vỗ vỗ Cầu Đản, nói: “Thật đáng thương, chẳng lẽ không biết nói chuyện, là người câm sao?”

Cầu Đản phản ứng lại, giãy dụa muốn đứng lên nhào vào Lam Hàn Phong, thế nhưng nó bị bó quá kín, hoàn toàn không đứng lên nổi, chỉ có thể dùng toàn lực lắc đầu.

Lam Hàn Phong nhìn, nói: “Nguyên lai là người không nói được, vậy thì để ta giúp người cởi hết đồng dây trên người, người không được kêu to, biết không? Bây giờ là buổi tối, tất cả mọi người đều muốn nghỉ ngơi a.”

Mắt của Cửu Đản sáng lên, giả bộ cực kỳ thuận theo.

Lam Hàn Phong sờ sờ vòng tai của mình, trong tay liền biến ra vũ khí Thái thượng vong tình vàng cam của cậu, sau đó dùng vũ khí vạch một cái vào đồng dây quay người Cửu Đản, tất cả các dây thừng đều đứt.

Dây thừng rơi xuống, Cửu Đản lập tức liền đứng lên, nghe rằng, sau đó “Gào gào” một tiếng, lộ ra cái miệng rộng như một bồn máu, nhắm thẳng về phía Lam Hàn Phong.

“Đã nói là không được kêu rồi mà, Cửu Đản không ngoan, nên đánh.” Lam Hàn Phong cũng không trốn, cũng không đứng lên, vẫn là ngồi xổm, tay cậu vung một cái, Thái thượng vong tình mang theo hào quang màu xanh lục, cực kỳ đẹp đẽ. Cửu Đản chỉ cảm thấy giống như bị sét đánh trúng, bốn chân đều bị điện tê dại, “Bính” một tiếng, cứng trực ngã trên mặt đất. Toàn thân nó tê dại, con người đều không quay được.

Lam Hàn Phong không nhanh không chậm nói: “Cửu Đản nên ngoan ngoãn, không thì cũng là người chịu khổ.”

Lam Hàn Phong mang khẩu khí giống như đang dỗ tiểu hài tử, thế nhưng trong ngữ khí kia lại hoàn toàn không giống như vậy, tràn đầy... uy hiếp.

Cửu Đản bị kỹ năng của Lam Hàn Phong bắn trúng, vừa giống như là bị sét đánh lại giống như là bị độc trùng cắn, quả thực đau đến nỗi không muốn sống nữa. Thế nhưng dù thế nào đi nữa thì Cửu Đản cũng là thú hoang, dã tính khó thuần, bị kỹ năng đánh trúng một lần, hòa hoãn nửa phút rồi lại muốn đứng lên tập kích Lam Hàn Phong. Lam Hàn Phong liền vung tay lên, Cửu Đản liền ngã xuống. Như thế liên tục nhiều lần năm, sáu lần, Cửu Đản không nhận được phun ra đầu lưỡi, mở ra miệng rộng gian nan thở dốc, ánh mắt nhìn Lam Hàn Phong đều rất tội nghiệp, rốt cuộc không còn tàn nhẫn.

Lam Hàn Phong xoa xoa đôi chân tê dại, nói: “Ta đều ngồi xổm mệt mỏi.” Lam Hàn Phong cười híp mắt nhìn nó, nói: “Cửu Đản, người có mệt hay không?” “Đừng... Đừng đánh ta.” Cửu Đản rốt cuộc mở miệng nói chuyện, đừng nhìn thân hình của nó vô cùng lớn, thanh âm thế nhưng lại rất mạnh.

Lam Hàn Phong nói: “Quả nhiên âm thanh đều có tính lừa đảo a.”

Cửu Đản bị cậu đánh sợ, hiện tại ủ rũ ôm đầu, nhìn giống hệt một con đại cầu, nói: “Ta đói.”

Lam Hàn Phong cũng không keo kiệt, từ lấy ra một khối thịt lớn từ trong túi du hí, ném cho Cửu Đản. Cửu Đản vừa ngửi một cái, nước miếng liền chảy xuống, ôm thịt tươi bắt đầu ăn, đáng vẻ rất không nhã nhặn.

Lam Hàn Phong thấy nó ăn xong, nói: “Cửu Đản, trước kia cánh của người bị thương, là ta cứu người, người bây giờ lại ăn cơm của ta, người phải báo ân biết chưa?”

Cửu Đản nhìn cậu bằng một ánh mắt rất phức tạp, nhận nửa ngày vẫn là không nhận được, nói: “Rõ ràng là người là người đánh ta. Không đánh ta thì ta sẽ không bị thương.”

Lam Hàn Phong nghiêm túc lắc đầu, nói: “Không phải ta đánh người.” Hắn quay đầu lại, đứng dịp thấy Rex cùng Roy, còn có mấy người lính canh giữ ở chỗ mấy cái kho bên ngoài, không biết đang nói cái gì.

Lam Hàn Phong liền chỉ vào bóng lưng của Roy, nói: “Ày, là hắn đã thương người.” Đôi mắt của Cửu Đản phát ra ánh sáng màu xanh lục, nói: “Vậy ta cần phải đi cắn hắn.”

Lam Hàn Phong lắc đầu, nói: “Tuy rằng không phải ta đánh người, thế nhưng người cũng không thể đi cắn hắn.”

Mặt của Cửu Đản đều nhăn lại, nhìn Lam Hàn Phong.

Lam Hàn Phong nói: “Bởi vì hắn là người của ta, cho nên người cũng không thể cắn hắn. Người cắn hắn ta sẽ đánh người.”

Cửu Đản nghĩ đến cảm giác bị trùng độc gặm cắn vừa nãy, cả người run lên, cũng không dám lại có ý nghĩ muốn đi cắn Roy nữa.

Lam Hàn Phong nói: “Ta nói với người những lời này, không phải là để cho người biết mà đi cần ai, chỉ là để cho người biết báo ân.”

Cầu Đản: “...”

Cầu Đản dùng móng vuốt vồ vồ đầu mình, luôn cảm giác mình bị làm choáng váng Lam Hàn Phong nói tiếp: “Cầu Đản, chỗ này của ta có thật nhiều thịt a, nếu như người cùng ta, ta mỗi ngày đều cho người ăn.”

Nói đến thịt, Cầu Đản ngay lập tức liền phản xạ có điều kiện bắt đầu chảy nước miếng, nói: “Có thật không?”

Lam Hàn Phong nói trong lòng, các sủng vật ở thế giới này cũng thật đáng thương, mỗi ngày đều ở trạng thái ăn không đủ no, chỉ cần nói cho ăn, bảo đảm đều có thể lừa gạt đi.

Lam Hàn Phong rất chân thành gật đầu, nói: “Dĩ nhiên.”

Để tỏ lòng thành của mình, Lam Hàn Phong lại lấy ra một miếng thịt cho Cầu Đản. Cầu Đản thật sự rất dễ dàng thỏa mãn, vô cùng phấn khởi vồ tới ăn, vừa ăn vừa lay động cái đuôi to.

Lam Hàn Phong đứng lên, kéo cái đuôi của nó một chút.

Cầu Đản trong nháy mắt giật mình một cái, đáng thương trông mong nhìn cậu, nói: “Đuôi không thể túm.”

Lam Hàn Phong liền sờ sờ cánh Cầu Đản, nói: “Cầu Đản người lớn như vậy, có thể mang ta bay sao?”

Cầu Đản ăn xong thịt, thỏa mãn ợ một cái, nghe cậu nói như vậy thì run một cái. Trước kia Lam Hàn Phong cưỡi ở trên lưng nó, còn dùng dây thừng buộc đầu của nó, khiến cho nó vẫn còn sợ hãi, nói: “Không nên dùng dây thừng móc đầu ta.” Lam Hàn Phong lập tức nhắc chân, ngồi ở trên người Cầu Đản, vỗ vỗ đầu của nó nói: “Cầu Đản, đi.”

Cầu Đản ngược lại rất nghe lời, cánh đập mấy cái rồi bay lên, bay cũng không cao lắm, chở Lam Hàn Phong bay qua lại ở trên không.

Lam Hàn Phong thầm nói lần này mình kiếm lời, như thế này, khinh công của mình khôi phục chậm cũng không có vấn đề gì, cậu có sủng vật biết bay mới để cưỡi. Lam Hàn Phong bảo Cầu Đản bay tới trên đầu của bọn Roy, sau đó Lam Hàn Phong liền vẫy vẫy tay với phía dưới.

Roy nhìn thấy trên đất có một cái bóng đen, ngẩng đầu nhìn lên nhất thời sợ đến sầm mặt lại, nói: “Nhanh xuống dưới, nguy hiểm.”

Cầu Đản rất không cao hứng, nói: “Ta bay rất vững vàng.”

Lam Hàn Phong vuốt vuốt lông thưởng cho nó, nói: “Không nguy hiểm, Cầu Đản bay rất vững vàng.”

Rex ngược lại là rất có hứng thú, nói: “Lam Hàn Phong quả nhiên có thiên phú trong việc thuần thú.”

Mấy người lính bên cạnh đều lạ lẫm, phục tướng quân phụ nhân sát đất. Lam Hàn Phong lại để cho Cầu Đản mang mình đi nơi khác đùa giỡn, cậu cảm thấy bay không mất chút giá trị khí lực nào, quả thực quá tươi đẹp, muốn bay bao lâu thì bay bấy lâu.

Cầu Đản được Lam Hàn Phong khen ngợi, cũng đắc ý dào dạt, bay không ngừng. “Cầu Đản, người xem đó là cái gì?” Lam Hàn Phong vỗ vỗ đầu của nó, để cho nó bay về phía bên phải một chút.

Cầu Đản nghe lời bay đến cái kho bên phải, nói: “Có người lén lén lút lút.” Lam Hàn Phong nhìn xuống, quả nhiên có người đang lén lén lút lút, hần lẩn xuống từ trên vách tường, trên người còn mang theo vũ khí, không biết muốn làm gì. Lam Hàn Phong sờ cằm, nói: “Thoạt nhìn không giống như là người tốt, có phải là trộm không?”

Cầu Đản lắc lắc đầu.

Lam Hàn Phong cùng Cầu Đản đứng ở trên đỉnh kho, tầm mắt có thể nhìn khắp mọi nơi. Nhìn người kia trèo tường nhảy vào, sau đó cẩn thận đi vào bên trong. Lam Hàn Phong vỗ tay cái đập, một đôi giảo cơ xà liền đi ra.

Lục xà ngáp một cái, nói: “Chủ nhân, buổi tối sao không ngủ đi a.”

Lam Hàn Phong chỉ vào bóng người di động phía dưới, nói: “Có trộm, chúng ta muốn bắt trộm.”

Lục xà ngay lập tức liền phấn chấn, nói: “Ở nơi nào ở nơi nào?”

Sau đó lục xà vừa quay đầu liền thấy Cửu Đản, lập tức trừng lên mắt nhỏ, nói: “Chủ nhân, con cầu dốt nát này xảy ra chuyện gì a? Người định thay đổi sao? Người đừng nói cho ta, muốn thay đổi tiểu thiếp!”

Nếu như Roy có thể nghe thấy lục xà nói, có lẽ sẽ bị tức chết.

Lam Hàn Phong nói: “Đây là súng vật mới của ta, các người phải hòa thuận. Bây giờ chúng ta muốn bắt trộm.”

Lục xà gào to: “Không làm không làm, người cái tên chủ nhân đứng núi này trông núi nọ.”

Lam Hàn Phong không để ý tới nó, ngồi lên Cửu Đản, sau đó để đầu đuôi lục xà cùng hoàng xà đụng vào nhau, sau đó lùi chúng nó lên, nói: “Đi đem tên trộm kia trời lại.”

Lục xà cực kỳ không tình nguyện, nó bị Lam Hàn Phong cầm lấy đuôi, dùng đầu rắn quấn vòng quanh Hoàng Xà, cứ như vậy giống như là một cái dây thừng rất dài. Cửu Đản bay lên đầu của người kia, người kia cũng không có ngăn đầu nhìn, đều không có phát hiện bọn họ.

Lam Hàn Phong cầm lục xà vung một cái, hoàng xà phía dưới liền cảm thấy được mệnh lệnh của Lam Hàn Phong, ngay lập tức liền phun ra lưỡi vọt một cái, quấn lấy đuôi phải của người kia, sau đó lập tức treo người kia lên.

“A a a a!”

Người kia không có phòng bị, sợ đến quát to lên, nhất thời đầu bị lộn ngược lại, bị treo lên cao, đầu vầng mắt hoa.

Người kia nhìn lên trên trời, liền thấy một con xà đang phun ra lưỡi quấn lấy mình, còn có một con thú hoang có thể bay lên trời.

Lam Hàn Phong đắc ý cực kỳ, đắc thủ dễ dàng như vậy, cười ở trên người Cửu Đản nhô đầu ra, nói: “Người là ai? Lén lút lút lút ở đây làm cái gì?”

Người kia nhanh chóng tỉnh táo lại, lấy súng ở bên hông nhắm vào Lam Hàn Phong. Thế nhưng cái tốc độ của hắn, ở trong mắt Lam Hàn Phong còn chậm hơn cả ốc sên.

Lam Hàn Phong cầm lấy vũ khí của mình chỉ về phía người kia, người kia lập tức cảm thấy được thân thể bị điện giật, toàn thân tê dại, súng trong tay cũng bị rơi xuống đất.

Người kia bị kĩ năng của Lam Hàn Phong làm cho tê dại, ngay cả con người cùng miệng đều không thể động, chỉ có thể há hốc mồm, kết quả là nước miếng chảy ra, rơi đầy mặt.

Lục xà ghét bỏ nói: “Chủ nhân, hắn không nói vệ sinh, thật là ác tâm.” Binh lính rất nhanh liền phát hiện có dị thường bên này, Roy mang người chạy tới, chỉ thấy trên trời có một người đang treo lơ lửng.

Roy nhìn thấy Lam Hàn Phong không có chuyện gì, đầu tiên là thở phào nhẹ nhõm, nhanh chóng chạy tới, nói: “Chuyện gì xảy ra.”

Cửu Đản bay đến một độ cao hơi thấp, Hoàng Xà liền vung một cái, ném người không thể động kia xuống. “Oành” một tiếng ném tới trước mặt Roy.

Lam Hàn Phong vỗ vỗ đầu Cửu Đản, sau đó vươn nhảy xuống từ trên người Cửu Đản.

Roy xem kinh hồn bạt vía, trong bụng Lam Hàn Phong còn một người nữa a, hắn nhanh chóng đưa tay đón, vững vàng tiếp được người.

Lam Hàn Phong nói: “Chúng ta phát hiện một người lén lút lút lút, không biết là đang làm gì, trèo tường tiến vào.”

Seancùng Cody cũng chạy tới, Cody lập tức kinh ngạc nói: “Đây không phải là trợ thủ của Casper thượng tá?”

Sean liếc mắt nhìn hấn, nói: “Người biết?”

Cody nói: “Không quen biết, nhưng gặp qua mấy lần.”

Roy nói: “Trời lại, mang tới chỗ của Rex đi.”

Các binh sĩ lập tức tuân mệnh, trời lại người rồi mang đi.

Lam Hàn Phong kỳ quái hỏi: “Rốt cục là xảy ra chuyện gì? Người là do ta bắt a.” Roy tướng quân kiểm tra toàn thân cậu một chút, thấy cậu không bị thương, mới yên tâm, nói: “Có người thừa dịp Rex không ở, bắt đầu ngu xuẩn vọng động.” Lam Hàn Phong bỗng nhiên tỉnh ngộ.

Rex quyết định ở đây mấy ngày, chính là tạo cơ hội cho những người muốn tạo phản ra tay. Ai nghĩ dĩ nhiên chưa được bao lâu, đã có người không nín được tức giận, phái thám tử đến tra xét tình huống. Chỉ tiếc, tên thám tử này không có thành công lên vào, liền bị Lam Hàn Phong phát hiện.

Lam Hàn Phong vốn đang muốn đùa tiếp cùng Cửu Đản, thế nhưng cậu lại bị Roy lôi đi. Roy không yên lòng cậu nhảy nhót tung bừng, vạn nhất từ trên trời té xuống, rơi ngã sẽ không tốt.

Roy dẫn cậu trở về phòng, nói: “Chờ mấy ngày nữa, mọi chuyện xử lý xong, ta mang người về Theo một chuyến.”

“Theo?” Lam Hàn Phong kinh ngạc nhìn hấn, Theo chính là cổ hươu của thân thể này đi?

Roy gật đầu, nói: “Khu R không có bác sĩ của bộ tộc Theo, người bây giờ đang mang thai, không thể qua loa. Cho nên ta muốn dẫn người đi Theo, tìm thầy thuốc kiểm tra thân thể, tốt nhất điều trị một chút.”

Lam Hàn Phong nghe hấn nói như vậy, cảm thấy được cũng rất có đạo lý. Cậu là một đại nam nhân, căn bản không biết đến chuyện sinh con này, chứ đừng nói là nhân ngư sinh con, tìm thầy thuốc cố vấn một chút là cần thiết. Thế nhưng đi đến Theo, chắc cũng rất mệt.

“Xa sao?” Lam Hàn Phong hỏi.

Roy nói: “Nơi này cũng không cách Theo xa lắm, ngồi phi thuyền quân dụng chắc chỉ mấy ngày là đến.”

Lam Hàn Phong gật gù đầu, nói: “Đúng rồi, mang theo vị tứ vương tử kia nữa.” Roy cau mày, mang Lam Hàn Diệp làm cái gì? Roy vốn muốn chờ khu R hơi an tĩnh lại, sau đó nhân dịp đi Theo cùng hưởng tuần trăng mật với Lam Hàn Phong luôn, đột nhiên mang theo một tên kỳ đà cản mũi Roy rất là khó chịu.

Lam Hàn Phong nói: “Đem hấn đuổi về Theo đi a, người còn muốn giữ hấn ở bên cạnh a.”

Roy thở dài, nói: “Dĩ nhiên không phải, có người ở bên cạnh ta là đủ rồi, trừ người ra, ai ta cũng không nhìn.”

Roy tướng quân nói lời nói tâm tình không đỡ mặt một chút nào, hơn nữa phát huy khí tràng của trung khuyến đến cực hạn. Lam Hàn Phong chỉ muốn che mặt... Khi mà Lam Hàn Phong yên lặng, Roy bỗng nhiên tới ôm lấy cậu.

Lam Hàn Phong lập tức cảnh giác, nói: “Ngày hôm nay đánh chết cũng không cần, một ngày ba lần thật sự chết người.”

Roy nói: “Tuy trời còn chưa sáng nhưng mà đã là chuyện của ngày hôm qua rồi.” Lam Hàn Phong: “...”

Lam Hàn Phong kiên quyết từ chối, nói: “Ta muốn đi tắm, ngủ một giấc an ổn.” Roy theo sát cậu đi về phía phòng tắm, nói: “Ta cùng tắm với người.” Lam Hàn Phong mặt trợn trắng, hai người xích lõa, có thể yên ổn tắm rửa mới là lạ, nói: “Người không phải rất bận sao, không cần ở cùng ta, người đi làm việc đi.” Roy bình tĩnh nói: “Sau khi người đi ngủ ta liền làm việc, hiện tại đã không có chuyện quan trọng gì cần phải xử lý.”

Lam Hàn Phong: “...”

Lam Hàn Phong vốn định đem người hất ra, sau đó khóa cửa rửa ráy, thế nhưng cậu kinh ngạc phát hiện khóa cửa phòng tắm hỏng! Cậu nhớ rõ rằng ngày hôm qua vẫn tốt!

Roy một mặt quả nhiên mình đã dự đoán được.

Lam Hàn Phong tức giận đến cắn răng.

Kết quả cuối cùng, Lam Hàn Phong vẫn có thể an an ổn ổn tắm, ngâm người vô cùng thoải mái.

Binh lính tuần tra thấy Roy tướng quân hơn nửa đêm đứng ở cửa phòng của mình, cũng không biết đang làm gì, đứng cả một giờ, mới được cho vào trong. Thế nhưng Roy tướng quân thuộc hạng mặt lạnh, các binh sĩ mặc dù hiếu kỳ, lại không dám đi hỏi, chỉ có thể đứng xa xa suy đoán.

Hết chap 32.

Beta: bị đuổi ra khỏi phòng r kìa:v hahaha

33. Chương 33: Máy Ghi Hình

Roy tướng quân đứng bên ngoài hơn nửa đêm, còn bị gió lạnh thổi. Lam Hàn Phong vốn dự định tắm xong thì mở cửa cho hần, cậu chỉ là để phòng khi mình tắm mà Roy quấy rầy mà thôi.

Thế nhưng trên đường xảy ra vấn đề nhỏ, chính là khi Lam Hàn Phong tắm xong mặc quần áo tử tế, chuẩn bị mở cửa cho Roy, bỗng nhiên liền nghe thấy bên ngoài có âm thanh của người khác.

Lam Hàn Diệp không biết từ nơi nào nghe được tin tức, nói Roy tướng quân đang một mình chịu gió đêm. Hần vừa nghe liền cao hứng suýt chút nữa ngẩng mặt lên trời cười to, nhanh chóng trang điểm cho mình một phen, sau đó chạy ra khỏi phòng, muốn tạo một cuộc gặp tình cờ với Roy tướng quân.

Lam Hàn Diệp đi đến, quả nhiên thấy Roy tướng quân đứng ở nơi đó, đang dựa vào tường, nửa cúi đầu, có vẻ như đang xuất thần.

Cứ như vậy liếc mắt một cái, thân thể của Lam Hàn Diệp đã mềm nhũn ra.

Tướng mạo của Roy tướng quân quả thật là không có gì để soi mói, ngũ quan đoan chính, đường viền sâu sắc. Hơn nữa vóc người cũng vừa cao to vừa cường tráng, mặc một thân quân trang, làm nổi bật lên tấm lưng thẳng đầy sức mạnh. Còn có đôi chân dài thẳng tắp kia ẩn trong chiếc quần quân trang bó sát, càng thể hiện sự cường đại. (beta: mô tả giống thượng sĩ Seo nhỉ:v)

Lam Hàn Diệp suýt chút nữa thất thần, nhanh chóng lên *** thần đi tới, nói: “Ai nha, tại sao Roy tướng quân ngài lại đứng ở chỗ này? Ngài cũng là không ngủ được sao?”

Roy đang nghĩ chờ khi bên trong không còn âm thanh gì, Lam Hàn Phong ngủ, hần liền leo cửa sổ đi vào. Hần vừa ngẩng đầu, liền thấy Lam Hàn Diệp đầy mặt nịnh nọt.

Mất ngủ...

Đây thực sự là chuyện cười lớn, Roy tướng quân hiện tại rất buồn ngủ, chỉ muốn ôm Lam Hàn Phong ngủ một giấc thật ngon.

Lam Hàn Diệp thấy Roy không để ý tới hần, cũng không thấy lúng túng, vẫn cứ cười nói: “Ta đúng lúc cũng mất ngủ, có thể là thay đổi địa phương nên không quen. Không bằng... Để cho ta nói chuyện cùng Roy tướng quân đi.”

Roy cười lạnh một tiếng, nói: “Nơi này là căn cứ quân sự, cũng không phải nơi mà người có thể tùy ý đi loạn, thỉnh lập tức trở về phòng.”

Lam Hàn Diệp bị lời nói lạnh lùng của hần làm cho câm nín, biểu hiện trên mặt cứng nhắc.

Lam Hàn Phong đang muốn mở cửa cho Roy liền nghe đến âm thanh của Lam Hàn Diệp, còn nói cái gì mà mất ngủ. Lam Hàn Phong nhất thời tức muốn chết, trong lòng đem đôi gian phu *** phu ngoài cửa mắng mười tám lần, chỉ một lúc mà Roy đã đem hoa đào đến.

Vì vậy Lam Hàn Phong liền tức giận trở về phòng ngủ, đi ngủ, chuẩn bị để Roy tiếp tục đứng ở bên ngoài. Roy đem Lam Hàn Diệp đuổi đi, đợi hơn một canh giờ, nghiêng tai lắng nghe, bên trong hần là đang ngủ. Hần lúc này mới đi về phía cửa sổ.

Roy đẩy cửa sổ, trời lạnh như vậy, cửa sổ chắc là đã bị khóa lại, quả nhiên đẩy một cái cũng không thấy mở ra, Roy liền lấy xuống vũ khí treo ở bên hông, là súng mà lúc trước hắn dùng để công kích Cầu Đán.

Thế nhưng đẩy cũng không phải là súng bình thường, đó đương nhiên là vũ khí công nghệ cao tiên tiến.

Roy cầm súng ở trong tay, chỉ nghe “Ca” một tiếng, súng đã bị hắn làm cho biến dạng, chỉ thấy một chùm sáng màu đỏ phát ra, một cây súng trong nháy mắt liền bị bẻ thẳng thành một thanh chủy thủ.

Roy dùng chủy thủ khều một cái ở chỗ khe hở của cửa sổ, một tiếng “Cạch” nhẹ vang lên, cửa sổ bị hắn mở ra.

Roy đẩy cửa ra, sau đó dùng hai tay đẩy một cái, thẳng thắn dứt khoát lộn vòng vào bên trong cửa sổ, chỉ có mũi ủng đâm vào trên mặt đất, phát ra tiếng vang nhè nhẹ. Hắn thở phào một hơi, đang muốn đóng lại cửa sổ, liền thấy Cody lén lén lút lút chạy tới.

Thế nhưng sau khi Cody nhìn thấy Roy tướng quân đứng sau cửa sổ, trên mặt lại lộ ra biểu tình kính phục.

Cody nhỏ giọng nói: “Nguyên lai tướng quân còn có thể trèo cửa sổ, ta cầm chìa khóa dự bị, muốn đưa cho ngài mượn, xem ra không cần.”

Roy: “...”

Thuộc hạ sẵn sóc, cũng không phải chuyện tốt đẹp gì...

Sắc mặt của Roy không kiềm chế được, tối sầm lại đóng cửa sổ, làm cho Cody thượng tướng ở bên ngoài không thể hiểu nổi vò vò tóc.

Roy tướng quân sĩ diện như vậy, các thuộc hạ tri kỷ của hắn không thể làm cho hắn đứng ở trong đêm lạnh như thế...

Khi Roy đi vào, Lam Hàn Phong đã sớm ngủ. Cậu vốn ngủ rất say, hơn nữa có chút mệt mỏi, liền ngủ càng say, Roy tiến vào cậu đương nhiên không nghe thấy. Roy cởi áo khoác, sau đó vào tắm để cho thân thể của mình ấm lại, tránh cho thân thể của mình lạnh làm Lam Hàn Phong tỉnh lại.

Sau khi tắm xong, Roy mới lên giường Lam Hàn Phong, đem người ôm vào trong lòng, sau đó nhắm mắt ngủ.

Lam Hàn Phong ngủ đến quá nửa đêm, cảm thấy trên vai tê tê, muốn xoay người lại cảm thấy mình như bị quỷ áp giường, không thể nhúc nhích được, tay chân cũng đều không cử động được.

Lam Hàn Phong buồn ngủ vô cùng, không mở mắt ra được, nửa ngày mới nỗ lực mở ra một đường nhỏ xíu, liền thấy Roy mặt gần trong gang tấc.

Roy bán nghiêng người, một tay ôm cậu, ôm vô cùng chặt. Thân thể của Lam Hàn Phong vốn nhỏ hơn Roy một vòng, hắn ôm chặt như thế, hai cánh tay của Lam Hàn Phong không thể nào động đậy được.

Không chỉ như vậy, Roy còn quán chặt hai chân của cậu, quả thực là trói chặt cậu vào trong lòng. Lam Hàn Phong dùng khí lực yếu ớt như một con mèo nhỏ đẩy Roy ra, thực sự không đẩy được, không thể làm gì khác hơn là đem đầu ngửa ra sau, lấy không gian để hô hấp.

Lam Hàn Phong buồn ngủ rũ rượi, căn bản không khí lực đẩy nữa, chỉ có thể mơ mơ màng màng ngủ thiếp đi. Khi cậu ngủ, ở trong mơ còn đang suy nghĩ, lúc này mình còn tự đắc cùng Cầu Đán cái gì, bây giờ cũng bị trói rồi đó.

Mà tại sao Roy bị nhốt ngoài cửa lại có thể xuất hiện ở trên giường của mình, cái vấn đề phi công nghệ này, Lam Hàn Phong đều không có sức để nghĩ, ngủ thiếp đi.

Ngủ một giấc đến sáng, khi Roy mở mắt ra thì Lam Hàn Phong vẫn đang ngủ, đang ừ ừ khuất khuất vùi ở trong *** ngực của mình, đầu gối lên trên bả vai của hắn, thoát nhìn đặc biệt thuận theo, cực kỳ giống như con mèo nhỏ.

Trong lòng Roy vô cùng thỏa mãn, không nhịn được cúi đầu đi hôn hôn cái trán của Lam Hàn Phong. Chỉ là hôn xong cái trán, ánh mắt của Roy lại dừng lại trên đôi môi nửa mở của cậu. Chỉ cảm thấy đôi môi của cậu thoát nhìn vô cùng mềm mại, không nhịn được liền đặt một nụ hôn vào đôi môi đó.

Roy vốn chỉ là muốn nhẹ nhàng hôn một chút, thế nhưng cảm giác thực sự quá tốt, làm cho hắn không nỡ rời đi. Vốn là một nụ hôn nhẹ nhàng nay lại biến thành một nụ hôn sâu.

“A...”

Lam Hàn Phong khó thở, ở trong mộng dồn dập thở dốc, mở miệng để hít được nhiều không khí hơn, thế nhưng không khí không có vào, ngược lại lại để đầu lưỡi của Roy vào.

Mơ màng Lam Hàn Phong không một chút nào tiếc rẻ tiếng rên rỉ, Roy nghe hứng thú phần chân, càng thêm ra sức hôn Lam Hàn Phong, dùng đầu lưỡi quét qua phần thịt mềm trong miệng cậu, một bộ liếm như thế nào cũng không đủ.

Lam Hàn Phong nghẹn đến mặt đều đỏ chót, thật sự là không nhịn được, mở mắt ra liền sợ hết hồn. Cậu còn tưởng rằng mình đang làm mộng xuân!

Lam Hàn Phong đẩy Roy ra, nói: “Mới sáng sớm, người làm gì?”

Roy cũng không xấu hổ, nắm tay Lam Hàn Phong, đặt vào địa phương đã hơi hổi lên phía dưới, nói: “Sáng sớm mới có cảm giác.”

Lam Hàn Phong nhanh chóng rút tay về, nói: “Cứ như là chỉ có buổi sáng người mới có cảm giác ý, người lúc nào cũng là cảm thú.”

“Cảm thú?” Roy hỏi.

Lam Hàn Phong: “...”

Cũng may sáng sớm có binh lính đi đến, nói Rex lãnh chúa thỉnh Roy tướng quân đi qua, cho nên Roy cũng không thể cảm thú, vội vàng vàng bị gọi đi.

Rex thẫn thờ thối lui ngày hôm qua Lam Hàn Phong bắt được, bên trong pháo đài quả nhiên đã có người không nên được tức giận, thừa dịp Rex không có đây, chuẩn bị muốn cướp đi vị trí lãnh chúa khu R.

Roy nói: “Là ai?”

Rex nói: “Người chắc chắn không ngờ được, Derek.”

“Há, là lão gia hỏa kia.” Roy rất nể tình gật gật đầu, biểu thị hắn biết.

Rex nở nụ cười, nói: “Ta đã thu mua lại tên thám tử kia, sau đó để lại chỗ cũ rồi. Cho nên không quá hai ngày, Derek nên mang người đi tiếp quản pháo đài.”

Roy nói: “Người cũng tính toán đầu vào đấy rồi.”

Roy hiển nhiên rất không vừa ý, hoạt động tốt đẹp vào buổi sáng đều bị Rex cắt đứt, kết quả Rex liền nói với hắn những chuyện đã chuẩn bị xong.

Rex cười nói: “Xem ra là ta quấy rầy chuyện tốt của người, thực sự là xin lỗi, lần sau ta sẽ tính chính xác thời gian.”

Derek kia ban đầu cũng là người của Brian, cùng phe với Rex. Thế nhưng khi đó Lance làm quốc vương, Derek xem tình thế không đúng, liền chạy trước khi quốc vương đăng cơ. Sau đó Rex làm lãnh chúa của khu R, Derek liền chạy tới nương nhờ vào. Derek chạy sớm, trong tay mang theo một ít binh lực, cho nên lúc đó Rex liền thu lưu hắn.

Cũng bởi vì trong tay Derek có một chút binh lực như vậy cho nên hắn luôn cảm thấy mình là nguyên lão của khu R, có thể cùng Rex đứng ngang hàng, hơn nữa cũng không phục Rex. Sau đó Roy đến, Derek càng không phục, hắn vốn không cùng một phe phái với Roy, trước đây thấy ngựa mất, hiện tại thì càng thấy ngựa mất.

Lần này Rex rời đi pháo đài, Derek liền ngu xuẩn muốn hành động, muốn nhân cơ hội cướp lại vị trí tướng lĩnh. Ngược lại khu R cũng đã có tiền lệ, người mạnh là có thể làm lãnh chúa. Thế nhưng hắn vẫn sợ Rex, liền phái thám tử lại đây, chuẩn bị tìm hiểu hành tung của Rex một chút, nếu như Rex bận bịu không thể bận tâm đến những thứ khác, như vậy hắn liền nhân cơ hội đoạt vị.

Rex cho thám tử ở kia chỗ tốt, thám tử sợ bị giết chết, đồng ý, chạy về bấm báo Derek, nói Rex ở bên này gặp phải sự công kích của bọn hung đồ, người còn chưa tìm được, binh lực đã bị thương, thoát nhìn phi thường chật vật.

Derek vừa nghe, suýt chút nữa liền cười ngất đi, cảm thấy mình đã gặp được cơ hội tốt trời ban, chuẩn bị kế hoạch, mang theo quân đội vọt vào pháo đài. Roy rất nhanh liền trở lại, nói với Lam Hàn Phong: “Thân thể của người thế nào? Chúng ta lập tức phải đi, Rex chuẩn bị bí mật trở về thành bảo.”

Lam Hàn Phong không sao cả, nói: “Ta rất khỏe a. Về sớm cũng tốt, cửa hàng súng vật của ta không biết thế nào rồi.”

Roy nói: “VẬY ta đi trước điều hành quân đội, một tí nữa người cùng Fred thượng tướng lên phi thuyền, sau khi trở về trước tiên không nên chạy loạn, chờ sự tình kết thúc thì trở về cửa hàng sau.”

Lam Hàn Phong gật đầu, cậu quả thật cũng không muốn gây phiền toái cho Roy. Roy ôm lấy cậu, hôn một cái lên trán, nói: “Vậy ta đi trước.”

Roy tới vội vàng đi cũng vội vàng, Lam Hàn Phong dùng mu bàn tay lau trán mình một cái, lòng nói Roy bộ dáng Roy nghiêm trang hôn trán của mình, còn rất suýt soát, khiến người không nhận được tim đập nhanh hơn.

Một lát sau Fred đã tới, hấn gõ cửa rồi vào, nói: “Tướng quân phu nhân, phi thuyền đã chuẩn bị xong, đi theo ta.”

Lam Hàn Phong không có chuyện gì, nằm ở trên giường mơ mơ màng màng suýt chút nữa ngủ mất, nghe đến thanh âm của Fred thì nhanh chóng chạy xuống giường.

Bọn họ lên phi thuyền phía sau, Roy cùng Rex ở phi thuyền phía trước, cách có chút xa.

Lam Hàn Phong mu ốn đem nhóm gấu mèo cùng Cầu Đản của cậu cũng mang đi, hơn 100 con gấu mèo, Rex cố ý tìm một chiếc phi thuyền trống không cho Lam Hàn Phong, cho cậu để các súng vật của mình.

Lam Hàn Phong mang nhóm gấu mèo lên phi thuyền, dẫn dò cả trăm ngàn lần, không cho bọn họ ăn phi thuyền, đồ vật kim loại cũng không cho ăn, sau đó để Cầu Đản nhìn chúng nó.

Bọn họ bí mật trở lại pháo đài, bên trong pháo đài còn bình yên vô sự. Derek chạy đến khu quân doanh chiêu binh, lúc này còn hoàn toàn không biết bọn Rex đã trở về, còn đang vô cùng phấn khởi suy nghĩ làm sao để thu phục toàn bộ khu R.

Trở lại pháo đài, Lam Hàn Phong liền ngoan ngoãn chuẩn bị về phòng ngủ của Roy, cậu không thể đi tới cửa hàng súng vật, không bằng đi ngủ bù.

Lam Hàn Phong ngáp một cái, đi tới cửa phòng ngủ của Roy, sau đó đẩy nhẹ cửa đi vào.

Trong phòng buồm rèm, đen như mực, không nhìn rõ bất cứ thứ gì. Lam Hàn Phong lòng nói Roy cũng thực sự là, trước khi đi cũng không thu thập hảo gian phòng, ngay cả rèm cửa sổ cũng không mở ra.

Cậu chuẩn bị đi đến bên giường mở cửa sổ thay đổi không khí, không khí trong phòng thật đúng là không dễ ngủ.

Thế nhưng Lam Hàn Phong mới vừa đi một bước, bỗng nhiên bị một đồ vật dưới chân vướng chân. Cậu cúi đầu nhìn xuống, nhất thời giật mình, là một chiếc áo sơ mi hoa của nam.

Lam Hàn Phong nháy mắt, nhìn chằm chằm nhìn vài giây. Lòng nói không phải chứ, Roy mặt than nghiêm trang như vậy, cũng sẽ mặc loại áo sơ mi hoa thế này? Nguyên lai là kiểu mượn tao?

Thế nhưng Lam Hàn Phong rất nhanh liền xác định được đây không phải là quần áo của Roy, bởi vì số đo của cái áo sơ mi hoa này hơi nhỏ, chắc chắn Roy sẽ không mặc vừa.

Lam Hàn Phong ngay lập tức liền nổi giận, lẽ nào Roy kim ốc tàng kiều, còn nuôi một tiểu nam hài ở trong phòng?

Lam Hàn Phong khí thế hùng hổ, chuẩn bị đi về phía phòng ngủ xem là tiểu nam hài nào, kết quả tới cửa liền ngăn cản cả người, trước cửa vút một bộ y phục, lúc này là váy kiểu nữ...

Lam Hàn Phong trợn tròn mắt, tâm nói đến cùng là xảy ra chuyện gì? Chẳng lẽ là mình đi nhầm phòng? Tuyệt đối không thể a.

Cửa phòng ngủ cũng không có khóa, Lam Hàn Phong đi tới liền đẩy ra cửa phòng, kết quả liếc mắt liền thấy trên giường có người đang nằm, không phải một người, mà là hai người, một nam một nữ, đều đang trổng trổng ôm lấy nhau, nhìn là biết không phải làm chuyện gì tốt, hai người đang ngủ say.

Lam Hàn Phong trợn mắt hốc mồm, có hai người trộm tình ở trong phòng Roy? Chuyện này rốt cuộc là như thế nào!

Lam Hàn Phong bình tĩnh nhìn, càng trợn tròn mắt, nữ nhân trổng trổng nằm trên giường kia, không phải Lydia sao? Nam nhân đang nằm bên người nàng là ai thì Lam Hàn Phong không quen biết.

Lydia?

Lam Hàn Phong xác định là Lydia, Lydia không có chuyện gì liền lúc ẩn lúc hiện ở trước mặt Roy, Lam Hàn Phong làm sao có thể không quen biết nàng. Nàng không phải là thích Roy sao? Nhanh như vậy liền thay lòng?

Thế những thay lòng cũng tốt, Lam Hàn Phong muốn mở chai champagne chúc mừng.

Thế nhưng có thể không nằm ở trên giường của Roy được không a! Lam Hàn Phong đều lơ lửng trước gió.

Ngay khi Lam Hàn Phong còn đang sửng sốt, Lydia trên giường kêu nhẹ một tiếng, thật giống như tỉnh rồi. Nàng trở mình, dụi dụi con mắt, liếc mắt liền thấy Lam Hàn Phong đang đứng trước cửa, nhất thời hoảng sợ hét thất thanh.

“A a a a!”

Giọng Lydia sắc bén, còn lợi hại hơn âm thanh của cá heo. Nàng vừa gọi Lam Hàn Phong đã phải che lỗ tai, nam nhân bên người nàng cũng bị đánh thức, nói: “Bảo bối người làm gì a.”

Lydia không thời gian để ý nam nhân kia, quay sang Lam Hàn Phong nói: “Người tại sao lại ở chỗ này!”

Lam Hàn Phong lòng nói ta mới là người hỏi người cái vấn đề này a, nói: “Nơi này là phòng của Roy, ta nên ở đây. Người tại sao lại mang theo nam nhân lên giường của Roy?”

Sắc mặt của Lydia thay đổi nhanh chóng, bị cậu hỏi chế trụ nửa ngày cũng không nói được gì.

Qua mấy giây, Lydia liền the thé giọng nói, xô đẩy nam nhân bên người, nói: “Người ngây ngốc làm gì chứ, nhanh bắt hắn! Hắn chính là kẻ tử của Roy, nếu hắn chạy ra ngoài kêu người, chúng ta liền xong!”

Nam nhân kia sửng sốt, lấy làm kinh hãi, nói: “Hắn không phải nên tại... Hắn tại sao lại ở chỗ này? Chẳng lẽ cả ca của người đều trở về rồi?”

Nguyên lai nam nhân bên người Lydia chính là kẻ tử của Derek. Đứa con này của Derek chính là con ông cháu cha, cái gì cũng không biết làm chỉ biết mê gái, hắn thèm nhỏ dãi Lydia đã lâu, thế nhưng Lydia tự tin là muội muội của lãnh chúa, căn bản không để mắt đến hắn.

Lydia vốn là kiên trì muốn đoạt lại Roy từ bên người Lam Hàn Phong, chỉ là chuyện nàng phái người bắt Lam Hàn Phong bị bại lộ, còn trời đất xui khiến chọc giận Rex. Lydia biết đến Roy chỉ sợ là vĩnh viễn đều sẽ không thích mình, thế nhưng nàng không cam lòng.

Rex cùng Roy đều mang người ra ngoài tìm người, bên trong pháo đài cơ hồ không có một ai, thừa cơ hội này, đứa con này của Derek liền chạy vào, tìm tới Lydia, muốn lên giường cùng nàng.

Lydia khi đầu không chịu, thế nhưng đứa con này của Derek biết ăn nói, nói cho Lydia là phụ thân hắn sắp trở thành lãnh chủ, mình sẽ lấy nàng làm vợ, sau đó Lydia không cần tiếp tục phải sợ người khác.

Lydia biết mình cả ca chán ghét mình, sau này nàng khẳng định không thể sống yên lành, không nghĩ tới nam nhân này cho nàng một chút hy vọng.

Lydia liền đầu óc choáng váng lên giường cùng nam nhân này, quyết định trợ giúp Derek cướp đoạt vị trí lãnh chúa. Dù sao cả ca nàng cũng không đối tốt với nàng.

Về phần taiseo hai người sẽ nằm ở trong phòng Roy, chính là bởi vì Lydia chưa thôi được tình cảm với Roy, nếu không chiếm được người, liền chiếm lĩnh phòng của Roy, nằm trên giường người ta làm loạn.

Sau khi nỉ t ử của Derek sững sờ liền chạy xuống giường, phải khống chế được Lam Hàn Phong, không thể để cho Lam Hàn Phong nói cho người khác biết mình ở nơi này, không thì sẽ hỏng đại sự của phụ thân hắn!

Lam Hàn Phong t ức giận đến muốn mắng người, đôi gian phu *** phụ này thực sự không biết xấu hổ, nam nữ đều để trần cái mông, không mặc quần áo liền nhào xuống, Lam Hàn Phong đều sợ bị đau mắt hột.

Lam Hàn Phong một cước liền đem người đạp đi ra ngoài, người đàn ông kia thực sự quá yếu, đánh vào góc tường nửa ngày liền không bò dậy nổi.

Lydia nói: “Đồ vô dụng.”

Con người của nàng liền đảo quanh một vòng, nhanh chóng làm bộ đáng thương, nói: “Người cứu ta, là hẳn cường hiếp ta, ta không phải tự nguyện. Người tuyệt đối không nên nói với Roy tướng quân, cầu van người.”

Lam Hàn Phong suýt chút nữa bị sự buồn nôn của nàng làm ói ra, chưa từng thấy nữ nhân nào trở mặt nhanh như vậy.

Lydia nh ất thời liền khóc bù lu bù loa, sau đó không ngừng mà cầu Lam Hàn Phong. Lam Hàn Phong phiền muốn chết, một nữ nhân để trần truồng như nàng, Lam Hàn Phong cũng không thể kéo nàng dậy ra khỏi phòng, không thể làm gì khác hơn là quay người đi ra ngoài gọi người.

Lydia nhìn lên, nếu để cho người khác biết, nàng còn mặt mũi nào.

Nàng thả ng thẩn cắn răng một cái, liền nhào xuống từ trên giường, sau đó liền từ phía sau ôm lấy eo của Lam Hàn Phong, toàn bộ thân thể đều kê sát ở trên lưng Lam Hàn Phong.

Lam Hàn Phong lần thứ nhất cảm thấy được mình mặc bộ định trang của ngũ độc thật sự là sai lầm! Cậu một chút phòng bị cũng không có, nào nghĩ tới nữ nhân không mặc gì kia lại có thể nhào tới ôm lấy cậu, là cậu đánh giá quá thấp da mặt của nữ nhân này.

Lydia ôm lấy cậu, nói: “Người không cần đi, không cần nói cho người khác có được hay không, người muốn ta làm gì ta đều nguyện ý!” Nói xong liền cạ loạn ở trên người Lam Hàn Phong.

Thực sự là mẹ nó...

Lam Hàn Phong cũng không lo nghĩ đến việc đối phương là nữ nhân nữa, cậu bây giờ vô cùng buồn nôn trong lòng khó chịu, trở tay một cái, liền đem Lydia đang cạ loạn lập tức văng ra ngoài.

Lydia “Ai nha” một tiếng, té ngã ở bên giường.

Lam Hàn Phong bước nhanh hai bước, mở cửa đi ra ngoài, thuận lợi bắt được một người hầu ở bên ngoài, nói: “Gọi Rex lại đây! Còn có Roy!”

Người hầu nhìn sắc mặt của cậu không tốt, nào dám không đáp ứng, nhanh chóng rời đi, thế nhưng sau khi rời đi mới nghĩ đến, làm gì có lãnh chúa nào bị người gọi chạy khắp nơi?

Roy t ới rất nhanh, bởi vì người hầu nói sắc mặt của Lam Hàn Phong không tốt, Roy sợ cậu có chuyện gì xảy ra, đi đến thì quả nhiên thấy sắc mặt của cậu không đúng, một bộ muốn ăn luôn hắn.

“Làm sao vậy? Thân thể không thoải mái?” Roy sốt sắng hỏi.

Lam Hàn Phong liền canh giữ ở cửa, nói: “Người vào xem xem!”

Roy sững sờ một chút, phòng của mình làm sao vậy?

Hắn đẩy cửa đi vào, sững sờ, Lydia dĩ nhiên đứng ở trong phòng của mình, thế nhưng lại không có người thứ hai.

Lydia đã sớm đem y phục mặc tốt, ủ ủ khuất khuất, khoác đến nỗi đôi mắt đều sưng đỏ, nói: “Roy tướng quân, ngài phải làm chủ cho ta, tướng quân phụ nhân không nói gì đã ra tay, hẳn chính là nhìn ta không vừa mắt, thấy ta liền đánh ta, còn đem ta nhốt tại trong phòng của người.”

Lam Hàn Phong lúc này là bị nàng làm cho vô cùng tức giận, trái lại bật cười, nói: “Gian phu của người đâu?”

Lam Hàn Phong ôm cánh tay nhìn nàng, chính mình đứng ở cửa nam nhân kia chắc chắn không thể chạy được, trừ phi hắn trèo qua bằng đường cửa sổ, thế nhưng nơi này cao như vậy, dưới cửa sổ lại có rất nhiều binh lính đi lại, tất nhiên sẽ bị tóm gọn. Cho nên nam nhân kia khẳng định vẫn là ở trong phòng, chỉ là núp ở nơi nào.

Roy cau mày.

Rex rất nhanh cũng chạy tới, nhìn thấy Lydia cười lạnh một tiếng. Hắn vừa nãy có hỏi người hầu, trong thời gian hắn không ở đây, Lydia dĩ nhiên cùng ở cùng một chỗ với nhi tử của Derek, những chuyện này Rex đã sớm biết.

Lydia một mực chắc chắn là Lam Hàn Phong bắt nạt nàng, đem nàng nhốt lại, còn có mưu đồ gây rối với nàng.

Roy ngược lại là sắc mặt như thường, nói: “Kiểm tra máy ghi hình là biết.” “Cái gì?” Lydia kinh hãi đến biến sắc, không khỏi ngẩng đầu nhìn khắp phòng. Nàng không nghĩ tới trong phòng Roy sẽ có thứ như là máy ghi hình này.

Roy không chỉ cài đặt máy ghi hình ở phòng khách, phòng ngủ cũng có mấy cái, hoàn toàn là 360 độ không góc chết.

Lam Hàn Phong cũng sửng sốt, lòng nói Roy thực sự quá biến thái rồi! Cậu cau mày cẩn thận nghĩ, cậu và Roy đã từng làm mở căn phòng này chưa, nếu có chẳng phải là cũng bị ghi vào!

Roy cũng không phải phô trương thanh thế, quả thật là có máy ghi hình, là chính hắn lắp đặt, người khác sẽ không nhìn thấy. Roy lập tức liền lấy ra video, sau đó liền phát ra.

Lydia sợ đến chân đều nhuễn, nhìn thấy trong màn hình thân ảnh của Lydia cùng nhi tử Derek, hai người cầm chìa khóa, tiến vào phòng của Roy, sau đó không kịp đợi liền hôn nhau, ở phòng khách liền đem quần áo tất cả đều cởi, sau đó áp áp ôm ôm tiến vào phòng ngủ, tình hình thực tế ở trong phòng ngủ cũng được ghi lại rõ ràng.

Lydia nhất thời khóc cạn lực, sau đó mở miệng nói: “Là người kia ép buộc ta, là hắn cưỡng hiếp ta.”

Rex mất lạnh nhìn nàng, nói: “Đem nàng dẫn đi.”

Lam Hàn Phong bị ết nam nhân kia còn ở trong phòng, nhất định là núp ở nơi nào. Lam Hàn Phong sờ sờ cằm, thừa dịp người khác xem nhìn máy quay, liền triệu hoán ra con bọ cạp của mình, đám bọ cạp bắt đầu kết bè kết lũ đi trong phòng, một góc đều không buông tha.

Khi Rex vừa mới nói xong, liền nghe thấy một tiếng kêu to hoảng sợ.

Nhi tử của Derek từ trong tủ quần áo chạy ra ngoài, sắc mặt sợ đến trắng bệch, kêu: “Có quái vật! Có quái vật! Thật là đáng sợ!”

Bởi vì hắn tránh vội vàng, đều không có mặc quần áo, còn để trần cái mông, lúc này chạy ra khỏi tủ quần áo cũng để lộ ra tiểu đệ đệ.

Roy sắc mặt tối sầm lại, kéo lại Lam Hàn Phong, sau đó ghi đầu của cậu vào trong ***g ngực mình, không cho Lam Hàn Phong xem người kia lộ thể, ôm eo của Lam Hàn Phong mang ra ngoài. Chuyện còn lại, hoàn toàn có thể để cho Rex xử lý.

Lam Hàn Phong cũng hoàn toàn không có đam mê xem người khác lộ thể, bị Roy mang ra khỏi phòng.

Lam Hàn Phong không cao hứng nói: “Sau này người không được ở phòng kia.” Roy gật đầu.

Lam Hàn Phong liền đâm ngực hắn nói: “Tại sao người đi mà không khóa cửa!”

Roy rất oan uổng, hắn đóng cửa, nhưng là pháo đài cũng không phải nhà hắn, người ta có chuẩn bị chìa khóa thì hắn cũng không còn cách nào.

Roy ôm eo của cậu, nói: “Có mệt hay không? Chuyện còn lại để cho Rex xử lý. Ta dẫn người đi phòng mới nghỉ ngơi.”

Phòng trong pháo đài nhiều vô cùng, hơn nữa còn có một gian là vừa thu thập xong. Là Rex chuẩn bị cho Fred, nghe nói Fred yêu thích tắm nắng, thế nhưng phương hướng của phòng kia không tốt, cho nên Rex rất chân chó an bài một gian phòng mới, hướng tốt hơn hơn nữa phi thường rộng rãi.

Roy không khách khí quyết định tịch thu gian phòng kia, mang theo Lam Hàn Phong đến ở.

Lam Hàn Phong đương nhiên không biết cậu chiếm gian phòng của người khác, trong phòng còn chưa có người đến ở, lại lớn và rộng rãi, đồ dùng cũng rất đẹp. Đó cũng vì Rex muốn lấy lòng Fred, chỗ nào cũng rất *** hảo.

Lam Hàn Phong vô cùng yêu thích gian phòng này.

Roy giúp cậu đổ đầy nước, nói: “Trước tiên đi tắm, đi lại chắc người cũng mệt rồi.”

Lam Hàn Phong cảm thấy được Roy hiếm thấy săn sóc như thế, liền đi tắm, thoải mái đến suýt chút nữa ngủ quên mất.

Chờ đến khi cậu đi ra thì Roy vẫn chưa rời đi, mà là hai mắt sáng lên nhìn cậu, một bộ muốn nuốt sống cậu.

Lam Hàn Phong lườm hắn một cái, nói: “Người không phải nên rất bận sao?” Roy nói: “Công tác của ta đã sắp xếp xong xuôi, hiện tại thời gian rất nhiều.” Roy nói liền đi tới ôm lấy Lam Hàn Phong, cúi đầu hôn môi cậu.

Lam Hàn Phong bị hắn hôn đến nỗi thân thể đều nhuyễn, ngày hôm qua cậu ngủ một giấc ngon lành, bây giờ bị hắn đùa giỡn như thế thân thể đều phấn chấn hẳn lên. Lam Hàn Phong cũng không phải người lập dị, nhanh chóng ôm lấy cổ Roy

Roy được đáp lại, càng điên cuồng hôn cậu, bên trong hô hấp đều mang theo sự nôn nóng và dục vọng nồng đậm.

Roy bế cậu lên, ôm cậu đến trên giường.

Lam Hàn Phong đẩy hắn một cái, hỏi: “Mang thai hài tử, làm chuyện như vậy thật sự không sao chứ?”

Roy mỗi lần kích động lên đều như muốn giết chết cậu, Lam Hàn Phong thật sự sợ hắn làm cho hài tử không còn.

Roy nghiêm túc gật đầu, nói: “Ta bảo đảm.”

Lam Hàn Phong không nhịn được liền cảm thán một chút đặc điểm thần kỳ của nhân ngư khi mang thai, thế nhưng như vậy cũng tốt, đỡ khỏi nhẹn.

Hậu quả của việc đáp lại chính là Lam Hàn Phong ngay cả một ngón tay cũng không nhấc lên nổi.

Cuối cùng Lam Hàn Phong chỉ có thể thở dốc, ngay cả rên rỉ cũng không thể, nằm ở trên giường râm rì, trong lòng mắng Roy vô số lần.

Roy ôm cậu đi tắm rửa sạch sẽ, sau đó mới đem người đặt ở trên giường, kéo qua chăn đắp kín cho cậu, chính mình cũng nằm ở bên người Lam Hàn Phong, ôm eo cậu.

Lam Hàn Phong vốn là đau thắt lưng, bị cánh tay của hắn ép càng đau đớn mệt mỏi, thế nhưng cậu không có khí lực nói chuyện, chỉ có thể liếc trắng mắt.

Lam Hàn Phong mệt híp mắt, không nhịn được nghĩ đến chuyện Roy biến thái đặt máy ghi hình ở trong phòng của mình. Cậu nhớ ra, nhìn trần nhà mấy lần, hữu khí vô lực nói: “Người nói xem tại sao người lại biến thái như thế, còn đặt máy ghi hình ở trong phòng mình.”

Roy không hiểu biến thái là cái gì nói: “Để ngừa nhớ đâu có người vào phòng lấy đồ đi, nếu như tài liệu quan trọng nào bị mất, cũng biết nơi để tìm lại.”

Roy là một người cẩn thận, Lam Hàn Phong cảm thấy được hắn nói ngược lại là có đạo lý.

Lam Hàn Phong nói: “VẬY phòng nào người cũng đặt máy ghi hình sao?” Roy gật gật đầu. Lam Hàn Phong không nhận được liên trịnh trọng nói: “Quả nhiên là biến thái.”

“Máy ghi hình chỉ có ta có thể nhìn thấy, cũng không có cái gì không tiện.” Roy chỉ chỉ trần nhà, nói: “Mấy chỗ kia đều có.”

”Ồ...” Lam Hàn Phong vốn đang muốn ngủ, kết quả trong đầu “Oanh” một tiếng lập tức liên thanh tỉnh, nếu không phải cậu đau thắt lưng đau chân, hiện tại lập tức sẽ nhảy ra khỏi giường, nói: “Người người người... Cái phòng này người cũng đặt?”

Roy gật đầu.

Lam Hàn Phong tức giận đến muốn nổ, vậy bọn họ vừa nãy ở trong phòng cái này cái này cái kia cái kia, chẳng phải là đều ghi lại? Nhìn hắn chằm chằm nói: “Người lắp lúc nào?” Cậu bây giờ chỉ hy vọng Roy đang nói giỡn.

Roy nói: “Khi người đi tắm.”

“Phòng tắm còn chưa kịp đặt.” Roy bổ sung nói.

Lam Hàn Phong tuyệt vọng nhắm mắt lại, không nghĩ để ý đến hắn. Roy không rõ, nói: “Làm sao vậy?”

Lam Hàn Phong nhìn ánh mắt vô tội của hắn, thật muốn bóp chết hắn. Thế nhưng Lam Hàn Phong cũng đúng là làm như vậy, cậu vươn mình, cười lên eo của Roy, sau đó bóp lấy cổ của hắn, hung tợn nói: “Người có thể đem máy ghi hình tắt đi không? Ít nhất đóng lại lúc mình đang ở trong phòng.”

“Tại sao?” Roy không rõ.

Lam Hàn Phong nói: “Người không cảm thấy... Loại chuyện kia bị ghi lại, rất mắc cỡ sao?”

Roy sững sờ, nửa ngày mới hiểu được Lam Hàn Phong nói là có ý gì.

Lam Hàn Phong cảm thấy được mình không nên cùng Roy thảo luận vấn đề này, bởi vì thật giống như cậu đã mở ra một cánh cửa mới cho Roy, trên mặt hắn bộc lộ ra biểu tình quỷ dị.

Roy nói: “Đừng để cảm lạnh.”

Roy đắp chăn cho Lam Hàn Phong, sau đó lấy ra một cái màn hình nhỏ từ trong không gian chứa đồ của hắn. Màn hình kia không lớn, tầm một bàn tay, Lam Hàn Phong liền liếc mắt nhìn, mí mắt nhảy một cái, vừa nãy cậu đã từng gặp qua, cái này hình như là màn hình truyền phát tin của máy ghi hình.

“Cho ta.” Lam Hàn Phong vội tới muốn lấy, thế nhưng bây giờ cậu đau thắt lưng, đau chân, cả người đều mềm, căn bản không phải đối thủ của Roy.

Roy nghiêng người trốn một chút, sau đó nhấc tay ôm Lam Hàn Phong vào trong ngực, còn cố định hai tay của cậu, ngay cả hai chân của cậu cũng ngăn chặn.

Lam Hàn Phong nghiến răng nghiến lợi nhìn Roy mở ra cái màn hình kia. Khoa học kỹ thuật phát đạt, máy ghi hình còn có thanh âm!

“A!”

“Nhanh lên một chút, người nhanh lên một chút... Còn muốn!”

“Thoải mái sao? Bảo bối nhi?”

“Bảo bối, nói, nói cho ta biết, thoải mái hay không?”

Thực sự là mẹ nó, Lam Hàn Phong nghe được âm thanh cấp độ hạn chế trong màn ảnh, nhất thời mặt đỏ tới mang tai, toàn thân đều phủ lên một tầng màu hồng nhạt. Lam Hàn Phong cắn răng mở miệng nói: “Người xóa đi cho ta!”

Roy mở lại cảnh tượng kia một lần nữa, trên mặt không chút nào xấu hổ, trái lại cười quỷ dị, nói: “Bảo bối nhi, nguyên lai người yêu thích tư thế này.” Lam Hàn Phong: “...”

Roy ch ỉ vào màn hình, nói: “Sau này chúng ta sẽ ghi lại hết, sau đó ta sẽ chậm chậm xem, sẽ biết được sở thích của bảo bối nhi, lần sau ta sẽ để cho người thoải mái hơn. Để tránh khỏi bảo bối nhi người quá thẹn thùng, không nói cho ta như thế nào người mới thoải mái.”

Lam Hàn Phong tuyệt vọng nhắm mắt lại, bắt đầu tự thôi miên chính mình, bây giờ cậu chỉ muốn ngắt đi thôi...

Rex xử lý xong Lydia, nghe người hầu nói gian phòng mình tỉ mỉ chuẩn bị đã bị Roy chiếm đoạt, tức giận vô cùng.

Fred cũng không phải sinh khí, nói: “Chỉ là một gian phòng, ta cũng không phải không có chỗ ở.”

Rex làm ra dáng vẻ ỷ y khuất, nói: “Nhưng là phòng bây giờ của người không tốt.” Fred không để ý tới hắn.

Rex nói: “Bằng không, người chuyển tới phòng của ta đi, phòng của ta rất thoải mái.”

Fred liếc mắt nhìn hắn, nói: “Không, đó là phòng của người, ta đến làm cái gì.” Rex lập tức nói: “Vậy chúng ta ngày mai kết hôn, người có thể danh chính ngôn thuận chuyển tới.”

Fred sửng sốt một chút, nói: “Ta không đáp ứng kết hôn cùng người.” Sau đó liền rời đi.

Rex mặt mày bi thương, đi theo phía sau hắn, nói: “Thân ái, ta là thật tâm, ta vẫn luôn yêu thích người như vậy, người cũng yêu thích ta không phải sao? Người xem Roy cùng Lam Hàn Phong đều có hài tử, người còn không cho ta ký hiệu người, không bằng chúng ta cũng sinh một hài tử đi.”

Fred lườm hắn một cái, nói: “Ai nói ta yêu thích người.”

Rex lập tức nói: “Khi vẫn còn ở trường quân đội người đã yêu thích ta rồi.”

Mặt của Fred có chút hồng, cũng trợn mắt nhìn hắn một cái, bước nhanh đi về phía trước, muốn bỏ xa hắn.

Lam Hàn Phong ngủ một giấc tỉnh dậy, phát hiện bên ngoài trời u ám, cậu cho rằng trời còn chưa tối, liếc mắt nhìn thời gian, phát hiện thật ra là chưa đến hừng đông. Lam Hàn Phong nhận nhận không được cảm thán, mình bây giờ ngủ thật nhiều. Từ trời còn chưa tối ngủ thẳng trời sắp sáng...

Cậu trở mình, phát hiện Roy không ở đây. Lam Hàn Phong thực sự còn có chút buồn ngủ, liền nhắm mắt lại, chờ đến khi lại mở ra, trời đã sáng, đã hơn chín giờ rồi.

Cửa phòng bị đẩy ra, Roy đã thay đổi một bộ quần trang chỉnh tề, thoạt nhìn anh tuấn cực kỳ, ánh sáng chiếu vào còn rất đẹp mắt.

Roy ngồi ở bên giường, nói: “Muốn rời giường sao? Điểm tâm ở bên ngoài, vẫn còn nóng.”

“Người mới đi ra ngoài sao?” Lam Hàn Phong cảm thấy được bàn tay Roy chạm vào mình có chút lạnh, chắc là mới trở về từ bên ngoài.

Roy nói: “Ra ngoài một chuyến, đem Derek áp giải đến ngục giam.”

Lam Hàn Phong nháy mắt một cái, nói: “Lẽ nào trong lúc ta ngủ các người đã giải quyết xong đám phản loạn?”

Roy gật gật đầu, nói: “Đã không có nguy hiểm.”

Lam Hàn Phong cảm thán đây cũng quá nhanh, cậu còn cho rằng đây sẽ là một hồi quyết đấu kinh tâm động phách, làm sao lặng yên ngay cả một tiếng động cũng không có.

Roy nói: “Nếu như thân thể người đã tốt rồi thì chúng ta sẽ khởi hành đi Theo.” Lam Hàn Phong nói: “Nhanh như vậy? Brian sẽ không đánh tới sao?”

Roy nói: “Có Rex ở đây, ta muốn nhanh chóng kiểm tra thân thể cho người, tránh cho sau này người đột nhiên không thoải mái.”

Lam Hàn Phong nói: “Nếu như người có thời gian, ta bất cứ lúc nào đều được. Nha đúng rồi, để ta về xem cửa hàng súng vật của ta trước đã.”

Roy gật đầu, nói: “Được, tí nữa chúng ta cùng đi xem cửa hàng súng vật, sau đó liền đi Theo.”

Lam Hàn Phong gập đầu, ngồi xuống mặc quần áo tử tế, đang chuẩn bị xuống giường. Roy bỗng nhiên liền tiến tới, hai người cách rất gần, thế nhưng nhìn bộ dạng của Roy cũng không phải là muốn hôn cậu.

Lam Hàn Phong nháy mắt một cái, hỏi: “Làm gì?”

Roy bỗng nhiên lấy tay ấn một cái không nặng không nhẹ ở trên một vị trí nào đó của Lam Hàn Phong.

Lam Hàn Phong nhất thời “A” một tiếng, cảm thấy thân thể của mình lập tức mềm oặt, vị trí kia dị thường mẫn cảm, bị Roy đụng vào lưng lại giống như bị điện giật. Roy lập tức lấy tay tiếp được cậu, thấp giọng nói: “Vị trí này của người quả nhiên rất mẫn cảm.”

Lam Hàn Phong lập tức liền nghĩ đến bộ dáng học tập nghiêm túc của Roy ngày hôm qua, nhất thời hận đến cắn răng.

34. Chương 34: Theo

Phản loạn do Derek tạo ra cứ như vậy mà bị bóp chết trong yên lặng, kết cục của Derek và nhitử của hắn có thể tưởng tượng được, tất nhiên không có kết quả gì tốt. Lam Hàn Phong cảm thấy được Rex là điển hình của tâm cơ biểu, ở bề ngoài nói Derek là lão thần của khu R, thời gian làm việc cùng nhau không ngắn, hắn đau lòng vạn phần không đành lòng hành quyết, để cho bọn họ về nhà đóng cửa sửa chữa lỗi lầm. Kỳ thực lên lút đã sớm phai người qua nhờ cổ tận gốc, người làm những chuyện như vậy, chỉ có con đường chết.

Cho nên sáng ngày hôm sau, Derek cùng nhitử của hắn đóng cửa suy nghĩ lỗi lầm mấy tiếng, liền truyền ra tin tức hai người sợ tội tự sát.

Trong phòng cũng không có người ngoài, khóe miệng của Rex mang theo mỉm cười ưu nhã, làm bộ thở dài một cái, nói: “Derek đã biết hối hận, vậy thì cũng coi như hắn đã biết quay đầu trước khi chết. Chúng ta nên chôn cất thi thể của hắn và nhitử hắn tử tế đi.”

Lam Hàn Phong: “...”

Lam Hàn Phong yên lặng quay đầu nhìn Roy, Roy một mặt hồ hững, nghĩ chắc Roy đã quen thuộc tính cách của vị lão bằng hữu này rồi, cho nên cũng không cảm thấy kinh ngạc.

Rex bỗng nhiên nói với Lam Hàn Phong: “Đúng rồi, chuyện này, còn liên lụy đến em gái của ta Lydia.”

Lam Hàn Phong nghe hắn nhắc lên Lydia, tóm lại là muội muội của Rex, cho nên nếu như Rex mở miệng cầu xin, Lam Hàn Phong cũng không tiện nói gì, cậu đã có thâm chuẩn bị rồi.

Chỉ cần người phụ nữ kia không đi ra nhảy nhót tìm đường chết, Lam Hàn Phong cũng là mở một con mắt nhắm một con mắt, không có gì không qua được. Rex mỉm cười nói tiếp: “Nàng nói gì thì cũng vẫn là muội muội ta, mẫu thân của ta trước khi lâm chung đã dặn ta phải chăm sóc nàng thật tốt, cho nên...” Rex dừng một chút, còn nói: “Ta đã ra lệnh, để nàng đóng cửa suy nghĩ lại, suốt đời không được bước ra một bước. Như vậy, ta cũng có thể càng tấn chức tấn trách chăm sóc nàng.”

Lam Hàn Phong sửng sốt, hắn cho là Rex sẽ đến cầu xin, không ngờ được Rex còn tàn nhẫn hơn mình. Lydia đây coi như là bị tù cấm, cùng ngồi tù cũng không khác nhau gì cả, còn không làm Lydia điên sao. Rex đối mặt ánh mắt kinh ngạc của cậu, chỉ là thân mặt cười cười.

Thế nhưng Lam Hàn Phong nghĩ lại, sợ rằng Rex còn hận cô em gái này hơn mình. Khi Rex phải bỏ trốn lưu vong còn không quên đem Lydia đến chỗ an toàn, dàn xếp xong xuôi mới đón nàng lại đây, cũng coi như là chiếu cố tận tâm tận lực. Chỉ tiếc, Lydia lại cảm thấy được hết thảy đều là nghĩa vụ Rex cần phải cho nàng, một điểm cảm kích cũng không có, còn thừa dịp Rex đi ra ngoài, cấu kết với nhitử của Derek, cùng bọn họ đồng thời trong ứng ngoài hợp, loại phương pháp này chỉ sợ là đã chạm đến giới hạn của Rex.”

Roy nói: “Chuyện của nhà người, chúng ta không tiện nhúng tay.”

Roy nói với Rex chuyện muốn mang Lam Hàn Phong đi Theo, Rex cười nói: “Vẫn là Roy tướng quân nghĩ chu đáo, chuyện như vậy ta làm sao có thể không cho phép đây, như vậy thì để Roy điều động một đội quân đi, cùng đi Theo với các người đi.”

Lam Hàn Phong liền sững sốt, không phải nói đi Theo gặp bác sĩ sao? Làm sao còn mang theo quân đội.

Roy nói: “Còn có, cái tên vương tử kia, ta muốn tiện thể mang về Theo.” Rex mập mờ liếc mắt nhìn Lam Hàn Phong, nói: “Nếu Roy tướng quân nghĩ xong, vậy ta cũng liền không nói thêm cái gì, đưa trở về cũng tốt.”

Bọn họ nói xong sự tình, Roy liền mang theo Lam Hàn Phong ra khỏi thành bảo. Lam Hàn Phong không nhận được hỏi: “Làm sao còn phải mang theo quân đội, chẳng lẽ muốn thuận tiện đi đánh giặc?”

Roy nói: “Chỉ là để ngừa vạn nhất. Hiện tại không an bình, nếu như Brian thừa dịp chúng ta đi Theo, phát động tấn công, chúng ta không có mang quân đội bảo vệ, sợ rằng sẽ rất bị động.”

Lam Hàn Phong nhất thời nghĩ đến bọn họ là làm sao bị đuổi đến khu R, trong nháy mắt liền hiểu, nguyên lai là chính mình nghĩ rất đơn giản.

Lam Hàn Phong nói: “Như vậy... Nếu như vẫn không được, vẫn là đừng đi đi.” Roy cầm tay của cậu, nắm ở lòng bàn tay, nói: “Người yên tâm, ta sẽ bảo vệ tốt người.”

Lam Hàn Phong không nhận cười được, nhíu mày nhìn hắn, lúc này vô thanh thắng hữu thanh.

Roy chuẩn bị mang theo Sean cùng Cody cùng đi, có trợ thủ đắc lực đi cùng như vậy, hắn cũng có thể tiết kiệm công sức để chăm sóc Lam Hàn Phong. Roy sai Seandi quân doanh kiểm tra cơ giáp cùng quân hàm nhẹ một chút, chuẩn bị đến chiều thì xuất phát đi Theo.

Seann nhận được mệnh lệnh thì trực tiếp đi về phía quân doanh, Cody vừa nghe thấy cũng muốn đi theo.

Roy cùng Lam Hàn Phong liền thừa dịp vào lúc này đi đến cửa hàng súng vật của Lam Hàn Phong.

Cách thật xa, Lam Hàn Phong liền nhìn thấy, cửa hàng súng vật đã náo nhiệt hơn nhiều so với lúc cậu rời đi, đã có không ít người ra ra vào vào, tuy rằng không chắc mua súng vật, thế nhưng ít ra có người đến.

Lam Hàn Phong đi vào, liền thấy người máy tiến lên đón.

Người máy đôi mắt sáng lấp lánh nói: “Chủ nhân, ngài đã trở lại.”

Người máy lập tức đi tới phía sau quầy, sau đó lấy ra sổ sách điện tử, nói: “Chủ nhân, khi ngài không có ở đây, bán đi vài con súng vật, súng vật còn dư lại trong cửa hàng không nhiều lắm có cần đặt hàng hay không?”

Lam Hàn Phong nhìn xem, nhất thời mặt mày hớn hở, dĩ nhiên thật sự bán đi vài con súng vật, trên tám chi phiếu tất cả đều là số 0, đôi mắt của Lam Hàn Phong đều như bị dán chặt vào.

Nhiều tiền như vậy, Lam Hàn Phong cảm thấy được mình đã biến thành đại tài chủ trong truyền thuyết.

Lam Hàn Phong phát phát tay, nói: “Ta đã chuẩn bị xong súng vật mới, người chờ một lúc.”

Lam Hàn Phong nói đương nhiên chính là nhóm gấu mèo mà cậu mang về. Người máy còn nói: “Chủ nhân, chỗ này còn có một cuộc ghi âm, có vị tiên sinh muốn cùng ngài đàm luận chuyện hợp tác liên quan đến cửa hàng súng vật, ngài không ở, ta liền để vị tiên sinh kia ghi lại lời nói, chờ ngài trở về xử lý.” Lam Hàn Phong nhìn xem, nguyên lai là muốn hợp tác với cậu mở càng nhiều cửa hàng súng vật hơn, đến các *** cầu khác mở chi nhánh.

Lam Hàn Phong đối với cái này không hứng thú gì, tuy rằng tiền là càng nhiều càng tốt, thế nhưng ở trên cái thế giới này, có thể huấn luyện linh thú chỉ có cậu, điều kiện được trời cao chăm sóc như thế, hoàn toàn không cần hợp tác cùng người khác, cậu cũng không phải là không có tiền mua cửa hàng.

Roy liếc mắt nhìn, cũng vô cùng không cao hứng, có người đến thông đồng với thê tử mình, nói: “Nếu người muốn mở các cửa hàng khác, ta có thể bỏ tiền.” Lam Hàn Phong nói: “Thôi, một chút tiền này của người, vẫn là để nuôi gấu mèo đi, ta cũng có.”

Roy: “...”

Roy tướng quân luôn cảm giác mình bị Lam Hàn Phong khách sáo. Cửa hàng súng vật vận chuyển bình thường, Lam Hàn Phong vận chuyển hết nhóm gấu mèo đến cửa hàng, để người máy chăm sóc bọn chúng.

Lam Hàn Phong quyết định mang Cầu Đản đi, dù sao Cầu Đản có thể bay, gặp phải vài việc gì còn có thể có cách ứng đối, Cầu Đản chính là phái thực dụng a. Lam Hàn Phong nhìn mấy tấm chi phiếu kia của mình, cảm giác mình cũng sắp có thể mở ngân hàng được rồi, tâm lý vui vẻ cực kỳ.

Bốn năm giờ chiều, Sean cùng Cody trở về từ quân doanh, binh lính cùng chiến hạm cũng đã kiểm kê xong, bất cứ lúc nào cũng có thể rời đi.

Roy gật đầu, nói: “Mang theo Tứ vương tử của Theo kia, chúng ta rời đi ngay bây giờ.”

Lam Hàn Phong cho là chỉ là mang theo mấy người bảo vệ, thế nhưng cậu lằm rỗi, đó chính là dẫn theo cả một quân đội, khí thế kia thật sự là muốn bao nhiêu uy vũ thì có bấy nhiêu uy vũ.

Lam Hàn Phong nhìn cơ giáp cùng chiến hạm mênh mông vô bờ, nói: “Trận thế này, có phải là...”

Roy nói: “Lo trước khỏi hoạ.”

Roy mang theo hần lên trước một chiếc phi thuyền vô cùng lớn, nói: “Nếu như ngươi mệt, trước hết đến trong phòng nghỉ ngơi, tất cả mọi người chuẩn bị xong mới có thể khởi hành, cần khoảng một tiếng.”

Lam Hàn Phong gật gù đầu, Roy mang cậu đi về phòng của bọn họ, hôn trán của cậu một chút, sau đó liền rời đi đi chuẩn bị.

Gian phòng thoạt nhìn rất lớn, thế nhưng bố trí rất nghiêm túc. Nhưng đây không phải là chuyện mà Lam Hàn Phong quan tâm, chủ yếu nhất là muốn nhìn một chút tên biến thái Roy kia có lắp đặt máy ghi hình hay không.

Lam Hàn Phong triệu hồi ra tất cả súng vật của mình, nói: “Các người cẩn thận kiểm tra toàn bộ căn phòng này, có máy ghi hình thì gỡ ra.”

Các súng vật lập tức tỉ mỉ tìm kiếm ở trong phòng, quả nhiên tìm được một đồng máy ghi hình.

Thời đại công nghệ cao, camera nhỏ đến cảnh giới nhất định, giống như là một hạt vừng nhỏ vậy, tùy tiện thả ở nơi đó, mắt thường căn bản là không thấy được. Súng vật của Lam Hàn Phong tìm tòi trong phòng một lần, kết quả là tìm ra cả một núi nhỏ “hạt vừng”.

Lam Hàn Phong nhất thời giật giật mí mắt, Roy không hổ là chiến đấu cơ biến thái, nhiều máy ghi hình như vậy, ít nhất cũng có mười mấy, hần còn muốn theo dõi 360 độ.

Lam Hàn Phong tức giận túm hết đồng kia vào một chỗ, vứt vào trong bồn cầu, xả nước.

Qua gần 50 phút đồng hồ, Lam Hàn Phong mới nghe được thanh âm phát thanh trong phi thuyền vang lên, có âm thanh nhắc nhở phi thuyền sắp xuất phát. Roy còn chưa tới tìm cậu, có vẻ là trước khi xuất phát còn cần hần phát lệnh gì đó. Lam Hàn Phong nhảy xuống khỏi giường, mở cửa đi ra bên ngoài. Cậu còn chưa nhìn thấy bộ dáng cất cánh của phi thuyền bao giờ, ngẩng lại khẳng định rất đồ sộ. Cậu vừa mới mở cửa ra, bỗng nhiên liền gặp phải một người. Người kia đang chỉ huy người hầu của hần, đem hành lý chuyển vào trong phòng.

Lam Hàn Diệp cũng nhìn thấy Lam Hàn Phong, nhất thời sắc mặt liền không tốt. Hần nghe nói, Roy tướng quân định đuổi mình về Theo. Lam Hàn Diệp làm sao có thể không tức giận, càng hận Lam Hàn Phong đến nghiêng răng nghiêng lợi. Lam Hàn Diệp cảm thấy mình lớn lên đẹp hơn Lam Hàn Phong, cái gì cũng tốt, lại không biết Lam Hàn Phong hạ được gì với Roy tướng quân, dĩ nhiên bắt được Roy chắc chắn, trong mắt không hề có người bên ngoài.

Nếu như lúc này Roy thực sự đuổi hần về Theo, đó thật là quá mất mặt, sau này hần chính là một chuyện cười ở Theo, chính là nhân ngư không ai muốn. Lam Hàn Diệp làm sao có thể cam tâm bại bởi một người mà ở trong mắt hần chỉ là một tên phế vật. Lam Hàn Diệp chuẩn bị đập nồi chìm thuyền liều chết đến cùng, nhất định phải phát sinh quan hệ với Roy trên đường đi đến Theo, để cho Roy không thể đánh đuổi được mình.

Lam Hàn Diệp cố ý chọn một gian phòng rất gần với phòng của Roy, thế nhưng hần không nghĩ tới Roy tướng quân đã vậy còn quá yêu thích Lam Hàn Phong, Lam Hàn Phong trực tiếp ở trong phòng của hần, không có phòng riêng.

Lam Hàn Phong đương nhiên biết đến người này vẫn luôn để ý Roy, trong lòng cậu cũng không cao hứng, nhìn thấy Lam Hàn Diệp liền cảm thấy phiền, cho nên liền dứt khoát coi như không nhìn thấy hắn, trực tiếp đi qua người Lam Hàn Diệp, ngay cả một cái liếc mắt cũng không cho. Ngược lại không quá mấy ngày, Lam Hàn Diệp liền triệt để bye bye bọn cậu.

Lam Hàn Diệp hít sâu một hơi, còn chuẩn bị tìm tìm phiền phức với Lam Hàn Phong ai ngờ cậu trực tiếp không nhìn hắn.

Lam Hàn Diệp tức giận, lập tức kêu lên: “Lam Hàn Phong, người đứng lại đó cho ta!”

Lam Hàn Phong chỉ coi như không nghe thấy, đi vào chỗ rẽ, không thấy bóng đâu. Lam Hàn Diệp tức giận đạp mạnh hành lý trên mặt đất, người hầu nhanh chóng nói: “Tứ vương tử, thỉnh không nên tức giận, ngài còn có cơ hội. Hơn nữa, coi như đến Theo, ngài cũng có cơ hội khiến cho Roy tướng quân chán ghét Lam Hàn Phong đúng không?”

“Có ý gì?” Lam Hàn Diệp nói.

Người hầu kia nói: “Roy tướng quân xưa nay đều là dưới một người trên vạn người, dục vọng chiếm hữu cũng là rất mãnh liệt. Tứ vương tử diện hạ, ngài quên mất, trước kia khi vẫn còn ở Theo Lam Hàn Phong từng có một nam nhân ngư có quan hệ rất tốt sao? Roy tướng quân nghe nói chắc chắn sẽ không cao hứng, khi đó ngài tại thả ra một ít lưu ngôn phi ngữ, Roy tướng quân nhất định sẽ chán ghét hắn.”

Lam Hàn Diệp vừa nghe, nhất thời trên mặt đầy vẻ tươi cười.

Roy xử lý xong sự tình, liền đi về phòng tìm Lam Hàn Phong, thế nhưng trong phòng không có ai, lại còn gặp Lam Hàn Diệp đang đứng ở bên ngoài. Lam Hàn Diệp lập tức đi lên, nói: “Tướng quân, ngài tìm ca ca ta sao?” Roy mặt lạnh gật gật đầu. Lam Hàn Diệp đi tới, hắn ngửi thấy một mùi thơm quý dị từ trên người Lam Hàn Diệp bay tới. Chỉ là hơi hơi ngửi một cái, nhất thời liền cảm thấy dưới bụng một đám lửa đốt, hô hấp cũng biến thành dồn dập mấy phần. Roy cũng không phải người chưa từng trải qua chuyện gì, đương nhiên lập tức hiểu, chỉ sợ là trên người Lam Hàn Diệp có nước hoa kích thích dục vọng gì đó. Roy sắc mặt nhất thời khó coi.

Sắc mặt của Lam Hàn Diệp cũng rất đỏ, ngực đơn bạc nhanh chóng phập phồng, có lẽ cũng bị mùi thơm trên người hắn kích thích, hai mắt mang đầy sương mù cùng ma mị nhìn Roy.

Lam Hàn Diệp nghe thấy hắn hô hấp dồn dập, còn đang đắc ý, nói: “Ta cũng vừa hay muốn đi tìm ca ca, vậy không bằng chúng ta cùng đi được không?” Lam Hàn Diệp nói, thận trọng thân cận Roy, muốn lấy tay kéo lại cánh tay hắn. Roy mặt tối sầm lại, giơ tay hất người ra, nói: “Tứ vương tử, ta cảnh cáo ngươi lần nữa, không nên khiêu chiến giới hạn của ta.”

Roy nói xong, liền trở về phòng, “Oành” một tiếng đóng cửa lại.

Sắc mặt Lam Hàn Diệp cũng đen, hắn sai người tìm đã lâu mới mới có được loại nước hoa trợ hứng này, không nghĩ tới Roy tướng quân vẫn là không động đây. Lam Hàn Diệp cắn răng mở miệng, đứng ở cửa phòng Roy một lúc, cuối cùng vẫn không có cách nào đành về phòng của mình.

Lam Hàn Phong chuyển một vòng, nhìn phi thuyền cất cánh, sau đó gặp phải Cody cùng Sean. Cody nói cho Lam Hàn Phong, vừa nãy Roy tướng quân đã trở về. Lam Hàn Phong đã cảm ơn hắn, liền quay người đi về phía tầng ba của phi thuyền, về phòng tìm Roy.

Cậu đi tới cửa gian phòng, vốn là chuẩn bị mở cửa, thế nhưng lại ngửi thấy một mùi thơm thoang thoảng. Tuy rằng Lam Hàn Diệp đã rời đi, thế nhưng nơi này vẫn còn lưu lại một chút mùi thơm.

Lam Hàn Phong không biết là mùi thơm từ đâu đến, dùng lực ngửi hai lần, hít hít mũi, lòng nói trên phi thuyền chẳng lẽ còn có nước hoa? Mùi vị thanh thanh đậm nhạt, còn rất dễ ngửi. Vì vậy Lam Hàn Phong liền tìm đường chết dùng lực ngửi thêm hai phát.

Cửa phòng mở ra, trong phòng hơi đen, bọn họ đã rời đi khu R tiến vào trong vũ trụ, trong phòng không có mở đèn, trở nên đen sì sì.

Lam Hàn Phong đóng lại cửa, muốn mở đèn lên, nói: “Người sao không bật đèn...” Tay của cậu còn chưa mò tới nút bấm, lời nói cũng còn chưa nói hết, bỗng nhiên liền bị người ôm lấy. Hai tay cường tráng, quả

thực so với bất kỳ kim loại còn kiên cố hơn, vững vàng ôm cậu. Lam Hàn Phong cũng không cần nhìn, nhất định là Roy. Roy ghé vào lỗ tai cậu hô hấp ồ ồ, cúi đầu hôn lên bờ môi của cậu.

Lam Hàn Phong vốn là muốn nói chuyện, miệng vẫn mở, làm cho Roy xâm lược dễ dàng hơn. Lam Hàn Phong nhất thời liền bị ngăn chặn miệng, âm thanh còn dư lại liền biến thành tiếng thân ngâm, đứt quãng từ cổ họng tràn ra ngoài. Bên trong nụ hôn của Roy còn mang theo nôn nóng cùng điên cuồng, làm cho Lam Hàn Phong hoàn toàn không có cách nào hô hấp, thân thể lập tức mềm oặt. Lam Hàn Phong bị hấp hôn đến nỗi hô hấp cũng tăng nhanh, thân thể giống như còn mẫn cảm hơn trước đây. Cậu đương nhiên không biết, đó chính là vì mình ngửi mùi hương còn sót lại kia.

Roy ôm cậu lên giường, sau đó lập tức đè lên, thô lỗ cưỡi xuống y phục của cậu, tham lam ở trên người cậu xoa mờ.

Lam Hàn Phong chỉ ngửi thấy một chút mùi thơm, phát tiết qua một lần liền không sao, cậu cũng có chút thanh tỉnh lại. Thế nhưng, bởi vì Roy trêu đùa quá thoải mái, thân thể cậu căn bản là không thể bình tĩnh được.

Lam Hàn Phong bị hấp đặt ở dưới thân, phát tiết không biết bao nhiêu lần, cậu vừa mới bắt đầu còn xin tha, lúc sau cổ họng đều không phát ra được tiếng. Tâm đã sớm đem Roy ở trong trạng thái biến thái thiên dao vạn quả mười mấy lần, Lam Hàn Phong nghĩ, chờ mình có sức lực, nhất định phải đập tên điên này xuống khỏi giường.

Đến khi Roy tỉnh táo lại, Lam Hàn Phong đã hữu khí vô lực làm bộ đáng thương vùi ở trong ***g ngực của hắn ngủ.

Roy biết hắn đã làm cậu mệt, không dám đánh thức cậu, ôm cậu đến phòng tắm tắm rửa, để cho Lam Hàn Phong ngủ thoải mái hơn một chút.

Chờ dần xếp xong xuôi Lam Hàn Phong, Roy để trần thân thể xuống giường, nhặt tất cả quần áo ở trên đất lên, đem quần áo của Lam Hàn Phong đặt ở trên ghế. Roy thuận tiện sờ soạng một chút phía dưới bàn, quả nhiên như hắn dự đoán, dưới bàn chẳng có gì cả, máy ghi hình có lẽ đã bị Lam Hàn Phong thả vào trong bồn cầu rồi.

Thế nhưng Roy cũng không thất lạc, hắn liền cầm lên quần áo của Lam Hàn Phong, lục lọi một chút ở trên y phục cậu, liền lấy ra một cái máy ghi hình lớn bằng hạt vừng.

Nếu như Lam Hàn Phong nhìn thấy, sợ rằng sẽ bị Roy làm cho tức chết. Roy lấy máy ghi hình bỏ vào trong máy truyền tin, trên màn ảnh nhỏ lập tức hiện lên vận động không hài hòa khiến người phun trào vừa nãy.

Vừa nãy quần áo bị vứt có chút xa, góc độ quay chụp không quá hoàn mỹ, thế nhưng việc xem lại hình ảnh ở thời buổi công nghệ cao có thể làm lớn hơn nhiều lần, về mặt mê ly của Lam Hàn Phong vẫn bị ghi lại nhất thanh nhị sở, Roy vô cùng thỏa mãn. (tối om cũng quay đc hả o.O)

Roy cẩn thận lưu lại hình ảnh, rồi đem máy ghi hình thả lại vào trong y phục của Lam Hàn Phong.

Kỳ thực cái máy ghi hình đặt ở trên quần áo của Lam Hàn Phong thật sự không chỉ dùng để làm việc này, Roy tướng quân cảm thấy ngoại trừ có một số hứng thú đặc biệt ra mình vẫn là một người rất chính trực nghiêm túc.

Bởi vì lần trước Lam Hàn Phong đột nhiên biến mất, Roy tướng quân thật sự là bị cậu dọa cho sợ hãi, cho nên liền đặt một cái máy theo dõi ở trên người cậu, nghĩ cho dù Lam Hàn Phong đi tới chỗ nào, mình cũng đều có thể biết, cũng không cần cả ngày lo lắng sợ hãi.

Không nghĩ tới hôm nay ngược lại lại có niềm vui bất ngờ.

Roy tướng quân càng ngày càng cảm thấy mình làm như vậy là đúng, quả thực quá có dự kiến trước.

Trong màn ảnh còn truyền đến hình ảnh kịch liệt khi nãy, bên trong truyền đến tiếng than ngâm ức chế của Lam Hàn Phong, cùng tiếng gầm nhẹ của Roy. Lam Hàn Phong đang ngủ thì cảm thấy ồn ào, nhúu mày mấy phát, cọ cọ ở trong ngực Roy.

Roy bị cậu làm cho lại có cảm giác, thế nhưng hôm nay đã đem Lam Hàn Phong dần vật phẩm, cũng không đành lòng lại giầy vò cậu, không thể làm gì khác hơn là ôm sát Lam Hàn Phong nhắm mắt lại, nhin một chút thôi.

Lúc Lam Hàn Phong tỉnh lại, liếc mắt nhìn thời gian, là ba giờ sáng. Roy ngủ ở bên cạnh cậu, còn chưa tỉnh lại.

Lam Hàn Phong cảm thấy huyết thái dương của mình đau vô cùng, thời gian ngủ của mình quá không có quy luật! Tất cả đều là do Roy làm hại, bất luận trời tối hay hừng đông, hần bất cứ lúc nào bất cứ nơi đâu cũng có thể đột nhiên phát tỉnh, làm cho cậu ngày ngủ tối ngủ, chưa bao giờ được ngủ như bình thường. Lam Hàn Phong cảm thấy được như vậy không được, đây rốt cuộc là ai đang ở kỳ *** a, cậu thấy rõ ràng Roy càng giống hơn.

Ngày đó Lam Hàn Phong cũng không ra khỏi phòng, cậu đau thắt lưng chân mỏi, đầu gối đều xanh, đều do kẻ điên Roy làm nên.

Roy đau lòng cậu liền để cho cậu nằm ở trên giường nghỉ ngơi, sau đó bưng cơm bưng nước, còn kèm Lam Hàn Phong đi phòng rửa tay, Roy cũng phải ôm cậu đi. Lam Hàn Phong nằm ở trên giường một ngày liền hơi buồn bực, lòng nói như vậy không được, làm sao lại giống như ở cữ vậy?

Buổi tối hôm đó vì phòng ngừa hành vi cầm thú của Roy tướng quân, Lam Hàn Phong đẩy người ra khỏi phòng, tự mình một người độc chiếm cả căn phòng lớn. Cũng may phòng hảo hạng trong chiến hạm nhiều, nếu không thì Roy tướng quân thực sự phải ngủ ở trong phòng chỉ huy.

Roy sai người chuyển Lam Hàn Diệp đến một cái phi thuyền khác, nhắm mắt làm ngơ, miễn cho người kia tìm bọ hần làm phiền.

Cho nên mấy ngày sau đó, Lam Hàn Phong cũng không nhìn thấy Lam Hàn Diệp lần nào cả, làm cho cậu suýt nữa quên mất hần.

Khu R cách Theo cũng không gần, thế nhưng tốc độ của phi thuyền quân dụng rất nhanh, đến đó cũng không cần thời gian quá dài.

Roy dẫn theo tầng tầng lớp lớp quân đội, Brian coi như biết bọn họ muốn đi Theo cũng không dám công kích ở giữa đường.

Quốc vương của Theo nghe được tin tức, không dám chậm trễ một chút nào, luống cuống tay chân ra lệnh, bắt đầu chuẩn bị nghênh tiếp Roy tướng quân đến, muốn tổ chức một buổi dạ hội long trọng nhất.

Thế nhưng Theo quốc vương không biết là Lam Hàn Phong đến để tìm thầy thuốc, còn tưởng rằng Roy là bởi vì Lam Hàn Diệp mới đến Theo.

Dù sao ở trong mắt Theo quốc vương, Tứ nhi tử của mình tài sắc hơn Lam Hàn Phong rất nhiều. Hần còn đang suy nghĩ ở trong lòng, quả nhiên phái ra Lam Hàn Diệp, chuyện gì đều có thể làm được, xem ra Roy tướng quân là bị bọn họ thu phục, như vậy cũng liền không sợ các quốc gia khác thôn tóm bọn họ. Ngày mà Roy tướng quân mang theo quân đội đến, Theo quốc vương phái thật là nhiều người đi nghênh đón, thế nhưng hần không đi, Theo quốc vương cảm thấy được chính mình tốt xấu cũng là quốc vương, chung quy cần phải làm giá một chút, lại nói Roy đã bị Tứ nhi tử của mình mê đến choáng váng đầu óc, một chút đẩy chắc hần cũng không để ý.

Phái đi nghênh tiếp là Đệ nhất tướng quân của Theo: Laurent.

Lam Hàn Diệp nghe người hầu nói tin tức này, quả thực mừng như điên. Cơ hội của hần đến, Laurent này chính là người mà người hầu nhắc tới. Nam nhân ngư có quan hệ rất tốt với nguyên chủ thân thể của Lam Hàn Phong kia nói là thanh mai trúc mã cũng không quá đáng.

Lam Hàn Phong căn bản không biết còn có người là Laurent, dù sao cậu là hàng nhái, làm sao biết được mình còn có thanh mai trúc mã đây.

Laurent quả thật là thanh mai trúc mã của nguyên chủ thân thể Lam Hàn Phong, cũng vẫn luôn yêu thích hần. Năm đó Laurent còn là nhi tử của một tội thần, địa vị cực kỳ thấp, bị người xa lánh không được coi

trọng, cùng với nguyên chủ thân thể Lam Hàn Phong quả thực đồng bệnh tương liên, cho nên quan hệ hai người tự nhiên mà tốt lên.

Tướng mạo của Lam Hàn Phong rất tốt, tuy rằng không *** xảo như Lam Hàn Diệp, thế nhưng cũng rất hấp dẫn người ta. Laurent đương nhiên có một chút ái mộ nhân ngư này, hẳn quyết định ở trong trường quân đội nỗ lực vượt trội hơn mọi người, sau đó cưới Lam Hàn Phong làm vợ.

Ai ngờ lại truyền ra tin tức Lam Hàn Phong là một tên quái vật, là quái vật không thể mang thai. Tất cả mọi người cảm thấy kinh ngạc, một nhân ngư giống cái không thể mang thai, vậy thì ý nghĩa tồn tại là cái gì?

Laurent cũng không để ý điều này, còn lại muốn lấy Lam Hàn Phong. Chỉ là cũng không lâu lắm, quốc vương lại đem Lam Hàn Phong kết giao đến Brian. Laurent cũng nghe nói, Lam Hàn Phong không sống tốt ở Brian. Thế nhưng quốc vương bề hạ căn bản không đau lòng đứa con trai này của hắn, chỉ coi hắn là một công cụ kết giao, không hề để tâm sự sống chết của hắn.

Laurent không nghĩ tới, Lam Hàn Phong bỗng nhiên sẽ trở lại, hắn có chút kích động.

Lam Hàn Phong ở trên phi thuyền thật nhiều ngày, cũng có chút nhịn gần chết, khi đến Theo còn thật vô cùng vui vẻ.

Roy lôi kéo tay cậu, nói: “Nghe nói tối hôm nay có tiệc tối, thân thể của người có được không?”

Lam Hàn Phong nói: “Không thành vấn đề.”

Cậu mặc dù không có hứng thú với tiệc tối, thế nhưng Roy có nhiều hoa đào như vậy, cậu phải đi cùng mới an tâm.

ý nói ong bướm ve vãn Roy:v

Roy nói: “Chúng ta trước tiên hạ phi thuyền.”

Lam Hàn Phong gật gật đầu, cùng Roy cùng đi ra khỏi phi thuyền.

Đứng ở phía ngoài là quân đội mà Roy mang tới, chỉnh tề như một đứng ở hai bên. Còn có binh lính của Theo tới tiếp đón bọn họ do Laurent dẫn đầu.

Các binh sĩ của Theo đều chưa từng thấy Roy tướng quân, thế nhưng bọn họ đã sớm nghe sự tích của Roy tướng quân, cho nên tất cả đều nhìn chằm chằm phi thuyền, muốn nhìn một chút Roy tướng quân rốt cuộc là nhân vật anh hùng như thế nào.

Phi thuyền rốt cục mở ra, Roy mang theo Lam Hàn Phong đi ra.

Con mắt của Laurent thấy được Lam Hàn Phong đầu tiên. Không giống với trong ký ức của hắn, khuôn mặt kia không có thay đổi, thế nhưng vóc dáng và khí chất lại thay đổi thật nhiều, không còn là người sợ đầu sợ đuôi nữa, càng thêm hấp dẫn người khác.

Mấy vị đại thần cùng đi tiếp đón có chút há hốc mồm, lòng nói làm sao đi ra cùng Roy tướng quân không phải là Tứ vương tử Lam Hàn Diệp, mà là Lam Hàn Phong?

Bọn họ hai mặt nhìn nhau, nhất thời có chút không chắc chắn. Bọn họ đều cho là Roy tướng quân là vì Lam Hàn Diệp tới Theo, đã sớm đem Lam Hàn Phong quên bồng đi, lúc này nhìn thấy Lam Hàn Phong, kinh ngạc đến nỗi cảm suýt rơi xuống đất.

Laurent si mê nhìn Lam Hàn Phong, lập tức cũng phản ứng lại.

Roy tướng quân thoát nhìn cực kỳ tốt với Lam Hàn Phong, vô cùng lưu ý, cũng không như lời đồn.

Roy quả thật là phi thường lưu ý Lam Hàn Phong, từ trên phi thuyền xuống dưới, cánh tay còn giả tạo khoát lên trên eo Lam Hàn Phong, cái này như là tuyên bố dục vọng chiếm hữu với người ngoài, khiến người nhìn đến rất rõ ràng.

Lam Hàn Phong ngược lại là có chút quen thuộc với cử động hơi một tí là ấp áp ôm ôm của hắn, cũng không có để ý.

Lam Hàn Diệp xuống từ phi thuyền phía sau, hẩn mặt tối sầm đi xuống, cũng không dám ngẩng đầu lên, nhiều đại thần như vậy khẳng định là chú ý tới, hẩn cảm thấy được mặt mũi của mình đều bị vớt sạch.

Laurent tướng quân đi tới, dè xuống trong lòng kinh ngạc cùng không thoải mái, nói: “Roy tướng quân, quốc vương bệ hạ đã cử hành tiệc tối nghênh tiếp ngài, mời ngài đi theo ta.”

Roy lạnh nhạt gật gật đầu, sau đó dặt tay Lam Hàn Phong, nói: “Phiền phức Laurent tướng quân, tìm bác sĩ lại đây, thê tử của ta đi đường mệt nhọc, cần mời bác sĩ đến kiểm tra một chút.”

Laurent không nhịn được nhìn Lam Hàn Phong mấy lần. Lam Hàn Phong vừa vịn ngẩng đầu, nhìn người của Theo, đối mặt với ánh mắt của hẩn, thế nhưng Lam Hàn Phong cũng không thấy lạ cái gì, còn hữu hảo cười một cái.

Trong mắt Lam Hàn Phong đều là sự hiếu kỳ, lòng nói Theo nhân ngư cũng đều là hai con mắt một cái mũi một cái miệng, đến cùng có gì khác, hoàn toàn không thấy được a.

Laurent nhìn thấy Lam Hàn Phong cười với mình, nhất thời bị hoa mắt, sững sờ chốc lát.

Roy không thích đen mặt, không một chút nào che giấu việc mình không cao hứng, khí tràng trong nhảy mắt dè nén người khác.

Lam Hàn Phong tựa hồ cũng cảm thấy, kỳ quái nhìn Roy, nói: “Làm sao vậy?” Roy đối với Lam Hàn Phong một mặt thiên chân vô tà, thực sự là vừa tức vừa bất đắc dĩ, nắm chắc tay của cậu, còn cảm thấy được không đủ. Liền nắm lấy tay của Lam Hàn Phong, đưa lên mép hôn một cái, nói: “Không có chuyện gì, lo lắng cho người mệt mỏi.”

Lam Hàn Phong bị hẩn hôn ngón tay một chút, nhất thời có chút ngượng ngùng, trước mặt nhiều người như vậy...

Lam Hàn Phong liếc Roy một cái, quay đầu không để ý tới hẩn.

Roy bị vẻ mặt của cậu chọc cười, một chút cũng không cảm thấy được Lam Hàn Phong cho hẩn một cái liếc mắt, chỉ cảm thấy dương quang vô hạn. Laurent nhìn bọn họ tình tứ, trong lòng giống như bị đao cắt, trở nên phờ phạc. Roy tướng quân hiển nhiên là yêu thích Lam Hàn Phong, mà Lam Hàn Phong cũng là thích hẩn.

Laurent cảm thấy được trong này nhất định có chỗ nào không đúng. Laurent lên *** thần, đưa bọn họ tới chỗ nghỉ ngơi, sau đó rầu rĩ không vui lui ra. Vừa vào phòng, Roy đã ôm lấy Lam Hàn Phong.

Lam Hàn Phong nói: “Buổi tối còn có tiệc! Người đừng có động kinh.” Roy nói: “Ta đương nhiên có chừng mực, chúng ta buổi tối trở về làm tiếp.” Lam Hàn Phong nghe được nửa câu đầu của hẩn thì thở ra một cái, sau khi nghe xong nửa câu sau, cảm thấy được chính mình quá ngây thơ rồi.

Roy rầu rĩ không vui nói: “Tên Laurent kia là ai?”

Lam Hàn Phong bị hẩn hỏi đến sững sờ, câu này cũng thực sự làm cậu ế trụ. Laurent là ai? Mình tại sao biết đến a. Cậu cũng không biết người nào là Laurent, người tới đón tiếp họ nhiều như vậy.

Lam Hàn Phong khổ não cau mày, liền nghe Roy máu ghen quá độ nói: “Ánh mắt của hẩn nhìn người, làm cho ta muốn móc nó ra.”

Lam Hàn Phong: “...”

Chúng ta có thể không bạo lực như thế sao? Nghe đều cảm thấy được buồn nôn a. Lam Hàn Phong vỗ vỗ sau lưng hẩn, nói: “Tại sao ta không nhìn thấy người nào nhìn ta bằng ánh mắt không đúng? Ta chỉ nhìn thấy một đồng người nhìn người bằng ánh mắt không đúng, ví dụ như Lam Hàn Diệp sát vách đuổi mãi không đi.” Roy: “...”

Đề tài lập tức liền từ trên người Lam Hàn Phong chuyển tới trên người Roy, Roy hít một hơi, nói: “Bác sĩ đến, trước tiên kiểm tra thân thể cho người một chút.” Quả nhiên, Roy nói xong lời nói, hai giây đồng hồ sau, phía bên ngoài liền vang lên tiếng gõ cửa.

Roy đi tới mở cửa, để Lam Hàn Phong ngồi ở trên ghế.

Laurent tướng quân tự mình mang theo hai người bác sĩ lại đây, Roy nhìn người tới, sắc mặt lại không tốt.

Laurent nói: “Roy tướng quân, bác sĩ đã mang đến cho ngài.”

Roy tuy rằng không cao hứng, thế nhưng vẫn để cho người đi vào, nói: “Mời các người nhìn thê tử của ta một chút.”

Bác sĩ thụ sủng nhược kinh, nhanh chóng đi kiểm tra thân thể cho Lam Hàn Phong. Lam Hàn Phong tò mò nhìn thiết bị kiểm tra, đều rất là khác lạ, bây giờ các thiết bị cỡ lớn đều bị đào thải, chỉ có những thiết bị nhỏ, không cần làm gì khác chỉ cần đặt ở trên mu bàn tay mấy giây là có thể kiểm tra ra kết quả.

Roy còn chưa có đặt câu hỏi, Laurent đã hỏi: “Phong... Thân thể của tướng quân phu nhân có khỏe không?”

Lam Hàn Phong kỳ quái liếc mắt nhìn Laurent tướng quân, Laurent tướng quân tuy rằng nhanh chóng sửa miệng, thế nhưng tất cả mọi người đều có thể nghe rõ, xưng hô của hắn với mình rất thân thiết. Lam Hàn Phong lập tức vang lên cảnh báo, vị Laurent tướng quân này không phải có quan hệ đặc thù gì với nguyên bản Lam Hàn Phong đi? Có thể không cần huyết như thế được không a.

Lam Hàn Phong nhìn lướt qua Roy, quả nhiên sắc mặt của Roy đã đen đến mức không thể đen hơn được nữa.

Lam Hàn Phong âm thầm kêu khổ.

Thế nhưng ở giây tiếp theo, lời của thầy thuốc làm cho sắc mặt của Laurent tướng quân triệt để đen.

Bác sĩ nói: “Roy tướng quân xin yên tâm, thân thể của tướng quân phu nhân vô cùng khỏe mạnh, các chỉ tiêu của đứa trẻ trong bụng tướng quân phu nhân cũng phi thường bình thường.”

“Hài tử gì?” Laurent tướng quân không nhịn được hỏi lên tiếng.

Roy tướng quân không vui liếc mắt nhìn hắn.

Laurent liền mất hồn chán nản, không phải nói Lam Hàn Phong sẽ không mang thai sao? Tại sao có thể có hài tử, đứa nhỏ này không cần phải nói, xem bộ dáng của Roy tướng quân thì biết, nhất định là hài tử của Roy tướng quân.

Laurent nhất thời cảm thấy được thất lạc phi thường, tùy tiện tìm có liền vội vã ly khai.

Roy để cho bác sĩ kiểm tra cẩn thận thân thể của Lam Hàn Phong một phen, một chút dị thường cũng không có. Roy còn không quá yên tâm, nhờ bác sĩ kê một số thuốc an thai.

Sau khi bác sĩ rời đi, Lam Hàn Phong liền trừng Roy, trong đôi mắt quả thực muốn phun lửa, cậu không muốn uống thuốc an thai một chút nào!

Lam Hàn Phong nói: “Ta đều không có chuyện gì, tại sao muốn uống thuốc.” “Để ngừa vạn nhất.” Roy nói.

Roy nhìn bộ dáng như tiểu hài tử của cậu, không nhịn được liền nở nụ cười, nói: “Vậy bây giờ có thể không uống, thuốc bác sĩ kê chỉ là để chuẩn bị, khi nào không thoải mái thì dùng.”

Lam Hàn Phong nghe hắn nói như vậy, rốt cục thở phào nhẹ nhõm. Roy bỗng nhiên nói: “Nếu như người một mối, buổi tối cũng không cần đi dạ tiệc.” Roy tướng quân kỳ thực còn có một nguyên nhân khác không muốn Lam Hàn Phong đi tối hôm nay, đó chính là Laurent tướng quân khẳng định cũng sẽ có mặt trong buổi tiệc, Roy phi thường không thích Laurent cứ nhìn thê tử của mình. Lam Hàn Phong tuy rằng không muốn đi nhưng kiên trì phải đi. Cậu nghĩ thầm, tên Theo quốc vương kia không đáng tin một chút nào, ở xa còn có thể nhét người cho Roy, bây giờ đều ở ngay dưới mí mắt, còn không đưa cho Roy cả một sọt người? Lam Hàn Phong kiên trì muốn đi, Roy cũng không có cách nào, liền nói: “Vậy người không được cách xa ta.”

Lam Hàn Phong sáng khoái gật đầu.

Bọn họ đi nghỉ ngơi, rất nhanh liền đến tiệc tối, có người đặc biệt tới đón bọn họ đi qua.

Roy thay đổi một thân quân trang càng thêm suất khí, Lam Hàn Phong nhìn mà suýt chút nữa chảy nước miếng rùng rùng. Quân trang màu đen thoát nhìn càng thêm đứng đắn, tay áo và cổ áo còn có cúc áo màu

bạc và vàng, nhiều hơn mấy phần quý khí. Đôi chân dài thẳng tắp kia, dưới sự tôn lên của quần trang màu đen, thật giống như càng thêm cao lớn càng hấp dẫn hơn.

Hai người rất nhanh liền đến đại sảnh dạ hội, bên trong đã là đèn đuốc huy hoàng, tất cả quý tộc Theo đều đến tham gia. Bọn họ đều rất ngưỡng mộ Roy tướng quân, đặc biệt là nhóm nhân ngư giống cái, đều mang một tia may mắn tới tham gia tiệc rượu, nếu như bọn họ có thể được Roy tướng quân coi trọng, kia...

Lam Hàn Phong nghĩ không sai, Roy quả nhiên lại như một khối thịt ba chỉ ở trong phòng ăn, bị một đồng người hai mắt sáng lên nhìn chăm chăm.

“Roy tướng quân, ngài rốt cuộc đã tới.”

Theo quốc vương nhìn thấy Roy đi tới, lập tức đi lên nghênh tiếp.

Hắn tận mắt thấy Lam Hàn Phong cùng Roy cùng đi đến, không khỏi bất ngờ. Không nghĩ tới tên nhi tử vô dụng này lại thật sự có thể nắm chắc được Roy. Trên mặt Roy không có bất cứ nụ cười nào, không lạnh không nhạt nhìn Theo quốc vương. Tay hắn vẫn luôn khoát lên eo của cậu, hai người thể hiện phi thường thân mật.

Roy vì biết người biết ta, sai người đi nghe ngóng sự tình của Laurent, kết quả không chỉ nghe được một chút về Laurent, còn dò thăm càng nhiều. Nguyên lai Lam Hàn Phong ở Theo vẫn luôn không được tốt, luôn bị người bắt nạt, ngay cả phụ thân đối với cậu cũng lãnh lãnh đạm đạm. Cũng chỉ có Laurent còn khá tốt với Lam Hàn Phong, thế nhưng điều này cũng không thể nào làm cho Roy cao hứng.

Roy không cho hắn vẽ mặt thoải mái, Theo quốc vương dụng phải một tảng đá, cũng không biết đến cùng là xảy ra chuyện gì.

Theo quốc vương còn ân cần nói: “Roy tướng quân, nhi tử này của ta từ nhỏ đã chất phác, không biết chăm sóc người, nếu có hành động nào làm cho Roy tướng quân không cao hứng, tướng quân ngài đừng trách tội a. Đúng rồi, Roy tướng quân, đây là mấy người con trai khác của ta, còn có mấy người này, tất cả đều là đời sau của Hoàng tộc Theo, tất cả đều là đệ đệ muội muội của Lam Hàn Phong, đều tốt hơn Lam Hàn Phong nhiều...” (beta: ko biết xấu hổ –)

Theo quốc vương không kịp đợi bắt đầu chào hàng nhi tử của hắn cùng đám con cháu, hắn sợ một mình Lam Hàn Phong không đủ để bó chặt Roy, còn muốn bồi dưỡng thêm càng nhiều người bên người Roy, để tránh việc sau này Roy tướng quân chán ghét Lam Hàn Phong còn không có ai bổ sung.

Sắc mặt của Roy càng nghe càng không tốt, không chờ hắn nói xong, đã lạnh lùng lên tiếng, nói: “Ngài nói đùa, thê tử của ta là người mà ai cũng có thể so sánh sao?”

Lam Hàn Phong vốn là cũng rất không cao hứng, thế nhưng nghe đến Roy nói, nhất thời đều quên mất mất hứng. Lòng nói Roy đây là biểu dương mình sao? Làm sao khen ngợi sến như thế a.

Hết chap 34.

Vâng em đã biết ghen rồiiiii. Tội anh nam phụ chung tình quá =v=

35. Chương 35: Thuộc Nước

Roy vừa nói như thế, sắc mặt của Theo quốc vương kia liền cứng lại, trước mặt nhiều người như vậy Roy dĩ nhiên một chút mặt mũi cũng không cho hắn, còn đem nhi tử cùng chất tử chất nữ của hắn mắng còn không bằng phế vật.

Ở trong mắt của Theo quốc vương, hắn xưa nay chưa từng coi Lam Hàn Phong là con trai, dù sao cũng chỉ là một phế vật không thể sinh sôi đời sau, ở Theo căn bản là không có khả năng sinh tồn.

Hắn làm sao biết, bây giờ Lam Hàn Phong đã mang thai.

Đám công tử quý tộc cùng vương thất đứng bên cạnh đen mặt, cảm thấy được Lam Hàn Phong thật là có được vận ct chó, có thể có được sủng ái của Roy tướng quân. Từng người từng người nhìn Lam Hàn Phong bằng ánh mắt oán độc đến không cách nào tả nổi.

Lam Hàn Phong cũng không cảm thấy giống như đang ở trên bàn chông, trái lại lại rất đặc ý. Ai bảo những người kia nhìn chăm chăm vào người của cậu, hiện tại mắt mặt cũng là đáng đời.

Roy nói xong liền mang theo Lam Hàn Phong rời khỏi chỗ này, nói: “Thân thể của ngươi phải cẩn thận một chút, ngồi xuống nghỉ ngơi một lúc.”

Lam Hàn Phong liếc hắt một cái nói: “Nếu như người ở thời điểm là chuyện nào đó cũng có thể cẩn thận như thế thì tốt rồi.” Lam Hàn Phong cảm thấy được bây giờ eo của cậu còn đỡ, một khi lên giường, Roy liền giống như một tên điên. Roy lộ vẻ tức giận sờ mũi, nói: “Đói bụng sao? Ta lấy chút đồ ăn cho ngươi.” Lam Hàn Phong cũng không lại trêu chọc hắt, gật gật đầu, nói: “Ta muốn ăn bánh ngọt, ngọt.”

Roy nói: “Ngươi ngồi chờ một lát, ta lập tức sẽ trở lại.”

Lam Hàn Phong lại gật đầu một cái.

Laurent vẫn luôn ngồi ở trong góc, hắt không có tiến lên tìm Lam Hàn Phong chào hỏi, nhưng ánh mắt lại theo thân ảnh của cậu vòng tới vòng lui. Nhìn thấy Roy đối với Lam Hàn Phong ôn nhu săn sóc như vậy, Laurent nhất thời nản lòng thoái chí, cảm thấy được chính mình không hy vọng gì, Lam Hàn Phong tựa hồ cũng yêu thích Roy, bọn họ còn sắp có một hài tử, mình nhìn như thế nào đều thấy giống người chưa biểu lộ mà đã mất quyền thi đấu. (beta: tội a ghê) Laurent thở dài, lại cảm thấy cũng may Roy tướng quân là yêu thích Lam Hàn Phong, nếu không thì Lam Hàn Phong khi còn bé chịu nhiều bất nạt như vậy, đến Brian lại bị tiếp tục bất nạt, chẳng phải là càng đáng thương.

Laurent đang nghĩ ngợi, thì cảm giác có một người vỗ một cái lên vai hắt, hắt quay đầu lại kinh ngạc nói: “Leslie vương tử?”

Leslie vương tử là là nhi tử nam tính nhân ngư duy nhất của Theo quốc vương, đối xử rất tốt với hắt, cũng là người chắc chắn sẽ kế thừa vương vị sau này. Địa vị của Leslie cũng không phải là những huynh đệ giống cái đồng đảo kia có thể so được. Leslie nói: “Laurent tướng quân sao lại trốn ở chỗ này?”

Laurent nghe thấy hắt hỏi, có chút không ức chế được mặt đỏ, hắt trốn ở chỗ này là nhìn lén Lam Hàn Phong. Hắt thật giống bị Leslie xem thấu tâm tư vậy, ngược ngược mở miệng nói: “Không... Không có gì.”

Sắc mặt của Leslie vẫn là lãnh lãnh đậm đậm, nói: “Ngày mai ngươi còn phải đi quân doanh, không thể uống nhiều rượu.” (beta: gian tình!!!)

“Leslie vương tử nói rất đúng, ta thiếu chút nữa quên mất.” Laurent đã uống vài chén, lúc này mới nhớ tới chuyện đi đến trại lính, vội vàng đem chén rượu buông xuống.

Leslie liếc mắt nhìn hắt, sau đó cũng không nói thêm câu thứ hai, liền quay người ly khai.

Laurent vốn còn muốn nói chuyện với hắt, thế nhưng âm thanh còn chưa có rời khỏi cổ họng, đã thấy bóng lưng của Leslie vương tử, hắt không thể làm gì khác hơn là ngậm miệng, nhìn bóng lưng rời đi của Leslie.

“Laurent tướng quân!”

Laurent đưa ánh mắt rời khỏi Leslie, liền thấy Lam Hàn Diệp vương tử đứng ở trước mặt mình.

Lam Hàn Diệp cùng Lam Hàn Phong rất giống, thế nhưng khí chất lại không giống nhau một chút nào, Laurent cảm thấy được mình nhìn một cái là có thể phân biệt ra, lại tỉ mỉ nhìn một chút thì sẽ thấy không giống nhau một chút nào cả. Nói thật ra, Laurent không thích Lam Hàn Diệp vương tử, bởi vì lúc nhỏ Lam Hàn Diệp vương tử luôn bất nạt Lam Hàn Phong, hắt đi giúp Lam Hàn Phong, cũng sẽ bị Lam Hàn Diệp vương tử sai người đánh một trận.

Chỉ là nói như thế nào thì Lam Hàn Diệp cũng là vương tử điện hạ, Laurent không thể làm gì khác hơn là nói: “Tứ vương tử điện hạ, có chuyện gì không?” Lam Hàn Diệp cười cười, nói: “Ta là thấy tướng quân một người ở đây uống rượu, không biết có phải là có chuyện gì phiền lòng hay không, cho nên tới tìm người tán gẫu một chút.”

Laurent cau mày, nói: “Cũng không có, tứ vương tử điện hạ.”

“Như vậy a.” Lam Hàn Diệp nói: “Đúng rồi, Laurent tướng quân có phải là còn muốn ở lại tiệc rượu một lúc?”

Tiệc rượu mới vừa mới bắt đầu không lâu, Laurent chắc chắn sẽ không rời đi nhanh như vậy, nếu không thì cũng quá không lễ phép.

Laurent liền nói: “Đúng thế.”

Lam Hàn Diệp nói: “Ta còn có chút việc, lập tức phải rời đi. Người có thể đưa cái này cho Lam Hàn Phong ca ca được không? Cái này là của hần, ta vẫn luôn quên mất trả lại hần.”

Lam Hàn Diệp nói xong liền đem đồ vật đặt ở trên bàn trước mặt Laurent. Laurent cúi đầu nhìn lên, chỉ là một đồ vật trông giống như một cái vòng cổ hình chìa khóa, thoạt nhìn cũng không phải cái gì quan trọng. Hần gật gật đầu, nói: “Được rồi.”

Lam Hàn Diệp nghe xong, nói cảm ơn liền vội vã rời đi.

Lam Hàn Diệp rời đi tiệc rượu, người hầu của hần cũng đuổi tới. Lam Hàn Diệp nói: “Người có chắc chắn là biện pháp này sẽ thành công không?”

Người hầu nhanh chóng liên tiếp bảo đảm, nói: “Điện hạ yên tâm đi, thuốc tăng lực trong đồ chơi kia rất lớn, bảo đảm Laurent tướng quân cho dù có chính nhân quân tử như thế nào cũng không giữ được.”

Lam Hàn Diệp cười lạnh, nói: “Vậy thì tốt, chờ Laurent cùng Lam Hàn Phong lên giường, Roy còn có thể yêu thích hần được hay không.”

Lam Hàn Diệp rời đi, Laurent cầm cái vòng cổ kia nhìn hồi lâu, cũng không phát hiện có cái gì khác lạ. Chỉ là bên trong cái chìa khóa kia có một mùi thơm nhàn nhạt, rất dễ ngửi.

Ánh mắt của Laurent tìm xung quanh, phát hiện bên cạnh cậu không có Roy tướng quân, chỉ sợ là Roy tướng quân vẫn chưa về.

Laurent nghĩ, không bằng ngay bây giờ đem đồ vật cho hần? Roy tướng quân không ở, cũng sẽ không làm cho Roy tướng quân hiểu lầm cái gì. Roy tướng quân tựa hồ không thân thiện với mình một chút nào.

Laurent nghĩ, đột nhiên cảm giác thấy trong ***g ngực nổi lên một cây đuốc, cả người có chút nôn nóng, đốt hần không quá thoải mái, cũng không biết tại sao. Laurent đứng lên, liền thấy Lam Hàn Phong cũng đứng lên, có lẽ là muốn đi rửa tay. Laurent mau mắn theo, nói: “Lam Hàn Phong vương tử điện hạ, xin chờ một chút.” Lam Hàn Phong mới vừa quẹo một cái, liền nghe có người gọi mình, cậu quay đầu lại nhìn, là Laurent tướng quân, liền nhú mày.

Laurent đuổi theo, nói: “Điện hạ, đây là đồ vật của ngài, trả lại ngài.” Lam Hàn Phong nhìn đồ vật trong tay hần, không nhận lấy, nói: “Không phải của ta.”

“Không phải của điện hạ?” Laurent sững sờ, nói: “Là tứ vương tử điện hạ bảo ta trả lại cho ngài.”

Lam Hàn Phong lắc lắc đầu, nói: “Không phải là của ta.”

Laurent cảm thấy được kỳ quái, không phải đồ vật của Lam Hàn Phong, tại sao Lam Hàn Diệp lại bảo hần trả lại cho Lam Hàn Phong?

Laurent nghĩ, liền cảm thấy được trong đầu của mình trở nên hỗn loạn, bắt đầu mơ mơ màng màng, không biết mình sau đó phải làm cái gì. Cây đuốc trong cơ thể hần càng đốt càng cháy, hô hấp cũng dồn dập không ít, bỗng nhiên muốn đem Lam Hàn Phong đối diện ôm vào ***g ngực.

Laurent vừa định đưa tay ra, liền cứng ngắc dừng lại, hần mê man nhìn tay của mình, không biết vừa nãy muốn làm gì.

Lam Hàn Phong kỳ quái nhìn hần, nói: “Tướng quân, ngài có phải là uống nhiều hay không?”

“Không, không phải.” Laurent nghe thấy thanh âm của cậu, càng muốn đem cậu ôm vào ***g ngực hơn, thậm chí còn muốn hôn lên môi cậu. Laurent cảm thấy ý nghĩ của mình quá vô sỉ, cũng không dám giương mắt nhìn Lam Hàn Phong nữa, chỉ muốn vội vã chạy trốn.

“Lam Hàn Phong.”

Lam Hàn Phong quay đầu lại, liền thấy sắc mặt của Roy tối sầm lại đi tới. Roy lại đây ôm chặt eo Lam Hàn Phong, ánh mắt không có thiện ý nhìn Laurent. Roy hỏi: “Laurent tướng quân, ngài tại sao lại ở chỗ này?”

Laurent nhìn ánh mắt của Lam Hàn Phong, tuy rằng ẩn nhẫn, thế nhưng đúng là mang theo dự vọng, suýt chút nữa đem dự vọng chiếm hữu cực mạnh của Roy tướng quân làm bùng nổ.

Nơi này mặc dù là đường đi, không có những người khác, thế nhưng nếu thật sự Roy tướng quân đi lên đánh Laurent tướng quân sưng mặt mũi, người bên ngoài chắc chắn sẽ biết.

“Laurent tướng quân, nguyên lai người ở nơi này.”

Bỗng nhiên có người đi tới, người kia toàn thân mặc quân trang màu trắng, thoát nhìn phi thường tao nhã, thế nhưng sắc mặt lạnh nhạt, ít tình cảm, nhìn phi thường không dễ tiếp xúc.

Leslie vương tử đi tới, nói: “Ta đang tìm người, đi theo ta.”

Trong đầu Laurent ong ong, đi theo Leslie vương tử. Hắn mặc dù là một nam nhân ngư đã đến tuổi *** nhưng nhưng bởi vì một lòng muốn thoát ly bóng tối thoát khỏi danh hiệu tội thần, cho nên vẫn luôn không có quan tâm đến chuyện tình cảm, phương diện này vẫn là một tờ giấy trắng.

“Laurent tướng quân, thật giống có điểm là lạ a.” Lam Hàn Phong bất tri bất giác nói.

Roy ẩn ẩn huyết thái dương của mình, nói: “Người mới phát hiện ra sao?” Lam Hàn Phong nói: “Hắn sẽ không xảy ra chuyện đi?”

Roy nhất thời nổi máu ghen, áp cậu lên vách tường, nói: “Làm sao? Người quan tâm hắn như vậy?”

Lam Hàn Phong nói: “Kỳ thực hắn thật đáng thương.”

Roy càng là ghen tuông tăng mạnh, hung hăng hôn môi Lam Hàn Phong, đem người hôn thở hồng hộc, sau đó mới nói: “Ngày mai sẽ đem Laurent kéo tới một nơi không ai, đánh gãy mấy chiếc xương sườn của hắn, làm cho hắn nằm ở trên giường một tháng không xuống giường được.”

Thế nhưng mấy ngày kế tiếp, Laurent tướng quân thật là xin nghỉ bệnh, nằm ở trên giường an dưỡng, mà cũng không phải Roy ra tay đánh...

Lam Hàn Phong lườm một cái, nói: “Người tại sao lại bụng dạ hẹp hòi như thế? Ta cảm thấy được Laurent cũng không tệ lắm a, người không cần đeo kính mắt có dao như thế.”

Lam Hàn Phong cảm thấy được, Laurent kỳ thực thật sự rất đáng thương. Nghe nói Laurent cùng nguyên chủ thân thể của mình là thanh mai trúc mã, có vẻ còn rất si tình. Đáng tiếc Lam Hàn Phong đã chiếm khối thân thể này, lại cùng Roy ở cùng một chỗ, đương nhiên không thể đáp ứng tình cảm của Laurent.

Laurent cùng Leslie đi thẳng, hắn cảm thấy được tim của mình bây giờ đập nhanh vô cùng, cơ hồ sắp bay ra khỏi *** ngực. Hơn nữa thân thể còn nóng muốn chết, miệng khô lưỡi khô, phía dưới cũng mơ hồ nóng nẩy, Laurent trước đây chưa hề có cảm giác này.

Mãi đến tận Laurent cùng Leslie đi vào một cái phòng, Laurent mới khôi phục một chút ý thức. Nhìn căn phòng xanh vàng rực rỡ trước mắt, còn có giường đôi bên trong kia, Laurent sửng sốt nửa ngày, âm thanh khàn giọng hỏi: “Leslie vương tử, đây là...”

“Phòng của ta.” Leslie vẫn là một mặt không biểu tình.

“Phòng của điện hạ?” Đầu óc của Laurent đã không thể nào xoay chuyển, nói: “Không trách đẹp mắt như vậy.”

Leslie nở nụ cười một tiếng, dĩ nhiên hiếm thấy có một vệt nụ cười, nói: “Tướng quân thích không?”

Laurent gật đầu, nói: “Ta trước giờ lưu lạc đầu đường, vẫn luôn bị người bắt nạt. Ta vẫn muốn có thể nổi bật hơn mọi người, sau đó có một ngôi nhà của chính mình, gian phòng đặc biệt lớn, giường đặc biệt lớn, nằm trên đó rất mềm mại thoải mái, không cần tiếp tục phải ngủ ở góc đường.”

“Vậy tại sao người không nằm thử ở trên đó a? Không chừng sẽ rất mềm mại.” Leslie nhìn hắn nói.

Laurent mơ mơ màng màng, cười ngây ngô một tiếng, thật sự đi tới nằm ở trên giường Leslie, còn lăn một vòng, nói: “Thoải mái...”

Leslie nghe thấy tiếng thở dài gần như than ngậm của hắn, sắc mặt căng thẳng, khôi phục khuôn mặt không có chút cảm xúc bình thường, thế nhưng cứng ngắc hơn bình thường rất nhiều, có vẻ đang che giấu cơn sóng tình cảm của mình. Leslie bỗng nhiên cởi cúc áo quân phục của hắn, động tác ưu nhã cởi ra, tiện tay vút ở phía sau trên ghế salon, sau đó đi đến bên giường, hai tay chống đỡ ở bên tai Laurent, đem hắn cầm cổ ở một khoảng khu vực chật hẹp trước mắt mình. Laurent cảm giác được khí tức áp bách, trợn to hai mắt, hỏi: “Leslie vương tử, xảy ra chuyện gì vậy?”

Leslie ý tứ hàm xúc không rõ nở nụ cười một tiếng, nói: “Xoay qua chỗ khác nằm úp sấp là được.”

Laurent nháy mắt một cái, thật sự nghe lời vờ mình nằm úp sấp, sau đó mới phát hiện ra hỏi: “Tại sao lại phải nằm úp sấp?”

“Bởi vì ta muốn...” Leslie nhìn eo tuyến gầy gò của hắn, cùng với cặp mông vênh cao, ánh mắt càng tối. Hắn cúi đầu, ở bên tai Laurent, cực kỳ chậm rãi nói từng chữ từng chữ: “Làm người.”

Laurent tiêu hóa mấy chữ này nửa ngày, trong đầu vưng vưng hồ hồ, sau đó liền cảm giác nửa thân dưới của mình chợt lạnh, lại bị Leslie vương tử một phát tụt quần xuống.

“Cái gì?” Laurent bây giờ mới phát hiện, thân thể cả kinh run lên, muốn uốn người nhảy dựng lên. Chỉ là hắn vừa nhấc thân thể lên trên liền đụng phải Leslie vương tử đang cúi người trước mặt hắn, mông của hắn dán chặt ở chỗ bụng của Leslie vương tử.

Cho nên, Laurent có thể cảm giác được rõ rệt thứ vừa nóng vừa cứng phía dưới kia của Leslie vương tử đang rất có *** thần đỉnh đỉnh hắn.

Laurent cảm thấy được trong đầu thanh *** mấy phần, cả người cả kinh lắp ba lắp bắp, nói: “Leslie vương tử, ngài làm gì? Ta, ta là nam tính nhân ngư.” Laurent rất xác định, mình và Leslie vương tử đều là nam tính nhân ngư a, hai tên nam tính nhân ngư làm sao có thể ***?

“Ta đương nhiên biết.” Leslie một tay cố định lại eo của hắn, không cho hắn giãy dụa chạy trốn, cái tay còn lại nắm cầm của hắn, dùng lực vận hướng mình, khẩu khí vẫn là lạnh nhạt nghe không ra cảm xúc, nói: “Xấu như vậy, tại sao có thể là nhân ngư giống cái?”

Laurent nhất thời bị lời của hắn làm cho nghẹn tím mặt mày lại. Một tên đê lên mình, nói muốn làm mình, lại còn nói hắn xấu.

Thế nhưng Laurent phải thừa nhận, nam tính nhân ngư bình thường không xinh đẹp bằng giống cái nhân ngư, nhưng là mình lớn lên cũng không kém, đương nhiên xác thực không có đẹp như Leslie vương tử.

Ngay lúc hắn suy nghĩ bậy bạ, xoắn xuýt, Leslie bỗng nhiên cầm một thứ đặt ở phía dưới mũi hắn.

Laurent lập tức ngửi thấy một luồng mùi thơm, ngay sau đó lửa ở phía dưới càng đốt càng cháy.

Laurent kinh hãi, cúi đầu nhìn lại, dĩ nhiên đồ vật mà Lam Hàn Diệp đưa cho hắn. Laurent vào lúc này mới kinh ngạc phát hiện, vật này sợ rằng không đơn giản. Leslie tựa hồ biết hắn đang nghĩ gì, cười lạnh nói: “Nếu người nhận lấy, thì đừng lãng phí, thấy nhiều biết rộng vừa nghe, tí nữa người sẽ càng thoải mái hơn” “Cái...cái gì! Đừng nói giỡn!” Laurent đã sợ đến sững sờ, thế nhưng lại không cảm thấy Leslie vương tử đang nói chuyện cười.

Leslie vương tử quả thực không phải đang nói chuyện cười, hơn nữa dùng hành động thực tế nói cho hắn biết, hai tên nam tính nhân ngư *** như thế nào. Laurent vẫn luôn rất kính phục Leslie vương tử, tuy rằng Leslie vương tử rất trẻ, thế nhưng thành tích ở trong trường quân đội của hắn lại không ai bằng, sau Laurent cũng thường thường tiếp xúc với hắn, cảm thấy được hắn là một nam tính nhân ngư vô cùng cường đại.

Ngày hôm nay Leslie vương tử không chỉ ở trên người Laurent thể hiện cái ưu điểm “Sức mạnh mạnh mẽ” này, còn để cho Laurent dùng thân thể để cảm thụ “Sự chịu đựng” của hắn kéo dài đến mức nào.

Laurent bị cưỡng ép ở dưới thân thể hắn, thế nhưng không biết có phải là do tác dụng của thuốc hay không, Laurent dĩ nhiên cảm thấy được càng ngày càng thoải mái, cho nên cuối cùng dĩ nhiên không giãy dụa nữa, trái lại ôm sát cổ của Leslie không buông tay.

Biểu tình của Leslie tuy rằng rất lạnh nhạt, thế nhưng hiển nhiên lại rất thích sự phối hợp của hắn, cũng không tiếc rẻ nói lời tán dương hắn.

Ngày hôm sau lúc Laurent tỉnh lại, hắn còn nằm ở trên giường lớn của Leslie vương tử, đây chính là một cái giường lớn mềm mại mà hắn vẫn luôn tha thiết ước mơ, chỉ là trải nghiệm ngày hôm qua, thực sự làm cho hắn...

Laurent nghĩ đến ngày hôm qua hắn và Leslie vương tử...

Hắn đột nhiên ngồi dậy, trong nháy mắt cảm thấy được mình đau thắt lưng muốn chết, thật giống bị bẻ gãy vậy. Laurent xưa nay không nghĩ tới, hắn dĩ nhiên cứ hồ đồ cùng người khác nảy sinh quan hệ như vậy, hơn nữa còn là cùng một nhân ngư nam tính phát sinh quan hệ, mình lại còn là bên nằm dưới.

Thế nhưng ngay lập tức, Laurent liền nhớ tới mình ôm cổ của Leslie vương tử như thế nào, như thế nào dính lên người hắn, xin hắn tiến vào.

Laurent đỏ mặt, nhanh chóng mặc vào y phục của mình, chuẩn bị chạy trốn. Chỉ là mặc xong quần Laurent mới phát hiện, cúc áo cùng khóa quần đều bị hỏng rồi, nhất định là ngày hôm qua bị Leslie ngạnh giặt nhẹ hỏng.

Lẽ nào hắn muốn kéo quần đi về nhà mình...

Lam Hàn Phong cùng Roy lần này tới, mục đích chính là đến khám bệnh. Cho nên Roy liền mời mấy vị bác sĩ nổi danh, để cho bọn họ kiểm tra toàn bộ cho Lam Hàn Phong, sau đó lấy một đồng thuốc, bảo là muốn lo trước khỏi hoạ, vạn nhất có điểm gì, có thể lập tức lấy ra uống, không sợ làm lỡ thời gian trị liệu.

Lam Hàn Phong nhìn các loại dược tề chất đống thành núi trước mặt, nhất thời cảm thấy được đau đầu muốn chết.

Lam Hàn Phong bỗng nhiên trong đầu linh quang lóe lên, cậu không bằng thừa dịp cơ hội đi hỏi bác sĩ một chút, có thuốc ức chế kỳ *** một chút hay không. Tuy rằng cậu có omega ức chế tề, thế nhưng đó là cho Omega dùng, cậu càng ngày càng cảm thấy được vô căn cứ.

Lam Hàn Phong gọi bác sĩ đến kiểm tra lại, uyển chuyển nói: “Xin hỏi có thuốc ức chế kỳ *** không?”

Bác sĩ sững sờ, có chút không hiểu ý của Lam Hàn Phong, nói: “Tướng quân phu nhân xin yên tâm, kết quả kiểm tra thể hiện kỳ *** của ngài rất quy luật, hoàn toàn không có vấn đề.”

“Không không.” Lam Hàn Phong nhanh chóng lắc đầu, bác sĩ hiển nhiên không có linh hội chân ý của cậu, nói: “Ta chính là cảm thấy kỳ *** của ta quá dài, quá thường xuyên, có thuốc trung hòa hay không?”

Bác sĩ sững sờ, nào có nhân ngư nào ghét bỏ kỳ *** dài cùng quá nhiều lần. Hắn chỉ nghe nói có người than kỳ *** đến không đủ, cái này còn có thể dùng thuốc để điều chỉnh một chút.

Thế nhưng bác sĩ nghĩ lại, bỗng nhiên hiểu ra. Roy tướng quân dù sao cũng không phải là nam tính nhân ngư, không giống ngoại tộc bọn họ. Chẳng lẽ là bởi vì Roy tướng quân... Hắn không được?

Bác sĩ càng nghĩ càng cảm thấy chính là như vậy, nhất định là bởi vì kỳ *** của Lam Hàn Phong quá nhiều lần, dục vọng của Roy tướng quân không kịp, không thể thỏa mãn Lam Hàn Phong, cho nên Lam Hàn Phong mới muốn ăn thuốc điều chỉnh thời gian kỳ *** của mình.

Bác sĩ dưới ánh mắt ước ao của Lam Hàn Phong, gật gật đầu, nói: “Tuy rằng ta không có thuốc hạ thấp tần suất kỳ ***, thế nhưng còn có một loại thuốc khác phù hợp yêu cầu của ngài.”

“Thật sự?” Lam Hàn Phong hai mắt toả sáng, ngày hôm nay thực sự là gặp cứu *** a.

Bác sĩ lấy ra một bình thuốc nước lớn từ trong cái hòm, nói: “Chính là thuốc này. Thế nhưng thuốc này không phải ngài dùng, mà là đưa cho Roy tướng quân dùng.” Lam Hàn Phong nhận lấy, trông thật giống như là một bình nước khoáng. Cậu kinh ngạc nháy mắt một cái, tại sao lại là đưa cho Roy dùng? Lẽ nào

suy đoán của mình là chính xác, quả nhiên ảnh hưởng của Roy đến cậu rất lớn, nếu không thì tại sao mỗi lần đụng vào hần liền mềm oặt cả tay chân.

Bác sĩ cười híp mắt nói: “Thuốc này pha vào trong nước rồi uống là được, mỗi ngày một giọt, hiệu quả vô cùng tốt.”

Lam Hàn Phong cũng cười híp mắt, nghĩ có chai thuốc này, cậu mỗi ngày đều không cần phải đau lưng nhức eo.

Mà bác sĩ nghĩ tới là, dùng thuốc này, Roy tướng quân nhất định có thể nguyên vẹn thỏa mãn mong muốn của Lam Hàn Phong.

Hai người trông đánh xuôi, kèn thổi ngược, lại trò chuyện vui vẻ.

Lam Hàn Phong cho bác sĩ thật nhiều tiền, lấy thêm mấy bình thuốc nữa. Bác sĩ nhìn thấy nhiều tiền như vậy, liền thật sự cho thêm thật nhiều thuốc, đủ Lam Hàn Phong cho Roy dùng nhiều năm.

Lam Hàn Phong ôm thuốc nước cực kỳ cao hứng, quyết định ngày hôm nay liền đem cho Roy dùng luôn.

Vì vậy trước khi Roy đi vào, Lam Hàn Phong liền đem một giọt thuốc nước thả vào trong ly, sau đó đổ đầy nước.

Roy vừa vào cửa, liền thấy Lam Hàn Phong đứng lên tiếp đón, đầy mặt cảnh “xuân” nâng một chén nước cười.

Roy kỳ quái hỏi: “Gặp chuyện tốt lành gì?”

Lam Hàn Phong hấp háy mắt, không nói cho hần, nói: “Khổ cực rồi khổ cực rồi, uống chén nước đi.”

Roy không nghi ngờ cậu, tiếp nhận cốc liền uống, còn một hơi uống cạn, xem ra Roy tướng quân đi ra ngoài chạy một vòng, quả thật là khát nước.

Lam Hàn Phong dùng ánh mắt hiếu kỳ nhìn hần, làm cho Roy dựng cả lông tơ lên, hỏi: “Có việc?”

Lam Hàn Phong cười lắc đầu, sau đó thật cao hứng nên làm gì thì làm cái đó. Roy nghiêng đầu cau mày, thể nhưng lại không tìm được cái gì kỳ quái. Lam Hàn Phong vui vẻ cực kỳ, nghĩ đến cuộc sống bình thường tốt đẹp của mình, buổi trưa hôm nay liền quyết định tự mình xuống bếp làm cơm, để kỷ niệm ngày tốt đẹp này.

Roy càng là giật mình, thể nhưng tay nghề của Lam Hàn Phong rất tốt, hơn nữa nguyên liệu nấu ăn của cậu rất đặc thù, vị cũng không tồi, cho nên Roy rất tình nguyện để cho cậu làm cơm cho mình.

Lam Hàn Phong làm một bàn cơm lớn, có cá có thịt có hải sản tươi, cải xanh trái cây tất cả đều đủ.

Thật nhiều đồ vật đều là Roy chưa từng ăn, hần chưa từng thấy ở chỗ nào. Ví dụ như... Cua đồng.

Lam Hàn Phong nhìn Roy gấp một miếng cua đồng hấp, định trực tiếp bỏ vào miệng cắn, nhanh chóng ngăn lại hần, lòng nói cắn như vậy, ngày mai răng của Roy sẽ biến thành hình răng cua.

Lam Hàn Phong nào bỏ xong liền nằm nhoài lên bàn cơm cười.

Roy mí mắt nháy mấy phát, nói: “Làm sao vậy?”

Lam Hàn Phong nói: “Ta dạy cho ngươi ăn cua đồng.”

Sau đó Lam Hàn Phong bắt đầu dạy Roy ăn cua đồng.

Roy cau mày, nói: “Mất công như vậy, chẳng trách lâu nay không thường gặp.” Lam Hàn Phong lườm một cái, nói: “Ta thích ăn nhất cua đồng, mỹ vị như vậy, ngươi thực sự là không biết hàng tốt.”

Roy cũng không có gì đặc biệt yêu thích cua đồng, vì vậy từng chút từng chút bóc cua đồng cho Lam Hàn Phong ăn.

Lam Hàn Phong ăn một cái chân cua do Roy lột, cười híp mắt nói: “Đãi ngộ của ta thật là tốt a.”

Roy là người mới, vốn của đồng rất khó lột, thịt hần lột ra rất nát, vì vậy mỗi lần Roy dứt cho Lam Hàn Phong, cũng có thể cảm giác được đầu lưỡi trơn trượt của cậu đảo qua ngón tay hần, quét trong lòng hần càng ngày càng ngứa.

Roy cảm thấy được mình cũng sắp không nhịn được, rõ ràng tối hôm qua mới đem Lam Hàn Phong chơi đùa rất thâm, lúc này liền không nhịn được nghĩ đem Lam Hàn Phong ôm đến trên bàn làm khóc.

Roy đương nhiên không biết, cái này hoàn toàn là kiệt tác nâng hòn đá đập chân mình của Lam Hàn Phong. Lam Hàn Phong cũng không biết mình hiện tại so với thức ăn trên bàn càng mỹ vị dự người hơn.

Roy lột xong một miếng, sau đó lấy tay dứt cho cậu.

Lam Hàn Phong rất tự giác thò người ra, sau đó cúi ngậm vào, vì không lãng phí, quả nhiên duỗi ra đầu lưỡi liếm liếm.

Đầu lưỡi hồng hồng kia vô cùng linh hoạt, Roy nhìn mà dưới bụng căng thẳng, quả thực là đã nhẩn đến cực điểm.

Roy thừa dịp Lam Hàn Phong mở mồm, liền đem ngón tay của chính mình bỏ vào trong miệng của cậu, sau đó dè dặt đầu lưỡi mềm mại của cậu, nhẹ nhàng trêu đùa. Lam Hàn Phong sững sờ, tựa hồ cảm giác được trên tay hần còn có chút mùi vị của đồng, theo bản năng liền mút một chút.

Ánh mắt của Roy càng thêm tối sầm lại, đột nhiên đứng lên, sau đó ôm Lam Hàn Phong hôn môi cậu.

Lam Hàn Phong có chút tròn tròn mắt, lòng nói không phải mới vừa ăn cơm sao? Tại sao Roy đổi kênh nhanh như vậy?

Roy điên cuồng hôn cậu, cảm thấy được mình ngày hôm nay đặc biệt muốn giữ lấy Lam Hàn Phong. Hần vốn muốn đem tất cả đồ ăn trên bàn quét xuống, ấn người ở trên bàn làm. Thế nhưng Roy suy nghĩ một chút, sợ rằng Lam Hàn Phong sẽ cùng hần liều mạng, cho nên không thể làm gì khác hơn là ôm người, đi về phía phòng ngủ.

Lam Hàn Phong bị hần hôn suýt chút nữa không thở nổi, hần hần đến nửa ngày. Rất nhanh trong phòng ngủ liền truyền đến thanh âm kiều diễm.

Lam Hàn Phong cảm thấy mình thật thê thảm, đói bụng, đau thắt lưng đau chân toàn thân đều đau. Chẳng lẽ bên trong cơm mình làm có đồ vật gì kì quái? Kích thích Roy?

Lam Hàn Phong mệt mơ mơ màng màng, cũng không còn khí lực bò lên ăn cơm, quyết định trước tiên ngủ một giấc rồi nói sau. Khi ngủ, còn đang suy nghĩ, ngày mai cần phải cho Roy thêm hai giọt thuốc, có lẽ sẽ không như vậy.

Lam Hàn Phong ở trên con đường tìm đường chết càng đi càng xa. Lam Hàn Diệp lừa Laurent xong, ngày hôm sau liền đi nghe ngóng, lại không nghe thấy chỗ Lam Hàn Phong truyền ra tin tức gì. Hần không thể làm gì khác hơn là sai người đi đến chỗ Laurent hỏi thăm, nghe nói Laurent nghỉ ốm, đóng cửa không tiếp khách, ở nhà cả ngày, ai cũng không thấy.

Lam Hàn Diệp nghe xong, nhất thời liền cảm thấy kế hoạch của hần xong rồi. Nếu không thì tại sao Laurent lại không gặp người? Nhất định là Laurent đắc thủ, cho nên mới không dám xuất hiện nữa, sợ Roy tướng quân trả thù.

Lam Hàn Diệp càng nghĩ càng cảm thấy chính là như thế này, hần lập tức vô cùng phấn khởi, đi gặp Theo quốc vương.

Từ khi Lam Hàn Diệp bị đuổi về, Theo quốc vương liền không thể nào yêu thích đứa con này. Hần trước đây còn cảm thấy được, nhi tử này của hần biết ăn nói, bộ dáng cũng không tồi, sau này nhất định có thể giúp hần lôi kéo thế lực. Thế nhưng lại không nghĩ tới, Roy tướng quân không bị lôi kéo, còn đưa hần trở về, quả thực vô cùng mất mặt.

Theo quốc vương cảm thấy hần vô dụng, cũng không cho sắc mặt hòa nhã gì. Lam Hàn Diệp nói: “Phụ thân, nhi tử nghe thấy chuyện này, cho nên mới không thể không đến.”

“Chuyện gì.” Theo quốc vương không phản đối.

Lam Hàn Diệp nói: “Là liên quan với Lam Hàn Phong.”

“Đến cùng là chuyện gì?” Theo quốc vương tuy rằng vẫn không yêu thích Lam Hàn Phong, bắt quá hấn dù gì cũng là ái thiếp của Roy, cho nên để tâm thêm mấy phần đối với hấn.

Lam Hàn Diệp do dự nói: “Nhi tử mà nói, sợ phụ thân không cao hứng.” Theo quốc vương liền xụ xuống, mặt tối sầm lại thúc giục hấn nói mau. Lam Hàn Diệp một bộ bất đắc dĩ, nói: “Nhi tử nghe mấy tên người hầu nói, nhìn thấy Lam Hàn Phong cùng Laurent tướng quân lén lút gặp riêng, còn giống như...” “Cái gì?” Theo quốc vương cả kinh, vỗ bàn đứng lên, dĩ nhiên lén lút gặp riêng? Lam Hàn Phong là thiếp tử của Roy tướng quân, còn cùng người khác cấu kết, đây chẳng phải là đội nón xanh cho Roy tướng quân (cầm chừng), điều này nếu như chọc giận Roy tướng quân...

Theo quốc vương rùng mình một cái, hậu quả khó mà lường được a. Theo quốc vương trừng mắt, nói: “Cái này không thể nào là thật.”

Lam Hàn Diệp nói: “Phụ thân, chính xác trăm phần trăm, nhóm người hầu còn nói thấy hai bọn họ ôm ấp nhau, quần áo đều cọ đến nỗi không chỉnh tề a.” Theo quốc vương suýt chút nữa tức giận đến râu mép đều dựng lên. Hấn vốn là không ưa Lam Hàn Phong, bây giờ bị đẩy một cái, liền cảm thấy Lam Hàn Phong quả nhiên không phải đồ tốt.

Hấn tức giận đến vỗ bàn, nói: “Bắt Lam Hàn Phong lại đây cho ta... Trước tiên chờ kinh động Roy tướng quân. Đúng, còn có Laurent kia.”

Theo quốc vương suy nghĩ, con trai của tội thần quả nhiên không phải thứ tốt gì. Lam Hàn Diệp hăm hại xong Lam Hàn Phong cùng Laurent, thật cao hứng ly khai. Buổi chiều Lam Hàn Phong tỉnh lại, Roy tướng quân vừa ra cửa, cũng không biết làm gì. Lam Hàn Phong đang bực bội, chính mình ngồi xuống ăn cơm thừa, của đồng người ăn không ngon, cậu cũng lười nấu lại, chủ yếu nhất là không có khí lực lột xác cua, không thể làm gì khác hơn là ăn mấy hạt cơm tẻ cùng rau xào. Cậu vừa ăn no thì có mấy người lại đây nói quốc vương bệ hạ thỉnh cậu đi qua một chuyện.

Lam Hàn Phong cau mày, Theo quốc vương là phụ thân của thân thể này, Lam Hàn Phong nếu như nói không đi, tựa hồ không quá tốt, thế nhưng cậu thật sự không muốn đi một chút nào.

Cuối cùng Lam Hàn Phong vẫn là đi theo, cũng không biết là chuyện gì. Tiến vào pháo đài, Laurent vừa vận gặp phải cậu. Laurent cũng là bị Theo quốc vương triệu tiến vào, hấn cũng là vừa tới.

Laurent kéo thân thể mệt mỏi, nhìn thấy Lam Hàn Phong, nhất thời cảm thấy được lúng túng muốn chết, sợ rằng bị nhìn thấy điều gì không đúng trên người mình, vội vã hỏi thăm một chút liền cúi đầu đi trước.

Lam Hàn Phong cảm thấy kỳ quái, bỗng nhiên thấy trên cổ Laurent tướng quân có mấy dấu hôn xanh tím, thoạt nhìn còn rất rõ ràng, sợ rằng Laurent tướng quân còn chưa phát hiện.

Lam Hàn Phong sờ sờ cằm, trong lòng có chút hiếu kỳ.

Laurent đóng cửa không ra, cũng là bởi vì trên người mang vô số xanh tím dấu ấn. Đừng thấy Leslie vương tử lớn lên dễ nhìn, nhìn qua cũng nhã nhặn, không ngờ sức lực cũng lớn đến cực kỳ, hơn nữa ở trên giường cũng là một nam nhân không tính là ôn nhu, làm cho toàn thân Laurent không có một chỗ nào tốt. Laurent sợ bị người phát hiện một thân vết tích, mới xin nghỉ không ra khỏi cửa. Thế nhưng quốc vương triệu kiến, không muốn đi cũng phải đi. Hấn đổi xong một thân quân phục, đem tất cả nút buộc đều cài tốt, kiểm tra tra xét nhiều lần, lại không nghĩ rằng dấu hôn đằng sau gáy cũng không che được.

Laurent tuy rằng đi gấp, thế nhưng cuối cùng vẫn là đụng phải Lam Hàn Phong, nơi hai người cùng muốn đi đều là một chỗ.

Laurent liền lúng túng cười cười.

Bọn họ vừa mới đi vào, liền nghe Theo quốc vương “Oành” vỗ bàn một cái, nói: “Hai người các ngươi là đồ không biết xấu hổ!”

Laurent sững sờ, trong lòng nhất thời hoảng hốt, lẽ nào quốc vương bệ hạ biết chuyện mình cùng Leslie vương tử?

Trong đầu Laurent chóng váng, nhưng sau đó lại cảm thấy được không đúng, vậy tại sao quốc vương bệ hạ lại mắng Lam Hàn Phong vương tử đâu? Đây cũng quá kỳ quái.

Lam Hàn Phong vốn là không muốn đến, vừa vào cửa liền bị mắng, không tức giận đương nhiên không thể. Cậu cười lạnh một tiếng, nói: “Quốc vương bệ hạ sao lại nói lời ấy?”

Theo quốc vương tức giận chỉ vào mũi Lam Hàn Phong, nói: “Người đã chiếm được sủng ái của Roy, người còn có cái gì không vừa lòng? Người cái tên quái vật này!” Lam Hàn Phong quả thực bị hấn chọc tức nổi, nói: “Roy làm gì ta, cùng người có quan hệ gì.”

Lam Hàn Phong thật muốn đem khuôn mặt đầy râu mép kia ấn vào tường, nể tình hấn là phụ thân thân thể này, mới luôn mãi nhường nhịn ba phần.

Theo quốc vương nói: “Người còn không biết hối cải! Người đã là thê tử Roy, còn có cái gì không vừa lòng a? Người tên quái vật này, dĩ nhiên còn đi câu dẫn tên nhi tử tội thần này!”

“Cái gì?” Laurent sững sờ, có chút phản ứng không kịp, hấn và Lam Hàn Phong vương tử cơ hồ không có gì tiếp xúc, tại sao lại bị xả đến cùng một chỗ? Laurent lập tức nghiêm túc nói: “Quốc vương bệ hạ, ta và vương tử điện hạ cũng không có...”

“Người câm miệng!” Theo quốc vương tức giận đến hô to một tiếng, nói: “Nơi này không có phần của người nói chuyện! Ta vốn là nghĩ đến người là một người có năng lực, không nghĩ tới nhi tử tội thần chính là tội thần, ta nhìn lầm người. Chuyện tốt người và Lam Hàn Phong làm người hầu của Lam Hàn Diệp nhìn thấy rõ ràng! Các người còn muốn ngụy biện?”

Lam Hàn Phong nghe xong, lại là Lam Hàn Diệp, bị đuổi về vẫn còn chưa hết hi vọng. Cậu nhẫn cơn giận, nói: “Lam Hàn Diệp nói? Dem hấn tìm đến, chúng ta có thể đối chứng trực tiếp. Hấn không có chứng cứ, tùy tiện vu hại ta, ta ngược lại muốn hỏi một chút hấn có ý định gì.”

“Phụ thân.”

Bỗng nhiên có người đẩy cửa đi vào, cũng không phải Lam Hàn Diệp trong miệng bọn họ, mà là Leslie vương tử.

Leslie đi tới, Laurent nhất thời đứng thẳng lưng, lúng túng muốn lập tức rời đi. Leslie không có xem Laurent, mà là nhàn nhạt nói: “Phụ thân, lần này chỉ sợ là Lam Hàn Diệp có ý đồ riêng, ngài không nên tin tưởng hấn.”

“Cái gì?” Theo quốc vương sững sờ, hấn là tin lời Leslie nhất, dù sao đây chính là người nối nghiệp tiếp theo của hấn, nhi tử nam tính nhân ngư duy nhất. Leslie không chút hoang mang, nói: “Ngày hôm qua ta trùng hợp ở cùng Laurent tướng quân, tiệc tối kết thúc, Laurent tướng quân thật giống như uống hơi nhiều, ta liền mời hấn nghỉ ở trong phòng của ta.”

Theo quốc vương nghe được, nhất thời tức đến mặt đỏ rần, như vậy Laurent chính là ở cùng Leslie, không thể xuất hiện tình huống mà Lam Hàn Diệp nói. Laurent thở phào nhẹ nhõm, rồi lại không nhìn được khẩn trương muốn chết. Leslie nói tới chuyện tối ngày hôm qua, dĩ nhiên một điểm chần chờ lúng túng cũng không có, lẽ nào hấn đã quên mất chuyện ngày hôm qua?

Vào lúc mà Laurent đang ngây người, sự tình cứ như vậy dễ như ăn cháo giải quyết.

Laurent ngơ ngác ngác rời phòng, bộ dáng đi bộ có chút kỳ quái, bởi vì hiện tại chỗ móng của hấn rất đau, thật giống như Leslie còn lưu lại trong thân thể của hấn vậy. Hấn nghĩ như vậy, cả người đều run lên.

“Laurent tướng quân...”

Laurent giật mình, cảnh giác quay đầu nhìn lại, liền phát hiện Leslie vương tử đã đến bên cạnh mình từ lúc nào.

Laurent nhanh chóng sửa lại vẻ mặt của mình một chút, nỗ lực căng mặt, nói: “Ta còn có chuyện, ta đi trước...”

Leslie không chờ hắn nói xong, lấy tay khoác lên vai hắn, thấp giọng ghé vào lỗ tai hắn nói: “Xem ra người bình thường cũng là vôi vãi như vậy, tối hôm qua cũng giống vậy, gấp đến khóc, xin ta đi vào trong thân thể của người.”

Laurent nhất thời trợn mắt ngoác mồm, sợ đến choáng váng, nói: “Ta không có!” Chỉ là hắn nói có chút thiếu hụt sức lực.

Leslie vương tử nói: “Đi theo ta.”

“Ta... Ta còn có chuyện.” Laurent nói.

Leslie cũng không quay đầu lại, nói: “Chuyện người và ta, người có muốn để cho người khác biết không?”

Đây là uy hiếp trắng trợn, Laurent đứng tại chỗ nửa ngày, cuối cùng chỉ có thể đuổi theo Leslie.

Sự tình giải quyết, Lam Hàn Phong thở phà phò đi, cậu không muốn ở lại Theo một chút nào, một tên Lam Hàn Diệp bệnh thần kinh đã đủ phiền toái, hiện tại liền thò ra một tên phụ thân bệnh thần kinh, quả thực làm cho người ta chịu đủ lắm rồi. Lam Hàn Phong quyết định đi tìm Roy, ngày mai sẽ khởi hành về khu R ngay. Hết chap 35.

36. Chương 36: Kế Hoạch Gấu Mèo

Roy nghe Lam Hàn Phong nói ngày mai mu ốn trở về khu R, hơi kinh ngạc, hắn còn tưởng rằng Lam Hàn Phong muốn ở lại Theo mấy ngày. Tuy rằng Roy cũng không có hảo cảm gì với nơi này, thế nhưng Theo tốt xấu gì cũng là cố hương của Lam Hàn Phong.

Sau đó Roy tướng quân liền nghe nói nguyên nhân, nguyên lai là Lam Hàn Diệp đến tìm khiến Lam Hàn Phong không thoải mái, còn dính dáng đến Laurent tướng quân.

D ục vọng chiếm hữu của Roy tướng quân rất mạnh, trước kia biết Lam Hàn Phong cùng Laurent là thanh mai trúc mã đã ghen tị không chịu được, cũng may Lam Hàn Phong cũng không có biểu hiện ra yêu thích Laurent, cũng không có biểu hiện mập mờ nào, lúc này Roy mới miễn cưỡng dễ xuống không vui trong lòng.

Sự tình vốn đã coi như là quá khứ, kết quả Lam Hàn Diệp nhất định phải chen vào, đem Lam Hàn Phong cùng Laurent tụ lại cùng nhau, Roy lúc này đổ vạ giấm chua. Tuy rằng Roy cũng rất muốn nhanh chóng rời đi Theo, thế nhưng cứ đi một cách yên lặng không tiếng động như vậy không phải là phong cách của hắn. Roy phân phó người chuẩn bị đồ dùng, ngày mai xuất phát, sau đó liền đến lâu đài, tìm Theo quốc vương muốn giải thích.

Chuyện này vốn không phải là sự tình về vang gì, hơn nữa Theo quốc vương tin theo lời nói một bên của Lam Hàn Diệp, không tìm hiểu gì cả. vốn là Theo quốc vương muốn bỏ qua như vậy, không ngờ được Roy tướng quân tìm tới cửa nhanh như thế.

Theo quốc vương làm gì có khí thế như Roy tướng quân, nhất thời ấp úng, không dám nói chuyện lớn tiếng, nửa ngày mới nói: “Chuyện này, quả thật là ta không suy nghĩ nhiều, Roy tướng quân xin yên tâm, ta nhất định sẽ hảo hảo giáo huấn Lam Hàn Diệp.”

Roy cười lạnh một tiếng, nói: “Quốc vương bề hạ, ngài nói như vậy, ta cảm thấy phi thường không có thành ý, ta và Lam Hàn Phong ngày mai sẽ rời đi, sợ rằng ngài có thật sự giáo huấn Lam Hàn Diệp hay không thì cũng không biết.”

Theo quốc vương cũng chỉ là nói trên miệng một chút, trong lòng cũng không phải là thật sự muốn đem Lam Hàn Diệp làm như thế nào. Dù gì cũng là nhi tử của hắn, còn là một vương tử nhân ngư tướng mạo không tồi, có thể sinh con. Theo quốc vương nghĩ, chờ bọn Roy đi, cách một quãng thời gian, tất cả mọi người quên đến không sai biệt lắm, liền đem Lam Hàn Diệp gả đến một quốc gia khác kết giao, cũng dễ lòi kéo quan hệ.

Theo quốc vương khổ sở sầm mặt lại rồi, nửa ngày mới nói: “Chuyện này...Roy tướng quân, ngài nói... Làm thế nào mới tốt.”

Dựa theo ý của Roy, Lam Hàn Phong dù gì cũng là Theo vương tử, có người phỉ báng hãm hại hắn, đương nhiên cần phải công bố xin lỗi, như vậy là tối thiểu.

Bởi vậy, tính toán nhỏ nhất của Theo quốc vương coi như là ngấm nước. Mọi người đều biết Lam Hàn Diệp là một nhân ngư có lòng đố kỵ rất nặng, ngay cả thân ca ca của mình cũng thiết kế hãm hại, lại bị Roy tướng quân ghét bỏ không cần, vậy sau này còn ai dám lấy hắn?

Tuy rằng Theo quốc vương không muốn, thế nhưng Roy xụ mặt xuống, hắn liền sợ, không thể làm gì khác hơn là gật đầu lia lịa.

Buổi tối trước khi Lam Hàn Phong rời đi lại bị Roy giằng co hơn nửa đêm. Lam Hàn Phong một ngày bị giằng co hai lần, hoàn toàn mềm oặt, mi mắt cũng không nâng lên được, cảm thấy mình sắp *** tấn nhân vong. Lòng nói rõ ràng buổi tối cũng cho Roy một giọt thuốc nước, làm sao lại hoàn toàn ngược lại?

Lam Hàn Phong suýt chút nữa thì sản sinh hoài nghi với thuốc nước kia, thế nhưng không kịp hoài nghi, đã rơi vào mộng đẹp.

Roy thỏa mãn ôm Lam Hàn Phong nằm xuống, nhẹ nhàng hôn mấy lần ở bên gáy cậu.

Ngày hôm sau bọn họ phải trở về khu R, thế nhưng sáng sớm, Lam Hàn Phong làm sao cũng không muốn mở mắt. Lam Hàn Phong nằm trong ổ chăn, gắt gao nhắm mắt lại chơi xấu, coi như Roy đem bàn tay đến bên trong chăn của cậu quấy nhiễu, cậu đều đánh chết không mở mắt.

Roy bất đắc dĩ cười cười, có lẽ là ngày hôm qua đem cậu chơi đùa quá thắm.

Roy chỉ có thể ngồi ở bên giường, mặc quần áo cho Lam Hàn Phong, sau đó dùng chăn bọc lại, ôm cậu lên phi thuyền.

Ngày hôm sau, Lam Hàn Diệp sắc mặt tái xanh bị binh lính áp đến xin lỗi. Hắn làm sao biết, chính mình dĩ nhiên ăn trộn gà không thành lại mất nắm gạo, trái lại lại hãm hại mình.. Hắn là một người vô cùng sĩ diện, hiện tại quả thực giống như là thằng hề bị người vây xem, làm cho hắn quả thực muốn tức chết rồi.

Cody thấy khuôn mặt vô cùng thối của Lam Hàn Diệp, không nhịn được lộ đầu xem kịch vui.

Sean nhìn hắn một cái, không lên tiếng.

Lam Hàn Phong còn đang ngủ, Lam Hàn Diệp không thể làm gì khác hơn là bị áp đến gian phòng trên phi thuyền tìm cậu xin lỗi. Các binh sĩ không tiện tiến vào phòng của tướng quân phu nhân của Roy, đành chờ bên ngoài. Lam Hàn Diệp gõ cửa đi vào liền thấy trong phòng treo rèm, có chút tối tăm, cũng không mở đèn. Lam Hàn Phong còn nằm ở trên giường, chắn che trên người cậu, chỉ lộ ra một cái đầu cùng một cánh tay.

Roy tướng quân an vị ở trên giường, vốn là định đem Lam Hàn Phong đặt ở trên giường để cho cậu yên tâm mà ngủ, ai biết Lam Hàn Phong nghiêng người, bán nằm ở trên giường, cánh tay lộ ra ngoài khoát lên eo Roy.

Lam Hàn Diệp tiến vào nhìn thấy, nhất thời sắc mặt càng đen hơn.

Lam Hàn Phong mơ mơ màng màng mở mắt, phát hiện Lam Hàn Diệp dĩ nhiên đứng ở trước mặt mình, trong miệng lầm bầm một câu, “Ta nằm mơ.” Sau đó cứ tiếp tục ngủ, cậu nghĩ thầm, không phải là về khu R sao, sao lại nhìn thấy tên quỷ đáng ghét kia.

Lam Hàn Diệp bất đắc dĩ, không có một chút áy náy nào, mạnh mẽ trừng Lam Hàn Phong, một bộ muốn lột da cậu. Hắn nhìn thấy Roy tướng quân sùng nịch Lam Hàn Phong, càng ghen tỵ muốn chết.

Chỉ tiếc, Lam Hàn Phong không có bất kỳ phản ứng nào với vẻ mặt của hắn, triệt triệt để để ngủ.

Roy không nhìn Lam Hàn Diệp một chút nào, bảo người đưa hắn ra ngoài.

Lam Hàn Diệp cảm thấy trong việc này mình triệt triệt để để là một thằng hề, bị người một đường chỉ chỉ trỏ trỏ, bị người một đường cười nhạo. Hắn nhanh chóng cúi đầu, dùng nệm bước nhanh nhất rời khỏi phi thuyền.

Cody gõ gõ cửa phòng Roy tướng quân, nói: “Tướng quân, Leslie vương tử cùng Laurent tướng quân đến đưa tiễn.”

Roy nghe đến động tĩnh nhú nhú mày, đem Lam Hàn Phong vắt vẻo trên người hắn đặt lên trên giường, đi ra ngoài.

Cody thấy sắc mặt của Roy không thích hợp, còn tưởng rằng vừa nãy Lam Hàn Diệp chọc hắn mất hứng. Ấn tượng của Cody đối với Leslie cùng Laurent cũng không tệ lắm, cũng không cảm thấy được Lam Hàn Phong cùng Laurent có quan hệ đặc thù gì, cho nên hoàn toàn không thể hiểu được ý nghĩ của Roy.

Laurent nghe nói Lam Hàn Phong mu ốn vội vàng rời đi Theo, còn có chút không nỡ lòng bỏ, dù sao cũng là bằng hữu khi còn bé, thật vất vả gặp mặt một lần, nhanh như vậy người ta đã muốn đi.

Laurent cố ý vội vã đuổi đến đưa tiễn, kết quả liền ở trên đường gặp người hắn không muốn gặp nhất, Leslie vương tử điện hạ.

Leslie nhìn hắn, vẻ mặt vẫn lạnh nhạt như trước kia, nói: “Laurent tướng quân gần đây thật là rảnh nha.”

Laurent ng ập ngừng nhấp môi, không biết làm thế nào để nói chuyện như bình thường. Ngày hôm trước, hắn và Leslie vương tử đã xảy ra quan hệ không nên, hắn dĩ nhiên lên giường cùng Leslie vương tử, sự tình hoang đường đến cỡ nào. Mà ngay tại hôm qua, chuyện hoang đường này còn xảy ra...

H ắn vốn là muốn rời khỏi cung điện trực tiếp về nhà, lại bị Leslie vương tử gọi lại, bị hắn kéo đi. Sau đó bắt đầu một hồi hoang đường, Laurent rõ ràng cảm thấy không thể cùng một nam tính nhân ngư phát sinh quan hệ.

Laurent bây giờ thấy mặt Leslie, liền không tự chủ cảm thấy xấu hổ. Hắn nghe thấy thanh âm lạnh nhạt của Leslie, cùng biểu tình lãnh đạm, bỗng nhiên lại nghĩ đến, Leslie ngày hôm qua đè hắn ở trên giường, nói những lời kia.

Laurent cảm thấy mình nhất định là điên rồi, lời nói xấu hổ như vậy, Leslie làm sao lại có thể dùng biểu tình bình tĩnh nói ra? Hắn hoàn toàn không thể tưởng tượng. Rất đáng tiếc, khi đó hắn đều bị Leslie đặt ở trên giường, không thể quay đầu nhìn vẻ mặt của hắn.

“Laurent tướng quân, người đang suy nghĩ gì?” Leslie bỗng nhiên k ể h ắn, hỏi. Laurent sợ hết hồn, nhanh chóng lui về sau một bước, nói: “Xin lỗi, ta thất thần.”

Roy rất nhanh liền đến, thế nhưng Lam Hàn Phong cũng không có đi theo bên cạnh h ắn, chỉ có một mình h ắn.

Laurent liếc nhìn chung quanh, xác định là chỉ có một mình Roy tướng quân, có chút giật mình hỏi: “Ta là tới tiễn đưa, tướng quân phụ nhân...”

Roy rất không khách khí nói: “Thân thể của h ắn hơi mệt chút, còn đang nghỉ ngơi.”

Laurent là một người rất đơn thuần, còn có chút lo lắng hỏi Lam Hàn Phong có phải là bị bệnh hay không, có cần mời bác sĩ đến xem thử trước khi khởi hành hay không.

Leslie nở nụ cười một tiếng, ý tứ hàm xúc không rõ, hiển nhiên rất rõ ràng lời nói của Roy tướng quân là chỉ cái gì, đánh gãy ngốc đầu ngốc não Laurent, nói: “Chúng ta đi tiễn đưa, hi vọng ngày sau có cơ hội gặp mặt Roy tướng quân. Nếu thân thể của tướng quân phụ nhân không khỏe, như vậy chúng ta liền cáo từ, tướng quân thỉnh đi chiếu cố phụ nhân đi.”

Ấn tượng của Roy đối với Leslie cũng không tồi lắm, là một người có đầu óc thanh tỉnh, hơn nữa còn là huynh trưởng Lam Hàn Phong, cho nên Roy cũng phải cấp mấy phần mặt mũi.

Roy vẻ mặt ôn hòa cùng h ắn nói mấy câu, vô cùng khách khí.

Sau đó Leslie liền chủ động cáo từ, khi rời đi còn không quên mang Laurent tướng quân đang không hiểu gì cả cũng mang đi.

Sau khi Roy rời đi không lâu Lam Hàn Phong cũng tỉnh lại rồi, cậu ôm chăn trùm mắt to, thoát nhìn còn chưa có triết để qua cơn buồn ngủ, ánh mắt mờ mịt nhìn vào một chỗ.

Roy trở lại rất nhanh, nhìn thấy bộ dáng ngơ ngác của Lam Hàn Phong, liền đi tới, nắm cằm của cậu, cúi đầu cắn một chút lên môi cậu, nói: “Rất cực tình rồi?”

Lam Hàn Phong tròn to hai mắt, nhìn hắn giống như là xem quái vật, sau đó hơi di chuyển hông, lui về phía sau, nói: “Người đừng làm ta, ta hiện tại mỗi bộ phận toàn thân đều đau, người mà lại làm, ta sẽ cắn người.”

Roy bị cậu chọc cười, ngồi ở bên giường, lấy tay vuốt ve một dấu hôn lộ ra bên cổ Lam Hàn Phong, nói: “Biết thân thể người không thoải mái, tuy rằng bây giờ ta rất muốn hưởng dụng mỹ vị, thế nhưng ta vẫn có thể nhịn được.”

Lam Hàn Phong biểu thị trợ trên, có quỷ mới tin hắn có thể nhịn được, nói: “Người đi giúp đi.”

Roy biết cậu đang đuổi người, bất đắc dĩ cười cười, nói: “Đừng để cảm lạnh, phi thuyền lập tức cất cánh, ta cũng nên đi ra xem một chút.”

Lam Hàn Phong liên tục gật đầu, vẫy tay đưa hắn ra ngoài cửa.

Phi thuyền cất cánh không lâu, Sean bỗng nhiên vội vã tiến vào phòng chỉ huy, nói với Roy: “Tướng quân, lãnh chúa khu R Rex phát thông tin đến.”

“Nhận.” Roy nói.

Sean gật đầu, lập tức đem thông tin chuyển vào màn ảnh trong phòng chỉ huy, trên màn ảnh rất nhanh xuất hiện thân ảnh của Rex.

Rex cười híp mắt, nói: “Lão hữu thân ái, tuần trăng mật vui vẻ sao?” Roy suy nghĩ một chút hành trình đến Theo lần này, không trả lời hắn, mà là nói: “Người có việc gấp?”

Rex thở dài nói: “Tuy rằng ta rất không muốn đánh gãy lễ trình cho tuần trăng mật của các người, thế nhưng quả thật ta có chuyện gấp.”

Roy không nhìn ra hắn có bao nhiêu áy náy, nói: “Chúng ta đã khởi hành chuẩn bị trở về.”

“Cái gì?” Rex hơi kinh ngạc, thế nhưng nhìn kỹ, bối cảnh chỗ Roy đứng là bên trong phi thuyền, nói: “Tuy rằng ta rất kinh ngạc tuần trăng mật của các người ngắn như thế, thế nhưng...các người trở về cũng tốt, khu R xảy ra một ít vấn đề.”

Roy cau mày, Rex tìm hiểu, nói rõ đó chắc chắn không phải là vấn đề nhỏ. Rex nói: “Quốc vương Brian kia, tên là gì nhỉ?”

Roy: “...”

Rex tự hỏi tự trả lời, nói: “Đúng, Lance quốc vương, hắn chó cùng rút giậu.” “Cái gì?” Roy nói: “Nói cụ thể một chút.”

Rex nói: “Brian liên hiệp mấy quốc gia khác, chuẩn bị phát động tấn công khu R. Khu R hiện tại rất cần Roy tướng quân người mang binh trở về giúp đỡ.” Roy cau mày, nói: “Liên hiệp quốc gia nào?”

Theo lý thuyết người có thể cầm binh ở khu R cũng không ít, Rex cũng có mấy vị tướng đặc lực, vội vã bận bịu như vậy, sợ Brian lúc này thật là chó cùng rút giậu, liên hiệp không ít quốc gia đồng thời sát phạt khu R.

Rex nói: “Thêm vào Brian, không sai biệt lắm tổng cộng mười nguồn sức mạnh.” Roy: “...”

Roy nhát thời nhúc nhích đầu muốn chết, mười nguồn sức mạnh? Hắn hiện tại phi thường hi vọng Rex đang cùng mình đùa giỡn, thế nhưng hiển nhiên Rex cũng không phải đang đùa giỡn với mình, hắn biết khi Rex đang đùa giỡn là biểu tình gì.

Roy nửa ngày mới lên tiếng: “Người bị bao nhiêu người mang hận?”

Rex bị biểu thị chính mình rất oan uổng, nói: “Lão hữu thân ái, người cảm thấy người không có trách nhiệm sao? Những người kia rõ ràng có một phần nguyên nhân rất lớn là đến vì người.”

Roy nói: “Chúng ta sẽ nhanh chóng trở về, người vẫn là suy nghĩ kỹ lại đi.”

Lam Hàn Phong l ại nằm một hồi, sau đó liền xuống giường hoạt động, ăn bữa trưa do người hầu chuẩn bị, sau đó bưng cốc, thả chút thuốc nước vào, ân cần đi tìm Roy, chuẩn bị bưng cho hắn uống (editor: em lại đi tìm chết thì anh biết phải làm sao >"<). c=" ủa=" phòng=" chỉ=" huy=" mở=" ra,=" cũng=" không=" có=" khóa,=" roy,=" sean=" cùng=" cody=" đều=" ở=" bên=" trong.= lam=" hàn=" phong=" ngó=" nghiêng=" đầu,=" gõ=" một=" cái=" lên=" cửa,=" nói:= "ta=" có=" thể=" đi=" vào=" sao?"=" "a,=" là=" lam=" hàn=" phong,=" nhìn=" thấy=" người=" thật=" cao=" hững."=" là=" âm=" thanh=" c=" ủa=" rex,=" lam=" hàn=" phong=" suýt=" chút=" nữa=" cho=" rằng=" mình=" bị=" roy=" dẫn=" vật=" đến=" nổi=" sinh=" ra=" ảo=" giác=" rồi,=" sau=" đó=" ngẩng=" đầu,=" liền=" thấy=" rex=" xuất=" hiện=" ở=" trên=" màn=" ảnh,=" nguyên=" lai=" là=" truyền=" ra=" từ=" một=" cái=" màn=" hình=" cực=" lớn.= roy=" vậy=" vậy=" tay=" với=" cậu,=" lam=" hàn=" phong=" liền=" bưng=" cốc=" đi=" vào,=" sau=" đó=" ngồi=" ở=" bên=" người=" roy,=" đem=" cốc=" ân=" cần=" đưa=" cho=" hắn,=" thả=" ở=" trước=" mặt=" của=" hắn.= roy=" vừa=" vặn=" khật,=" liền=" cầm=" lên=" uống=" một=" hớp,=" rồi=" để=" lên=" bàn.= rex=" m=" ột=" mặt=" vui=" đùa,=" nói:= "xem=" ra=" đi=" ra=" ngoài=" hưởng=" tuần=" trăng=" mặt,=" đối=" với=" việc=" tiến=" triển=" tình=" cảm=" có=" trợ=" giúp=" rất=" lớn.= sau=" khi=" chuyện=" lần=" này=" kết=" thúc,=" ta=" cũng=" phải=" mang=" theo=" fred=" đi=" hưởng=" tuần=" trăng=" mặt."=" "cái=" gì?"=" cody=" s=" ững=" sờ,=" sau=" đó=" kêu=" sợ=" hãi=" đứng=" lên.= hắn=" cảm=" thấy=" lỗ=" tai=" của=" mình=" tuyệt=" đối=" không=" có=" vấn=" đề,=" rex=" vừa=" nãy=" xác=" thực=" nói=" muốn=" mang=" fred=" thượng=" tướng=" đi=" hưởng=" tuần=" trăng=" mặt.= hưởng=" tuần=" trăng=" mặt=" vẫn=" là=" ý=" mà=" hắn=" biết=" đến=" sao?"=" sean=" bình=" tĩnh=" liếc=" mắt=" nhìn=" hắn,=" nói:= "ngồi."=" rex=" càng=" nhanh=" cười=" rộ=" lên,=" nói:= "xem=" ra=" ta=" đã=" hù=" một=" tiểu=" tử."=" sean=" sắc=" mặt=" bất=" thiện=" nhìn=" rex.= roy=" bình=" tĩnh=" nói:= "nếu=" như=" người=" có=" thể=" vượt=" qua=" lần=" này,=" thì=" lại=" lên=" kế=" hoạch=" tuần=" trăng=" mặt=" sau."=" rex=" làm=" ra=" biểu=" tình=" thương=" tâm,=" nói:= "trái=" tim=" của=" ta=" đã=" thủng=" trăm=" ngàn=" lỗ,=" người=" không=" nên=" nói=" nữa."=" "đã=" xảy=" ra=" chuyện=" gì?"=" lam=" hàn=" phong=" kỳ=" quái=" nhìn=" bọn=" họ,=" cảm=" thấy=" sắc=" mặt=" của=" hai=" người=" đều=" đặc=" biệt=" nghiêm=" nghị.= ro=" y=" chưa=" kịp=" mở=" miệng,=" rex=" đã=" tích=" cực=" giảng=" thuật=" tình=" cảnh=" bây=" giờ=" của=" bọn=" họ,=" sau=" đó=" thành=" khẩn=" mời=" cậu=" gia=" nhập=" vào=" đội=" ngũ=" của=" bọn=" họ,=" đồng=" thời=" hồ=" trợ.= rex=" từng=" thể=" nghiệm=" qua=" giá=" trị=" vũ=" lực=" của=" lam=" hàn=" phong,=" có=" cậu=" hồ=" trợ=" tuyệt=" đối=" là=" chuyện=" tốt.= lam=" hàn=" phong=" trợn=" mắt=" lên,=" miệng=" đều=" mở=" lớn,=" nói:= "đúng=" là=" mười=" nguồn=" sức=" mạnh?"=" rex=" nghiêm=" túc=" gạt=" đầu.= lam=" hàn=" phong=" mí=" mắt=" nháy=" vụt,=" nói:= "người=" làm=" người=" có=" bao=" nhiêu=" thất=" bại,=" quả=" thực=" như=" là=" chuột=" chạy=" qua=" đường=" người=" người=" đuối=" đánh."=" rex=" lập=" tức=" phản=" bác,=" nói:= "bọn=" họ=" cùng=" brian=" liên=" hợp,=" còn=" có=" một=" nguyên=" nhân=" rất=" lớn,=" là=" bởi=" vì=" roy!=" lam=" hàn=" phong=" quay=" đầu=" nhìn=" roy=" liếc=" mắt=" một=" cái,=" nói:= "hai=" người=" các=" người=" kẻ=" tám=" lạng=" người=" nửa=" cân,=" cũng=" dùng=" từ=" chối=" trách=" nhiệm."=" roy:= "...=" hắn=" rõ=" ràng=" mới=" làngười=" vô=" duyên=" vô=" cớ=" trúng=" đạn.= khu=" r=" v=" ổn=" là=" khu=" vực=" cấm,=" bởi=" vì=" khu=" r=" đầu=" đâu=" cũng=" có=" hung=" đồ=" lưu=" vong,=" bọn=" họ=" không=" chịu=" quản=" giáo,=" hung=" đồ=" đã=" tính,ở=" đây=" xưng=" bá=" một=" phương,những=" quốc=" gia=" muốn=" chiếm=" đoạt=" khu=" r=" trước=" kia=" đều=" là=" tay=" trắng=" trở=" về.= m=" ặc=" dù=" mọi=" người=" đã=" sớm=" từ=" bỏ=" ý=" định=" chiếm=" đánh=" khu=" r,=" thế=" nhưng=" không=" nghĩ=" tới=" rex=" bỗng=" nhiên=" làm=" tới=" lãnh=" chúa=" khu=" r,=" còn=" đem=" khu=" r=" phát=" triển=" càng=" ngày=" càng=" lớn.= đông=" đã=" o=" quốc=" gia=" đều=" lại=" một=" lần=" nữa=" thêm=" nhỏ=" dải=" khu=" r,=" đều=" muốn=" nuốt=" miếng=" bánh=" này="

vào=" trong=" bụng.= mà=" ngay=" tại=" lúc=" này,=" khu=" r=" có=" lực=" lượng=" mới,=" chính=" là=" roy=" tướng=" quân=" mang=" theo=" quân=" đội=" đến.= roy=" tước=" ng=" quân=" nổi=" tiếng=" bên=" ngoài,=" rất=" nhiều=" quốc=" gia=" sợ=" hãi=" brian,=" đều=" là=" bởi=" vì=" danh=" tiếng=" của=" roy.= mà=" hiện=" tại,=" roy=" ly=" khai=" brian,=" đến=" khu=" r,=" ngay=" lập=" tức=" bọn=" họ=" liền=" trở=" nên=" kính=" nể=" khu=" r.= vốn=" là=" đông=" đảo=" quốc=" gia=" đều=" đã=" từ=" bỏ=" ý=" nghĩ=" chiếm=" đoạt=" khu=" r,=" bọn=" họ=" cũng=" không=" muốn=" đi=" trêu=" chọc=" roy=" tướng=" quân.= thể=" nhưng=" vào=" lúc=" này,=" lance=" quốc=" vương=" liền=" đi=" lôi=" kéo=" bọn=" họ,=" thỉnh=" cầu=" bọn=" họ=" liền=" hợp=" xuất=" binh,=" bỏ=" xuống=" ân=" oán=" trước=" kia,=" đồng=" thời=" chiếm=" đoạt=" khu=" r,=" giải=" quyết=" tại=" họa=" ngầm=" lớn=" nhất.= lance=" qu=" ốc=" vương=" mới=" đầu=" là=" muốn=" lấy=" lòng=" rex,=" đưa=" một=" lãnh=" chúa=" phu=" nhân=" sang.= thể=" nhưng=" rex=" một=" mực=" từ=" chối,=" lance=" quốc=" vương=" mất=" mặt,=" lòng=" sinh=" ghét=" hận,=" liền=" bắt=" đầu=" suy=" nghĩ=" làm=" sao=" tiêu=" diệt=" khu=" r.= lance=" qu=" ốc=" vương=" nói=" khu=" r=" vô=" cùng=" đáng=" sợ,=" nói=" bọn=" họ=" vốn=" là=" tội=" phạm=" trốn=" chạy,=" đều=" là=" tham=" lam=" tội=" ác=" tày=" trời,=" sẽ=" không=" thỏa=" mãn=" một=" địa=" phương=" nhỏ=" như=" vậy,=" chẳng=" mấy=" chốc=" sẽ=" đi=" nam=" chinh=" bắc=" chiến,=" từng=" bước=" chiếm=" đoạt=" các=" quốc=" gia=" nhỏ.= khu=" r=" trước=" đây=" không=" có=" làm=" như=" thế,=" không=" phải=" là=" bọn=" hần=" không=" nghĩ=" đến,=" mà=" là=" thực=" lực=" bọn=" hần=" không=" đủ,=" hiện=" tại=" roy=" gia=" nhập=" khu=" r,=" thực=" lực=" của=" bọn=" họ=" trở=" nên=" mạnh=" mẽ,=" đã=" bắt=" đầu=" có=" những=" dục=" vọng=" ngu=" xuẩn.= các=" qu=" ốc=" gia=" nhỏ=" đều=" bị=" lời=" nói=" của=" lance=" quốc=" vương=" làm=" sợ=" hãi,=" cảm=" thấy=" quả=" thật=" khu=" r=" có=" thể=" chiếm=" đoạt=" bọn=" họ.= hiện=" tại=" chính=" là=" thời=" cơ=" tốt,=" nhiều=" quốc=" gia=" như=" vậy=" liên=" hiệp=" lại,=" coi=" như=" khu=" r=" có=" lợi=" hại=" đến=" đâu,=" thì=" bọn=" họ=" cũng=" có=" thể=" dựa=" vào=" binh=" lực=" nhiều=" mà=" tiêu=" diệt=" khu=" r.= rex=" nói=":=" "mười=" nguồn=" sức=" mạnh,=" nếu=" như=" bọn=" họ=" từ=" phương=" hướng=" khác=" nhau=" lại=" đây,=" tướng=" quân=" dẫn=" dắt=" quân=" đội=" của=" chúng=" ta=" sẽ=" không=" đủ.= đúng=" là=" như=" thế,=" mười=" nguồn=" sức=" mạnh,=" thật=" sự=" là=" nhiều=" lắm.= lam=" hàn=" phong=" cũng=" gia=" nhậ=" p=" vào=" hàng=" ngũ=" về=" mặt=" ngưng=" trọng=" của=" bọn=" họ,=" mọi=" người=" mở=" một=" hồi=" thảo=" luận=" bàn=" tròn,=" thể=" nhưng=" thực=" sự=" không=" nghĩ=" đến=" biện=" pháp=" gì=" tốt,=" chỉ=" có=" thể=" trước=" tiên=" chạy=" về=" khu=" r=" rồi=" nói=" sau.= may=" là=" l=" ân=" này=" chuyện=" roy=" cùng=" lam=" hàn=" phong=" đi=" theo=" cũng=" không=" có=" nhiều=" người=" biết=" cho=" nên=" trên=" đường=" trở=" về=" bọn=" họ=" cũng=" không=" gặp=" ngăn=" cản=" cùng=" công=" kích=" gì.= vài=" ngày=" sau,=" mọi=" người=" về=" đến=" khu=" r.= lam=" hàn=" phong=" k=" ý=" quái=" nói=":=" "trên=" đường=" trở=" về=" ta=" cũng=" không=" thấy=" có=" quân=" đội=" mai=" phục=" nào,=" tình=" báo=" của=" người=" có=" tin=" được=" không?= không=" phải=" là=" cái=" tin=" kia=" vô=" căn=" cứ=" lance=" quốc=" vương=" đang=" hù=" dọa=" người=" đi?=" rex=" nói=":=" "tình=" báo=" c=" ủa=" ta=" đương=" nhiên=" tin=" cây,=" mỗi=" một=" quốc=" gia=" đều=" có=" thám=" tử=" nằm=" vùng=" tin=" cây=" của=" ta.= tin=" tức=" này=" được=" đưa=" tới=" kịp=" thời,=" người=" không=" thấy=" quân=" đội=" vây=" quanh=" lại=" đây=" là=" vì=" bọn=" họ=" còn=" chưa=" tính=" toán=" xong.= roy=" nói=":=" "xác=" thực,=" mười=" nguồn=" sức=" mạnh,=" nghe=" tới=" rất=" cường=" đại,=" thể=" nhưng=" còn=" lâu=" mới=" đoàn=" kết=" như=" một.= muốn=" cho=" mười=" nguồn=" sức=" mạnh=" tất=" cả=" đều=" dựa=" theo=" kế=" hoạch=" nghe=" lệnh,=" là=" muốn=" phí=" không=" ít=" thời=" gian.= rex=" gật=" đầu,=" nói=":=" "cho=" nên,=" chúng=" ta=" bây=" giờ=" còn=" có=" một=" chút=" thời=" gian,=" nghĩ=" một=" chút=" biện=" pháp.= roy=" nói=":=" "đã=" chọc=" n=" xong=" ứng=" cử=" viên=" dẫn=" dắt=" quân=" đội="

chưa?"=" rex=" nói=" "thêm=" cả=" người,=" vừa=" vắn=" mười=" người,=" thế=" nhưng...=" "cái=" gì?"=" roy=" nhìn=" hấn=" áp=" a=" áp=" ứng,=" không=" nhin=" được=" hỏi.= rex=" nhìn=" lam=" hàn=" phong=" một=" cái,=" nói=" "mười=" người=" tuyển=" chọn,=" trong=" đó=" có=" cả=" tâm=" can=" bảo=" bối=" của=" người.= "không=" được.= "đúng=" như=" dự=" đoán,=" không=" cần=" suy=" nghĩ,=" roy=" đã=" từ=" chối=" luôn,=" khẩu=" khí=" của=" hấn=" tương=" đối=" kiên=" quyết,=" một=" một=" chút=" ý=" tứ=" thương=" lượng=" cũng=" không=" có.= rex=" nói=" "người=" trước=" tiên=" không=" muốn...=" roy=" vắn=" không=" cho=" hấn=" cơ=" hội=" nói=" tiếp,=" nói=" "lam=" hàn=" phong=" chưa=" từng=" dẫn=" dắt=" quân=" đội=" bao=" giờ,=" ta=" không=" cho=" hấn=" tham=" gia=" tuy=" r=" ằng=" roy=" thừa=" nhận=" giá=" trị=" vũ=" lực=" của=" lam=" hàn=" phong=" rất=" cao,=" thế=" nhưng=" lam=" hàn=" phong=" không=" là=" quânnhân,=" để=" cho=" hấn=" tự=" tiện=" dẫn=" dắt=" quân=" đội,=" rất=" có=" thể=" là=" hại=" hấn.= rex=" nói=" "bây=" gi=" ờ=" là=" thời=" khắc=" nguy=" cấp,=" không=" còn=" lựa=" chọn.= "roy=" vắn=" cứ=" không=" đồng=" ý,=" sắc=" mặt=" phi=" thường=" không=" dễ=" nhìn.= rex=" nói=" "người=" nghĩ=" rằng=" chúng=" ta=" thua,=" những=" người=" kia=" sẽ=" bỏ=" qua=" cho=" lam=" hàn=" phong=" sao?"=" roy=" lạnh=" lùng=" nói=" "trước=" khi=" khai=" chiến,=" ta=" sẽ=" đưa=" hấn=" đến=" nơi=" an=" toàn.= "người...=" rex=" cả=" kinh,=" nguyên=" lai=" roy=" đã=" sớm=" nghĩ=" xong,=" hấn=" bây=" giờ=" không=" còn=" lời=" gì=" để=" nói.= lam=" hàn=" phong=" nhìn=" bọn=" họ=" giương=" cung=" bạt=" kiếm,=" không=" nhin=" được=" nói=" "ta=" có=" thể=" thử=" một=" chút.= "roy=" l=" ập=" tức=" không=" đồng=" ý=" cầm=" tay=" cậu,=" nói=" "đây=" không=" phải=" là=" chuyện=" cười,=" vắn=" nhất=" người...=" lam=" hàn=" phong=" nắm=" lại=" tay=" roy,=" nói=" "người=" đừng=" vội.= không=" phải=" vắn=" chưa=" đánh=" nhau=" sao?"=" ta=" nói=" thử=" một=" chút,=" nếu=" như=" ta=" thật=" sự=" không=" được,=" ta=" tuyệt=" đối=" sẽ=" không=" cho=" các=" người=" thêm=" phiền,=" thế=" nhưng=" nếu=" như=" ta=" có=" thể=" đảm=" nhiệm=" được,=" ta=" cũng=" muốn=" giúp=" người=" a.= ta=" một=" đại=" nam=" nhân,=" không=" muốn=" tránh=" tại=" sau=" lưng=" người=" được=" người=" bảo=" vệ.= "roy=" bị=" lam=" hàn=" phong=" ngăn=" chặn=" lời=" nói,=" trong=" lúc=" nhất=" thời=" không=" biết=" nói=" cái=" gì=" cho=" phải.= m=" ọi=" người=" giảng=" co=" nửa=" ngày,=" cuối=" cùng=" roy=" rớt=" cục=" đáp=" ứng=" để=" cho=" lam=" hàn=" phong=" thử=" một=" chút.= nói=" chung=" nếu=" như=" lam=" hàn=" phong=" thật=" sự=" không=" thích=" chúng,=" hấn=" tuyệt=" đối=" sẽ=" không=" để=" lam=" hàn=" phong=" làm=" chuyện=" này.= rex=" nhìn=" thấy=" có=" hi=" vọng,=" tạm=" thời=" thở=" phào=" nhẹ=" nhõm.= lam=" hàn=" phong=" k=" ỳ=" thực=" hơi=" sốt=" sáng,=" cậu=" không=" hiểu=" rõ=" quân=" sự=" một=" chút=" nào,=" nếu=" như=" miễn=" cưỡng=" nói,=" ngược=" lại=" là=" trong=" game=" thường=" thường=" có=" các=" loại=" hoạt=" động=" công=" phòng=" chiến,=" tuy=" rằng=" không=" thường=" thường=" chỉ=" huy,=" nhưng=" không=" tính=" là=" xa=" lạ.= lam=" hàn=" phong=" li=" ếc=" mắt=" nhìn=" bảng=" điều=" khiển=" trò=" chơi=" của=" mình,=" thanh=" tỉnh=" nghĩ,=" mình=" quả=" thực=" có=" nhiều=" ưu=" thế=" hơn=" người=" khác.= phượng=" hoàng=" sâu=" độc=" của=" cậu=" có=" thể=" lập=" tức=" đứng=" lên=" sau=" khi=" bị=" thương,=" còn=" có=" thể=" kiểm=" thi=" thể=" của=" người=" khác,=" kỹ=" năng=" phục=" sinh=" người=" khác.= hi=" vọng=" kỹ=" năng=" của=" mình=" còn=" hữu=" hiệu,=" lam=" hàn=" phong=" nghĩ.= rex=" quyết=" định=" dạy=" cấp=" tốc=" cho=" lam=" hàn=" phong=" một=" chút,=" đương=" nhiên=" phụ=" trách=" huấn=" luyện=" lam=" hàn=" phong=" chính=" là=" roy=" tướng=" quân.= mườ=" i=" nguồn=" sức=" mạnh,=" bọn=" họ=" phân=" chia=" một=" chút,=" đem=" một=" phần=" tương=" đối=" yếu=" nhất=" cho=" lam=" hàn=" phong,=" như=" vậy=" làm=" cho=" áp=" lực=" của=" cậu=" nhỏ=" hơn=" một=" chút,=" cũng=" dễ=" đối=" phó=" hơn.= huấn=" luyện=" cấp=" tốc=" cho=" lam=" hàn=" phong=" mấy=" ngày,=" sau=" đó=" roy=" liền=" mang=" theo=" cậu=" đi=" quân=" doanh=" học=" tập.= chi=" ến=" tranh=" công=" nghệ=" cao,=" làm=" cho=" lam=" hàn=" phong=" càng=" cảm=" thấy="

giống=" như=" đang=" chơi=" game,=" chỉ=" huy=" đa=" số=" đều=" là=" ở=" trên=" màn=" ảnh=" hoàn=" thành=" thao=" tác.= " binh=" lính=" sẽ=" tiếp=" nhận=" mệnh=" lệnh,=" thao=" tác=" cơ=" giáp=" đi=" hoàn=" thành=" mệnh=" lệnh.= " năng=" lực=" tùy=" cơ=" ứng=" biến=" vô=" cùng=" quan=" trọng,=" sự=" quen=" thuộc=" đối=" với=" các=" loại=" cơ=" giáp=" cũng=" vô=" cùng=" quan=" trọng.= " lam=" hàn=" phong=" cảm=" thấy=" được,=" cái=" này=" nếu=" so=" với=" chiến=" tranh=" đao=" thật=" súng=" thật=" còn=" gặp=" màu=" đỏ=" (máu)=" thì=" tốt=" hơn=" nhiều=" lắm,=" ít=" nhất=" có=" thể=" làm=" cho=" cậu=" nhanh=" chóng=" tiếp=" thu.= " lam=" hàn=" phong=" ng=" ôi=" ở=" bên=" trong=" chiến=" hạm=" của=" mình,=" cậu=" bây=" giờ=" có=" phòng=" chỉ=" huy=" độc=" lập,=" nhìn=" các=" loại=" nút=" lệnh=" trên=" màn=" ảnh,=" vẫn=" có=" chút=" đau=" đầu.= " cậu=" nỗ=" lực=" học=" tập=" mấy=" ngày,=" thế=" nhưng=" các=" chủng=" loại=" cơ=" giáp=" quá=" nhiều,=" quân=" địch=" pháí=" ra=" cơ=" giáp=" có=" thể=" là=" kiểu=" mới,=" cũng=" không=" biết=" thuộc=" tính,=" cậu=" cảm=" thấy=" được=" năng=" lực=" tùy=" cơ=" ứng=" biến=" của=" mình=" còn=" khá=" kém.= " lam=" hàn=" phong=" nghĩ,=" nếu=" như=" có=" thể=" tiên=" phát=" chế=" nhân,=" từ=" căn=" nguyên=" phá=" huỷ=" cơ=" giáp=" quân=" địch,=" vậy=" thì=" có=" thể=" nói=" hoàn=" mỹ,=" bọn=" họ=" ngay=" cả=" tiến=" công=" đều=" không=" thể,=" trận=" này=" trận=" chiến=" tuyệt=" đối=" liên=" thắng=" đẹp.= " lam=" hàn=" phong=" ngay=" l=" ập=" tức=" liên=" nghĩ=" đến=" gấu=" mèo,=" gấu=" mèo=" mặc=" dù=" coi=" như=" đáng=" yêu,=" một=" bộ=" manh=" manh=" vô=" cùng,=" thế=" nhưng=" khẩu=" vị=" đều=" đặc=" biệt=" tốt,=" bất=" luận=" là=" kim=" loại=" gì=" đều=" có=" thể=" cắn=" nát=" ăn=" vào=" bụng,=" hơn=" nữa=" còn=" nhiều.= " lam=" hàn=" phong=" t=" ừ=" đã=" ngoại=" tìm=" được=" hơn=" trăm=" con=" gấu=" mèo,=" nếu=" như=" đem=" tất=" cả=" gấu=" mèo=" đấy=" thuận=" lợi=" đưa=" vào=" trong=" quân=" doanh=" của=" địch,=" để=" gấu=" mèo=" cắn=" cơ=" giáp=" của=" bọn=" họ=" rồi=" ***=" rồi=" mù,=" không=" thể=" phát=" động,=" hết=" thấy=" buồn=" phiền=" đều=" có=" thể=" giải=" quyết.= " lam=" hàn=" phong=" c=" ảm=" thấy=" ý=" đồ=" này=" của=" mình=" vô=" cùng=" tốt,=" chỉ=" là=" làm=" thế=" nào=" để=" đưa=" nhóm=" gấu=" mèo=" này=" vào=" quân=" doanh=" một=" cách=" lặng=" yên=" không=" tiếng=" động,=" đây=" là=" một=" vấn=" đề=" khó=" nào.= " nhóm=" gấu=" mèo=" quá=" to,=" trừ=" khi=" binh=" lính=" của=" đối=" phương=" bị=" mù,=" nếu=" không=" thì=" chắc=" chắn=" sẽ=" bị=" phát=" hiện=" "lam=" hàn=" phong?"=" fred=" thượng=" tướng=" gõ=" cửa=" một=" cái,=" đi=" vào=" phòng=" chỉ=" huy,=" nói=" "tình=" huống=" có=" tốt=" không?"=" lam=" hàn=" phong=" gặt=" gặt=" đầu,=" nói=" "còn=" có=" thể."=" fred=" ng=" ôi=" ở=" bên=" cạnh=" cậu,=" nói=" "roy=" tướng=" quân=" không=" yên=" lòng=" người,=" thế=" nhưng=" sợ=" đến=" thăm=" người=" người=" lại=" có=" áp=" lực,=" cho=" nên=" bảo=" ta=" tới=" hỏi=" thăm=" một=" chút=" tình=" huống.= " "lam=" hàn=" phong=" không=" nhin=" cười=" được,=" tâm=" nói=" mình="ở=" trong=" lòng=" roy,=" tại=" sao=" lại=" có=" thể=" không=" có=" sức=" chịu=" đựng=" như=" vậy.= " fred=" nói=" "tuy=" r=" ằng=" ta=" phụ=" trách=" phương=" diện=" kỹ=" thuật,=" thế=" nhưng=" nếu=" người=" có=" vấn=" đề,=" ta=" có=" thể=" giúp=" người=" một=" chút."=" lam=" hàn=" phong=" ánh=" mắt=" sáng=" lên,=" cậu=" bây=" giờ=" đang=" rất=" cần=" giúp=" đỡ=" về=" phương=" diện=" kỹ=" thuật,=" vội=" vàng=" hỏi=" "ta=" có=" một=" vấn=" đề,=" nếu=" như=" ta=" muốn=" đem=" một=" rất=" vật=" lớn=" thu=" nhỏ,=" rút=" lại=" đến=" mức=" độ=" cơ=" hồ=" không=" thấy=" được,=" có=" thể=" làm=" được=" sao?"=" fred=" kỳ=" quái=" nhìn=" cậu,=" nói=" "không=" gian=" phổ=" thông=" có=" thể=" rút=" lại=" con=" vật=" nhỏ,=" không=" gian=" chứa=" đồ=" chế=" tác=" ***=" xảo=" một=" chút,=" có=" thể=" làm=" được=" ngoại=" hình=" giả=" lập=" hóa."=" "không=" gian=" ch=" ứa=" đồ?"=" lam=" hàn=" phong=" sững=" sờ,=" tại=" sao=" cậu=" lại=" có=" thể=" quên=" chứ,=" không=" gian=" chứa=" đồ=" ở=" thế=" giới=" này=" giống=" với=" ba=" lô=" trò=" chơi=" của=" cậu=" vậy,=" đều=" là=" không=" nhìn=" thấy=" hơn=" nữa=" cùng=" có=" thể=" chứa=" đồ=" vật.= " fred=" lấy=" ra=" không=" gian="

chúa=" " đồ=" " của=" " mình,=" " là=" " một=" " chiếc=" " nhẵn=" " đeo=" " trên=" " ngón=" " tay=" " hẵn,=" " thoát=" " nhìn=" " phi=" " thường=" " ***=" " xảo=" " lam=" " hàn=" " phong=" " nói=" " "đồ=" " vật=" " còn=" " sống=" " cũng=" " có=" " thể=" " bỏ=" " vào?"=" " không=" " có=" " vấn=" " đề=" " gì=" " đi?"=" " "đương=" " nhiên=" " có=" " thể."=" " fred=" " nói=" " lam=" " hàn=" " phong=" " nh=" " át=" " thời=" " mừng=" " rỡ=" " như=" " diên,=" " chẳng=" " phải=" " là=" " đem=" " nhóm=" " gấu=" " mèo=" " đưa=" " vào=" " không=" " gian=" " chứa=" " đồ=" " là=" " xong=" " rồi=" " sao.= " " cậu=" " có=" " thể=" " triệu=" " hoán=" " một=" " con=" " rết=" " rất=" " nhỏ,=" " để=" " tiểu=" " con=" " rết=" " mang=" " theo=" " không=" " gian=" " chứa=" " đồ,=" " tiến=" " vào=" " kho=" " cơ=" " giáp=" " của=" " quân=" " địch,=" " nhóm=" " gấu=" " mèo=" " ăn=" " đi=" " cơ=" " giáp,=" " cuối=" " cùng=" " đại=" " công=" " cáo=" " thành.= " " lam=" " hàn=" " phong=" " lập=" " tức=" " hưng=" " phấn=" " nói:= " " "ngươi=" " có=" " thể=" " giúp=" " ta=" " làm=" " mấy=" " không=" " gian=" " chứa=" " đồ=" " nhỏ=" " hơn=" " một=" " chút=" " được=" " không?"=" " fred=" " hi=" " ếu=" " kỳ=" " cậu=" " muốn=" " không=" " gian=" " chứa=" " đồ=" " nhỏ=" " hơn=" " một=" " chút=" " để=" " làm=" " gì,=" " lam=" " hàn=" " phong=" " cũng=" " không=" " biết=" " kế=" " hoạch=" " có=" " thể=" " làm=" " được=" " hay=" " không,=" " liền=" " giảng=" " cho=" " hẵn=" " nghe.= " " fred=" " ngây=" " ngẩn=" " cả=" " người,=" " nói:= " " "nếu=" " như=" " có=" " thể=" " thành=" " công=" " lên=" " vào,=" " quả=" " thật=" " là=" " có=" " thể=" " được.= " " fred=" " l=" " àn=" " đầu=" " nghe=" " nói=" " loại=" " kế=" " hoạch=" " này,=" " dù=" " sao=" " không=" " phải=" " ai=" " cũng=" " có=" " linh=" " thú=" " có=" " lực=" " phá=" " hoại=" " như=" " gấu=" " mèo,=" " hơn=" " nữa=" " sợ=" " rằng=" " không=" " có=" " ai=" " lại=" " có=" " hơn=" " trăm=" " con=" " linh=" " thú=" " như=" " vậy.= " " nếu=" " quả=" " thật=" " đem=" " trăm=" " con=" " gấu=" " mèo=" " nhỏ=" " lên=" " vào=" " trong=" " quân=" " doanh=" " của=" " địch,=" " sợ=" " rằng=" " hủy=" " diệt=" " một=" " kho=" " cơ=" " giáp,=" " cũng=" " chính=" " là=" " chuyện=" " nhỏ.= " " fred=" " nào=" " bổ=" " ra=" " tình=" " cảnh=" " đó,=" " không=" " nhin=" " được=" " sau=" " lưng=" " phát=" " lạnh.= " " làm=" " ra=" " một=" " cái=" " cơ=" " giáp=" " tốt=" " phải=" " phí=" " rất=" " nhiều=" " thời=" " gian=" " cùng=" " binh=" " lực=" " a.= " " lam=" " hàn=" " phong=" " được=" " để=" " n=" " tán=" " thành=" " cao=" " hứng=" " vô=" " cùng,=" " liền=" " giao=" " cho=" " fred=" " chuyện=" " làm=" " không=" " gian=" " chứa=" " đồ.= " " lam=" " hàn=" " phong=" " thật=" " cao=" " hứng=" " cùng=" " fred=" " rồi=" " chiến=" " hạm,=" " hai=" " người=" " đi=" " về=" " phía=" " pháo=" " đài.= " " đến=" " pháo=" " đài,=" " người=" " hầu=" " nói=" " tất=" " cả=" " mọi=" " người=" " đang=" " ở=" " phòng=" " thảo=" " luận,=" " bọn=" " họ=" " liền=" " cùng=" " đi=" " qua.= " " đây=" " ra=" " cửa=" " phòng=" " hội=" " thảo,=" " bầu=" " không=" " khí=" " bên=" " trong=" " giống=" " như=" " không=" " quá=" " tốt.= " " lam=" " hàn=" " phong=" " nhìn=" " lướt=" " qua,=" " tất=" " cả=" " mọi=" " người=" " đều=" " ở=" " đây,=" " hơn=" " nữa=" " còn=" " có=" " mấy=" " người=" " mà=" " cậu=" " không=" " quen.= " " m=" " ột=" " nam=" " nhân=" " lại=" " mặt=" " nhìn=" " thấy=" " cậu=" " tiến=" " vào,=" " dùng=" " rất=" " ánh=" " mắt=" " khinh=" " thường=" " nhìn=" " cậu,=" " nói:= " " "rex=" " lãnh=" " chúa,=" " đây=" " chính=" " là=" " ngài=" " nói,=" " nhân=" " ngư=" " giống=" " cái=" " còn=" " có=" " năng=" " lực=" " hơn=" " ta?"=" " hẵn=" " nói=" " xong,=" " mấy=" " nam=" " nhân=" " xúm=" " lại=" " ở=" " một=" " bên=" " đều=" " cười=" " ha=" " hã.= " " lam=" " hàn=" " phong=" " quan=" " sát=" " hẵn=" " vãi=" " lãn,=" " đối=" " phương=" " phi=" " thường=" " không=" " hòa=" " hảo,=" " lam=" " hàn=" " phong=" " đương=" " nhiên=" " sẽ=" " không=" " cho=" " bộ=" " mặt=" " hòa=" " nhã.= " " roy=" " vẫy=" " tay=" " gọi=" " cậu=" " lại=" " đây,=" " lam=" " hàn=" " phong=" " đi=" " đến=" " ngồi=" " bên=" " cạnh=" " hẵn.= " " sắc=" " mặt=" " của=" " rex=" " cũng=" " chẳng=" " tốt=" " đẹp=" " gì,=" " nói:= " " "isaacthượng=" " tướng,=" " quân=" " lệnh=" " này=" " mấy=" " ngày=" " trước=" " cũng=" " đã=" " được=" " quyết=" " định.= " " nam=" " nhân=" " g=" " ọi=" " là=" " isaac=" " kia=" " không=" " phục=" " lắm,=" " nói:= " " "tên=" " tiểu=" " bạch=" " kiểm=" " này=" " cần=" " bản=" " không=" " có=" " một=" " tí=" " quân=" " công=" " nào,=" " dựa=" " vào=" " cái=" " gì=" " dẫn=" " dắt=" " quân=" " đội.= " " ta=" " chinh=" " chiến=" " nhiều=" " năm,=" " lợi=" " hại=" " hơn=" " hẵn=" " nhiều=" " lắm,=" " ngươi=" " dĩ=" " nhiên=" " chọn=" " hẵn=" " chứ=" " không=" " chọn=" " ta,=" " người=" " bên=" " ngoài=" " tuyệt=" " đối=" " sẽ=" " không=" " phục=" " tùng.= " " khẩu=" " khí=" " của=" " isaac=" " phi=" " thường=" " ác=" " liệt,=" " lam=" " hàn=" " phong=" " có=" " chút=" " không=" " cao=" " hứng,=" " nói:= " " "sợ=" " rằng=" " người=" " không=" " phục,=" " chỉ=" " có=" " ngưoi.= " " isaac=" " nhìn=" " cậu=" " chằm=" " chằm=" " nói:= " " "ta=" " chính=" " là=" " không=" " phục,=" " ngưoi=" " có=" " bản=" " lãnh=" " gì,=" " ta=" " muốn=" " tỷ=" " thí=" " với=" " ngưoi.= " " ngưoi=" " thua=" " thì=" " phải=" " quỳ=" " ở=" " trước=" " mặt=" " của=" " ta,=" " liếm=" " giày=" " ta.= " " "oành=" " một=" " tiếng,=" " roy=" " dùng=" " lực=" " vỗ=" " bàn=" " một=" " cái,=" " bàn=" " nhát=" " thời=" " không=" " chịu=" " nổi=" " gánh=" " nặng,=" "

gậy=" thành=" bảy=" tám=" phần.= người=" i=" kia=" bị=" roy=" làm=" sợ=" hết=" hờn,=" thể=" nhưng=" vẫn=" cứ=" không=" phục,=" nói=" "chúng=" ta=" là=" muốn=" đi=" đánh=" giặc,=" không=" phải=" xem=" ai=" lớn=" lên=" dễ=" nhìn,=" cũng=" không=" phải=" xem=" công=" phu=" trên=" giường=" của=" ai=" tốt.= " người=" muốn=" tỷ=" thí.= " lam=" hàn=" phong=" ngăn=" cản=" roy=" tức=" giận,=" nói=" "ta=" có=" thể=" để=" cho=" người=" thua=" tâm=" phục=" khẩu=" phục.= " "được=" được=" khi=" đó=" người=" thua,=" ta=" liền=" dắt=" quân=" đội,=" người=" cũng=" không=" nên=" chơi=" xấu.= " isaac=" lập=" tức=" nói.= " lam=" hàn=" phong=" nói=" "ta=" th=" ắng=" thì=" sao?"= isaactrần=" đầy=" tự=" tin,=" nói=" "không=" thể.= " "điều=" gì=" cũng=" có=" thể=" xảy=" ra.= " lam=" hàn=" phong=" nói=" "miệng=" của=" người=" không=" sạch=" sẽ=" như=" thế,=" nếu=" như=" người=" thua,=" người=" hãy=" đi=" đánh=" rằng=" một=" canh=" giờ=" đi.= " "phốc=" cody=" nhìn=" không=" được,=" là=" người=" đầu=" tiên=" bật=" cười.= " isaacdắc=" ý=" rời=" đi,=" hoàn=" toàn=" không=" cho=" rằng=" chuyện=" lam=" hàn=" phong=" nói=" là=" chuyện=" gì=" to=" tắt.= " isaaccùng=" đám=" bạn=" của=" hấn=" vừa=" rời=" đi,=" sắc=" mặt=" roy=" liền=" càng=" không=" tốt=" hơn,=" nói=" "chuyện=" gì=" thế=" này?"= ban=" đầ=" u=" là=" rex=" nói=" không=" có=" người=" nào=" có=" thể=" dắt=" dắt=" quân=" đội,=" mới=" để=" cho=" lam=" hàn=" phong=" lên=" hiện=" tại=" liền=" lòi=" ra=" một=" người,ở=" trước=" mặt=" mọi=" người=" nhục=" nhã=" lam=" hàn=" phong.= " rex=" nói=" "cái=" này=" không=" thể=" trách=" ta.= " ta=" nhất=" định=" phải=" phải=" người=" mà=" ta=" có=" thể=" tín=" nhiệm=" mang=" quân=" đi=" đánh=" giặc,=" không=" thể=" cử=" người=" ta=" không=" tín=" nhiệm.= " hấn=" nói=" như=" thế=" mọi=" người=" đều=" hiểu,=" khẩu=" khí=" của=" isaac=" vừa=" nãy=" khi=" nói=" chuyện=" với=" rex=" không=" tốt,=" chỉ=" sợ=" bọn=" họ=" có=" vấn=" đề=" gì.= " rex=" nói=" "ta=" hoài=" nghi=" h=" ắn=" thông=" đồng=" với=" quốc=" gia=" đối=" địch=" của=" chúng=" ta,=" thể=" nhưng=" tạm=" thời=" không=" có=" chứng=" cứ.= " trong=" tay=" hấn=" có=" một=" đội=" quân=" đội,=" là=" hấn=" mang=" tới=" khu=" r,=" trong=" quân=" đội=" có=" không=" ít=" cơ=" giáp,=" thể=" lực=" không=" kém.= " cho=" nên=" ta=" chỉ=" có=" thể=" tạm=" thời=" động=" viên,=" không=" thể=" ép=" hấn.= " thể=" nhưng=" ta=" không=" thể=" thật=" sự=" dùng=" hấn,=" vốn=" là=" dự=" định=" mau=" chóng=" giải=" quyết=" hấn,=" thể=" nhưng=" ai=" lại=" nghĩ=" hấn=" chạy=" đến=" đây.= " rex=" nhìn=" lam=" hàn=" phong=" một=" chút,=" nói=" "thật=" sự=" là=" ngượng=" ngùng.= " lam=" hàn=" phong=" khoát=" tay=" áo=" một=" cái,=" nói=" "không=" có=" chuyện=" gì,=" ta=" vừa=" vận=" luyện=" tay=" nghề=" một=" chút.= " roy=" có=" chút=" không=" yên=" lòng,=" nói=" là=" t=" ý=" thí=" thể=" nhưng=" sợ=" isaac=" hội=" nhân=" cơ=" hội=" trả=" thù.= " lam=" hàn=" phong=" lần=" đầu=" mang=" binh,=" cậu=" còn=" mang=" thai,=" thực=" sự=" quá=" nguy=" hiểm.= " lam=" hàn=" phong=" sờ=" sờ=" cảm,=" bỗng=" nhiên=" nói=" "nếu=" người=" vừa=" vận=" muốn=" giải=" quyết=" quân=" đội=" trong=" tay=" người=" kia,=" tangước=" lại=" thật=" ra=" có=" thể=" giúp=" hỏ=" trợ.= " "có=" ý=" gì?"= rex=" không=" rõ.= " lam=" hàn=" phong=" đang=" lo=" không=" có=" chỗ=" thử=" chiến=" lược=" kế=" hoạch=" mới=" của=" mình,=" vừa=" vận=" isaacđưa=" lên=" cửa,=" hơn=" nữa=" quân=" đội=" cơ=" giáp=" của=" isaaclàm=" cho=" rex=" ăn=" không=" no=" ngủ=" không=" yên,=" coi=" như=" mình=" thật=" sự=" để=" cho=" nhóm=" gấu=" mèo=" ăn=" cơ=" giáp=" kia,=" rex=" chỉ=" có=" thể=" vỗ=" tay=" bảo=" hay.= " lam=" hàn=" phong=" thần=" thần=" bí=" bí=" hỏi=" fred,=" nói=" "không=" gian=" chứa=" đồ=" kip=" làm=" tốt=" chứ?"= fred=" đoán=" được=" cậu=" muốn=" dùng=" cái=" kế=" hoạch=" kia=" đối=" phó=" isaac,=" nói=" "rất=" nhanh=" liền=" có=" thể=" xong,=" yên=" tâm.= " fred=" cùng=" lam=" hàn=" phong=" k=" ề=" tai=" nói=" nhỏ,=" thoát=" nhìn=" thần=" thần=" bí=" bí,=" quan=" trọng=" nhất=" là=" thoát=" nhìn=" quan=" hệ=" vô=" cùng=" tốt,=" roy=" cùng=" rex=" liếc=" mắt=" nhìn=" nhau,=" tâm=" lý=" đều=" là=" hiểu=" kỳ.= " lam=" hàn=" phong=" nói=" "ta=" có=" biện=" pháp=" tốt=" đối=" phó=" isaac,=" thể=" nhưng=" đó=" là=" bí=" mật.= " trong=" lòng=" roy=" vô=" cùng=" ghen="

t=" i=" bí=" mật=" này=" hình=" như=" fred=" thương=" tướng=" có=" biết=" thể=" mà=" mình=" lại=" không=" biết=" tay=" của=" roy=" âm=" thăm=" bóp=" mấy=" cái=" trên=" đùi=" lam=" hàn=" phong=" lam=" hàn=" phong=" suýt=" chút=" nữa=" cả=" kinh=" nhảy=" dựng=" lên=" nghiêng=" đầu=" tròng=" hấn=" fred=" r=" ắt=" nhanh=" liền=" đưa=" không=" gian=" chứa=" đồ=" đã=" làm=" tốt=" cho=" lam=" hàn=" phong=" lam=" hàn=" phong=" cảm=" thán=" sự=" thần=" kì=" của=" nó=" nửa=" ngày=" nó=" thật=" sự=" có=" thể=" đem=" tất=" cả=" nhóm=" gấu=" mèo=" vào=" bên=" trong=" vì=" bảo=" vệ=" sự=" an=" toàn=" của=" nhóm=" gấu=" mèo=" lam=" hàn=" phong=" liền=" triệu=" hoán=" ra=" rất=" nhiều=" con=" cóc=" con=" nhện=" rết=" rắn=" đủ=" loại=" cho=" vào=" bên=" trong=" không=" gian=" chứa=" đồ=" đương=" nhiên=" còn=" thả=" mấy=" con=" bướm=" không=" chỉ=" có=" tác=" dụng=" công=" kích=" còn=" có=" thể=" hồi=" máu=" cho=" sủng=" vật=" quả=" thực=" không=" có=" sơ=" hở=" nào=" lam=" hàn=" phong=" đem=" không=" gian=" chứa=" đồ=" gần=" ở=" trên=" người=" một=" con=" bọ=" cạp=" nhỏ=" người=" của=" nó=" nhỏ=" vô=" cùng=" không=" nhìn=" kỹ=" căn=" bản=" sẽ=" không=" thấy=" chủ=" yếu=" nhất=" là=" bọ=" cạp=" cũng=" không=" phải=" cơ=" giáp=" kim=" loại=" sẽ=" không=" bị=" trang=" bị=" quét=" hình=" trong=" doanh=" trại=" phát=" hiện=" hơn=" nữa=" bọ=" cạp=" có=" thể=" nghe=" hiểu=" mệnh=" lệnh=" của=" lam=" hàn=" phong=" lam=" hàn=" phong=" hoàn=" toàn=" có=" thể=" điều=" khiển=" từ=" xa=" tỷ=" thí=" vào=" trưa=" ngày=" thứ=" hai=" là=" loại=" tỉ=" thí=" gấp=" rút=" loại=" thao=" luyện=" này=" trong=" quân=" doanh=" cũng=" không=" phải=" không=" có=" chỉ=" là=" không=" quá=" thông=" thường=" mà=" thôi=" isaac=" cảm=" thấy=" mình=" hoàn=" toàn=" không=" có=" khả=" năng=" thất=" bại=" đối=" phương=" là=" một=" người=" mới=" còn=" là=" một=" nhân=" ngư=" giống=" cái=" một=" chút=" sức=" chiến=" đấu=" cũng=" không=" có=" t=" ý=" thí=" chính=" thức=" bắt=" đầu=" roy=" không=" thể=" vào=" chiến=" hạm=" của=" lam=" hàn=" phong=" hấn=" ngồi=" ở=" phòng=" quản=" lý=" bên=" trong=" pháo=" đài=" sắc=" mặt=" đen=" muốn=" chết=" những người=" khác=" cũng=" đều=" ở=" đấy=" lam=" hàn=" phong=" đã=" lên=" chiến=" hạm=" của=" mình=" nhìn=" màn ảnh=" nói=" "tiểu=" con=" rết()=" khả=" ái=" của=" ta=" đã=" xuất=" phát=" chưa?"=" ()=" không=" biết=" sao=" ở=" trên=" là=" bọ=" cạp=" xuống=" dưới=" là=" rết?!?"=" lục=" xà=" cùng=" hoàng=" xà=" bò=" ở=" trên=" vai=" của=" cậu=" lục=" xà=" nói=" "đã=" sớm=" xuất=" phát=" tại=" sao=" chủ=" nhân=" không=" cho=" ta=" đi=" ta=" còn=" chạy=" nhanh=" hơn=" nó=" lam=" hàn=" phong=" ghét=" bỏ=" liếc=" mắt=" nhìn=" lục=" xà=" nói=" "bởi=" vì=" thể=" hình=" của=" người=" quá=" lớn=" lam=" hàn=" phong=" nhìn=" màn ảnh=" nói=" "vì=" để=" cho=" con=" rết=" có=" thể=" thuận=" lợi=" đến=" không=" bằng=" chúng=" ta=" dẫn=" xà=" xuất=" động=" giương=" đông=" kích=" tây?"=" l=" ục=" xà=" nói=" "đến=" lượt=" ta=" ra=" sân=" sao?"=" lam=" hàn=" phong=" nói=" "không=" ta=" muốn=" phải=" cơ=" giáp=" đi=" hấp=" dẫn=" sự=" chú=" ý=" bên=" kia=" isaac=" phát=" hi=" ện=" lam=" hàn=" phong=" chủ=" động=" công=" kích=" cười=" ha=" ha=" nói=" "quả=" nhiên=" là=" một=" hài=" tử=" còn=" hơi=" sữa=" các=" người=" xem=" hấn=" dĩ=" nhiên=" chủ=" động=" công=" kích=" chúng=" ta?"=" còn=" dùng=" loại=" chiêu=" số=" trẻ=" con=" này=" phải=" cơ=" giáp=" đi=" ra=" ngoài=" tiêu=" diệt=" toàn=" bộ=" bọn=" nó!"=" isaac=" thương=" tướng!"=" một=" người=" lính=" vội=" vả=" chạy=" vào=" nói=" "không=" xong!"=" isaac=" không=" nhin=" được=" nói=" "chuyện=" gì?"=" binh=" lính=" hoang=" mang=" hoảng=" loạn=" nói=" "không=" xong!"=" kho=" gắp=" công=" kích=" của=" bày=" thú=" kỳ=" quái!"=" cơ=" giáp=" tất=" cả=" đều=" bị=" hủy!"=" hết=" chap="">>

37. Chương 37: Lão Công

Isaackinh hải đến biển sắc, nói: "Người lập lại lần nữa?"

Cơ giáp trong quân đội của hắn là tiên tiến nhất, chất liệu cứng rắn, các thủ đoạn bình thường đều rất khó phá hỏng, Isaac vẫn luôn tự hào vì nó, mà bây giờ binh lính của hắn nói rằng, cơ giáp của hắn ở địa bàn của mình, bị người phá hủy toàn bộ?

Binh lính lặp lại một lần, Isaac làm sao dám tin tưởng, lập tức chạy ra phòng chỉ huy, sau đó vội vội vàng vàng đi về phía kho, hắn muốn tận mắt xem xem rốt cục là chuyện gì xảy ra.

Lam Hàn Phong phải một đồng gấu mèo đi ăn cơ giáp. Lượng ăn của chúng kinh người, bây giờ lại được nhìn thấy một đồng kim loại, tất cả đều hai mắt tỏa ánh sáng, chảy nước miếng nhào tới, thật giống như mấy người đói ăn mấy đời vậy. Nhóm sủng vật khác được phái tới đám gấu mèo nhìn bọn chúng ăn, tất cả đều trợn mắt ngoác mồm, bọn nó thực sự khó có thể tưởng tượng, đồ ăn cứng như thế, làm thế nào có thể nuốt vào bụng.

Chờ đến khi Isaac chạy tới, cơ giáp đã bị ăn bảy tám phần, bên này chỉ còn lại những linh kiện đã bị tàn phá, bên kia còn lại màn hình đã bị phá toang, rơi đầy đất, giống như vừa bị cướp đi qua.

Mà nhóm gấu mèo, đã sớm trở về bên trong không gian chứa đồ, con rết canh gác đã sớm thông báo cho chúng nó, đã sớm chuẩn bị xong.

Isaac vừa tiến đến, trong kho hàng đã chỉ còn lại một đồng rác rưởi, hắn căn bản là không nhìn thấy cái bóng của bầy dị thú. Mà tiểu con rết mang theo không gian chứa đồ, đã bò bên cạnh chân hắn, nghênh ngang hoàn thành nhiệm vụ, đường hoàng rời đi quân doanh của hắn.

Isaac nổi trận lôi đình, sai các binh sĩ khóa cửa lại, không cho phép bất luận người nào ra vào. Kết quả quân doanh của Isaac loạn tung tung phèo, hắn đều quên mất còn đang tỉ thí với Lam Hàn Phong.

Isaac la hét, nói: “Mang máy theo dõi ra đây cho ta, ta muốn nhìn xem rốt cuộc là chuyện gì xảy ra? Ta hoài nghi bên trong quân doanh của ta có nội gián.” Nếu như không phải có nội gián, ai có thể thuận lợi đi vào trại lính như vậy, trong nháy mắt liền phá hủy tất cả cơ giáp? Isaactin tưởng không nghi ngờ.

Một người lính mới vừa vội vã rời đi ra lệnh, một người lính khác đã vội vã chạy tới. Binh lính hô to: “Không xong, kẻ địch đã đánh tới cửa.”

“Cái gì?” Isaac cả kinh, lúc này mới cảnh giác, đóng vụn cơ giáp trước mắt này, chỉ sợ là kiệt tác của Lam Hàn Phong.

Isaac giận không nhịn nổi, hô: “Lam Hàn Phong cái tên hỗn đản này, dĩ nhiên phá hủy toàn bộ cơ giáp của ta, ta muốn tìm Rex lãnh chúa, ta muốn đòi một cái công đạo!”

Khi mà Isaac kêu to, bên ngoài kho đã truyền đến tiếng nổ vang rền do cơ giáp gây ra, sau đó là đất trời rung chuyển. Bọn họ không có cơ giáp để phản kháng, chỉ có một hàng phòng ngự ở bên ngoài, không có bất kỳ trợ giúp nào ở phía sau cả, rất nhanh liền bị công chiếm.

Cửa kho hàng bị phá tan, một đồng binh lính tràn vào, bao quanh bốn phía bọn họ. Lam Hàn Phong ngồi trong phòng chỉ huy, con rết nhỏ đã báo lại tình huống cho cậu, sau đó Lam Hàn Phong liền chỉ huy quân đội của mình xông vào quân doanh của Isaac.

Sau khi quân đội của Lam Hàn Phong giải quyết xong tầng phòng thủ cuối cùng bên ngoài, quả thực như vào chỗ không người, bọn họ đều hơi kinh ngạc, quân đội của Isaac dĩ nhiên không có bao nhiêu lực phản kháng, cái này không quá giống như tin đồn.

Binh lính còn cố ý phát tin tức trở về, hồi báo tình huống cho Lam Hàn Phong, nói Isaac có thể bố trí cạm bẫy ở trong quân doanh, nếu không thì sẽ không tiến vào nhanh như vậy. Phải biết, chiến tranh bắt đầu còn chưa được hai giờ, cũng quá nhanh rồi.

Lam Hàn Phong không nhịn cười được, bảo các binh sĩ tiếp tục xâm nhập sâu, bắt giữ toàn bộ binh lính của Isaac, không cần lo cạm bẫy, phần lớn sức chiến đấu của bọn họ đã bị đội tiên phong giải quyết.

Các binh sĩ đều có chút nghi vấn, đội tiên phong là cái gì? Bọn họ đều không nhìn thấy, cũng chưa từng nghe nói.

Rất nhanh, con rết nhỏ mang theo không gian chứa đồ trở lại, mà quân đội do Lam Hàn Phong phái ra cũng truyền đến tin tức đã thành công xâm chiếm quân trại của Isaac.

Isaac bị trói chặt bằng dây thừng, còn bị bó lại giống một cái bánh chưng. Các binh sĩ của Isaac thấy chủ soái bị bắt làm tù binh, cũng mất đi ý nghĩ phản kháng, tất cả đều đầu hàng.

Isaac tức giận đến nỗi hai mắt trợn tròn, giấy dựa, muốn làm đứt dây thừng, nhưng tất cả chỉ là phí công.

Isaac gào hô to, nói: “Cái tên tiểu nhân hèn hạ Lam Hàn Phong ở nơi nào! Hắn giở trò lừa bịp! Hắn ở đâu?”

Binh lính mang đội đến công chiếm trại lính của Isaac bước ra từ trong đám người, khẽ mỉm cười, nói: “Isaac thượng tướng, đặc tội, Lam Hàn Phong tiên sinh còn đang ở trong chiếm hạm.”

Trong nháy mắt, sắc mặt của Isaac thiên biến vạn hóa, Lam Hàn Phong dĩ nhiên vẫn chưa tự thân xuất mã liền công phá xong quân doanh của mình, đây quả thực là một sỉ nhục lớn.

Người binh sĩ kia nói tiếp: “Lam Hàn Phong tiên sinh bảo ta mời ngài tới.” “Người không có quyền làm như vậy!” Isaac lập tức hô to, muốn đem hắn dẫn đến trước mặt tên tiểu tử Lam Hàn Phong kia, đây không phải là càng thêm sỉ nhục hắn hay sao? Lam Hàn Phong nhất định là muốn nhân cơ hội nhục nhã hắn. Binh lính nói: “Isaac thượng tướng, ngài nên biết, tù binh không có quyền nói những câu này.”

Sắc mặt của Isaac lại bắt đầu thiên biến vạn hóa, tức giận xấu hổ lại không cam lòng, tức đến nỗi hắn không thể nói nổi một câu đầy đủ nào.

Người binh sĩ kia phát phát tay, Isaac liền bị mấy người lính nắm hai bên trái phải dẫn ra ngoài, sau đó đưa lên phi thuyền.

Kết quả thi đấu cũng diễn biến rất nhanh được trình đến trước mặt Rex. Roy đang mang theo khuôn mặt chó lại gần ngồi bên người Rex, nghe đến tin tức này sững sờ, nói: “Lam Hàn Phong thắng?”

Roy đã lo lắng nửa ngày, thế nhưng hắn hoàn toàn không thể ra tay. Nếu như có thể, hắn muốn lập tức vọt tới chỗ chiến hạm của Lam Hàn Phong, mang người đi, không cho hắn tham gia lần tranh tài này. Chỉ là trong mấy canh giờ này, hắn lại không làm gì cả, chỉ tối sầm mặt ngồi, một câu cũng không nói.

Rex cũng ngây ngẩn cả người, liếc mắt nhìn thời gian, cũng quá nhanh rồi. Đây vốn chính là một hồi tử thí thực lực cách vô cùng xa, Rex vốn là nghĩ, nếu như Lam Hàn Phong có thể chống đỡ nửa ngày, hắn tìm một cơ hội đi ngừng lại cuộc đấu, cũng coi như đánh hòa là được. Nhưng là bây giờ mới không tới ba tiếng, thi đấu đã xong, Lam Hàn Phong thắng.

Rex vỗ bàn cười nói: “Lão hữu thân ái, người thực sự nhất được một bảo bối.” Fred là một trong số không nhiều người biết chuyện, trên mặt hắn bộc lộ ra biểu tình buồn lổ, cười một cái nói: “Lam Hàn Phong thành công.”

Roy lập tức đứng lên, sau đó chạy ra khỏi phòng, đi về phía chiến hạm của Lam Hàn Phong.

Binh lính dò hỏi: “Lãnh chúa đại nhân, có triệu kiến Lam Hàn Phong tiên sinh cùng Isaac thượng tướng hay không?”

Rex nói: “Mang bọn họ tới đi.”

Binh lính gật đầu, lập tức quay người đi ra ngoài.

Sau khi binh lính rời đi, trong phòng chỉ còn lại Rex cùng Fred hai người. Rex cười híp mắt nhìn hắn, nói: “Bảo bối trong lòng ta, người thật giống như đã sớm biết cái gì, không dự định nói cho ta một chút sao?”

Fred cau mày, tựa hồ đối với xưng hô buồn nôn như thế của hắn rất không quen, nói: “Là kế hoạch tác chiến của Lam Hàn Phong, người nên hỏi hắn mới đúng.” Rex đi tới, kề hắn nói: “Từ khi nào mà quan hệ giữa người và Lam Hàn Phong lại gần như vậy? Thật làm cho người ghen tỵ a.”

Fred nói: “Người nếu như không có chuyện gì, ta cũng đi ra ngoài trước.” Rex nhắc tay ôm eo của Fred, đem người vây ở giữa cái bàn và thân thể hắn, nói: “Người luôn lãnh đạm với ta như vậy.”

Bọn họ dần dần gần lại, Fred bắt đầu ngửi được Alpha tin tức tổ nồng đậm trên người Rex, luồng khí tức kia rất bá đạo, làm cho hô hấp của hắn loạn lên, không ức chế được trên mặt đỏ lên.

Cái này có lẽ chính là bản năng của bọn họ, coi như Fred có lý trí đến mức nào đi chăng nữa, cũng không thể cưỡng lại được sự hấp dẫn trời sinh giữa Alpha và Omega. Huống chi, bọn họ đã sớm đã xảy ra quan hệ, tin tức tốt của Fred càng thêm có hấp dẫn đối với hắn.

Rex chuyên chú nhìn hắn, nhìn chằm chằm con mắt của hắn. Trên mặt Fred càng ngày càng nóng, hắn nghiêng đầu sang chỗ khác, nỗ lực bình phục hô hấp của mình.

Rex chậm rãi mở miệng, nói: “Fred, sau khi lần này bình tĩnh lại, nếu như ta còn sống, người có nguyện ý cùng ta kết hôn hay không?”

Fred ngẩn ra, nửa ngày không lên tiếng.

Rex hiển nhiên dùng thủ đoạn tranh thủ đồng tình của hắn. Hắn biết Fred đích đích xác xác cũng là thích hắn, chỉ là bởi vì phương thức ở chung trước kia có vấn đề, cho nên tâm lý Fred có chút bài xích hắn. Bất quá Rex sẽ không nhụt chí, hắn có biện pháp.

Fred không nghĩ tới hắn sẽ nói tới vấn đề này, hơn nữa còn nhắc đến chuyện sinh tử. Hắn không thể ức chế nghĩ đến, phản loạn trước kia phát sinh ở Brian, Rex bị vào ngục, quốc vương tuyên bố sắp sửa hành quyết hắn. Cũng may rất nhanh Rex liền thoát đi.

Fred có chút xuất thần, tim của hắn bỗng nhiên nhảy rất nhanh, có chút hốt hoảng, nói: “Lãnh chúa đại nhân nói giỡn, người làm sao sẽ chết?”

Không thể phủ nhận, Rex không khác lắm với Roy, mãi mãi luôn ở vị trí bất bại, thuộc hạ của hắn cũng cũng cho là như vậy.

Rex nói: “Ta nói là sự thật.” Hắn dừng một chút, lại tiếp tục trang đáng thương, dùng ngữ khí nghiêm trang, nói: “Tình huống lần này không phải chuyện cười. Thế nhưng từ trước đến giờ người luôn ghét ta, nếu như ta chết rồi, người cũng sẽ thoải mái.”

Fred trợn mắt lên, tựa hồ có chút khó mà tin nổi lời nói như thế lại thốt ra từ miệng hắn, ngay lập tức liền muốn phản bác, thế nhưng âm thanh kẹt ở trong cổ họng, trong lúc nhất thời liền không nói ra được.

Rex xem bầu không khí tựa hồ đã chín rồi, liền ôm Fred, cúi đầu hung hăng hôn lên đôi môi hắn. Fred sững sốt một chút, dĩ nhiên cũng không có phản kháng, tùy ý hắn hôn.

Nụ hôn của Rex tương đối ôn nhu, khắc chế dục vọng muốn thô bạo giữ lấy Fred, ôn nhu ở trong cổ họng hắn từ từ liếm mát.

Fred do dự một chút, giơ tay lên đến vòng lấy lưng hắn. Rex cảm giác được hắn đáp lại, dưới bụng liền bắt đầu ngu xuẩn dục vọng, thế nhưng bây giờ còn không phải lúc.

Rex càng nhu hòa hôn hắn, biểu hiện ra phi thường thương tiếc bảo vệ, đến khi rời đi môi hắn, Fred đã thở hổn hển có chút không đứng được, bán dựa vào bàn phía sau.

Rex rời khỏi đôi môi của Fred, sau đó liền bắt đầu ở trên trán của hắn, mũi, bên gáy cùng bên tai nhẹ nhàng hôn, cũng ôn nhu khiến người không nhận được ngừng thở. Hai chân của Fred mềm nhũn bán dựa vào trên người hắn, nghĩ đến vừa nãy Rex nói, tâm lý có chút kích động, bỗng nhiên mở miệng nói: “Người... Ký hiệu ta đi...” Rex sững sờ, nhất thời mừng rỡ như điên. Nụ hôn ôn nhu của hắn giống như có chút kiên trì không được, trở nên cấp thiết.

Omega chỉ có thể bị một Alpha ký hiệu vào trong xương cốt của mình, hắn không kịp chờ đợi hôn lên bên gáy của Fred.

Fred chủ động nghiêng thân thể, bộc lộ ra sau gáy bóng loáng dụ người của hắn, tuyến thể Omega ở phụ cận sau gáy, nơi đó là địa phương mẫn cảm nhất của bọn họ, Alpha chỉ cần cắn thủng tuyến thể của Omega thì đã coi như là thành công dấu hiệu Omega.

Hô hấp của Rex càng trở nên ồ ồ, hắn gần như tham lam nhìn sau gáy trắng nõn của Fred, Omega tin tức tổ nồng đậm càng làm cho dục vọng của hắn thêm mãnh liệt.

Rex hôn hai lần lên gáy hắn, nói: “Fred, ta rất yêu người, tin tưởng ta.” Thân thể của Fred nhẹ nhàng run rẩy một chút, không biết là bởi vì Rex nói, hay là bởi vì nơi sau gáy bị người hôn nhẹ.

“A...” Lưng của Fred căng lên, toàn thân kịch liệt run rẩy, Rex đã đem đôi môi kề sát ở chỗ tuyến thể Omega sau gáy, dùng lực cắn.

Không có cảm giác đau đớn, chỉ có khoái cảm giống như bị điện giật, trong nháy mắt tê dại toàn thân Fred. Trong đầu Fred một trận trống không, đứng không vững nữa, hai chân mềm nhũn nằm ở trên bàn.

Rex ôm chặt hắn, đặt hắn lên bàn thảo luận lớn, quá trình ký hiệu đã hoàn thành thành công, chỉ là khí tức tốt đẹp kia, làm cho hắn không đành lòng rời đi nhanh như vậy.

Rex còn lưu luyến liếm mát qua lại, nhẹ nhàng trêu đùa ở chỗ phụ cận. Fred còn chưa đi ra khỏi khoái cảm, hắn cơ hồ không có khí lực gì, nằm nhòai trên bàn thở hổn hển, trong cổ họng thỉnh thoảng còn có nhàn nhạt than ngâm phát ra. Rex liếm hôn, làm cho dư vị trong thân thể hắn khuếch tán, vừa thoải mái lại vừa khó chịu.

Ngoài cửa, Lam Hàn Phong trừng mắt to, nhìn Roy ở bên cạnh, cậu có chút trợn mắt ngoác mồm, ngốc ngơ ngác hỏi: “Chúng ta bây giờ là không phải là không thể đi vào?”

Kỳ thực Lam Hàn Phong sớm đã tới rồi, tỷ thí kết thúc, Lam Hàn Phong lập tức chạy tới, muốn ở trước mặt Roy khoe khoang một phen. Vừa vặn đụng phải Roy đang chạy đến ở trước pháo đài, hai người cùng đi về phía trong pháo đài, binh lính nói Rex lãnh chúa muốn thấy bọn họ.

Mà chiến bại Isaac thượng tướng, đã bị Lam Hàn Phong rất không nể mặt mũi trối lại.

Lam Hàn Phong vừa nói vừa cười cùng Roy cùng đi đến trước cửa phòng họp, chuẩn bị gõ cửa đi vào, thế nhưng cửa phòng thảo luận không khóa, bên trong truyền ra lời nói thâm tình nghiêm túc của Rex.

Lam Hàn Phong nhanh chóng kéo Roy, lắc lắc đầu, nhỏ giọng ghé vào lỗ tai hắn nói: “Chúng ta đợi lát nữa tái đi vào, không nên quấy rầy người ta nói chuyện yêu đương, sẽ bị con lừa đá.”

Roy cau mày, hỏi: “Con lừa đá? Con lừa là cái gì?”

Lam Hàn Phong: “...”

Lam Hàn Phong cười nói: “Không khác người lắm.”

Roy: “...” Roy cảm thấy được hắn bị Lam Hàn Phong đùa bỡn.

Hai người đứng ở cửa, nghĩ chỉ là mấy phút, cũng không có gì đáng ngại. Hơn nữa Roy đang muốn tìm thời gian tấy máy tay chân với Lam Hàn Phong đâu, vừa vặn ôm Lam Hàn Phong, vuốt nhẹ lên eo cậu.

Ai biết bên trong nói xong lời tâm tình, bỗng nhiên liền hôn lên.

Lam Hàn Phong vuốt ve cái tay ở bên eo mình, liền nghe bên trong có âm thanh thở dốc. Cậu không tử tế liếc vào bên trong một cái, nhất thời cảm thấy được không ổn, làm sao còn thân hơn?

Bên trong đều đã hôn lên, Lam Hàn Phong càng không thể mang theo Roy xông vào, quyết định đợi thêm mấy phút.

Kết quả càng đợi càng không ổn, Rex đem Fred đặt ở trên bàn, cắn hôn sau gáy của Fred, trong phòng lập tức truyền ra than ngâm kiêu diễm.

Lam Hàn Phong lúc này là triệt để trợn tròn mắt.

Roy cười cười, nói: “Không bằng chúng ta đi về trước, ngày mai trở lại?” Lam Hàn Phong nói: “Không hay lắm a, Isaac còn đang bị trối ở trên chiến hạm của ta? Vốn là bị trối thành nhân bánh chưng, đợi đến ngày mai thì sẽ không được.” Roy nghe xong, bỗng nhiên đạp một cước ở trên ván cửa.

“Oành” một tiếng, dọa trong phòng hai người nhảy một cái, đồng thời cũng dọa Lam Hàn Phong nhảy một cái.

Lam Hàn Phong lập tức kéo hắn, nói: “Người đang làm gì?”

Roy nhàn nhật nói: “Nhắc nhở bọn họ ngoài phòng có người.”

Lam Hàn Phong: “...”

Fred lập tức run lên một cái, muốn vươn mình đẩy ra Rex. Chỉ là hắn vừa mới bị ký hiệu xong, thân thể mềm vô cùng, căn bản là không có khí lực, đẩy một cái cũng như không đẩy, lại giống như đang mời gọi.

Rex nhất thời đen mặt, cởi áo khoác quân phục của mình xuống che lên người của Fred, sau đó bế người lên, đi về phía bên ngoài.

Fred sợ hết hồn, nói: “Người mau buông ta xuống.”

Rex nói: “Suyt, bảo bối nhi, người mệt mỏi, ta trước tiên đưa người trở về phòng nghỉ ngơi, có được hay không?”

Trên mặt Fred đỏ chót, nhìn thấy Lam Hàn Phong cùng Roy ngoài cửa, mặt liền đỏ hơn. Hắn thẳng thắn nhắm mắt lại, đầu co rút lại, để cho áo khoác triệt để che kín mặt của mình, giả vờ như cái gì cũng không thấy.

Rex sắc mặt khó coi trừng Lam Hàn Phong cùng Roy một cái, nói: “Các người ở chỗ này chờ ta, ta lập tức trở lại.”

Lam Hàn Phong cũng đỏ cả mặt, thật giống như làm chuyện xấu bị tóm bọc vậy, chính là cậu không cố ý nhìn lén, nhanh chóng gật gật đầu.

Roy nhìn Rex một cái, nói: “Hi vọng người không nhân cơ hội làm chuyện khác.” “Yên tâm.” Rex nói.

Rex ôm Fred rời đi, Lam Hàn Phong cùng Roy liền tiến vào phòng thảo luận. Lam Hàn Phong là bị Roy lôi kéo đi vào, cả người cậu đều mơ mơ màng màng. Cậu không nhận được quay đầu lại nhìn qua bóng lưng của Rex cùng Fred tâm lý có một nghi vấn thật lớn.

Bộ dáng của Fred kia, quả thật là rất mệt rất mệt, lại giống như Rex nói. Thật giống như... Mới vừa làm xong vận động không hài hòa. Lam Hàn Phong mỗi ngày đều tràn đầy linh hội, cho nên loại bộ dáng kia, cậu biết.

Lam Hàn Phong mơ mơ màng màng nghĩ, không thể a, vừa nãy Rex cùng Fred mới vừa làm xong? Cậu và Roy đứng ở cửa từ lúc bọn họ đối thoại, Rex đem Fred áp ở trên bàn tổng cộng không vượt quá một phút a.

Làm nhanh như vậy?

Quả thực thần xạ thủ a, rõ ràng là giây sát a....

Lam Hàn Phong hoàn toàn hiểu lầm hành vi vừa nãy của hai người, cậu làm sao biết, Rex vừa nãy chỉ là để lại dấu hiệu cho Fred mà thôi.

Roy thấy Lam Hàn Phong thất thần, sắc mặt còn biến đổi liên hồi, hỏi: “Làm sao vậy?”

Lam Hàn Phong khoát tay áo một cái, nói: “Không... Không có gì.”

Lam Hàn Phong cảm thấy được, Rex có bệnh không thể nói đã đủ đáng thương, không thể lại truyền bá ra bên ngoài, vậy thì Rex sẽ càng đáng thương. Nếu như Rex biết đến ý nghĩ bây giờ của Lam Hàn Phong, phỏng chừng liền bị tức hộc máu.

Rex trở về coi như nhanh, hiển nhiên không có làm một số vận động không hài hòa trên đường. Thế nhưng dùng nhận thức bây giờ của Lam Hàn Phong, chỉ một chút thời gian này, đã đủ Rex bắn mười tám lần.

Rex ngồi xuống, hiển nhiên tâm tình đặc biệt vui vẻ, nói: “Chúc mừng người, Lam Hàn Phong, người thực sự là càng ngày càng khiến người kinh ngạc.” Lam Hàn Phong người này thật sự là không biết xấu hổ, được biểu dương liền không nhận cười được, nói: “Không có gì, ta chỉ là có một nhánh bộ đội đặc biệt, Isaacthượng tướng lần này làm vật thí nghiệm, chiến tranh lần sau có thể dùng bộ đội mới của ta.”

Rex nói: “Có thuận tiện chia sẻ cùng chúng ta một chút hay không?” Lam Hàn Phong rất hào phóng, trực tiếp nói toàn bộ quá trình làm sao phá hủy toàn bộ cơ giáp của Isaac cho bọn hắn nghe. Nhánh bộ đội này,

hoàn toàn là bộ đội chuyên chức của Lam Hàn Phong, coi như người khác nghe toàn bộ quá trình, cũng là vĩnh viễn không thể phục chế sao chép.

Ở trên cái thế giới này, ngoại trừ Lam Hàn Phong, vẫn chưa có người nào có thể cùng linh thú câu thông, cũng không có cách nào có nhiều con linh thú như vậy, cho nên căn bản là không có cách làm được chuyện này.

Rex vỗ tay cười to, nói: “Người quả nhiên có biện pháp của người, ta không thể không cảm thấy thần phục.”

Roy nghe cậu nói, cũng có chút giật mình, nhánh bộ đội này của Lam Hàn Phong có thể giải quyết vấn đề cốt lõi, nếu không thì thi đấu đã không thể xong trong vòng ba tiếng.

Rex cao hứng nói: “Người lần này không khởi tàn nhẫn mà cho Isaac một cái tát mạnh, còn giúp ta một đại ân. Sau khi Isaac quy hàng đến khu R, vẫn không thành thật, ta hoài nghi hắn tới làm nội ứng, thế nhưng quân đội cơ giáp trong tay hắn không yếu, cho nên không có cách nào diệt trừ, hiện tại thì tốt rồi, cơ giáp của hắn đều bị linh thú của người ăn, lập tức liền trở nên không có sức chiến đấu, lần này liền dễ giải quyết hơn nhiều.”

Lam Hàn Phong nói: “Vậy thì tốt, ta còn sợ nhiều cơ giáp như vậy bị gấu mèo ăn sẽ lãng phí.”

Rex nói: “Lãng phí, cũng tốt hơn nhiều so với trong ngoài đều loạn, bị cả hai phía công kích.”

Roy nói: “Lần này người nhất được tiện nghi.”

Rex da mặt thật dày, cười nói tiếp nói: “Đúng đúng, ta nhất được đại tiện nghi.” Roy: “...”

Lam Hàn Phong nói: “Cửa hàng súng vật của ta đã không mở một tháng rồi, hiện tại ta rất cuộc có thể khai thác nghiệp vụ của cửa hàng súng vật. Lãnh chúa đại nhân, muốn dùng quân đội của ta, phải công tư phân minh nha.”

Roy cho Lam Hàn Phong một ánh mắt tán thưởng.

Lam Hàn Phong tâm nói dù gì mình cũng là mở cửa tiệm, tuy rằng không cần dùng đến tiền nhiều, thế nhưng cũng phải kiểm.

Rex nói: “Cái cửa hàng súng vật kia của người người cho là ta không biết sao? Xác thực một tháng không khai trương, thế nhưng một khi đã khai trương thì đủ để cho bách tính bình dân dùng cả đời. Người kiếm nhiều tiền như vậy, còn muốn đến chỗ này của ta kiểm?”

Lam Hàn Phong nói: “Cửa hàng súng vật của ta kiếm được tiền còn phải chia đều cho Roy, lãnh chúa đại nhân sao lại tính toán chi li như thế?”

Roy mặt không thay đổi nhìn Rex.

Rex không chịu nổi ánh mắt của Roy, rút cục đầu hàng, nói: “Được rồi được rồi, tâm tình hôm nay của ta tốt, để cho các người dính chút lợi lộc.”

Lam Hàn Phong nói: “Đúng rồi, tên Isaac thượng tướng kia làm sao bây giờ?” “Hiện tại cơ giáp của hắn đã mất hết, cũng không còn uy hiếp nữa.” Rex hí hửng, nói: “Đã hoàn toàn không cần lo lắng hắn. Thế nhưng dựa vào nguyên tắc làm việc cẩn thận, ta quyết định động viên hắn.”

Roy xem vẻ mặt của hắn, liền biết chắc không phải đơn giản như động viên thôi đâu.

Rex nói: “Vì bồi thường Isaac thượng tướng tổn thất cơ giáp, ta quyết định cho hắn một đội binh lính cùng một ít cơ giáp, Roy tướng quân, người nói thế nào?” Roy lập tức hiểu, Rex nói là bồi thường, nhưng thật ra là phái người tới nhìn Isaac. Rex sợ Isaac đúng là nội gián, lén lút báo ra bên ngoài thông tin của khu R. Roy gật gù đầu, nói: “Cũng tốt, thời khắc khẩn cấp, không nên để cho hắn quấy rối.”

Rex nở nụ cười, nói: “Yên tâm.”

Lam Hàn Phong không biết bọn họ đang làm chuyện bí hiểm gì, mấy người nói xong, liền không có chuyện gì khác. Roy mang theo Lam Hàn Phong rời đi pháo đài, chuẩn bị trở về cửa hàng súng vật.

Một đường trở lại, Lam Hàn Phong còn đang đắc ý dào dạt, nói: “Biện pháp của ta thế nào? Có giật mình hay không? Người cũng không khen ta một cái.” Roy không nhịn cười được, ôm bờ vai của cậu hôn lên trán cậu một cái, nói: “Khiến người của ta vô cùng chấn động, thê tử của ta đúng là giỏi.”

“Phi phi.” Lam Hàn Phong đối với danh xưng “Thê tử” này phi thường không hài lòng, nói: “Gọi lão công.”

Roy cau mày, nói: “Nó có ý gì?”

Lam Hàn Phong to gan bảo Roy gọi mình là lão công, còn lo Roy nghe xong sẽ trả đũa, không nghĩ rằng nguyên lai là mình lo lắng quá rồi, Roy căn bản không biết lão công là có ý gì.

Lam Hàn Phong nhất thời liền nở nụ cười, vô cùng gian tà, mặt mày hớn hở tuần tự hướng dẫn, nói: “Giống như từ thân ái a, là xưng hô giữa những người có quan hệ chặt chẽ, mau gọi ta!”

Roy nhìn khuôn mặt cười to của Lam Hàn Phong, tuy rằng cười đặc biệt ngọt, thế nhưng có chút làm cho hân lạnh cả sống lưng.

Roy nói: “Nghe có chút biệt nữ.”

Lam Hàn Phong trừng mắt, nói: “Đây là cách gọi ở chỗ chúng ta, biệt nữ cái gì.” Cậu một mặt nếu như Roy không gọi, cậu sẽ dùng nắm đấm để giải quyết. Roy gật gật đầu, nói: “Là cách gọi của Theo? Quả nhiên nghe kỳ quái. Không bằng ta gọi người thân ái, người kêu ta lão công, đây không phải là càng thuận miệng.” Lam Hàn Phong nổi khùng, Roy tại sao lại không ngốc một chút nào a! Lam Hàn Phong chết sống không nghe theo, Roy hết cách rồi, không thể làm gì khác hơn là kêu một tiếng lão công, nói: “Vẫn là rất biệt nữ.”

Lam Hàn Phong nghe mà mở cờ trong bụng, suýt chút nữa không cười đến ngắt đi, vui vẻ đến nỗi có thể nhảy lên, nói: “Gọi thêm mấy tiếng, ta thích nghe, tí nữa làm cơm ngon cho người.”

Roy nghiêm trang nói: “Lão công.”

Roy tuy rằng không biết Lam Hàn Phong tại sao cười vui vẻ như vậy, thế nhưng vẫn thỏa hiệp gọi một tiếng.

Lam Hàn Phong vui vẻ trở về cửa hàng sủng vật, sau đó bắt đầu làm cơm tối. Lục xà ngửi được mùi thơm, nói: “Chủ nhân, cơm tối hôm nay thịnh soạn như vậy!” Lam Hàn Phong đắc ý nói: “Đó là đương nhiên, ta làm cho lão bà của ta.” “Cái gì?” Lục xà kinh ngạc nói: “Chủ nhân người ‘hồng hạnh xuất tường’ (ngoại tình)?”

Lam Hàn Phong đưa tay cầm lên một con dao thái thịt, lắc hai lần trước mặt lục xà, nói: “Nói hươu nói vượn, muốn trở thành xà canh sao?”

Lục xà ngoan ngoãn cầm miệng, Lam Hàn Phong tiếp tục đắc ý nói: “Lão bà ta ở bên ngoài, chờ bữa tối tình yêu của ta a.”

Lục xà một mặt thất lạc nguyên lai không có gì bất quá, nói: “Ai, nguyên lai chủ nhân lại bắt đầu làm mộng ban ngày.”

Sau đó nhàm chán đi tìm Hoàng Xà.

Lam Hàn Phong không phản ứng nó, tiếp tục làm bữa tối tình yêu của cậu. Sau đó còn không quên lấy ra thuốc nước dành cho Roy, lấy một chén nước mật ong, ở bên trong giọt hai giọt.

Cơm tối xếp đặt một bàn lớn, phong phú vô cùng, Roy có chút thụ sủng nhược kinh, lẽ nào bởi vì mình gọi Lam Hàn Phong hai tiếng lão công? Làm cho Lam Hàn Phong cao hứng đến như vậy?

Roy cảm thấy chuyện này kỳ thực cũng chẳng có gì, hân rất nguyện ý gọi Lam Hàn Phong thân ái, hoặc là bảo bối nhi, càng buồn nôn hơn cũng có thể. Cho nên tại trên bàn cơm, Roy rất không tiếc rẻ lại gọi cậu một lần lão công. “Phốc —— ”

Lam Hàn Phong vui vẻ, lại làm cho hoàng xà cùng lục xà đang ăn cơm ở sát vách kinh sợ.

Lục xà phun thức ăn trong miệng ra ngoài, sau đó bắt đầu “A ha ha ha” cuồng tiếu không ngừng, cười đến nỗi toàn bộ thân thể đều xoắn thành cái bánh quai chèo, lăn lộn qua lại trên đất.

Hoàng Xà hiển nhiên ngậy ngẩn cả người, giật mình không nhỏ, sau đó bình tĩnh tiếp tục ăn đồ ăn.

Lục xà cười đầy đủ năm phút đồng hồ, sau đó liền im bật.

Hoàng Xà hỏi: “Làm sao vậy?”

Lục xà một mặt đáng vẻ muốn khóc, nói: “Lúc cười cần phải đầu lưỡi.” Lam Hàn Phong ném ánh mắt khinh thường qua, nói: “Người không có đầu lưỡi, đều gọi là lưỡi cả.”

“Đều lại chủ nhân, nha nha.” Lục xà phun ra lưỡi, đau đến mặt đều vặn vẹo. Lam Hàn Phong lòng nói ai bảo người cười, có gì đáng cười, không thấy Roy cỡ nào nghiêm túc gọi lão công sao.

Lam Hàn Phong đắc ý vênh váo, bỏ thêm một miếng thịt tiến vào trong miệng, kết quả...

“A” một tiếng, biểu tình của Lam Hàn Phong cũng vặn vẹo.

Roy hỏi: “Làm sao vậy?”

Lam Hàn Phong đóng miệng nhin nửa ngày, nói: “Không, không có gì, cần phải đầu lưỡi.”

Lục xà nghe thấy, lại bắt đầu “A ha ha ha” cười ha hả, nói: “Chủ nhân, đây là báo ứng!”

Lam Hàn Phong trừng lục xà một cái, cậu cần phải đầu lưỡi, quả thực giống như phải chịu cực hình, cảm giác đau tê tê, nhìn món ngon gì cũng không muốn ăn. Roy hỏi: “Rất đau?”

Lam Hàn Phong vẻ mặt đau khổ gật đầu.

Roy nói: “Ta xem vết thương một chút.”

Lam Hàn Phong đóng miệng lắc đầu.

Roy đã từ đối diện ngồi xuống bên cạnh cậu, nhẹ nhàng nắm cằm cậu, buộc cậu mở miệng.

Lam Hàn Phong mở miệng, duỗi ra đầu lưỡi cho hắn xem. Cẩn thật sự không nhẹ, thực sự là đem đầu lưỡi của mình cho là thịt mà ăn. Cũng may vết thương trên đầu lưỡi khép lại tương đối nhanh, tuy rằng còn có chút máu, thế nhưng cũng không có gì nghiêm trọng.

Roy mới vừa uống một chén nước mật ong Lam Hàn Phong tự tay làm, thân thể dần dần khô nóng, bây giờ thấy Lam Hàn Phong chủ động duỗi ra đầu lưỡi, không nhin được sững sờ. Động tác của Lam Hàn Phong hiển nhiên rất thuần khiết, thế nhưng vào trong đầu người nhìn thấy lại không còn thuần khiết nữa. Đầu lưỡi nhỏ thoát nhìn trơn tuột, còn hồng hồng. Roy không nhin được nhớ đến xúc giác của nó, mềm mại ấm áp.

Ánh mắt của Roy chìm xuống, nhìn thấy vết thương còn hồng hồng, hô hấp càng thêm nặng nề. Hắn cũng không nhin được nữa, vào lúc Lam Hàn Phong đem đầu lưỡi rút trở về, hắn bỗng nhiên cúi đầu, ngậm vào trong miệng, lập tức mút hai lần, cũng vươn ra đầu lưỡi, liếm hai cái trên đầu lưỡi của cậu, phá lệ cẩn thận từng li từng tí một.

Lam Hàn Phong trợn to hai mắt, thực sự không nghĩ tới Roy sẽ hôn lên. Hơn nữa đầu lưỡi của cậu đang bị đau, bị Roy ngậm trong miệng mút, cậu cũng không dám dùng lực lảng tránh, như vậy sẽ đụng phải vết thương.

Roy nhẹ nhàng liếm vết thương của, hơi đậm nhói, còn có chút ngứa ngáy, mùi vị đó thực sự khiến người vừa thoải mái lại vừa khó chịu, Lam Hàn Phong không nhin được rên rỉ một tiếng.

Roy nghe thấy âm thanh, cảm giác mình thực sự không nhin được, cơ nước đặt lên bàn cũng không tâm tình đi ăn, hắn hiện tại không kịp chờ đợi muốn hưởng dụng thân thể Lam Hàn Phong. Hắn lập tức ôm Lam Hàn Phong, nhanh chóng tiến vào phòng ngủ đóng lại cửa.

“Đau quá đau...”

Lam Hàn Phong bị vút ở trên giường, cậu rốt cục có cơ hội nói chuyện, nhanh chóng mơ hồ không rõ nói. Đầu lưỡi của cậu đau muốn chết, Roy dĩ nhiên còn dùng sức mút vết thương của cậu.

“Suyt ——” Roy nhẹ nhàng hôn môi cậu một chút, nói: “Ngoan, lập tức liền hết đau.” Lam Hàn Phong bị hôn đến choáng váng hoa mắt, lòng nói người lừa ai a, tí nữa ta không chỉ đau đầu lưỡi, còn có thể đau thất lưng chân đau cánh tay đau mông a, cái nào cũng đau!

“Bảo bối nhi...” Roy ghé vào lỗ tai cậu hôn, nói: “Bảo bối nhi cũng gọi ta một tiếng lão công a.”

Lam Hàn Phong: “...”

Lam Hàn Phong ngậm miệng chặt chẽ, tâm nói mình mới chiếm được một chút lợi lộc như vậy, không thể cứ để cho Roy chiếm tiện nghi trở lại như vậy, nếu không thì thật sự không có tiền đồ! Chính mình chẳng phải là thiệt thòi lớn rồi. Roy nghe thấy cậu không nói lời nào, cũng không vội vã, tựa hồ quên mất lời nói mới rồi. Bất quá qua nửa giờ, Lam Hàn Phong liền biết, Roy là tên quỷ hẹp hòi, hẳn căn bản là không có quên, mà là tùy thời trả thù. Khi mà Lam Hàn Phong bị chơi đùa khó chịu đến chết, Roy liền bắt cậu gọi lão công, nếu không thì sẽ không buông tha cậu.

Lam Hàn Phong nào dám không theo, gọi lão công đến nỗi cổ họng đều khàn khàn, lần này phải chịu thiệt thòi quá lớn...

Lục xà trừng hai mắt, “đột biến” làm cho nó trợn mắt ngoác mồm.

Lục xà không nhịn được nói: “Pháo ca quả nhiên muộn tao.”

Nó nói xong liền trừng Hoàng Xà, nói: “Người cũng không biết liếm liếm cho ta, lưỡi của ta cũng đau, mau liếm liếm cho ta.”

Hoàng Xà: “...”

Ngày hôm sau Lam Hàn Phong tỉnh lại, liếc mắt nhìn thời gian, đã là mười một giờ trưa ...

Cậu nằm ở trên giường, tận lực không động một cái, miễn cho liên lụy đến eo, sau đó động não, nỗ lực nghĩ lại, tối hôm qua bọn họ làm sao từ căn đầu lưỡi, lại diễn biến đến vận động kịch liệt trên giường?

Biến hóa này cũng lớn quá rồi đó?

Lam Hàn Phong cảm thấy được, gần nhất Roy có chút quá mạnh a, chính mình chịu không nổi a.

Đã đến giờ này rồi, may là hôm nay không phải tổ chức lễ nhậm chức cái gì, nếu không thì Rex sẽ phát hiện, tướng quân mới nhậm chức của hắn vắng mặt, nếu tra hỏi nguyên nhân....quá xấu hổ, Lam Hàn Phong không dám nghĩ.

Lam Hàn Phong bò dậy khỏi giường, tắm rửa sạch sẽ mặc quần áo tử tế, chuẩn bị kéo thân thể mệt mỏi đi đến pháo đài, chiến tranh sợ rằng không lâu nữa sẽ bắt đầu, cậu còn có rất nhiều thứ muốn học.

“Chủ nhân, sớm.”

Người máy *** thần sáng láng chào hỏi cậu, nói: “Chủ nhân, sắc mặt của ngài thoát nhìn không quá tốt.”

Lam Hàn Phong: “...”

Người máy còn nói: “Chủ nhân, cơm nước còn dư lại ngày hôm qua, ta đã giúp ngài bỏ vào nhà bếp.”

“Cám ơn người.” Lam Hàn Phong nói. Cậu hiện tại có chút đói bụng, muốn hâm tạm thức ăn thừa ngày hôm qua, ăn một chút rồi mới đi pháo đài.

Lam Hàn Phong đi về phía nhà bếp liền thấy người máy đã bỏ hết đồ ăn thừa vào trong hộp bảo tồn cất kỹ rồi, trưng bày ngay ngắn rõ ràng.

Bình thuốc nước kia cũng để ngay bên cạnh, để ở chỗ không có ánh nắng. Người máy đi theo đến, nói: “Chủ nhân, chai thuốc này cần bảo tồn ở chỗ tối, nếu không thì thành phần trong đó sẽ bốc hơi lên, liền không có tác dụng xúc tiến hưng phấn.”

“Ồ nha...” Lam Hàn Phong theo bản năng gật đầu, sau đó sững sốt một chút, nói: “Xúc tiến hưng phấn? Có ý gì?”(Beta: Bây giờ em mới biết, quá muộn) Lam Hàn Phong có chút há hốc mồm, cái này không phải trong truyền thuyết có thể giúp chính mình thoát ly khổ ải sao? Nghĩ như thế nào cũng nên là ức chế hưng phấn, mà không phải xúc tiến hưng phấn nha.

Người máy phát huy tác dụng vạn năng bắt đầu giảng giải cho Lam Hàn Phong thành phần cùng tác dụng của chai thuốc này. Thành phần là cái gì Lam Hàn Phong hoàn toàn không hiểu, tất cả đều là đồ vật cậu chưa từng nghe nói qua, thế nhưng tác dụng thì cậu hoàn toàn nghe hiểu.

Người máy nói: “Hiệu quả của loại thuốc nước này vô cùng cường đại, hơn nữa không làm tổn thương thân thể, có thể kích thích dục vọng, kéo dài thời gian, hơn nữa còn có thể đưa đến công năng trị liệu hữu hiệu, không đơn thuần chỉ tác dụng phụ trợ.”

Lam Hàn Phong đã hoàn toàn không nghĩ nghe tiếp, cậu bây giờ đã hiểu rõ, thầy thuốc kia căn bản là không nghe hiểu mình nói cái gì. Quả thực chính là nâng lên cục đá đập chân của mình, Lam Hàn Phong cuối cùng đã rõ ràng tại sao gần đây Roy lại ở trong trạng thái biến thái như thế... Tất cả đều là chính mình làm. Lam Hàn Phong khóc không ra nước mắt, muốn đem thuốc nước lập tức ném vào thùng rác.

Thế nhưng bỗng nhiên, Lam Hàn Phong lại nghĩ, ném quá lãng phí, hơn nữa có một người không chừng rất cần a. Người này đương nhiên chính là Rex, không phải nói có hiệu quả trị liệu sao? Nói không chắc còn có thể chữa trị vấn đề tiết sớm của Rex a.

Lam Hàn Phong cảm thấy được, quan hệ của cậu và Fred tốt như vậy, không bằng đưa cái này đưa cho bọn họ thôi.

Cho nên Lam Hàn Phong sau khi hầm xong chính mình, liền cầm cái thuốc nước này đi hâm hạp Fred thượng tướng...

Hết chap 37.

38. Chương 38: Khai Chiến

Lam Hàn Phong vốn là muốn đi pháo đài, thuận tiện mang theo bình thuốc nước kia đi. Cậu chuẩn bị trực tiếp đưa cho Fred thượng tướng, thế nhưng lại nghĩ lại, như vậy tựa hồ không quá tốt, bởi vì da mặt của Fred thượng tướng quá mỏng, chắc chắn sẽ không muốn.

Cho nên Lam Hàn Phong liền quyết định, vẫn là đưa cho Rex đi.

Rex đang ngồi ở trong phòng họp, trong phòng cũng không có người khác, cũng không thấy cái bóng của Roy.

Rex nhìn thấy cậu liền cười híp mắt chào hỏi, nói: “Người đã đến rồi? Ta nghe Roy tướng quân nói thân thể người ngày hôm nay không thoải mái, không đến được, nguyên lai là hần đang nói đùa.”

Lam Hàn Phong nghe ra Rex đang chế nhạo mình, trong lòng nghiêng răng nghiêng lợi, Roy cái tên hỗn đản này làm cho mình cả người đều đau, còn đi tuyên truyền khắp nơi.

Lam Hàn Phong ngồi xuống, nói: “Roy đâu?”

Rex nói: “Vừa nãy có tình huống bất ngờ, Roy tướng quân mang người đi tra xét.” “Tình huống bất ngờ?” Lam Hàn Phong hỏi: “Tại sao Roy tướng quân luôn phải làm người đi, người là lãnh chúa lại có vẻ đặc biệt rảnh rỗi.”

Rex cười như muốn ăn đòn, nói: “Đúng a, bởi vì ta là lãnh chúa.”

Lam Hàn Phong: “...”

Rex nói: “Là Isaac ‘Trốn ngục’” “Cái gì?” Lam Hàn Phong chấn động trợn to hai mắt, nói: “Isaac? Chạy? Người không phải phải một đội người đến xem hần sao? Làm sao để cho hần chạy?” Lam Hàn Phong còn nhớ, Rex nói Isaac có thể là gián điệp thâm thấu vào, hiện tại là thời khắc sắp khai chiến, để Isaac chạy như vậy, chắc chắn sẽ lộ ra một số tình báo quân sự của khu R. Hơn nữa mình dùng kế hoạch gấu mèo đối phó với Isaac, hần đã lĩnh hội qua, vạn nhất đem cái kế hoạch này nói ra ngoài, kế địch đã sớm chuẩn bị, chẳng phải là không có tác dụng.

Rex cười nói: “Đúng a, không cần thận để cho hần chạy mất.”

Lam Hàn Phong nhìn bộ dáng híp mắt cười mỉm của hắn, luôn cảm thấy cái từ không cẩn thận này bây giờ không có thành ý.

Lam Hàn Phong hồ nghi nhìn hắn, nói: “Không phải là kế hoạch của ngươi và Roy đi?”

Rex nói: “Ai nha, xem ra ngươi cũng thật hiểu suy nghĩ của Roy tướng quân, đây chính là biện pháp mà hắn nghĩ tới.”

Lam Hàn Phong thở phào nhẹ nhõm, nguyên lai là một cái kế hoạch, hại cậu sốt ruột không đâu.

Rex nhìn cậu thả lỏng xuống, cười nói: “Xem ra ngươi hoàn toàn tín nhiệm Roy, đều không muốn nghe Roy đến cùng suy nghĩ biện pháp gì, cứ như vậy buông lỏng?”,

Lam Hàn Phong nói: “Ngươi nói.”

Rex nói: “Isaac quả thật là chúng ta không cẩn thận thả ra ngoài. Bên người hắn có khí cụ truy tung của Roy, chờ Isaac cùng ông chủ cũ của hắn hội hợp, chúng ta liền có thể biết, hắn đến cùng cùng là phe của ai.”

(giống như chip cài để giám sát ý)

Lam Hàn Phong gật đầu, quả thật là một biện pháp.

Rex nói tiếp: “Hơn nữa, ngươi cũng thấy đấy, ta phái binh lính giam lỏng Isaac, có thể nói là nghiêm mật đến cực điểm, hắn lại dễ như ăn cháo chạy ra, còn thuận lợi ly khai khu R. Lẽ nào điểm này, không khiến người ta cảm thấy khả nghi sao?” Lam Hàn Phong có chút rõ ràng ý của hắn, nói: “Ngươi là muốn cho ông chủ cũ của hắn nghi ngờ?”

“Isaac tự đại cuồng vọng, chuyện này chỉ cần cẩn thận suy nghĩ một chút, sợ rằng đều sẽ nghi ngờ, chỉ có người như Isaac, sẽ cảm thấy là năng lực mình mạnh mẽ mới thuận lợi chạy trốn.” Rex nói: “Cứ như vậy, ông chủ cũ của hắn nhất định sẽ cho là Isaac thu được chỗ tốt từ ta, sau đó phản loạn. Như vậy, tin tức mà Isaac đưa đến, sợ rằng sẽ không có ai tin, đặc biệt là kế hoạch tác chiến của ngươi, để cho ông chủ cũ của hắn nghe được, sẽ chỉ cảm thấy hoang đường, trái lại càng thêm không tín nhiệm hắn.”

“Thì ra là như vậy.” Lam Hàn Phong gật đầu, bọn họ sắp xếp một cái cạm bẫy chiến thuật tâm lý nho nhỏ, cứ như vậy, khi mà Lam Hàn Phong lại dùng kế hoạch gấu mèo, nhất định sẽ thuận lợi hơn. Dù sao nếu như không là tận mắt thấy, sẽ không có người tin tưởng trên thế giới này có một người như thế, có thể đồng thời sai khiến hơn trăm con linh thú.

Rex nói: “Cho nên, hiện tại Roy dẫn người đi làm bộ.”

Lam Hàn Phong gật đầu, nói: “Vừa vặn không ai ở, ta còn có chuyện nói cho ngươi.”

Rex nhú mày, phi thường kinh ngạc vì Lam Hàn Phong lại có chuyện đơn độc nói với hắn, trêu nói: “Ngươi không phải là muốn biểu lộ tâm ý với ta đi? Fred vừa mới chấp nhận ta, Roy tướng quân cũng sẽ không bỏ qua cho ta.”

Lam Hàn Phong lườm một cái, nói: “Là có liên quan với Fred.”

Rex vừa nghe có liên quan với Fred, biểu tình lập tức có chút nghiêm túc, cũng không cợt nhả, hỏi: “Hắn làm sao vậy?”

Lam Hàn Phong trong lòng nói không phải là người ta làm sao, là ngươi làm sao a. Lam Hàn Phong lấy ra bình thuốc nước từ trong túi du hí sau lưng, sau đó đặt tới trên mặt bàn trước mặt Rex, nói: “Cái này cho ngươi, bác sĩ nói mỗi ngày một giọt, không cần cảm ơn ta.”

Rex sững sờ, trên bình thuốc nước không có nhãn mác, không thấy được là vật gì, hắn kỳ quái hỏi: “Đây là...”

Lam Hàn Phong làm sao lại có thể không biết ngại nói đây là vật gì, chỉ do dự nửa ngày, cuối cùng giống như trắng sĩ chặt tay, nói: “Đừng hỏi, hiệu quả... Khá tốt.” Tự mình nghiệm chứng, hiệu quả tốt khiến người nước mắt chảy gấp rút... Rex càng thêm hồ nghi.

Rex cầm lọ nước thuốc lên, sau đó mở nắp, hơi hơi ngửi một cái.

Rex cũng không có sở trường về dược lý, thế nhưng khi vẫn còn học ở trong trường quân đội, hắn cũng từng học qua về dược lý trong quân sự, đối với dược vật đơn giản vẫn có thể làm một chút phân tích.

Mà chai thuốc trước mắt này...

Rex chỉ là hơi hơi ngửi một cái, nhất thời biểu hiện trên mặt thiên biến vạn hóa. Thành phần của chai thuốc nước này hiển nhiên quá thường gặp, ngay cả cửa hàng mà trước kia Lam Hàn Phong mua một đồng người máy tình thú về cũng có bán, căn bản không phải là loại đồ vật khó có thể nhận biết gì.

Kỳ thực nếu như không phải Lam Hàn Phong giấu giấu diếm diếm, Roy nhìn thấy chai này, cũng có thể dễ như ăn cháo phân biệt ra được là vật gì.

Sắc mặt của Rex chuyển sang các màu đỏ vàng xanh tím, đẩy nắp bình thuốc, mỉm cười nói: “Tướng quân phu nhân thân ái, tại sao người lại hoài nghi, ta cần loại vật này.”

Lam Hàn Phong chấn động nhìn hắn, nói: “Người vừa ngửi cũng biết là cái gì?” Không nên a, căn bản không có mùi vị, Lam Hàn Phong trước kia đã ngửi qua, trừ khi Rex thuộc giống chó.

Thông tin từ nụ cười kia của Rex tuyệt đối không phải là thân mật, mà là tràn đầy hàm xúc uy hiếp. Hắn vẫn duy trì mỉm cười, gật gật đầu.

Rex là một Alpha, thực lực mạnh mẽ hơn người Alpha, lần đầu bị người khinh bỉ như thế, khinh bỉ xích lửa như vậy, làm cho Rex suýt chút nữa bị Lam Hàn Phong làm cho tức chết.

Rex không nhịn được nghĩ lại, có phải gần đây mình vô tình trêu chọc đến Lam Hàn Phong hay không, à không, cũng có thể là trong lúc vô tình trêu chọc đến Roy? Sau khi kinh ngạc, Lam Hàn Phong nghiêm túc nói: “Ta biết chuyện như vậy... Bị người khác biết sẽ thật mất mặt, thế nhưng người yên tâm, ta sẽ không nói cho người khác. Nghe nói cái thuốc nước này có năng lực chữa trị, dùng nhiều cũng có lẽ... Có thể chống đỡ dài một chút.”

Rex thực sự không nghĩ tiếp tục nghe Lam Hàn Phong nói chuyện, hắn sắp bị tức hộc máu.

May là vào lúc này, người giải vây đến, Roy mở cửa đi vào, xem ra đã diễn xong. Roy nhìn thấy Rex xanh mặt, hỏi: “Chuyện gì xảy ra?”

Sau đó lại hỏi Lam Hàn Phong: “Thân thể người có khá hơn chút nào không? Sao lại chạy tới đây?”

Lam Hàn Phong bị hắn hỏi đến đỏ cả mặt, lườm hắn một cái, không nói gì. Rex nhìn thấy Roy, quả thực như nhìn thấy thân nhân, nói: “Lão hữu thân ái, người tới thật đúng lúc, mau đưa vị này nhà người đi đi.”

Lam Hàn Phong lòng nói lòng tốt không được báo đáp a, quả thực chó cắn Lã Động Tân không nhìn được lòng tốt a. Lam Hàn Phong đứng lên, nói: “Ta đi đây, ta muốn đi xem chiến hạm của ta.”

(có lòng tốt mà còn bị báo oán)

Roy chuẩn bị cùng Lam Hàn Phong cùng rời đi, nói: “Đến cùng làm sao vậy?” Rex chỉ chỉ bình thuốc nước trên bàn kia, nói: “Còn nữa, mang cái bình thuốc này đi luôn đi.”

Roy quay đầu lại, trên bàn quả nhiên bày một bình thuốc nước, thấy chất lỏng trong đó. Roy nhìn thấy chiếc lọ kia, có dự cảm xấu, đi tới mở ra ngửi một cái, sắc mặt vụt một phát liền đen.

Roy tướng quân từ trước đến giờ vẫn luôn có dự vọng chiếm hữu rất mạnh, thích ăn dấm chua là không tránh khỏi. Hắn vừa ngửi liền biết vật kia là thứ gì, thề tử mình cùng nam nhân khác cùng ở trong một gian phòng, còn đặt một bình thuốc thúc tình...

Roy tướng quân có thể cao hứng liền gặp quỷ.

Rex nhất thời cảm thấy mình rất vô tội, chỉ vào Lam Hàn Phong rũ sạch quan hệ, nói: “Là hắn đem ra, ta là vô tội.”

Lam Hàn Phong tựa hồ cũng phát hiện khí tràng của Roy có chút không đúng, ngay lập tức liền nói: “Ta là đưa cho Rex, làm cho sinh hoạt của hắn và Fred có thể hài hòa một chút.”

Rex: “...”

Roy ngẩn ra, sau đó hồ nghi quan sát Rex một cái.

Rex phát thệ, Roy khẳng định cũng hiểu lắm.

Mặt của Roy tốt lên một chút, tiến lên cầm lấy bình thuốc nước kia, chuẩn bị mang theo nó cùng Lam Hàn Phong ra ngoài. Thế nhưng khi cầm bình thuốc lên, Roy liền phát hiện có điểm là lạ, cái chai này rõ ràng đã dùng qua, thiếu một ít. Roy lập tức cau mày, nói: “Ai dùng qua?”

Rex nhất thời giơ hai tay lên, nói: “Ta chỉ ngửi một cái, tuyệt đối chưa từng dùng qua. Khi hấn đem đến là đã dùng rồi.”

Lam Hàn Phong nghe thấy Roy nói, trong lòng giật mình, ánh mắt không tự chủ liền liếc mắt nhìn Roy. Thế nhưng vì không cho Roy hiểu lầm, cậu lập tức ngậm miệng lại. Lam Hàn Phong cảm thấy mình còn không muốn bị Roy làm chết ở trên giường, nếu như nói cho Roy mình cho hấn dùng loại dược này, Roy nhất định sẽ hiểu lầm, hiểu lầm hấn không thỏa mãn được chính mình...

Lam Hàn Phong vừa nghĩ, liền không nhịn được rung mình một cái, hậu quả quá nghiêm trọng. Hiện tại chỉ có đánh chết không thừa nhận!

Chỉ là sắc mặt thiên biến vạn hóa của cậu, Rex cùng Roy đều thấy rõ. Rex sửng sốt một chút, chợt cười to lên, nói: “Không phải là người cho Roy dùng đấy chứ?”

Biểu hiện trên mặt Lam Hàn Phong cứng đờ, cười cũng rất cứng ngắc, nói: “Làm sao lại có thể? Roy không cần...”

Sắc mặt Roy đen lại, biểu tình chột dạ của Lam Hàn Phong, tỏ rõ là không đánh đã khai. Roy quả thực muốn bị cậu chọc tức chết rồi, thuốc này thực sự đã từng cho mình dùng?

Roy nói: “Người đối với ta không hài lòng?”

Lam Hàn Phong: “...”

Tiếng chuông cảnh báo trong lòng Lam Hàn Phong vang lớn, nhất thời lộ ra khuôn mặt lấy lòng, kéo lại tay Roy, kéo hấn ra ngoài cửa, nói: “Làm sao có khả năng, Rex nhất định là đang lỵ gián! Người đừng tin hấn.”

Khi Lam Hàn Phong rời phòng còn hung hăng trợn mắt nhìn Rex một cái. Rex đã ở trong phòng họp cười đến nổi đau sốc hông.

Lam Hàn Phong cảm thấy thực sự quá mất mặt, vừa đi vừa nói: “Đây là một hiểu lầm, người ngàn vạn không thể tin tưởng, biết không?”

Roy bỗng nhiên dùng tay ôm eo của cậu, dùng lực xoay người, liền đem cậu ép ở trên vách tường, xung quanh nơi này không có ai, rất yên lặng.

Lam Hàn Phong trợn mắt lên, cảm thấy vào giờ phút này, kẻ thức thời mới là tuấn kiệt, đang chuẩn bị mở miệng xin tha, vừa mở miệng ra, không kịp nói gì, đã bị Roy cúi đầu chặn miệng.

Nụ hôn của Roy rất có tính xâm lược, mang theo một chút gấp gáp, còn có hơi tức giận, ở trên môi cậu vừa cắn vừa gặm, sau đó đem đầu lưỡi luồn vào trong miệng cậu, liếm mát xung quanh.

Lam Hàn Phong bị sợ hết hồn, hô hấp của cậu không nhanh, nín một hồi liền cảm thấy thân thể như nhũn ra. Chỉ là chỗ này, vạn nhất có người đi ngang qua, chẳng phải là quá mất mặt sao.

Lam Hàn Phong lấy tay đẩy hấn, thế nhưng Roy còn đang nổi nóng, Lam Hàn Phong càng đẩy hấn hấn càng hôn điên cuồng.

Lam Hàn Phong thực sự không có biện pháp, cảm thấy mình suýt chút nữa bị nghẹn chết, cũng may Roy cuối cùng vẫn là buông cậu ra.

Roy lấy hai tay ôm cậu để tránh khỏi Lam Hàn Phong trợn ngửa trên mặt đất, ghé vào bên gáy cậu dùng lực cắn một cái

Lam Hàn Phong hít một hơi lạnh, nói: “Đau...”

Trên cái gáy trắng nõn của Lam Hàn Phong lập tức xuất hiện một dấu hôn, Roy ở phía trên nhẹ nhàng hôn hai lần, nói: “Tối về, cho người triệt để thỏa mãn.” Lam Hàn Phong: “...”

Lam Hàn Phong khóc không ra nước mắt, lòng nói Roy lòng dạ hẹp hòi, bị hắn cắn vài miếng, làm sao vẫn không tính là xong?

Lam Hàn Phong dựa vào trong ***g ngực của hắn nghỉ ngơi một hồi, cảm giác dư vị lúc này mới đi thút thút bất bất. Cậu đứng lên sửa lại một chút y phục của chính mình, sờ sờ da thịt bên gáy, cảm thấy có chút đậm nhói, nói không chừng đã trầy da. Y phục của cậu căn bản không che tới địa phương cao như vậy, người khác nhìn lên có thể nhìn ra là chuyện gì xảy ra, cũng quá xấu hổ.

Lam Hàn Phong không hài lòng trừng Roy.

Roy nhàn nhạt nói: “Cho người lưu cái ký hiệu, để người khác còn biết, người là người của ta.”

Lam Hàn Phong: “...”

Lam Hàn Phong liếc mắt nhìn thời gian, đã không còn sớm, nói: “Ta muốn đi địa bàn của ta, người thì sao.”

“Ta cùng người.” Roy nói: “Còn có chỗ muốn dạy người.”

Lam Hàn Phong gật đầu, nói: “Đi thôi.”

Hai người cùng đi đến trại của Lam Hàn Phong, lên chiến hạm chuyên thuộc của cậu.

Chiến hạm của Lam Hàn Phong còn rất nhỏ, kém rất nhiều so với của Roy, thế nhưng mấy tiếng trước cậu đánh bại Issac, các thuộc hạ vốn đang không ôm hy vọng đều lấy làm kinh hãi, cảm thấy thì ra Lam Hàn Phong cũng vô cùng có bản lĩnh. Chính vì vậy, khí thế của quân doanh được tăng mạnh.

Lam Hàn Phong đã đưa tất cả nhóm gấu mèo đến một khoảng trống trong quân doanh để nuôi, như vậy cũng có thể ứng đối với tình huống bất ngờ. Roy nói cho cậu một chút tri thức về phương diện cơ giáp, nói: “Số lượng đối phó của nguồn thể lực này của người không nhiều, thế nhưng cơ giáp thiên về cơ hình, sức tổn thương rất lớn. người phải thừa dịp sớm thăm dò địa hình sắp xếp quân doanh của bọn họ, mang đội tiên phong đi phá hỏng. Nếu như linh thú của người không thể triệt để phá hỏng người máy hạng nặng của bọn họ, đợi đến khi thực sự quyết đấu, có thể sẽ có chút khó khăn.”

Lam Hàn Phong gật đầu nói: “Ta biết rồi, ta sẽ nghiên cứu thêm về việc bố trí.” Roy nắm chặt bàn tay cậu, nói: “Bây giờ ta còn không biết có thể lực mới gia nhập quânđội của Brian hay không, cho nên thể lực mà người muốn đối phó này có bành trướng hay không ta cũng không biết. Nếu như đến lúc đó...thể lực cách xa quá lớn, lập tức liên hệ Rex, thân thỉnh cứu binh, hắn sẽ luôn ở bên trong pháo đài ra lệnh. Nếu như cứu binh không thể đúng lúc chạy tới, hệ thống phòng vệ của quân đội tổn thương nghiêm trọng, người nhất định phải rút lui đúng lúc, biết không?” Lam Hàn Phong biết Roy còn đang không yên lòng cậu, nói: “Ta biết rồi, đến lúc đó ta sẽ cho mình một cái Phượng Hoàng sâu độc, người không cần lo lắng.” “Phượng Hoàng sâu độc?” Roy không rõ.

Lam Hàn Phong tốt bụng giải thích cho hắn: “Là chết cũng có thể nhảy dựng lên, còn có thể không phục trăm phần...”

Sắc mặt của Roy đen lại, không có bởi vì lời nói của cậu mà trở lên tốt hơn, trái lại còn kém hơn, lập tức hôn lên đôi môi đang lải nhải của cậu, hung hăng cắn một cái. Lam Hàn Phong đau đến cau mày, bịt môi nói: “Tại sao người cũng thuộc giống chó, bị Rex truyền bệnh dại à!”

Roy ôm bờ vai cậu, nói: “Đừng có nói hươu nói vượn, ta không muốn người bị thương tổn, biết không?”

Lam Hàn Phong gật đầu, nói: “Yên tâm đi, ta chính là chồng người. Đúng rồi, lại kêu một tiếng ta nghe chút.”

Roy: “...”

Bởi vì Lam Hàn Phong làm không biết mệt, làm cho Roy sâu sắc hoài nghi, cái từ này kỳ thực cũng không phải có ý tốt gì.

Brian không cho bọn họ nhiều thời gian chuẩn bị, hai ngày sau, mười nguồn sức mạnh giống như là đúng hẹn mà tới, bắt đầu ngu xuẩn vọng động, xa xa bao vây lại khu R. Bọn họ đến từ các phương khác nhau, giống như muốn bắt ba ba trong giỏ vậy.

Rex phân tích rất chuẩn xác, cũng không có thay đổi quá lớn, mười nguồn sức mạnh gần như sắp xếp dựa theo phân tích của hắn, Lam Hàn Phong có chút sốt sắng, rồi lại thở phào nhẹ nhõm, nếu như đột nhiên lâm thời thay đổi đối thủ, cậu mới càng khẩn trương.

Phương hướng đi tới của mười nguồn sức mạnh không giống nhau, Roy không có cách nào hầu ở bên người Lam Hàn Phong, bọn họ đúng lúc là phương hướng đối lập. Roy làm người hiểu rõ nhất binh lực của Brian, là người đối chiến với Brian trên chiến trường.

Biểu tình của Roy nghiêm túc, dùng lực kéo Lam Hàn Phong một chút, không nói gì, lập tức quay người ly khai.

Rex nói: “Lam Hàn Phong thượng tướng, người cũng nên xuất phát.” Lam Hàn Phong có chút không quen với xưng hô của hắn, thế nhưng vẫn gật đầu một cái, nói: “Ta đi.”

Fred làm nhân viên kỹ thuật ở trong pháo đài, hắn có chút lo lắng, lần này là chiến tranh súng thật đạn thật rồi.

Rex mỉm cười nói: “Đừng lo lắng, không có vấn đề. Huống hồ, cho dù có vấn đề gì, ta cũng sẽ mang binh đi trợ giúp.”

Fred nói: “Ta hi vọng không xảy ra chuyện đó.”

Rex nói: “Ta cũng hi vọng như vậy.”

Lam Hàn Phong lập tức chạy tới chỗ của mình, vào phòng chỉ huy, hắng giọng một chút, nói: “Lập tức quét hình tình huống quân doanh địch.”

Isaac quả thật là gián điệp, chỉ là giống như Rex nói, hắn chạy đi cũng không có tác dụng gì, trái lại làm cho ông chủ cũ của hắn hoài nghi hắn, hoàn toàn không tín nhiệm hắn.

Người mà Lam Hàn Phong muốn đối phó là ông chủ cũ của Isaac, lại chính là Langdon *** cầu.

Lam Hàn Phong có chút cảm thán, lúc trước Brian còn muốn phái binh đi tấn công Langdon, kết quả chỉ trong thời gian ngắn như vậy, hai phe đã có chung mối thù? Cũng không biết rốt cuộc là nghĩ như thế nào.

Langdon *** cầu trước kia xác thực rất cường đại, thế nhưng bây giờ kém hơn rất nhiều. Người máy hạng nặng của bọn họ tương đối tiên tiến, lực phá hoại rất tốt, hơn nữa không dễ dàng hư hao, năng lực phòng hộ cũng là số 1.

Isaac nói cho Langdon quốc vương, nói Lam Hàn Phong có một đội lính thú hơn trăm con, có thể ăn hết cả một đội cơ giáp chỉ trong vòng mấy phút.

Langdon quốc vương đương nhiên không tin, còn cảm thấy Isaac đang châm chọc cơ giáp của hắn đã không còn dùng được.

Langdon quốc vương không cho chuyện mà Isaac nói là to tát, nghĩ Rex làm trò quỷ, thông đồng Isaac, đến quấy rầy bố trí của mình. Nếu như binh lực toàn bộ đều đặt ở việc trông coi cơ giáp, như vậy khẳng định có nhiều chỗ liên yếu kém. Lam Hàn Phong ra lệnh, quét hình rất nhanh liền kết thúc, dữ liệu trở về làm cho Lam Hàn Phong thở phào nhẹ nhõm, giống hệt với khi dự đoán, xem ra Langdon quốc vương không có tin tưởng Isaac.

Lam Hàn Phong quyết định gia tăng thời gian, lập tức sắp xếp đội gấu mèo đi phá hoại người máy hạng nặng. Cậu nhất định phải giành giật từng giây, nếu không đối phương trước tiên phát động công kích, người máy hạng nặng một khi khởi động, cậu liền khó đối phó.

Các súng vật đã sớm đợi lệnh, mắt của nhóm gấu mèo lóe ra ánh sáng màu xanh lục, nói: “Chủ nhân chủ nhân, lại có thể ăn chưa?”

“Quá tốt rồi, lần trước ta đều không ăn đủ.”

“Nhưng là người ăn nhiều nhất.”

“Cái này còn ăn ngon hơn nhiều so với khi ở trong rừng rậm!”

Nhóm gấu mèo nóng lòng muốn thử, Lam Hàn Phong phát ra mệnh lệnh, chúng nó liền tiến vào không gian chứa đồ, được con rết nhỏ mang theo thẳng đến mục đích. Mà ở trên chiến hạm, Isaac phi thường tức giận, Langdon quốc vương không tin hắn, hơn nữa nói không giữ lời, không ban thưởng cho hắn, cũng không để cho hắn mang binh. Hắn còn trông cậy vào Langdon quốc vương có thể bù đắp cơ giáp đã tổn thất của hắn, hiện tại đều ngậm nước.

Isaac nuốt không trôi cơn giận này, quyết định mang theo mấy thuộc hạ do mình chỉ huy, canh giữ ở trước cửa phòng chứa cơ giáp. Nếu như bọn họ có thể bắt được bầy dị thú Lam Hàn Phong phái tới, vậy thì chắc chắn Langdon quốc vương sẽ phải tin lời của hắn.

Isaac mang theo mấy người lính, canh giữ ở trước cửa kho hàng.

Chỉ là con rết rất nhỏ, nó đường hoàng bò vào từ bên chân bọn họ, mấy người Isaackia hoàn toàn không thấy.

Nhóm gấu mèo đến nơi, đều không nói, cúi đầu bắt đầu ăn. Thân thể của đám người máy hạng nặng lớn hơn đám cơ giáp trước kia của Isaac, làm cho nhóm gấu mèo vô cùng thỏa mãn.

Dạ dày của nhóm gấu mèo thực sự quá lớn, chỉ dùng hai phút, kho lớn mệnh mông vô bờ, tràn đầy cơ giáp toàn bộ gặm đến bảy tám phần trăm.

Ngoài cửa một người lính nói: “Bên trong... Giống như có âm thanh?” Isaac lập tức cảnh giác, nói: “Đi, chúng ta vào xem xem!”

Con rết nhỏ nghe thấy động tĩnh, lập tức bò lại nói: “Người đến, gặm cũng xong rồi, chúng ta đi thôi.”

Nhóm gấu mèo nói: “Còn có chút tro cặn a!”

“Chớ ăn, cẩn thận bị bắt.” Con rết nhỏ giục.

Nhóm gấu mèo không thể làm gì khác hơn là trở về không gian chứa đồ, sau đó để con rết nhỏ mang bọn họ đi.

Mà phía ngoài Isaack không có mệnh lệnh của tướng quân, căn bản không thể tiến vào kho, bị thủ vệ cản lại.

Isaack không phục, gào to: “Người mà cản ta nữa, chúng ta liền xong đời!” Con rết nhỏ lúc này đã bò ra ngoài, tâm nói các người vốn là xong đời, sau đó yên lặng bò đi.

Isaac còn đang cãi nhau với thủ vệ, cuối cùng kinh động tướng quân, tướng quân không có cách nào, không thể làm gì khác hơn là nhốt lại Isaac. Xử lý xong Isaac, tướng quân lại cảm thấy không an lòng, sai người mở cửa, kiểm tra lại cơ giáp một chút.

“Ầm ầm” một tiếng, cửa kho hàng mở ra.

Sau đó liền nghe có binh lính gọi: “Tướng quân! Tướng quân!”

“Gọi quân y!”

“Tướng quân đại nhân té xỉu!”

Trong kho hàng khắp nơi bừa bộn, tất cả những cơ giáp hạng nặng kia dĩ nhiên biến mất toàn bộ! Tràn đầy một kho cơ giáp! Nếu như trên đất không phải còn sót lại một chút mảnh vụn, còn giữ lại hài cốt của mấy cơ giáp, bọn họ đều sẽ cho là gặp quỷ, cơ giáp bỗng dưng biến mất.

Tướng quân nhất thời cảm thấy đầu váng mắt hoa, lập tức liền ngã chổng vó. Không phải năng lực chịu đựng của hắn quá kém, mà là không còn cơ giáp, bọn họ chẳng phải là biến thành thịt dê trước miệng hổ? Đưa vào bên trong quân địch cho người ta làm bữa tối?

Lam Hàn Phong nhìn thấy con rết nhỏ trở về phục mệnh, khẽ mỉm cười, nói: “Tốt, đến thời điểm tiến công rồi!”

Hắn ấn vào nút phát thanh của quân hàm, ban bố mệnh lệnh tấn công. Các binh sĩ toàn bộ vào chỗ, cơ giáp khởi động hoàn thành. Bọn họ lần trước cùng Lam Hàn Phong chiến đấu, đem quân đội của Isaac đánh cho hoa rơi nước chảy, lần này cũng đều nóng lòng muốn thử, khí thế mười phần.

Quân địch đã đánh mất chín mươi chín phần trăm sức chiến đấu, trong thời đại công nghệ cao này, máu thịt thân thể người hoàn toàn không thể chống lại cơ giáp. Lam Hàn Phong dùng tốc độ nhanh như chớp giải quyết quân đội của Langdon *** cầu, xong xuôi lập tức chạy về pháo đài.

Rex cười to, nói: “Tốt tốt, Lam Hàn Phong thượng tướng thực sự là tốc độ nhanh khiến người chấn động, nhanh truyền tin tức tốt đẹp này cho mấy người tướng quân khác.”

Fred thở phào nhẹ nhõm, Rex còn nói: “Bảo Lam Hàn Phong không nên xem thường, tránh cho lỗ hổng kia lại có người đột kích. Còn có, đem Langdon *** cầu chủ soái, áp giải vào thành bảo.”

Lam Hàn Phong bên này thở phào nhẹ nhõm, tin tức rất nhanh truyền đến mấy vị tướng quân khác, mọi người nghe xong thì nhiệt tình mười phần, chỗ đó thắng sạch sẽ đẹp đẽ, thực sự hả hê lòng người.

Tâm của Roy rút cuộc thả lỏng xuống, nói: “Tra xét làm sao?”

Binh lính hồi bẩm, nói: “Tướng quân, chủ soái của Brian là nữ nhân, gọi Fanny.” Roy sửng sốt, tựa hồ có chút không thể tin được, sau đó gật gật đầu, nói: “Ta biết rồi.”

Bỗng nhiên trên màn ảnh có thỉnh cầu kết nối, dĩ nhiên là đến từ chiến hàm của Brian.

Roy suy tư một chút, sau đó ấn nút chuyển tiếp.

Trên màn ảnh lập tức xuất hiện hình ảnh một người phụ nữ, là loại hình nữ nhân xinh đẹp già dặn. Nàng có một mái tóc dài, mặc quân trang, hai tay cầm ở bên trong túi áo lớn của quân trang, nói: “Roy, chúng ta lại gặp mặt.”

Roy biểu tình nhàn nhạt, nói: “Ta không nghĩ tới, chủ soái lần này Brian phái ra dĩ nhiên là ngài.”

Fanny tướng quân nở nụ cười, nói: “Bởi vì quốc vương bề hạ nói, ta là người hiểu rõ nhất người.”

“Đúng là như thế.” Roy vẫn không có biểu tình gợn sóng quá lớn nào, nói: “Thế nhưng, ta cũng là người hiểu rõ cách bài binh bố trận của ngài, không phải sao? Fannylão sư.”

“Nói rất đúng,” Fanny gật đầu, nói: “Người là học sinh đặc ý nhất của ta. Tại trường quân đội nhiều năm như vậy, ta còn chưa tìm được học sinh càng thiên phú hơn người.”

Roy nói: “Cảm tạ lão sư khen ngợi. Ta tin tưởng, ta rời đi trường quân đội nhiều năm như vậy, có thể cho Fannylão sư kinh hỉ, sẽ càng nhiều.”

“Xem ra người rất tự tin.” Fanny nói: “Kỳ thực ta lần này cùng người trò chuyện, là tới chiêu hàng.”

Roy lập tức trả lời, nói: “Không thể.”

Fanny nói: “Làm trưởng bối, ta nhất định phải khuyên nhủ người.”

Roy nói: “Chuyện này, xác thực không thể. Cũng không phải ta phản bội Brian trước, ta cũng là bị ép.”

Fanny thở dài, nói: “Ta chỉ là muốn nói cho người, bất luận người giúp đỡ bất kỳ người nào đối phó Brian, cuối cùng người đều sẽ hối hận. Để những quốc gia khác chiếm lĩnh Brian, đối với người mà nói, cũng không là một chuyện tốt.” Roy nghe không rõ, cau mày.

Fanny nói: “Ta chỉ có thể nói những thứ này.”

Roy ấn xuống ấn phẩm, kết thúc trò chuyện.

Lam Hàn Phong muốn lưu lại tiếp tục đóng giữ, thế nhưng cậu đương nhiên muốn chú ý tình hình chiến đấu bên kia của Roy, cũng có binh lính phát tin tức cho cậu. Lam Hàn Phong hỏi: “Bên chỗ Roy, đã chiến đấu sao?”

Binh lính nói: “Vẫn không có, vừa nãy chủ soái Brian phát ra thân thỉnh trò chuyện với Roy tướng quân, hình như là muốn chiêu hàng.”

Lam Hàn Phong không nhịn cười được, nói: “Tên Lance quốc vương kia trong đầu có sht sao? Không phải hẳn là người đội mũ phản quốc lên đầu Roy trước sao, hiện tại lại chiêu hàng. Coi như Roy chịu trở lại, người khác sẽ nhìn hắn thế nào. Phản đồ trở về sao? Quá khôi hài.”

Binh lính còn nói: “Chủ soái Brian hình như là bằng hữu trước kia của Roy tướng quân.”

Lam Hàn Phong cau mày, cậu có chút không yên lòng, cũng không phải sợ Roy xử trí theo cảm tính hạ thủ lưu tình. Chỉ là nếu như nói là người quen, vậy khẳng định ít nhiều biết rõ Roy.

Lam Hàn Phong nói với lục xà trên bả vai: “Tĩnh lại đi, đừng ngủ.”

Lục xà giật mình một cái, nói: “Chủ nhân! Người rốt cục muốn phái ta ra tay sao?” Lam Hàn Phong gật đầu, làm cho lục xà cao hứng suýt chút nữa ngã khỏi lưng. Lục xà hỏi: “Đi làm gì?”

Lam Hàn Phong nói: “Đi trợ giúp Roy, qua xem một chút có địa phương ra tay không.”

Lục xà đang nhàm chán đến chết, lập tức gật đầu đáp ứng.

Lam Hàn Phong một lần nữa móc nối một tiểu đội trợ giúp, đem hai phần ba súng vật cho Roy, để lục xà cùng hoàng xà mang bọn họ đi, lại để cho lục xà mang tới mấy truyền tin, như vậy coi như lúc đó lục xà không thể câu thông với Roy, mình cũng có thể sai khiến lục xà.

Lục xà phi thường phấn chấn, ngay lập tức mang theo không gian chứa đồ đi. Lam Hàn Phong sắp xếp xong xuôi, mới phát ra một tin nhắn cho Roy. Roy nhận được chỉ là vài chữ ngắn ngủi, Lam Hàn Phong sợ quấy rầy hắn, làm cho hắn phân tâm, cho nên không phát ra thân thỉnh trò chuyện.

Roy ngay lập tức liền phát ra thân thỉnh trò chuyện với Lam Hàn Phong, Lam Hàn Phong thu được liền ấn nhận.

Roy nói: “Người phái súng vật của người lại đây, chỗ đó của người nếu có nguy hiểm thì làm sao bây giờ?”

Lam Hàn Phong nói: “Chỗ này của ta không có vấn đề. Hơn nữa chỉ là phân một phần gấu mèo, ta còn có súng vật của ta, triệu hoán không hết, muốn bao nhiêu có bấy nhiêu.”

Roy lúc này mới gật gật đầu, nói: “Ta biết rồi.”

“Người...” Lam Hàn Phong muốn nói với hắn, làm cho hắn chú ý một chút. Thế nhưng vừa mở miệng, bỗng nhiên liền im lại, bụng cậu trở bên đau quần quai, trong nháy mắt trên trán chảy ra mồ hôi.

“Làm sao vậy?” Roy lập tức hỏi, hắn thấy sắc mặt của Lam Hàn Phong không đúng. Lam Hàn Phong khoát tay áo một cái, nói: “Không có chuyện gì.” Đau đau một chút liền qua, hình như là ảo giác.

Lam Hàn Phong sợ Roy phân tâm, rất nhanh liền kết thúc cuộc nói chuyện. Cậu ngồi trong phòng chỉ huy, tâm nói lúc này bụng đau nhức, không phải là sắp sinh chứ?

Lam Hàn Phong nghĩ như vậy, nhất thời sợ đến nổi chảy đầy mồ hôi, lúc này nếu như muốn sinh con thì thật đúng là biết tìm lúc.

Lam Hàn Phong mang thai hài tử mới không bao lâu, hơn nữa ngoại trừ muốn ngủ ở ngoài, không có phản ứng bất lương gì, cậu đều nhanh quên trong bụng mình có một hài tử a.

Lam Hàn Phong trái lo phải nghĩ, có chút không yên lòng, nhưng lại không thể quấy Roy. Liền phát một cái thông tin cho Fred ở pháo đài.

Fred nhìn thông tin, sợ hết hồn.

Rex hỏi: “Làm sao vậy?”

Fred không công phu để ý đến hắn, liền phát trò chuyện với Lam Hàn Phong. Fred lập tức nói: “Thân thể người còn có cái gì không thoải mái không? Ngoại trừ đau bụng.”

Lam Hàn Phong lắc lắc đầu, nói: “Không có.” Cậu đang nói bỗng nhiên lại cảm thấy đau bụng, biểu tình có chút vụn vặt.

Rex ngây ngẩn cả người, tựa hồ có chút rõ ràng là chuyện gì xảy ra, nói: “Chờ đã, coi như năng lực sinh sôi của nhân ngư nhanh, thế nhưng cần khoảng bốn tháng, người mới hoài thai bao lâu?”

Lam Hàn Phong nghe thở phào nhẹ nhõm, nói: “Muốn bốn tháng, vậy thì khẳng định không phải, làm ta giật cả mình.”

Fred nói: “Nếu không người vẫn là trở về đi, kiểm tra thân thể một chút, nếu như là động thai khí, cũng là rất đáng sợ. Ta đi qua trông coi điểm kia.”

Rex tuy rằng không muốn để cho Fred rời đi, thế nhưng dù sao thân thể Lam Hàn Phong không thoải mái cũng là đại sự nên đồng ý với lời của hắn.

Lam Hàn Phong: “...” Động thai khí là cái quỷ gì.

Lam Hàn Phong mặc dù nói không cần, thế nhưng bọn Fred kiên trì. Rex nghĩ, chuyện này không phải là đùa giỡn, vạn nhất Lam Hàn Phong cùng con trai cậu có chuyện bất trắc, Roy còn không tay không đem hắn xé thành hai nửa... Lam Hàn Phong cuối cùng vẫn đồng ý, sau khi chờ Fred lại đây, liền đi về pháo đài. Fred lập tức lên đường, đi về phía cứ điểm trông coi của Lam Hàn Phong. Fred mới lên đường không lâu, Rex liền nhận được lệnh, hắn nhìn vào, là truyền đến từ phía Roy.

Brian dĩ nhiên phái Fanny đến làm chủ soái, Fanny không chỉ là lão sư của Roy, còn là lão sư của hắn, Fanny rất rõ ràng tác phong của bọn họ.

Đương nhiên, Roy cũng rất rõ ràng điểm này, cho nên lần này đối kháng, Roy không thể dùng thủ đoạn thường dùng của hắn.

Cho nên Roy quyết định thật nhanh, hắn phải lừa Fanny vào bẫy, mà mỗi câu cá đủ khiến Fanny mắc câu, chính là bản thân Roy.

Sắc mặt của Rex tương đối kém, hắn phát thông tin đến chỗ Roy. Roy biết Rex muốn nói gì, cho nên căn bản không muốn tiếp, thế nhưng bên Rex lại cường chế câu thông.

Rex nói: “Người điên rồi sao? Người dùng chính mình làm mồi, người nhưng là biết tác phong của Fanny, thủ đoạn của nàng có bao nhiêu tàn nhẫn, người không muốn trở thành một đồng pháo hôi đi?”

Roy nói: “Ngoài ra, người có biện pháp khác sao?”

Rex yên lặng một hồi.

Roy nói: “Chúng ta đều hiểu nhau, ta nhất định phải làm, nếu không chúng ta sẽ chết.”

Rex nói: “Vậy người làm thế nào?”

Roy nói: “Ta sẽ dẫn một đội người, dựa theo phong cách trước kia của ta, giả ý công kích. Khi đó phó tướng của ta sẽ dẫn theo quân chủ lực đánh lên trụ sở của Fanny.”

Rex đỡ trán, nói: “Ta không phải hỏi kế hoạch của người, ta hỏi người đó, người thật sự không muốn sống nữa sao?”

Roy nói: “Không nhất định, ta có 50% xác suất.”

Rex nói: “Cái xác suất này không có căn cứ không có căn cứ.”

Roy nói: “Trước tiên không cần nói cho Lam Hàn Phong.”

Rex nói: “Sau đó để cho ta nói cho hắn biết tin người qua đời?”

Roy không đồng ý liếc mắt nhìn hắn, không lên tiếng.

Rex nói: “Bằng không, người trước tiên ngăn cản quân đội của Fanny, ta sẽ mau chóng trợ giúp người.”

Roy nói: “Ta đã tính qua, bộ đội trợ giúp còn lưu lại của người cũng không đủ dùng. Fannymang tới cơ giáp cùng quân đội, cơ hồ là dốc toàn bộ lực lượng, đây là không có tác dụng.”

Xác thực, sức mạnh Brian tích lũy nhiều năm, tuyệt đối cường đại hơn khu R vừa mới phát triển.

Roy nói: “Ta đã vào chỗ.”

“Cái gì?” Rex nghe một câu không đầu không đuôi của hắn, sững sốt một chút, sau đó mới hiểu được, lúc Roy nói chuyện cùng hắn, cũng sớm đã bắt đầu hành động, chỉ sợ trước khi hắn phát ra thông tin thông báo mình, cũng đã ra lệnh. Rex nín nửa ngày, nói: “Chúc người nhiều may mắn.”

Roy cắt đứt thông tin.

Lam Hàn Phong rất nhanh liền trở về pháo đài, bác sĩ kiểm tra thân thể cho cậu một chút, dĩ nhiên kinh ngạc phát hiện, trứng trong bụng Lam Hàn Phong, đã cơ bản thành thực, lập tức liền muốn sinh ra.

Không chỉ là Lam Hàn Phong chấn động, Rex cũng đủ kinh sợ hết mức, thật là muốn sinh? Đây cũng quá nhanh rồi.

Rex vốn là muốn nói cho Lam Hàn Phong quyết định của Roy, thế nhưng hiện tại lại không có cách nào nói ra, không thể làm gì khác hơn là để cho cậu nghỉ ngơi thật tốt, sau đó liền rời đi.

Rex đi vội vã, nhìn là biết chột dạ, ngay cả đồ vật còn chưa lấy hết đã chạy, áo khoác còn treo ở trên kệ áo trước cửa phòng Lam Hàn Phong.

Lam Hàn Phong vốn là muốn hỏi hắn Roy thế nào rồi, thế nhưng người chạy quá nhanh, Lam Hàn Phong cũng không kịp mở miệng.

Một tiếng máy móc vang lên.

Lam Hàn Phong ngẩng đầu liếc mắt một cái, là vọng lại từ chỗ cửa. Áo khoác quân trang của Rex còn treo ở trên kệ trước cửa, có vẻ là thiết bị liên lạc trong túi áo hắn vang lên.

Lam Hàn Phong vừa vặn muốn đi hỏi Rex, liền lấy đi áo khoác của hắn, mở cửa chuẩn bị đi ra ngoài.

“Lạch cạch” một tiếng.

Thông tin thiết bị từ trong túi rơi ra, rơi trên mặt đất.

Màn hình rất nhỏ, thế nhưng chữ trong đó cũng ít, không cần mở ra có thể biểu hiện hoàn toàn.

“Giúp ta chăm sóc Lam Hàn Phong” —— Roy.

Hết chap 38.

Beta: huhuhu đọc câu cuối bỗng dưng xúc động quá (

39. Chương 39: Đản (trứng)

Lam Hàn Phong nhìn thấy liền ngây ngẩn cả người, đây là ý gì? Cậu đột nhiên nảy sinh cảm giác không ổn.

Thiết bị cần dấu vân tay để mở, cậu không thể thao tác mở ra. Lam Hàn Phong ngay lập tức chạy ra ngoài, chạy về phía phòng chỉ huy của Rex.

Bác sĩ vốn là đi lấy một ít thiết bị đến, chuẩn bị trở về lại kiểm tra cho Lam Hàn Phong, dù sao cũng là thê tử của Roy tướng quân, hơn nữa Rex lãnh chúa cũng rất coi trọng, hoàn toàn không thể thất lễ. Chỉ là bác sĩ vừa mới đi được nửa đường, còn chưa có trở về trong phòng, liền thấy Lam Hàn Phong thượng tướng chạy tới như một cơn gió. Tốc độ kia phải gọi là rất nhanh, hắn lo lắng cũng không kịp mở miệng gọi lại người.

Không thấy người đâu, bác sĩ mới ở phía sau đuổi theo gọi: “Lam Hàn Phong thượng tướng, xin dừng chạy, xin cẩn thận một chút.”

Lam Hàn Phong không nghe thấy bác sĩ gọi mình, đã như lửa cháy đằng sau đẩy cửa chạy vào trong phòng chỉ huy.

Rex đang cùng một vị quan chỉ huy nói chuyện, nhìn thấy Lam Hàn Phong một mặt nghiêm túc đi tới, trong lòng hồi hộp một chút, chỉ sợ cậu tới khởi binh vắn tội. Rex nói với quan chỉ huy kia: “Tình huống khẩn cấp, người bây giờ lên đường đi.” Sĩ quan chỉ huy gật đầu, lập tức ly khai phòng chỉ huy.

Lam Hàn Phong đi tới, đem y phục của hắn cùng thông tin khí cụ vỗ vào trên bàn, nói: “Roy đây là ý gì?”

Rex cúi đầu nhìn xem, nhất thời đầu đau gần chết, nói: “Vốn là ta là muốn nói cho người biết, thế nhưng vừa này thân thể người không thoải mái.”

Lam Hàn Phong nhìn hắn ấp a ấp úng, nói: “Vậy người bây giờ nói mau.” Rex biết đến không che giấu nổi cậu, hơn nữa che giấu nhất thời, các binh sĩ thật sự mang về thi thể của Roy chẳng phải càng bết bát hơn sao. Rex đem sự tình nói lại một lần cho Lam Hàn Phong, Lam Hàn Phong một mặt không thể tin tưởng, nắm đầm nắm chặt chẽ, nếu như Roy ở trước mặt, phỏng chừng đã một quyền đánh vào khuôn mặt than kia của hắn.

Lam Hàn Phong lập tức nói: “Sĩ quan chỉ huy vừa đi ra, có phải là đi trợ giúp Roy?” Rex gật đầu, nói: “Đúng.”

Lam Hàn Phong nói: “Bảo hắn thuận tiện mang ta đi.”

Rex nói: “Người không nên vọng động.”

Lam Hàn Phong nói: “Ta nếu là kích động, hiện tại đã phá tan nóc phòng chỉ huy của người.”

Rex: “...” Hắn cảm thấy được Lam Hàn Phong thật sự có bản lĩnh như thế này. Rex nói: “Khoảng cách Roy mở ra kế hoạch đã hơn một canh giờ. Coi như người lập tức chạy tới, cũng không kịp làm gì cả. Lại nói, thân thể của người không tiện, bác sĩ nói khả năng...”

Lam Hàn Phong nói: “Đừng nói nhảm, bảo chiến hạm thuận tiện mang ta đi với. Coi như không kịp, ta cũng muốn đi.”

Rex yên lặng một hồi, cuối cùng gật gật đầu, nói: “Ta tôn trọng ý nghĩ của người, để bác sĩ đi cùng người. Không nên vọng động, bằng không Roy biết đến sẽ lo lắng.” Lam Hàn Phong nghe thấy hắn nói đến Roy, cười lạnh một tiếng, nắm tay nắm thành quả đấm vang lên tiếng xương canh cách.

Sĩ quan chỉ huy nhận được mệnh lệnh, mang Lam Hàn Phong thượng tướng cùng đi, bên người Lam Hàn Phong còn có một vị bác sĩ. Bác sĩ thật sự là không đồng ý cậu đi, dù sao tình huống thân thể của Lam Hàn Phong quá tệ, bọn họ đều chưa từng thấy nhân ngư mang thai trong một khoảng thời gian ngắn như vậy mà đã muốn sinh.

Lam Hàn Phong vừa mới lên phi thuyền, bỗng nhiên liền cảm thấy bụng một trận quặn đau, bất quá nín khẩu khí, nhịn mấy giây là tốt rồi. Cậu hiện tại cũng bất chấp, kiên trì ngồi xuống nghỉ ngơi ở trong phòng đã được an bài sẵn.

Quân hàm của Lam Hàn Phong không thấp, sĩ quan chỉ huy là bị phái đi tiếp viện, cho nên đối với tình báo trực tiếp, hắn cũng sẽ không giấu diếm Lam Hàn Phong. Lam Hàn Phong nghỉ ngơi một hồi, bác sĩ kiến nghị cậu ngủ tu dưỡng, trong lòng cậu chứa sự tình, không thể ngủ, liền rời khỏi phòng đến phòng chỉ huy của phi thuyền.

Lam Hàn Phong hỏi: “Tình huống làm sao?”

Sĩ quan chỉ huy nói: “Tình huống...”

Hắn không biết nói thế nào, nếu như là hỏi tình huống toàn thể, như vậy đích xác rất lạc quan. Bởi vì kế sách của Roy, Fanny quả nhiên mắc câu, thật sự phái nhóm lớn quân đội đi tiêu diệt Roy, còn tưởng rằng bộ phận mà Roy lãnh đạo kia là bộ phận chủ lực. Mà chủ lực chân chính của bọn họ, đã lặng lẽ xuất phát, đi công kích chủ doanh của Brian.

Chỉ là tình huống bên Roy tướng quân kia liền không quá lạc quan. Roy mang rất ít người, trước mắt không có chính diện ứng chiến, sợ rằng một khi giao phong, Fannysẽ rất nhanh phát hiện đây là một cái bẫy. Chỉ là kéo dài như thế, cũng căn bản không được thời gian bao lâu.

Lam Hàn Phong nghe phân tích, trầm ngâm không lên tiếng. Cậu nhất định phải mau chóng tìm được Roy, coi như là tìm tới thi thể cũng không sao, bổ thiên tâm pháp của ngũ độc là có thể phục sinh. Nhưng mà chỉ sợ đến lúc đó, căn bản ngay cả thi thể cũng không tìm tới.

Người máy hạng nặng lực phá hoại đều rất lớn, rất có thể bị nổ thành pháo hôi, hoặc là thiêu thành bụi phấn. Này đó tạm lại không nói, chỉ cần là phi thuyền bị hư hao, bay tới trong vũ trụ, cũng là mò kim đáy biển, xác suất của việc tìm trở về nhỏ bé không đáng kể.

Lam Hàn Phong một trận xoắn xuýt, cảm thấy có chút ra đổ mồ hôi. Sĩ quan chỉ huy nhìn sắc mặt cậu không quá tốt, nói: “Lam Hàn Phong thượng tướng xin yên tâm, Roy tướng quân nhất định sẽ không có chuyện gì. Thượng tướng trong người không khỏe, xin mời nghỉ trước đi, chúng ta còn cần một ít thời gian mới có thể đến.”

Lam Hàn Phong gật gù đầu, chỉ là cậu trở về phòng nghỉ ngơi chưa đến hai mươi phút, rất nhanh liền nghe đến tiếng gõ cửa dồn dập, lại có tình báo mới truyền tới, tình huống bên Roy phi thường không lạc quan.

Sĩ quan chỉ huy nghiêm túc nói: “Roy tướng quân cùng quân địch giao phong, thế nhưng... sau khi giao chiến mười phút, thông tin liên triệť để đứt đoạn.” Lam Hàn Phong sững sờ, hô hấp dồn dập một ít, nói: “Xem có thể liên lạc lại hay không.”

“Đã phái người đi.” Sĩ quan chỉ huy nói.

Nhanh như vậy liền mất đi liên hệ, sợ rằng Fanny điều động bộ đội rất nhiều. Lam Hàn Phong biết bây giờ gấp gáp vội vàng cũng không có tác dụng gì, chỉ có thể hi vọng bọn họ có thể mau chóng chạy tới.

Khi viện quân đến trại, bộ đội chủ lực của Roy đã thành công đánh vào trụ sở của Fanny, bên Fannycũng nhận được tin tức, biết mình trúng kế, lập tức rút hết một phần quân đội trở lại trợ giúp. Thế nhưng hai địa phương cách nhau thực sự rất xa, căn bản không có cách nào lập tức chạy tới, tình huống tựa hồ đã thành chắc chắn. Fannynghé thuộc hạ báo cáo, tức giận đến vỗ bàn một cái, nói: “Được a, học sinh tốt của ta, quả nhiên cho ta một kinh hỉ không nhỏ.”

Phó tướng hỏi: “Tướng quân, sợ rằng trụ sở đã thất thủ, vậy phải làm sao bây giờ?” Fannycười lạnh một tiếng, nói: “Trụ sở thất thủ, cũng không có nghĩa là chúng ta sẽ thua.”

Nàng lập tức ra lệnh, nói: “Bảo chủ lực tiếp tục công kích chiến hạm của Roy, chúng ta muốn bắt sống. Nếu như bắt được Roy, như vậy chúng ta liền có lợi thế thắng lợi.”

Phó tướng lập tức đáp ứng.

Lam Hàn Phong bên này rất nhanh liền nghe được tin tức, Fanny hạ lệnh tiếp tục công kích quân đội Roy.

Sĩ quan chỉ huy vội vàng nói: “Lẽ nào phe địch phải dồn Roy tướng quân vào tử địa sao?”

Lam Hàn Phong nói: “Chỉ sợ là muốn bắt Roy, sau đó hòa nhau một trận.” “Chuyện này...” Sĩ quan chỉ huy sững sờ, đúng là như thế, quan hệ của Rex lãnh chúa cùng Roy tướng quân rất tốt, nếu như phe địch bắt Roy tướng quân làm tù binh, bàn điều kiện với Rex lãnh chúa, chuyện này liền không dễ xử lí. Mà Lam Hàn Phong cảm thấy được, theo tính cách của Roy, cho dù như thế nào cũng sẽ không làm tù binh.

Lam Hàn Phong nói: “Ta muốn dẫn người đi trợ giúp Roy.”

Sĩ quan chỉ huy có chút khó khăn, số lượng quân đội bọn họ phái lại đây trợ giúp rất ít, so sánh với bên Fanny kia, tuyệt đối không có phần thắng. Hơn nữa đều điều đi, trụ sở sợ rằng sẽ bị đánh lén mà thất thủ.

Lam Hàn Phong lúc này lại nói: “Cho ta một chiếc nhỏ phi thuyền, phải nhẹ nhàng có thể ẩn nấp hành tung.”

Sĩ quan chỉ huy sững sờ, phi thuyền loại nhỏ xác thực phi thường dễ dàng ẩn nấp hành tung, thế nhưng lại không thể mang theo người máy hạng nặng, lực chịu đựng rất kém. Nếu qua như vậy không phải là dễ vào miệng cọp sao?

Sĩ quan chỉ huy nói: “Lam Hàn Phong tướng quân, xin nghĩ lại! Chuyện này...” Lam Hàn Phong nói: “Ta có biện pháp của ta. Đi nhiều người không có tác dụng, chúng ta không thể dây dưa cùng quân địch, chỉ cần cứu được quân đội của Roy tướng quân liền trở lại.”

Lam Hàn Phong kiên trì ý kiến của mình, quân hàm của cậu cao nhất, chỉ có thể dựa theo lời nói của cậu đi làm.

Phi thuyền ngay lập tức liền chuẩn bị xong, Lam Hàn Phong kiểm tra lại súng vật của mình, mang theo tất cả nhóm giáo cơ xà cùng gấu mèo, sau đó liền lên phi thuyền.

Phi thuyền căn bản không mang cơ giáp, chỉ có số ít binh lính, chủ yếu phụ trách điều khiển cùng kỹ thuật tương quan.

Rex ở pháo đài nhận được thông báo về hành động của Lam Hàn Phong, hấn hiện tại nhưc đầu vô cùng, Roy mới vừa đem quân vào nơi nguy hiểm, hiện tại Lam Hàn Phong lại bắt đầu đùa với lửa. Nhưng mà hai người kia đều bước bình muốn chết, căn bản không có biện pháp.

Hiệu quả ẩn nấp của phi thuyền Lam Hàn Phong rất tốt, cho dù tiếp cận phi thuyền của cậu, chỉ cần không tiến hành thao tác công kích, không mở ra bình phong ẩn nấp, thì sẽ không bị phát hiện.

Bọn họ thuận lợi đi về phía giao chiến, vẫn không có tiếp cận, liền nghe đến thanh âm ùng ùng, là âm thanh nổ cơ giáp.

Âm thanh rất lớn, rồi lại rất xa, phi thuyền phải đi về phía trước tận mười phút mới có thể nhìn đến mơ hồ có một hạm đội đứng ở chỗ *** cầu không người. Binh lính báo lại nói: “Tình cầu phía trước không người, quét hình đến là hải cốt hạm đội của Roy tướng quân, thế nhưng cũng không quét hình đến thông tin tử vong, hẳn là từ bỏ chiến hạm, đổ bộ *** cầu không người.

Quân đội Fanny bao vây lại *** cầu không người, tiến hành một lần oanh tạc trên toàn phương diện, sau đó phá đại bộ đội binh lính đổ bộ xuống *** cầu, tìm tòi. Lam Hàn Phong nói: “Chúng ta cũng xuống.”

“Dạ!” Binh lính nói.

Phi thuyền an toàn hạ xuống, thế nhưng cũng không rút đi hệ thống ẩn nấp. Nham thạch trên *** cầu rất nhiều, phi thuyền không có cách nào tìm tòi ở phía trên, chỉ có thể xuống tự mình tìm người.

Lam Hàn Phong nói: “Ta xuống tìm người, các người tất cả đều lưu lại ở trên phi thuyền, không nên tắt hệ thống ẩn nấp, chờ ta tìm tới Roy tướng quân, sẽ đem hấn mang về.”

Binh lính sững sờ, bọn họ đều không đi xuống, chỉ có Lam Hàn Phong tướng quân một người đi ra ngoài tìm, như vậy thật sự được không?

Lam Hàn Phong khẽ mỉm cười, nói: “Ta cũng không đi một mình.” Cậu đương nhiên muốn mang súng vật của cậu, có bọn họ hỗ trợ, so với bất kỳ binh lính nào đều hữu hiệu.

Binh lính nói:”Thượng tướng, sau khi ngài rời đi phạm vi ẩn nấp của phi thuyền, chỉ có năm giây, sau đó sẽ bại lộ hành tung.”

Lam Hàn Phong gật đầu, nói: “Ta biết rồi.”

Lam Hàn Phong sờ sờ vòng tai của mình, mở ra bảng khống chế trò chơi, tự cho mình một cái Phượng Hoàng sâu độc, ở trong một thời gian nhất định, nếu mình trọng thương tử vong có thể lập tức sống lại.

Cậu là tới cứu Roy, chỉ cần tìm được Roy, vậy thì cái gì đều dễ làm, coi như Roy chết rồi, cậu cũng có thể dễ như ăn cháo phục sinh người.

Lam Hàn Phong triệu hồi Cầu Đản ra, nói: “Cầu Đản, lập tức chạy vào rừng cây thật nhanh, biết không?”

Cầu Đản lập tức gật đầu, dáng dấp hung hăng khí phách hiên ngang, nói: “Yên tâm đi chủ nhân.”

Lam Hàn Phong cưỡi ở trên lưng của nó, nhìn quân địch tìm tòi lít nha lít nhít bên ngoài, nói: “Nếu như chịu đến công kích, nhớ né tránh.”

Cầu Đản liền nghiêm túc gật đầu.

Lam Hàn Phong hít sâu một hơi, sau đó ở trong lòng yên lặng đếm 3 giây, gơ tay ấn vào nút mở cửa. Trong nháy mắt cửa mở ra, Cầu Đản liền lập tức xông ra ngoài.

Trong vòng năm giây rời đi phi thuyền sẽ có ẩn nấp bảo vệ, nhưng sau năm giây sẽ bại lộ hành tung.

Lam Hàn Phong nhất định phải dùng hết sức chạy mau, rời xa phi thuyền, nếu không không phải chỉ hành tung của mình bị lộ, ngay cả hành tung của phi thuyền cũng sẽ bị bại lộ. Cậu còn phải dựa vào chiếc phi

thuyền này mang Roy trở lại. Năm giây rất nhanh liền qua, quân địch lập tức phát hiện dị thú cùng người không rõ ràng xuất hiện. Có hơn mười kẻ địch, ngay lập tức liền đuổi theo Lam Hàn Phong.

Fannytướng quân tiếp được báo cáo, nói: “Đây là *** cầu không người, không thể có những người khác, nhất định là người của Roy, đuổi theo cho ta, mang hắn tới, ta muốn thẩm vấn hắn, nói không chắc có thể tìm được Roy ở nơi nào.” Cầu Đản chạy nhanh chóng, không bao lâu liền đâm vào trong rừng rậm. Cầu Đản vốn là sinh sống ở trong rừng cây, cho nên tiến vào rừng cây liền vô cùng thành thạo điều luyện, chỉ dùng năm phút đồng hồ, liền đem kẻ địch tất cả đều bỏ rơi.

Những người kia chưa từng thấy dị thú như vậy, theo sát không nghỉ, thế nhưng lực bất tòng tâm, cuối cùng mất dấu.

Fannytướng quân nghe nói, nhất thời giận tím mặt, hạ lệnh tăng cường binh lính tìm tòi.

Lam Hàn Phong nhìn thấy an toàn, liền ngừng lại, sau đó lấy ra không gian chứa đồ, phóng tất cả nhóm gấu mèo ra, nói: “Đi giúp ta tìm Roy, đều cần trọng một chút, sau khi tìm được lập tức liên hệ ta, biết không?”

Trên người nhóm gấu mèo tất cả đều mang khí cụ thông tin loại nhỏ, bất cứ lúc nào cũng có thể liên lạc với Lam Hàn Phong.

Nhóm gấu mèo rất linh mãnh, bọn họ quen thuộc với địa hình rừng rậm, dễ dàng tìm tòi ở bên trong hơn. Hơn nữa coi như những binh sĩ kia nhìn thấy bọn họ, cũng sẽ tưởng là bày dị thú vốn có của nơi này, không dám tùy tiện phát động tấn công, càng có thể che dấu tai mắt người.

Nhóm gấu mèo biết tình huống khẩn cấp, đều lập tức nghiêm túc quay đầu, sau đó phân phối đi tìm Roy cùng binh lính của hắn.

Lam Hàn Phong đương nhiên cũng không nhàn rỗi, cũng đi tìm người, thế nhưng cậu phải chú ý, không thể bị kẻ địch phát hiện hành tung.

Tình cầu không người kỳ thực cũng không phải rất lớn, thế nhưng tốt xấu gì cũng là cái *** cầu. Lam Hàn Phong cảm giác mình ra không ít mồ hôi, hai chân có chút vô lực, cậu đã tìm mấy tiếng, không có phát hiện Roy cùng thuộc hạ của hắn, ngược lại là tránh né nhiều lần quân địch, mà bên nhóm gấu mèo kia cũng không có tiến triển.

Duy nhất chỉ cao hứng là, bên Cody cùng Sean còn có một vị tướng quân khác đều truyền đến tin chiến thắng. Bởi Lam Hàn Phong cấp tốc đánh bại Langdon *** cầu, khí thế của bọn họ được nâng cao, những tướng quân khác cũng tấn công thắng lợi, bọn họ đã không sai biệt lắm thắng một nửa.

Cody cùng Sean để lại binh lực đóng giữ, sau đó liền tự mình mang theo một phần quân đội tới trợ giúp, tình huống bên này của bọn họ có dấu hiệu dịu xuống. Cứ như vậy, Fanny tướng quân liền giận, Roy hiển nhiên cũng biết nàng nghĩ như thế nào, cho nên trốn tại một cái *** cầu không người, dùng cây cối cùng nham thạch làm yểm trợ, trốn không gặp người, nhưng thật ra là đang trì hoãn thời gian. Roy biết, Fanny muốn bắt hắn làm con tin, mà hắn trốn đi, mới có thể tranh thủ nhiều thời gian nhất, để cho viện quân ngày càng lớn mạnh, cuối cùng thay đổi kết cục.

Fannytức giận đến mức đập mạnh bảng khổng lồ.

Phó tướng lo lắng nói: “Tướng quân, chúng ta không thể kéo dài nữa, sợ rằng nửa ngày nữa, quân đội đến trợ giúp sẽ càng nhiều, đến lúc đó chúng ta sẽ bị bọn họ vây lại...”

Fannycũng biết, đến lúc đó, một chút cơ hội trở mình cũng mất. Thế nhưng nàng không thể tin tưởng, mình lại bại bởi chính học sinh của mình.

Fannytrầm mặc hồi lâu, nói: “Điều người máy hạng nặng lại đây, oanh tạc lần thứ hai đối với *** cầu này. Chúng ta không thể tay trắng trở về, nếu không thể mang theo Roy tướng quân còn sống trở lại, vậy thì đem thi thể của hắn mang về đi.” Phó tướng lập tức đáp ứng.

Vòng thứ hai oanh tạc, hoàn toàn khác với lần thứ nhất. Vòng thứ nhất oanh tạc, chỉ là để Roy loạn trận tuyến mà thôi. Mà vòng thứ hai này, chính là chân chính hủy diệt.

Fannymang tới cơ giáp, còn chưa đủ dùng phá hủy cái *** cầu không người này, mà lửa đạn của nàng sung túc, hoàn toàn có thể phá hủy tất cả đồ vật có sinh khí trên mặt đất.

“Oanh” một tiếng, Lam Hàn Phong nhất thời cảm thấy được đất trời rung chuyển, xa xa một cái hỏa cầu lớn nện xuống, mắt thấy một cái đỉnh núi liền bị nổ không còn. Sau đó một mảnh đá vụn như là trời mưa từ trên trời dồn dập hạ xuống, mang thanh âm ừng ừng. Lam Hàn Phong cách rất xa, thế nhưng lỗ tai đều suýt chút nữa bị nổ điếc.

Lam Hàn Phong tâm lý rung mình, kẻ địch xem ra là hạ xuống sát tâm. Cứ như vậy khẳng định là không được, nhóm gấu mèo của cậu còn ở bên ngoài, hỏa lực lớn như vậy, sợ rằng đều sẽ bị thương.

Lam Hàn Phong lập tức nói với thiết bị liên lạc: “Tình huống có biến, lập tức trở về địa điểm lên đường lúc trước.”

Cậu nhất định phải thu hồi lại nhóm sủng vật của mình.

“Chủ nhân!” Một con gấu mèo kêu: “Ta phát hiện pháo ca!”

“Cái gì?” Lam Hàn Phong cả kinh, lập tức nói: “Ở nơi nào?”

Cuộn cuộn lập tức nói vị trí chính xác của mình cho Lam Hàn Phong, Lam Hàn Phong nhận được thông tin, nhanh chóng tìm tòi.

46,24,09...

Lam Hàn Phong nhập tọa độ trên địa đồ, tâm lý chính hồi hộp, chính là địa phương lúc này bị nổ...

Lam Hàn Phong nhanh chóng đi về phía tọa độ, hỏa lực lớn như vậy, không biết tình huống thế nào.

Cậu vừa chạy về hướng kia, vừa hỏi con gấu mèo đó: “Tình huống chỗ người như thế nào?”

Gấu mèo nói: “Vừa nãy có nổ tung, ta từ trên sườn núi lăn xuống, liền phát hiện pháo ca. Bất quá pháo ca bị thương, bây giờ còn đang hôn mê, tạm thời còn không có nguy hiểm tính mạng.”

Lam Hàn Phong vừa nghe, càng căng thẳng hơn, nói: “Còn có bao nhiêu người?” Cuộn cuộn nói: “Còn có năm người, đều là vết thương nhẹ, không nghiêm trọng bằng pháo ca, thế nhưng...”

“Cái gì?” Lam Hàn Phong rất gấp gáp hỏi, chỉ lo liền có cái gì bất ngờ. Cuộn cuộn nói: “Bọn họ thật giống đều rất sợ ta nha!”

Lam Hàn Phong: “...”

Roy tướng quân bị trọng thương, còn dư lại thuộc hạ cũng không nhiều, bọn họ né mấy lần, dựa theo chỉ thị của Roy tướng quân, tận lực kéo dài thời gian. Thế nhưng thương thế của Roy tướng quân quá nặng, lại không thể trị liệu, cho nên thương thế chuyển biến xấu, vốn là còn ý thức, thế nhưng hiện tại đã hôn mê. Còn dư lại năm tên lính đều rất gấp, thế nhưng không làm nên chuyện gì. Bọn họ thử nghiệm thỉnh cầu trợ giúp, thế nhưng thông tin khí cụ đều hỏng.

Ngay tại lúc mọi người đang gấp gáp, bỗng nhiên liền thấy trong rừng nhảy ra một con dị thú.

Bọn họ nhất thời đều bắt đầu đề phòng, tưởng dị thú của *** cầu này, vậy khẳng định tính công kích không thấp.

Thế nhưng rất nhanh, mọi người đều phát hiện có vẻ dị thú này không có ác ý. Hô hấp của Roy rất yếu ớt, vết thương trên người hắn rất nhiều, quan trọng nhất chính là đang phát sốt, hôn mê một trận chậm rãi tỉnh lại, cảm giác có đồ vật mao nhung nhung đang cọ tay của chính mình.

Roy vô lực mở mắt ra, liền thấy gấu mèo mềm mại. Hắn còn tưởng rằng mình nằm mơ, thế nhưng nhắm mắt rồi lại mở, gấu mèo còn ở bên cạnh mình. Gấu mèo nhìn hắn tỉnh rồi, lập tức thông qua thiết bị nói cho Lam Hàn Phong. Sau đó gấu mèo liền dùng lỗ tai cà cà tay của Roy.

Roy cảm giác trên tay có cái gì đó lạnh lạnh, dĩ nhiên là thiết bị loại nhỏ. Binh lính ở bên cạnh lúc này mới nhìn đến, nói: “Tướng quân, trên người con dị thú này có thiết bị liên lạc, chẳng lẽ là linh thú do người nuôi?”

Roy hé miệng, thở mấy hơi, hơi yếu nói: “Đem nó đưa cho ta.”

Binh lính lập tức đem thiết bị cho Roy.

Lam Hàn Phong nghe đến hô hấp như có như không bên kia, chính mình cũng không nhịn được ngừng thở, cẩn thận hỏi: “Roy? Là người sao?”

Roy được nghe được âm thanh của Lam Hàn Phong, không nhịn được mỉm cười, chỉ là Lam Hàn Phong bây giờ nhìn không thấy.

Roy cất lực nói: “Là ta.”

Lam Hàn Phong thở phào nhẹ nhõm, nói: “Ta lập tức liền chạy tới, nhóm gấu mèo nói cho ta biết vị trí, ta lập tức tới ngay.”

Roy lấy làm kinh hãi, hắn biết con linh thú này là của Lam Hàn Phong, thế nhưng hắn cũng không nghĩ tới Lam Hàn Phong cũng ở cái *** cầu không người này. Nơi này khắp nơi đều rất nguy hiểm, bên tai thỉnh thoảng còn có âm thanh nổ tung, Fannyhiển nhiên phát hỏa, muốn hủy diệt nơi này.

Roy lập tức giãy dụa muốn ngồi xuống, nói: “Đừng tới đây, người đi mau, nơi này quá nguy hiểm!”

Hắn nói xong liền ho kịch liệt lên.

Lam Hàn Phong nghe hắn nói như vậy, liền cảm thấy đặc biệt nổi nóng, nói: “Người muốn đi chịu chết, cũng không nói với ta một tiếng, ta muốn làm gì người dựa vào cái gì quản.”

Hỏa khí của Lam Hàn Phong bây giờ rất lớn, khẩu khí cũng cùng không không chế nổi.

Không chờ Roy lại mở miệng, đột nhiên “Ầm ầm” một tiếng, đất trời rung chuyển. Lam Hàn Phong nhìn thấy phía trước lại bị oanh tạc một lần, trời đen kịt bị nổ giống như ban ngày. Ngay sau đó, chỗ bị oanh tạc qua có ánh lửa, chỉ sợ là rừng cây bị đốt, rất nhanh ánh lửa liền lan thành một vùng.

Lam Hàn Phong ngẩn ra, bên trong thiết bị đã không có thanh âm của Roy, thiết bị của đối phương giống như bị hỏng, yên lặng.

Lam Hàn Phong nhìn đại hỏa cả một vùng, cắn răng vọt tới, chạy về phía rừng cây. Vị trí của Roy vừa lúc bị oanh tạc tới, nhất thời đất trời rung chuyển. Gấu mèo lắc lắc đầu, từ bên trong hố đất bò ra ngoài, nhất thời có chút sốt sắng, hắn làm mất pháo ca rồi, ngay cả những binh sĩ kia của pháo ca cũng không thấy. Gấu mèo nhanh chóng chạy đi tìm, cũng may chỉ vài bước đã thấy pháo ca đang hôn mê, nhưng mà những người khác lại không biết đi nơi nào.

Bết bát nhất chính là lửa lớn ở trong rừng cây, hơi thở của pháo ca còn chưa đoạn đã bị lửa lớn thiêu chết.

Lam Hàn Phong vọt vào rừng cây, chạy đến tọa độ gấu mèo báo. Thế nhưng hiển nhiên nơi này đã không còn ai, bị nổ trụi lủi.

Lam Hàn Phong tâm lý một trận lạnh lẽo, nhanh chóng tìm kiếm khắp nơi. “Lam Hàn Phong tiên sinh?”

Một người lính kinh ngạc nhìn Lam Hàn Phong, hắn là thủ hạ của Roy, gặp qua Lam Hàn Phong, biết Lam Hàn Phong là thê tử của Roy, chỉ là không nghĩ tới hắn dĩ nhiên thật sự chạy đến nơi đây.

“Roy đâu?” Lam Hàn Phong lập tức chạy tới hỏi.

Người binh sĩ kia trên đùi bị thương, còn lại hoàn hảo, nói: “Vừa nãy nơi này bị oanh tạc, ta bị hôn mê, lúc tỉnh lại mọi người đều không thấy.”

Lam Hàn Phong nhìn chân của hắn một cái, lập tức lấy ra vũ khí, ném một cái kỹ năng bổ huyết vào trên người hắn.

Binh lính sửng sốt một chút, hắn thấy chính mình gãy chân, đau đến hắn mồ hôi lạnh chảy ròng căn bản không đứng lên nổi, thế nhưng chợt bỗng nhiên chân của hắn tốt rồi, thật giống như vết thương chưa từng tồn tại vậy.

Binh lính nhanh chóng đứng lên, bây giờ không phải là lúc làm phiền, nói: “Lam Hàn Phong tiên sinh, nơi này bén lửa, thỉnh đi ra ngoài trước đi!”

“Không, ta muốn tìm Roy.” Lam Hàn Phong nói.

Người binh sĩ kia thấy cậu không chịu đi ra ngoài, cũng ở xung quanh đồng thời đi tìm.

Gấu mèo rất nhanh liền nghe thấy âm thanh của Lam Hàn Phong, lập tức kêu to để cậu tới.

Lam Hàn Phong vừa mừng vừa sợ, nhanh chóng chạy về phía âm thanh, binh lính cũng đuổi sát theo, hỏa thể bên kia thực sự rất lớn, quá nguy hiểm.

Lam Hàn Phong liếc mắt liền thấy được gấu mèo cùng Roy trong đám lửa. Roy không nhúc nhích nằm, gấu mèo liền ở bên cạnh hắn.

Binh lính vốn là muốn kéo Lam Hàn Phong, chính mình vọt vào công Roy tướng quân đi ra. Chỉ là động tác của Lam Hàn Phong rất nhanh, không để cho hắn nói, đã vọt vào đám lửa, sau đó khiêng Roy tướng quân lên vai, một phát bắt được gấu mèo, nhanh chóng chạy ra.

Binh lính lập tức đều xem tròn mắt.

Bọn họ không dám dừng lại, lập tức chạy ra bên ngoài. Tốc độ lan tràn của đám lửa thực sự rất nhanh, dừng lại rất có thể bị đại hỏa thiêu chết.

“Cẩn thận!”

Lam Hàn Phong đột nhiên hô một tiếng, ngay sau đó liền nghe đến phía sau một tiếng vang ầm ầm, giống như bị nổ. Nhất thời có cây cối bị nổ bay ra ngoài, đá vụn cùng đại thụ bay về phía bọn họ.

Lam Hàn Phong mang theo Roy tướng quân lặn sang bên cạnh, binh lính cũng nhanh chóng né tránh, cũng may trước đó có chuẩn bị, đều không có bị thương. Lam Hàn Phong nhào quá mạnh, Roy từ trên người cậu tuột xuống. Chỉ là như vậy, Roy cũng không tỉnh lại, vẫn cứ nhắm mắt lại.

Binh lính nhanh chóng chạy tới, nói: “Lam Hàn Phong tiên sinh, ngài không có sao chứ?”

May là bọn họ chạy nhanh, đã tạm thời thoát khỏi đại hỏa. Thế nhưng âm thanh oanh tạc liên tiếp, thật sự khiến người kinh tâm động phách, không biết đến khi nào, sẽ vừa vặn đem bọn họ nổ thành tro tàn.

Binh lính vội vàng đỡ Roy tướng quân ở một bên đây, nói: “Chúng ta đi mau...” Hắn mới nói phân nửa, bỗng nhiên liền gây ngăn cả người, sau đó thăm dò phía dưới cổ của Roy, mò mạnh đập của hắn.

Binh lính vốn là cho là Roy tướng quân bị thương hôn mê, thế nhưng lúc này đỡ hắn, đột nhiên cảm thấy nhiệt độ của Roy tướng quân có chút thấp. Trước kia Roy tướng quân vẫn luôn bị sốt, nhiệt độ đang cao tại sao bỗng nhiên lại thấp? Trong lòng hắn có một dự cảm không tốt, nhanh chóng thăm dò khí tức, sau đó dĩ nhiên không có cảm giác được một chút hô hấp và mạch đập.

Binh lính khiếp sợ nói: “Tướng quân hắn...”

Lam Hàn Phong vẫn luôn công Roy, đương nhiên cảm giác được nhiệt độ của người hắn chậm lại, thế nhưng sắc mặt của cậu không thay đổi gì, bây giờ không phải là thời điểm để giải thích, lập tức công người lên, nói: “Đi.”

Lam Hàn Phong thật ra muốn lập tức phục sinh Roy, chỉ là oanh tạc không ngừng, ngũ độc mặc dù có kỹ năng phục sinh, thế nhưng không thể phục sinh người ở trong chiến đấu.

Lam Hàn Phong không thể làm gì khác hơn là công lấy Roy, chờ đến chỗ an toàn, thoát khỏi oanh tạc mới có thể phục sinh Roy.

Bọn họ không dám dừng lại, một hơi xông về phía trước, rất nhanh liền chạy ra khoảng rừng cây này. Phi thuyền của cậu còn đỗ ở địa phương đó, may là chỗ đậu chưa bị công kích.

Lam Hàn Phong phát phát tay, bảo binh lính đuổi tới, sau đó mang hắn chạy lên phi thuyền.

Các binh sĩ trên phi thuyền thấy Lam Hàn Phong thượng tướng an toàn trở về, còn mang về Roy tướng quân, đều không hẹn mà cùng thở phào nhẹ nhõm, sau đó mừng rỡ như điên.

Lam Hàn Phong nói: “Lập tức đi ngược lại, nhanh!”

Cậu nói xong, liền công lấy Roy tiến vào gian phòng của mình, sau đó khoá cửa. Bác sĩ thấy Lam Hàn Phong một thân chật vật trở về, vốn là đã chuẩn bị xong máy móc cấp cứu, chuẩn bị xem thương tổn cho bọn họ, thế nhưng lại bị nhốt ở ngoài cửa.

Lam Hàn Phong đặt Roy trên giường, sau đó lập tức lấy ra vũ khí ném kỹ năng phục sinh lên người hắn.

Sắc mặt của Roy rất trắng, không có chút hồng hào nào, thế nhưng tay của hắn yếu ớt khẽ nhúc nhích một chút.

Lam Hàn Phong thở phào nhẹ nhõm, ngồi ở bên cạnh hắn nắm chặt tay hắn. Roy rất nhanh liền có hô hấp hơi yếu, một hai phút sau, tần suất hô hấp cũng khôi phục bình thường, sắc mặt cũng hồng nhuận.

Roy cảm thấy mình giống như là ngủ một giấc, sau đó rất tự nhiên mở mắt ra, liền thấy Lam Hàn Phong.

“Lam Hàn Phong?” Roy kinh ngạc mở mắt ra, thấy là một cái gian phòng nhỏ, bên cạnh yên lặng chỉ có Lam Hàn Phong.

Hắn nhớ là mình ở trên một cái *** cầu không người người, bị trọng thương, chỉ sợ là chắc chắn phải chết. Mà hiện tại...

Roy cảm thấy, cho dù bây giờ mình đang nằm mơ, vậy cũng nhất định là một giấc mơ rất đẹp. Hắn lập tức lấy tay ôm Lam Hàn Phong, đem người đè xuống giường, sau đó hung hăng hôn lên đôi môi cậu.

Lam Hàn Phong sững sờ, vốn là chuẩn bị mắng to Roy một trận, ai ngờ trái lại trước tiên bị một cái hôn dồn dập chặn lại miệng.

Lam Hàn Phong cảm thấy tim mình còn ầm ầm đập thật nhanh, không nhận được đáp lại ôm cổ của Roy, cùng hắn quần quýt lấy nhau.

Roy khiếp sợ phát hiện, kỳ thực đó cũng không phải giấc mộng, bởi vì Lam Hàn Phong cho hắn xúc giác quá quen thuộc cùng chân thật. Hắn khiếp sợ, lại càng vui mừng, đem triển miên hôn sâu sắc thêm.

“A...”

Lam Hàn Phong bỗng nhiên đẩy hắn hai lần, trong cổ họng phát ra một tiếng rên rỉ đè nén, mang theo chút thống khổ.

Roy lập tức cảnh giác, nói: “Người bị thương?”

Lam Hàn Phong lắc đầu, hắn đột nhiên cảm giác bụng rất đau, ra một thân mồ hôi lạnh.

Roy nhìn thấy trên trán cậu ra rất nhiều mồ hôi, nói: “Ta đi tìm thầy thuốc!” Không chờ hắn nói xong, Lam Hàn Phong liền cảm thấy lần này đau đến có chút quá mức, mắt tối sầm lại, dĩ nhiên mất đi ý thức hôn mê bất tỉnh.

Roy hoảng rồi, lập tức kéo cửa ra xông ra ngoài, nói: “Bác sĩ! Bác sĩ ở nơi nào?” Bác sĩ đang băng bó vết thương cho binh sĩ vừa mới vào sinh ra tử kia. Binh lính ngồi ở trên ghế, tuy rằng trở về từ cõi chết, thế nhưng thần sắc có chút mất mát, hắn cho là lần này còn sống chỉ có một mình hắn, đồng bạn của hắn tất cả đều chết.

Binh lính nghe thấy thanh âm của Roy tướng quân thì sững sờ, nhất thời liền từ trên ghế nhảy lên. Khi Roy tướng quân bị công trở về thân thể đều lạnh, mà bây giờ lại một chút việc cũng không có, ngay cả một chút thương tổn cũng không có. Binh lính trợn mắt ngoác mồm, nói: “Tướng... Tướng quân... Ngài không có chuyện gì?”

Roy không kịp nói chuyện cùng hắn, lập tức đem bác sĩ lôi đi, làm cho hắn đi xem bệnh cho Lam Hàn Phong.

Bác sĩ vốn là cùng Lam Hàn Phong lại đây, biết đến Lam Hàn Phong đang mang thai, nhanh chóng một bên lưu loaát kiểm tra, vừa nói: “Tướng quân đừng hoảng hốt, Lam Hàn Phong thượng tướng lập tức sẽ sinh, không có nguy hiểm.” “Cái gì?” Roy bị hắn vừa nói như thế là thật hoảng rồi, lúc này mới mang thai bao lâu, làm sao đã sinh?

Chỉ là hiện tại cũng không kịp nói những thứ này.

...

Lam Hàn Phong hôn hôn trầm trầm, cảm thấy mình giống như bị ngâm ở trong nước, toàn thân đều mồ hôi chảy ròng ròng, hơn nữa không bao nhiêu khí lực. Cậu nỗ lực mở mắt ra, liền thấy Roy ở bên người.

Roy lập tức nắm chặt tay cậu, nói: “Người đã tỉnh? Có chỗ nào không thoải mái? Bác sĩ nói người cần nghỉ ngơi, hiện tại thân thể vô lực là chuyện bình thường, người mới vừa sinh xong, cần khôi phục một chút.”

Lam Hàn Phong còn không có tỉnh lại, liền bị Roy bom nặng đập choáng váng đầu, nói: “Người nói cái gì?”

Roy đầy mặt đều là thần sắc vui mừng, thận trọng cúi đầu hôn môi cậu một chút, nói: “Nhìn hài tử của chúng ta, ở bên cạnh người.”

Lam Hàn Phong cảm thấy mình hôn mê quá lâu, đầu óc không dùng được. Lẽ nào khi mà mình ngất đi, hài tử đã sinh?

Thế nhưng nghĩ lại, sinh xong mới tốt, không phải để cho mình trừng mắt to sinh con... Ha ha, ngẫm lại không thể nhẫn.

Cậu lập tức nỗ lực quay đầu, nhìn về phía bên cạnh, thế nhưng lại không thể nhìn thấy con trai cậu đâu.

Lam Hàn Phong hỏi: “Ở nơi nào?”

Roy đưa tay ra, cho chỉ chỉ cho cậu, nói: “Không phải ở nơi đó.”

Lam Hàn Phong sững sờ, nói: “Chờ đã, đây là cái gì? Hai quả trứng chim cú sao?” (=)))))))))) cười chết tui)

Ngay bên cạnh gối đầu của cậu, đặt một cái nôi nhỏ, bên trong đặt đầy khăn lông mềm mại, đặt hai viên trắng nộn nộn... Trứng chim cú! Thật sự chỉ lớn như trứng chim cú!

Lam Hàn Phong tròn mắt hốc mồm.

Roy nói: “Bác sĩ nói, có thể là tháng không đủ, cho nên cái đầu không lớn. Thế nhưng bọn hấn rất khỏe mạnh không cần lo lắng. Quá hai tháng, sẽ ấp ra.” Lam Hàn Phong vẫn là chưa có tỉnh táo lại, lòng nói không trách mang thai cũng sẽ không bụng lớn, bởi vì chỉ lớn bằng quả trứng chim cú, căn bản không thể lớn a! Lam Hàn Phong nửa tin nửa ngờ, trở mình, nằm nghiêng theo dõi hai viên đản nhỏ của cậu, chần chờ hồi lâu, lấy ngón tay nhẹ nhàng sờ sờ, nhiệt hồ hồ, trơn tuột, giống như là đồ sứ, sợ làm vỡ mất.

Lam Hàn Phong lại bắt đầu phạm nhị, nói: “Thực sự là ta sinh sao?” Roy không còn gिడ్để nói, ôm lấy cậu, không ngừng hôn sau gáy cậu. Khi Lam Hàn Phong hôn mê, binh lính nói cho hấn rất nhiều chuyện. Lam Hàn Phong chịu đựng nguy hiểm lớn như vậy, một người tới cứu hấn, công lấy hấn chạy từ trong biển lửa. Dĩ nhiên, nhóm gấu mèo đối với lời giải thích “Một người” này tiến hành một hồi kháng nghị quyết liệt, thế nhưng Roy cùng binh lính không nghe hiểu lời nói của bọn chúng, cho nên kháng nghị không có hiệu lực.

Cửa phòng bỗng nhiên bị gõ vang, sau đó Rex cùng Fred liền đi vào. Lam Hàn Phong ngốc ngơ ngác nhìn bọn họ, nói: “Các người tại sao lại ở chỗ này?” Rex bị cậu chọc phát cười, nói: “Không phải người vẫn còn nghĩ rằng mình đang ở trên phi thuyền đấy chứ?”

Lam Hàn Phong sững sờ, nhìn chung quanh, thật giống trên phi thuyền không có gian phòng lớn như vậy, lẽ nào bọn họ đã trở lại pháo đài?

“Sau khi người sinh đã ngủ ba ngày.” Fred hảo tâm giải thích cho cậu, nói: “Bị đuổi về pháo đài.”

“Chiến dịch kia?” Lam Hàn Phong nói.

Rex nói: “Yên tâm, chúng ta thắng.”

Lam Hàn Phong thở phào nhẹ nhõm.

Ba ngày liền thắng một trận chiến dịch, Lam Hàn Phong nhần nhịn không được cảm thán, quả nhiên là thể giới cơ giáp công nghệ cao.

Fred cùng Rex là tới xem Lam Hàn Phong, trong lúc Lam Hàn Phong hôn mê, bọn họ mỗi ngày đều tới thăm. Fred tựa hồ vô cùng yêu thích hai viên đản của Lam Hàn Phong, luôn nhìn bằng ánh mắt hâm mộ.

Rex nhỏ giọng nói: “Nếu người yêu thích như thế, không bằng chúng ta lập tức kết hôn, sau đó người cũng cho ta sinh hai cái đi?”

Fred liếc hần liếc mắt một cái, nói: “Muốn hai cái đản? Vậy người phải tìm thê tử là nhân ngư.”

Rex lập tức ôm eo hần, nói: “Trừ người ra ta ai cũng không cần.”

Rex lại bắt đầu không cần mặt mũi, Fred không chịu được hần, đem người đẩy ra, nhanh chóng tìm đề tài khác, nói: “Hai viên đản này, phải ấp bao ngày đâu?” Lam Hàn Phong nói: “Roy nói muốn hai tháng.”

Cậu vừa dứt lời, bỗng nhiên “Răng rắc” một tiếng.

Nhất thời tất cả mọi người trong phòng đều ngậm miệng, sau đó trợn mắt lên, hô hấp cũng không dám thở.

Trong cái nôi cạnh gối của Lam Hàn Phong, viên đản bên trái kia tựa hồ nhúc nhích một chút, phát ra “Răng rắc” một tiếng, té một cái lỗ hồng.

Lam Hàn Phong trợn mắt lên, lòng nói tại sao nứt, chẳng lẽ lúc này mình đâm mạnh quá? Không thể a!

Liền là “Xoạt xoạt” một tiếng.

Vết nứt trở nên lớn, một phần ba vỏ trứng trên mặt rơi xuống.

Lam Hàn Phong cách gần nhất, đương nhiên nhìn thấy rõ nhất, bên trong vỏ trứng lộ ra một cái đầu nhỏ, bên trong ngồi một tiểu bảo bảo đặc biệt đặc biệt mê người.(oaaaaaa!!!!)

Vô cùng mê người, vô cùng xinh đẹp, da dẻ trắng bóng loáng, toàn thân đều trắng trẻo mũm mĩm, còn có một đầu màu tím đen tóc dài, đôi mắt sáng lấp lánh. Lam Hàn Phong quan sát tiểu bảo bảo ngồi trong vỏ trứng từ trên xuống dưới một lần, chỉ thấy bỗng nhiên vỏ trứng lệch đi, tiểu bảo bảo từ bên trong bò đi ra. Sau đó Lam Hàn Phong liền khiếp sợ kêu: “Hần làm sao có đuôi!”

Tiểu bảo bảo từ bên trong vỏ trứng bò ra, kéo một cái đuôi cá màu tím mang theo ánh kim. Tiểu đuôi cá còn không lớn, thoát nhìn có chút mập, khả ái vô cùng. Cậu vừa nói xong lời này, tất cả mọi người trong phòng đều dùng ánh mắt ngơ ngẩn nhìn cậu.

Lam Hàn Phong đột nhiên nhớ tới, mình chính là Theo nhân ngư trong truyền thuyết, nhân ngư giống như nên có đuôi cá? Vậy thì không bình thường chẳng phải là mình?

Hết chap 39.

40. Chương 40: Tiểu Nhân Ngư

Lam Hàn Phong lúc này mới nhớ tới, mình vốn là nhân ngư a, có đuôi mới bình thường. Cậu không nhận được nhìn hai chân của mình một chút, bởi vì từ trước đến nay cậu chưa từng nhìn thấy đuôi cá của mình, cho nên Lam Hàn Phong đều nhanh quên chuyện trên lý thuyết mình cũng có đuôi cá.

Lam Hàn Phong nghiêm túc suy nghĩ một chút, tựa hồ hoàn toàn không biết thế nào mới có thể biến ra đuôi cá.

Roy lo lắng nhìn cậu, nói: “Vẫn là để cho bác sĩ qua xem thế nào đi.” Lam Hàn Phong: “...”

Tuy rằng Roy cũng không có dùng ánh mắt như nhìn người ngốc nhìn cậu, thế nhưng lời nói của Roy, đã sâu sắc làm tổn thương cậu!

Roy kỳ thực trong lòng nghĩ cũng gần như thế, cảm thấy có lẽ Lam Hàn Phong hôn mê trong thời gian dài nên nhất thời không được tỉnh táo, hoặc là có thương tổn khác. Cho nên vẫn là tìm thầy thuốc kiểm tra toàn diện một chút mới tốt. Lam Hàn Phong nhanh chóng sờ sờ mũi, lúng túng cười ha hả, nói: “Ta là nói... đuôi cá của hần... Màu sắc rất dễ nhìn...”

Tiểu nhân ngư bảo bảo từ bên trong vỏ trứng bò ra ngoài, tựa hồ nghe thấy lời nói của Lam Hàn Phong, bỗng nhiên nỗ lực ngẩng đầu lên nhìn cậu, sau đó “A a” mở miệng kêu hai tiếng, bò về phía Lam Hàn Phong.

Tiểu nhân ngư bảo bảo trông rất nhỏ nhắn mềm mại, tỉ mỉ nhìn vào, dĩ nhiên thật sự rất giống Lam Hàn Phong, giống như là bản thu nhỏ, thể nhưng mặt tròn vo, trông càng thêm đáng yêu.

Đừng thấy cái đầu của tiểu nhân ngư bảo bảo nhỏ mà coi thường, động tác của bé phi thường linh hoạt, chỉ trong khoảng thời gian mà Lam Hàn Phong nói chuyện, bé đã có thể bò lên mu bàn tay của Lam Hàn Phong.

Lam Hàn Phong cảm thấy chỗ mu bàn tay có chút ngứa, cúi đầu nhìn thì sợ hết hồn. Cậu lập tức không dám chuyển động, bảo bảo nhỏ như vậy, đừng nói ôm một cái, sờ một cái đều sợ sờ hỏng. Lam Hàn Phong không động để tránh việc bé rơi xuống, rơi bể thì làm sao bây giờ? Tiểu nhân ngư bảo bảo nằm nhào lên mu bàn tay của Lam Hàn Phong, đuôi cá nhỏ nhỏ vẫy qua lại, hình như tâm tình rất vui vẻ, mở hai mắt thật to, cười híp mắt nhìn Lam Hàn Phong. Bỗng nhiên tiểu nhân ngư bảo bảo duỗi hai tay, ôm lấy một ngón tay của Lam Hàn Phong, tò mò nhìn hồi lâu, cuối cùng há mồm, cắn đầu ngón tay của Lam Hàn Phong.

Tiểu nhân ngư bảo bảo quá nhỏ, miệng cũng không lớn là bao, cắn bản cắn không được ngón tay Lam Hàn Phong, bé nỗ lực “A a” kháng nghị, gấp đến độ giống như lập tức sẽ khóc vậy.

Lam Hàn Phong nhìn suýt chút nữa bật cười, nói: “Bảo bảo có phải là đói bụng, cho hấn ăn chút gì?”

Fred lập tức nói: “Ta đi sai người hầu chuẩn bị đồ ăn cho bé con.” Hấn nói xong thì nhanh chóng đi ra dặn dò.

Lam Hàn Phong sợ móng tay của mình làm rách da hài tử, duỗi ra một cái tay khác, để nằm ngang, sau đó dùng ngón tay đâm đâm, tiểu nhân ngư bảo bảo liền bị đâm ngã vào trong lòng bàn tay của cậu.

Tiểu nhân ngư bảo bảo bị đâm ngã, vụng về không bò dậy nổi, ngẩng lên, hai tay bắt đầu quào loạn, đuôi cá cũng nhanh chóng lay động.

Lam Hàn Phong cảm thấy thú vị, tiểu bảo bảo vừa mới cố gắng xoay người, cậu liền dùng tay nhẹ nhàng đâm một cái, tiểu nhân ngư bảo bảo lại bị đâm trở lại, cố gắng lúc này đều uống phí.

Cứ như vậy hai ba lần, tiểu bảo bảo nửa ngày vẫn không thể xoay người, gấp đến nỗi nhăn lại hàng lông mày thanh tú, miệng cũng đỏ lên, đáng vẻ như muốn khóc. Roy bắt đầu dĩ liếc mắt nhìn Lam Hàn Phong, nói: “Đừng có bắt nạt con.” Lam Hàn Phong nói: “Ta mới không bắt nạt tiểu hài tử, ta đang chơi cùng con.” Tiểu nhân ngư lập tức kháng nghị nỗ lực đánh đuôi, Lam Hàn Phong lại rất tự nhiên nói: “Người xem, con cũng đồng ý.”

Roy: “...”

“Đúng rồi!” Lam Hàn Phong chợt nhớ tới một việc trọng yếu, nói: “Con trai của ta là nam hài hay là nữ hài? Ta thiếu chút nữa liền quên mất.”

Lam Hàn Phong vào lúc này mới nhớ tới vấn đề giới tính, nhanh chóng lấy ngón tay nhẹ nhàng nâng lên cái đuôi đuôi của tiểu nhân ngư bảo bảo, nói: “Để ta xem một chút, nam hài hay là nữ hài?”

Chỉ có điều, Lam Hàn Phong lơ ngơ, nhân ngư làm sao có thể nhìn ra nam hay nữ, cậu không tìm được bộ vị trọng yếu kia a.

Tiểu nhân ngư bảo bảo rất không vừa ý đuôi của mình bị nắm, thể nhưng bé quá nhỏ, căn bản không thể phản kháng được, gấp đến nỗi muốn khóc. Rex đứng ở bên cạnh, kinh ngạc nói: “Không nghĩ tới dĩ nhiên là nam tính nhân ngư?”

Hấn nói xong liền tỉ mỉ quan sát Roy, ánh mắt kia thật là phi thường có thâm ý. Roy ngay lập tức liền rõ ràng hấn là có ý gì, ánh mắt bất thiện lạnh lùng liếc mắt nhìn hấn.

Rex nói: “Yên tâm đi, nhất định là con trai của người, người xem hấn lớn lên cũng rất giống người a.”

Xác thực, tuy rằng tiểu nhân ngư bảo bảo càng giống Lam Hàn Phong, thể nhưng miệng cùng sống mũi đặc biệt giống Roy. Góc cạnh trên mặt của tiểu nhân ngư bảo bảo phi thường sâu sắc, sống mũi rất thẳng, hai môi rất mỏng.

Rex nói: “Ta chỉ là hiếu kỳ a, Lam Hàn Phong rõ ràng là giống cái nhân ngư, người cũng không phải tộc Theo, theo lý mà nói sinh một nhân loại hoặc là giống cái nhân ngư đều có khả năng, thế nhưng lại sinh ra một nam tính nhân ngư, thật là khiến người ta... thán phục.”

Dưới áp lực lớn lao của Roy, Rex không thể làm gì khác hơn là sửa lại một từ biểu thị kinh ngạc của mình.

Lam Hàn Phong ngược lại lại không cảm thấy thế nào, hơn nữa nam tính nhân ngư càng tốt hơn, không phải phiền lòng về kỳ ***.

Fred rất nhanh liền trở lại, người hầu cùng bác sĩ nối đuôi nhau mà vào, đưa đồ ăn cho tiểu nhân ngư bảo bảo. Thế nhưng trước khi ăn cơm, bác sĩ kiểm tra thân thể cho Lam Hàn Phong cùng tiểu bảo bảo một chút.

Theo lý mà nói tiểu bảo bảo cần phải hai tháng sau mới có thể ấp, không nghĩ tới mới mấy ngày liền ấp ra. Thế nhưng các bác sĩ đều đã chuẩn bị một chút tâm lý, dù sao thời gian Lam Hàn Phong mang thai cũng rất ngắn.

Tiểu nhân ngư bảo bảo rất khỏe mạnh, ngoại trừ cái đầu nhỏ một chút, cái khác cũng không có vấn đề gì.

Lam Hàn Phong chỉ vào một viên dẫn khác vẫn chưa có chút phản ứng gì, nói: “Một đứa khác, không có vấn đề đi? Tại sao không có phản ứng?”

Bác sĩ lau mồ hôi trên đầu một cái, lòng nói không phản ứng mới phải bình thường a, làm gì có viên dẫn nào ba ngày đã ấp ra.

Tiểu nhân ngư bảo bảo ăn rất ít, dù sao cái đầu của bé khá nhỏ, ăn một ít đồ ăn mềm dễ tiêu hóa là được, bé đã có hàm răng nhỏ, không cần phải ăn đồ ăn lỏng. Lam Hàn Phong ngồi ở trên giường, sau đó đem đặt tiểu nhân ngư bảo bảo trong lòng bàn tay. Tiểu bảo bảo ôm một khối đồ ăn lớn bằng mặt mình, sau đó cúi đầu dùng sức gặm, thoạt nhìn là rất đói.

Lam Hàn Phong cảm thấy bé ăn thực sự là quá ngon, đầy mặt đều dính đầy vụn đồ ăn. Thế nhưng Lam Hàn Phong cũng không dám lau mặt cho bé, nhỏ như vậy, chọc vào đôi mắt sẽ không tốt, vẫn là chờ bé ăn xong thì tính sau đi.

“Từ từ ăn.” Lam Hàn Phong cười híp mắt nói.

Tiểu nhân ngư bảo bảo nghe thấy cậu nói chuyện, liền ngẩng đầu lên nhìn cậu, tựa hồ đã quên mất chuyện vừa nãy Lam Hàn Phong bắt nạt mình, đã mặt mày hớn hở ôm thức ăn đã thiếu mất một miếng nhỏ, hai tay giơ lên, hướng về phía Lam Hàn Phong, ý là muốn đồng thời chia sẻ.

Lam Hàn Phong lắc lắc đầu, nói: “Con ăn đi.”

Khối này ăn thật sự là quá nhỏ, còn chưa đủ nhét hàm răng...

Tiểu nhân ngư không một chút nào khách khí, lại bắt đầu cúi đầu ăn. Roy nhìn bọn họ hòa hợp, liền nói: “Người trước tiên nghỉ ngơi thật tốt, cũng ăn một chút gì. Đừng tiếp tục bắt nạt con, biết không?”

Lam Hàn Phong nói: “Người muốn đi đâu?”

Roy nói: “Mới vừa đánh xong thắng trận, còn có rất nhiều chuyện chưa có xử lý xong.”

Lam Hàn Phong gật gật đầu, xác thực là như vậy, nói: “Vậy người đi bận bịu đi.” Roy nói: “Sau khi xử lý xong sự tình ta sẽ trở lại, người không nên chạy loạn, biết không?”

Roy nhìn cậu gật đầu, bỗng nhiên cúi đầu đến tiến đến trước mặt cậu, hôn một cái lên mặt cậu, sau đó nhỏ giọng ghé vào lỗ tai cậu nói: “Nhanh dưỡng tốt thân thể một chút, ta đã nhịn mấy ngày.”

Lam Hàn Phong: “...”

Lam Hàn Phong lòng nói không thấy có đứa nhỏ ở đây sao, làm sao đột nhiên lại biến thái cấp hạn chế? Cậu ngay lập tức liền đẩy Roy ra, nói: “Người vẫn là đi nhanh lên đi.”

Tiểu nhân ngư ăn một nửa đồ ăn, tựa hồ đã ăn no, liền ôm đồ ăn ngồi ở trong lòng bàn tay Lam Hàn Phong, nháy đôi mắt to thuần khiết nhìn cậu, giống như thật rõ ràng ba mẹ đang nói gì vậy.

Lam Hàn Phong nói: “Ăn no chưa?”

Tiểu nhân ngư nghe không hiểu, cúi đầu đến tiếp tục chơi, lấy tay đem đồ ăn còn dư lại bày thành một khối nhỏ một khối nhỏ, làm cho trong lòng bàn tay Lam Hàn Phong đầu đầu cũng có đồ ăn, sau đó liền “Khanh khách” vui vẻ nở nụ cười. Lam Hàn Phong: “...”

Tại sao lại cảm giác nhi tử của cậu giống ác ma...

Lam Hàn Phong chỉ có thể thận trọng đoạt đi một khối đồ ăn cuối cùng trong tay tiểu nhân ngư bảo bảo, sau đó liền thận trọng đem bé dịch đến cái tay còn lại, lại lấy ra một tờ giấy ăn, nhanh chóng lau đi đồ ăn trên đó.

Lam Hàn Phong lau xong tay, liền phát hiện đứa con nhà mình đã nằm ở trong lòng bàn tay mình ngủ. Nằm nghiêng ở trong lòng bàn tay cậu, đuôi cá cuộn lên, cuộn ở trước người, co lại thành một viên cầu nhỏ. Tóc dài màu tím đen rối tung ở trên người, thật dài còn rất mềm mại, giống như là một chiếc chăn nhỏ bằng gấm, bao phủ cả người, chỉ lộ ra một chút cuối đuôi cùng phần mông.

Lam Hàn Phong không dám đánh thức bé, lấy tay cuộn chăn lại, làm ra một cái giường nhỏ, sau đó đem nhi tử từ từ bỏ vào, như vậy cho dù tiểu nhân ngư bảo bảo vươn mình, cũng sẽ không rơi đi ra ngoài.

Sau đó cậu tìm “chăn” nửa ngày, cuối cùng mới lấy ra một cái cà vạt của Roy từ trong tủ quần áo, độ dày to nhỏ cũng không tệ lắm, liền che tạm lên cho nhi tử. Những cái chăn khác đều quá dày, cậu sợ che lên nhi tử sẽ bị rôm.

Tiểu nhân ngư bảo bảo ngủ rất say, Lam Hàn Phong bận bịu một trận cũng cảm thấy mệt mỏi, mi mắt của cậu dần dần có chút nặng, ngáp một cái, chỉ sợ nhi tử của cậu bỗng nhiên tỉnh rồi chạy mất. Thế nhưng bất tri bất giác, cậu liền ngủ thiếp đi. Không biết ngủ bao lâu, Lam Hàn Phong chợt nghe bên tai có người nói chuyện, là đôi giáo cơ xà ồn ào kia của cậu.

Lục xà luôn là sức song vô hạn, mãi mãi cũng không dứt nhưng lời nói làm cho người ta dễ khóc dễ cười.

Lam Hàn Phong mở mắt ra, quả nhiên thấy lục xà cuồng hoành xà đang ở bên cạnh mình.

Lục xà đang dùng cái đuôi của nó linh hoạt tạo ra các loại tạo hình.

Lam Hàn Phong trở nên đau đầu, nói: “Người lại làm cái gì ngốc nghếch vậy?” Lục xà nói: “Chủ nhân, người xem, ta phát hiện một con cá trạch nhỏ, vô cùng nhỏ.” Lam Hàn Phong mê mê tỉnh tỉnh, sợ hết hồn, trên giường của cậu có cá trạch, đó là điều vô cùng đáng sợ nha. Cậu lập tức ngồi dậy, sau đó liền thấy đứa con nhà mình. Nhi tử của cậu đã tỉnh rồi, đang ngồi ở trong cái giường chăn tự mình chơi đuôi.

Lục xà con cao hứng nói: “Chủ nhân người xem, con cá trạch này... ai u!” Lời còn chưa nói xong, trên đầu liền bị thưởng một cái cốc đau điếng, lục xà nhất thời lăn đến bên người hoàng xà, kêu to: “Nha nha, ta bị chủ nhân đánh choáng váng.”

Lam Hàn Phong nghiêng răng nghiêng lợi nói: “Người mới càng giống cá trạch.” Con xà ngu xuẩn này, dĩ nhiên nói nhi tử của cậu như cá trạch, rõ ràng là tiểu nhân ngư bảo bảo khả ái như vậy.

Lam Hàn Phong bị nó tức giận đến quả thực muốn mắt trợn trắng, nói: “Đây là nhi tử của ta.”

“Cái gì?” Lục xà kinh ngạc nói với hoàng xà: “Nha nha, làm sao bây giờ, ta bị chủ nhân đánh đến nỗi nghe lầm rồi, có phải ta đã hết thuốc chữa rồi không?” Hoàng xà lúc này ngược lại lại nói chuyện, chỉ là một chữ ngắn gọn: “Đúng.” Lục xà: “...”

Tiểu nhân ngư bảo bảo nhìn Lam Hàn Phong một chút, lại nhìn lục xà một chút, rồi lại nhìn hoàng xà một chút, sau đó vỗ tay cười rộ lên, đuôi cá cũng sung sướng vỗ giường.

“Ôi chào?” Lục xà ngẩng đầu lên, chăm chú nhìn tiểu nhân ngư, nói: “Giống chủ nhân phiên bản thu nhỏ.”

“Người giờ mới biết sao, đáng đáp rất giống ta.” Lam Hàn Phong tự hào nói, sau đó vẫy vẫy tay với tiểu nhân ngư bảo bảo, ôn nhu nói: “Nhi tử, lại đây, ba ba ở đây.” Lục xà nói: “Không phải là về vấn đề tướng mạo, tiếng cười của hắn cùng chủ nhân rất giống a, đều thâm trầm.”

Lam Hàn Phong: “...”

Cậu quyết định vẫn là đem lục xà đánh choáng váng mới thôi, không chừng có thể đánh cho nó bình thường lại một chút.

Hai tay cùng đuôi của tiểu nhân ngư dùng lực, vẫn là từ từ bò về phía Lam Hàn Phong. Lam Hàn Phong cảm thấy nhi tử của mình vô cùng thông minh, vừa mới ra đời liền đáng yêu như thế.

Thế nhưng tiểu nhân ngư bảo bảo lại làm cho cậu thấy vọng rồi, bé cũng không phải bò về phía Lam Hàn Phong, mà là bò về phía lục xà.

Thân thể lục xà nhất thời cứng đờ, quả thực như sắp biến thành một cái kem que, hoảng sợ nói: “Tiểu chủ nhân người đừng tới đây.” Nói xong nó run rẩy lui về phía sau, giống như vô cùng sợ hãi.

Tiểu nhân ngư bảo bảo ha ha cười rộ lên, tốc độ bò nhanh hơn, sau đó đuôi dùng lực, nhảy về phía trước một cái, liền nhào lên cái đuôi của lục xà.

Lục xà kinh hô một tiếng, nói: “Chủ nhân cứu mạng a.”

“Người đừng động!” Lam Hàn Phong nhanh chóng nói, cậu chỉ lo lục xà vung một cái làm cho nhi tử của cậu ngã sấp xuống giường, không té chết mới lạ. Lục xà lập tức cứng đờ, chớp đuôi ưỡn lên thẳng tắp, một cử động cũng không dám.

Tiểu nhân ngư cầm lấy chớp đuôi lục xà, sau đó cúi đầu nhìn đuôi của mình. Đuôi bọn họ đương nhiên không giống nhau, bé tựa hồ nghiên cứu một chút, nhìn hồi lâu mới phát hiện chỗ không giống nhau, chớp đuôi của lục xà nhọn, đuôi của bé lại xẻ tà.

Tiểu nhân ngư bảo bảo bộc lộ ra biểu tình khổ não không hiểu, sau đó lấy hai tay cầm đôi lục xà, dùng sức kéo sang hai bên, muốn làm cho lục xà trông giống bé. Sắc mặt lục xà nhất thời trở nên quỷ dị.

Lam Hàn Phong nhìn lên, nhanh chóng định nhi tử một chút, nói: “Bảo bối, nhanh chóng đến chỗ của ba ba, đừng đùa cái kia, đừng kéo, con kéo không được.” Tiểu nhân ngư bảo bảo không buông tay, ủy khuất nhìn Lam Hàn Phong. Lục xà rốt cuộc không nhịn được, vốn là thân thể ưỡn đến mức thẳng tắp nhất thời liền biến thành bánh quai chèo, xoay tròn lăn lộn “A ha ha ha” cười thành một đoàn, nói: “Ngựa chết ta rồi, ngựa chết ta rồi...đừng đụng ngựa chết ta rồi...” Lam Hàn Phong: “...”

Biểu tình của lục xà lúc này xoắn xuýt như vậy, cậu còn tưởng rằng là đau, kết quả là buồn cười!

Tiểu nhân ngư bảo bảo bị lục xà sợ hết hồn, lập tức buông hai tay ra, sau đó ôm đuôi cá của mình co lại thành một đoàn, bắt đầu “Oa oa” khóc lớn lên. Lam Hàn Phong ngay lập tức liền kinh ngạc, vội vàng kéo bé vào trong lòng bàn tay, đau lòng nhẹ nhàng sờ soạng đến mấy lần, nói: “Không khóc không khóc, con ngoan đừng khóc, không có chuyện gì.”

Lục xà rất vô tội, nói: “Ta cái gì cũng không làm...”

Hoàng xà nhìn nó liếc mắt một cái, nói: “Tiếng cười của người dọa sợ hấn.” Lục xà: “...”

Lục xà ai oán nhìn hoàng xà, nói: “Nha nha, người nói ta như vậy, có phải là người không yêu ta không?”

Hoàng Xà mặt than liếc mắt nhìn hấn, sau đó nghiêng đầu sang chỗ khác. Lục xà: “...”

Lục xà lập tức quần lấy, kêu loạn: “Này này! Người tốt xấu nói một câu ‘Yêu’! Tại sao không nhìn ta?”

Lam Hàn Phong thật vất vả hống xong nhi tử, tiểu nhân ngư bảo bảo chỉ là chịu kinh hách, rất nhanh liền tốt. Bé là điển hình vết sẹo lành quên đau, lại bắt đầu tò mò nhìn lục xà cùng Hoàng Xà đang cãi nhau đơn phương.

Lam Hàn Phong có chút đau đầu, nói: “Hai người các người, yên tĩnh một chút, đừng có dạy xấu con của ta.”

Lục xà không rõ, nói: “Chúng ta không thân thân trước mặt tiểu chủ nhân, làm sao sẽ dạy hư tiểu chủ nhân. Ta mới vừa mới nhìn đến pháo ca cùng chủ nhân thân thân, chủ nhân mới dạy hư tiểu chủ nhân.”

Lam Hàn Phong: “...”

Lam Hàn Phong cảm thấy được, vì trưởng thành khỏe mạnh của nhi tử sau này, quá vẫn là đem con xà ngu xuẩn này đi hiến tế đi!

“Chủ nhân!” Lục xà bỗng nhiên kêu to: “Chủ nhân chủ nhân! Chấn động!” “Cái gì?” Lam Hàn Phong hoài nghi lỗ tai của chính mình bị hỏng, bằng không chính là lục xà đầu óc hỏng! Tính khả thi của vế sau đến chín mươi phần trăm. Lục xà nói: “Chủ nhân người xem, mặt đất lay động! Ồ, không đúng, chỉ có nó đang lay động.”

Lục xà tò mò nhìn viên dẫn bên cạnh gối.

Lam Hàn Phong cả kinh, vội vàng đem tiểu nhân ngư bảo bảo lại bỏ lại trong giường chăn, sau đó lập tức đến gần nhìn.

Lại như lục xà nói, viên kia dẫn ở trong ổ lắc hai lần, thật giống lập tức liền muốn phá xác mà ra. Sau đó bọn họ trợn mắt lên, nhìn chăm chăm viên dẫn kia hai mươi phút, ngoại trừ vừa mới bắt đầu lay động, sau đó đều là yên lặng.

Lục xà nói: “Chẳng lẽ là ảo giác?”

Hoàng xà nói: “Xác thực động.”

Lam Hàn Phong nói: “Tại sao lại bất động?”

Lục xà cùng hoàng xà đồng loạt lắc đầu.

Lam Hàn Phong có chút nhụt chí, chẳng lẽ không phải muốn phá xác mà ra sao? Xem ra còn phải tiếp tục chờ nữa. Bất quá một viên dẫn đã ấp, một viên khác, cũng cũng nhanh thôi?

“A! Chủ nhân!” Lục xà liền kêu to lên.

Lam Hàn Phong lập tức trợn mắt lên, nói: “Quý gào gì? Dẫn không nhúc nhích a.” “Không phải a chủ nhân! Tiểu chủ nhân không thấy!” Lục xà kinh ngạc nhìn chỗ chăn lồm xồm xuống, vừa nãy chủ nhân không phải đem tiểu chủ nhân bỏ vào sao? Làm sao một cái chớp mắt đã không thấy tăm hơi.

Tim Lam Hàn Phong đập mạnh một cái, trong nháy mắt đã đến cuống họng, cậu quay đầu nhìn lại, chỗ lồm xồm xuống rõ ràng tuếch, dĩ nhiên thật sự cái gì cũng mất! Nhi tử của cậu không thấy.

Lam Hàn Phong nhanh chóng nhìn sang hai bên giường, đều không thấy dang người bé nhỏ của nhi tử đâu!

“Mau tìm tìm!” Lam Hàn Phong lập tức nói.

Bọn họ cũng không dám dùng sức lục tung lên, vạn nhất hất lên chăn, tiểu nhân ngư bảo bảo ở bên trong bị quăng đi ra, bé nhỏ như vậy nhất định sẽ bị thương. Bọn họ không dám dùng lực tìm kiếm, mà lại không thể buông ra bất luận một nơi nào, tìm như vậy thực sự là quá cực khổ.

Lục xà chui vào bên trong khe giường, nói: “Tiểu chủ nhân, tiểu chủ nhân, đừng chơi trốn tìm, mau ra đây.”

Bất quá không ai để ý đến nó, lục xà liền chui ra.

Bỗng nhiên cửa phòng bị đẩy ra, Lam Hàn Phong quay đầu lại nhìn lên, còn tưởng rằng là Roy đã trở lại, đến khi nhìn lại thì hóa ra không phải là Roy, mà là linh thú của Roy Cuồn Cuồn.

Cuồn Cuồn hai mắt sáng lên đi tới, nói: “Ta đến xem tiểu nhân ngư! Tiểu nhân ngư ở nơi nào?”

Lam Hàn Phong một mặt lo lắng, nói: “Con trai của ta đột nhiên không biết chạy đi đâu.”

“Cái gì!” Đám lông mao nhung nhung của Cuồn Cuồn suýt chút nữa dựng lên. Sau đó Cuồn Cuồn liền gia nhập vào hàng ngũ tìm tiểu nhân ngư bảo bảo. Bọn họ tìm nửa giờ, Lam Hàn Phong đều sắp điên lên, lại cái gì cũng không tìm được.

Cuồn Cuồn chui vào dưới đáy giường, tìm một vòng liền bò ra ngoài, nói: “Vẫn không có... A!”

“Làm sao? Tìm được? Ở nơi nào?” Lục xà lập tức hỏi.

Cuồn Cuồn lắc đầu, sắc mặt xoắn xuýt, nói: “Không phải, là bên trong lông của ta thật giống như có một con sâu nhỏ bò vào, có chút ngứa.”

Lục xà một mặt ghét bỏ nhìn hần.

Cuồn Cuộn nói: “Tay của ta với không tới phía sau lưng, người giúp ta một chút.” Lục xà tuy rằng ghét bỏ, thế nhưng vẫn nhảy xuống từ trên giường, lấy đuôi lay lay lông của Cuồn Cuộn.

“A! Tiểu chủ nhân!” Lục xà bỗng nhiên lại kêu lên một tiếng sợ hãi.

Lam Hàn Phong sợ hết hồn, bất quá ngay lập tức liền chạy tới, nói: “Ồ nơi nào?” “Ồ bên trong lông của Cuồn Cuộn.” Lục xà nói.

Lam Hàn Phong sững sờ, nhanh chóng ngồi chồm hổm xuống nhẹ nhàng lay lông Cuồn Cuộn.

Thân thể Cuồn Cuộn cứng đờ, không dám chuyển động, thành thành thật thật để cho Lam Hàn Phong lay.

Cái đầu của tiểu nhân ngư quá nhỏ, nhấn chìm ở bên trong lông của Cuồn Cuộn, dĩ nhiên còn che giấu tốt vô cùng. Thế nhưng rất nhanh liền bị Lam Hàn Phong phát hiện, lập tức dùng hai tay đỡ đi ra.

Tiểu nhân ngư bảo bảo cũng không biết mình gây họa, thân thiết ôm lấy ngón tay của Lam Hàn Phong, dùng đuôi vỗ tay cậu.

Lam Hàn Phong sinh khí, nhưng nhìn bộ mặt thiên chân vô tà của tiểu nhân ngư, một bụng cũng sinh không ra ngoài, chỉ có thể nuốt xuống, nói: “Tiểu tử không nghe lời, không thể chạy loạn biết không? Làm ta sợ muốn chết.”

Tiểu nhân ngư bảo bảo nghiêng đầu nhìn cậu.

Lam Hàn Phong cảm thấy được như vậy không được, nhi tử của cậu luôn hiểu động như vậy, một phút không nhìn sẽ mất tích, phải nghĩ một biện pháp mới được. Lam Hàn Phong lập tức nâng nhi tử chạy ra ngoài, đi tìm Fred.

Lam Hàn Phong một hơi chạy đến trước cửa phòng Fred, gõ hai lần, nói: “Fred, người ở đâu?”

Trong phòng không có âm thanh, bất quá có “Loảng xoảng” một tiếng, tựa hồ ghế tựa bị đẩy ngã, sau đó liền yên tĩnh lại.

Lam Hàn Phong kỳ quái liền gõ hai lần nữa, sau đó liền nghe đến bên trong truyền tới thanh âm không quá thân mật của Rex.

Rex nói: “Fred không ở đây.”

Lam Hàn Phong: “...”

Lãnh chúa đại nhân luôn ấu trĩ như vậy

Cửa rất nhanh liền mở ra, là Fred mở cửa.

“Có chuyện gì? Chúng ta rất bận.” Rex rất nhanh liền đi ra từ phía trong, đứng ở phía sau Fred, dĩ nhiên không mặc quần áo, để trần nửa người trên, thoát nhìn mới vừa mới khẳng định không có làm chuyện tốt đẹp gì.

Lam Hàn Phong sững sờ, lập tức lấy tay ngăn lại tầm mắt của nhi tử mình, nói: “Ta nói Rex lãnh chúa đại nhân, ngài có thể không đùa giỡn lưu manh ở trước mặt trẻ nhỏ hay không?”

Rex không một chút nào thẹn thùng, nói: “Nhi tử của người quá nhỏ, ta không thấy.” Rex thật ra là ghen tỵ muốn chết, lòng nói hần cũng lập tức sẽ có nhi tử, hần muốn cố gắng một chút, để cho Fred sinh hài tử cho hần mới được.

Fred cũng không có da mặt dày như Rex, lập tức đẩy Rex đang ở trần nửa người vào bên trong, sau đó đóng lại cửa, lúc này mới nói: “Có chuyện gì không?” Lam Hàn Phong nói: “Có việc trọng yếu.”

Sau đó bọn họ liền cùng đi phòng làm việc của Fred.

Lam Hàn Phong sợ nhi tử của cậu chớp mắt đã không thấy tầm hơi, cho nên cậu quyết định thỉnh Fred giúp cậu làm một cái “Phòng nhỏ”.

Tiểu nhân ngư bảo bảo rất nhỏ, chỉ cần một cái không gian hoạt động là đủ rồi. Lam Hàn Phong muốn làm một cái phòng nhỏ cho bé, sau đó đem nhi tử bỏ vào, không gian có hạn, sẽ không sợ nhi tử đột nhiên không thấy.

Fred rất yêu thích tiểu nhân ngư bảo bảo, đương nhiên tình nguyện làm một cái phòng nhỏ cho bé.

Hai người nói làm liền làm, ở bên trong phòng làm việc buồn tẻ một buổi trưa. Rex còn cho là bọn họ rất nhanh liền có thể nói xong sự tình, dù sao Lam Hàn Phong hiện tại là người đã có hài tử, cậu còn phải chăm sóc nhi tử của mình. Thế nhưng Rex nghĩ lầm rồi, hần chờ nửa giờ, không thấy người trở về, đợi một canh giờ, vẫn là không thấy người trở về, kết quả là đợi một buổi trưa, còn chưa trở về. Rex ngồi không yên, ngay lập tức liền tìm người hầu, hỏi Fred đi nơi nào. Rex nghe nói Fred cùng Lam Hàn Phong ở trong phòng làm việc nửa ngày, ngay lập tức liền đuổi tới.

Khi Rex tới, kỳ thực phòng nhỏ đã sớm làm xong. Không chỉ là một vỏ ngoài, bên trong ngay cả gia cụ cũng rất đầy đủ, giống như là một cái mô hình *** xảo. Phòng nhỏ vẫn là có kết cấu chính chủ, có lầu hai cùng lầu ba, thế nhưng không có cầu thang, tất cả đều là sườn dốc, đuôi cá của tiểu nhân ngư rất có lực, dễ như ăn cháo là có thể leo lên. Tường bên ngoài của phòng nhỏ tất cả đều làm bằng kim loại, được xử lý đặc thù, bên trong trải một tầng thảm lông mềm mại vô cùng dày, trên tường cũng bọc, chỉ lo tiểu nhân ngư bị sứt mẻ đến.

Khi Rex tới, liền thấy Fred rất cao hứng cùng nhi tử nhà Lam Hàn Phong chơi. Thoạt nhìn Fred đã đem tên Rex quên bống đi.

Rex rất bất mãn, không nói hai lời, liền đem Fred mang đi, lập tức trở về chuẩn bị sinh bánh bao. Rex cảm thấy được, hài tử của mình và Fred nhất định sẽ đáng yêu hơn hài tử của Lam Hàn Phong nhiều.

Chiến tranh kết thúc, kết cục làm cho tất cả mọi người trở mất ngoạn mục, khu R ở trong tình huống không có ngoại viện dĩ nhiên thắng lợi, hơn nữa còn là phi thường nhanh chóng đã xong cuộc chiến này.

Vốn là Brian là lời thề son sắt, những quốc gia khác không tham dự, lựa chọn sống chết mặc bây hiện tại đều vui mừng vì lựa chọn của chính mình. Sau khi bọn họ chấn động, đều nhanh chóng chạy tới lấy lòng khu R, đưa tiền tài nữ nhân xinh đẹp đến khu R.

Không chỉ là Brian bị đả kích lớn, chín nguồn sức mạnh khác cũng bị thương rất mạnh. Bọn họ có phái tới tuyệt đại đa số binh lực, thế nhưng là toàn quân bị diệt, không bị toàn quân bị diệt cũng không tốt hơn chút nào, đại đa số bộ phận đều bị bắt làm tù binh ở khu R.

Trong số những người bị bắt làm tù binh, có Fanny tướng quân.

Fanny vạn vạn không nghĩ tới, chính mình dĩ nhiên thua triệt để như thế. Khi nàng nhìn thấy Roy *** thần phần chấn, càng thêm kinh động vô cùng. Dưới công kích như thế, tất cả sinh vật trên *** cầu kia đều bị phá hủy, mà Roy dĩ nhiên như kỳ tích còn sống.

Fanny tướng quân thoạt nhìn có chút mất mát, tâm tình nhất định là không tốt, nói: “Không nghĩ tới chúng ta còn có thể gặp mặt lại.”

Roy nói: “Ý của Rex là, ta tới chiêu hàng Fanny lão sư.”

Fanny tự giễu cười cười, nói: “Tình huống ban đầu, hiện tại trái ngược.” Roy nói: “Fanny lão sư có thể suy tính một chút. Nếu như ngài thực sự không muốn bị chiêu hàng, ta và Rex đã thương lượng qua, có thể đưa ngài trở lại Brian.” Fanny không nhịn được cười, lúc này cũng không phải tự giễu, nói: “Các người có một kế sách hay.”

Rex không có bao nhiêu thiện tâm, đánh trận vốn cũng không phải là nơi có lòng nhân từ. Hần cũng không phải muốn tốt cho Fanny, mà là định dùng phương pháp đối phó với Isaac thượng tướng để đối phó với nàng mà thôi.

Chiến bại bị bắt làm tù binh nhưng không có bị giết, trái lại lại được đưa về rất an toàn. Đủ để chứng minh, Fanny tướng quân là bất đồng, đặc biệt nàng là tù binh duy nhất không bị giết mà lại được thả về.

Rex có thể làm lãnh chúa khu R, có một phần rất lớn là do hần đủ tàn nhẫn. Hần đã ra lệnh, hết thảy tù binh toàn bộ giết, ngoại trừ Fanny không giữ lại ai. Hần muốn cho quốc vương của mười quốc gia kia biết,

khu R không phải là nơi mà bọn hắn có thể rình mò. Cũng phải để những quốc gia chờ kiếm lợi khác biết, sau này ai mới là cường quốc một phương.

Roy làm sao có thể không biết ý nghĩ của Rex, hắn rất lạnh nhạt nói với Fanny: “Nói theo một ý nghĩa nào đó, cái này cũng là mức độ thủ hạ lưu tình lớn nhất đối với ngài, dù sao còn để lại một cái mạng, không phải sao?”

“Tính mạng?” Fanny nói: “Ta mà trở lại, người cho rằng Brian sẽ bỏ qua cho ta sao?”

“Ngài cũng có thể lựa chọn bị chiêu hàng.” Roy nói, “Không có ai bức ngài.” Fanny nói: “Người bây giờ chính là đang buột ta.”

Roy quay người phải đi, nói: “Vậy thì không quấy rầy ngài, nếu như ngài nghĩ xong bảo binh lính đến thông báo ta là được.”

Ứng chiến giẫm trên đất, phát ra âm thanh nhịp điệu rõ ràng.

Fanny không dám tin nhìn bóng lưng của Roy. Nàng đã dạy Roy trong một thời gian rất lâu, rất rõ ràng cá tính của Roy, tuy rằng Roy thoát nhìn không dễ tiếp cận, hơn nữa tương đối lạnh lẽo cứng rắn, thế nhưng kỳ thực rất trọng tình cảm. Nàng thực sự không thể tin được, bây giờ Roy dĩ nhiên không nói một chút tình cảm nào. Roy vốn là rất tôn trọng vị lão sư Fanny này, dù sao nàng đã từng giúp đỡ hắn. Chỉ là đã biến thành quan hệ thù địch, cũng không có gì đáng nói. Huống chi, khi Roy nghe binh lính nói Lam Hàn Phong đã phải chịu nguy hiểm như thế nào để đem hắn đi ra từ trong *** cầu cuồng oanh loạn tạc, hắn thậm chí có chút ghét vị lão sư này. Roy không biết tình cảnh lúc ấy, thế nhưng hắn xem qua phân tích sau chiến tranh, viên *** cầu kia đã bị phá hủy toàn bộ, mặt trên đâu đâu cũng có than tro đốt cháy khét, lửa lớn đã sớm tắt vào lúc không còn bất kỳ cái gì để đốt nữa, trên *** cầu không còn cái gì sót lại.

Roy nhìn hình vẽ, cảm thấy sợ hãi khôn cùng, hắn tuy rằng sớm đã có chuẩn bị mình sẽ chết trận, thế nhưng hắn không thể tưởng tượng Lam Hàn Phong cũng chết ở nơi đó.

Roy cảm thấy được, mình bây giờ nhiều hơn một khối vẩy ngược, sợ rằng sau này càng ngày càng không xong.

(giống như điểm ko được chạm đến của người khác, đụng đến sẽ nổi điên o.o) Roy trở lại, liền thấy Lam Hàn Phong đang uy tiểu nhân ngư bảo bảo ăn cơm. Không biết từ nơi nào tìm được một cái muỗng siêu cấp nhỏ, đang cẩn thận từng tí một uy cơm cho nhi tử mình, trước mặt có canh có nước, thoát nhìn còn rất phong phú.

Lúc tiểu nhân ngư bảo bảo ăn cơm vô cùng ngoan, trừng to đôi mắt ăn từng miếng từng miếng một, tựa hồ không kén ăn, bé ăn rất nhiều, Lam Hàn Phong đều sợ bé ăn đến nổi bị chướng bụng.

Roy đi tới đỡ lấy bờ vai của cậu, nói: “Vừa nãy Rex theo ta oán trách.” Lam Hàn Phong “Hả?” Một tiếng, sau đó nghĩ đến chuyện mình quấy rầy chuyện tốt của Rex, nói: “Ta chính là mượn Fred một chút thôi.”

Roy nở nụ cười, nói: “Hài tử thật ngoan.”

Tiểu nhân ngư bảo bảo thật giống như nghe hiểu Roy đang khen bé, lập tức vui sướng vỗ đuôi cá của mình.

Lam Hàn Phong lập tức nói: “Người không biết! Con ngồi ở trên giường, lập tức biến mất, chúng ta tìm nửa ngày, làm ta sợ muốn chết.”

Tiểu nhân ngư bảo bảo liền vui sướng vỗ đuôi, tựa hồ cảm thấy được đó là một trò chơi, cực kỳ hay.

Roy nói: “Tiểu hài tử, bướng bỉnh một chút là bình thường.”

Lam Hàn Phong: “...” Cái gì đều bảo người nói.

Tiểu nhân ngư bảo bảo ăn cơm xong liền bò vào trong phòng nhỏ của bé, sau đó bò đến lầu hai, lấy sườn dốc nhỏ làm thang trượt, đùa vô cùng cao hứng. Lam Hàn Phong đóng lại cửa phòng nhỏ, sau đó mở ra một khe hở chỗ cửa sổ, cảm thấy tiểu nhân ngư bảo bảo không thể từ trong khe hở bò ra ngoài, lúc này mới yên tâm.

“Có mệt hay không?” Tay của Roy không thành thật đặt ở bên hông của cậu, nói: “Ta mát xa cho người một chút?”

Lam Hàn Phong bị hấn ấn đến nhất thời trên eo liền nhuỷ, nói: “Đừng...” Roy cũng không buông tay, trái lại hai tay ôm eo cậu, nói: “Nhớ lời lúc này ta nói với người sao?”

Lam Hàn Phong nhất thời giật mình trong lòng, sau đó bắt đầu giả ngu, nói: “Có sao?”

Roy ghé vào lỗ tai cậu thấp giọng nói: “Ta nhìn đã mấy ngày...”

Lam Hàn Phong lập tức đẩy hấn ra, nói: “Đừng nghịch, đừng có dạy hư tiểu hài tử.” Roy ôm cậu, động tác lưu loát đem người đè ngã ở trên giường, nói: “Suýt, đừng lên tiếng. Hài tử đang đùa, sẽ không chú ý chúng ta.”

Lam Hàn Phong trợn mắt lên, quả nhiên thấy tiểu nhân ngư bảo bảo đang tự mình chơi cầu thang trượt, cần bản không chú ý đến bọn họ.

Ngay lúc Lam Hàn Phong vừa thở ra một hơi, Roy đã cúi đầu hôn lên, đôi môi kề sát ở trên miệng của cậu, lập đi lập lại cắn xé ma sát, sau đó ngậm lấy môi dưới của cậu liếm mát.

Lam Hàn Phong không nhịn được thở hổn hển, đôi môi hơi hơi mở ra. Roy lập tức thuận thế đem đầu lưỡi tiến vào, nhẹ nhàng miêu tả dọc theo đường răng của Lam Hàn Phong..

Lam Hàn Phong bị ôn nhu của hấn làm cho cả người cũng bắt đầu run rẩy, cái kiểu gãi ngứa cách một lớp áo này khiến cho lòng người có chút bất mãn. Lam Hàn Phong không nhịn được đáp lại ôm cổ của hấn, chủ động duỗi ra đầu lưỡi.

Hô hấp của Roy trở lên ồ ồ, hấn cảm thấy mình đã lâu không động đến thân thể của Lam Hàn Phong, đã đói khát đến mức khó có thể chịu được, một bên hôn cắn cậu, một bên đưa tay đi xuống, xoa vòng eo của cậu, dần dần rơi xuống bờ mông của cậu.

Thân thể của Lam Hàn Phong run lên, lập tức hồi thần, nắm chặt tay của Roy, nói: “Chờ đã! Đừng...”

Roy không muốn hiện tại lại dừng lại một chút nào, nói: “Chúng ta đi sát vách.” Lam Hàn Phong nói: “Không được, vạn nhất hài tử...”

Roy áo não nói: “Vậy thì ở lại đây, dù sao con còn chơi, không...”

“Không nhìn thấy” ba chữ không nói ra, Roy theo bản năng quay đầu lại nhìn tiểu tử trong phòng nhỏ, liền phát hiện tiểu tử đã không chơi thang trượt nữa. Tiểu nhân ngư bảo bảo mở to một đôi mắt trong veo như nước, mang vẻ mặt hiếu kỳ thiên chân vô tà, nằm nhoài bên cửa sổ trên tầng hai, nghiêng đầu nhìn chăm chăm bọn họ.

Lam Hàn Phong nhất thời đỏ cả mặt, không còn gì để nói.

Lời Roy còn chưa kịp ra khỏi miệng, không thể làm gì khác hơn là đổi giọng, nói: “Con không hiểu, không có chuyện gì...”

Roy lời nói xong, liền thấy tiểu tử hưng phấn dùng đuôi vỗ vỗ khung cửa sổ, giống như đang thúc giục bọn họ nhanh tiếp tục.

Lam Hàn Phong vừa tức vừa giận, thuận miệng cắn một cái lên bả vai của Roy, nói: “Đều tại người.”

Roy hít một hơi lạnh, cảm thấy trên bả vai không đau một chút nào, trái lại làm cho hấn càng thêm hưng phấn.

Roy bỗng nhiên ôm lấy Lam Hàn Phong, sau đó mở cửa đi ra ngoài, nói: “Hay là đi sát vách đi.”

“Thả ta xuống dưới, người làm gì!” Lam Hàn Phong đều bối rối, nhanh chóng giãy dụa.

Thế nhưng hiển nhiên Roy đã có chuẩn bị, ghì cậu thật chặt, không cho cậu chạy mất, ôm người đi ra ngoài.

Tiểu nhân ngư bảo bảo còn nằm nhoài ở khung cửa sổ, thấy cảnh này “Khanh khách” cười rộ lên.

Lam Hàn Phong cảm thấy mặt mũi của mình đều vút sạch trước mặt nhi tử, một chút uy nghiêm cũng không có, bị Roy ôm đến sát vách, sau đó ở trên giường bắt đầu làm việc.

Lam Hàn Phong bị vừa sờ vừa hôn, làm cho muốn bò cũng không bò dậy nổi, chỉ có thể tùy ý hấn làm.

Rốt cục chờ đến khi kết thúc, Roy ôm cậu vào trong phòng tắm xử lý cho cậu, nói: “Ta cho tới bây giờ vẫn chưa từng nhìn thấy đuôi của người bao giờ, cũng là màu tím sao?”

Lam Hàn Phong lườm một cái, lòng nói bản thân ta cũng chưa thấy đâu. Hết chap 40.

41. Chương 41: Huyết Thống Hoàng Thất

Lam Hàn Phong bị Roy chơi đùa đau lưng nhức eo, còn chưa đi ra khỏi phòng tắm đã ngủ. Cậu mơ mơ màng màng, còn muốn nhanh chân xem nhi tử ở sát vách thế nào rồi. Nhi tử của cậu còn nhỏ như vậy, ở lại một mình khẳng định không được, vạn nhất khát hoặc là đói bụng thì làm sao bây giờ? Nghe nói tiểu hài tử đều rất dễ dàng đói bụng. Thế nhưng Lam Hàn Phong thật sự là quá mệt mỏi, hôn hôn trầm trầm liền ngủ thiếp đi.

Roy ôm cậu lên trên giường, đắp chăn xong, sau đó hôn một cái lên trán cậu. Sau khi dàn xếp Lam Hàn Phong xong xuôi, lúc này mới đến sát vách xem tiểu nhân ngư bảo bảo.

Căn phòng cách vách rất yên tĩnh, Roy đẩy cửa đi vào. Tiểu nhân ngư bảo bảo đoán chừng là đùa mệt mỏi, đã nằm ở trên giường mềm ngủ.

Vẫn là nằm nghiêng co ro đuôi, chân nhỏ đắp hồ trên lưng, thoát nhìn ngủ được rất ngon.

Roy cẩn thận cầm phòng nhỏ lên, tận lực vững vàng bê sang sát vách, đặt ở bên người Lam Hàn Phong, để cho hai người bọn họ có thể ngủ chung.

Lam Hàn Phong vừa mới tỉnh lại, tay liền đụng phải một cái phòng nhỏ. Tiểu nhân ngư bảo bảo bên trong đã sớm ngủ dậy rồi, đang nằm úp sấp sau cửa đồ chơi, mắt lấp lánh lấp lánh nhìn Lam Hàn Phong, quả thực có thể trong nháy mắt manh chết người.

Lam Hàn Phong lấy tay chạm một cái vào cửa sổ, tiểu nhân ngư bảo bảo lập tức cũng đưa tay ra, tựa hồ muốn bắt lấy ngón tay của Lam Hàn Phong, thế nhưng cánh tay bé ngắn quá không với tới.

“Nhanh như vậy liền tỉnh rồi.” Roy ở bên cạnh, hẳn là đang xem nội dung báo cáo, nghe thấy động tĩnh liền quay đầu lại nhìn họ.

Lam Hàn Phong nói: “Trời cũng tối rồi?” Roy nói: “Àn, vừa qua thời gian ăn tối, có đói bụng hay không?”

Lam Hàn Phong liếc mắt nhìn thời gian, cậu dĩ nhiên ngủ đến chín giờ tối, nhất định là do mình quá mệt mỏi, nói: “Ta ngủ lâu như vậy, người tại sao không gọi ta? Tối chán chán sẽ không ngủ được.”

Roy mập mờ cười cười, nói: “Không quan trọng lắm, ngủ không được mà thôi, chúng ta còn có rất nhiều chuyện có thể làm, ta sẽ bồi tiếp người.”

Lam Hàn Phong: “...” Hẳn cũng không cần hỏi liền biết Roy nói chuyện gì. Lam Hàn Phong một cái phủ quyết, nói: “Buổi chiều mới vừa làm xong.” Roy thả xuống công tác, sau đó đi tới bên giường, cúi người xuống, nhanh chóng hôn một cái lên miệng cậu, nói: “Trước kia người cho ta uống loại thuốc kia, ta còn chưa tính sổ với người.”

Lam Hàn Phong nghe hẳn nói chuyện, tóc gáy phía sau lưng đều dựng thẳng lên, lòng nói Roy tại sao lại nghĩ tới, đó hoàn toàn là ô long (nhảm lẫn), nếu như biết cái thuốc kia là thức tỉnh, đánh chết cậu cũng sẽ không dùng.

Lam Hàn Phong lập tức đẩy hẳn, nói: “Đừng có táy máy tay chân.”

Cậu theo bản năng liếc mắt nhìn tiểu nhân ngư bảo bảo, quả nhiên liền thấy tiểu nhân ngư bảo bảo trừng mắt to, đang hết sức chăm chú nhìn bọn họ. Lam Hàn Phong: “...”

Mỗi lần làm động tác nhỏ, đều bị nhi tử bắt quả tang...

Tiểu nhân ngư bảo bảo vỗ tay một cái, trong miệng “A a” nở nụ cười. Roy nói: “Người xem, nhi tử bảo ta hôn người một cái.”

Lam Hàn Phong vừa muốn quay đầu trừng người, liền bị Roy đánh lên một chút, hôn lên khóe miệng.

Tiểu nhân ngư bảo bảo lập tức liền vỗ tay hưng phấn cười đến nỗi không ngậm mồm lại được.

Lam Hàn Phong lập tức muốn chết.

Roy sai người chuẩn bị cơm tối mang vào phòng. Lam Hàn Phong ngược lại không vội ăn ngay, cầm muỗng nhỏ dứt từng miếng cơm cho nhi tử nhà mình, nuôi hết sức chăm chú.

Tiểu nhân ngư bảo bảo dựa vào trên ngón tay của cậu, đuôi linh hoạt lay động, ăn cao hứng vô cùng. Mỗi lần chỉ cần động tác của Lam Hàn Phong chậm một chút, bé sẽ dùng đuôi vỗ vỗ ngón tay của Lam Hàn Phong, giục cậu tiếp tục cho ăn. Lam Hàn Phong nhìn bát thức ăn đã không còn gì, lại nhìn tiểu nhân ngư bảo bảo vẫn còn đang tiếp tục dùng đuôi vỗ vỗ tay mình, nói: “Con không phải vẫn chưa ăn no đấy chứ? Như vậy liệu có chết no hay không a?”

Roy cũng cảm thấy tên tiểu tử này quá có thể ăn, nói: “Nhìn bộ dáng tội nghiệp của con, thôi cho con thêm hai muỗng, ta đi hỏi bác sĩ.”

Lam Hàn Phong liền lấy một cái muỗng dứt cho tiểu nhân ngư bảo bảo, tiểu tử cao hứng cười rộ lên, còn lấy lòng ôm lấy ngón tay của Lam Hàn Phong, dùng mặt cọ cọ.

Lam Hàn Phong nhìn tiểu tử đáng yêu như thế, cảm giác tâm đều mềm nhũn. Chỉ là con của cậu quá nhỏ, không biết lúc nào mới có thể lớn lên.

Roy đi ra ngoài tìm thầy thuốc, chân trước mới vừa đi, bỗng nhiên đã có người tới gõ cửa.

Lam Hàn Phong ở bên trong đáp một tiếng, nói: “Vào đi.”

Đi vào là một người lính, không thấy Roy tướng quân hơi kinh ngạc, nói: “Lam Hàn Phong thượng tướng, Roy tướng quân không ở nơi này sao?”

Lam Hàn Phong nói: “Roy mới đi ra ngoài, người có chuyện gì không?” Binh lính nói: “Là Fanny ở trong ngục giam, nàng muốn gặp Roy tướng quân.” Lam Hàn Phong nhíu nhíu mày, nói: “Tí nữa Roy trở về, ta sẽ nói cho hắn biết.” Roy đi ra một chuyến, rất nhanh liền trở lại, nói: “Bác sĩ nói tiểu tử ăn nhiều một chút là bình thường, con đang tuổi lớn, chỉ là không cần cho ăn quá nhiều.” Lúc hắn trở lại Lam Hàn Phong đã dứt xong cơm cho tiểu nhân ngư bảo bảo. Lam Hàn Phong nói: “Vừa nãy có binh lính tới tìm người, nói Fanny muốn gặp người.”

Roy gật gù đầu, liếc nhìn thời gian, nói: “Người ăn cơm trước, ta đi xử lý một chút, lập tức trở về.”

Lam Hàn Phong đứng lên, nói: “Ta đi chung với người.”

Roy có chút giật mình, Lam Hàn Phong nói: “Tốt xấu ta bây giờ cũng có quân hàm, ta đi gặp bại tướng dưới tay ta một chút, cũng không phải là không thể đi?” “Nói có đạo lý, Lam Hàn Phong thượng tướng.” Roy cười nói.

Lỗ mũi Lam Hàn Phong phát ra âm thanh hừ nhẹ nói, nói: “Nếu không phải ta đi cứu người, người sớm đã bị đốt thành tro. Người lúc đó cảm thấy được ta là trời buột sao? Tại sao không nói cho ta.”

Roy đã sớm biết nếu như mình có thể sống sót trở về, Lam Hàn Phong nhất định sẽ cùng hắn tính sổ. Roy thẳng thắn nói: “Ta sợ người lo lắng. May là chúng ta bây giờ đều rất tốt, người đừng nóng giận.”

Roy tướng quân hiếm thấy chịu thua, Lam Hàn Phong như là ngọn lửa bị đánh dập vậy, người ta nói xin lỗi thái độ thành khẩn như thế, cậu cũng không tiện nói cái gì nữa.

Lam Hàn Phong bỏ nhi tử vào bên trong phòng nhỏ, sau đó ôm lấy phòng nhỏ, nói: “Đi thôi, ta đi chung với người.”

“Đi nhà giam....còn mang theo con của chúng ta?” Roy có chút chần chờ. “Dĩ nhiên không phải.” Lam Hàn Phong nói: “Con trai của ta nhỏ như vậy, làm sao có thể đi cái loại địa phương đó. Thế nhưng để con lại một mình ta không yên lòng, ta dự định nhờ Fred giúp ta chăm sóc một chút.”

Roy vốn là muốn nói chuyện, sau đó lại không nói. Rex phỏng chừng sẽ càng thêm thành kiến với bọn họ.

Lam Hàn Phong ôm phòng nhỏ đến cửa phòng Fred, sau đó “Gõ gõ gõ” gõ cửa. Bên trong vốn là có một chút thanh âm huyền ảo, bỗng nhiên liền dừng lại, sau đó cách năm giây, liền nghe thấy âm thanh tức giận của Rex.

Rex hô to: “Lam Hàn Phong, lại là người! Fred không ở!”

Lam Hàn Phong: “...”

Lam Hàn Phong cảm mình tựa hồ đến không đúng lúc, làm sao mỗi lần đều có thể quấy rầy chuyện tốt của Rex.

Lam Hàn Phong nháy mắt một cái, nói: “Nếu không chúng ta vẫn để cho người hầu chăm sóc hài tử đi?”

Cậu đang muốn quay người rời đi, cửa phòng liền mở ra, Fred đi ra gọi lại cậu, nói: “Làm sao vậy?”

Lam Hàn Phong có chút ngượng ngùng, thế nhưng nếu giải thích Fred sẽ càng không tiện.

Lam Hàn Phong không thể làm gì khác hơn là nói: “Ta và Roy muốn đi ngục giam một chuyến, muốn nhờ người chăm sóc hài tử của ta một chút.”

Fred vừa nghe, thần sắc ngượng ngùng trên mặt lập tức biến mất, lập tức gật đầu liên tục, nói: “Không thành vấn đề, ta sẽ chăm sóc bé thật tốt.”

Fred là thật phi thường yêu thích tên tiểu tử này.

Rex không vui đi ra, lúc này ngược lại là mặc chỉnh tề, thế nhưng vành mắt lại đen sấp như gấu mèo.

Rex nói: “Lam Hàn Phong, người có phải đoán thời gian tới quấy rối không, con trai của ta đều bị người làm không còn.”

“Cái gì?” Lam Hàn Phong bị hắn nói sững sờ, có chút tiêu hóa kém, Rex có con trai lúc nào, lại còn bị mình làm mất.

Fred nhất thời mặt đỏ rần, nhắc nhở liếc hắn một cái, không cho hắn nói hươu nói vượn.

Lam Hàn Phong tiêu hóa mấy giây mới phản ứng được, nói: “Người cũng không thể vu oan cho ta, nói không chắc..... người không thể làm ra nhi tử đâu.” Khẩu khí của Lam Hàn Phong rất vi diệu, ánh mắt quét một vòng trên người hắn, cậu còn sâu sắc hiểu lầm Rex, cho là Rex tiết sớm.

Rex nhất thời liền bị cậu nhìn đến nổi lông tơ trên người đều dựng lên, nói: “Roy, tại sao người không quản nhi tử người, ta...”

Roy nhìn dáng vẻ như muốn bùng nổ của Rex, nhanh chóng ôm Lam Hàn Phong, nói: “Bảo bối nhi, chúng ta đi thôi. Nếu không trở về quá muộn, hài tử ngủ mất, đánh thức hài tử là không tốt.”

Lam Hàn Phong lúc này mới bị Roy mang đi.

Fred cũng thỏa mãn ôm phòng nhỏ, thận trọng trở về đóng cửa lại.

Rex khóa cửa lại, sau đó từ sau lưng ôm lấy Fred, loạn hôn một trận sau gáy hắn, nói: “Thân ái, chúng ta tiếp tục tạo ra hài tử đi.”

Fred là một Omega, phụ cận sau gáy là địa phương mẫn cảm nhất, bỗng nhiên bị đánh lén, ngay lập tức cả người liền mềm nhũn, suýt chút nữa ném đi tiểu nhân ngư bảo bảo trong phòng nhỏ.

Fred nhanh chóng ôm chặt lấy phòng nhỏ, lúc này mới thở phào nhẹ nhõm, thế nhưng hai chân đã run rẩy muốn chết, đứng không vững, dựa vào ***g ngực của Rex đang đứng ở phía sau mới yên tâm.

Fred hô hấp bất định, nói: “Người đừng làm loạn, ta còn ôm hài tử.”

Rex liên tục ôm cắn sau gáy của hắn, duỗi ra đầu lưỡi liếm địa phương mẫn cảm của hắn.

Fred cả người run rẩy, nói: “Người còn tiếp tục như vậy ta sẽ tức giận đấy.” Rex quyết tâm ngày hôm nay nhất định phải làm, trước kia thiếu một chút liền bị Lam Hàn Phong cắt đứt, lúc này liền thiếu một chút, cứ thêm mấy lần như vậy, Rex cảm thấy mình quả thực có vấn đề.

Rex nhanh chóng lấy phòng nhỏ ra khỏi ***g ngực của Fred, thuận lợi thả ở trên ghế sa lon, sau đó ôm lấy Fred, nói: “Chúng ta đi vào trong phòng.”

Fred giãy giụa hai lần, nói: “Không được...”

Rex nói: “Thân ái yên tâm đi, ta gọi người sang đây xem hấn được không? Người nghe lời, nếu không thì ngày mai sẽ không xuống được giường.”

Rex ôm Fred vào phòng, đặt hấn lên trên giường, sau đó thuận tay cầm thiết bị thông tin lên, nhanh chóng phát thông tin đi ra ngoài, rồi ném thiết bị lên trên giường, tiếp tục hoàn thành động tác dưới tay của hấn.

“Keng” một tiếng, khí cụ thông tin của Sean liền vang lên, hấn cúi đầu nhìn một chút, sắc mặt có chút vặn vẹo.

Cody đang nằm nhòai trên giường quay đầu lại nhìn hấn một cái, nói: “Roy tướng quân tìm người sao?”

“Không phải.” Sean nói: “Là Rex.”

“Rex tìm người?” Sean càng thêm tò mò.

Seannhìn Cody đang nằm trên giường mấy lần, cảm thấy mí mắt không khỏi nháy mấy cái. Cody còn xuyên một thân quân phục, vô cùng bó sát, đặc biệt là chỗ mông cùng phần eo, còn có đôi chân thẳng kia. Cody vẫn là nằm úp sấp trên giường, đường cong của eo càng thêm rõ ràng, còn có cái mông cong cong. Seancảm thấy huyết thái dương bỗng đau nhức, nhả nài xoa xoa, nói: “Người có thể về phòng của mình được không? Ta phải đi ra ngoài một chuyến.” Cody lắc đầu, nói: “Chỗ này của người sạch sẽ như vậy, không thể cho ta mượn ở mấy ngày sao?”

Seannói: “Coi như mượn ở mấy ngày, người không đem gian phòng của mình thu thập sạch sẽ, phòng của người cũng vẫn loạn như vậy, không thể chỉnh tề được.” Cody vẻ mặt đau khổ, nói: “Người nói thật giống có chút đạo lý, nhưng là ta ngày hôm nay lười thu dọn, ta ngày mai sẽ trở về thu thập, không được sao?” Seanthở hổn hển hai cái khí thô, nói: “Người có thể gọi người hầu thu thập cho người.”

Cody vẫn cứ vẻ mặt đau khổ, nói: “Không được, quá loạn, ta có chút ngượng ngùng. Nếu như bọn họ nói ra, uy nghiêm của ta sẽ không có.”

Sean: “...”

Seankhông nhịn được nhìn một cái, cuối cùng thở dài bỏ qua, nói: “Ta đi tìm Rex, người tùy tiện.”

Cody nhảy dựng lên, nói: “Ta cũng đi.”

Sean: “...”

Rex truyền thông tin cho Sean, bảo hấn chăm sóc haitử của Roytướng quânmột lát, bảo chính hấn tự đến lấy, nói là để ở trong phòng khách, không cần gõ cửa, cũng không cần nói tái kiến, lấy xong liền đi.

Seanra khỏi phòng của mình, đi về phía phòng của Rex, đương nhiên phía sau mông còn có Cody.

Cody nói: “Rex tìm người có chuyện gì a? Tại sao quan hệ của hấn với người lại tốt như vậy.”

Seankhông trả lời, bị làm cu li chẳng lẽ là biểu hiện của quan hệ tốt? Đến Rex cửa, Sean không gõ cửa, trực tiếp đẩy cửa đi vào. Cody đi cùng hấn trợn mắt ngoác mồm, tâm lý càng xác định, quan hệ của Sean cùng Rex đúng là tốt đến kì lạ, cũng không cần gõ cửa, đã vậy còn quá quen.

Cody mất hứng, cảm thấy Sean phân biệt đối xử, lòng dạ hẹp hòi.

Cody hừ một tiếng, liền theo hấn đi vào, thế nhưng trong phòng khách lại không có ai.

Cody nói: “Rex đâu?”

Seannhìn lướt qua cửa phòng ngủ đóng chặt, sau đó liền thấy phòng nhỏ trên ghế salon, lập tức đi tới đem phòng nhỏ cầm lên, nói: “Có thể đi.”

Cody đầu óc mơ hồ, không kịp hỏi liền đuổi theo Sean đi ra ngoài.

“Đây là cái gì?” Cody tò mò xoay xung quanh hẳn, nói: “Chẳng lẽ là mô hình cơ giáp?”

Seandã thấy hài tử được bọc gấu trong phòng, hẳn cảm thấy đau đầu muốn chết, một cái Cody cũng đã đủ hẳn phiền não, lại còn bảo hẳn trông hài tử. Nói thật ra, Sean không phải rất yêu thích tiểu hài tử, bởi vì tiểu hài tử cần dỗ dành, hơn nữa rất ồn ào, ồn giống hệt như Cody.

Mãi đến khi trở về phòng, Cody mới phát hiện, trong phòng nhỏ là hài tử của Roy tướng quân cùng Lam Hàn Phong, một nhân ngư nhỏ nhỏ, dễ thương đến nỗi lòng đều bị tan chảy.

Cody nhất thời thích vô cùng, ôm phòng nhỏ, nói: “Sean, người xem, tiểu hài tử này thật là đáng yêu.”

Seannhàn nhạt ừ một tiếng.

Cody nói: “Ta cũng muốn nuôi một đứa.”

Sean: “...”

Cody còn nói: “Nếu như chúng ta cũng có một bé thì tốt rồi.”

Seانبỗng nhiên giật mình trong lòng, nói: “Chúng ta?”

Cody nặng nề gật đầu, nói: “Đúng vậy, tiểu tử khả ái như thế, ta cũng thật thích. Ta có thể phụ trách cùng hẳn chơi, người phụ trách làm trợ thủ chăm sóc hẳn.” Sean: “...”

Mắt của Sean vốn là mắt sáng rực lên, thế nhưng nhất thời liền cảm thấy mình cả nghĩ quá rồi. Cody chỉ là quá lười, ngay cả gian phòng của mình đều lười thu thập, muốn nuôi một con vật dễ thương, liền không nghĩ phiền phức, cho nên mới bắt hẳn đến làm bảo mẫu.

Nói chung, Seancảm thấy được tiền đồ vẫn cứ rất xa vời.

Roy cùng Lam Hàn Phong không biết con mình đã bị Rex chuyển qua cho Sean cùng Cody chăm sóc. Hai người bọn họ đồng thời đến ngục giam nhìn Fanny. Nơi này là nhà giam trọng hình của khu R, thủ vệ bên trong tương đối nghiêm ngặt, phạm nhân bị giam cũng không nhiều, nhìn qua đái ngục còn rất tốt.

Lam Hàn Phong có chút hiếu kỳ, sau khi đi vào liền nhìn xung quanh một chút, loại đái ngục này, đều sắp biến thành khách sạn rồi.

Roy nói: “Đang ở bên trong.”

Fannybị nhốt ở nơi sâu nhất, là một khu vực đơn độc, phòng giữa nàng và người khác liên hệ. Gian phòng của nàng bị một cái ***g pha lê rất lớn che kín, tất cả tường cùng gia cụ đều bị nhìn rõ ràng, cái gì đều che giấu không được. Hơn nữa bên trong có hơn trăm cái máy theo dõi, mỗi cái góc độ 360 độ rất rõ ràng, 24h đều có người quản chế.

Lam Hàn Phong đi vào nhìn lên, nhất thời còn cảm thấy được loại thiết kế này trông thật đẹp mắt. Bất quá chỉ là có chút hơi lúng túng, phòng tắm dĩ nhiên cũng là tường xuyên thấu. Thế nhưng lại nói ngược lại, ngồi tù còn có phòng tắm đơn, điều kiện này cũng thật tốt.

Fannynghé đến tiếng bước chân, cũng biết là Roy đến. Khu vực này, binh lính là không thể tiến vào, nàng muốn liên hệ với người cũng chỉ có thể ẩn bộ đàm, các binh sĩ sẽ không đích thân tiến vào.

Fannytỉ mỉ lắng nghe, dĩ nhiên phát hiện tới không chỉ một người, Roy còn mang theo một người khác.

Fannyđứng lên, đi tới góc của lòng pha lê, rất nhanh liền nhìn thấy Roy mang theo một người Theo nhân ngư đáng vẻ rất dễ nhìn đến.

Fannylấy làm kinh hãi, nàng nhớ tới tên Theo nhân ngư này, lúc trước Theo vì nịnh bợ Brian, đưa một tên vương tử lại đây kết giao, bị ném cho Roy tướng quân làm thê tử. Chỉ là người Brian đều biết, Roy tướng quân cũng không thể nào thích vị thê tử này của hẳn.

Sau đó Roy tướng quân ly khai Brian, ai còn quan tâm đến tên Theo nhân ngư không được yêu thích kia? Sớm đã đem hấn quên

Fanny không nghĩ tới, mình sẽ ở khu R, sẽ nhìn thấy tên Theo nhân ngư này bên cạnh Roy.

Chuyện Lam Hàn Phong mang người đi trợ giúp Roy, Fanny không biết một chút nào. Nàng đến bây giờ vẫn còn không hiểu sao Roy còn sống được, mà Lam Hàn Phong, mặc dù biết Fanny, thế nhưng chưa từng thấy nàng.

Fanny nhìn Lam Hàn Phong bằng một ánh mắt tìm tòi nghiên cứu, Lam Hàn Phong chỉ là nhân nhạ quét nàng một cái.

Roy tiến vào liền lên tiếng, nói: “Fanny lão sư, ngài thay đổi chủ ý sao?” Fanny tựa hồ cũng không vội nói cái này, ngược lại nói: “Đây là thê tử nhân ngư kia của người sao?” Khẩu khí của nàng có chút khinh bỉ.

Fanny bây giờ dùng một tư cách tù nhân đứng ở nơi này, mà Roy đứng ở bên ngoài là người thắng, người đứng bên cạnh hấn kia cũng là người thắng, tâm lý Fanny có chút không thăng bằng, Roy mang một tên Theo nhân ngư mềm yếu đến, là muốn nhục nhã nàng sao?

Roy tựa hồ xem thấu ý nghĩ của nàng, nói: “Quên mất giới thiệu, Fanny lão sư, vị này là thê tử của ta, Lam Hàn Phong thượng tướng.”

“Cái gì?” Fanny sững sờ, nàng đã sớm không nhớ rõ nhân ngư đến kết giao với Brian tên là gì, thế nhưng nàng biết đến danh tự Lam Hàn Phong này. Sĩ quan chỉ huy, trong khoảng thời gian giao chiến ngắn ngủi, hỏa tốc tiêu diệt toàn bộ quân đội của Langdon *** cầu.

Fanny không thể tin nhìn Lam Hàn Phong, thấy thế nào đều không thuyết phục được chính mình tin lời Roy nói. Một nhân ngư giống cái thoát nhìn chỉ có ngoại hình xinh đẹp kia, tại sao có thể là sĩ quan chỉ huy? Fanny đã từng chiến thắng nam tính nhân ngư rất lợi hại, nàng người am hiểu sức mạnh của nhân ngư. Roy nói tiếp: “Ta có thể còn sống từ *** cầu không người trở về, nhờ có Lam Hàn Phong, là hấn đúng lúc tới tiếp viện, đã cứu ta.”

Fanny càng thêm chấn động, nàng lập tức nói: “Không thể, người gạt ta.” Fanny rất khẳng định, lúc đó quân đội của nàng vây chặt *** cầu không người như cái thùng sắt, làm sao có khả năng có tiếp viện chạy tới, nàng căn bản không nhìn thấy tiếp viện. Nàng làm sao có thể nghĩ tới, Lam Hàn Phong là mở một chiếc phi thuyền loại nhỏ, tất cả nhân viên trên phi thuyền gộp lại chưa tới mười người. Roy không nói gì thêm, Lam Hàn Phong cũng không nói gì.

Lam Hàn Phong theo tới, kỳ thực chính là muốn nhìn một chút, vị Fanny tướng quân này đến cùng trông như thế nào. Còn một nguyên nhân trọng yếu khác, kỳ thực chính là đến chế nhạo nàng. Thế nhưng cậu cũng không cần mở miệng, chỉ cần mỉm cười đứng ở phía trước Fanny, dùng tính cách ngạo mạn tự phụ của Fanny đã chấn động đến mức không cách nào hình dung.

Fanny một mặt lúng túng thất lạc.

Roy nói: “Fanny lão sư, ngài thay đổi chủ ý sao?”

Roy lại một lần nữa hỏi.

Fanny nói: “Ta có một chuyện rất trọng yếu, muốn nói với người. Chờ ta đã nói với người xong, ta sẽ nói cho người biết ý nghĩ của ta.”

Roy gật đầu, nói: “Mời ngài nói tóm tắt.”

Fanny liếc mắt nhìn Lam Hàn Phong, nói: “Bảo người không cần thiết đi trước.” Lam Hàn Phong không vui nhú mày, thế nhưng Roy đã nói trước: “Lam Hàn Phong thượng tướng cũng là sĩ quan chỉ huy chủ lực lần này, Rex lãnh chúa cũng không có ý muốn để cho Lam Hàn Phong thượng tướng lánh tránh, cho nên nơi này đã không có người không cần thiết, Fanny lão sư, ngài có thể nói.”

Sắc mặt Fanny tái xanh, trầm mặc hồi lâu, nhưng mà nàng phát hiện nhần nại của Roy so với nàng tốt hơn rất nhiều, cuối cùng bất đắc dĩ nói: “Ta muốn nói là... Một thứ liên quan tới bí mật của người.”

Roy cau mày, tựa hồ không nghĩ tới chính mình có bí mật gì.

Fannynói: “Người còn nhớ những lời lúc trước ta nói với người không. Ta cho người không muốn vì những quốc gia khác mà đối địch với Brian, ta cũng không phải là nói linh ***.”

Roy chỉ là ban đầu nhú nhú mày, sau đó sẽ không có biểu tình nào cả. Fannynói tiếp: “Người biết Lance quốc vương, tại sao muốn thiết kế hãm hại người sao? Cũng không phải là bởi vì người công cao che chở, chỉ vì một nguyên nhân đơn giản.”

Lam Hàn Phong không nhận được dựng thẳng lỗ tai lên nghe, cảm thấy có cảm giác mưa gió nổi lên, hơn nữa không phải mưa gió phổ thông, rất có thể là một trận máu chó đổ xuống.

Quả nhiên liền nghe Fanny nói: “Hắn là sợ người cướp đi vương vị của hắn, trong tay người đã có một phần quân đội rất lớn, hơn nữa người còn có một thân phận có thể chống lại hắn.”

Roy hỏi: “Có ý gì?”

Fannynói: “Người có huyết thống hoàng thất Brian.”

Lam Hàn Phong không nhận được liếc mắt nhìn Roy, lòng nói quả nhiên là một chậu máu chó.

Trên mặt Roy không có quá nhiều kinh ngạc, vẻ mặt vẫn rất lạnh nhạt, mở miệng nói: “Fannylão sư, hiện tại nói cho ta biết cái này, cũng không có ý nghĩa gì. Rex vẫn chờ ngài trả lời.”

“Người...” Fanny không thể tin nhìn hắn, nói: “Người là người của hoàng thất Brian, lẽ nào người lại thật sự giúp khu R sao? Cố gắng cho đám người thấp kém khu R kia? Giúp đỡ người khác đem Brian triệt để tiêu diệt?”

Lam Hàn Phong nghe không nổi nữa, nói: “Fanny tướng quân, là ai nói cho người Roy là hoàng thất Brian đâu? Chẳng lẽ là Lance quốc vương sao?”

Fannysững sờ, nàng lần đầu tiên nghe Lam Hàn Phong mở miệng, thế nhưng không biết hắn tại sao hỏi cái này.

Khẩu khí của Lam Hàn Phong tương đối không vui, nói: “Người biết Roy là dòng dõi hoàng thất Brian cho nên mới chuẩn bị đem hắn nổ chết ở *** cầu không người? Giúp Lance quốc vương khử trừ tai họa ngập đầu này. Sau đó kế hoạch không thành công, liền dùng lý do này, tranh thủ Roy đồng tình, làm cho hắn nhẹ dạ buông tha Brian? Dám hỏi một câu, Fanny tướng quân, trong óc của ngài có phải là có đá hay không a?”

Fannylập tức nói: “Ta cũng không có, là lúc đó tình huống bức bách...” Lam Hàn Phong tức giận đến còn muốn tiếp tục nói, lại bị Roy ngăn cản. Roy động viên vỗ vỗ ở trên lưng của cậu, sau đó nói: “Ta chưa từng thấy cha mẹ ta, qua nhiều năm như vậy, bọn họ là ai đã không còn quan trọng nữa. Ta sẽ không bởi vì chuyện nhỏ này mà trở về Brian. Nếu như Fanny lão sư muốn chuyện thân thể của ta, muốn làm cho ta sinh ra khoảng cách với khu R, sợ rằng sẽ không hiệu quả.” Fannynhất thời á khẩu không trả lời được.

Nàng biết, trong ngục giam có rất nhiều thiết bị theo dõi, hơn nữa những cái đó sẽ được Rex lãnh chúa nhìn thấy. Cho nên Fanny mới bỗng nhiên nói cho Roy biết thân phận của hắn, nàng cũng không phải muốn nói cho một mình Lam Hàn Phong, còn muốn nói cho Rex, để cho mối quan hệ giữa Rex và Roy sinh ra kẽ hở. Nàng muốn nói cho Rex, trong khu R, có một dòng dõi hoàng thất đối địch, tay cầm trọng binh, lúc nào cũng là gai trong mắt Rex.

Lam Hàn Phong cũng đoán được ý nghĩ của nàng, cho nên mới có thể đột nhiên rất tức giận.

Lam Hàn Phong thâm trầm nhìn Fanny, nói: “Người như thế chiêu hàng có thể làm được việc gì? Chẳng lẽ muốn làm thức ăn gia súc uy gấu mèo sao? Vẫn là vứt trở lại Brian, để cho nàng tự sinh tự diệt đi thôi.”

Roy biết Lam Hàn Phong vì hắn mà sinh khí, tâm tình lại chút chút vui vẻ, không nhận được mỉm cười nói: “Người nói cũng đúng, chúng ta đi thôi.”

“Roy!” Fannyhồ to, bất quá Roy đã bị Lam Hàn Phong tóm đi, cũng không quay đầu lại nhanh chóng rời đi.

Lam Hàn Phong rất tức giận, lại cảm thấy Roy có chút không đáng.

Bọn họ ra khỏi ngục giam, Lam Hàn Phong liền vội vàng đi đón nhĩ tử của mình. Thế nhưng chờ đến khi hắn đi tới chỗ của Rex và Fred, lại phát hiện nhĩ tử của hắn không ở đây!

Lam Hàn Phong lập tức cuống lên, nói: “Con trai của ta đâu? Không phải ném đi?” Fred đã mệt đến mức ngủ trong phòng, Rex ngược lại là nhân khuôn cầu dạng, mặc y quan chỉnh tề, thoát nhìn thần thái toả sáng.

Rex ngồi ở trên ghế sa lông trong phòng khách, cười híp mắt nói: “Yên tâm, nhĩ tử của người Sean đã đi đón, hắn sẽ chăm sóc tốt con của người.”

Lam Hàn Phong nghĩ đến khuôn mặt như quân bài của hắn, đánh chết hắn không tin Seansẽ chăm sóc hài tử.

Lam Hàn Phong hồ nghi liếc mắt nhìn Rex, nói: “Fred đâu?”

Rex giờ giờ lên cầm, rất tự hào nói: “Hắn mệt đã ngủ, đừng quấy rầy hắn.” Lam Hàn Phong nhìn biểu tình đắc ý của hắn, chân thành nói: “Thật là làm khó người, người cũng thật lợi hại.”

Rex: “...”

Xem biểu tình của Lam Hàn Phong, đời này đều không tin tưởng Rex là một nam nhân bình thường...

Rex bị tức đến sầm mặt lại rồi, nói: “Không trả lại nhĩ tử cho người.” Lam Hàn Phong khinh thường nhìn hắn, nói: “Ta tự mình đến chỗ Sean tìm.” “Chờ đã, ta còn có chuyện khác.” Rex gọi lại bọn họ, bảo bọn họ ngồi xuống. Lam Hàn Phong nói: “Đã trễ thế này, còn có chuyện gì.”

Rex thoát nhìn *** thần trác việt, nói: “Vừa nãy các người đi ngục giam, tìm Fanny?”

Biết rõ còn hỏi, Lam Hàn Phong nghĩ, cảm thấy chắc chắn Rex đã biết chuyện của Roy.

Rex cười híp mắt đánh giá Roy, nói: “Sớm biết người là hậu nhân hoàng thất Brian, ban đầu ta nên áp chế người, sẽ không bị nhốt vào ngục giam của Brian, còn phải lao lực trốn ra.”

Roy: “...”

Rex nói: “Lão hữu thân ái, người có ý nghĩ muốn cầm lại Brian hay không?” Lam Hàn Phong trở nên đau đầu. Fanny còn muốn dùng thân phận của Roy đến phân hoá Roy cùng Rex, nàng làm sao biết, Rex xưa nay đều khác người. Rex không kịp chờ đợi nói: “ Những năm gần đây đã có rất nhiều người bất mãn với Lance đương quốc vương. Lần này Brian liên hợp với các quốc gia khác, hao phí binh lực tiền tài đối phó với chúng ta, cuối cùng lại thất bại, đã không có người lại nguyện ý đi ủng hộ hắn? Cho dù chúng ta không có động tác, những người khác cũng sẽ ngu xuẩn vọng động, mà chúng ta lại nhiều hơn người khác một điều kiện, đó chính là thân phận của người, có thân phận của người, chúng ta quả thực danh chính ngôn thuận. Lão hữu thân ái, người là hậu nhân hoàng thất Brian, lẽ nào người không muốn làm quốc vương Brian sao?”

Lam Hàn Phong càng thêm hồ nghi nhìn hắn, Rex lập tức nói: “Không cần kỳ quái, ta không có hứng thú với Brian quốc vương. Hơn nữa Rex danh chính ngôn thuận không phải sao? Nếu như hắn lên làm quốc vương Brian, sẽ có trợ giúp rất lớn đối với ta.”

Roy cau mày, nói: “Ta xưa nay không muốn làm quốc vương, ta có chút nghiên cứu với đánh nhau và cơ giáp.”

Rex da mặt dày nói: “Vậy người liền bắt đầu từ bây giờ suy nghĩ một chút, kỳ thực làm quốc vương rất dễ dàng.”

“Không.” Roy nói, hắn đã dự liệu được có bao nhiêu sự tình cần phải xử lý, chẳng phải là muốn bận bịu xoay quanh.

Rex nói: “Người có thể sai thủ hạ của người đi làm a, người nói có đúng hay không?”

Lam Hàn Phong nói: “Người tích cực như vậy, ta luôn cảm thấy người có ý đồ riêng.”

Rex làm ra một bộ thương tâm bộ dáng, nói: “Thân ái, người...”

Hắn vừa mới mở miệng, Roy liền bắn tới ánh mắt lạnh buốt. Rex nhanh chóng sửa lại một xưng hô nghiêm túc, nói: “Lam Hàn Phong thượng tướng, ta là xuất phát từ lòng tốt, cho nên mới tích cực như vậy. Thế nhưng, nếu như thực sự làm Brian quốc vương, như vậy đối với ta có rất nhiều chỗ tốt.”

Roy hỏi: “Người muốn cho ta làm cái gì?”

Rex mỉm cười, ngược lại là sáng khoái nói: “Điều kiện của khu R không tốt, nếu muốn trường kỳ phát triển, nơi này khẳng định không được. Nếu như người thực sự làm tới Brian quốc vương, như vậy có thể mượn một ít binh lực cho ta. Người biết, mục tiêu của ta xưa nay đều chỉ có một, đó chính là Langdon.”

Roy bỗng nhiên tỉnh ngộ, Rex chưa bao giờ muốn chỗ nào khác, chỉ có quê của hắn Langdon.

Rex vốn là người của Langdon *** cầu, lại phải vội vã rời đi. Sau đó du tẩu ở khắp mọi nơi, mới tới Brian gặp phải Roy. Đối với Rex mà nói, đó là nơi hắn cố chấp nhất, có một ngày hắn nhất định sẽ trở lại, chính là phong cảnh vô hạn trở lại. “Ta suy tính một chút.” Roy nói.

LamHàn Phong cùng Roy rời khỏi chỗ của Rex, cửa phòng ngủ bỗng nhiên đẩy ra, Fred từ bên trong đi ra.

Rex nói: “Đánh thức người? Hay là ta không ở bên người người, cho nên người ngủ không được?”

Fred đã không còn cách nào với da mặt của Rex, nói: “Chỉ là bỗng nhiên tỉnh thôi.” Rex đi lên phía trước, ôm eo của hắn, nói: “Fred, người muốn đi trở về sao?” “Cái gì?” Fred nói.

Rex nói: “Đương nhiên là Langdon.”

Fred yên lặng một hồi, nói: “Ta đều sắp không nhớ rõ Langdon có bộ dáng gì, có trở về hay không không khác nhau gì cả.”

Rex hôn nhẹ một cái lên miệng hắn, nói: “Ta sẽ để người cùng ta đồng thời trở về, những người đã từng không tốt với người, bọn họ sẽ quỳ gối trước mặt người, nghênh tiếp người.”

Sau khi Lam Hàn Phong cùng Roy đi ra, ngay lập tức liền đi về phía gian phòng của Sean.

Mặc dù đã muộn lắm rồi, thế nhưng phòng của Sean vẫn sáng đèn, thoạt nhìn vẫn chưa ngủ.

Lam Hàn Phong tiến lên gõ cửa, rất nhanh liền có người tới gõ cửa, thế nhưng không phải Sean, mà là Cody đang mặc áo ngủ. Áo ngủ của Cody nhìn lớn một số, có chút không vừa vặn, xóc xóc xếch xếch, ống tay áo quá dài, cổ áo quá trễ, vừa nhìn liền biết không phải của hắn. Có lẽ, Sean mặc sẽ vừa?

Lam Hàn Phong trợn mắt lên, nhất thời có một chút suy nghĩ không hài hòa nảy sinh từ trong đầu của hắn, hắn đã bắt đầu không nhận được nào bỏ ... Cody nói: “Các người đã tới, tiểu bảo bảo đã đang ngủ, liền ở trong phòng, mau vào đi.”

Cody quá nhiệt tình, Lam Hàn Phong vốn định nhờ hắn lấy ra không đi vào, thế nhưng Cody đã lùi tới bên trong cửa.

Lam Hàn Phong không thể làm gì khác hơn là đi vào, vừa mới vào liền đập phải một túi đồ ăn vặt, bên trong tựa hồ còn có đồ vật, phát ra “Kèo kẹt” một tiếng, hình như là bị đập vỡ.

“Xin lỗi...” Lam Hàn Phong nhanh chóng nhấc chân, sau đó lại nghe “Oành” một tiếng, cậu đá phải một quyển sách...

Lam Hàn Phong lúc này mới nhìn xuống phía dưới, trên đất lung ta lung tung, ném thật nhiều đồ vật, có chút loạn không thể nào đặt chân...

Cody ngượng ngùng gãi đầu một cái, nói: “Gian nhà có chút loạn, thật không tiện, người chờ để ý.”

Lam Hàn Phong đều choáng váng, ngốc ngơ ngác gật gật đầu. Tâm thầm nói, đây không phải là phòng của Sean sao? Thật không phải là phòng của Sean? Chẳng lẽ là phòng của Cody? Không thể a! Phòng của Sean tại sao Cody lại nói không tiện? Ánh mắt của Lam Hàn Phong không khỏi nhìn về phía áo ngủ của Cody, lẽ nào bọn họ thật sự có một chân?

Sean nghe thấy âm thanh, từ giữa phòng đi ra, quả nhiên mặc cùng một bộ áo ngủ với Cody. Hắn thấy trên mặt đất đầy sách vứt lung tung, nhất thời mí mắt kinh hoàng, nói: “Người không phải nói sẽ không ném loạn?”

Cody lập tức rụt cổ một cái, nói: “Ta sai rồi...” Sau đó bắt đầu ngồi chồm hổm trên mặt đất.

Sean nhìn hắn cái mông của hắn xoay đến vận vẹo, mí mắt nhảy càng nhanh hơn. Sean không tái phản ứng Cody, đối Roy cùng Lam Hàn Phong nói: “Hài tử ở bên trong, ta đi lấy.”

Lam Hàn Phong đã không biết mình hắn là biểu tình gì, nhanh chóng gật gật đầu, sau đó ôm phòng nhỏ liền cùng Roy chạy mất.

Cody thu thập xong đồ đạc dưới đất, phát hiện người đã đi rồi, nói: “Bọn họ đi thật nhanh.”

Sean liếc mắt nhìn hắn không nói lời nào, trực tiếp tiến vào phòng ngủ. Cody nhanh chóng tội nghiệp nói: “Thật sự không thể để cho ta và người cùng ngủ trên một chiếc giường sao? Giường người rất lớn.”

Sean kiên quyết nói: “Không được.”

“Nhưng là ghế sofa rất cứng.” Cody tiếp tục tội nghiệp nói.

Sean không lên tiếng, chỉ là nhìn Cody một cái, lòng nói nếu để cho hắn ngủ cùng mình trên một chiếc giường, sợ rằng mình sẽ không nhận được đem kiện áo ngủ cuối cùng xiêu xiêu vẹo vẹo kia lột xuống.

Khi mà Sean đang ngây người, Cody đã nhanh chóng len vào trong phòng, sau đó bay lên trên giường, ôm gối của Sean, núp ở góc giường, một bộ cô dâu nhỏ. Sean sững sờ, đứng trước cửa cứng đờ cả ngày, sau đó cầm lấy chăn gối đi ra ghế sofa nằm.

Thế nhưng Cody lại cho là hắn đồng ý nằm chung giường với mình, khoái trá tại ôm gối lộn mèo, cái áo xiêu xiêu vẹo vẹo nhất thời hở ra một cái lỗ hồng, lộ ra một mảnh vai trái, mà vật áo cũng bị cọ khai một chút, lộ ra một đoạn eo. Đôi tay đang chuẩn bị cuốn gối của Sean dừng lại...

Hết chap 41.

42. Chương 42: Đệ Đệ

Một buổi sáng sớm, Roy bị Rex gọi vào quân doanh, Lam Hàn Phong muốn lưu lại xem tiểu nhân ngư bảo bảo, còn phải xem một viên dẫn dẫn khác của cậu, cho nên không đi theo. Bọn Roy đi kiểm tra cơ giáp, Lam Hàn Phong không nghiên cứu về cơ giáp, đi cũng không giúp đỡ gì được. Cùng đi còn có Sean.

Lam Hàn Phong ăn xong điểm tâm liền bắt đầu mang theo tiểu nhi tử đi dạo, trong lòng bàn tay nâng tiểu nhân ngư bảo bảo cùng một quả trứng khác, thận trọng đi trong pháo đài, muốn đến hoa viên phía sau đi dạo.

Khi cậu đi ngang qua cửa phòng Sean liền thấy Cody đang sầu mi khổ kiếm ngồi trước cửa, nâng quai hàm thở dài.

Lam Hàn Phong sững sờ, hỏi: “Cody, người ở nơi này làm gì?”

Cody nhìn thấy Lam Hàn Phong đi ngang qua, nhanh chóng đứng lên, vỗ vỗ quần của hắn, nói: “Ta đang đợi Sean a, hắn ngày hôm nay cứ nhiên một mối không rời giường.”

Lam Hàn Phong nói: “Sean không là theo chân Roy đi trại lính sao?” Cody sững sờ vài giây, nói: “Hắn không ở trong phòng? Không thể a, ta ngồi chỗ này từ tối hôm qua.”

Lam Hàn Phong: “...”

Câu nói này của Cody nghe thế nào cũng thấy kỳ quái, hơn nữa vẻ mặt của hắn, hoàn toàn như là oán phụ bị vứt bỏ vậy.

Lam Hàn Phong nói: “Thật sự, chính xác trăm phần trăm, bọn họ mới vừa đi.” Cody thở dài, tự nhiên nói: “Chẳng lẽ là thừa dịp ta trở về thay quần áo liền đi?” Trực giác của Lam Hàn Phong nói cho cậu biết, giữa

Cody cùng Sean khẳng định có bát quái, cậu có chút hiếu kỳ, hỏi: “Người tìm Sean, có chuyện gì gấp sao? Nếu không ta gửi tin cho hấn một chút.”

Cody vẽ mặt đau khổ, nói: “Hấn không trả lời ta. Tối hôm qua vút ta a khỏi phòng, thoát nhìn như là sinh khí.” Lam Hàn Phong nháy mắt một cái, ra vẻ đại ca ca, nói: “Chuyện gì xảy ra sao?” Cody không có việc gì, liền theo Lam Hàn Phong thiện giải nhân ý cùng đi chăm sóc tiểu nhân ngư bảo bảo, thuận tiện oán giận một chút chuyện Sean ném hấn ra khỏi phòng.

Lam Hàn Phong nghe hấn tự thuật, hồi tưởng lại tình cảnh hôm qua mình thấy, sau đó nào bỏ một chút tình huống. Cuối cùng một mặt bóp cổ tay về tiếc hận, lòng nói Seancũng quá thân sĩ, đổi thành người khác sớm đem Cody đề lên giường làm. Cody nói: “Người nói Sean có phải là cảm thấy được ta rất phiền? Khi ở trong trường quân đội, ta vẫn quần lấy hấn, hấn khẳng định cảm thấy ta rất phiền. Đúng vậy, bằng không ngày hôm qua tại sao lại ném ta ra khỏi phòng, rõ ràng trước đây khi ở trong trường quân đội, cũng đồng ý ta ngủ như vậy a.”

Lam Hàn Phong nhìn Cody nhăn mặt, yên lặng đốt mấy ngọn nến cho Sean, lòng nói dựa vào khẩu khí thiên chân vô tà này của Cody, không đem Sean tức chết mới là lạ chứ.

Lam Hàn Phong nói: “Không thể nào, ta cảm thấy Sean thượng tướng đối với người là tốt nhất.”

“Có sao?” Cody mở to hai mắt, biểu tình thở phào nhẹ nhõm.

Lam Hàn Phong cảm thấy giống như được làm hồng nương một lần, vờ lơ đãng nói: “Nhưng người luôn kề cận Sean như thế cũng không tốt a, Sean thượng tướng đều không có thời gian kết giao bạn gái. Ta xem vài cô gái đối Sean thượng tướng đều rất quý mến, nhưng hấn lại không có thời gian kết thân. Đúng rồi, Sean hình như cũng có người thích, chính là không có cơ hội biểu lộ, không biết đối phương nghĩ như thế nào.”

“Cái gì?” Cody kinh ngạc nhảy một cái, nói: “Sean đã có người thích?” Lam Hàn Phong lập tức mạnh mẽ gạt đầu, ngoại trừ người trong cuộc, phỏng chừng mọi người đều biết.

Cody nhất thời thất hồn lạc phách, nói: “Vậy ta làm sao bây giờ?”

“Cái gì?!” Lúc này đến phiên Lam Hàn Phong chấn kinh rồi, sợ đến mức tiểu nhân ngư gục xuống bàn cũng suýt chút nữa nhảy dựng lên, cũng trừng mắt to nhìn Cody.

Cody một mặt thuần khiết nháy mắt mấy cái, nói: “Lẽ nào ta biểu hiện không đủ rõ ràng sao? Ta cảm thấy được ta biểu hiện rất rõ ràng a.”

Lam Hàn Phong trở mặt ngoác mồm, nửa ngày chưa hoàn hồn lại, lòng nói tuy rằng người biểu hiện rất rõ ràng, thế nhưng người biểu hiện cũng quá tự nhiên! Lam Hàn Phong xác nhận nói: “Người yêu thích Sean? Chẳng lẽ là loại kia thích?” Cody rất tự nhiên gạt đầu, vẫn là một mặt thiên chân vô tà, nói: “Đúng vậy, ta đều nói với hấn, ta nghĩ cùng hấn nuôi hài tử, thế nhưng hấn không để ý tới ta.” Lam Hàn Phong trừng mắt, hấn liền ở trong lòng đốt ba cây nến cho Sean, phỏng chừng Sean cho là Cody là nói chơi.

Lam Hàn Phong ho khan một tiếng, nói: “Hai người các người, đều không thể sinh con a. Phỏng chừng Sean là hiểu lầm lời của người nói đi.”

Cody nói: “Có thể nhận nuôi a.” Hấn sờ sờ cằm, nói nghiêm túc: “Nếu như có thể, ta hi vọng Sean sinh con.”

Lam Hàn Phong: “...”

Hấn không nhịn được nhìn Cody mấy lần, cái tay cái chân nhỏ nhắn kia, còn có thân hình hoàn toàn không có cách nào so với Sean. Nếu như muốn giả heo ăn hổ, vậy cũng phải có căn bản a. Lam Hàn Phong cảm thấy, Cody tưởng ở phía trên thực sự đáng lo, trừ phi... cuối ngựa...

Cody tiếp tục sầm mi khổ kiếm nói: “Ta ngày hôm qua đều nằm ở trên giường của hấn, mặc y phục của hấn, thế nhưng hấn vẫn cứ thờ ơ không động lòng, còn sinh khí đem ta từ trong nhà ném đi ra, cánh tay của ta xuyết chút nữa bị đau.” Lam Hàn Phong: “...”

Lam Hàn Phong thực sự không lời để nói, nửa ngày mới lên tiếng: “Nếu không, người lại chủ động một chút.”

“Làm sao chủ động?” Cody tò mò hỏi: “Người là thế nào cùng Roy tướng quân ở chung?”

Lam Hàn Phong: “...”

Lam Hàn Phong nhất thời á khẩu không trả lời được, mỗi lần cậu cần bản không cần chủ động, hoàn toàn là bị Roy vội vã vội vã ấn lên giường.

Lam Hàn Phong nói: “Lần sau người có thể lựa chọn, không nên mặc quần áo của Sean nằm ở trên giường.”

Cody nói: “Vậy thì mặc cái gì?”

Lam Hàn Phong nói: “Không mặc gì cả a.”

Cody nháy mắt một cái, nói: “Ta thử xem.”

Lam Hàn Phong: “Đừng nói chủ ý là ta ra.”

Cody rất chân thành gật gù đầu, sau đó đề tài của bọn họ liền thay đổi. Cody nói: “Lam Hàn Phong thượng tướng, con trai của người vẫn không có một cái tên hay sao?”

Lam Hàn Phong nói: “Không có, ta vốn là muốn chờ đến khi một viên dẫn khác áp ra rồi đồng thời đặt, thế nhưng một cái khác một chút động tĩnh cũng không có.” Cody nghiêng đầu nhìn một viên dẫn khác ở trên bàn, nói nghiêm túc: “Trên dẫn có cái khe a, phỏng chừng sắp áp ra đi.”

“Cái gì?” Lam Hàn Phong nhất thời cả kinh trực tiếp nhảy vọt lên, sau đó gục xuống bàn cẩn thận xem viên dẫn kia. Mới vừa rồi còn vẫn còn tốt a, không có vết nứt. Lam Hàn Phong tỉ mỉ nhìn lên, lập tức liền thấy vết nứt mà Cody nói, trên vỏ trứng trắng nõn, một vết nứt nho nhỏ.

Lam Hàn Phong lập tức nhượng người hầu đi tìm thầy thuốc lại đây. Người hầu vội vã liền chạy ra ngoài.

Lam Hàn Phong hơi sốt sắng, lòng nói cái khe này lặng yên không tiếng động, hay là không cẩn thận làm sút mẻ.

Bác sĩ rất mau tới đây, cầm dụng cụ kiểm tra tiểu bạch dẫn một chút, nói: “Hắn là muốn áp, thế nhưng còn thiếu một chút, lại chờ một lát.”

Lam Hàn Phong thở phào nhẹ nhõm, không phải sút mẻ nát là tốt rồi. Tiểu nhân ngư bảo bảo vẫy vẫy đuôi cá, nỗ lực bò về phía viên dẫn, Lam Hàn Phong nhanh chóng lấy tay ngăn lại bé, nói: “Nhi tử đừng tới, tí nữa đệ đệ người sẽ nở ra.”

Tiểu nhân ngư bảo bảo vẫy vẫy đuôi, thật giống như phải bò qua, thế nhưng sức mạnh của hắn còn lâu mới lớn bằng Lam Hàn Phong.

“A a a ”

Bỗng nhiên, tiểu nhân ngư bảo bảo kêu một tiếng, một tay vỗ trên đất hai lần, đôi mắt sáng long lanh nhìn viên dẫn chỉ cách hắn có một chút kia.

Chỉ thấy vết nứt trên viên dẫn càng ngày càng lớn, ngay sau đó là “Răng rắc” một tiếng rất nhẹ, sau đó nửa đầu vỏ trứng liền rơi trên bàn.

Lam Hàn Phong trợn mắt lên, vỏ trứng phá vụn, nhất thời liền thấy một đôi tay nhỏ trắng nõn nộn vúi ở trên vỏ trứng.

Cặp tay kia nho nhỏ, dĩ nhiên còn nhỏ hơn cái tay lúc trước của tiểu nhân ngư bảo bảo, thoát nhìn thật sự là quá *** xảo, thật giống đụng vào sẽ hỏng vậy. Sau đó rất nhanh, tiểu dẫn bảo bảo đầu khiếp sợ dò xét đi ra.

Lam Hàn Phong nhất thời hít một hơi, còn kém hai tay ôm ngực. Tiểu nhi tử này của cậu, dung mạo dĩ nhiên rất giống Roy. Thế nhưng vô cùng nhỏ, hơn nữa bạch bạch nộn nộn, dĩ nhiên đặc biệt đáng yêu.

Góc cạnh của tiểu bảo bảo nhu hòa, điểm này ngược lại là khá giống Lam Hàn Phong, một mặt hiếu kỳ cùng mê mang, khiến người muốn đem bé bưng tới thân thân hai cái.

Lam Hàn Phong nhất thời liền nào bỏ bộ dáng khi còn bé của Roy, nói không chắc cũng đáng yêu như thế.

Tiểu bảo bảo nhìn xung quanh hồi lâu, tựa hồ lá gan khá là nhỏ, không dám bò ra bên ngoài vỏ trứng. Bé ở bên trong vỏ trứng rụt nửa ngày, rốt cục giật giật thân thể, nghiêng sang bên ngoài một phát, trong nháy mắt liền rơi ra khỏi bên trong nửa quả trứng.

Lam Hàn Phong thấy rõ, không nhịn được kinh ngạc nói: “Tại sao không có đuôi?” Tiểu bảo bảo lớn lên rất đáng yêu, cánh tay nhỏ trắng nõn nõn, cái mông nhỏ tròn vo, đôi chân béo mập kết hợp với đôi tay nằm úp sấp ở trên bàn, dĩ nhiên là hai chân mà không phải đuôi cá.

Bác sĩ nghe Lam Hàn Phong đặt câu hỏi, nhanh chóng giải thích cho cậu. Bởi vì Roy là nhân loại, cho nên ập ra cũng có một phần xác suất rất lớn là nhân loại, cũng sẽ không biến ra đuôi cá.

Tiểu nhân ngư bảo bảo thừa dịp Lam Hàn Phong kinh ngạc không để ý tới bé liền nhanh chóng bò đến trước mặt đệ đệ, tò mò mở to hai mắt, tựa hồ đối với hai chân của bé rất có hứng thú.

Chỉ có điều bảo bảo thoát nhìn không có gan lớn như ca ca của bé, bị sợ hết hồn, muốn chạy trốn, thế nhưng bé bò không nhanh bằng tiểu nhân ngư bảo bảo, tiểu nhân ngư bảo bảo nhìn bé muốn chạy, lập tức đứng đưa đuôi cá liền đuổi theo, đuổi ra cánh tay nhỏ, “Ba” một tiếng liền vỗ vào cái mông của bé.

Lam Hàn Phong lập tức bế tiểu nhân ngư bảo bảo còn đang muốn tiếp tục trò đùa dai sang một bên, nói: “Không được bắt nạt đệ đệ, biết không?”

Bảo bảo sưng sốt một chút, sau đó cũng không bò, đặt mông ngồi ở trên bàn, “Oa” một tiếng liền khóc lên. Vóc dáng của bé quá nhỏ, thanh âm cũng không lớn, thoát nhìn vô cùng đáng thương.

Lam Hàn Phong nhìn lên, nhất thời đau lòng vô cùng, đang muốn đi dỗ, còn không động tác, tiểu nhân ngư bảo bảo cũng bỗng nhiên “Oa” khóc, tuy rằng sét đánh không mưa, thế nhưng khóc phải nói là thanh âm vang dội.

Hết chap 42.

43. Chương 43: Lễ Cưới

Lam Hàn Phong hoảng hốt, nhanh chóng mỗi tay một người, đỡ dành hai bên. Tuy rằng đầu của mấy đứa trẻ rất nhỏ, âm thanh khóc lên cũng không lớn, thế nhưng Lam Hàn Phong sợ bọn họ khóc làm đau cổ họng, vậy chẳng phải là muốn chịu tội sao.

Lam Hàn Phong đỡ nửa ngày, tiểu nhân ngư bảo bảo tuyệt đối là mù quấy rồi, khi khóc than đuôi cá còn đang khoái trá vẫy qua lại, thoát nhìn còn rất có tiết tấu. Thế nhưng bảo bảo mới thì không phải, khóc đến nổi nghẹn lại, đầy mặt đều là nước mắt sáng lấp lánh, làm cho người ta nhìn thấy mà đau lòng vô cùng. Bảo bảo mới tựa hồ vô cùng thân cận với Lam Hàn Phong, bé vịn chặt lấy ngón tay của Lam Hàn Phong, trốn ở giữa ngón tay của cậu, không dám thò đầu ra, Lam Hàn Phong chỉ lo hắt rơi ra từ trong khe hở.

Khóc một hồi hai thằng nhóc đều mệt mỏi, bảo bảo mới thoát nhìn không còn thể lực, ôm ngón tay của Lam Hàn Phong nằm xuống ngủ. Mà tiểu nhân ngư bảo bảo, thoát nhìn *** thần còn rất lớn.

Roy còn đang ở trong quân doanh liền nghe thấy người hầu khác chạy tới nói một đứa con trai khác của hắc cũng ập ra rồi, Roy lập tức vừa mừng vừa sợ, chào hỏi Rex một chút liền chạy về.

Viên dẫn thứ hai này đã nhiều ngày mà vẫn không có chút động tĩnh nào, không nghĩ tới ngày hôm nay liền phá xác. Rex nghe thấy liền ghen tị vô cùng, cũng cùng trở lại, muốn nhìn một chút tiểu nhi tử này của Roy có phải giống như con lớn không.

Khi Roy trở lại hai thằng nhóc đã đang ngủ, Lam Hàn Phong không dám đem hai người bọn họ bỏ vào cùng một cái phòng nhỏ, vạn nhất hai thằng nhóc ở bên trong đánh nhau thì làm thế nào? Cho nên không thể làm gì khác hơn là đem hai người bọn họ tách ra.

Roy nhẹ nhàng đẩy cửa đi vào, sau đó liền đóng cửa lại.

Lam Hàn Phong thấy hắt vào thì vẫy vẫy tay, Roy lập tức đi tới, liền thấy tiểu nhân ngư bảo bảo còn ngủ ở trong phòng nhỏ, thế nhưng trong phòng nhỏ chỉ có một hài tử, một người khác không ở đây.

Lam Hàn Phong nâng tiểu nhi tử trong lòng bàn tay cho hắn xem giống như là đang hiến vật quý. Roy nhìn thấy bảo bảo dạng người thì sững sờ, bởi vì hai viên dẫn cùng ra Roy còn tưởng rằng hai viên dẫn sẽ giống nhau, không nghĩ tới một bảo bảo là người cá, một bảo bảo khác là nhân loại.

Lam Hàn Phong vui vẻ nói: “Người xem người xem, dung mạo của hắn giống hệt người.”

Roy không nhận được mí mắt giật lên, tiểu nhi tử này thoát nhìn quả thật rất giống hắn, thế nhưng tỉ mỉ nghiên cứu liền phát hiện ngũ quan nhu hòa hơn hắn nhiều, có vẻ vô cùng ngoan ngoãn, bộ dáng đáng thương, hoàn toàn khác với khí tràng của hắn.

Lam Hàn Phong còn cố ý xốc lên một chút chân nhỏ trên người bé, nói: “Cũng là con trai.”

Tiểu tử còn chưa mặc quần áo, thân thể cũng mềm mại trắng trẻo, trên người đắp một cái chăn nhỏ ngủ thật ngon, ỏ chăn bị xốc lên một khối, tiểu hài tử lập tức không hài lòng trở mình, thân thủ vỗ lung tung một hồi.

Lam Hàn Phong vội vàng đắp lại chăn cho bé, gấp lại tỉ mỉ để tránh cho bé bị cảm lạnh, nói: “Khi còn bé có phải người cũng đáng yêu như thế hay không a?” Mí mắt của Roy lại nhảy một cái, nói: “Không có.”

Rex chạy sau vốn định đi nhìn bảo bảo mới của bọn họ thế nhưng lại bị Fred ở phía ngoài cản lại.

Fred nói: “Người cũng đừng đi xem, hai thằng nhóc đều đang ngủ, người qua sẽ quấy rầy bọn nhỏ nghỉ ngơi.”

Rex làm ra một bộ biểu tình bị thương, từ phía sau lưng ôm eo Fred, hai tay sờ tới sờ lui trên bụng hắn, còn thổi một hơi bên tai Fred, nói: “Thân ái, người còn chưa cảm thấy có phản ứng đặc biệt nào sao?”

Fred bị hắn làm cho ngây ngẩn cả người, lập tức Rex liền phát hiện sau gáy Fred có chút hồng. Omega cũng có năng lực sinh sôi cao, Fred đương nhiên là có thể hoài thai.

Fred nói: “Ta còn có chuyện...”

Rex không buông tay, nói: “Thân ái, chúng ta còn muốn không ngừng cố gắng, những chuyện khác có thể cân nhắc sau, không bằng ta mang người về phòng nghỉ ngơi trước?”

Ban ngày, Fred đương nhiên không giống Rex không biết xấu hổ. Thế nhưng Rex nói xong cũng đã ôm hắn đi về phía gian phòng. Dọc theo đường đi còn có người đi ngang qua, Fred cũng không dám giẫy dụa quá mức, như vậy chẳng phải là để cho người khác chê cười.

Cuối cùng, Fred liền bị Rex nửa ôm vào trong phòng.

Rex cùng Roy đều trở về từ quân doanh, liền đem tất cả mọi chuyện còn lại cho Sean. Sean bị làm cho vội vã cả ngày, trời cũng tối rồi, lúc này mới đem tất cả công tác tất cả đều xử lý tốt, sau đó chuẩn bị trở về pháo đài.

Khi hắn đến pháo đài, đã qua hừng đông mười hai giờ, bên trong pháo đài rất yên tĩnh.

Sean có chút mệt mỏi, trở về gian phòng của mình, cũng lười bật đèn, trực tiếp tiến vào phòng tắm tắm rửa.

Hắn ngâm một chút tắm, cảm giác thân thể mặc dù không còn mệt mỏi như trước nữa nhưng cơn buồn ngủ tới làm cho mí mắt của hắn có chút không mở ra được. Sean đứng lên, lau khô nước trên người, sau đó theo thói quen lấy tay đi lấy áo tắm. Kết quả là phát hiện chỗ bình thường để áo tắm bây giờ lại trống không. Hắn không nhận được thở dài, lúc này mới nhớ tới, ngày hôm qua Cody mặt dày mày dạn nhất định phải ở chỗ này của hắn, kết quả còn dùng phòng tắm của hắn, áo tắm bị hắn dùng, phỏng chừng hiện tại không biết bị ném đi nơi nào. Không có áo tắm, Sean nghĩ đây là phòng của mình cũng không sao cả, mặc vào nội khố mới rồi đi ra ngoài, cũng không tính là có đam mê lộ hàng.

Chỉ là Sean tìm một hồi, nhất thời gân xanh trên trán đều nổi lên, nội khố mới của hắn cũng không thấy. Sean không nhận được nghĩ, lẽ nào cũng là ngày hôm qua Cody mặc mất?

Hắn nghĩ như vậy, bỗng nhiên bụng dưới liền có chút dục vọng ngu xuẩn. Hắn có chút hối hận, ngày hôm qua mình đáng lẽ ra phải trực tiếp đặt người lên giường làm, nhìn hắn sau này còn có thành thật hay không.

Chỉ là Sean cuối cùng vẫn là không có làm như thế, đè nén ham muốn ném người ra khỏi phòng. Sean nghĩ, nếu như làm thật, sau này sợ rằng cũng không có biện pháp gặp mặt bình thường.

Seannhìn đồng quần áo bị mình tiện tay vứt ở trước cửa, hắn vốn định đổi xong quần áo rồi giặt luôn, cho nên sẽ tiện tay vứt trên đất, hiện tại đều vô cùng ẩm ướt, nhất định là không thể mặc.

Hắn xoắn xuýt mấy giây, cuối cùng vẫn là mở cửa, xích lóa đi ra ngoài, nghĩ đây là phòng của mình.

Trong phòng không bật đèn nên rất tối, hắn mở ra cửa phòng ngủ, bên trong càng tối hơn, rèm cửa sổ dày nặng chưa hề mở ra, một chút tia sáng cũng không có. Seanhiện tại chỉ muốn lấy một cái nội khổ mặc vào trước tiên, cho nên cũng không có chú ý đến rèm cửa sổ được kéo ra, kỳ thực sáng sớm khi hắn rời đi, hắn đã đem rèm cửa sổ kéo vào rồi.

Sean tìm nội khổ mới, sau đó ngồi xuống nên giường, chuẩn bị nhấc chân mặc vào. Thế nhưng động tác của hắn còn chưa bắt đầu liền dừng lại, trên giường của hắn có gì đó? Hắn vừa ngồi xuống liền phát hiện trên giường cũng không bằng phẳng, bên cạnh liền lồm vào một khối lớn.

Sean lập tức cảnh giác, thế nhưng lại phản ứng lại ngay, bóng đen trên giường nhúc nhích một chút, nhanh chóng lại gần, có vẻ như muốn nhào về phía thân thể của hắn.

Sean lập tức nghiêng người trốn rồi sau đó đối khách thành chủ bắt lấy bóng đen kia, trong nháy mắt chế phục đối phương, đem bóng đen kia đặt lên trên giường. “A, cánh tay của ta, đau chết mất...”

Là âm thanh của Cody, Sean vừa nghe liền biết.

Seansững sờ, trong óc nửa ngày không phản ứng lại là chuyện gì xảy ra. Cody làm sao lại ở trên giường của hắn? Hắn làm sao lấy được chìa khóa phòng của mình?

Cody nằm sấp, bị Sean lắc lắc cánh tay ngăn chặn. Cody bỗng nhiên tò mò nháy mắt một cái, muốn quay đầu xem, thế nhưng tư thế này làm cho hắn rất khó để quay đầu, chưa thành công. Hắn không nhịn được liền lắc lắc cái mông, nói: “Có đồ vật đẩy ta.”

Seancòn đang ngây người, sau đó càng làm cho hắn chấn động là Cody bị hắn ngăn chặn dĩ nhiên không mặc quần áo, phải nói là thân không một mảnh vải. Bởi vì hắn cảm giác được người mà mình đè lên cơ hồ giống mình như đúc, da dẻ hai người dính sát vào nhau, nhiệt độ da thịt cùng xúc giác, quá mức chân thực. Hơn nữa tư thế của hai người bọn họ cơ hồ đã như là tên lấp vào cung. Sean cảm giác được cái bộ vị càng ngày càng *** thân phía dưới của mình vừa vặn liền để tại giữa mông của Cody. Bị Cody hơi động, quả thực có thể muốn mệnh của hắn. Seanhít một hơi lạnh, nhanh chóng buông tay đẩy ra, sợ rằng ở thêm một giây, lý trí của chính mình sẽ bị đổ.

Cody cảm giác được mình được buông lỏng ra, hắn không hài lòng cau mày, lòng nói Lam Hàn Phong không nói đúng một chút nào. Thế nhưng Cody cũng không buồn bực, lập tức vươn mình nhảy dựng lên, sau đó đem Sean không hề phòng bị đẩy xuống giường.

Đầu của Sean đánh vào giường, trong đầu hắn lung ta lung tung, cũng không phải giả ngu, mà là bị Cody làm bối rối.

Seangửa mặt nằm ở trên giường, Cody ngay lập tức liền ngồi ở trên hông của hắn, động tác này còn nguy hiểm hơn vừa nãy, thế nhưng Cody hoàn toàn không cảm thấy.

Lam Hàn Phong cho hắn chủ ý lung ta lung tung, bảo hắn đi sắc dụ Sean, gao nấu thành cơm, chuyện gì cũng dễ nói.

Cody hạ quyết tâm, lúc này an vị ở trên eo của Sean, không cho hắn vươn mình lên, nói: “Tí nữa có chút đau, ta cũng là lần đầu tiên, không có kinh nghiệm, ngươi nhịn một chút là tốt rồi.”

“Cái gì?” đôi mắt của Sean nửa ngày mới thích ứng với bóng tối, hắn nghe thấy âm thanh của Cody, sững sốt nửa ngày, không hiểu hắn đang nói cái gì. Thế nhưng rất nhanh, Sean liền biết, hơn nữa sắc mặt xanh mét, Cody cứ nhiên lấy tay muốn mò về phía sau của hắn.

Seanlập tức bắt lấy cái tay có mưu đồ bất chính của Cody, Cody cũng không buồn bực, còn muốn dùng cái tay còn lại tiếp tục mò về phía sau của hắn, cũng đồng dạng bị Sean để như ăn cháo bắt lấy.

Cody khổ não nói: “Ta muốn khai thác trước cho người, như vậy người mới có thể thích ứng, nếu không sẽ rất đau.”

Mặt Sean còn đen hơn trong phòng, hắn hô hấp ồ ồ, lúc này là bị Cody chọc tức. Hắn hiện tại hoàn toàn rõ ràng Cody muốn làm gì, bỗng nhiên ưỡn người một cái lật người đặt Cody lên trên giường, nói: “Người biết mình đang làm gì sao?” Cody bị đặt ở trên giường, gật gật đầu, chân thành nói: “Ta đương nhiên biết, yên tâm đi, ta đã cùng Lam Hàn Phong thượng tướng học thật nhiều kiến thức, nhất định sẽ làm cho người thư... A!”

Cody kêu to, nói: “Tại sao người lại trói tay của ta a?”

Seandem hai tay của hắn quấn vào đầu giường, sau đó bỗng nhiên liền cúi đầu, ngăn chặn lấy cái miệng có thể làm tức chết hắn kia, điên cuồng cắn xé mút hôn. Cody bị hắn hôn đều không kịp thở khí, thể nhưng vẫn là rất tận lực phối hợp. Seancảm giác được hắn phối hợp, tâm lý một trận mừng rỡ, hắn không nghĩ tới Cody dĩ nhiên cũng không ghét cùng hắn biến thành quan hệ như vậy. Nụ hôn của hai người càng trở nên kịch liệt điên cuồng.

Chờ đến khi Sean rốt cục thả ra môi của Cody, Cody đã một chút khí lực cũng không có, ngồi phịch ở trên giường không nhúc nhích, ngực nhanh chóng phập phồng.

Seannhìn bộ dạng của hắn, cười nói: “Bằng một chút thể lực này của người, chỉ có thể nằm ở dưới.”

Cody hiện tại đại não thiếu dưỡng, hoàn toàn không nghe rõ Sean. Thế nhưng rất nhanh, thân thể của Sean liền làm cho hắn biết hắn vừa mới nói cái gì. Seannhìn mấy năm, ngày hôm nay Cody tự mình đưa lên cửa, hắn đương nhiên sẽ không khách khí, nguyên vẹn phát tiết dục vọng chiếm hữu của mình. Ngày thứ hai vừa rạng sáng, Rex bỏ chạy đến xem tiểu nhi tử của Roy và Lam Hàn Phong, hôm qua hắn không thấy nên hôm nay cố ý đến xem.

Rex nhìn mà ngây ngẩn cả người, chỉ vào tiểu nhi tử của Lam Hàn Phong nửa ngày không nói nên lời, lập tức bỗng nhiên bắt đầu “Ha ha” cười to, nở nụ cười có tới mười phút.

Roy một mặt bình tĩnh nhìn hắn, nói: “Lãnh chúa ngày hôm nay lại rất rảnh rỗi.” Rex nói: “Quá khôi hài, trông thật giống Roy, dĩ nhiên liền đáng yêu như thế, quá là buồn cười.”

Nhân loại bảo bảo tò mò nhìn Rex, tựa hồ không có thể hiểu được hắn tại sao vẫn luôn cười to.

Rex nhìn đến bộ mặt thuần khiết dễ khi dễ của tiểu bảo bảo, nhất thời nổi lòng ác độc, nhanh chuẩn lấy tay đâm một cái lên người bảo bảo.

Tiểu bảo bảo thật sự là quá nhỏ, bị hắn đâm một cái, thân thể nhất thời lộn đi, ngã xuống trên bàn.

“Rex, người làm cái gì?” Lam Hàn Phong nhất thời liền tặc mao, nhanh đi nhìn nhi tử của mình.

Rex vùng vung tay, nói: “Yên tâm đi, ta không dùng lực, ta nào dám dùng lực a. Chỉ là hắn nhìn quá giống Roy, cho nên không nhịn được bắt nạt một chút mà thôi.” Roy sắc mặt khó coi, còn chưa kịp ra tay liền thấy Rex hít một hơi lạnh. Rex cảm thấy trên mu bàn tay mình bỗng nhiên tê rần, giơ tay lên nhìn, liền thấy tiểu nhân ngư bảo bảo nằm nhoài trên mu bàn tay của hắn, đang ngẩng đầu lộ ra tiểu răng nanh trắng lóa.

Rex sững sờ, tên tiểu tử này không biết bò lên tay hắn từ lúc nào, dĩ nhiên còn cắn hắn, còn rất đau, như là bị gai đâm phải.

Vào lúc hắn ngây người, tiểu nhân ngư bảo bảo đã cúi đầu, nhanh chóng cắn mạnh vào bàn tay của hắn một cái.

Rex liền hít một hơi, theo bản năng muốn hất tay một cái, thế nhưng hắn lại không dám, tiểu tử chỉ nhỏ có một mẫu như thế, hắn vùng tay khẳng định văng ra a. Trên mu bàn tay của Rex bị cắn lập tức hiện lên hai vết hồng hồng.

“Rex, người bắt nạt con trai của ta.” Lam Hàn Phong liếc mắt liền thấy tiểu nhân ngư bảo bảo trên mu bàn tay của Rex. Cậu còn tưởng rằng Rex khi dễ xong nhân loại bảo bảo liền đi bắt nạt tiểu nhân ngư bảo bảo, nhất thời liền nổi giận. Lam Hàn Phong nâng con lớn nhất của cậu trong lòng bàn tay đặt về chỗ cũ, tiểu

từ kia mới vừa rồi còn đáng vẻ tiểu nhân đắc chí, hiện tại đã méo miệng, hai mắt rưng rưng, một bộ bị khi dễ thật thâm. Bị Lam Hàn Phong mang về đến, nhất thời liền nằm nhào trên lòng bàn tay Lam Hàn Phong, cuộn tròn đuôi cá, vai nhỏ run lên run lên.

Rex nắm lấy bàn tay bị cắn, tức giận đến đều nở nụ cười, nói: “Rõ ràng là con lớn nhất phạm lỗi, tại sao là ta bắt nạt hắn.”

Thế nhưng lời nói của hắn không có ai tin, dù sao tiểu nhân ngư bảo bảo còn nhỏ như vậy.

Rex cảm thấy rất oan uổng, bị chạy tới Fred dạy dỗ một trận.

Fred lôi kéo hắn đi ra ngoài, nói: “Người mà bắt nạt tiểu hài tử một lần nữa, ta...” Hắn chưa nói xong, Rex liền ngắt lời hắn, nói: “Người cho ta sinh một đứa con trai, ta sẽ không bắt nạt bọn họ.”

Fred: “...”

Rex cùng Fred rời đi, Cody liền khắp khếnh tìm đến Lam Hàn Phong. Vừa vặn có người hầu tìm Roy, nói có chuyện khẩn yếu sự tình, nhưng Roy tướng quân lập tức qua, Roy liền cũng đi.

Cody sầm mi khổ kiểm ngồi xuống, Lam Hàn Phong nhìn lên, đáng dấp kia, nhất định là lại không thành.

Lam Hàn Phong an ủi hắn nói: “Người đừng có gấp, Sean nhất định là thích người.”

Cody vẫn cứ mặt mày ủ rũ, nói: “Ta biết a, ngày hôm qua ta và hắn làm.” Lam Hàn Phong sững sờ, nói: “Đây không phải là rất tốt sao?”

Cody nói: “Nhưng là... Là hắn ở phía trên.”

Lam Hàn Phong dùng ánh mắt như nhìn người ngu ngốc nhìn hắn, lòng nói hài tử người làm sao còn ngây thơ như vậy, chỉ bằng cái thân thể nhỏ bé này của người, Sean nằm dưới mới là chuyện lạ a.

Cody nói: “Người không phải bảo ta đi gạo nấu thành cơm sao? Tại sao là Sean nấu ta nấu.”

Lam Hàn Phong tăng hắng một cái, nói: “Không phải đều giống nhau sao, ít nhất Sean rất yêu thích người a.”

Cody nói: “Cái này ngược lại a. Hơn nữa lần thứ nhất thật sự rất đau, hiện tại thân thể của ta rất không thoải mái.”

Lam Hàn Phong vỗ vỗ bờ vai của hắn, sau đó liền thấy trên cổ tay hắn có một vòng xanh tím, tuy rằng không phải rất nghiêm trọng, thế nhưng... Nguyên lai Sean nặng khẩu vị như vậy, còn yêu thích chơi buộc chặt đây.

Nhận thức của Lam Hàn Phong lại một lần nữa bị quét mới.

Cửa phòng bị gõ hai lần, Sean đẩy cửa đi tới, nói: “Lam Hàn Phong thượng tướng, lãnh chúa cũng thỉnh người qua.”

Lam Hàn Phong sững sờ, nói: “Gọi ta tới? Có chuyện gì không?”

Sean nói: “Là Theo sứ thần đến.”

Lam Hàn Phong cau mày, lòng nói tại sao lại là Theo, chẳng lẽ lại đưa nữ thiếu niên cho Roy?

Lam Hàn Phong nói: “Ta lập tức đi tới.”

Hắn đem hai đứa con trai đều bỏ vào bên trong phòng nhỏ, giao cho Cody hỗ trợ chăm nom, nói: “Người giúp ta nhìn bọn nó, không được để cho hai đứa đánh nhau.”

Cody vỗ ngực, nói: “Người yên tâm đi.”

Lam Hàn Phong bước nhanh ra gian phòng, liền đến phòng tiếp khách. Hắn đi vào, phát hiện sắc mặt của Roy không quá tốt. Lam Hàn Phong nhìn lên, tâm lý liền hơi hồi hộp một chút, lòng nói không phải là không phải chuyện tốt đi. Roy thấy cậu tiến vào lập tức đi tới, tay vòng qua hông của cậu, thoạt nhìn đặc biệt dính người.

Lam Hàn Phong có chút không hiểu ra sao, lòng nói còn có người ngoài ở đây. Nguyên nhân Roy tướng quân không có hứng kỳ thực rất đơn giản. Bởi vì Theo phải tới sứ thần là Laurent tướng quân, chính là nam tính nhân ngư cùng Lam Hàn Phong là thanh mai trúc mã trong truyền thuyết.

Laurent tướng quân nhìn thấy Lam Hàn Phong, sắc mặt vui mừng, nói: “Lam Hàn Phong vương tử, chúng ta nhanh như vậy liền lại gặp mặt.”

Lam Hàn Phong còn chưa mở miệng, ngược lại là bên cạnh Roy hừ lạnh một tiếng, đem phần bực bội làm cho đặc biệt cứng ngắc.

Rex cười nói: “Laurent tướng quân lần này lại đây, là mời người cùng Roy đến Theo đi tham gia tân quốc vương kế nhiệm đại điển.”

“Tân quốc vương?” Lam Hàn Phong sững sờ. Lẽ nào lúc trước tên Theo quốc vương kia chết rồi? Tuy rằng tên Theo quốc vương kia là phụ thân của thân thể hắn, thế nhưng thực sự không tình cảm, chết rồi cũng không thể nói được khổ sở, chỉ là có chút giật mình. Bọn họ mới đi quá Theo không bao lâu, này cũng quá nhanh đi.

Laurent lập tức nói: “Là Leslie vương tử điện hạ chuẩn bị kế thừa vương vị. Lam Hàn Phong vương tử rời đi Theo không lâu, Theo ra biến động. Lam Hàn Diệp cầu kết trọng thân, muốn mưu phản đoạt lấy vương vị. Bị Leslie vương tử mang binh trấn áp, lão quốc vương cảm thấy được Leslie vương tử trấn áp có công, cho nên quyết định đem vương vị truyền cho Leslie vương tử điện hạ.”

Lam Hàn Phong vừa nghe liền bỗng nhiên tỉnh ngộ, xem ra là tên Lam Hàn Diệp kia tìm đường chết, thế nhưng rủi ro lần này không đụng tới Lam Hàn Phong, thật xem như là vạn hạnh.

Rex nói: “Nếu là Lam Hàn Phong huynh trưởng kế thừa vương vị, các người đương nhiên muốn đi tham gia, cũng xin mang lễ vật thăm hỏi của ta.”

Lam Hàn Phong cũng không chán ghét Leslie, lại còn là huynh trưởng của thân thể này, cho nên về tình về lý đều cần phải đi qua một chuyến mới phải. Thế nhưng khu R vừa mới đánh giặc xong, nếu để cho Roy cùng mình cùng đi qua, không biết sẽ có vấn đề gì hay không.

Lam Hàn Phong dò hỏi nhìn về phía Roy, Roy lập tức nói rằng: “Ta bồi người qua.” Roy làm sao yên tâm để cho Lam Hàn Phong cùng thanh mai trúc mã đơn độc đi, cho nên hắn nhất định là cùng đi.

Rex nói: “Hai người các người yên tâm đi, chuyện nơi đây ta sẽ xử lý.” Hắn nói xong cười híp mắt nhìn Roy, còn nói: “Việc cấp bách bây giờ của Roy tướng quân, chính là suy nghĩ một chút sự tình trước kia chúng ta đã bàn luận.” Roy biết Rex đang nói cái gì, hắn ý bảo đến sự tình mình nhanh chóng đáp ứng cử binh tấn công Brian, trở thành quốc vương Brian.

Mặc dù bây giờ khu R còn không phải rất ổn định, thế nhưng bởi vì như thế, cho nên Rex muốn lôi kéo càng nhiều người. Theo muốn thay quốc vương mới, vừa vặn có thể lôi kéo một chút. Theo hắn biết, Leslie vương tử là một người không thể khinh thường.

Lam Hàn Phong cùng Roy muốn đi Theo, Lam Hàn Phong liền bắt đầu khổ não, hai đứa con trai kia của cậu làm sao bây giờ. Hai tiểu bảo bảo quá nhỏ, không thích hợp xe ngựa một nhọc cùng bọn họ đồng bắc tây chạy, tốt nhất vẫn là lưu lại tương đối tốt. Thế nhưng cậu không ở bên người, lại không thể yên tâm. Cuối cùng Lam Hàn Phong vẫn là quyết định đem hai đứa bé giao cho Fred hỗ trợ chăm sóc, cậu trái lo phải nghĩ, vẫn cảm thấy Fred đáng tin nhất.

Fred nghe xong, đương nhiên cao hứng vô cùng, thế nhưng lúc này không cao hứng chính là Rex. Fred thích hai tên tiểu bắt điểm này bao nhiêu, Rex làm sao lại không biết. Fred mỗi lần đều cùng hai tên tiểu bắt điểm này chơi, không phản ứng hắn một chút nào.

Điểm lễ sẽ cử hành trong mấy ngày nữa, cho nên thời gian còn rất gấp, cần bọn hắn nhanh chóng đi đến Theo. Roy cùng Lam Hàn Phong chuẩn bị xong liền lên đường, đương nhiên còn có Laurent tướng quân làm bạn.

Laurent nhìn thấy hai đứa bé của Lam Hàn Phong, vô cùng mừng rỡ, có vẻ vô cùng thích bọn họ. Roy toàn bộ hành trình ở bên cạnh một tắc cũng không rời, trong lòng suy nghĩ, đây chính là hai đứa con trai của

mình và Lam Hàn Phong, có thể không đáng yêu sao?

Thế nhưng trên mặt Laurent lại bộc lộ một chút mất mát, Roy nhất thời mất hứng, cảm thấy Laurent còn đang rình vợ mình, cho nên mấy ngày kế tiếp ở trên cùng một phi thuyền, thái độ của Roy đối với Laurent thực sự không tốt.

Thế nhưng lúc này Roy là hiểu lầm.

Sau khi Roy cùng Lam Hàn Phong rời đi Theo, Lam Hàn Diệp liền cầu kết mấy trọng thần mưu phản, Leslie cùng Laurent mang binh đi phản kích. Trên đường đi quân đội của Laurent trúng mai phục, suýt chút nữa toàn quân bị diệt, vẫn là Leslie dẫn người đưa bọn họ cứu ra, thế nhưng bởi vì cứu Laurent, Leslie bị trọng thương, suýt chút nữa biến thành tàn phế.

Đây giống như một thời cơ tốt, từ đó về sau quan hệ của hai người phart triển nhanh chóng. Laurent cũng phát hiện, mình dĩ nhiên thích Leslie vương tử điện hạ. Mà hiện tại, Leslie vương tử lập tức liền muốn biến thành quốc vương, hẳn nhất định phải lấy một vương hậu, vương hậu nhất định phải là một vị nhân ngư giống cái mỹ lệ. Mà Laurent lại là một nam tính nhân ngư trông vô cùng bình thường, hẳn không có cách nào sinh con giống như là nhân ngư giống cái.

Laurent nhớ tới liền cảm thấy tâm lý rất mất mát nhưng cũng không có cách nào, Leslie có thể làm quốc vương, hẳn cũng rất là cao hứng.

Lam Hàn Phong rất không vừa ý dự định của Roy đối với Laurent.

Roy vốn là ghen, nghe Lam Hàn Phong giữ gìn Laurent thì càng ghen tị, lúc buổi tối, ở trên giường hung hăng giằng co Lam Hàn Phong một lần, buộc cậu phải nói yêu mình liên mồm.

Lam Hàn Phong cảm thấy mình rất vô tội, ngày hôm sau không muốn rời giường, mệt mỏi ở trong ổ chăn nằm bất động.

Roy ngược lại cũng không giục cậu, trái lại ôm eo cậu, cũng nằm không đứng lên. Lam Hàn Phong vốn là đau thắt lưng, bị hắn đè lên eo càng đau, không thể nhịn được nữa nói: “Người không có gì làm sao?”

Roy nói: “Ở cùng người, hơn nữa Laurent tướng quân cũng đang ở trên phi thuyền, có chuyện hẳn đến xử lý là tốt rồi.”

Lam Hàn Phong: “...”

Cái tay đang ôm cậu của Roy bắt đầu hạnh kiểm xấu, còn lấy tay mò qua lại bên cổ của cậu. Lam Hàn Phong đang định ngủ bù nhưng bây giờ lại không thể không tỉnh. Roy nhìn thấy cậu trừng mình, liền nói: “Tỉnh rồi?”

Lam Hàn Phong: “...”

Roy vươn mình, nửa áp ở trên người cậu, cúi đầu hôn môi cậu, bắt đầu ma sát. Lam Hàn Phong lập tức đẩy hắn ra, nói: “Mới vừa làm xong! Còn chưa được mười mấy giờ đâu, thứ kia của người không có thời gian làm lạnh à!”

Roy đặt hai cái tay của mình ở bên tai cậu: “Bảo bối nhi, chúng ta trở lại sinh mấy đứa trẻ đi.”

Thực sự là cầu huyệt...

Lam Hàn Phong nhất thời cảm thấy được ngũ lôi oanh đỉnh, ra sức phản kháng, nói: “Không, cũng đã hai đứa, nhiều hơn nuôi không nổi.”

Roy nói: “Mới hai, quá ít, không đủ náo nhiệt.”

Lam Hàn Phong lòng nói hài tử không phải người trông, người đương nhiên không cảm thấy náo nhiệt, cậu đã sắp bị hai tên ác ma dẫn vật chết rồi.

Roy không buông ra cậu, chỉ muốn tiếp tục làm cái vận động sinh con. Lam Hàn Phong đập hắn một cái, nói: “Muốn sinh người sinh.”

“Ta sinh ta sinh.” Roy không một chút nào thẹn thùng.

“Thật sự?” Lam Hàn Phong nhất thời ánh mắt sáng lên, động tác phòng ngự cũng bị mất, ngạc nhiên nhìn hấn.

Roy dùng hành động thực tế nói cho Lam Hàn Phong biết hấn có bao nhiêu vô sỉ, tuy rằng ngoài miệng cái gì đều thuận theo lời nói của Lam Hàn Phong, thế nhưng trên thực tế hoàn toàn không phải chuyện như vậy.

Lam Hàn Phong bị hấn đặt ở dưới thân, ngay cả khí lực than ngấm cũng mất, trong lòng đem Roy mắng mười mấy lần vẫn cảm thấy chưa hết giận.

Lam Hàn Phong cuối cùng từ trong phòng đi ra cảm giác mình thật giống như đang giành lấy sự sống vậy. Nhìn hành trình một lúc, dĩ nhiên lại qua không bao lâu liền muốn đến Theo.

Laurent nhìn thấy cậu, bộ dáng nói chuyện có chút không được tự nhiên, thoát nhìn rất lúng túng, cười khan nói: “Ta đang muốn đến phòng ăn ăn cơm tối, cùng đi không?”

Lam Hàn Phong đối bụng đều không còn khí lực, lập tức gật đầu. Cậu thấy Laurent rất không tự nhiên, hoàn toàn không biết là làm sao.

Sự thật là phòng trong phi thuyền không quá cách âm, Laurent ở đối diện phòng của bọn họ. Buổi tối Laurent lúc ẩn lúc hiện nghe đến đối diện có động tĩnh, còn tưởng rằng làm sao, kết quả phát hiện là âm thanh mập mờ. Laurent da mặt mỏng, bưng chấn làm ã điều châu phi, cho là lập tức sẽ tốt rồi, thế nhưng đến nửa đêm vẫn không hết, làm cho hấn một chút buồn ngủ cũng không có.

Laurent không thể làm gì khác hơn là chạy đến phòng điều khiển chịu gió lạnh hơn nửa đêm, sáng sớm mới trở về. Đối diện rất cực an tĩnh, Laurent thở phào nhẹ nhõm, sau đó chuẩn bị ngủ bù. Hấn mơ mơ màng màng mới vừa ngủ, phát hiện đối diện liền có động tĩnh, dĩ nhiên lại truyền đến âm thanh ám muội đứt quãng. Cho nên buổi chiều Laurent mới ngủ bù được một lúc, ngủ thẳng đến khi đến giờ cơm tối mới đối bụng mà tỉnh.

Bọn họ đến phòng ăn ăn cơm, theo đuôi Roy tướng quân rất khoái hoạt lại tới, ngồi ở bên người Lam Hàn Phong cùng ăn cơm.

Lại qua mấy ngày, bọn họ rốt cục cũng tới Theo, Leslie phái rất nhiều người tới đón tiếp bọn họ.

Lam Hàn Phong cùng Roy được mang vào bên trong pháo đài để nghỉ ngơi, hiện tại đã là nửa đêm, ngày hôm sau bọn họ mới đi gặp Leslie.

Mấy ngày gần đây đều ở trên phi thuyền, Laurent đều rất mệt mỏi, mỗi ngày đều không ngủ ngon được. Mang theo vành mắt đen sì, hấn đẩy ra cửa phòng mình, còn chưa kịp đóng cửa, liền bị người từ sau lưng ôm lấy, sau đó đặt ở trên tường, nụ hôn cuồng thế phủ vào mặt.

Laurent nhanh chóng cất lực trở tay đóng lại cửa, bị người kia ôm vào trong ngực hôn hai chân đều nhuyển, thở hổn hển nói: “Tại sao người lại ở trong phòng ta? Vạn nhất để người hầu thấy thì làm sao bây giờ?”

Leslie nhú mày, nói: “Người rời đi quá lâu, ta muốn người.”

Laurent nhất thời sắc mặt đỏ chót, Leslie nói quá thẳng thắn, làm cho hấn có chút không chịu nổi.

Laurent lắp ba lắp bắp nói: “Người... Người lập tức phải làm quốc vương, phải chú ý hành vi...”

Leslie liền nhú mày, sờ môi nhìn hấn, một chữ đều không nói.

Laurent nói được một nửa liền bắt đầu nuốt xuống toàn bộ, không hăng hái sửa lại, nói: “Ý của ta là... Không nên ở chỗ này, đi trong phòng ngủ được không?” Leslie lập tức vác hấn lên bả vai, sau đó nhanh chân tiến vào phòng ngủ, cũng không đóng cửa, liền đem người ngã tại trên giường, sau đó đè lên. Đêm đó Lam Hàn Phong ngược lại là ngủ rất ngon, Roy cuối cùng cũng coi như thông cảm thân thể của cậu, hảo tâm bỏ qua cho cậu, để cho cậu có thể ngủ được một giấc ngon, không đến nỗi ngày hôm sau dính vành mắt đen đi dọa người. Vừa rạng sáng ngày hôm sau, Lam Hàn Phong rời giường, còn chưa kịp ăn điểm tâm, liền thấy Roy mang theo hai vị bác sĩ đi tới.

Lam Hàn Phong sưng sờ, nói: “Người ngã bệnh sao?”

Roy nói: “Bác sĩ là mời đến để kiểm tra cho người.”

“Kiểm tra cái gì?” Lam Hàn Phong càng là ngậy ngẩn cả người. Thế nhưng lập tức liền hiểu ra, Roy sẽ không thật sự tìm thầy thuốc đến để kiểm tra xem cậu có mang thai không đấy chứ?

Lam Hàn Phong không nhịn được rung mình một cái.

Bác sĩ kiểm tra cho cậu, thật bất hạnh là cậu không có mang thai.

Lam Hàn Phong thở phào nhẹ nhõm, lòng nói lại mang thai chắc chắn cậu sẽ không chịu nổi.

Lam Hàn Phong nhất thời vô cùng phấn khởi, nói: “Chúng ta ăn điểm tâm đi, sau đó liền đi tìm Leslie.”

Roy cau mày nói: “Xem ra ta sau này phải ra sức một ít mới được.”

Lam Hàn Phong: “...”

Bọn họ ăn xong điểm tâm liền đi tìm Leslie, tuy rằng Leslie vẫn chưa kế thừa vương vị thế nhưng tất cả sự vụ lớn nhỏ đã về tay hãn quân lý.

Leslie thoát nhìn rất lạnh nhạt, nói thẳng vô cùng, thấy Roy liền nói: “Lần này ngoại trừ mời các người tới tham gia điển lễ, còn muốn bàn với Roy tướng quân một chút sự tình liên quan đến việc kết minh.”

Roy ngược lại là thưởng thức hãn ngay thẳng, hai người vẫn tính là trò chuyện vui vẻ. Leslie cũng không muốn dựa vào biện pháp như là đưa giống cái nhân ngư để kết minh, mà là chân chính quân sự kết minh.

Leslie mời Roy ngày mai cùng đi quân doanh nhìn, sau đó bàn luận chuyện này. Laurent đứng ở bên cạnh, ngày hôm nay ngược lại là không có chuyện gì để làm, thế nhưng Laurent thoát nhìn còn uể oải hơn hôm qua.

Đến khi bọn họ nói cũng gần xong, có người hầu gõ cửa tiến vào, nói: “Vương tử điện hạ, đồ vật cần cho lễ cưới, trên căn bản đã xong rồi. Xin hỏi vương tử điện hạ, điện hạ chuẩn bị ngày gì cử hành lễ cưới?”

Leslie nhàn nhạt nói: “Đương nhiên là tiến hành cùng kế nhiệm đại điển.” Người hầu lập tức đáp ứng, sau đó liền lui ra.

Laurent sững sờ, hãn tướng lỗ tai mình xảy ra vấn đề, Leslie nói lễ cưới? Muốn tiến hành cùng kế nhiệm đại điển. Leslie muốn cưới vương hậu? Là vị nhân ngư giống cái nào?

Laurent trong đầu hồng бет, sắc mặt trở nên cũng rất tồi tệ, có chút hốt hoảng. “Làm sao vậy?” Leslie bỗng nhiên nắm chặt tay của hãn.

Laurent sợ hết hồn, nhanh chóng nói: “Không có gì vương tử điện hạ.” Leslie cho là tối hôm qua hãn một nhọc quá độ, nói: “Người đi về nghỉ trước.” Laurent ngơ ngơ ngác ngác gật gật đầu, sau đó mất hồn chán nản rời đi. Lam Hàn Phong cùng Roy đi ra sau, Lam Hàn Phong sờ cằm nói: “Ta luôn cảm thấy, Laurent cùng Leslie thật giống có chút bí mật không thể để cho ai biết a.” Roy nở nụ cười một tiếng, nói: “Bọn họ đều sắp kết hôn rồi, còn có cái gì bí mật không cho ai biết?”

Lam Hàn Phong kinh hãi đến biến sắc, nói rằng: “Cái gì? Lễ cưới là hai người bọn họ? Làm sao người biết. Ta còn tưởng rằng...”

Hãn còn tưởng rằng Leslie muốn lấy một giống cái nhân ngư, dù sao ở Theo không có tiền lệ nam tính nhân ngư đánh trống khua chiêng cưới nam tính nhân ngư. Đặc biệt là Leslie vẫn là người lập tức sẽ trở thành Theo quốc vương, hơn nữa còn kết hôn lộ liễu ở đại điển kế nhiệm nữa.

Lam Hàn Phong tỉnh táo một chút, trong lòng đối Leslie phục sát đất, nói: “Xem ra Leslie quyết đoán rất lớn a.”

Sau đó Lam Hàn Phong lại nghĩ một chút, vừa này Laurent mất hồn chán nản, xem ra Laurent cũng hiểu lắm.

Lam Hàn Phong nói: “Ta xem Laurent thật giống như không biết a, hãn có phải là hiểu lắm.”

Roy nói: “Chuyện của bọn họ, để cho tự bọn họ giải quyết.”

Roy là thật sự mặc kệ, ai bảo Laurent là thanh mai trúc mã của Lam Hàn Phong? Cho nên nói Roy tướng quân đã mưu mô đến cảnh giới nhất định.

Ngày hôm sau Roy cùng Leslie đến quân doanh tham quan, Laurent mất hồn mất vía chán nản lưu lại, Leslie cho là hắn không thoải mái, nên không cho hắn đi. Lam Hàn Phong nhìn bộ dáng của Laurent, đoán là vẫn chưa tỉnh mộng. Thế nhưng cậu cũng không tiện nói gì, vạ nhất Leslie muốn cho hắn một niềm vui bất ngờ? Mình nói chẳng phải sẽ phá hỏng cái kinh hỉ này.

Thế nhưng cái kinh hỉ này cũng thật lớn, phỏng chừng kinh sợ không chỉ một mình Laurent.

Toàn vương quốc Theo đều biết Leslie muốn cưới vương hậu ở kế nhiệm đại điển, thế nhưng vương hậu là ai thì lại không công bố. Mỗi một giống cái nhân ngư trong hoàng thất đều dị thường hưng phấn, chỉ cần từng cùng Leslie có tiếp xúc đều cảm thấy được mình có thể là vương hậu.

Ngày diễn ra diễn lễ, bên trong pháo đài náo nhiệt khác thường.

Laurent mặc một thân âu phục chính thức, thân hình ngơ ngác ngác. Hắn quen mặc quân trang, đối với kiểu quần áo này không quá thích ứng, thế nhưng tình huống hôm nay bất đồng, người hầu nói bộ y phục này không chính thức, cho nên hắn liền đổi lại.

Khi Lam Hàn Phong cùng Roy đến, vừa vặn cùng Laurent gặp mặt. Lam Hàn Phong cười híp mắt nói: “Laurent tướng quân, chúc mừng chúc mừng a.”

Laurent một mặt mê man, nói: “Lam Hàn Phong vương tử điện hạ là có ý gì?” Lam Hàn Phong vẫn cứ cười híp mắt, không trả lời.

Bọn họ đang nói chuyện thì một người hầu đi tới, nói: “Laurent tướng quân, quốc vương bệ hạ mời ngài lập tức qua.”

Laurent tuy rằng rất mất mát, thế nhưng nỗ lực miễn cưỡng lên *** thần, nói: “Được rồi, ta lập tức liền đi qua. Hai vị xin lỗi không tiếp được.”

Lam Hàn Phong không ngại khoát tay áo một cái, sau đó liền nhìn Laurent ly khai. Lam Hàn Phong nói: “Thật mong đợi, không biết lễ cưới trông như thế nào.” Cậu đã không thể tưởng tượng được biểu tình trên mặt mọi người. Ngay cả một trong hai vai chính Laurent tướng quân, chỉ sợ cũng phải chấn động đến không biết làm sao. Roy nói: “Chúng ta cũng có thể làm một cái.”

Roy hiển nhiên xuyên tạc ý tứ của Lam Hàn Phong.

Lúc đó Lam Hàn Phong kết giao đến Brian cũng không có lễ cưới gì cả. Roy hồi tưởng lại, không khỏi nhún nhún mày, cảm thấy được tổ chức bù lại là một điều vô cùng cần thiết.

Hết chap 43.

44. Chương 44: Quốc Vương (kết Thúc)

Đại điển rất nhanh thì được cử hành, Lam Hàn Phong một bộ xem náo nhiệt, chỉ lo hôm nay náo nhiệt không đủ khiến người tận hưởng.

Leslie mặc một thân quần áo quốc vương, thoát nhìn còn thật đẹp trai, trên mặt vẫn cứ không chút biểu tình, thoát nhìn vô cùng khiến người kiêng kỵ.

Laurent nhìn có chút ngây người, cũng không biết đang suy nghĩ gì. Laurent vốn là đi ra cùng hắn, thế nhưng đi chậm lại phía sau hai bước, như người hầu đứng ở bên người hắn. Thế nhưng đi được không lâu, Laurent liền muốn trở về vị trí của mình, hắn cũng không thể đi cùng Leslie tới chỗ vương vị.

Leslie thật giống như phát hiện ra, dừng chân lại, quay đầu, nói: “Lại đây.” Laurent sững sờ, sững sốt hai giây đồng hồ, mới phát hiện Leslie là gọi hắn. Laurent đầu óc mơ hồ, không biết Leslie gọi mình làm gì.

Leslie liền vẫn đứng không đi chờ hắn, Laurent phát hiện tất cả mọi người dùng ánh mắt hiếu kỳ nhìn sang, hắn có chút lúng túng, đi nhanh qua, nhỏ giọng hỏi: “Làm sao vậy...”

Leslie không nói lời nào, thẳng thắn nắm lấy tay hắn, sau đó lôi kéo hắn cùng đi lên bậc thang.

Laurent vô cùng sợ hãi, khu vực này không phải là chỗ hắn có thể đứng, hắn nhanh chóng nói: “Les... Quốc vương bệ hạ, ta vẫn là qua bên kia đứng đi.” Hắn nói xong, Leslie vẫn cứ không nói lời nào, cứng rắn kéo hắn đứng cùng, sau đó đem người đặt ở một chỗ ngồi.

Laurent toàn thân đều cứng đờ, còn chưa phản ứng lại là mình ngồi ở chỗ nào, liền nghe đến mọi người rối loạn từng bừng, quả thực muốn vỡ tổ.

Laurent nhanh chóng nhìn chung quanh một chút, nhất thời kinh sợ đến mức mở to hai mắt, đều cố không được vấn đề xưng hô, nhỏ giọng dõn dáp nói: “Leslie, ngươi làm gì a? Đây là vị trí quốc vương!” “Ta đương nhiên biết.” Leslie biểu tình bình thản, chăm chú nhìn hắn, nói: “Lẽ nào ngươi không nghĩ cùng với ta sao?”

Laurent bị hắn hỏi đến á khẩu không trả lời được, trừng hai mắt một câu nói cũng không nói được.

Mà ngay tại lúc này, Leslie đã ngồi xuống vị trí quốc vương, sau đó dặn dò người hầu tiếp tục phân đoạn tiếp theo.

Người hầu phản ứng coi như nhanh, thế nhưng phía dưới mọi người lại đều choáng váng, dõn dáp bắt đầu nghị luận. Bọn họ còn chưa từng thấy nam tính nhân ngư cùng nam tính nhân ngư kết hôn, đặc biệt là quốc vương bệ hạ lại muốn cưới một nam tính nhân ngư.

Có người cảm thấy buồn nôn, lộ ra biểu tình khinh thường, tựa hồ cũng không muốn tiếp tục xem lễ, muốn rời khỏi sân. Thế nhưng bọn hắn vừa mới đi về phía cửa lớn, liền thấy bên ngoài đột nhiên nhiều hơn rất nhiều binh lính cùng cơ giáp, quả thực giống như là muốn đánh trận, trận địa sẵn sàng đón quân địch. Những người kia sợ đến liền lui trở về, đã không dám càng đi về phía trước. Lam Hàn Phong sờ sờ cằm, lộ ra vẻ mặt kinh ngạc, nói: “Nguyên lai Leslie cũng đã chuẩn bị xong, bằng không sao lại dám làm trắng trợn như thế, dĩ nhiên mang cả quân đội tới.”

Roy nói: “Không thì làm sao có thể làm cho người khác có mồm mà không dám nói?”

Lam Hàn Phong nói: “Leslie còn thật lợi hại.”

Roy sau khi ghen tị xong Laurent, lại bắt đầu đổ kị Leslie.

Bởi vì quân đội cùng cơ giáp bên ngoài, mặc dù có người có dị nghị, thế nhưng ai cũng không dám nói ra khỏi miệng. Laurent trong lòng mừng rỡ như điên, nhưng cũng phi thường bất an. Hắn thật cao hứng có thể cùng Leslie quang minh chính đại cùng nhau, thế nhưng hắn không muốn trở thành phiền phức của Leslie. Leslie tựa hồ nhìn ra được bất an của hắn, nói: “Người không cần phải lo lắng, ngươi có thể làm bạn với ta, ta đã rất cao hứng.”

Laurent sững sờ, nhìn Leslie biểu tình có chút không thể tin tưởng, không nhịn được nói: “Ta lần đầu tiên nghe người nói... Tâm tình của người...”

Leslie luôn mang một bộ dáng rất lạnh lùng, dưới cái nhìn của Laurent thì hắn là người không quen biểu đạt tâm tình của mình. Laurent bây giờ nghe hắn nói như vậy, tim đều đập nhanh.

Leslie một mặt bình tĩnh nhú mày, thấp giọng ghé vào lỗ tai hắn thì thầm, nói: “Mỗi lần nói muốn người, không phải là biểu đạt tình cảm của ta hay sao?” Laurent nhất đỏ mặt, không dám nhìn Leslie nữa, chỉ có thể bất an gục ở chỗ đó. Leslie nói tiếp: “Người không chỉ có thể hầu ở bên cạnh ta, còn có thể giúp ta phân ưu giải nạn, giúp ta lãnh binh đánh trận, ta rất là cao hứng.”

Đại diện đã thuận lợi tổ chức xong, trung gian hoàn toàn không có ai ra tới quấy rối, tiến hành thuận lợi ngoài ý muốn. Laurent còn không thể tin được, ngơ ngác ngác cùng Leslie rời đi.

Roy cùng Lam Hàn Phong cũng ly khai, bọn họ chuẩn bị trở về phòng nghỉ ngơi, mấy ngày nữa trở về khu R. Khi đi ngang qua phòng ăn, Lam Hàn Phong nghe thấy thanh âm Leslie nói chuyện, cậu ngó sang, nguyên lai Leslie cùng Laurent ở bên trong, hai người đang dùng món. Chỉ sợ là vừa nãy ở trên cung điện chưa kịp ăn thứ gì.

Lam Hàn Phong bỗng nhiên cũng có chút đói bụng, nói: “Không bằng chúng ta đi vào ăn uống chùa?”

Roy ngược lại là không có ý kiến, liền bị Lam Hàn Phong lôi kéo đi vào. Laurent thấy đột nhiên có người tiến vào, nhìn kỹ lại, dĩ nhiên là Lam Hàn Phong cùng Roy. Hắn có chút cao hứng muốn đứng lên nghênh tiếp, thế nhưng lại có chút lúng túng.

Lam Hàn Phong tiến vào liền nói: “Chúc mừng chúc mừng, có lì xì hay không a?” Laurent ngượng ngùng, cho là Lam Hàn Phong đang trêu ghẹo chính mình, nói: “Vương tử điện hạ, ngài nói đùa.”

Lam Hàn Phong cùng Roy cũng ngồi xuống ăn cơm, Lam Hàn Phong nói: “Qua một thời gian ngắn chúng ta muốn đi, hai đứa con trai của ta còn ở khu R, ta vội về chăm nhĩ tử.”

Laurent lập tức nói: “Nói cũng đúng, sợ rằng bọn nhỏ quá nhỏ, không thể rời đi người thân lâu.”

Laurent nhớ tới hai đứa con trai của Lam Hàn Phong, không nhịn được cùng Leslie chia sẻ, nói: ” Hai đứa bé của Lam Hàn Phong điện hạ đều phi thường đáng yêu, chính là thoát nhìn hơi nhỏ...”

Hắn lải nhải nói, Leslie liền nhú nhú mày, nói: “Người yêu thích đứa nhỏ?” Laurent sững sờ, sợ hắn hiểu lầm, nhanh chóng lắc đầu, nói: “Ta chính là cảm thấy được hai đứa bé kia đáng yêu, người không nên hiểu lầm.”

Leslie nói: “Này có cái gì đâu? Nếu như người yêu thích, cũng làm người ta đi tìm mấy đứa khả ái trở về nhận nuôi.”

Laurent lại sững sờ.

Roy bỗng nhiên phun ra một câu, “Không phải ruột.”

Roy chính là tới tìm bọn hắn hết giận, hắn nói xong liền bị Lam Hàn Phong ngang liếc mắt một cái.

Leslie cũng không để ý, nói với Laurent: “Người có thể tùy ý chọn, xem đứa nào đáng yêu, yêu đứa nào liền nhận nuôi đứa nào, tư chất cùng bộ dạng đều là có thể chọn lựa, chẳng lẽ lại không hoàn mỹ bằng ruột?”

Laurent trở mặt ngoác mồm, nửa ngày nói không ra lời.

Lam Hàn Phong: “...”

Lam Hàn Phong cũng trợn tròn mắt, lòng nói tùy ý chọn, tại sao lại giống như là thổ phỉ cướp hài tử như thế.

Laurent phản ứng lại, nhanh chóng nói: “Đừng đừng, hài tử của người ta, chúng ta đoạt nhiều không tốt. Nếu như...có một cô nhi, chúng ta nhận nuôi một đứa, cũng coi như là làm việc tốt.”

Leslie không phản đối, xem như là đồng ý.

Mấy ngày sau, Roy cùng Lam Hàn Phong rời khỏi, Roy cùng Leslie cũng coi như đã bàn xong chuyện mình hữ.

Lam Hàn Phong không kịp chờ đợi trở về khu R, trở lại chăm sóc hai đứa con trai của cậu. Trải qua một phen lặn lội đường xa, phi thuyền bay không ít ngày, rốt cục trở về khu R.

Rex đã sớm nghe nói bọn họ phải quay về, cao hứng vô cùng mà nhiệt liệt hoan nghênh bọn họ. Những ngày bọn họ rời đi, đều là Fred đang chăm sóc hai tiểu ác ma, quả thực đem tất cả thời gian chung đụng của bọn họ đều dành để chăm sóc hài tử, làm cho Rex vô cùng bất mãn. Lam Hàn Phong bọn họ trở về, Rex rốt cục thấy được ánh rạng đông.

Lam Hàn Phong hạ xuống phi thuyền thẳng đến pháo đài, sau đó phóng đi tìm Fred. Lam Hàn Phong đẩy cửa ra thì thấy hai đứa con trai đang ở trên giường chơi đùa. Hai thằng nhóc kia nhìn thấy Lam Hàn Phong, nhất thời đôi mắt đều sáng, sau đó cao hứng đưa tay, tựa hồ muốn Lam Hàn Phong ôm.

Lam Hàn Phong có chút há hốc mồm, sững sờ ở cửa, nói: “Con trai của ta ăn hoóc- môn sao?”

Roy tiến vào cũng sững sờ, khi bọn họ rời đi, hai đứa mới lớn có tí xú, trở về vừa nhìn, dĩ nhiên trở nên không chênh lệch mấy với anh nhĩ bình thường. Lam Hàn Phong miệng lớn có thể nhét vào một quả trứng vịt, cái đầu của nhân ngư bảo bảo còn lớn hơn của đệ đệ một chút, đôi mắt to tròn sáng lấp lánh, thoát nhìn *** thần vô cùng tốt.

Fred nói: “Các người đã trở lại, hài tử lớn lên rất nhanh a, bác sĩ nói là hiện tượng bình thường.”

Lam Hàn Phong nhanh chóng đi qua, một tay một đứa, đem hai đứa con trai đều bế lên, hôn một cái lên mặt bọn họ, nói: “Thật manh a, cảm giác cũng hảo tốt, rốt cục có thể ôm, không cần thận trọng nâng niu.”

Đuôi của tiểu nhân ngư bảo bảo cũng lớn lên không ít, trở nên hơi dài một chút, giống hệt như là tơ lụa, phi thường chói mắt. Đuôi của bé không thành thật một chút nào, vung qua vung lại, vốn là vỗ lên người Lam Hàn Phong, sau đó liền không thành thật dùng đuôi đi vỗ đê đê ở đối diện.

Hai cái chân mập mạp của nhân loại bảo bảo đập đập, muốn bỏ qua đuôi cá vỗ lên người mình, thế nhưng đập mấy lần thấy không có hiệu quả, gấp đến độ muốn khóc lên.

Lam Hàn Phong mang hai đứa bé đi, sau đó uy bọn họ ăn cơm, chơi với bọn nhỏ, còn mang theo bọn nhỏ đi tắm, tối còn ôm chúng ngủ chung.

Roy nhất thời nhức đầu, hẳn còn tưởng rằng sau khi trở về, hai người có thể hảo hảo thân cận một chút. Ai lại nghĩ rằng, Lam Hàn Phong không thèm nhìn hắn lấy một cái, cả ngày ở cùng với hai đứa bé.

Roy trong lòng rất không cao hứng, ngay cả dấm chua của hài tử đều ăn, đột nhiên cảm thấy không thể để cho Lam Hàn Phong mang thai, nếu như hài tử nhiều hơn nữa, sợ rằng sẽ không có vị trí của mình.

Trong lúc Roy đang tìm cách tranh thủ tình cảm giữa mình và mấy đứa trẻ, phiền phức lại tới nữa rồi.

Brian đang hoảng không được hai ngày, liền lại bắt đầu có động tác. Rex lập tức gọi đám người Roy và Lam Hàn Phong lại đây đồng thời mưu tính.

Brian chịu trọng thương, biết chắc chắn Rex sẽ không tha cho hắn, cho nên không an phận mấy ngày, liền bắt đầu chuẩn bị tiếp tục lôi kéo những quốc gia khác, tăng cường minh hữu, đối kháng khu R.

Lam Hàn Phong có chút há hốc mồm, nói: “Brian muốn làm gì? Trải qua chuyện lần trước, còn ai dám cùng bọn họ kết minh?”

Rex nói: “Brian cảm thấy mình quá nguy hiểm, cho nên liều mạng cũng phải tìm người bảo đảm che chở cho bọn họ. Người thám thính của ta đã trở về, Brian muốn dùng biện pháp kết giao, tìm xin giúp đỡ. Thế nhưng đối phương cũng không đồng ý, các người đoán, cái tên quốc vương không biết xấu hổ kia của Brian lại muốn nghĩ ra biện pháp gì?”

“Cái gì?” Lam Hàn Phong thật sự là đoán không ra.

Rex nói: “Hắn đồng ý, làm nước phụ thuộc của người khác.”

“Cái gì?” Lúc này là Roy bất khả tư nghị hỏi câu.

Brian trước kia là cố nào cường thịnh, nước phụ thuộc cũng không thiếu, mà bây giờ lại muốn lưu lạc đến mức làm nước phụ thuộc của người khác. Roy hiển nhiên không dám tin tưởng.

Rex nói: “Ta dự định thừa dịp trước khi Brian chưa đem công chúa đi kết giao thì tiến hành tấn công Brian. Lão hữu thân ái, cái vấn đề lần trước ngươi suy tính thế nào rồi? Nếu như người đồng ý, vậy chúng ta có một lý do danh chính ngôn thuận, nếu như người không đồng ý, vậy ta còn muốn đi nghĩ một cái lý do đường hoàng khác.”

Roy trầm mặc đến nửa ngày, nói: “Ta đồng ý.”

Rex thở phào nhẹ nhõm, cười nói: “Vậy thì tốt quá, tất cả mọi người đi chuẩn bị một chút đi. Ta cũng phải đi liên lạc minh hữu của chúng ta một chút.”

Nếu như Brian không có ra hạ sách này, có lẽ Roy còn có thể suy nghĩ một chút nữa. Thế nhưng trước mắt, mắt thấy Brian liền muốn biến thành nước phụ thuộc của người khác, Roy đã không có thời gian suy tính. Vô luận như thế nào, sự tình như vậy hẳn đều không nghĩ sẽ phát sinh.

Lần này xuất binh cần tốc độ, Rex ngay lập tức liền đi liên lạc minh quân mấy phương, trong đó có Theo mới vừa kết minh không lâu, Leslie sáng khoái đáp ứng xuất binh tiếp viện. Thế nhưng thời gian không được nhanh, Theo không ở gần đây, quân đội mà Leslie phái tới chỉ có thể dùng làm tiếp viện hoặc quân dự bị. Một trận nghe qua thì rất gian nan, thế nhưng nếu so với chiến tranh lúc trước thì hoàn toàn không

đáng nhắc tới, dù sao bọn họ chỉ đối đầu với một mình Brian, hơn nữa Brian đã hao phí một lượng binh lực rất lớn trong chiến tranh, hiện tại cũng chỉ là da bọc xương.

Rex sai người thả ra tin tức Roy là hậu nhân hoàng thất, rất nhanh liền được lan truyền rộng rãi trên đất nước Brian. Người Brian, người nào lại không biết đến đại danh của Roy tướng quân, thế nhưng sau đó hoàng cung phát ra tin tức, nói là Roy tướng quân phản loạn trốn, sau đó là sống chết mặc bay. Hiện tại bỗng nhiên truyền ra lời đồn không giống trước.

Mọi người đều nghe nói, Roy tướng quân cũng không phải là phản loạn đào tẩu mà là bị Lance quốc vương hãm hại, bị ép rời đi. Mà Lance quốc vương sở dĩ muốn hãm hại hắn là bởi vì sợ hắn công cao che chủ, uy hiếp vương vị quốc vương của mình. Sau khi Lance nghe được tin Roy là hậu nhân chính thống của hoàng thất liền thiết kế hãm hại hắn.

Tin tức lưu truyền rất nhanh, trong lúc nhất thời liền trở nên sôi sùng sục, hơn nữa Lance quốc vương bỗng nhiên liên minh cùng với các quốc gia khác, làm cho Brain trở thành nước phụ thuộc đã làm cho ấn tượng của mọi người đối với Lance xuống dốc không phanh.

Bất luận thời điểm nào, đánh trận luôn phải để ý lý do cùng nhân tâm. Đối với việc này, Rex đương nhiên hiểu lắm, hơn nữa công đoạn chuẩn bị ban đầu cũng làm rất sung túc.

Lần này đánh trận Lam Hàn Phong cũng không cần đi theo, bởi vì thực lực của bọn họ cách xa, chuẩn bị ban đầu cũng làm tốt, đã không có gì phải bận tâm, hơn nữa Lam Hàn Phong cần chăm sóc hài tử.

Bất quá bởi vì Roy có tiền khoa, cho nên Lam Hàn Phong vô cùng không yên lòng, quyết định để cho cuộn cuộn đại quân của mình cùng đông đảo sủng vật đồng thời cùng Roy, tổng là có thể giúp một tay, hơn nữa cũng không diện tích phương. Lam Hàn Phong tại các sủng vật trên người xếp vào giam khổng khí, chính mình là có thể đảm nhiệm thực thời điểm phiên dịch, cũng có thể thời khắc tìm hiểu tình huống, nhất cử lưỡng tiện.

Rex tựa hồ đã sớm muốn đối phó Brian, tốc độ chuẩn bị rất nhanh, có loại tư thế giống như mưa rền gió cuốn.

Quân đội an bài thỏa đáng, còn kém các vị tướng quân mang binh xuất chinh, Lam Hàn Phong có chút lo lắng, không nhận được nghĩ muốn đi theo cùng đi. Roy an ủi cậu nói: “Yên tâm đi, ta sẽ trở về rất nhanh.”

Lam Hàn Phong không mở miệng, Rex đã xen mồm, nói rằng: “Không không, người có thể không cần trở lại.”

Lam Hàn Phong lập tức quay đầu trừng Rex. Không chỉ là Lam Hàn Phong, Fred cũng mạnh mẽ lườm hắn một cái.

Rex cảm thấy mình rất vô tội, nói: “Lời của ta còn chưa nói hết. Lão hữu thân ái, người đánh thắng trận chiến, chính là Brian quốc vương, người làm sao có thể trở về, người liền tại Brian hảo hảo chỉnh đốn đi, khi đó mời Lam Hàn Phong cùng hai đứa con trai cùng về.”

Roy lấy tay ôm lấy Lam Hàn Phong, hôn khẽ một cái lên môi cậu, thấp giọng nói: “Khi đó chúng ta sẽ làm bù một buổi lễ cưới.”

Lam Hàn Phong: “...” Làm sao Roy còn bắn khoả cái này.

Roy rất nhanh liền mang theo quân đội của hắn cùng mấy vị tướng quân đồng loạt xuất phát.

Brian nghe thấy tin Roy dẫn người đánh tới, nhất thời liền hoảng hốt. Lance quốc vương còn tưởng rằng Roy không dám đánh lại đây, nhanh chóng gọi người đi chống lại, sau đó vào lúc này mới đi tìm viện binh.

Công chúa kết giao còn chưa đưa đi, quốc gia khác làm sao có thể đưa cứu binh lại, đều cảm thấy được lần này Roy thế tới hung hăng, hơn nữa có rất nhiều quân đồng minh, vẫn là không cần tham gia trò vui cho thỏa đáng, nếu không khẳng định hao binh tổn tướng.

Không người nào nguyện ý đến cứu viện trợ giúp Brian, Lance quốc vương chỉ có thể phái tất cả quân đội đi chống đỡ tiến công của Roy, để lại phần nhỏ quân đội thủ vệ hoàng cung.

Chỉ là cuộc chiến này mới vừa đánh đến giữa trưa, Lance quốc vương lo lắng khiếp sợ ngồi ở trên vương vị, bỗng nhiên liền nghe thấy tiếng bước chân hoang mang rối loạn, một người lính quảng mũ cưỡi giáp chạy tới, nói: “Quốc vương! Không xong! Kẻ địch đánh đến, tấn công vào hoàng cung rồi!”

“Cái gì?” Lance quốc vương không thể tin tưởng.

Hắn vừa nãy mới nhận được hồi bẩm, nói là tình huống không ổn, nhiều nhất chỉ có thể kiên trì hai ngày. Thế nhưng lúc này mới qua mấy phút, làm sao liền đánh vào hoàng cung?

Lance quốc vương không tin, vừa muốn quát mắng người binh sĩ này, liền nghe bên ngoài rối loạn từng bừng, cửa kim loại cao to đóng chặt, bỗng nhiên liền xuất hiện một cái động ở giữa, kèm theo âm thanh “Két két két két”, cái động này nhanh chóng mở rộng bằng tốc độ có thể nhìn thấy được, lập tức tràn vào vô số chỉ dụ thú. Lance quốc vương sợ đến kêu to lên, hoảng sợ chỉ vào những chỉ dụ kia, nói: “Người đến, cứu mạng!”

Nguyên lai là một đồng gấu mèo vọt vào, một đường ăn hết cửa lớn hoàng cung, vọt thẳng đến trước mặt Lance quốc vương. Tất cả cơ giáp chống cự bên ngoài đều bị nhóm gấu mèo ăn liếng xiếng, khắp nơi bừa bộn không thể chịu được. Lam Hàn Phong một bên dụ dỗ hài tử, một bên điều chỉnh khí cụ thông tin bên tai, nói: “Thế nào rồi? Sao lại ồn như vậy?”

Nhóm gấu mèo đã khống chế được Lance quốc vương, đè ở phía dưới cùng, nói: “Báo cáo chủ nhân, chúng ta đã đánh vào bên trong kẻ địch.”

Lam Hàn Phong cười một cái nói: “Rất tốt, bắt được tên quốc vương kia không?” “Bắt bắt.” Gấu mèo nói: “Hắn đã bị chúng ta áp ngạt đi rồi!”

Lam Hàn Phong nói: “Ta sẽ nói cho Rex, các người cực khổ rồi.”

“Oa—— ”

Hậu quả của việc Lam Hàn Phong một bên xem hài tử, một bên quyết thắng từ ngoài ngàn dặm chính là, hai phút không thấy bọn nhỏ, tiểu nhân ngư bảo bảo liền đem đệ đệ bé chọc cho khóc.

Lam Hàn Phong nhanh chóng một tay ôm một cái, đem hai đứa bé tách ra, nói: “Không được bắt nạt đệ đệ biết không?”

Lời này của cậu đã nói mười bảy mươi tám lần, hiển nhiên bé còn là không biết a! Tiểu nhân ngư bảo bảo một mặt cao hứng vỗ tay cùng đuôi, không một chút nào cảm thấy bắt nạt đệ đệ rất e lệ. Đệ đệ bé bị khi dễ đánh khóc thút thít nghẹn, nằm nhào ở trong ***g ngực của Lam Hàn Phong khóc sụt sùi. Lam Hàn Phong nhất thời cảm thấy rất đau đầu.

Rex nghe thấy người hầu truyền lời, ngay lập tức liền chạy tới chỗ của Lam Hàn Phong, nói: “Không nghĩ tới người cách xa như vậy, cũng có thể điều khiển linh thú.”

Lam Hàn Phong ra sức dụ dỗ hài tử, nói: “Đó là đương nhiên, người nhanh chóng nói cho Roy đi. Bắt giặc phải bắt vua trước, quốc vương của bọn họ đã bị chúng ta bắt lại, trận đấu này cũng có thể coi như kết thúc rồi chứ?”

Rex nhìn bộ dáng Lam Hàn Phong luống cuống tay chân, không nhịn cười được, nói: “Người là muốn gọi Roy về xem hài tử nhanh một chút đúng không?” Lam Hàn Phong: “...”

Roy rất nhanh liền nhận được thông tin, Lance quốc vương đã bị linh thú của Lam Hàn Phong bắt, hoàng cung toàn bộ đều bị nhóm linh thú công hãm. Tin tức này quả thực làm cho tất cả mọi người đều ngây ngẩn cả người, các vị tướng quân nhất thời đều bật cười.

Quốc vương đều bị bắt, các binh sĩ Brian lập tức liền rối loạn trận tuyến, rất nhiều tướng lĩnh mang binh đi là bộ hạ cũ của Roy, nghe nói chuyện này, dồn dập hợp lại mấy mớ, chuẩn bị quy hàng Roy.

Dùng nửa ngày, thì có tám phần mười quân đội tự động quy hàng, thu nhập đến biên chế của Roy.

Roy vốn là cũng không có ý định làm chuyện chém tận giết tuyệt, dù sao trong này có quân đội trước kia của hắn, vẫn luôn còn cảm tình. Hơn nữa đem Brian toàn bộ phá hủy lại thành lập từ đầu là một chuyện vô cùng khó khăn.

Lại dùng một ngày, toàn bộ Brian đều thu vào trong túi của Roy.

Roy mang theo quân đội tới Brian hoàng cung, nơi này bây giờ và lúc hắn rời đi cũng không có gì khác biệt, chỉ là đi vào trong liền thấy một chỗ tàn tạ, còn có mảnh vỡ của cơ giáp, mảnh vỡ của cửa lớn.

Roy nhìn cửa lớn kim loại bị hư hao, dặn dò binh lính đến tu sửa. Hắn còn nhớ, đáp ứng Lam Hàn Phong, muốn bổ sung một hồi lễ cưới, ở trong cái hoàng cung tàn tạ không thể chịu được này bù lễ cưới cũng quá không tốt rồi.

Roy mang theo binh lính đi vào trong, sau đó liền thấy Lance quốc vương bị nhóm gấu mèo trói lại.

Y phục trên người Lance quốc vương giống hệt như miếng rẻ rách, vương miện cũng rơi trên mặt đất, thực sự chật vật. Hắn nhìn thấy Roy, nhất thời một mặt tro tàn, ngay cả khí lực mở miệng cũng không có.

Roy cùng hắn cũng không có lời gì có thể nói, liền dặn dò binh lính nói: “Đem người giam vào ngục.”

Lance quốc vương bị nhốt lại, Roy liền truyền tin cho khu R, nói cho bọn họ biết nhiệm vụ đã hoàn thành, bảo Rex đem Lam Hàn Phong đưa tới.

Rex nghe đến tin tức, đương nhiên cao hứng. Không chỉ là muốn đem Lam Hàn Phong đưa tới, hắn và Fred cũng đương nhiên muốn đi qua, bọn họ đều phải tham gia kế nhiệm đại diện của Roy.

Rex phân phó người thủ vệ khu R, sau đó liền mang theo Lam Hàn Phong cùng Fred đi về phía Brian.

Roy sai người sửa sang lại hoàng cung một phen, chờ tới khi bọn hắn đến, cửa lớn của hoàng cung đã được tu bổ xong, trở nên rực rỡ hẳn lên, càng thêm tráng lệ. Lam Hàn Phong xuống phi thuyền liền nhìn thấy Roy, Roy tự mình tới đón cậu, thấy cậu liền cho cậu một cái ôm ấp.

Roy ghé vào lỗ tai cậu hôn hai lần, nói: “Chừng mấy ngày không nhìn thấy người, người nhớ ta không?”

Lam Hàn Phong thành thực trả lời: “Không có thời gian nghĩ...”

Roy: “...” Điều này thật sự là quá đả kích người.

Lam Hàn Phong nói tiếp: “Người xem vành mắt của ta đều đen, hai đứa bé không ngày không đêm dẫn vật ta, ta sắp mệt chết.”

Roy bật cười, nói: “Hài tử đâu?”

Lam Hàn Phong nói: “Ở trên phi thuyền giăng co một buổi tối, mới vừa ngủ, còn đang ở trên phi thuyền a.”

Roy nói: “Nhìn *** thân của người không tốt, sau khi đến hoàng cung thì ngủ bù đi, hài tử trước tiên để cho người khác hỗ trợ trông coi một hồi.”

Lam Hàn Phong gật đầu, sau đó mọi người đồng thời đi về phía hoàng cung. Thừa dịp bọn nhỏ đều ngủ rất say, Lam Hàn Phong cũng nhanh chóng bù đắp giấc ngủ.

Lúc cậu tỉnh lại, bên ngoài đều đã tối sầm, có lẽ đã chạng vạng tối.

Lam Hàn Phong trở mình, cảm giác được cánh tay của Roy ở trên eo của mình, ôm chặt chẽ, động đều không động được.

“Tỉnh rồi?”

Roy ghé vào lỗ tai cậu nói.

Lam Hàn Phong gật gật đầu, âm thanh còn mang theo nhàn nhạt giọng mũi, nói: “Hài tử đâu?”

Roy nói: “Tại sát vách, có người trông, không cần lo lắng.”

Lam Hàn Phong ừ một tiếng, vốn là chuẩn bị tiếp tục nhắm mắt một hồi, dương dương *** thân. Thế nhưng Roy nhìn thấy cậu tỉnh rồi, tay liền không thành thật. Lam Hàn Phong bị hắn quấy rầy tỉnh cả ngủ, bất đắc dĩ nhìn hắn.

Roy nhìn cậu rốt cục nhắm mắt, liền vươn mình bán đặt ở trên người cậu, cúi đầu hôn lên đôi môi cậu.

Lam Hàn Phong mới vừa tỉnh ngủ, toàn thân vô lực, chỉ có thể hé môi, tùy ý hắn hôn môi.

Roy hôn chậm rãi không chỉ hạn chế với đôi môi của Lam Hàn Phong, tay cũng bắt đầu làm xấu, thừa dịp Lam Hàn Phong không có sức lực liền ở trên người cậu nguyên vẹn châm lửa, khiêu khích đến nỗi cậu phải thở hồng hộc, tên đã lấp vào cung không phát không được.

Chờ tới khi Roy rốt cục thỏa mãn thì đã là nửa đêm, Lam Hàn Phong vốn còn muốn đi xem xem các con, thế nhưng bây giờ cũng không cần đi xem, cậu mỗi lưng đau chân, không nghĩ xuống giường, hơn nữa bọn nhỏ đều ngủ, qua cũng là quấy rầy bọn họ nghỉ ngơi.

Lam Hàn Phong thực sự mệt mỏi, đều không muốn ăn cơm, trực tiếp liền ngủ thiếp đi.

Lúc lại tỉnh lại, Lam Hàn Phong liền nghe thấy âm thanh “A a”. Cậu mở mắt nhìn liền thấy khuôn mặt non nớt của tiểu nhi tử. Tiểu nhi tử của cậu đang vui ở trong chăn, ngoan ngoãn nằm ở bên cạnh cậu, tròn mắt nhìn cậu.

Lam Hàn Phong “Xì xì” một tiếng liền bật cười, mới sáng sớm, đột nhiên vừa mở mắt liền thấy bản thu nhỏ của Roy, cậu luôn có ảo giác Roy bỗng nhiên biến nhỏ lại. Tiểu nhân ngư bảo bảo cũng ở trên giường, thế nhưng hiển nhiên không ngoan như đệ đệ của bé, không chịu thành thành thật thật nằm mà là bò đi bò lại trên chăn, còn đem Lam Hàn Phong trở thành một ngọn nút, leo lên leo xuống. Lập tức bò đến trên bả vai Lam Hàn Phong ngồi xuống, đem đuôi cá quăng ở trên mặt Lam Hàn Phong.

Lam Hàn Phong: “...”

Lam Hàn Phong ôm tiểu nhi tử nằm, hai người cái trán để cái trán, tiểu nhân ngư bảo bảo đuôi to vừa vặn tròn lên mặt hai người bọn họ, thỉnh thoảng còn vỗ một cái.

Nhân loại bảo bảo mất hứng, lấy tay đẩy đuôi ra. Thế nhưng vừa mới đẩy ra, đuôi liền trở lại. Tới tới đi đi đến nửa ngày, cuối cùng “Oa” một tiếng khóc lên. Sáng sớm lại bắt đầu ồn ồn nháo nháo...

Qua hai ngày, trong hoàng cung liền truyền ra tin tức, Roy sắp trở thành Brian quốc vương, kế nhiệm đại điển được cử hành vào một tuần lễ sau, đồng thời muốn cử hành một lễ cưới, đương nhiên chính là lễ cưới của hắn và Lam Hàn Phong. Lam Hàn Phong tuy rằng cảm thấy lễ cưới kỳ thực có cũng được mà không có cũng được, thế nhưng Roy kiên trì, cậu cũng không phản đối. Roy quyết định đem lễ cưới làm càng náo nhiệt càng tốt, đây là thời cơ tốt nhất để hắn tuyên bố chủ quyền với Lam Hàn Phong.

Bất quá Lam Hàn Phong lập tức liền muốn biến thành vương hậu, còn ai dám rình cậu.

Roy cố ý phát ra thư mời, thỉnh Leslie cùng Laurent đồng thời tham gia. Hai người này tới rất nhanh, hơn nữa còn mang đến con nuôi của họ, một nam tính nhân ngư khá ái.

Roy cảm thấy được, Leslie nhất định là mang con trai nuôi của hắn đến khoe khoang. Leslie xác thực cũng nghĩ như vậy.

Lam Hàn Phong gặp được bọn họ trước đại điển, liếc mắt liền thấy được tiểu bao tử đứng ở bên người Laurent phi thường ngoan ngoãn. Một đầu mái tóc mềm mại, mặc một thân tiểu y phục quý tộc, thoát nhìn phi thường có giáo dưỡng, cũng thật biết điều, hơn nữa đã đem đuôi cá biến thành cặp chân, hoàn toàn không giống tiểu nhân ngư bảo bảo không nghe lời của mình.

Tiểu bao tử kia thoát nhìn có ba, bốn tuổi, chính là thời điểm tròn vo đáng yêu, làm cho lòng người đều nhũn ra.

Tiểu bao tử nhìn thấy Lam Hàn Phong, hào phóng chào hỏi gọi người, thế nhưng thoát nhìn vẫn là rất dính người, vẫn luôn lôi kéo tay Laurent không buông ra, cứ đứng ở bên người Laurent.

Lam Hàn Phong nhìn mà đổ kị, tâm nói nhi tử nhà mình lúc nào mới có thể ngoan như vậy.

Laurent hiển nhiên phi thường yêu thích con trai nuôi của hắn, đối xử với hài tử phi thường tốt.

Leslie khiêu khích hướng về phía Roy mỉm cười, nói: “Con trai của ta thế nào?” Lam Hàn Phong nói: “Người đoạt bé ngoan nhà ai? Lớn lên thuần lương như thế, không hề giống người một chút nào.”

Laurent nhanh chóng nói: “Là cô nhi, không phải cướp.”

Lam Hàn Phong liền đổ kị liền ước ao, muốn đem con trai nuôi của Leslie bắt cóc, thế nhưng tiểu tử có chút sợ người lạ, không quản Lam Hàn Phong làm sao dụ dỗ đều không đi qua, cứ lúi kéo tay Laurent.

Cuối cùng Lam Hàn Phong chỉ có thể bỏ qua.

Ngày thứ hai, đại diện cùng lễ cưới đúng hẹn cử hành, so với lễ cưới của Leslie cùng Laurent còn lớn hơn nhiều, Roy hiển nhiên là cố ý.

Lam Hàn Phong còn cố ý cho hai đứa con trai của mình ăn diện một chút, sau đó mang theo bọn họ đồng thời tham gia. Cũng may hai thằng nhóc phi thường nể tình, không đánh nhau ở trên buổi lễ.

Roy mặc một thân lễ phục của quốc vương, thoát nhìn so với một thân quân trang kia càng thêm chói mắt, hiện ra khí tràng uy nghiêm lẫm liệt. Lam Hàn Phong đứng ở bên cạnh hắn, nhìn mê li, bỗng nhiên bị Roy kéo tay.

Roy nắm lấy tay cậu, dặt đến miệng một bên hôn một chút, thấp giọng cười nói: “Người chuyên chú nhìn ta như thế, làm ta lập tức muốn mang ngươi trở về phòng.” Lam Hàn Phong không còn gì để nói, nói: “Thời điểm như thế này, ngươi không thể đứng đắn một chút.”

Roy lập tức thay đổi một biểu tình vô cùng nghiêm túc, sau đó sâu sắc nhìn cậu, cúi đầu ghé vào lỗ tai hắn dùng thanh âm khàn khàn nói: “Ta muốn ngươi.” Lam Hàn Phong: “...”

Toàn văn hoàn.

Ryu: Dạ đến chương cuối cùng rồi mà anh ý vẫn không thể thay đổi được bản chất lưu manh dâm dê đê tiện của mình.

HẾT

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/kiem-tam-dong-nhan-cua-hang-sung-vat-tinh-te>